

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

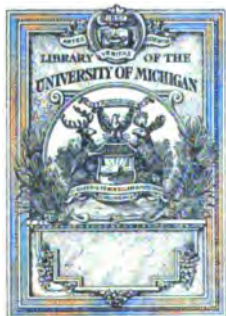

5.10.1.1.

225-

L. COCHRANE.

No. 9372

FROM THE LIBRARY OF
Professor Karl Heinrich Rau
OF THE UNIVERSITY OF HEIDELBERG

PRESENTED TO THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN

BY
Mr. Philo Parsons

OF DETROIT

1871

3.18.1.1.
L. Cochrane's

Book

BS
1965
1800

Feb 21st 1842

M. H. Ann Arbor

LYMAN COCHRANE
MICHIGAN UNIVERSITY

No 4. Me 6-8

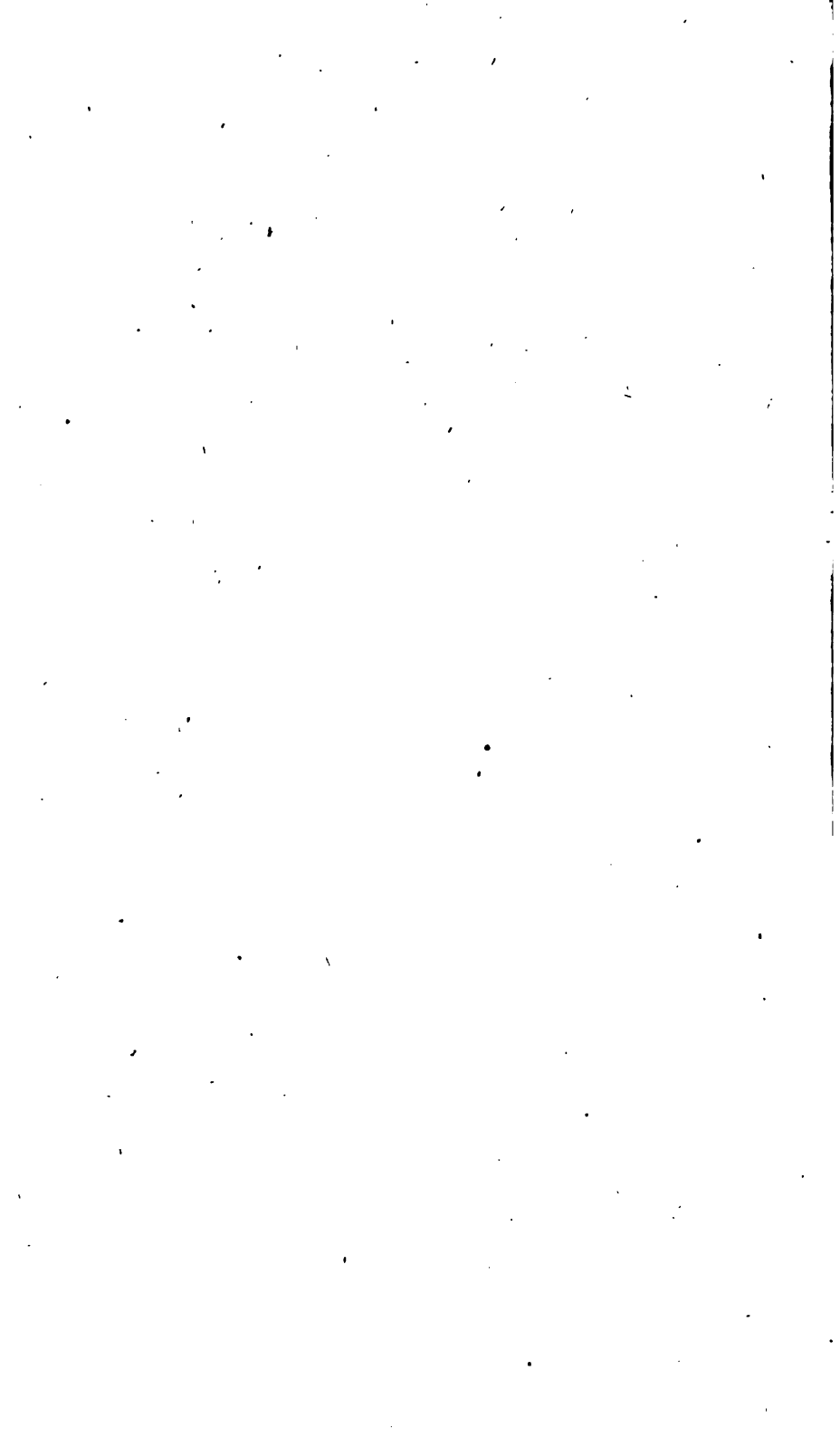
ABV

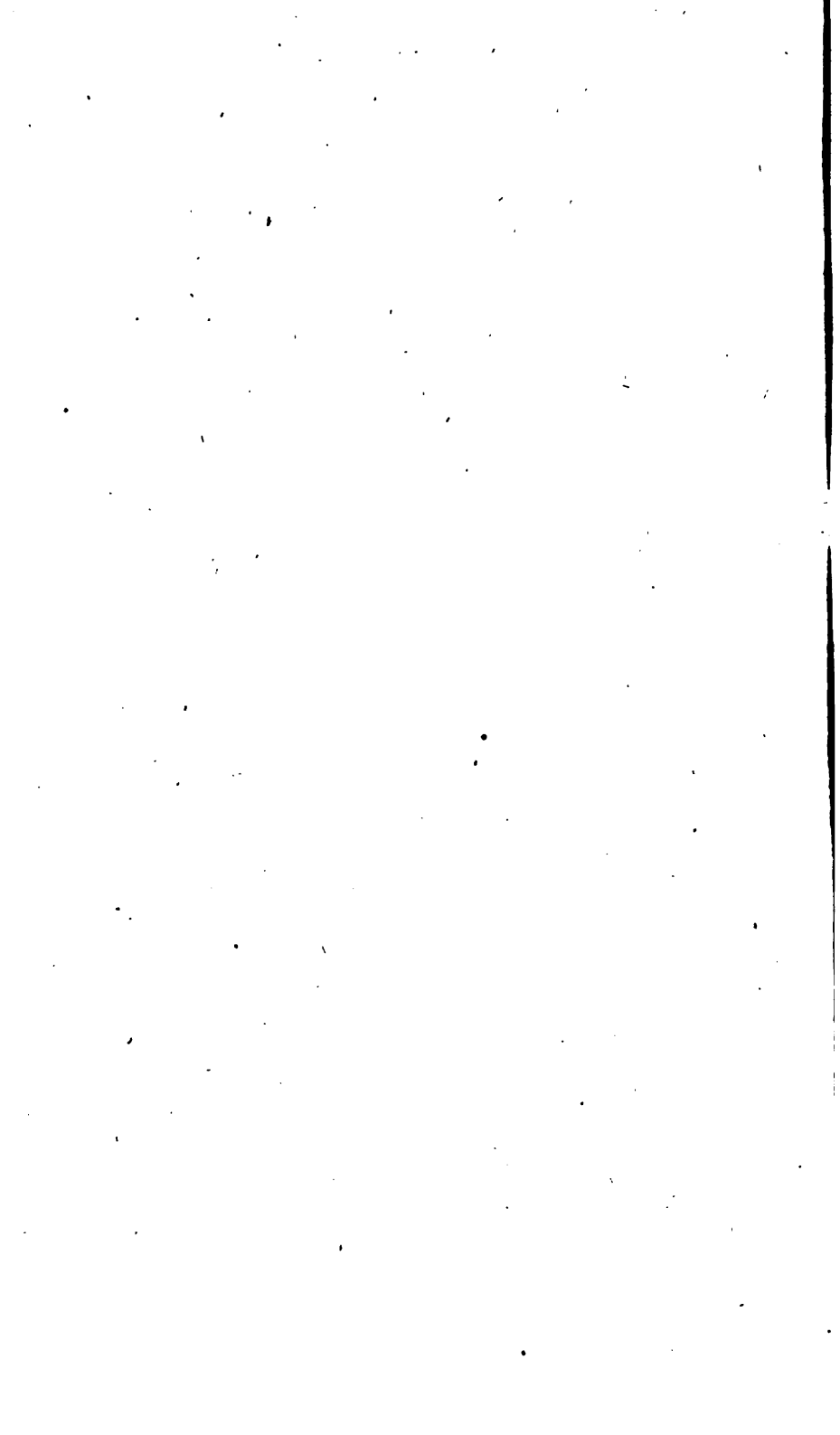
3.10.1.1.

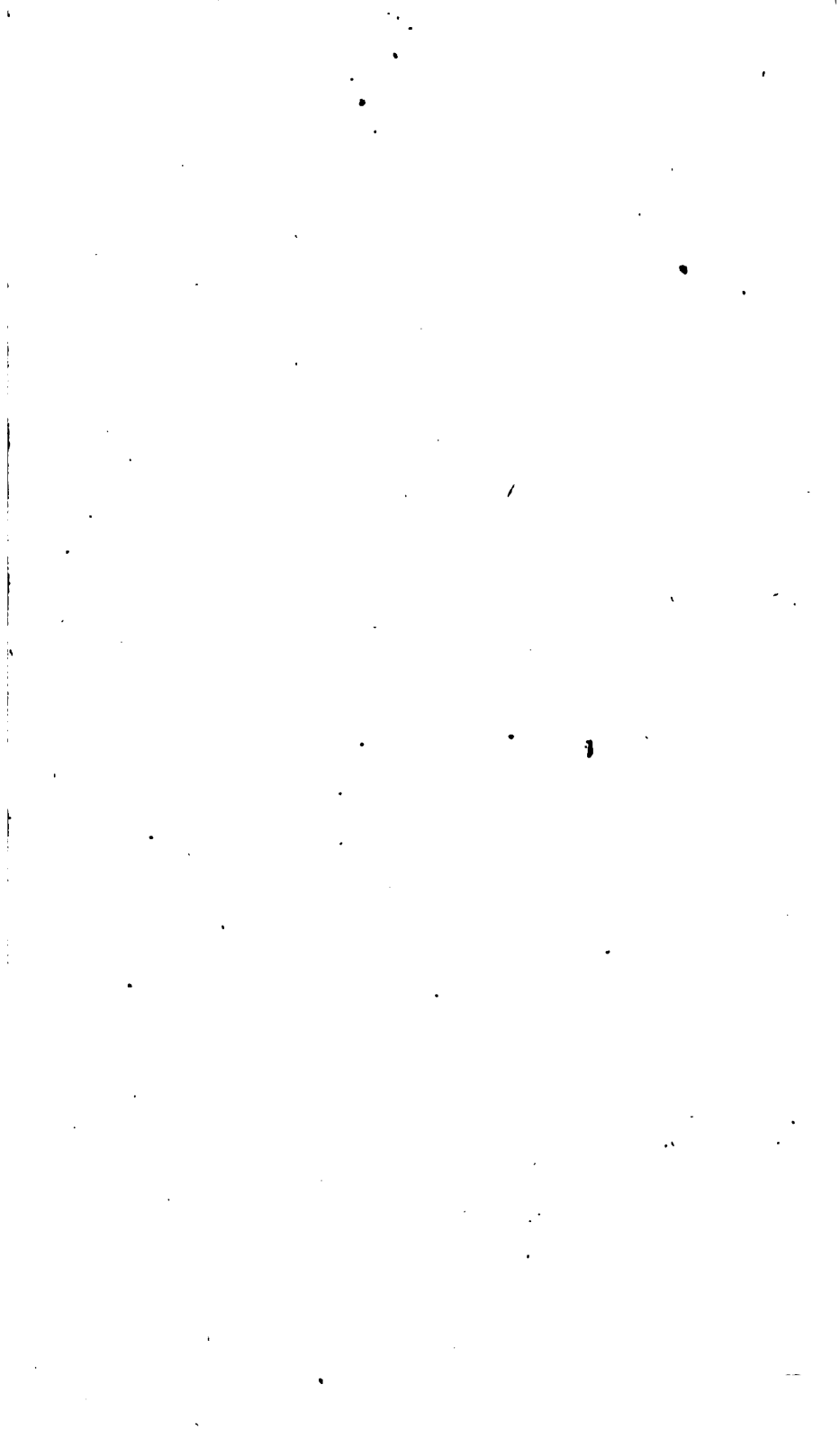
10

225-

17797

H KAINH
ΔΙΑΘΗΚΗ

NOVUM TESTAMENTUM
GRÆCÆ

EX RECENSIONE

JO. JAC. GRIESBACHII

CUM

SELECTA LECTIONUM VARIETATE

TOMUS PRIMUS.

LIPSIAE, G. J. GÖSCHEN. 1805.

CANTABRIGIÆ NOV-ANGLORUM

1809.

TYPIS ACADEMICIS;

SUNTIBUS W. WELLS ET W. HILLIARD.

W. J. L. G. J. L.

Kenner. Q-22-37. 01122,

W. W.
W. H.

CUM Novi Testamenti græci editio mea secunda, textum denuo recognitum et posterioribus curis a me pro virili emendatum exhibens locupletissimoque apparatu critico instructa, (Halæ et Londini 1796.) utpote duobus voluminibus spissis et grandibus constans, iuvenum, lectiones sive scholasticorum sive academicorum doctorum frequentantium, usibus parum adaptata esse multis videretur; ac præterea viri docti nonnulli textus a me formati editionem, quam commodius manibus quotidie tractare ac secum portare possent, desiderarent, meque, ut eiusmodi editionis manualis, quæ modico minoris formae volumine (pro cuiusque tamen lubitu in duos tomulos facile dispertiendo) omnes Novi Test. libros cum selecta lectionis varietate complecteretur, curam in me susciperem, hortarentur: hisce monitis obtemperandum esse putavi. Nec, quo minus istorum virorum desiderium expleri ac iuventutis studiosae commodis consuli posset, obstitit Vir clarissimus et humanissimus, bibliopola Halensis, cuius sumtibus grandior ista editio critica prodierat. Huius igitur Viri pace Goeschenius, suis in rem librariam et in typographiam elegantiorum meritis celebratissimus, parandæ talis editionis negotium alacri, ut solet, animo aggressus est, novosque typos, minutos quidem sed luculentos et nitidos, efformari iussit, iisque tempore eodem, quo maiorem illam, ditiorum et delicatiorum hominum gustui accommodatam Novi Test. editionem, chartarum et literarum splendore omnes typis adhuc expressas antecellentem, prelo (Lips. 1803) subiiceret, hanc, quam Tuis, L. B. manibus tenes, simul excudere coepit, acerrimoque studio id egit, ut ea quotidiano usui adaptata esset, ac, quamquam mediocri pretio parabilis, externa tamen specie sua ad legendum alliceret potius quam ab eo absterreret, ac, quod prim-

VIII

um omnium esse recte iudicabat, emaculata et ab operarum sphalmatibus purgata prodiret. Etsi vero ad finem ea nondum perducta est, sed in recensendo et formando Epistolarum catholicarum et Apocalypseos textu adhuc desudo, tamen, quoniam cum aliorum negotiorum multitudine districtus, tum valetudinis ac praesertim oculorum imbecillitate impeditus, ante plurium mensium decursum laborem hunc valde molestum perficere non potero, visum est, interea tomum priorem, quatuor Evangelia complectentem, et posterioris tomi sectionem priorem, Acta Apostolorum ac Epistolas Pauli omnes continentem, in publicam lucem emittere; quæ vero restat sectiuncula posterior, una cum Halensis editionis criticæ volumine secundo et splendidioris Goeschenianæ partibus reliquis, ut primum fieri id poterit, sequetur.

Textus in hac editione expressus idem est, quem Goescheniana maior exhibet, hoc est, idem ille, quem in Halensi secunda excudi curavi. Nam ab hoc, si perpaucos et nullius fere momenti locos excipias, non erat cur recederem. Quæ enim contra crisin nostram eiusque fundamenta, in primis contra doctrinam de diversis sacri textus recensionebus vetustis, a non nemine prolata fuere, tam vana sunt et inania, ut me, quamquam omnia denuo curatissime et absque studio aut ira expendentem, a sententiâ mea dimovere nequaquam potuerint. Causas autem et rationes criseos meae in Prolegomenorum ad editionem criticam Halensem Sectione tertia breviter exposui, easdemque ad calcem huius praefationis in gratiam eorum, quibus illa editio praesto non est, repetendas esse duxi.

Ubicunque in textu vulgari, ab Elsevirio anno 1624 primum edito, quicquam mutavi, vulgarem lectionem in ora paginae inferiore adnotavi, quo cuique liberum esset, suo iudicio et arbitrio uti; neque enim adeo vanus sum, ut meam sententiam cuiquam obtrudere velim. Eas tamen textus mei a vulgo recepto discrepantias, quæ vel ad seriem ac ordinem vocabulorum, absque sensus discrimine

saepe in codicibus differentem, vel ad orthographiae potius rationem quam ad lectionis varietatem pertinent, intactas in margine praetermittere me posse, existimavi; ceteras omnes, quantumvis leves, religiosissime indicavi. Praeterea in marginem conieci potiores lectiones, a meo textu aequae ac a vulgari discrepantes, in quibus seligendis id potissimum egi, ut juvenes academici non facile frustra in ora libelli nostri quaererent lectionem, cuius mentionem fortasse iniicere possent magistri, libros Novi Test. stataria praelectione uberius explicantes. Sed nec aliis lectoribus ingrata erit haecce editio manualis, e qua primo obtutu perspicere poterunt, utrum immensus apparatus criticus, tot doctorum virorum indefesso studio congestus, quidquam ad loci eius, quem quisquetunc tractat, sive crisis sive interpretationem spectans offerat, quod ad curatorem indagationem et ad evolvendos copiosiores criticorum commentarios quasi invitare ipsos queat. Quid? quod ne coniecturas quidem eruditum virorum, neque interpunctionis varietates penitus in margine neglexi, ut ampliorem magistris tirones in ferendo de rebus criticis iudicio exercendi campum aperirem. Testes autem, ex quorum auctoritate lectionem aliquam vel firmam, vel probabilem, vel minus probabilem, vel prorsus repudiandam esse censemus, hos quaeso testes petas ex editione critica maiore Halensi.

Tandem de lectionis variantis cuiuslibet in margine allegatae pretio, pro diversis probabilitatis gradibus subtiliter definiendo, iudicium meum quaecunque, ratione qua potui brevissima, nimirum siglis quibusdam declarare studui, quarum vis ac potestas haec est:

IN TEXTU.

¹ lineola ad perpendicularum ducta monet lectorem, marginem esse inspiciendum.

IN NOTIS.

r. praemissum est lectionibus vulgo receptis, a nobis e-textu in marginem amandatis.

b

† praefiximus verbis spuriiis in textu a nobis iugulatis.

⇒ indicat probabilem omissionem, neque tamen adcertam, ut verba dubia e textu expellere ausi simus.

→ adpinximus vocabulis, quae a nonnullis quidem codicibus etc. absunt, quorum autem ommissio minus probabilis nobis videtur.

om. notat omissa a nonnullis, sed nostro iudicio non omittenda.

add. indicat additamenta, quae in libris nonnullis in textum irrepsere, ex nostra autem sententia neutiquam admittenda sunt.

ϕ significat additamenta non omni quidem specie destituta, at nobis tamen minus probata.

≈ docet, lectionem marginis supparem, aut aequalem, immo forsitan praeferendam esse vulgari lectioni, licet hanc in textu retinere maluerimus.

∞ indicat, lectionem marginis non spernendam quidem et ulteriore examine dignam, verum vulgari tamen inferiori nobis visam esse.

r. ≈ et

r. ∞ docent, lectionem vulgarem, e textu a nobis in marginem reiectam, defendi posse argumentis nonnullis plus minusve speciosis, sed nostro iudicio, non sufficientibus.

r. → adscripsimus vocabulis ad vulgarem textum a nobis additis, neque tamen extra omnem dubitationem positis.

Nullam harum siglarum adiectam quae habent, vel ad diversam interpunctionis rationem spectant, vel lectiones sunt variantes, quas repudiandas, at notandas tamen esse putavimus.

Dab. Jenae
mense Aprili 1805.

D. JO. JAC. GRIESBACH.

CONSECTVS

POTIORVM OBSERVATIONVM CRITICARVM ET REGVLARVM, AD QVAS NOSTRVN DIS- CREPANTIBVS LECTIONIBVS JV- DICIVN CONFORMAVIMVS.

IN ponderandis lectionibus inter se discrepantibus, cum lectionis cu-
jusque bonitas interna, tum testium, qui pro lectione quaque producantur,
et gravitas et consensus spectari debet.

Insita sua BONITATE commendatur lectio, quæ vel auctoris cogitandi
sentiendique modo, stylo, scopo, caeterisque ~~regulis~~ sive exegeticis,
ut contextui, adjunctis, oppositis etc. sive historicis omnium convenien-
tissima, vel ita comparata est, ut ea, velut primitiva, posita, facile intelli-
gi queat, quomodo caeterae lectiones omnes sive librariorum errore, sive
scribarum, grammaticorum, commentatorum aut criticorum inepta sedu-
litate, progenitae ex illa fuerint. Posterius genuinae lectionis criterium
ut in aestimandis textus Novi Test. lectionibus recte applicare possimus,
ante oculos ponere nobis debemus, cum causas, quibus librarii quilibet
in transcribendis exemplaribus quibuscunque in errores abripi poterant,
tum scopulos, quibus prae aliis librarii apographa textus Novi Test. confi-
cientes facile adhaerescabant, tum in primis etiam ingens discrimen, quo
Evangelistarum Apostolorumque stylus ab optimorum auctorum graeco-
rum scribendi genere distat. Haec qui sedulo expendere voluerit, de-
prehendet, ex lege critica, quae lectionem caeteris praeferre jubet, e
qua caeterarum ortus facillime explicetur, sequentes regulas derivari
posse :

1) Brevior lectio, nisi testium vetustorum et gravium auctoritate pe-
nitens destituatur, praeferrenda est verbosiori. Librarii enim multo pro-
niores ad addendum fuerunt, quam ad omittendum. Consulto vix unquam
praetermiserunt quicquam, addiderunt quamplurima ; casu vero nonnulla
quidem exciderunt, sed haud pauca etiam oculorum, aurium, memoriae,
phantasiae ac iudicii errore a scribis admissa, adiecta sunt textui. In
primis vero brevior lectio, etiamsi testium auctoritate inferior sit altera,
praeferrenda est, a) si simul durior, obscurior, ambigua, elliptica, hebrai-
zans aut solecca est, b) si eadem res variis phrasibus in diversis codici-
bus expressa legitur, c) si vocabulorum ordo inconstans est et instabilis,

d) in pericoparum initiis, e) si plenior lectio glossam seu interpretamentum sapit, vel parallelis locis ad verbum consonat, vel e lectionariis immigrasse videtur. Contra vero plenior lectionem breviori, (nisi hanc multi ac insignes tueantur testes,) anteponimus, α) si omissioni occasionem praebere potuit *ἐπιμαρτύρηται*, β) si id, quod omisum est, librariis videri potuit obscurum, durum, superfluum, insolens, paradoxum, pias aures offendens, erroneum, aut locis parallelis repugnans, γ) si, ea, quae absunt, salvo sensu salvaque verborum structura abesse poterant, e quo genere sunt propositiones, quas vocant, incidentes, praesertim breviores, et alia, quorum defectum librarius, relegens quae scripserat, haud facile animadvertibat, δ) si brevior lectio ingenio, stylo auctoris minus conveniens est, ε) si sensu prorsus caret, ς) si e locis parallelis aut e lectionariis eam irreperisse probabile est.

2) Difficilior et obscurior lectio anteponenda est*) ei, in qua omnia tam plana sunt et extricata, ut librarius quisque facile intelligere ea potuerit. Obscuritate vero et difficultate sua eae potissimum indoctos librarios vexarunt lectiones, α) quarum sensus absque penitior graecismi, hebraismi, historiae, archaeologiae etc. cognitione perspicere non facile poterat, b) quibus admissis vel sententia, varii generis difficultatibus obstructa, verbis inesse, vel aptus membrorum orationis nexus dissolvi, vel argumentorum ab auctore, ad confirmandam suam thesin prolatorum nervus incidi videbatur.

3) Durior lectio praefatur ei, qua posita, oratio suaviter leniterque fluit. Durior autem est lectio elliptica, hebraizans, soloeca, a loquendi usu graecis consueto abhorrens, aut verborum sono aures offendens.

4) Insolentior lectio potior est ea, qua nil insoliti continetur. Vocabula ergo rariora, aut hac saltem significatione, quae eo de quo quaeritur loco admittenda esset, rarius usurpata, phrasesque ac verborum constructiones usu minus tritae, praeferrantur vulgationibus. Pro exquisitioribus enim librarii usitatiores cupide arripere, et in illorum locum glossemata ac interpretamenta (praesertim, si margo aut loci paralleli talia suppeditarent,) substituere soliti sunt.

.....
*) Opus non erit, ut saepe saepius repetamus, lectiones, quas in se spectatas potiores esse iudicamus, tum demum cacteris esse praefendas, si nonnullorum saltem testium vetustorum suffragiis commendentur. Quae enim nullo teste idoneo, sed recentibus tantum et diobolaribus nituntur, in censum non veniunt. Quo vero pluribus lectio quaeque nitet internis praestantiae indicibus, eo paucioribus ad eam vindicandam opus est testibus. Usu igitur venire potest, ut tot tamque manifestis suae bonitatis criteriis lectio aliqua praefulgeat, ut duobus testibus, dummodo ad diversas classes ac familias pertineant, immo unico, satis sit suffulta.

5) Locutiones minus emphaticae, nisi contextus et auctoris scopus emphasin postulent, propius ad genuinam scripturam accedunt, quam discrepantes ab ipsis lectiones, quibus maior vis inest aut inesse videtur. Erudituli enim librarii, ut commentatores, emphases amabant ac captabant.

6) Lectio, prae aliis sensum pietati (praesertim monasticae) alendae aptum fundens, suspecta est.

7) Praeferatur aliis lectio, cui sensus subest apparenter quidem falsus, qui vero re penitus examinata verus esse deprehenditur.

8) Inter plures unius loci lectiones ea pro suspecta merito habetur, quae orthodoxorum dogmatibus manifesto prae caeteris favet. Cum enim codices hodie superstites plerique, ne dicam omnes, exarati sint a monachis aliisque hominibus catholicorum partibus addictis, credibile non est, hos lectionem in codice, quem quisque exscriberet, obviam neglexisse ullam, qua catholicorum dogma aliquod luculenter confirmari aut haeresis fortiter jugulari posse videretur. Scimus enim, lectiones quas-cunque, etiam manifesto falsas, dummodo orthodoxorum placitis patrocinarentur, inde a tertii seculi initiis mordicus defensas seduloque propagatas, caeteras autem ejusdem loci lectiones, quae dogmati ecclesiastico nil praesidii afferrent, haereticorum perfidiae attributas temere fuisse.

9) Cum scribae proclives sint ad iterandas alieno loco vocabulorum et sententiarum terminationes easdem, quas modo scripserant aut mox scribendas esse, praecurrentibus calamum oculis, praeviderent, lectionis ex ejusmodi rhythmici fallacia facillime explicandae, nullius sunt pretii.

10) Hisce ad peccandum illecebris similes sunt aliae. Librarii, qui sententiam, antequam scribere eam inciperent, totam jam perlegissent, vel dum scriberent fugitivo oculo exemplum sibi propositum inspicerent, saepe ex antecedentibus vel consequentibus litteram, syllabam aut vocabulum perperam arripuerunt, novasque sic lectiones procuderunt. Si v. c. duo vocabula vicina ab eadem syllaba vel littera inciperent, accidit haud raro, ut vel prius plane omitteretur, vel posteriori temere tribueretur, quod priori esset peculiare. Ejusmodi hallucinationes vitabit, qui libello paullo verbosiori exscribendo operam dat, nisi toto animo in hoc negotium incumbat; id quod pauci librarii fecisse videntur. Lectiones ergo, quae ex hoc errorum fonte promanarunt, quantumvis vetustae ac consequenter in complures libros transfusae sint, recte reiiciuntur, praesertim si codices caeteroqui cognati ab huius labis contagio puri deprehendantur.

11) E pluribus ejusdem loci lectionibus ea praestat, quae velut media inter caeteras interjacet, hoc est ea, quae reliquarum omnium quasi stamine ita continet, ut hac tanquam primitiva admissa, facile appareat,

quam ratione, seu potius quam erroris genere, ex ipsa caeterae omnes propullularint.

12) Repudiantur lectiones glossam seu interpretamentum redolentes, cujus generis interpolationes nullq negotio emunctionis naris criticus subolfaciet.

13) Rejiciendas esse lectiones, e Patrum commentariis aut scholiis vetustis in textum invectas, magno consensu critici docent. Sed habet hoc praeceptum cautiones nonnullas, ad quas non satis attenti fuere, qui interpolationes tantum non omnes ex hoc potissimum fonte derivari debere pronuntiant, et non solum in codices graecos, etiam vetustissimos, nominatim in nostros ABCDL, verum in veterem quoque versionem latinam innumeras quavis pagina corruptiones e Patribus et scholiis graecis illatas esse contendunt. Equidem de universa hac causa quid sentiam, paucis exponam. a) Nullum codicem, quantumvis vetustum, ab interpretamentis et glossematibus immunem esse, largior. b) Fateor etiam, (quod dudum Millius alique critici perspexerunt,) haud paucas hujus generis corruptiones e Patrum commentariis et catenis, codicum multorum margini adscriptis, fluxisse. c) Ejusmodi naevis juniores potissimum codices depravatos esse autumo; antiquissimos vero e Chrysostomo aut scholiis hodie superstitis corruptos esse, negare licebit, donec (quod nemo adhuc praestitit,) invictis argumentis et exemplis sat multis nullamque exceptionem admittentibus contrarium probetur. Nam primo, non latent fontes alii, unde in antiquissimos illos corruptio manarit, nec ad declarandam horum librorum indolem hypothese illa opus est. Deinde antiquissimi illi codices in his ipsis locis, ubi e Patribus corrupti esse perhibentur, plerumque consentientes sibi habent versiones vetustissimas, copticam, sahidicam, aethiopicam, armenam, italicam, aliasque, quas omnes similiter e graecorum commentariis, catenis et scholiis interpolatas esse, nemo commonstrare poterit. Recentior quidem vulgata, quippe quae multis in locis ad juniores codices graecos reficta est, (quod syriacae etiam accidisse arbitror,) nonnulla fortasse e Patrum graecorum interpretamentis imbibit; sed prisca illa latina translatio, qua Tertullianus, Cyprianus, Irenaei interpres, Lucifer, et alii tertio et quarto saeculo florentes Patres latini usi sunt, cujus fragmenta pretiosissima in codicibus extant vercellensi, veronensi, colbertino, cantabrigienai etc. haec igitur vetus translatio latina, quamvis multifariam corrupta, ab hoc tamen corruptionis genere satis pura videtur, nec quisquam manifesta talis depravationis documenta protulit. Denique, veteres illi libri carent luculentissimis interpretamentis, quae Patrum commentaria et scholia, ad locos quam maxime difficiles utcumque illustrandos, larga manu offerunt. Quis vero sibi persuadeat, librariorum interpretamentis nullius momenti, quae vix ullam lectori praestare possent utilitatem, textum interpolasse, neglectis aliis, notatu longe dignioribus, quibus revera non-

nihil lucis potuisset obcuris locis afferri? Eandem hanc ob causam, d) nec ex Origenis commentariis, quae quidem novimus, vetustos illos codices consulto interpolatos esse arbitror; quamvis infitias ire nolim, ex hujus viri *exemplaribus*, quae a veteribus laudantur et codicum marginibus olim allitae fuisse videntur, antiquissimis jam temporibus in textum passim quaedam irrepsisse. e) Codicum graecorum scholiis instructorum textum ex his ipsis scholiis hicibi vitiatum esse, largior. Librarius paullo negligentior, qui textum et scholia simul ante oculos posita habebat, et mox illum mox haec inspiciebat, facillime decipi potuit, ut lectionem scholiorum textui admisceret. Raro enim deliberato consilio hunc ex illis interpolatum fuisse censeo. Sed utut hoc est, manifestos hujus generis errores frustra in vetustissimis nostris codicibus aut in versionibus veteribus quaeres. f) Fateor, codices scholiis instructos saepe concinere inter se, eodemque etiam consonare interdum cum vetustissimis nostris. Sed neutrius consensus causa posita est in consilio interpolatorum, qui simili ratione e scholiis omnes istos libros corruperint. Quod primo attinet ad codicum scholiis instructorum concentum inter se, tantum nequiquam is est, ut in omnibus textus lectionibus conveniant. Codices qui eadem scholia adjecta habent, aut quibus idem sive Chrysostomi sive Theophylacti sive Euthymii commentarius adjunctus est, haud raro discrepantes repraesentant textus lectiones. Lubens vero concedo, ad eandem omnino familiam hos libros pertinere. Quin codices fere omnes, quorum textui catenae seu scholia, tametsi inter se diversa, circumfusa sunt, satis propinqua cognatione sese attingunt, textumque exhibent, non plane quidem eundem, sed valde tamen similem et a librorum gregariorum juniorum textu multis locis dissidentem. Hujus vero rei ratio non est e longinquo petenda. Constat enim, scholiastas et catenarum auctores posteriores fere semper fundamenti loco posuisse vetustiores hujusmodi compilationes, hisque novas suas superstruxisse. Hinc factum est, ut eundem etiam textum plerumque retinerent, cui anteriores scholiastae sua scholia accommodassent; unde porro intelligitur, quid sit, quod codices scholiis exornati multas lectiones servarint vetustas et bonas, quae ex aliis ejusdem aevi codicibus iam evanuiscent. Quanquam igitur vitiis nonnullis laborant, huic familiae fere propriis, ad quae, ut fit, nova etiam errata, librorum sive incuria sive temeritate accesserunt, nequiquam tamen hi libri, quorum menda criticus facile tollet, spernendi, sed potius gregariis aliis anteponendi sunt. Quod vero attinet ad codicum scholiis instructorum cum vetustissimis nostris codicibus ac versionibus consensum, qui tamen non in universa textus conformatione, sed in singulis tantum locis conspicuus est, hujus concentus ratio ex iis, quae modo diximus, manifesta jam est. Codices enim, in quibus lectiones haud paucae supersunt vetustae, cum aliis vetustis testibus in multis non consentire non possunt. g) Errant igitur, qui e codicis v. c. cantabrigientis cum scholorum codi-

cibus consensu cogi posse putant, cantabrigiensem e scholiis esse interpolatum. Qui sic statuunt, docere deberent, lectiones utrisque communes non alibi quam in scholiis oriri, nec aliunde quam ex hiis scholiis in cantabrigiensem immigrare potuisse. Quod donec justis argumentis evincetur, sententiam isti contrariam tueri me non pudet, scilicet, hujus generis lectiones e libris vetustis, et ex parte similibus cantabrigiensi, scholiorum auctoribus innotuisse. Caeterum, si vel maxime exemplis idoneis, quod vix putem, effici posset, admixtas esse vetustissimis nostris codicibus lectiones nonnullas, e scholiis Patrumve commentariis invectas, parum novi subsidii ad discernendas genuinas lectiones inde esset expectandum. Pleraque enim, quae e scholiis in istos libros irreperisse perhibentur, sic comparata sunt, ut critico perito fraudi esse vix possint. Atque, ut dicam quod res est, qui tot lectiones e scholiis in textum invectas esse clamitant, non id praecipue agunt, ut sacro textui (cui periculum imminet nullum,) opem ferant, caveantque, ne istiusmodi interpretamentis (facile dignoscendis) vitietur; sed multo magis hoc, ut vetustissimorum et praestantissimorum codicum auctoritatem labefactent, gregariosque extollant libros, quos vel ipsi e pulvere protraxerunt ac contulerunt, vel quos propter ingentem eorum numerum superstitiose venerantur et ridicula affectatione *αἱ ἀρχαῖαι* *graeos* codices appellant, quasi alexandrinus, vaticanus, Ephremi rescriptus, relii graeci non sint.

14) Respuimus lectiones ortas primum in lectionariis, quae saepissime in anagnosmatum initiis, ac interdum in clausulis etiam atque in medio contextu claritatis causa addunt, quod ex orationis serie supplendum esset, resecantque vel immutant, quod, se junctum ab antecedentibus aut consequentibus, vix satis recte intelligi posse videretur. Verum in applicando hoc canone iisdem fere cautionibus opus est, quae in iudicandis lectionibus e scholiis enatis locum habent. Nam non omnes lectiones discrepantes in lectionariis obviae ex ecclesiastico anagnosmatum usu prognatae sunt, sed multae ex antiquioribus codicibus, integrum contextum exhibentibus, in lectionaria transierunt; neque codices vetustissimi, sicubi lectionaria consonant, propter solum hunc consensum pro interpolatis haberi debent; sed loco quoque investigandum est, utrum causae adsint probabiles, ob quas lectio aliqua primitus in anagnosmate orta esse statuatur, an vero jure aequo attribui possit librariorum integros codices exarantium ingenio. Quae enim in anagnosmatis initio erant necessario supplenda, eadem, utpote perspicuitati inservientia, antiquioribus jam librariis in mentem venire, et ab his textui continuo interseri potuerant, praesertim, si ab iis verbis, quibus anagnosma incipit, novum quoque *καὶ* seu nova pericopa inchoaret.

15) Damnandae sunt lectiones, e latina versione in graecos libros invectae. Hac regula certissima ac verissima, cuius vero rarissimus

usus est in aestimandis graecorum codicum lectionibus, pessime olim abusi sunt viri docti ad elevandam fidem non solum codicum graecolatinarum, sed multorum etiam aliorum, et vetustate et praestantia maxime insignium librorum. Quotiescumque enim lectionem a gregariorum librorum lectione discrepantem in codice aliquo graeco reperissent, quae cum latina versione consonaret, latinizare codicem illum aiebant. Sed consensus solus, nisi alia accedant indicia, nequaquam arguit interpolationem e latina versione factam. Verum nolo hic repetere, quae Semlerus, Woidius et Michaelis ad iniquas illas suspiciones amoliendas monuerunt, aut quae ipse alibi (Symbol. critic. tom. 1. p. 110.) hac de re disputavi. Jam enim satis, pro nostra brevitate nostroque consilio, illustratis iis, e quibus lectio in se spectata bona esse noscitur, progredi jam me oportet ad declarandum id, quo TESTIMONIORUM auctoritas potissimum nititur. Est autem fides testibus habenda, si sint non solum idonei et graves, verum etiam inter se consentientes.

Gravitas testium judicatur partim ex eorum aetate, partim ex aliis rebus, quae fidem et auctoritatem ipsis conciliare possunt. *Aetas* testium non unice nec praecipue judicanda est e membranarum vetustate; potuit enim seculo v. c. decimo quarto e codice longe antiquissimo apographum fieri, quod exemplar suum exactissime repraesentaret; sed contra etiam quinto jam seculo, quo e codicibus hodie superstitibus vix unus aut alter referri poterit, praeter textum priscum et genuinum extitit alius, in quo lectiones haud paucae juniores in primitivarum locum irrepserant. Itaque textus ipsius potius quam librarii aetas indaganda est. Haec vero judicatur e crebro consensu cum aliis testibus, (in primis cum versionibus et Patribus,) de quorum aetate nobis constat, et e copia talium lectionum, quae, velut nummi veteres, quadam quasi aerugine aetatem suam peritis arbitris produnt. Tenendum tamen est, dari non solum codices e partibus dissimilibus consutos seu ex ita consutis transcriptos, in quibus v. c. textus Epistolarum et vetustior et praestantior est textu Evangeliorum, sed inveniri etiam non raro codices, quorum textus in uno eodemque Novi Test. libro e vetustis et recentioribus lectionibus ita conflatus est, ut mox haec mox illae praevaleant. Quod ubi usu venit, cautione opus est, ne e paucis lectionibus, sive fortuito sive consulto decerptis, de totius textus aetate iudicium feratur. Quod porro attinet ad eas res, quae testibus majorem afferunt auctoritatem, referimus huc frequentem cum aliis probatae fidei testibus consensum, et lectionum nativa sua bonitate commendabilium copiam. Sed posterius hoc non ita est accipiendum, ac si codex, certo quodam vitiis genere passim commaculatus, nullius plane sit auctoritatis. Potuit enim textus, caeteroque praestantissimus et antiquissimus, in locis singulis e lectionariis, scholiis, immo etiam e latina versione, interpolari; neque tamen eam ob causam oppido spernere eum licet totumve abjicere. Hujusmodi codex nihil valet in eo lectionum genere, quod interpolationis

suspicio attingit; in caeteris ingens habere potest pondus. Quia perperitis varii generis vitiis admodum inquinati libri, dummodo basis textus, quem interpolatores depravarunt, antiqua fuerit et bona, lectionibus egregiis et in perpaucis codicibus obvis interdum abundant. Talis codex potest quidem et solus exiguae aut dubiae saltem auctoritatis; attamen, si lectio insigniter sit bona, et aliorum testium antiquorum et gravium, quamvis paucorum, suffragia accedant, consentiens illius codicis testimonium pro nullo haberi neutiquam debet. Monuerunt praeterea critici, magni prae aliis momenti in judicandis lectionibus esse codices, a librario perito et docto e bono atque vetusto exemplari fideliter, curate ac diligenter transcriptos. Sed praeceptum hoc non sine multiplici cautione ad usum potest transferri. Nam primo, e quonam codice alius transcriptus sit, rarissime aliunde scimus, quam ex indole apographi. Deinde vetusto librarius uti potuit exemplari, et tamen corrupto. Praeterea fidei librarii, si quidem de ea satis nobis constet, summam omnino meretur habere: verum codex, ut ut fidelissime, sed e recenti aut corrupto exemplari descriptus, nullius est pretii; e contrario autem liber exaratus a scriba, luxurianti ingenio suo singulis in locis nimium indulgente textusque pro arbitrio mutante, auctoritatem habet non plane nullam. Nam huiusmodi locos, ab audaculo librario corruptos, facile dignoscas, si alios testes, praesertim antiquiores, in auxilium advoces, atque lectiones illi codici peculiare a reliquis, quae pluribus communes sunt, sejungas. Quin magni omnino fieri debet talis codex, si ex certis indiciiis colligi queat, textum, in quem temerarius librarius grassatus est, promanasse ex admodum vetusto et bono exemplari. Tandem nec ii codices indiscriminatim caeteris praefereendi sunt, qui a librario docto ac perito, orthographiae v. c. regulas bene callente et graviora ~~apographorum~~ sedulo cavente, exarati deprehenduntur. Doctus enim librarius novos quidem errores non facile admittit; verum alium textum reddere non potest, quam in exemplari sub invenit, sive bonum, sive etiam depravatum. Quae cum ita sint, critici codicibus accurate scriptis primas partes deferentes, caeterosque libros variis librorum sphalmatibus deturpatos aspernantes, aequae a vero dissecant, ac editionum Elsevirianarum admiratores, qui, puerili errore, bonum textum esse autumant, in quo excudendo typothetam nunquam aut raro lapsum esse acceperunt. Nos quidem in ea haeresi nos esse profitemur, quae nulli libro aut librorum generi soli confidit, sed genuini textus particulas, ubicunque, critica arte faciem praefereute, detegantur, ultio amplectitur.

Superest, ut de testium consensu iudicando nonnulla monemus. Solent enim multi consensum confundere cum numero eorum, qui eandem lectionem exhibent. Atqui consensus, auctoritatem testimonii conciliat, is demum reputari debet, si amice inter se conspirant, qui vere pro diversis haberi possunt. Sin vero eundem testem, licet habitu paulum mutato, centies in scenam producas, isque eadem semper repetat, audimus

quidem testium alii constantem, sed de consensu testium minime gloriantur potius. Atque eadem est testium ratio, quibus in re critica utimur. Ultra cœtum extant Evangeliorum codices graeci, ex uno eodemque communis fonte derivati, eamque ob causam, (si graphica vitia, omissiones propter homoeotelen, glossemata e margine arrepta, et vocabulorum synonymorum permutationes excipias,) in omnibus paene syllabis concinentes. Horum consonantiam qui pro consensu tot testium vendicaret, is sexcentos etiam vulgatae versionis codices, velut totidem testes, lectionem aliquam graeci textus confirmantes, enumerare posset. Uti autem haec ratio pro unico tantum teste habetur, singula vero ejusdem exemplaria eo dumtaxat consilio excutiantur, ut ad eruendam primitivam hujus translationis lectionem aditus pateat: ita de graecis quoque codicibus, propriis cognationis vinculo inter se conjunctis, idem valet. Itaque omnes, quorum testimonio in crisi textus sacri utimur, in classes suas rite disponendi debent. In classibus autem discriminandis ac ordinandis, ratio potissimum habenda est variarum sacri textus recensionum.

Plures antiquitus existisse et adhuc in codicibus, versionibus et Patrum allegationibus superesse textus Novi Test. *recensiones*, mirum videbitur nemini, qui non ignorat, in permultis auctorum etiam profanorum cum graecorum tum latinorum libris, et manuscriptis et editis, idem a doctissimis criticis dudum observatum, immo eodem, quo nos utimur, vocabulo indicatum esse. Tirones, discere cupientes, quid intersit inter plures ejusdem libri recensiones, rogamus, ut editionem Novi Testamenti Erasmus primam conferant cum Complutensi, aut, si nimis hoc molestum videatur, exemplumve postuletur hebetioribus etiam oculis satis conspicuum, comparent Apocalypseos editionem Bengelianam cum Elzevirianam sive Curcellaeana aut Mastrichtiana. Origo variarum textus Novi Test. recensionum, deficientibus documentis satis vetustis ac testimoniis, historice declarari nequit, nec hujus loci est, conjecturis defectum illum sarcire. Existisse autem ineunte saltem tertio seculo duas jam recensiones, a collatione locorum Novi Test. ab Origene graece laudatorum cum allegationibus Tertullianica et Cyprianica manifestum fit. Hae enim graecum textum ponunt, toto suo habitu universoque colore diversum ab eo, quem Origenes, et ante hunc jam Clemens alexandrinus, usurpavit. Ille textus cum codicibus graecolatinis aliisque nonnullis et cum translationis latinae antehieronymianae libris, nec non cum versionibus sahidica et syra hierosolymitana, hic cum vaticano, Ephremi rescripto, Stephanico octavo et (si Evangelia excipias) eo, qui alexandrinus vulgo nuncupatur, ac praeter hos codices etiam cum versionibus copto-memphitica, aethiopica, armenica, syra philoxeniana, et allegationibus Eusebii, Athanasii, Cyrilli alex. Isidori pelus. aliorumque concinere solet. Posteriores hunc textum, quem post Clementem et Origenem Alexandrini ac Aegyptii potissimum adhibuerunt ac disseminarunt, non incommode *alexandrinum* dixeris. Al-

ter, inde a Tertulliani tempore ab Afris, Italis, Gallis aliisque occidentalibus usurpatus, haud inepte *occidentalis* nomine insigniri poterit, quamquam intra fines imperii occidentalis nequiquam se continuerit, uti e syrae hierosolymitanæ ac sahidicæ versionis consensu, quamquam non perpetuo at frequente tamen, liquido apparet. Ab utraque hac recensione antiquissima in Evangeliiis differt textus codicis, quem alexandrinum vulgo dicunt, mox cum libris, versionibus et Patribus alexandrinis, mox cum occidentalibus, mox cum utrisque simul consentiens, sed persæpe etiam ab utrisque dissonans, et paullo propius ad textum nostrum vulgarem accedens. Huic libro cognati sunt codices Basileensis 1, Bo-reeli, Wolfiani duo, et Mosquensis a Matthæio litera V insignitus; sed compluribus lectionibus junioribus deformati et vulgari textui multo quam sic dictus alexandrinus propinquiores sunt hi codices, ac cum iis fere Patribus (quantum ex imperfectis horum collationibus colligere licet,) consentire videntur, qui seculo quarto exeunte quintoque ac sexto in Græcia, Asia minore et provinciis vicinis florere, fuitque hæc recensio, quam *constantinopolitanam* hinc nominare licebit, in patriarchatu constantinopolitano potissimum propagata ac per librarios innumeros deinceps longe lateque disseminata, et in slavonicam etiam versionem (cujus tamen codices ipsi inter se haud raro dissentiunt,) transfusa. Nulli harum recensionum *syriaca versio*, prout quidem typis excusa est, similis, verum nec ulli prorsus dissimilis est. In multis concinit cum alexandrina recensione, in pluribus cum occidentali, in nonnullis etiam cum constantinopolitana, ita tamen, ut quas in hanc posterioribus demum seculis inducta sunt, pleraque repudiet. Diversis ergo temporibus ad graecos codices plane diversos iterumque recognita esse videtur. *) Syriacæ versionis *Chrysostomi* Evangeliorum textus eo haud est absimilis, quod hinc quoque e diversis recensionibus aliquid traxit. Nonnulla admisit ex occidentali recensione, plura ex alexandrina, plurima e constantinopolitana, sed antiquiore illa et scioribus interpolationibus nondum deformatata; cujus commixtionis rationem in eo præcipue positum fuisse suspicor, quod Chrysostomus complures consuluerit aut, si mavis, compilarit anteriorum interpretum commentarios, non uni eidemque, sed variis et inter se discrepantibus textibus adaptatos. Caeterum nemini harum rerum perito negotium facessere poterunt lectiones in textu et interpretatione Chrysostomi obviae, quae e negligentia hujus viri aut e consuetudine ipsius, textum paullo liberius excitandi sensumque utcumque suis verbis exprimendi, enatae sunt.—Praeter codices unam ex illis recension-

.....

*) Illustrari hoc potest codicum nonnullorum latinorum exemplo, qui priscam quidem versionem, ad occidentalem recensionem accommodatam, repræsentant, sed passim ad juniores libros graecos refectam. Ex hoc genere est brixianus codex latinus, qui non raro a graecolatinis et vetustioribus latinis omnibus solus discedit, et in graecorum partes transit.

ibus vetustis exhibentes, extant nonnulli, quorum textus e duarum triumve recensionum lectionibus conflatus est; e quo genere sunt codicum duorum Guelpherbytanorum rescriptorum et graecosahidici Borgiani fragmenta perquam vetusta, et juniores libri nonnulli, bonis et antiquitatem spirantibus abundantes lectionibus, velut Reuchlinianus, Parisius 4 et 6, Colbertinus 6. 7. 8, Leicestriensis, Winchelseanus, Lambecianus 31, Urbinovaticanus, Aurivillianus, vaticanus 367, alii, in quibus omnibus, uti et in versionibus aethiopica, armenica, sahidica, syra hierosolymitana, et philoxenianae margine alexandrinae lectiones admixtae sunt occidentilibus, et vicissim. Sunt vero etiam codices nonnulli, in quibus constantinopolitanae quidem lectiones, si universam textus conformationem spectes, regnant, adpersis tamen pluribus paucioribusve lectionibus sive alexandrinis sive occidentalibus, quo pertinent codices non pauci, e gregario numero, licet non eadem omnes auctoritate polleant, eximendi, v. c. Cyprius, Descampsianus, alii.

Ut autem ista, quae de diversarum recensionum discrimine diximus, ad aestimandas lectiones vel uni recensionis proprias vel pluribus communes tutius transferantur, haud inutile videtur de nonnullis, quae ad istam causam pertinent, Lectorem monere.

a) Criticus assidua observatione cognitum perspectumque habere debet, quibus rebus recensio quaeque caeteris sive praestet sive deterior sit. Occidentalis v. c. servare solet lectiones genuinas duriores, a graecae linguae ratione abhorrentes, hebraizantes, soloecae, cacophonae, quippe quae omnes minus offenderent lectores occidentales; alexandrina vero recensio, quaecunque graecis auribus molesta esse possent, evitare ac immutare studet. Occidentalis recensio interpretamentis, periphrasibus, additamentis undecunque conquisitis, et vocabulorum sententiarumque transpositionibus sensum clariorem minusque impeditum reddere conatur; alexandrina vero phrases ac vocabula potius quam sensum illustrare an nititur. Occidentalis recensio lectiones quidem amat pleniores et verbosiores, itemque supplementa e locis parallelis petita; verum omittit etiam interdum, quae sententiam obscuram reddere, aut contextui aliisve locis repugnare videntur; in quibus omnibus castior esse solet alexandrina. Verbo, grammaticum egit alexandrinus censor, interpretem occidentalis. Interpretis autem provinciam hic saepe satis infelicitate administravit, et multo quam fas erat licentius textum tractavit; at sagacitatis tamen laude frustrandus non est. Haud raro enim, v. c. in resurrectionis Domini historia, difficultates et ~~inverisimiles~~ subolfecit, quas commentatores plerique, latentem sub herba anguem non animadvertentes, sicco pede transiverunt, nostra vero aetas demum curatius expendit. — In his quae modo attigimus omnibus, constantinopolitana recensio cum alexandrina facere solet, eo tantum ab hac diversa, quod graecismi studiosior adhuc est, plures in textum glossas admittit, et lectiones passim admiscet

vel occidentales ab alexandrinis dissonantes, vel confictas ex alexandrinis et occidentalibus. — Hujus generis observationes in promptu habere debet, qui testium pro lectione quaque allatorum auctoritatem dijudicare cupit. Pro diversis enim lectionum generibus diversum est recensiois cujusque momentum. In alio genere occidentalis recensio, in alio alexandrina plus ponderis habet.

b) Nulla recensio in codice ullo jam superstiti reperitur intaminata, qualis primitus fuerat. Eo temporis intervallo, quod inter recensioneum origines et codicum hodie extantium natales intercessit, singuli codices recensioneum omnium multifariam fuere corrupti. Quilibet librarius in apographo suo exarando sphalmata quaedam commisit; irrepserunt e margine vel aliunde nova interpretamenta, glossae, additamenta; negligens et festinans scribe nonnulla passim omisit; alterius recensioneis lectiones illatae sunt in alterius familiae libros, etc. Itaque quinto et sexto saeculo codices recensioneis v. c. alexandrinae non poterant non differre multis locis a textu alexandrino primaevio, quod tertio saeculo insuere fuerat. Cum vero hujusmodi corruptiones neutiquam codices ejusdem recensioneis omnes invaserint, sed singulos tantum deformarint, patet non solum, absentem esse eorum rationem, qui vitia in uno codice reperta recensionei cuidam univeree attribuant; sed intelligitur etiam,

c) permagni momenti esse, ut nativa recensioneis cujusque lectio indagetur. Comparandi scilicet sunt codices, Patres et versiones omnes eandem recensioneem exhibentes, et e lectionibus in ipsis obviis seligenda est ea, quam et vetustiores testes et interna bonitatis indicia prae reliquis commendant. Alexandrinae quidem recensioneis lectiones primitivae in Evangeliiis facili plerumque negotio eruuntur, ubi Ephreми rescriptus, Stephani octavus, vaticanus et in Epistolis alexandrinus inter se concinunt, praesertim si Clemens vel Origeneus, cum coptica versione, alique alexandrini accedant. Paulo altioris indaginis res est, nativam occidentalis recensioneis lectionem dignoscere; quoniam pauciores ex hac familia supersunt testes vetusti, iidemque magis corrupti. Ubi ergo occidentales inter se dissident, ex internis potissimum criteriis, quaenam e pluribus lectionibus pro nativa habenda sit, judicari debet. Quae vero primaeva fuisse cognoscitur in recensione quaque, ea recensionei huic, generatim spectatae, tribuitur, neglectis aliis lectionibus in nonnullos codices recensioneis ejusdem invectis.

d) Antequam definiri possit, quaenam e pluribus lectionibus genuina sit, dispiciendum est, ad quamnam recensioneem quaevis referenda sit; nec quaerimus praecipue, quot codices hodie superstites in lectione aliqua consentiant, sed id potissimum indagare studemus, quot recensioneis vetustae primitus lectionem illam habuerint. Quotquot enim ad eandem recensioneem pertinent testes inter se consentientes, pro unico haberi debent. Ubi igitur venire potest, ut duo tresve codices tantundem valeant, quam

tum alimentum. Aliae enim recensiones vetustae in paucis dentantur codicibus superstitibus sunt, aliae innumeros occuparunt libros manuscriptorum. In occidentalibus provinciis post quartam, et in Aegypto post sextum seculum perpauci exscripti sunt codices graeci; contra vero in constantinopolitano patriarchatu monachi graeci multiplicandis Novi Test. exemplaribus ad decimum quintum usque seculum operam dedebunt indefessam. Jam vero, si, quo tempore Aegyptus et Palaestina ab Arabibus occupatae fuere, Constantinopolis cum adjacentibus regionibus aberbantibus gentibus subjugata et devastata, graecaeque literaturae sita consilicatus et linguae adeo graecae usus antiquatus fuisset; contra vero Aegyptus invicta et libera graecorumque vultrix ac nutritrix mansisset: habuerimus jam perfecte veteris textus N. T. constantinopolitani reliquias paucas, alexandrinae autem recensionis codices centenos. Quamvis, cum meridiana luce clarius sit, librorum e prisca familia quavis superstitum numerum pendere unice a causis fortuitis et politicis, certe codices bysantini centum non majore quam duo tresve alexandrini auctoritate polleant, nec ad singulos codices eorumque numerum, sed ad diversas textus recensiones et harum cum indolem tum consensum dissensumve animum advertere debet criticus, qui nec artem suam velut mechanicum opificium exerceat, nec ingenii tantum sui, certis regulis sese non adstringentis, vagum impulsu sequi vult.

e) Lectio, in qua vetustae recensiones cunctae primitus consenserunt, indubie vera est, etiamsi postea lectio alia quamplurimos invaserit codices juniores.

f) Si non in eadem lectione omnes recensiones primitus consenserunt, ea potior est lectio, quae vetustiorum suffragiis firmatur, nisi obstant, quae supra (lit. a.) de singularum recensionum ingenio monuimus.

g) E concentu recensionis alexandrinae cum occidentali firmissime colligitur, lectionem utrique communem longe esse antiquissimam, immo, si interna simul bonitate sua niteat, genuinam. Sin vero hujusmodi lectio internis veritatis criteriis destitui videatur, horum momentum curati-
us expendendum est, ut appareat, utrum eorum defectus majus habeat pondus, quam consentiens alexandrinae et occidentalis recensionis testimonium.

h) Si alexandrina recensio cum constantinopolitana concordat, occidentalis autem ab utraque dissonat, inquirendum est, utrum occidentalis lectio ex eo sit genere, in quo haec recensio saepius peccare soleat, simulque diligenter ponderanda sunt interna veri vel falsi iudicia.

i) Simili ratione dijudicandae sunt lectiones, in quibus occidentalis recensio cum constantinopolitana contra alexandrinam conspirat.

k) Si recensio quaelibet exhibet lectionem a cacterarum recensionum lectionibus discrepantem, nequaquam major testium singulorum numerus, sed interna bonitatis criteria definiunt, quanam cacteris praefer-

cada sit lectio. Amplectimur igitur lectionem insigniter bonam, quamvis paucissimorum testium suffragiis suffultam, dummodo ostendi possit, primitivam eam esse lectionem recensionis vetustas cujuscunque, nec obstat recensionis illius singularis conditio. (lit. a.)

Expositis jam iis, ad quae criticus in judicando testium consensu attendere idcirco debet, quia testes non eandem astant sacri textus recensionem, tribus verbis addere liceat, animum etiam advertendum esse ad illud testium discrimen, quo alii sunt libri manuscripti, alii versionum auctores, alii Patres loca Novi Test. excitantes. Primas quidem partes deferimus codicibus manuscriptis, nec facile lectionem sola versionum et Patrum fide nitentem probamus. Attamen lectio valde bona, in compluribus versionibus et Patribus reperta, dummodo codicum nonnullorum vetustorum et insignium, quantumvis paucorum, consensu firmetur, nequaquam spernenda est, praesertim, si codices illi e diversis oriundi sint recensionibus.

Nonnulla, quae paucissimis tantum attingere hoc loco potui, paullo uberius declaravi in *Dissert. de codicibus Evangeliorum Origenianis*, Halae, 1771; et in *Curis in historiam textus epistolarum Paulinarum graeci*, Ienae, 1777. Recensionis tam alexandrinae quam occidentalis indolem et pretium ac consensus dissensusve inter utramque rationem curate excussi in *Symbolarum mearum criticarum* tomis duobus, Halae 1785 et 1793. Methodum autem in ponderandis singulis lectionibus a me adhibitam exemplis illustrare studui in *Commentario critico in textum graecum N. T. cujus fasciculus primus prodit Jenae 1798, secundus mox sequetur.*

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυῖδ, υἱοῦ
 2 Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ
 ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν
 3 καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν
 Φαρές καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ. Φαρές δὲ ἐγέννησε
 4 τὸν Ἑσράμ· Ἑσράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀράμ
 δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν
 5 Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· Σαλ-
 μών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ. Βοὸζ δὲ
 ἐγέννησε τὸν Ὠζὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ. Ὠζὴδ δὲ ἐγέννησε
 6 τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασι-
 λέα. Δαυῖδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶνα
 7 ἐκ τῆς τῆ Οὐρίας. Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ·
 Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν
 8 Ἀσά· Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ
 ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν·
 9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε
 10 τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· Ἐζεκίας
 δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν
 11 Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· Ἰωσίας δὲ
 ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐπὶ
 12 τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικε-

1. r. ≈ Δαβὶδ 6. r. Σολομῶντα 11. add. τὸν Ἰωα-
 κείμ s. Ἰακείμ· Ἰωακείμ δὲ ἐγέννησε

σίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ. Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ 13 ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· 14 Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιούδ· Ἐλιούδ δὲ ἐγέννησε 15 τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν 16 Ἰωσήφ, τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ 17 ἕως Δαυὶδ, γενεαὶ δεκατίσσαι· καὶ ἀπὸ Δαυὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατίσσαι· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τῷ Χριστῷ, γενεαὶ δεκατίσσαι.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν. Μνη- 18 στευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοῦς, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν 19 καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδραγματίσαι, ἐβελήθη λάβρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, 20 ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν, ἐκ πνεύματός ἐστιν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα 21 αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα 22 πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· „Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξε- 23 ται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ,“ ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.) Διεγερ- 24 θείς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου· καὶ παρέλαβε τὴν

18. → Ἰησοῦ ἡ γ. Ὡ γέννησις 19. Ὡ δειγματίσαι

22. → τοῦ

25 γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκει αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε
 τὸν οἶον αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ
 ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

2 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας,
 ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ
 2 ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱερουσόλυμα, λέγοντες· Ποῦ
 ἔστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ
 αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυ-
 3 νῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐτα-
 4 ράχθη, καὶ πᾶσα Ἱερουσόλυμα μετ' αὐτοῦ· καὶ συναγα-
 γὰν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ,
 5 ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, πῶς ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ
 εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ
 6 γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· „Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ
 Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα·
 ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν
 7 λαόν μου, τὸν Ἰσραήλ.„ Τότε Ἡρώδης λάβρα κατέ-
 σας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον πῶς
 8 φαινομένου ἀστέρος, καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ,
 εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παι-
 δίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως ἀγα-
 9 ῖλθω προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκέσαντες τοῦ βασι-
 λέως, ἐπορεύθησαν. Καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν
 τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπ' αὐ-
 10 οῦ ἦν τὸ παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν
 11 χαρὰν μεγάλην σφόδρα· καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν,
 εἶδον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ
 πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θη-
 σαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ
 12 λίβανον καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ,
 μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώ-
 ρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

25. om. τὸν et αὐτῆς τὸν πρωτότοκον. β. μὴ.

9. Ἐπιστάθη ἢ τοῦ παιδίου. 11. γ. εὔρον

Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου 13
φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς πα-
ράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς
Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν ἔπω σοί· μέλλει γὰρ
Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ 14
ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ
νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ἐκεῖ 15
ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρῆθαι ὑπὸ
τοῦ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· „Εξ Αἰγύ-
πτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.,, Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν, 16
ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ
ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τὰς παῖδας τὰς ἐν Βηθλεὲμ
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετῶν καὶ κατω-
τέρων, κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.
Τότε ἐπληρώθη τὸ ρῆθαι ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, 17
λέγοντος· „Φωνὴ ἐν Ῥαμαῖ ἠκούσθη, ὁ θρῆνος καὶ 18
κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολὺς· Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ
τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ
εἰσί.,, Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, ἄγγελος 19
κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, λέ- 20
γων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς πα- 21
ρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν
εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ, ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει 22
ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ,
ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἐλθὼν 23
κατάκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ἰαζαρέτ· ὅπως πλη-
ρωθῇ τὸ ρῆθαι διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κλη-
θήσεται.

15. → τοῦ 17. Ὡς διὰ 18. ⇨ θρῆνος καὶ 22. → ἐπὶ
23. Ναζαρίθ ῥ. Ναζαρέ.

- 1 Ἐν ἡμέραις ἐκάναις παραγίνεται Ἰωάννης
 ὁ βαπτιστής, κηρυσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,
 2 καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
 3 οὐρανῶν. Οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαίου τοῦ
 προφήτου, λέγοντος· „Φωνὴ ἡ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
 ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρί-
 4 βους αὐτοῦ.„ Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης ἔχει τὸ ἔνδυμα
 αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην
 περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες
 5 καὶ μέλι ἄγριον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἰερο-
 σόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος
 6 τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐ-
 7 τοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἰδὼν δὲ
 πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους
 ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχι-
 διῶν, τίς ὑπιδέσκει ὑμῖν φυγαῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης
 8 ὀργῆς; Ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας,
 9 καὶ μὴ δοῦναι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν
 10 Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν
 λίθων τούτων ἐγαῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἦδη δὲ καὶ
 ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κᾶται· πᾶν οὖν
 δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς
 11 πῦρ βάλλεται. Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι, εἰς
 μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός μου
 ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐ-
 12 τὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί. Οὗ τὸ
 πτύον ἐν τῇ χαρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα
 αὐτοῦ· καὶ συναῖξαι τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην,
 τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω.
 13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ
 τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ'

1. → δὲ 3. Ὑδιὰ ἡ βοῶντος· ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμά-
 σατε 8. γ. καρποὺς ἀξίους 10. → καὶ 11. → καὶ
 πυρί. 12. → αὐτῷ

αὐτοῦ· Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκάλυψε αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ 14
 χρεῖαν ἔχω ὑπὸ τοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς
 με· Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀφίς 15
 ἔργτι· οὕτω γὰρ πρέπει ἵσθιν ἡμῖν, πληρῶσαι πᾶσαν
 δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν· Καὶ βαπτισθεὶς 16
 ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἀνε-
 χθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ
 καταβαῖνον ὡς περὶ στρεβλὸν, καὶ ἐρχόμενον ἐκ' αὐτόν.
 Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός 17
 ἐστίν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνέχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύ- 4
 ματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ νηστεύσας 2
 ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕψι-
 ρον ἐκείνασε. Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ παράζων, εἶπεν· 3
 Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ, ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γέ-
 νωνται. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· Γέγραπται· „Οὐκ ἐπ' 4
 ἔργῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἢ ἐπὶ παντὶ ῥή-
 ματι ἱκανοποιημένην διὰ στόματος θεοῦ.,, Τότε παρα- 5
 λαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ
 ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερυγίον τοῦ ἱεροῦ· καὶ λέγει 6
 αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέ-
 γραπται γάρ· „Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται
 περὶ σοῦ· καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς
 πρὸς λίθον τὴν πόδα σου.,, Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πά- 7
 λιν γέγραπται· „Οὐκ ἐκπαράσεις κύριον τὸν θεόν
 σου.,, Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος 8
 ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας
 τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτῷ· 9
 Ταῦτα πάντα σοι δώσω, εἰὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.
 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ὅπισθ' μου, σα- 10
 ταῖ· γέγραπται γάρ· „Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυ-
 νήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.,, Τότε ἀφίησιν 11

4. Ὁ ἄνθρωπος, ἢ ἐν 5. Ὡς ἔστησεν 7. ὁ Ἰη-
 σοῦς πάλιν 10. γ. → ὅπισθ' μου,

- αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσῆλθεν καὶ διηκόνουν αὐτῷ.
- 12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀν-
 13 χώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Καὶ καταλιπὼν τὴν Να-
 ζαρέτ, ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Ἐκαπερναοὺμ τὴν παρα-
 14 θάλασσαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ· ἵνα
 πληρωθῇ τὸ ῥῆθαι διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος·
 15 „Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν ἑθελήσῃς πύ-
 16 ραν τῇ Ἰορδάνῃ, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθήμε-
 νος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα· καὶ τοῖς καθημένοις ἐν
 17 χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.” Ἀπὸ
 τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν· Μετανοή-
 τε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 18 Περιπατῶν δὲ ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας,
 εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ
 Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβλητρον
 19 εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. Καὶ λέγει αὐτοῖς·
 Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.
 20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
- 21 Καὶ προεὶς ἐκάθην, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκω-
 βον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 τοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν,
 καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.
- 22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν,
 ἠκολούθησαν αὐτῷ.
- 23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδά-
 σκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγ-
 γέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ
 24 πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐ-
 τοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πᾶν-
 τας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασί-
 λαις νόσοις,

12. ≡ ὁ Ἰησοῦς, 13. ≈ Καφαρναοὺμ 15. θαλάσ-
 σης, πέραν 18. † ὁ Ἰησοῦς 24. ἔχοντας ποικί-
 λαις νόσοις,

τοῖς συνεχομένοις, καὶ δαιμονιζομένοις, καὶ σεληνιαζο-
 μένοις, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἰθεράπευσεν αὐτούς.
 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλι- 25
 λαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰου-
 δαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθί- 6
 σαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ 2
 ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων·
 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. ὅτι αὐτῶν ἐστὶν 3
 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πεινοῦντες· 4
 ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι 5
 αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶν- 6
 τες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθή-
 σονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσον- 7
 ται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν 8
 θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ 9
 Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ διδιωγμένοι ἕνεκεν 10
 δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
 Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, 11
 καὶ εἰπωσὶ πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, "ψευδόμε-
 νοι, ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μι- 12
 σθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν
 τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἄλλας 13
 τῆς γῆς. Ἐὰν δὲ τὸ ἄλλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται;
 εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ καταπα-
 τεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κό- 14
 σμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·
 οὐδὲ καίεσι λύχνοι, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, 15
 ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.
 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώ- 16
 πων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι
 τὸν πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ 17

- νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.
- 18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἵνα πάντα ἐν ἡμῇ μία περαία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου μου, ἕως ἂν πάντα γένηται.
- 19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
- 20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
- 21 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· „Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ
- 22 ἑνοχος ἔσται τῇ κρίσει...· Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἐκπῆ, ἑνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ῥακά, ἑνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ· μαρεῖ, ἑνοχος ἔσται
- 23 εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός· Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ περὶ μνησθῇς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ· ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.
- 25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.
- 26 Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἴσχατον ποδῶν σου.
- 27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη· „Οὐ μοιχεύσεις...· Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
- 29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σέ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα

19. διδάξῃ οὕτως, μέγας 22. σπ. εἰπῆ, 27. † τοῖς ἀρχαίοις· 28. αὐτήν,

ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου
βληθῇ εἰς γένναν. Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδα- 30
λίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ σὲ· συμφέρει
γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σε, καὶ μὴ ὅλον
τὸ σῶμά σε βληθῇ εἰς γένναν. Ἐρρίθη δέ, „ὅτι ὃς 31
αἶν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστά-
σιον.,, Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς αἶν ἀπολύσῃ τὴν 32
γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν
μοιχᾶσθαι. καὶ ὃς εἰς ἀνὴρ ἀπολειυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶ-
ται. Πάλιν ἠκούσατε, ὅτι ἐρρίθη τοῖς ἀρχαίοις· „Οὐκ 33
ἐπιορκήσεις· ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τὰς ὀρκους σου.,,
Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὁμῶσαι ὅλως, μήτε ἐν τῷ ἔρα- 34
νῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ· μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑπο- 35
πόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱερουσόλυμα,
ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως· μήτε ἐν τῇ κε- 36
φαλῇ σου ὁμύσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ
μέλαιναν ποιῆσαι. Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν· ναὶ ναὶ, οὐ 37
οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων, ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν.
Ἦκούσατε, ὅτι ἐρρίθη· „Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, 38
καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.,, Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀν- 39
τιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν
δεξιάν σε σιαγῶνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ 40
τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν,
ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μί- 41
λιον ἐν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο. Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· 42
καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι, μὴ ἀποστραφῆς.
Ἦκούσατε, ὅτι ἐρρίθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, 43
καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.,, Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, 44
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τὸς καταρα-
μένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, καὶ

30. ἀπέλθῃ 32. Ὡς ὁ ἀπολύων ἢ ὅτι καὶ ὃς εἰς
ἀπολειυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται. 34. ὅλως· μήτε
44. εὐλογεῖτε τοὺς καταραμένους ὑμᾶς, καλῶς
ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν (τ. τοὺς μισοῦντας) ὑμᾶς,

προσεύχεσθε ὑπὲρ " τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ δια-
 45 κόντων ὑμᾶς ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν,
 τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ
 πονηρὰς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδι-
 46 κες. Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε εἰς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα
 μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;
 47 καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τὲς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί πε-
 ριστὸν ποιεῖτε; ἔχι καὶ οἱ " ἔθνηκοι " οὕτω ποιοῦσιν;
 48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν
 6 ταῖς οὐρανοῖς, τέλειός ἐστι. Προσέχετε τὴν δικαιο-
 σύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς
 τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴγε, μισθὸν ἔκ ἔχετε παρὰ
 2 τῷ πατρὶ ὑμῶν, τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. " Ὅταν οὖν ποιῇς
 ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ
 ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύ-
 μαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἀμὴν
 3 λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ποιῇς
 ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερὰ σε, τί ποιεῖ
 4 ἡ δεξιὰ σου· ὅπως ἦ σε ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ
 καὶ ὁ πατήρ σε, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀπο-
 5 δώσει σοι " ἐν τῷ φανερῷ. Καὶ ὅταν προσεύχῃ, ἔκ
 ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι " φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγω-
 γαῖς καὶ ἐν ταῖς γυνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσ-
 εύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. Ἀμὴν λέ-
 6 γω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ, ὅταν
 προσεύχῃ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν
 θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου, τῷ ἐν τῷ κρυ-
 πτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀπο-

" → τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ 45. ὅμοιοι 47. Ὑφί-
 λους " γ. Ὑτελῶναι " τὸ αὐτὸ 48. ὁ οὐρά-
 νιος, 1. γ. ἐλεημοσύνην 4. → αὐτὸς " = ἐν τῷ
 φανερῷ. 5. προσεύχεσθε, οὐκ ἔσεσθε " φιλοῦσι
 στήναι ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γυνίαις τῶν
 πλατειῶν, ὅπως 6. Ὑπατρί σου ἐν τῷ κρυπτῷ·

δώσει σοι ἔν τῳ φανερῳ. Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατ- 7
 τολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἔθνηκοί· δοκοῦσι γάρ, ὅτι ἐν τῇ
 πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. Μὴ οὖν ὁμοιω- 8
 θῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ἃν χρεῖαν ἔχητε,
 πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Οὕτως οὖν προσεύχεσθε 9
 ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν ταῖς οὐρανόις, ἁγιασθήτω τὸ
 ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέ- 10
 λημά σου, ὡς ἐν οὐρανῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον 11
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν 12
 τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφει-
 λίταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, 13
 ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε 14
 τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ
 ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς 15
 ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ
 ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νη- 16
 στεύητε, μὴ γίνεσθε, ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί·
 ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς
 ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχου-
 σι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν 17
 κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι· ὅπως μὴ φανῇς 18
 τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου, τῷ ἐν
 τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυ-
 πτῷ, ἀποδώσει σοι. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυ- 19
 ροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ
 ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε 20
 δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῳ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶ-

" *om.* ἐν τῷ φανερῳ. 10. *om.* ὡς 12. ἀφῆκαμεν
 13. † ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ
 ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. *Alit* ὅτι σοῦ ἐστὶν
 ἡ βασιλεία εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. *Alit* ὅτι σοῦ ἐσιν
 ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ πατρὸς
 καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. 15. ≡ τὰ
 παραπτώματα αὐτῶν, 18. ≈ κρυφαίω *bis* † ἐν
 τῷ φανερῳ.

σις ἀφανίζῃ, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ
 21 κλέπτουσιν. "Ὁπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν ἐκεῖ
 22 ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν. Ὁ λύχνος τοῦ σώματός
 ἐστίν ὁ ὀφθαλμός. Ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ,
 23 ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός
 σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ
 οὖν τὸ φῶς, τὸ ἐν σοὶ, σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον ;
 24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα
 μισήσῃ, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσῃ· ἢ ἐνὸς ἀντιτίθεται,
 καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσῃ. Οὐ δύνασθε θεῷ δου-
 25 λεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Μὴ με-
 ριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε, καὶ τί πίητε· μηδὲ
 τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσῃσθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεόν
 26 ἐστί τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέ-
 ψατε εἰς τὰ πτερινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν,
 οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας· καὶ
 ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά. Οὐχ ὑμεῖς μάλ-
 27 λον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνᾷ δύνα-
 28 ται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Καὶ
 περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάβετε τὰ κρίνα
 29 τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· λέγω
 δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ πε-
 30 ριεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρταν τοῦ ἀγροῦ,
 σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλομενον,
 ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς. ὅλι-
 31 γόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες· Τί φάγω-
 32 μεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ
 ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἷδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρά-
 33 νιος, ὅτι χερίζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶ-
 τον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ·
 34 καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Μὴ οὖν μεριμνή-
 σητε εἰς τὴν αὔριον· ἢ γὰρ αὔριον μεριμνήσῃ τὰ ἱαυ-

21. Ὡσου bis 24. r. μαμωνᾶ. 25. = καὶ τί πίητε·

33. om. πρῶτον 34. ~ ἑαυτῆς. Alii ἑαυτῇ.

τῆς. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς. Μὴ κρί- 1
 νετε, ἵνα μὴ κριθῇτε. Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθή- 2
 σθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν.
 Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος, τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελ- 3
 φοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς ;
 ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· Ἄφες. ἐκβάλω τὸ κάρ- 4
 φος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ, ἡ δοκὸς ἐν τῷ
 ὀφθαλμῷ σου ; Ὑπακριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν 5
 ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ
 κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ δάτε 6
 τὸ ἅγιον τοῖς κησὶ, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας
 ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων· μήποτε καταπατήσωσιν
 αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν
 ὑμᾶς. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ 7
 εὕρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ 8
 ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει· καὶ τῷ
 κρούοντι ἀνοιγήσεται. Ἡ τις ἔστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, 9
 ὃν εἰὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει
 αὐτῷ ; καὶ εἰὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ ; 10
 Εἰ οὖν ὑμεῖς, ποιητοὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ δι- 11
 δόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν,
 ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν ;
 Πάντα οὖν, ὅσα ᾤν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρω- 12
 ποι, ρῦτω καὶ ὑμεῖς πριεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστὶν
 ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς 13
 πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ
 ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερ-
 χόμενοι δι' αὐτῆς. Τί στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη 14
 ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν· καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ
 εὕρισκοντες αὐτήν. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδο- 15
 προφητῶν, αἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προ-
 βάτων, ἵσθαθι δὲ εἰσὶ λύκοι ἄρπαγες. Ἀπὸ τῶν καρ- 16

2. γ. ἀντιμετρηθήσεται 6. τὰ ἅγια 9. σπ. ἔστω
 12. οὐὶτω 14. γ. οὐὶ Ὅτι

πᾶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Μήτι συλλέγεσθιν
 17 ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; Οὕτω
 πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σα-
 18 πρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. Οὐ δύναται
 δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον
 19 σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. Πᾶν δένδρον, μὴ
 ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πυρὶ ἑτάλλε-
 20 ται. Ἀραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐ-
 21 τοὺς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι· Κύριε, κύριε, εἰσελεύσε-
 ται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιοῦν τὸ
 22 θέλημα τοῦ πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Πολλοὶ
 ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε, κύριε, οὐκ ἔγω-
 23 γ' ὀνόματι προσφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμό-
 νια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς
 24 ἐποιήσαμεν; Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς· Ὅτι οὐδεὶς
 ποτε ἔγνω ὑμᾶς· ἀποχρεεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι
 25 τὴν ἀνομίαν. Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους
 τούτους, καὶ ποιῇ αὐτοὺς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρο-
 26 νίμῳ, ὅστις ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέ-
 27 τραν· καὶ κατέβη ἡ ἔσροχῃ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ
 ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ·
 28 καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Καὶ
 πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν
 αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ὠκοδόμησε
 29 τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ ἔσροχῃ,
 καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσ-
 ἔκοψαν τὴν οἰκίαν ἐκείνη· καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ πτώσις
 αὐτῆς μεγάλη.

8 Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν

αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. Καὶ ἰδὼν, λεπρὸς ἔλθων πρὸς- 2
 αὐτῷ, λέγων· Κύριε, εἰάν θέλῃς, δύνασαι με
 καθαρίσαι. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰη- 3
 σοῦς, λέγων· Θέλω, καθαρίσθῃτι. Καὶ εὐθέως ἐκα-
 θαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· 4
 Ὅρα μὴδενὶ εἰπῇς· ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ
 ἱερεῖ, καὶ προσέειπε τὸ δῶρον, ὃ προσέταξε ὁ Μωϋσῆς,
 εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν 5
 αὐτῷ ἑκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτόν, καὶ λέγων· 6
 Κύριε, ὁ παῖς μου ἐβόληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός,
 δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ 7
 ἔλθων θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρ- 8
 χος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέ-
 γην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται
 ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, 9
 ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ· Πο-
 ρεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἐρχου, καὶ ἔρχε-
 ται· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.
 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀπολου- 10
 θούσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην
 πίστιν εὑρον. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατο- 11
 λῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
 Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
 οὐρανῶν. Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ 12
 σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ ξρυ-
 γμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατον- 13
 τάρχῃ· Ὑπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι. Καὶ
 ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ᾠρᾷ ἐκείνῃ.

Καὶ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε 14

2. ~προσελθὼν 4. ~Μαυϋσῆς, 5. r. τῷ Ἰησοῦ
 8. r. λόγον, 13. r. ἑκατοντάρχῃ· "add. Καὶ ὑπο-
 στρέψας ὁ ἑκατόνταρχος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐν αὐ-
 τῇ τῇ ᾠρᾷ, εὔρε τὸν παῖδα ὑγιαίνοντα.

- 15 τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ τυρέσσουσαν. Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἄφηκεν αὐτὴν ὁ τυρετός·
 16 καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει ἑαυτοῖς. Ὁ ψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς
 17 ἔχοντας ἰθεράπευσεν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· „Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους, ἐβάστασεν.,,
 18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι,
 20 ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει, ποῦ
 21 τὴν κεφαλὴν κλίνει. Ἐτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν,
 22 καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.
 23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν
 25 κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ ἠγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ
 27 θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;
 28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν, εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ

15. ~ αὐτῷ. 25. † αὐτοῦ 28. ~ Γεργεσηνῶν,
 A11 ~ Γαδαρηνῶν,

ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοῦ, 29
ἔπραξαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, υἱὲ τοῦ Θεοῦ;
Ἦλθες ὥδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μα- 30
κρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.
Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκ- 31
βάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόν- 32
τες ἀπῆλθον εἰς τοὺς χοίρους. Καὶ ἰδοῦ, ὤρμησε
πᾶσα ἡ ἀγέλη, κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν,
καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, 33
καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ
τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοῦ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλ- 34
θεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἰδόντες αὐτὸν, πα-
ρεκάλεισαν, ὥπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς 9
τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοῦ, προσέφερον αὐτῷ παρα- 2
λυτικόν, ἐπὶ κλίνης βεβλημένον. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς
τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέ-
κνον· ἀφένται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδοῦ, τινὲς 3
τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ.
Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· 4
Ἰνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
Τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον; εἰπεῖν· Ἀφένται σοι 5
αἱ ἁμαρτίαι; ἢ εἰπεῖν· Ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείραι καὶ περιπάτει;
Ἰνα 6
δὲ εἰδῇτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ
τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας· (τότε λέγει τῷ παραλυ-
τικῷ·) Ἐγερθεὶς ἄρῃ σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς
τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον 7
αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν 8
τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν ταιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

29. † Ἰησοῦ, 30. οὐ μακρὰν 31. γ. ὡς ἐπὶ τρεῖς φο-
ρὰς ἡμῖν ἀπελθεῖν 32. γ. τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. " † τῶν
χοίρων 1. → τὸ 2. ὡς σου αἱ ἁμαρτίαι. 4. ὡς εἰδὼς
5. γ. σοι " ὡς Ἐγείρει 8. ὡς ἐφοβήθησαν,

- 9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκείθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθη
 10 σεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συναίεσαντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
 11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν ἑαυτοῖς·
 12 Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευδίντες δὲ μάθετε, τί ἐστίν· „ Ἐλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν., Οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλούς".
 14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ αἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες· Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσι; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ ταῦ νυμφῶντος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστίν ὁ νυμφίος; Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε
 16 νηστεύσουσιν. Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.
 17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολῶνται. ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς, καὶ ἁμφότεροι συντηροῦνται.
 18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλῶντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων ἑῖς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου
 19 ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδὼ, θυγὴν αἰμορροοῦσα δαδάκα ἔτη, προσελθούσα ὅπισθεν,

12. → αὐτοῖς 13. ∟ Ἐλεος " † εἰς μετάνοιαν.

17. γ. ἁμφότερα 18. ∟ εἰσελθὼν ε. γ. ἐλθὼν

ἤψατο τοῦ κρασπίδου ἱματίου αὐτοῦ. Ἐλεγε γὰρ 21
 ἐν αὐτῇ· Ἐάν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθή-
 σομαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε· 22
 Θάρσει, δύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη
 ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ἄρας ἐκείνης. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς 23
 εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητὰς,
 καὶ τὸν ὄχλον δορυβούμενον, ἔλεγει αὐτοῖς· Ἀναχω- 24
 ρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει.
 Καὶ κατεγέλαν αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, 25
 εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγείσθη τὸ
 κοράσιον. Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν 26
 γῆν ἐκείνην.

Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν 27
 αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες· Ἐλέησον
 ἡμᾶς, υἱὲ Δαυὶδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσ- 28
 ἦλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ·
 Ναί, κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· 29
 Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεψύχθη- 30
 σαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς
 ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὁρᾶτε, μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ 31
 ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ 32
 ἄνθρωπον κωφόν, δαιμονιζόμενον. Καὶ ἐκβληθέντος 33
 τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν οἱ
 ὄχλοι, λέγοντες· Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.
 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων 34
 ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς 35
 κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κη-
 ρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων
 πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Ἰδὼν δὲ τοὺς 36

24. Ὡς ἔλεγεν· Ἀναχωρεῖτε 27. Ὡς δὲ 33. † Ὅτι
 35. † ἐν τῷ λαῷ.

- ὄχλους, ἐσπλαγγίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἰσχυροὶ καὶ ἐρριμμένοι, ὥστε πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.
- 37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θρῆσμος πολ-
 38 λὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου
 τοῦ θρῆσμου, ὅπως ἐκβάλη ἐργάτας εἰς τὸν θρῆσμον
 αὐτοῦ.
- 10 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ,
 ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν ἰσχυράν καὶ ἀκαθάρτων, ὥστε
 ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θρῆσκειν πᾶσαν νόσον καὶ τῶ-
 2 σαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά
 ἐστί ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ
 Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου,
 3 καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος, καὶ Βαρθο-
 4 λομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελάνης· Ἰάκωβος
 ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Ἀβεβδαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος·
 5 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ
 6 παραδούς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν
 ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν
 μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε.
 7 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα
 τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες·
 8 Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας
 θρῆσκετε, νεκροὺς ἐγείρετε, λεπροὺς καθαρίζετε,
 δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.
 9 Μὴ κτήσησθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς
 10 τὰς ζῶνας ὑμῶν· μὴ πῆραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶ-
 νας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον. Ἄξιός γάρ ἐστι
 11 γάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐσθίν. Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν
 ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε, τίς ἐν αὐτῇ ἁγίος ἐστι·
 12 καὶ ἐκεῖ μένητε, ἕως ἂν ἐξέλθητε. Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς

36. γ. ἐκτελειούμενοι 1. add. κατὰ 3. → ὁ ἐπικληθεὶς
 Θαδδαῖος. Alii → Αβεβδαῖος ὁ ἐπικληθεὶς 4. ~ Κα-
 ναναῖος al. Κανανίτης, ~ Σκαριώτης, 8. γ. λεπροὺς
 καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, Alii → νεκροὺς ἐγεί-
 ρετε, 10. ~ ῥάβδους.

τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.¹ Καὶ ἰὰν μὲν ἡ οἰκία 13
 ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἰὰν δὲ μὴ
 ἡ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω. Καὶ 14
 ὅς ἰὰν μὴ δεῖξεται ὑμᾶς, μὴδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν,
 ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινά-
 ξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν. Ἀμὴν λέγω 15
 ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Ἰομόρρων
 ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἰδοὺ, ἐγὼ 16
 ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων. Γίνεσθε
 οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περισσε-
 ραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Παραδώσουσι 17
 γὰρ ὑμᾶς εἰς συνάδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν
 ραστιγιάσουσιν ὑμᾶς· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς 18
 ἐκθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς
 ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε, 19
 πῶς ἢ τί λαλήσητε· ἰδοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ
 ᾧρᾳ, τί λαλήσετε. Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, 20
 ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.
 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ 21
 τέκνον· καὶ ἐπαιναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ
 θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάν- 22
 των διὰ τὸ ὄνομά μου. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος
 σωθήσεται. Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύ- 23
 τη, φεύγετε εἰς τὴν ἑτέραν· καὶ ἐκ ταύτης διώκωσιν
 ὑμᾶς, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. Ἀμὴν" γὰρ λέγω ὑμῖν,
 οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν 24
 διδάσκαλον, οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. Ἀρκε- 25
 τὸν τῷ μαθητῇ, ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ,
 καὶ ὁ δούλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην

12. *adl.* λέγοντες· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. 15. ~ Γο-
 μόρρας 19. → ἰδοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾧρᾳ,
 τί λαλήσετε. 23. *r.* → ἐτέραν· καὶ ἐκ ταύτης διώ-
 κωσιν ὑμᾶς, φεύγετε εἰς τὴν " → γὰρ

'Βεελζεβούλ " ἐπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκίαν
 26 τοὺς αὐτοῦ; Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς. Οὐδὲν γάρ
 ἐστι κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυ-
 27 πτόν, ὃ οὐ γνωσθήσεται. "Ο λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σπορίᾳ,
 εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύ-
 28 ξατε ἐπὶ τῶν δαμάτων. Καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν
 ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων
 ἀποκτείνειν· φοβηθῆτε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ
 29 ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γένει. Οὐχὶ δύο στρου-
 θία ἀσφαρίου πωλεῖται; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πτεῖται
 30 'ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ " τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Ὑμῶν δὲ καὶ
 31 αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσὶ. Μὴ
 οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.
 32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
 θρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ
 33 πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. "Οστις δ' ἂν ἀρνήσῃται
 με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ
 34 ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Μὴ
 νομίσητε, ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν·
 35 οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν. Ἦλθον
 γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ
 θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ
 36 τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, οἱ
 37 οἰκιστοὶ αὐτοῦ. "Ο φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ,
 αὐτὸς ἐστὶ μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ
 38 ἐμὲ, οὐκ ἐστὶ μου ἄξιος· καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν
 σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἐστὶ
 39 μου ἄξιος. "Ο εὗρων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν·
 καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὕρῃσει
 40 αὐτήν. "Ο δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ
 41 δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. "Ο δεχόμε-

25. Βεελζεβούλ " r. ἐκάλεσαν, 28. r. φοβηθῆτε
 29. Ἐπὶ τὴν γῆν Ἀλλ' εἰς τὴν παγίδα " add. τῆς
 βουλῆς.

νος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου
λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου,
μισθὸν δικαίου λήψεται. Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἓνα τῶν μι- 42
κρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ ἴμόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ,
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς 11
δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ. μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν
καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα 2
τοῦ Χριστοῦ, πέμψας ἴ δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν 3
αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες 4
ἀπαγγεῖλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ 5
ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρί-
ζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ
πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ 6
σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τούτων δὲ πορευομένων, 7
ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου·
Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ
ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρω- 8
πον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφισμένον; Ἰδοὺ, οἱ τὰ
μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν.
Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; Ναὶ, λέγω ὑμῖν, 9
καὶ περισσότερον προφήτου. Οὗτος γάρ ἐστι, περὶ οὗ 10
γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου
ἔμπροσθέν σου., Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερεται ἐν 11
γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ·
ὁ δὲ ἡμιμικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων
αὐτοῦ ἐστιν. Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βα- 12
πτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται,
καὶ βιασταὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν. Πάντες γὰρ οἱ προ- 13

42. add. ὕδατος 2. ὡδιὰ 8. ὡ βασιλείων 11. μι-
κρότερος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων

14 φῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου, προεφήτευσαν. Καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἠλίας, ὁ μέλλων ἔρ-
 15.16 χεσθαι. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. Τίνι δὲ
 ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; Ὁμοία ἐστὶ παιδίοις
 " ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἑταίροις
 17 αὐτῶν, καὶ λέγουσιν· Ἡυλῆσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὤρ-
 18 χήσασθε· ἐβρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκόψασθε. Ἦλθε
 γὰρ Ἰωάννης, μῆτε ἐσθίων μῆτε πίνων· καὶ λέγουσι·
 19 Δαιμόνιον ἔχει. Ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐσθίων
 καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ
 οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδί-
 20 καιάθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν " τέκνων αὐτῆς. Τότε
 ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖ-
 21 σται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν· Οὐαὶ σοί,
 Χοραζὶν, οὐαὶ σοί, Βηθσαιδάν. ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ
 Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις, αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν,
 22 πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν. Πλὴν
 λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν
 23 ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν. Καὶ σὺ, Καπερναοὺμ, ἡ ἕως
 τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι
 εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις, αἱ γενόμεναι ἐν
 24 σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. Πλὴν λέγω ὑμῖν
 ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως,
 25 ἢ σοί. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
 εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κυριε τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
 26 συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναὶ, ὁ πα-
 27 τὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. Πάντα

13. ὁ νόμος, ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν. 16. γ. παι-
 δαρίοις " ≈ καθημένοις ἐν ἀγορᾷ, ἃ προσφωνοῦντα
 τοῖς ἑταίροις (ς. ἑτέροις) λέγουσιν· 19. ἁμαρτωλῶν
 καὶ " ἔργων 21. ~ Βηθσαιδᾶ· 23. ~ ἡ ἕως τοῦ
 οὐρανοῦ ὑψώθη, ἕως ἄδου *Alui* : μὴ ἕως τοῦ οὐρα-
 νοῦ ὑψώθησιν; ἕως (ς. ἡ ἕως) ἄδου

μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν οἶον, εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς μὲ πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ 28 πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν 29 ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ 30 φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάβ- 12-
βασιν διὰ τῶν σκορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυν, καὶ ἐσθίειν. Οἱ δὲ 2 Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· Ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν, ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. Ὁ δὲ εἶπεν 3 αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαυὶδ, ὅτε ἐπείνασεν, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον 4 τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις; Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι 5 τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀνατίοι εἰσι; Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ 6 ἱεροῦ μείζων ἐστὶν ὧδε. Εἰ δὲ ἐγνώκατε, τί ἐστὶν 7 ἡ ἔλθεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀνατίους. Κύριος γάρ ἐστι τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς 8 τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ μεταβὰς ἐπεῖθεν, ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν 9 αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηρὰν. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἔξεστι τοῖς σάββασιν θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Ὁ δὲ 11 εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἐσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἐν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ, καὶ ἐγερεῖ; Πόσῳ οὖν 12 διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; Ὡστε ἔξεστι τοῖς σάβ-

3. † αὐτὸς, 6. Ὑμῶν 8. † καὶ 10. → ἦν τὴν

13 βασι καλῶς ποιεῖν. Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτει-
 νον τὴν χειρὰ σου. Καὶ ἐξίτενε· καὶ ἀποκατεστάθη
 14 ὑγίης, ὡς ἡ ἄλλη. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλα-
 βον κατ' αὐτοῦ ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολίσσω-
 15 σιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ
 ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἔθεράπευσεν
 16 αὐτοὺς πάντας, καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν
 17 αὐτὸν ποιήσωσιν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ρῆθιν διὰ Ἡσαίου
 18 τοῦ προφήτου, λέγοντος· „Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου, ὃν ἡρέτισα,
 ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν ἐνδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θῆσω
 τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγ-
 19 γελεῖ. Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάζει, οὐδὲ ἀκούσει τις
 20 ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ· κάλαμον συντε-
 τριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ λῖνον τυφόμενον οὐ σβίσει·
 21 ὥς ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν. Καὶ τῷ ὀνόματι
 αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσι.,,
 22 Τότε προσηέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ
 κωφός· καὶ ἔθεράπευσεν αὐτὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ
 23 κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. Καὶ ἐξίσταντο πάντες
 οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαυὶδ ;
 24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες, εἶπον· Οὗτος οὐκ ἐκβάλ-
 λει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ, ἄρχοντι τῶν
 25 δαιμονίων. Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν,
 εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς,
 26 τῆς, οὐ σταθήσεται. Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν
 ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται
 27 ἡ βασιλεία αὐτοῦ; Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω
 τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι ; Διὰ
 28 τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί. Εἰ δὲ ἐν πνεύματι
 θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς
 29 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἡ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς

15. ἐθεράπευσεν αὐτούς. Πάντας δὲ, ὡς ἐθεράπευ-
 σεν, ἐπέπληξεν, ἵνα μὴ 21. † ἐν

τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπά-
σαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δῇσῃ τὸν ἰσχυρόν ; καὶ τότε τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. Ὁ μὴ ἂν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ 30
ἔστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. Διὰ 31
τοῦτο λέγω ὑμῖν· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφε-
θήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφη-
μία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις. Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ 32
λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ·
ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφε-
θήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ
μέλλοντι. Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρ- 33
πὸν αὐτοῦ καλόν· ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ
τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν. ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δέν-
δρον γινώσκεται. Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε 34
ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες ; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύ-
ματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. Ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώ- 35
πος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ¹ ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ·
καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκ-
βάλλει πονηρά. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἄργον, 36
ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ
λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου 37
δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

Τότε ἀπεκρίθησαν πυνες τῶν γραμματέων καὶ Φαρι- 38
σαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον
ἰδεῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ 39
καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθή-
σεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάνη τοῦ προφήτου.
Ὡςπερ γὰρ ἦν Ἰωάνης ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς 40
ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
νύκτας. Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει 41
μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν·

32. Ὡς ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, 35. † τῆς καρδίας " → τὰ

36. om. ἄργον, Alit πονηρον,

- ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωανᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον
 42 Ἰωανᾶ ᾧδε. Βασίλισσα νότου ἐγεγρήσεται ἐν τῇ κρίσει
 μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι
 ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκῦσαι τὴν σοφίαν Σο-
 43 λομῶνος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶνος ᾧδε. "Οταν
 δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου,
 διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ
 44 οὐχ εὕρισκει. Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν
 μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθὼν εὕρισκει σχολάζοντα,
 45 σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται, καὶ
 παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἐκτὰ ἑτέρα πνεύματα, πονη-
 ρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνε-
 ται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνη χεῖρονα τῶν πρώ-
 των. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.
 46 Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐστήκεισαν ἔξω, ζητῶντες αὐτῶν
 47 λαλῆσαι. Εἶπε δὲ τις αὐτῶν· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ
 οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασι, ἵζητοῦντές σοι λαλῆσαι.
 48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῶν· Τίς ἐστίν
 49 ἡ μήτηρ μου; καὶ τίνες εἰσιν οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν·
 50 Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου. "Οστις γὰρ
 ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρα-
 νοῖς, αὐτός μου ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν.
 13 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς
 2 οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθησαν
 πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον
 ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
 3 ἐστήκει. Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς,
 4 λέγων· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν. Καὶ ἐν
 τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν· καὶ
 5 ἦλθε τὰ πετεινὰ, καὶ κατέφαγεν αὐτά. Ἄλλα δὲ ἔπε-
 σεν ἐπὶ τὰ πετρῶδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ

47. ζητοῦντές σε. al. ζητοῦντές σε ἰδεῖν.

εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ
 ἀνατείλαντος, ἐκυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν
 ρίζαν, ἐξηράνθη. Ἄλλα δὲ ἔπescen ἐπὶ τὰς ἀκάνθας· 7
 καὶ ἀνέβησαν αὐαῖ ἀκανθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. Ἄλλα 8
 δὲ ἔπescen ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἐδίδου καρπὸν,
 ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα. Ὁ ἔχων 9
 ὅτα ἀκούει, ἀκούτω. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, 10
 εἶπον αὐτῷ· Διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς; Ὁ δὲ 11
 ἀπακριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ
 μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· ἐκείνοις δὲ οὐ
 δέδοται. Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισ- 12
 στευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται
 ἀπ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλεῖ, 13
 ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούου-
 σιν, οὐδὲ συνιῶσι. Καὶ ἀναπληροῦνται αὐτοῖς ἡ προ- 14
 φητεία Ἠσαΐου, ἣ λέγουσα· „Ἀκοῇ ἀκούετε, καὶ οὐ
 μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε.
 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς 15
 ὤσι βρέως ἤκυσται, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμ-
 μυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὤσιν
 ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι,
 καὶ ἰάσωμαι αὐτούς· „ Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλ- 16
 μοί, ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ ὅτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.
 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι 17
 ἐπεθύμησαν ἰδεῖν, ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκῶ-
 σαι, ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. Ὑμεῖς οὖν ἀκῶ- 18
 σατε τὴν παραβολὴν τοῦ στείροτος. Παντὸς ἀκούον- 19
 τος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχε-
 ται ὁ πονηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρ-
 δίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν, ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.
 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν, ὁ τὸν 20
 λόγον ἀκούων καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν·

11. → τῶν οὐρανῶν·

14. † ἐπ'

15. Ὡσυνιῶσι,

"Ὡίασσομαι

- 21 οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι
γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διαγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς
22 σπανδαλίζεται. Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρείς, οὗτος
ἐστίν, ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμποτίζει τὸν λό-
23 γον· καὶ ἄκαρπος γίνεται. Ὁ δὲ ἐπὶ τῇ γῇ τὴν
καλὴν σπαρείς, αὗτός ἐστιν, ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ
συνιών· ὃς δὴ καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν,
24 ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα. Ἄλλην παραβολὴν
παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοιωθὴ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ
25 αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν
αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ
26 σίτου· καὶ ἀπῆλθεν. Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος
27 καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. Προσ-
ελθόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ·
Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ;
28 πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια; Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς
ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ·
29 Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; Ὁ δὲ ἔφη
Οὐ· μήποτε, συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσῃτε ἅμα
30 αὐτοῖς τὸν σῖτον. Ἀφετε συναυξάνεσθαι ἀμφοτέρω μετ-
ρι τοῦ θρισμοῦ· καὶ ἐν ᾧ καιρῷ τῷ θρισμῷ ἔρῃ τοῖς
θρισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε
αὐτά· εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ
31 σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. Ἄλλην
παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόπῳ σινάπης, ὃν λαβὼν
32 ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. Ὁ μικρότερος
μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ,
μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστὶ, καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε
ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν
33 τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν

αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμη,
 ἣν λαβῶσα γυνὴ ἐπέκρυψεν εἰς ἀλεύρε σάτα τρία, ἕως
 οὗ ἐζυμώθη ὅλον. Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰη- 34
 σοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς
 οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· ὅπως πληρωθῇ τὸ ρῆθιν διὰ τοῦ 35
 προφήτου, λέγοντος· „Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα
 μου· ἐρεῦξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.,,
 Τότε ἀφείς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰη- 36
 σοῦς. Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγον-
 τες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ
 ἀγροῦ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ 37
 καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀγρὸς, 38
 ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ
 υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ
 πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς, ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐστὶν ὁ διά- 39
 βολος· ὁ δὲ θείσμος, συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν· οἱ
 δὲ θεισισταί, ἄγγελοι εἰσιν· Ὡς περ οὖν συλλέγεται τὰ 40
 ζιζάνια, καὶ πυρὶ καίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντε-
 λείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν- 41
 θρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς
 βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ποιῶν-
 τας τὴν ἀνομίαν, καὶ βαλῶσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον 42
 τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
 ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν, ὡς ὁ ἥλιος, 43
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν,
 ἀκουέτω. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρα- 44
 νῶν θησαυρῶν κεκρυμμένων ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὗρων
 ἄνθρωπος ἐκρύψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει,
 καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
 ἐκείνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἑρα- 45
 νῶν ἀνθρώπῳ ἱμπτέρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας.

33. Ὡς ἐκρύψεν 35. add. Ἡσαΐε Alii add. Ἀσάφει
 36. → ὁ Ἰησοῦς 40. r. κατακαίεται " → τούτου.

- 46 Ἐὐρὼν δὲ ἵνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πεί-
 47πρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἡγόρασεν αὐτόν. Πάλιν
 ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ὐρανῶν σαγήνη, βληθεῖση
 εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγέση·
 48 ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν,
 καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ
 49σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
 αἰῶνος. Ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριῦσι τοὺς
 50πονηροὺς ἐκ μέσσω τῶν δικαίων, καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς
 εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
 51ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ἄγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
 Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, κύριε.
 52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς, μαθη-
 τευθεὶς τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, ὁμοίός ἐστιν ἀν-
 θρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ
 53αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλει-
 σεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκείθεν.
 54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς
 ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς,
 καὶ λέγει· Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνά-
 55μεις; Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ; καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ
 56Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας; καὶ
 αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι; πόθεν
 57οὗν τέτω ταῦτα πάντα; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.
 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος,
 εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
 58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπι-
 στίαν αὐτῶν.
- 14 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης
 2 τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς καίσιν αὐτοῦ· Οὗτός

46. r. Ὡς εὐρὼν

51. ≡ Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

" → κύριε.

52. r. εἰς τὴν βασιλείαν al. ἐν τῇ

βασιλείᾳ

55. Ἰωσήφ al. Ἰωάννης,

ἔστιν Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἡγήθη ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, καὶ διὰ τῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργῶσιν ἐν αὐτῷ.
Ὁ γὰρ Ἡρώδης, κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔθηκεν αὐτὸν, 3
καὶ ἔθηκε ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φι-
λίππου τῷ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάν- 4
νης· Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν 5
ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφῆτην
αὐτὸν εἶχον. Γενεσίαν δὲ ἀγομένην τοῦ Ἡρώδου, 6
ἄρχησατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ·
καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ. ὅθεν μεθ' ὅρκου ἠμολόγη- 7
σεν αὐτῇ δοῦναι, ὃ εἰάν αἰτήσεται. Ἡ δὲ, προεβί- 8
σθεισα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε
ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. Καὶ 9
ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς
συνανακειμένους, ἐπέλευσε δοθῆναι. Καὶ τίμνας ἀπο- 10
κεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἠνέχθη 11
ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἰδόθῃ τῷ πορασίῳ·
καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μα- 12
θηταὶ αὐτοῦ ἤραν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ
ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀκούσας 13
ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον
τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ περὶ ἀπὸ τῶν πόλεων.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον· καὶ 14
ἐσταλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσεν τοὺς ἀρρώ-
στους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον 15
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημός ἐστιν ὁ τό-
πος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρεῖληθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους,
ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς
βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειαν ἔχ- 16
σιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγου- 17

3. οἱ. Φιλίππου 6. Ὁ γενομένην " θυγάτηρ αὐτοῦ,
Ἡρωδιάς, 7. ἤρσεν 12. Ὁ πτώμα, 14. Ὁ Ἰησοῦς
" γ. ἐπ' αὐτοῖς,

- σιν αὐτῶ· Οὐκ ἔχουσι ὧδε, εἰ μὴ πίντε ἄρτους καὶ
 18 δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε.
 19 Καὶ πελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλίθηναι ἐπὶ τοὺς χόρ-
 τους, "λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας,
 ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας,
 ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς
 20 ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἰχορτάσθησαν καὶ
 ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους
 21 πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισ-
 χίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.
 22 Καὶ εὐθὺς ἠγάγασεν ἑαυτοὺς τοὺς μαθηταῖς " ἐμβῆναι εἰς
 τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ὥς εἴ
 23 ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους,
 ἐνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι· Ὁψίας δὲ
 24 γενομένης, μόγις ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον
 τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων·
 25 ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς
 νυκτὸς ἠπῆλθε πρὸς αὐτοὺς", περιπατῶν ἐπὶ τῆς
 26 θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θά-
 λασσαν περιπατοῦντά, ἐταράχθησαν, λέγοντες· "Ὅτι
 27 φάντασμα ἐστὶ· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθὺς
 δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσύνετε, ἐγώ
 28 εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε·
 Κύριε, εἰ σὺ εἶ, πέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ
 29 ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ
 πλοίου ὁ Πέτρος, περιπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν
 30 πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν,
 ἐφοβήθη καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέ-
 31 γον· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας
 τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁλιγό-
 32 πιστε, εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ

19. τῷ χόρτῳ, Αἰτί τὸν χόρτον, " † καὶ 22. † ὁ Ἰη-
 σοῦς " † αὐτοῦ 24. ἤδη σταδίας πολλὰς ἀπὸ τῆς
 γῆς ἠπείχε, 25. ἠπῆλθε " † ὁ Ἰησοῦς,

πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἔλ- 33
θόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ
υἱὸς εἶ.

Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρίτ. 34
Καὶ ἐπιγόνοντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, 35
ἀπίστευαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην· καὶ προσ-
ῆνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ παρ- 36
κάλουν αὐτὸν ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ πρασπέδου τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἠψαντο, διεσώθησαν.

Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων 15
γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Διατί οἱ μαθηταὶ 2
σου παραβαίνουν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων ;
οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίω-
σιν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Διατί καὶ ὑμεῖς 3
παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν
ὑμῶν ; Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο, λέγων· „Τίμα τὸν 4
πατέρα ἢ καὶ τὴν μητέρα“, καὶ· „Ὁ καταλογὼν πα-
τέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω“, Ὑμεῖς δὲ λέγετε· 5
Ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ· Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ
ἐμοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐ μὴ τιμῇσιν τὸν πατέρα αὐτοῦ
ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ. Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ 6
Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν. Ὑποκριταί, καλῶς 7
προεφῆτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων· „Ὁ λαὸς 8
οὗτος τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρῳ
ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες 9
διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων“, Καὶ προσ- 10
καλίσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκούετε καὶ
συνίετε. Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινῶ τὸν 11
ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος,
τοῦτο κοινῶ τὸν ἄνθρωπον. Τότε προσελθόντες 12

33. om. ἐλθόντες Al. ὄντες 34. ἐπὶ τὴν γῆν εἰς
1. om. οἱ 4. ~ Θεὸς εἶπε· Τίμα ἢ σου 5. → καὶ
ἢ τιμήσει 8. r. Ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ
στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χεῖλεσι

οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρι-
 13 σαῖοι, ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐσκανδαλίσθησαν; Ὁ δὲ
 ἀποκριθεὶς εἶπε· Πᾶσα φυτεία, ἣν ἐκ ἐφύτευσεν ὁ πα-
 14 τέρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθήσεται. Ἄφετε αὐτούς·
 ὁδῆγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν. Τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἵαν
 15 ὁδῆγῃ, ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσῦνται. Ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν
 16 ταύτην. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί
 17 ἴστε; Οὕτω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στό-
 μα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφεδρώνα ἐκβάλλεται;
 18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας
 19 ἐξέρχεται, καὶ κεῖνα κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον. Ἐκ γὰρ τῆς
 καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροί· φόνοι, μοι-
 χεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.
 20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινῇ τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίτοις
 χερσὶ φαγεῖν οὐ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον.
 21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ
 22 μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναanaία,
 ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ,
 λέγουσα· Ἐλέησόν με, κύριε, υἱὲ Δαυιδ· ἡ θυγάτηρ
 23 μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ
 λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤρᾶτων
 αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπίσθεν
 24 ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην, εἰ μὴ
 25 εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ
 ἐλθοῦσα προσεκύνη αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει
 26 μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν
 τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυνάριοις.
 27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει
 ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν
 28 κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ·
 Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι, ὥς θέλεις.
 Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

25. ~ προσεκύνησεν

Καὶ μεταβὰς ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν δά- 29
 λασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκά-
 θητο ἐκεῖ. Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ἔχον- 30
 τες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλλοὺς,
 καὶ ἑτέρους πολλοὺς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς
 πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς· ὥστε τοὺς 31
 ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κωφὸς λαλοῦντας, κυλ-
 λοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέ-
 ποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ. Ὁ δὲ 32
 Ἰησοῦς, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε·
 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς,
 προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπο-
 λῦσαι αὐτοὺς ἵησθαι οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν
 τῇ ὁδῷ. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν 33
 ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον
 τοσοῦτον; Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους 34
 ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθυῖδια. Καὶ 35
 ἐπέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ λα-
 βὰν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύδας, εὐχαριστήσας
 ἐκλάσας, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, οἱ δὲ μαθηταὶ
 τῷ ὄχλῳ. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ 37
 ἦσαν τὸ περισσεῦον πῶν πλασμάτων, ἑπτὰ σφυρίδαι
 πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, 38
 χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ ἀπολύσας τοὺς 39
 ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια
 Μαγδαλά.

Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, 16
 πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν, σημεῖον ἐκ τοῦ ὕρα-
 νοῦ ἐπιδείξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· 2
 Ὅψίας γενομένης, λέγετε· Εὐδία· πῦρ ῥάζει γὰρ ὕρα-

30. Ὁ αὐτοῦ· 31. τὸν ὄχλον θαυμάσαι βλέποντας
 αἱ. τοὺς ὄχλους θαυμάσαι τυφλοὺς βλέποντας κω-
 φοὺς ἀκούοντας, ἀλάλους λαλοῦντας, 32. γ. ἡμέ-
 ρας τρεῖς προσμένουσι 39. γ. ἐνέβη Ὁ Μαγδαλάν.
 2. 3. om. Ὅψίας ad οὐ δύνασθαι.

- 3 ρός. Καὶ πρῶτ'· Σήμερον χειμῶν· τυρράξει γὰρ συ-
 γνάζων ὁ οὐρανός. Ἰσχυρίζεται, τὸ μὲν πρόσωπον
 τοῦ οὐρανοῦ γινώσκειτε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν
 4 καιρῶν οὐ " δύνασθε ; Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς ση-
 μεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ
 τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐ-
 τοὺς, ἀπῆλθε.
 5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπε-
 6 λάθοντο ἄρτους λαβεῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
 Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρι-
 7 σαίων καὶ Σαδδουκαίων. Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν
 8 ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν. Γινούς
 δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὅλι-
 9 γόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε ; Οὐκ ἔρω νοεῖτε, οὐδὲ
 μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων,
 10 καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε ; Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους
 τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας στυρίδας ἐλάβετε ;
 11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου " εἶπον ὑμῖν προσ-
 ἔχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ;
 12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης
 τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδασχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ
 Σαδδουκαίων.
 13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς
 Φιλίππου, ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα
 14 με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
 15 που ; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν·
 ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν
 15 προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε
 16 εἶναι ; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ
 17 Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκρι-

3. = Ἰσχυρίζεται, " συνίετε *sc.* δύνασθε δοκιμάζειν ;

4. → τοῦ προφήτου. 8. † αὐτοῖς. 11. ≈ ἄρτων,
 " ≈ εἶπον ὑμῖν· Προσέχετε ἅλλοι εἶπον ὑμῖν ; Προσ-
 ἔχετε δὲ *sc.* εἶπον ὑμῖν προσέχειν ; Προσέχετε δὲ
 13. → με

θεὸς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων βᾶρ
 Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ
 πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ δὲ σοὶ λέγω, 18
 ὅτι σύ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω
 μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν
 αὐτῆς· Καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν 19
 οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμέ-
 νον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς,
 ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Τότε ἡγερέσθη 20
 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, ὅτι αὐτός
 ἐστίν ὁ Χριστός. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς 21
 δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπει-
 θεῖν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσ-
 βυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκταν-
 θῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. Καὶ προσλαβό- 22
 μένος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων·
 Ἰλεώς σοι, κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. Ὁ δὲ στρα- 23
 φεῖς εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ· σκάν-
 δαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ
 τῶν ἀνθρώπων. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθη- 24
 ταῖς αὐτοῦ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἰλθεῖν, ἀπαρνη-
 σάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκο-
 λουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σω- 25
 σαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν
 αὐτοῦ ἐνεκέν μοῦ, εὕρήσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖται 26
 ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν
 αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς
 ψυχῆς αὐτοῦ; Μίλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρ- 27
 χεσθαι ἐν τῇ δοξῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέ-
 λων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶ-
 ξιν αὐτοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστώ- 28
 των, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι

18. σε. 20. ὡς ἐπετίμησεν ὁ Ἰησοῦς. 28. r. τῶν
 ὧδε ἐσσηκότων, al. ὧδε ἐστώτες.

τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

- 17 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 2 καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο
 3 λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ἰδοὺ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς
 4 καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτῷ συλλαλῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηναίς,
 5 σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ. Ἔτι αὐτῷ λαλοῦντος, ἰδοὺ, νεφέλη ἑφανέρωτο ἐπισκιάσασιν αὐτούς· καὶ ἰδὼν, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Ὁυτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτῷ ἀκούετε.»,
 6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ
 8 φοβεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, εὗραν
 9 εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδεὶς εἰπῇτε τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
 10 ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. Καὶ ἐπερώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταί αὐτοῦ, λέγοντες· Τί οὖν οἱ γραμματεῖς
 11 λέγουσιν, ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔρχεται
 12 πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· λέγων δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε, καὶ οὐκ ἐγίνωσαν αὐτὸν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν. Οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
 13 τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν. Τότε συνήκαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστῆ εἶπεν αὐτοῖς.

28. "δόξη 5. r. ~ φωτεινὴ 9. r. ἀπὸ 11. ~ Ἰησοῦς
 "πρῶτον, 12. om. in

Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν 14
 αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Κύριε, 15
 ἐλέησόν μου τὸν υἱόν· ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς
 πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλά-
 κισ εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς 16
 σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκρι- 17
 θείς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὡ γυνεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμ-
 μένη· ἕως ποῦτε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως ποῦτε ἀνέξομαι
 ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπιτίμησεν αὐτῷ 18
 ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ
 ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε 19
 προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον·
 Διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰη- 20
 σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἄπιστίαν ὑμῶν. Ἀμὴν
 γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως,
 ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ
 μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. Τοῦτο δὲ 21
 τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ
 νηστεία.

Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν 22
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
 δίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐ- 23
 τόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθη-
 σαν σφόδρα.

Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθον 24
 οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον·
 Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα; Λέγει 25
 Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν
 αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; Οἱ
 βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη ἢ κῆν-
 στον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;
 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἔφη 26

14. γ. αὐτῷ, 20. ὀλιγοπιστίαν 21. om. Τοῦτο δὲ
 ad r. γ. 26. ὁ Πέτρος.

- 27 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτούς, πορευθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐρήσεις στατήρα· ἐκείνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.
- 18 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾧρα προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ
 2 τῶν οὐρανῶν; Καὶ προσκαλυσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον,
 3 ἕστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῇτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ
 4 μὴ εἰσέλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις οὖν
 5 ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται
 6 παιδίον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου, ἐμὲ δέχεται. Ὅς δ' ἂν
 7 σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων, τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα
 8 κρεμασθῇ μύλος ὀνίκος ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ
 9 καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγῃ τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ
 10 τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων. Ἀνάγκη γάρ ἐστιν
 11 ἔλθειν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ἐκείνῳ,
 12 δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ
 13 πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτά, καὶ βάλε
 14 ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν
 15 χυλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα
 16 βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός
 17 σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
 18 καλὸν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν,
 19 ἢ δύο ὀφθαλμούς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ
 20 πυρός. Ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν
 21 τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν
 22 ἐν οὐρανοῖς διαπαντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ

1. ~ ἡμέρα 4. ~ ταπεινώσει 6. ~ εἰς Alii: περὶ
 7. om. ἐκείνῳ, 8. ~ αὐτὸν,

πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ 11
 ἀνθρώπου " σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν 12
 γένηται τινι ἀνθρώπῳ ἱκαντὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ
 ἐν ἑξ αὐτῶν οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐννεηκονταεννέα " ἐπὶ
 τὰ ὄρη, πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; Καὶ ἐὰν 13
 γένηται εὗρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ'
 αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννεηκονταεννέα, τοῖς μὴ
 πεπλανημένοις. Οὕτως οὐκ ἔστι δόλημα ἔμπροσθεν 14
 τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται " εἰς
 τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ " εἰς σε 15
 ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, " ἔλεγξον αὐτὸν μεταξύ σου
 καὶ αὐτοῦ μόνου. Ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρθησας τὸν
 ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ 16
 ἑπὶ ἓνα ἢ δύο. ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν
 σταθῇ πᾶν ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ 17
 ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω
 σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω 18
 ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν
 τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
 λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν " λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν 19
 δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, περὶ παντὸς πρά-
 γματος, οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ
 πατρὸς με, τῷ ἐν οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνη- 20
 γμένοι εἰς τὸ ἑμὸν ὄνομα, ἐπεὶ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, πο- 21
 σάκις ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσῃ
 αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ, λέγω 22
 σοι, ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑξῶς ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. Διὰ 23
 τοῦτο ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ
 βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων
 αὐτοῦ. Ἀρξαμένους δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη 24

11. ⇨ Ἦλθε *ad* ἀπολωλός. " ζητῆσαι καὶ σῶσαι

12. ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς, 14. Ὡς 15. σπ. εἰς σέ

" † καὶ 19. φράμην

- 25 αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης ἑμῶν ταλάντων. Μὴ ἔχοντος
 δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσε αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ
 πρᾶθῃναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ
 26 πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Περὶ οὖν ὁ δούλος
 προσεκύνη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ'
 27 ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ
 κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ
 28 θάνατον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος,
 εὑρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὀφείλειν αὐτῷ
 ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπιγε, λέγων·
 29 Ἀπόδος ἑμοί " εἴ τι ὀφείλεις. Περὶ οὖν ὁ σύνδουλος
 αὐτοῦ, παρεπάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ'
 30 ἐμοί, καὶ " πάντα ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἠθέλην
 ἀλλ' ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ
 31 ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ
 τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσά-
 32 φησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε
 προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ·
 Δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι,
 33 ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν
 34 σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς
 ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς,
 35 ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ
 ὁ πατήρ μου ὁ ἰσχυρᾶνις ποιήσει ὑμῖν, εἰ μὴ ἀφῆτε
 ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν".
- 19 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους
 τούτους, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς
 2 τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰερδάνου. Καὶ ἠκο-
 λούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθεράπευσεν αὐ-
 τοὺς ἐκεῖ.
- 3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὁ Φαρισαῖος, πειράζοντες

24. πολλῶν. 28. ἔμοι " γ. ὁ, τι 29. † εἰς τοὺς
 πόδας αὐτοῦ, " → πάντα 35. ≈ οὐράνιος " † τὰ
 παραπτώματα αὐτῶν. 3. οπι. οἱ

αὐτὸν, καὶ λέγοντες " αὐτῷ· Εἰ ἔστιν ἀνθρώπων ἀπο-
 λῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν ; Ὁ δὲ 4
 ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας
 ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς ; Καὶ εἶπεν 5
 „ Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ
 τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ·
 καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.,, Ὡστε οὐκέτι εἰσὶ 6
 δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄν-
 θρωπος μὴ χωρίζτω. Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν 7
 Μωσῆς ἐντείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, καὶ
 ἀπολῦσαι αὐτήν ; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν 8
 σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυ-
 ναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω. Λέγω 9
 δὲ ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἢ μὴ
 ἐκὶ πορνείας, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται· " καὶ ὁ 10
 ἀπολελυμένην γαμήσας, μοιχᾶται. Λέγουσιν 10
 αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ
 ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικὸς, οὐ συμφέρει γαμῆσαι.
 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον 11
 τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται. Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες 12
 ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ εἰσιν εὐνοῦ-
 χοι, οἵτινες εὐνούχισθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ
 εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασι-
 λεῖαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω.

Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παῖδιά, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπι- 13
 θῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύχεται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν
 αὐτοῖς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφετε τὰ παῖδιά, καὶ μὴ 14
 κωλύετε αὐτὰ ἰλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν
 ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖ- 15
 ρας, ἐπορεύθη ἐκείθεν.

Καὶ ἰδού, εἰς προσελθὼν, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε 16
 ἁγαθε, τί ἁγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον ;

" αὐτῷ· 5. ~ κολληθήσεται 9. † εἰ " οἱ. καὶ ὁ
 αὐτὸς μοιχᾶται. 16. ~ ἁγαθε.

- 17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; εἴς
 ἔστιν ὁ ἀγαθός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν,
 18 τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς
 εἶπε· Τό·, Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ
 19 ψευδομαρτυρήσεις· Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα·,
 20 καὶ·, Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σε ὡς σεαυτόν·, Λέγει
 αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότη-
 21 τός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις
 τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ
 22 ἀκολέθει μοι. Ἀκύνσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε
 23 λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ
 Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 24 ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν
 τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι,
 25 ἡ κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλού-
 σιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαν-
 26 τες δὲ οἱ μαθηταὶ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες·
 Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς,
 εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι·
 27 παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατά·. Τότε ἀπακριβείς
 ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα,
 28 καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰη-
 σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκο-
 λουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθί-
 29 σεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς
 δώδεκα φυλὰς τῆς Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὅς ᾧ ἀφῆκεν οἰκίας,
 ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυ-
 ναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἐκα-

17. γ. Ὡτί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ
 εἰς, ὁ Θεός. 19. † σου 20. → ἐκ νεότητός μου·
 24. κάμηλον "γ. διελθεῖν, 25. † αὐτοῦ, 26. † ἐστι.
 28. μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν 29. φητις "στ.
 † γυναῖκα,

τοῦτα πλεονέκτημα λήψεται, καὶ ζῶν αἰώνιος πληρονομή-
 σει. Πολλοὶ δὲ ἴσονται πρῶτοι, ἴσχατοι· καὶ 30
 ἴσχατοι, πρῶτοι. Ὁμοία γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν 20
 οὐρανῶν ἀνθρώπων οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα
 πρῶτὸ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ θηναρίου τὴν 2
 ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
 Καὶ ἐξελθὼν περὶ ἑνὴν ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἰστῶ- 3
 τας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· καὶ εἰπὼν εἶπεν. Ὑπάγετε 4
 καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον,
 δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ 5
 ἑκτὴν καὶ ἑννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ 6
 δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἰστῶ-
 τας, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὥδε ἰστήκατε ὅλην τὴν
 ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμι- 7
 σθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
 ἀμπελῶνα· καὶ ὁ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε. Ὁ ψίνας δὲ 8
 γενομένης, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρό-
 πῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς
 τὸν μισθόν, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ἰσχύατων, ἕως τῶν
 πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, 9
 ἔλαβον ἀνὰ θηναρίου. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμι- 10
 σαν, ὅτι πλεονέκτημα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ
 θηναρίου. Δαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδε- 11
 σπότου, λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ἴσχατοι μίαν ὥραν 12
 ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστά-
 σασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ 13
 ἀποκριθεὶς εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σοι·
 οὐχὶ θηναρίου συνεφάνησάς μοι; Ἄρῃ τὸ σόν, καὶ 14
 ὑπάγε. Θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἰσχύατῳ δοῦναι ὡς καὶ σοι.
 * Ἡ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς· ἡ δὲ 15
 ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστίν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι;

3. † τὴν 5. ἑννάτην 6. † ὥραν " † ἀργούς,
 7. † καὶ ὁ ad λήψεσθε. 15. ὡς

- 16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι,
ἔσχατοι. Ἐπολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλε-
κτοί.
- 17 Καὶ ἀναβαίμων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα, παρέλαβε
τοὺς δώδεκα μαθητάς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν
18 αὐτοῖς· Ἴδου, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμ-
19 ματεῦσι· καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παρα-
δώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι, καὶ μαστι-
γῶσαι, καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστή-
σεται.
- 20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου,
μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνούσα, καὶ αἰτοῦσά τι
21 παρ' αὐτῆς. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ·
Εἰπέ, ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ
δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ ἑνωμένων σου, ἐν τῇ βασιλείᾳ
22 σου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Οὐκ οἶδατε, τί
αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω
23 πίνειν; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν
μου καὶ ἐξ ἐνωμένων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι,
24 ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου. Καὶ
ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελ-
25 φῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν·
Οἶδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν
26 αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. Οὐχ
οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν τις θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας
27 γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος· καὶ ὅς ἐάν τις θέλῃ ἐν
28 ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος· ὥσπερ ὁ υἱὸς

16. *om.* Πολλοὶ *ad* ἐκλεκτοί. 21. *r.* ἐνωμένων, ἐν
τῇ. 22. † καὶ (*f. ἡ*) τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτί-
ζομαι, βαπτισθῆναι; 23. † καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ
ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε. "Ἐμου, 26.
† δὲ "ἔσται. 27. ἔσται

τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱεριχᾶ, ἠκολούθησαν 29 αὐτῷ ὄχλος πολὺς. Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ, καθήμενοι 30 παρὰ τὴν ὁδόν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἐκραζον, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαυὶδ. Ὁ δὲ 31 ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν. Οἱ δὲ μείζον ἐκραζον, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς Δαυὶδ. Καὶ στάς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτούς, καὶ εἶπε 32 Τί θέλετε ποιῆσω ὑμῖν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα 33 ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ 34 Ἰησοῦς, ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἠκολέθησαν αὐτῷ.

Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς 21 Βηθφαγὴν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς, λέγων αὐτοῖς· Πορεύθητε εἰς 2 τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθὺς εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ πᾶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι. Καὶ ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε· Ὅτι ὁ 3 κύριος αὐτῶν χρειαν ἔχει· εὐθὺς δὲ ἂ ἀποστείλει αὐτούς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ 4 ῥῆθιν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· „Εἴπατε τῇ θυγα- 5 τρὶ Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται· σοὶ πρᾶϋς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ ἂ πᾶλον υἱὸν ὑποζυ-

28 *add.* Ὑμεῖς δὲ ζητεῖτε ἐκ μικροῦ αὐξῆσαι, καὶ ἐκ μείζονος ἑλαττον εἶναι. Εἰσερχόμενοι δὲ, καὶ παρακληθέντες δειπνῆσαι, μὴ ἀνακλίνεσθαι εἰς τοὺς ἐξέχοντας τόπους, μήποτε ἐνδοξότερός σου ἐπέλθῃ, καὶ προσελθὼν ὁ δειπνοπλήτωρ εἴπῃ σοι· Ἐτι κάτω χῶρε· καὶ καταισχυνθήσῃ. Ἐὰν δὲ ἀναπίσης εἰς τὸν ἥττονα τόπον, καὶ ἐπέλθῃ σου ἥττων, ἐρεῖ σοι ὁ δειπνοπλήτωρ· Σύναγε ἔτι ἄνω καὶ ἵσται σοι τοῦτο χρήσιμον.

34. *om.* αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί·
1. Βηθφαγὴν 3. ἔχει, εὐθὺς ἂ γ. ἀποστείλει
4. ὅλον 5. σοὶ, πρᾶϋς καὶ ἂ πᾶλον ὑποζυγίου. 6. πᾶλον ἴον.

- 6 γίου.,, Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες
 7 καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον
 καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἑπάνω αὐτῶν τὰ ἱμά-
 8 τια αὐτῶν· καὶ ἑπεκάβισαν ἑπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ
 πλείστος ὄχλος ἔστρευσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ
 9 ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων,
 καὶ ἔστρώνον ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγον-
 τες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ
 τῷ υἱῷ Δαυὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 10 κυρίου· ὣσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόν-
 τος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰσέσθη πᾶσα ἡ πόλις, ῥέ-
 11 γουσα· Τίς ἐστὶν οὗτος; Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός
 ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλι-
 12 λαίας. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ,
 καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας
 ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κα-
 τίστρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περι-
 13 στεράς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου,
 οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε
 14 σπήλαιον ληστῶν.,, Καὶ προσῆλθον αὐτῷ τυφλοὶ
 καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.
 15 Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμά-
 σια, ἃ ἐποίησε, καὶ τὰς παῖδας κρᾶζοντας ἐν τῷ ἱερῷ,
 καὶ λέγοντας· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ· ἡγανάκτησαν,
 16 καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰη-
 σοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε· Ὅτι ἐπ
 στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.,,
 17 Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς
 Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ.
 18 Πρωτὰς δὲ, ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.
 19 Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν,
 7. ἑπάνω αὐτοῦ *ἢ* ἐπ' αὐτὸν ἢ *ἢ* ἐπεκάβισαν αὐ-
 τοῦ. *ἢ* αὐτῆς. 11. *om.* Ἰησοῦς 12. → τοῦ Θεοῦ,

καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκετι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῇ. Καὶ ἰδόντες οἱ 20 μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῇ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· 21· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ τῷ ὄρει τούτῳ εἴπητε· Ἀρῇτι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· γενήσεται. Καὶ πάντα, ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ 22 προσευχῇ, πιστεύοντες, λήψεσθε.

Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ 23 διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς 24 εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἓνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, 25 ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο· παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν· Διατί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀν- 26θρώπων· φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην. Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰη- 27σοῦ εἶπον· Οὐκ οἶδμεν. Ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τί 23 δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο· καὶ προσελθὼν τῷ πρῶτῳ, εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· 29· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε. Καὶ 30 προσελθὼν τῷ ἑτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε. Τίς ἐκ 31 τῶν δύο ἐποίησε τὰ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσι,

25. ἐν ἑαυτοῖς, 28. ἢ μου. 29. Ἐγὼ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε. 30. γ. ὠδευτέρῳ, "Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε.

- αὐτῷ· Ὁ ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν
 32 ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἦλθε γὰρ πρὸς
 ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπίστεύ-
 σατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν
 αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες ὁὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ
 33 πιστεῦσαι αὐτῷ. Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε·
 Ἄνθρωπος ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶ-
 να, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ἄρυσεν ἐν αὐτῷ
 ληνόν, καὶ ὠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
 34 γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
 τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς
 35 γεωργούς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόν-
 τες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν,
 36 ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστει-
 λεν ἄλλους δούλους, πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποί-
 37 ησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς
 αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσονται τὸν
 38 υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ, ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν
 ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτεί-
 νωμεν αὐτόν, καὶ ὑποκαταστήσωμεν τὴν κληρονομίαν αὐ-
 39 τοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτόν, ἐξέβαλον ἐξω τοῦ ἀμπε-
 40 λῶνος, καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ
 41 ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγου-
 σιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν
 ἀμπελῶνα ἑκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀπο-
 δώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
 42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς
 γραφαῖς· ὅτι Ἰσραὴλ ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,
 οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγέν-
 ηκετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·

31. ἴσχατος· ἢ ὕστερος. 32. οὐδὲ 33. † τις
 35. ἔδειραν, 38. ὑποκαθίσταμεν 41. ἑκδίδωσεται
 42. ὑμῶν;

Διὰ τοῦτο λέγων ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βα- 43
 σιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς
 καρπούς αὐτῆς. Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦ- 44
 τον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πίση, λικμήσει
 αὐτόν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρι- 45
 σαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν, ὅτι περὶ αὐτῶν
 λέγει. Καὶ ζητοῦντες αὐτὰν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν τὰς 46
 ὄχλους· ἐπειδὴ ὡς προφῆτην αὐτὸν εἶχον. Καὶ 22
 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβο-
 λαῖς, λέγων· Ὡμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἅν- 2
 θρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ,
 καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ, καλέσαι τοὺς κε- 3
 κλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον εἰλθεῖν.
 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε 4
 τοῖς κεκλημένοις· Ἴδου, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα· οἱ
 ταῦροί με καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα·
 δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον· 5
 ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν
 αὐτοῦ. Οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, 6
 ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. Ἐκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς, 7
 ὠργίσθη καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε
 τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.
 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός 8
 ἐστίν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι. Πορεύεσθε 9
 οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε,
 καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι 10
 ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας, ὅσους εὗρον,
 πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνα-
 κειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς 11
 ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον
 ἑνδύμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες 12

44. → Καὶ ὁ πεσὼν *ad* λικμήσει αὐτόν. 46. ~ εἰς
 προφῆτην 5. ~ ἐπὶ 7. ~ Ὁ δὲ βασιλεὺς ὠργίσθη·
 ~ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὠργίσθη 10. τυμφάν

- 13 ἄλλοι, μὴ ἔχον ἱνδυμα γάμον; Ὁ δὲ ἐφίμωθη. Τότε
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Ἐθέλουντες αὐτοῦ πόδας
καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
14 ὁδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον,
16 ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσι· ἐν λόγῳ. Καὶ ἀποστέλλου-
σιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑραδιανῶν,
λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν, ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν
ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει
σοι περὶ οὐδενός· αὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀν-
17θρώπων. Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦ-
18ναι κῆνον Καίσαρι, ἢ οὐ; Γινούς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
ποτηρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί;
19 Ἐπιθεῖξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ δὲ προ-
20 ἤνεγκαν αὐτῷ θηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ
21 εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσα-
ρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος
22 Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἀκούσαντες
ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον.
23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι,
οἱ λέγοντες, μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρώτησαν
24 αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· „Ἐάν
τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς
αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ
25 ἀδελφῷ αὐτοῦ„. Ὅσων δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί·
καὶ ὁ πρῶτος, γαμήσας, ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων
σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐ-
26 τοῦ. Ὅμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως
27 τῶν ἑπτὰ. Ὅστεροι δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
28 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή;

13. ≈ Δέσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἐκβάλε-
τε εἰς Ἀλί· Ἄρατε αὐτὸν ποδῶν καὶ χειρῶν, καὶ βά-
λετε αὐτὸν εἰς

πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς 29
εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ
τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ. Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε 30
γαμοῦσιν, οὔτε ἑγκαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ
Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι. Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν 31
νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθεὶ ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
λέγοντος· „Εγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς 32
Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; „ Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς
νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, 33
ἐξεπλήρσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδ- 34
δουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό· καὶ ἐπηρώτησεν 35
εἰς ἐξ αὐτῶν, νομικὸς, πειράζων αὐτὸν καὶ λέ-
γων· Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; 36
Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· „Αγαπήσεις κύριον τὸν Θεόν 37
σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου,
καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου., Ἀὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ 38
μεγάλὴ ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ. „Αγαπήσεις 39
τὸν πλησίον σου, ὡς σεαυτόν., Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν 40
ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.

Συνήγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐ- 41
τοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χρ- 42
στοῦ; τίνας υἱὸς ἐστὶ; Λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυὶδ.
Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν πνεύματι κύριον 43
αὐτὸν καλεῖ; λέγων· „Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ 44
μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου., Εἰ οὖν Δαυὶδ κα- 45
λεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Καὶ οὐδεὶς 46
ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις
ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

30. Ὑγκαμίζονται, " → τοῦ Θεοῦ 32. Οὐκ ἔστι Θε-
ὸς νεκρῶν, 37. γ. εἶπεν " ὅλη καρδιά 38. Ὑμεγά-
λη καὶ πρώτη 39. Ὑαὕτη " Ὑεαυτόν. 43. add. ἀγάπῃ
44. Ὑύποκάτω τῶν 45. add. ἐν πνεύματι

1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθη-
 2 ταῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκά-
 3 θισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Πάντα οὖν,
 ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν ἡ τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε·
 κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γάρ, καὶ
 4 οὐ ποιοῦσι. Δεσμεύουσιν ἡ γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσ-
 5 βάστακτα, καὶ ἐπιτίθενται ἐπὶ τοὺς ἄνθρω-
 6 πων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινήσαι αὐτά.
 7 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιεῖσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς
 8 ἀνθρώποις. Πλατύνουσι ἡ δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν,
 καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα ἡ τῶν ἱματίων αὐτῶν·
 9 φιλοῦσιν τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς
 10 πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπα-
 11 σμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώ-
 12 πων ῥαββί, ῥαββί. Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἰς
 γὰρ ἓστιν ὑμῶν ὁ καθηγητής· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελ-
 13 φοὶ ἓστε. Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
 14 εἰς γὰρ ἓστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μηδὲ
 κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἓστιν ὁ καθηγη-
 15 τής, ὁ Χριστός. Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διὰ-
 16 κωνος. Ὅστις δὲ ὑψώσῃ ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ
 17 ὅστις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται. Οὐαὶ
 δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι
 κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει ἡ μα-
 18 κρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον
 19 κρίμα. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκρι-
 20 ταί· ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπρο-
 σθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ
 21 τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμ-

3. → τηρεῖν, 4. Ὡδὲ " → καὶ δυσβάστακτα.

5. Ὡγάρ " → τῶν ἱματίων αὐτῶν 7. → ῥαββί.

8. Ὡδιδάσκαλος " † ὁ Χριστός 10. Ὡὅτι καθη-
 11 γητής ὁ Χριστός. Alii : ὅτι καθηγητής ὑμῶν ἔστιν
 εἰς, ὁ Χριστός. 14 post 13. r. " → ὅτι κατεσθίετε
 15 ἀ ὑποκριταί ἡ μακρὰ

ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἓνα πρῶτον καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γέννης διπλοῦτον ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ λέγοντες· 16
 "Ὅς ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοί· 17
 τίς γὰρ μείζων ἐστίν; ὁ χρυσός, ἢ ὁ ναός, ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; Καί· "Ὅς ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, 18
 οὐδὲν ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ δῶρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. 'Μωροὶ καὶ τυφλοί· τί γὰρ μείζων; 19
 τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον, τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον; 'Ο οὖν ὁμώσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ 20
 ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὁμώσας ἐν τῷ ναῷ, 21
 ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικῆσαντι αὐτόν· καὶ 22
 ὁ ὁμώσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ καθήμενῳ ἐπάνω αὐτοῦ. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμ- 23
 ματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι ἀποδεκατῶτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, καὶ τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν. Ταῦτα δὲ ἑδεῖ ποιῆσαι, καὶ πεῖνα μὴ ἀφίεναι. 'Οδηγοὶ τυφλοί· οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, 24
 τὴν δὲ κάμηλον κατατίνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς 25
 καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας. Φαρισαῖε τυφλε, καθάρισον 26
 πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν. Οὐαὶ ὑμῖν, 27
 γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι παρομοιά- ζετε τάφοις πεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνον-
 ται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαί- 28

19. → Μωροὶ καὶ 21. r. κατοικοῦντι 23. r. → δὲ
 25. r. ὡς ἀκρασίας. Alii: ἀκαθαρσίας. f. πλεονεξίας.
 f. ποτηρίας. 26. ≡ καὶ τῆς παροψίδος, " αὐτοῦ

νοσθὲ τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἴσθωεν δὲ μεστοί ἐστε
 29 ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ
 Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν
 30 προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, καὶ
 λέγετε· Εἰ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν,
 οὐκ ἂν ἡμεῖς κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προ-
 31 φητῶν. Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν
 32 φονευσάντων τοὺς προφῆτας. Καὶ ὑμεῖς ἑπληρώσατε
 33 τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. Ὁφείετε, γεννήματα
 ἐχιδνῶν· πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γενένης ;
 34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἄποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφή-
 τας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο-
 κτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε
 ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς
 35 πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνό-
 μενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου,
 ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύ-
 36 σατε μετὰ τὸν ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἀμὲν
 λέγω ὑμῖν, ὅτι ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν
 ταύτην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἄποκτείνουσα τοὺς
 προφῆτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς
 αὐτήν· ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου,
 ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τὰς
 38 πτέρυγας ; καὶ οὐκ ἠθελήσατε. Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ
 39 οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μὴ με ἴδῃτε
 ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
 ἐν ὀνόματι κυρίου.

24 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἔπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ
 καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς
 2 οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ

30. γ. ἦμεν bis. 32. πληρώσετε 34. ἀποστέλω
 36. γ. → ὅτι 37. ~ ἀποκτείνουσα 38. οπ. ἔρημος.
 1. ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, ἐπορεύετο 2. ⇒ Οὐ

βλέπετε πάντα ταῦτα ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφθῇ
ὥδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὅς οὐ " καταλυθήσεται. Κα- 3
θημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλ-
θον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἰπὲ
ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται ; καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς
παρουσίας καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ; Καὶ ἀπο- 4
κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε, μὴ τις ὑμᾶς
πλανήσῃ. Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῇ ὀνομασί μου, 5
λέγοντες· Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὺς πλανή-
σουσι. Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκουὰς 6
πολέμων· ὁρᾶτε, μὴ θραῖσθε· διὰ γὰρ πάντα γενέ-
σθαι· ἀλλ' " οὕτω ἐστὶ τὸ τέλος. Ἐγερθήσεται γὰρ 7
ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται
λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ, καὶ " σεισμοὶ, κατὰ τόπους.
Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδίνων. Τότε παραδώσουσιν 8. 9
ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.
Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί· καὶ ἀλλήλους 10
παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. Καὶ πολλοὶ 11
ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς.
Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ 12
ἀγάπη τῶν πολλῶν. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος 13
σωθήσεται. Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον 14
τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι
τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. " Ὅταν οὖν 15
ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ρηθὲν διὰ Δα-
νιὴλ τοῦ προφήτου, ἵστασθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ· (ὁ ἀναγι-
νῶσκων νοεῖτω) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν 16
ἐπὶ τὰ ὄρη· ὁ ἐπὶ τοῦ δαίματος, μὴ καταβαίνειτω, 17
ἄραι· τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ 18
ἐπιστρέψάτω ὀπίσω, ἄραι· τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. Οὐαὶ 19

2. " † μὴ 6. → πάντα " οὐκ εὐθὺς ἐστὶ
7. om. καὶ λοιμοί, " σεισμοὶ κατὰ τόπους. 9. r. πάν-
των ἐθνῶν Alii om. τῶν ἐθνῶν 15. ὣς ἐστὶς
17. r. τι ἐκ 18. ≈ τὸ ἱμάτιον

δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν
 20 ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γίνηται
 21 ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἰσχυρῶς. Ἔσται γὰρ
 τότε θλίψις μεγάλη, οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου
 22 ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ ἐκο-
 λοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκείναι, οὐκ ἂν ἰσάθη πᾶσα
 σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέ-
 23 ραι ἐκείναι. Τότε ἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἴδου, ὧδε
 24 ὁ Χριστὸς, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε. Ἐγερθήσονται
 γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι
 σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνα-
 25 τόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ἴδου, προεῖρηκα ὑμῖν.
 26 Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· Ἴδου, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ· μὴ
 ἐξέλθητε· Ἴδου, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε.
 27 Ὡστε γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ
 φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία
 28 τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπου γὰρ ἰάν ᾧ τὸ πτώμα,
 29 ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί. Εὐθέως δὲ μετὰ
 τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὃ ἥλιος σκοτισθήσε-
 ται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ
 ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις
 30 τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε φανήσεται τὸ
 σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ
 τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψανται
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
 31 τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ
 ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος· φω-
 νῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ
 ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως
 32 ἄκρων αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς σκῆης μάθετε τὴν
 παραβολήν· ὅταν ᾗδῃ ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλός,
 καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε, ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος·

20. † ἐν 27. → καὶ 28. → γὰρ 30. τοῦ ἐν οὐρα-
 ναῖς 31. om. φωνῆς 32. ~ ἐκφυῇ,

Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκετε, 33
 ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ 34
 παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.
 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἑλευσεται· οἱ δὲ λόγοι μου 35
 οὐ μὴ παρέλθωσι. Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης 36
 καὶ ἄρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρα-
 νῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ ὁ μόνος. Ὡς περὶ δὲ αἱ ἡμέραι 37
 τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου. Ὡς περὶ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς 38
 πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμῶ-
 ντες καὶ ἐγκαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε
 εἰς τὴν κιβωτὸν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἥλθεν ὁ κατα- 39
 κλυσμὸς, καὶ ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρου-
 σία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ 40
 ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς ἀφίεται.
 Δύο ἀλγίσουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμβάνεται, 41
 καὶ μία ἀφίεται. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε, ποῖα 42
 ἄρα ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, 43
 ὅτι, εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποῖα φυλακῇ ὁ κλέπτης
 ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν εἶπασε διορυγῆναι
 τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἑτοι- 44
 μοι· ὅτι, ἡ ἄρα οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρ-
 χεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρόνιμος, 45
 ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θρασκείας αὐ-
 τοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; Μακά- 46
 ριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρή-
 σει ποιοῦντα οὕτως. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι 47
 τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ 48
 εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρο-
 νίζει ὁ κύριός μου ἔλθεῖν· καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς 49

35. γ. παρελεύσονται 36. † τῆς *Alit om.* καὶ τῆς
 ἄρας " *add.* οὐδὲ ὁ υἱός, " † μου 38. → ταῖς πρὸ
 40. → ὁ *bis.* 43. ἄρα 45. οἰκετίας " γ. ὠδι-
 θόκαι

50 'συνδούλους, "ἑσθίη δὲ καὶ πίη μετὰ τῶν μεθόν-
 51 ταν· ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ, ἣ οὐ
 προσδοκᾷ, καὶ ἐν ᾧρᾳ, ἣ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομή-
 σει αὐτὸν, καὶ πρὸ μέρους αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν
 25 τῶν. Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
 νῶν ἑκα παρθένοις, αἵτινες, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας
 2 αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου'. Πέντε
 3 δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, 'καὶ πέντε μωραί. Αἱτε-
 κες μωραί, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας' αὐτῶν, οὐκ ἔλα-
 4 βον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον. Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον
 ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.
 5 Χροníζοντες δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ
 6 ἐκάθευδον. Μίσθς δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· 'ἰδοὺ,
 ὁ νυμφίος· ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.
 7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκό-
 8 σμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φροní-
 μοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ
 9 λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. 'Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρο-
 νιμοί, λέγουσαι· Μήποτε· οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν
 10 σατε ἑαυταῖς. 'Ἀπερχομένην δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν
 ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς
 11 γάμους· καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. "Υστερον δὲ ἔρχονται
 καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, κύριε, ἀνοί-
 12 ξον ἡμῖν. 'Ο δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ
 13 οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν,
 14 οὐδὲ τὴν ᾠραν'. "Ωσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν
 15 τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ· καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα,

49. ~συνδούλους αὐτοῦ, " γ. ἐσθίειν δὲ καὶ πίειν
 1. add. καὶ τῆς νύμφης. 2. ~καὶ αἱ πέντε 3. γ. ἐαυ-
 τῶν, Alii: αὐτῶν, 6. ~ἔρχεται. 9. ~οὐ μὴ " † δὲ
 13. † ἐν ᾧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ἃ δὲ δύο, ἃ δὲ ἓν· ἐκάστη κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν·
 καὶ ἀπεδήμησεν· εὐθείας. Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε 16
 τάλαντα λαβὼν, ἐργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔποίησεν
 ἄλλα πέντε τάλαντα. Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρ- 17
 θησε· καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν, ἀπελ- 18
 θὼν ἄρξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ
 κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύ- 19
 ριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν
 λόγον. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, 20
 προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε,
 πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τά-
 λαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη· αὐτῷ ὁ κύριος 21
 αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἡς
 πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν
 χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο 22
 τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι πα-
 ρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐ-
 τοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ 23
 καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἡς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε κατα-
 στήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσ- 24
 ελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς, εἶπε· Κύριε,
 ἔγνων σε, ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου
 οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ 25
 φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ·
 ἴδε, ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν 26
 αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἦδεις, ὅτι θερίζω
 ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα·
 Ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· 27
 καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.
 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι 28

15. Εὐθείας πορευθεὶς ὁ τὰ 16. Ὡς ἐκέρδησεν
 "→ τάλαντα. 17. → καὶ αὐτὸς 20. → ἐπ' αὐτοῖς.
 21. † δὲ " ἐπεὶ ἐπὶ ὀλίγα 22. → λαβὼν, " → ἐπ'
 αὐτοῖς.

- 29 τὰ δέκα τάλαντα. Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται. Ἄπο δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ
- 30 "ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ." Καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
- 31 "Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθί-
- 32 σει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ
- 33 τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασι-
- 34 λεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν
- 35 βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπεινάσα γὰρ, καὶ ἰδώκατέ μοι φαγεῖν· ἰδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος
- 36 ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπισκεψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην,
- 37 καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα,
- 38 καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δὲ σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνὸν, καὶ
- 39 περιεβάλομεν; πότε δὲ σε εἶδομεν ἁσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ,
- 40 καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.
- 41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμέ-
- 42 νον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπεινάσα γὰρ, καὶ οὐκ ἰδώκατέ μοι φαγεῖν· ἰδίψησα, καὶ οὐκ

29. ~ τοῦ δὲ μὴ "δοκεῖ ἔχειν," ¹¹ *Hic vel vs.* 30. post ὀδόντων add. Ταῦτα λέγων ἰφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκούετω. 31. † ἄγιοι 41. ~ ὁ ἡτοίμασεν ὁ πατήρ μου τῷ

ἵποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· 43
 γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενής, καὶ ἐν φυ-
 λακῇ, καὶ οὐκ ἐπισκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται· 44
 καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα,
 ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ,
 καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι ; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, 45
 λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐν
 τούτῳ τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ 46
 ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι
 εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεισεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς 26
 λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Οἶδατε, 2
 ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ γραμματεῖς, 3
 καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιε-
 ρέως, τοῦ λεγομένου Καϊάφα· καὶ συνεβουλεύσαντο, 4
 ἵνα τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσι.
 Ἐλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται 5
 ἐν τῷ λαῷ.

Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ, ἐν οἰκίᾳ Σίμα- 6
 νος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ, ἀλάστρον 7
 μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφα-
 λὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, 8
 ἠγανάκτησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη ; Ἡδύ 9
 νατο γὰρ τοῦτο πρᾶθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι πτω-
 χοῖς. Γινούς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους 10
 παρέχετε τῇ γυναικί ; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς
 ἐμέ. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· 11
 ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον 12
 τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με
 ἐποίησεν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ 13

44. † αὐτῷ 1. om. πάντας 3. → καὶ οἱ γραμματεῖς,
 8. ⇨ αὐτοῦ· 9. † τὸ μύρον ἢ αὐτοῖς πτωχοῖς.

εὐαγγέλιον τοῦτο, ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται· καὶ ὃ ἐποίησεν αὐτὴ εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

- 14 Τότε πορευθεῖς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰουδας
15 Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, εἶπε· Τί θέλετέ μοι
δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν
16 αὐτῷ τριάκοντα ἄργύρια. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζητεῖ εὐκαι-
ρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῇ.
17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἁζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ
τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν
18 σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν
πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπάτε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος
λέγει· Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σε ποιῶ τὸ
19 πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθη-
ταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ
20 πάσχα. Ὁψίας δὲ γενομένης, ἀνέκυτο μετὰ τῶν δώ-
21 δεκα. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω
22 ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Καὶ λυπούμενος
σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι
23 ἐγώ εἰμι, κύριε; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας
μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει.
24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται
περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐπείνω, δι' οὗ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ
25 οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος. Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰού-
δας, ὁ παραδιδούς αὐτόν, εἶπε· Μήτι ἐγώ εἰμι, ραββί;
26 Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν,
λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ ἑὺλογήσας, ἔκλασε,
καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε·
27 τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον,
καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ
28 αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γὰρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς

15. στατήρας.

16. ἐκαστος· Μήτι

27. απ. τὸ

17. Ἐαὐτῷ·

26. → τὸν

28. απ. γὰρ

22. ~ λέγειν εἰς

" ~ εὐχαριστήσας

"καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πῶς ἀπ' 29
ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πῖνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου.

Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. 30
Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδα- 31
λισθήσεσθε ἐν ἑμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ·
„Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρό-
βατα τῆς ποιμένης.“ Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προά- 32
ξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος 33
εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ἅπαντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί,
ἐγὼ ὃ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. Ἐφῆ αὐτῷ ὁ Ἰη- 34
σοῦς· Ἀμὴν· λέγω σοι, ὅτι ἐκ ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. Λέγει αὐτῷ 35
ὁ Πέτρος· Καὶ ἄν με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε
ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγό- 36
μενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε
αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. Καὶ παρα- 37
λαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου,
ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Τότε λέγει αὐτοῖς· 38
Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε
ἔδω, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. Καὶ ἑπὶ προσελθὼν μι- 39
κρὸν, ἔπεισεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος, καὶ
λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστί, παρελθέτω ἀπ'
ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ'
ὡς σύ. Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ εὐρίσκει 40
αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Ὁὕτως
οὐκ ἴσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ; Γρη- 41
γορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρα-

28. "om. καινῆς 33. † καὶ " φδὲ 35. φδὲ
36. ~ Γεθσημανεῖ, 38. φδὲ Ἰησοῦς. 39. ~ προσ-
ελθὼν 40. αὐτοῖς· " Οὕτως; οὐκ ἴσχυσας

σμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.
 42 Πάλιν, ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν, προσηύξατο, λέγων·
 Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο ἡ ποτήριον παρελ-
 θεῖν " ἀπ' ἐμοῦ, εἰάν μὴ αὐτὸ πῶς γενηθήτω τὸ θέλημά
 43 σου. Καὶ ἔλθων εὕρισκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας·
 44 (ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι) καὶ ἀφίεις
 αὐτούς, ἀπελθὼν πάλιν, προσηύξατο ἔκ τρίτου, τὸν
 45 αὐτὸν λόγον εἰπών. Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς
 αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε ἡ τοιοῦτον καὶ
 " ἀναπαύεσθε; ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 46 ἀνθρώπου παραδίδεται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. Ἐγεί-
 ρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.
 47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, Ἰούδας, εἰς τῶν
 δώδεκα, ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ
 μαχαίρων καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσ-
 48 βυτέρων τοῦ λαοῦ. Ὁ δὲ παραδιδούς αὐτόν, ἔδωκεν
 αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι·
 49 κρατήσατε αὐτόν. Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ,
 50 εἶπε· Χαῖρε ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰη-
 σοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ὃ πάρε; Τότε προσ-
 ελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 51 ἐκράτησαν αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ, εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ,
 ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ·
 καὶ πατάξας τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως, ἀφείλεν αὐτοῦ
 52 τὸ ὠτίον. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Απόστρεψόν
 σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ
 53 λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται. Ἡ δο-
 κεῖς, ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα
 μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας

42. ≡ τὸ ποτήριον " ≡ ἀπ' ἐμοῦ, 43. ≈ ἐλθὼν πάλιν, εὑρεῖ αὐτούς *f.* ἐλθὼν, πάλιν εὕρισκει αὐτούς 44. ἀπελθὼν, πάλιν προσηύξατο " → ἐκ τρίτου, 45. *om.* τὸ " ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, 50. *r.* ≈ ἐφ' ᾧ 52. ≈ ἀποθανοῦνται. 53. ἄρτι *transp. post* μοι

ἀγγέλαν ; Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί ; ὅτι οὕτω 54
δεῖ γενέσθαι. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς 55
ταῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων, συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν ἔπρὸς ὑμᾶς
ἐκαθεζόμεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατή-
σατέ με· τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ 56
γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέν-
τες αὐτὸν, ἔφυγον.

Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς 57
Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει 58
αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως·
καὶ εἰσελθὼν ἕσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν
τὸ τέλος. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ 59
τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι. Καὶ οὐχ εὔρον, 60
πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων. Ὅτε δὲ
προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον· Οὗτος ἔφη 61
Δύναμαι καταλύσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν. Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς 62
εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη ; τί οὗτοί σου καταμαρ-
τυροῦσιν ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρ- 63
χιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ
ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς
τοῦ Θεοῦ. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας. Πλὴν 64
λέγω ὑμῖν, ἅπ' ἅρτι ὁψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ
τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε 65
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἐτι

55. → πρὸς ὑμᾶς " → διδάσκων 59. ⇔ καὶ οἱ πρεσ-
βύτεροι 60. γ. καὶ οὐχ εὔρον. Καὶ πολλῶν ψευ-
δομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον· Ὅτε δὲ
Ibid. → πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων.
"οτι. ψευδομάρτυρες, 63. Ὁρκίζω 64. λέ-
γω ὑμῖν ἅπαρτι, ὁψεσθε

χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλά-
 66 σφημίαν αὐτοῦ. Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες
 67 εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
 68 πρῶτον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἑρρά-
 πισαν, λέγοντες· Προφῆτευσον ἡμῖν, Χριστὲ, τίς ἐστὶ
 ὁ καίσας σε;

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ. Καὶ προσ-
 ἦλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ
 70 Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐ-
 71 τῶν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα, τί λέγεις. Ἐξελθόντας
 δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτόν ἄλλη, καὶ λέγει
 τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.
 72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου. Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν
 73 ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες,
 εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ
 74 γὰρ ἡ λαλιά σου ὁ δῆλόν σε ποιεῖ. Τότε ἤρξατο κα-
 ταθεματίζειν, καὶ ὀμνύειν. Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρω-
 75 πον. Καὶ εὐθὺς ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἐμνήσθη ὁ
 Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ· Ὅτι
 πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελ-
 θὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

27 Πρωῖτας δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες
 οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ
 2 Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. Καὶ δῆσαντες αὐτόν,
 ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτόν Ἰουνταῖῳ Πιλάτῳ τῷ
 ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτόν, ὅτι κατε-
 κρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια
 4 τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, λέγων· Ἡμαρ-
 τον, παραδούς αἷμα ἁθῶν. Οἱ δὲ εἶπον. Τί πρὸς

65. → αὐτοῦ. 70. r. → αὐτῶν 71. Ὑλέγει αὐτοῖς·

Ἐκεῖ καὶ 73. om. καὶ γὰρ ad ποιεῖ. ὁμοιάζει.

74. r. καταναθεματίζειν, 75. ~ ῥήματος Ἰησοῦ,

2. om. Ποντίῳ 3. ἔστρεψε 4. Ὑδίκαιον.

ἡμᾶς; Σὺ ὄψει. Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, 5
ἀνεχώρησε καὶ ἀπελθὼν ἀπήγαγο. Οἱ δὲ ἀρ- 6
χιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔστι βα-
λιῖν αὐτὰ εἰς τὸν πορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματος ἐστι.
Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν 7
ἀγρὸν τοῦ περαμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. Διὸ 8
ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκείνος, ἀγρὸς αἵματος, ὡς τῆς σήμε-
ρον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ρῆθις διὰ Ἰερεμίου τοῦ προ- 9
φήτου, λέγοντος· „Καὶ ἔλαβον τὰ τρίακοντα ἀργύρια,
τὴν τιμὴν τοῦ τιμημένου, ὃν ἔτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν
Ἰσραὴλ, καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ περα- 10
μέως· καθὰ συνέταξέ μοι κύριος.„

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ 11
ἐπρωτίησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶφη αὐτῷ· Σὺ λέ-
γεις. Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχι- 12
εῖων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε 13
λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις, πόσα σου κατα-
μαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀτεκρίβη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἐν 14
ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ 15
ἐορτὴν εἰσθῆι ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον,
ὃν ᾔθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον, λεγόμε- 16
νον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐ- 17
τοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραβ-
βᾶν; ἢ Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Ἦδει γὰρ, 18
ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου 19
δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπίστευτε πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ
ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐ-
τόν. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν 20

4. ὄψη. 8. om. Διὸ ad σήμερον. 9. om. Ἰερεμίου
Alit Ζαχαρίου ἔτιμήσαντο, ἀπὸ 10. ἔδωκα
11. ἐστάθη 14. om. πρὸς οὐδὲ 16 et 17. Ἰησοῦν Βα-
ραββᾶν.

- τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ
 21 Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν
 αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ
 22 δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Δίγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν
 ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Δέχουσιν
 23 αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί
 γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἱκράζον, λέγον-
 24 τες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν
 ὀφείλει, ἀλλὰ μᾶλλον φόβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ,
 ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων·
 Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου·
 25 ὑμεῖς ἑψέσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπε· Τὸ
 26 αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε
 ἀπένυεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φρα-
 27 γελλῶσας παρέδωκεν, ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ
 στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν
 εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖ-
 28 ραν. Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλα-
 29 μύδα ποικίλην. Καὶ πλέξαντες στίφανον ἐξ ἀκανθῶν,
 ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ
 τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐ-
 τοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς
 30 τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἱμνύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον
 τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
 31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξίδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα,
 καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον
 αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι.
 32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνό-
 ματι Σίμονα· τοῦτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν
 33 αὐτοῦ. Καὶ ἰλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ,

22. αὐτῷ 24. → τοῦ δικαίου 28. ἐνδύσαν-
 τες αὐτὸν, *sc.* ἐνδύσαντες αὐτὸν ἱμάτιον πορφυροῦν,
 29. ~ ἐν τῇ δεξιᾷ

'ὅς ἐστι " λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν 34
 'ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον καὶ γευσάμενος, οὐκ
 ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διμερίσαντο 35
 τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον'. Καὶ καθήμενοι 36
 ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφα- 37
 λῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην. „Οὗτός 38
 ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.” Τότε σταυ- 39
 ροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί· εἰς ἐκ δεξιῶν, καὶ 40
 εἰς ἐξ ἐναντύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλα- 40
 σφῆμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ
 λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέ-
 ραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
 κατὰβηθὶ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιε- 41
 ρεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυ-
 τέρων, ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται 42
 ἰσῶσαι· " εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστὶ, καταβάτω νῦν
 ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν " αὐτῷ. Πέποιθεν 43
 ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω ἑνὺν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν·
 εἶπε γάρ· Ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί, 44
 οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτόν. Ἀπὸ 45
 δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως
 ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν 46
 ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἡλὶ, ἡλί· ἡ λαμὰ σα-
 βαχθανί; τοῦτ' ἐστὶ· Θεέ μου, Δεέ μου· ἵνατί με ἐγκα-
 τέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστῶτων, ἀκούσαντες, ἔλε- 47
 γον· Ὅτι Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἰς 48
 ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπάγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ

33. γ. ὅς ἐστι " → λεγόμενος. *Alīi* λεγόμενον *ς*. μεθερ-
 μηνευόμενον 34. ≈ οἶνον 35. † ἵνα πληρωθῇ τὸ
 ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου „Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά
 μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον
 κλῆρον.” 37. *om.* Ἰησοῦς 41. *add.* καὶ Φαρισαίων,
 42. σῶσαι; " → εἰ " Ὡς ἐπ' αὐτῷ. 43. *om.* νῦν
 44. γ. ὠνείδιζον αὐτῷ. 46. *λημὰ* *ς*. *λημὰ*

- 49 περιθίς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν. Οἱ δὲ λοιποὶ
 ἔλεγον· Ἄφες· ἴδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἡλίας, σώσων
 50 αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας Φωνῇ μεγά-
 51 λῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπί-
 τασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως
 κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν,
 52 καὶ τὰ μνημεῖα ἀνέώχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν
 53 κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
 μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν
 54 ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἐκα-
 τόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν,
 ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφό-
 55 δρα, λέγοντες· Ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Ἦσαν
 δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι·
 αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας,
 56 διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ,
 καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ μῆτηρ, καὶ ἡ
 μῆτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.
 57 Ὁ ψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ
 Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε
 58 τῷ Ἰησοῦ. Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾗτήσατο
 τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀπο-
 59 δοθῆναι τὸ σῶμα. Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνε-
 60 τύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ
 kainῶ αὐτοῦ μνημείῳ. ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ·
 καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου,
 61 ἀπῆλθεν. Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ
 ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.
 62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν,
 συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλά-
 63 τον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν, ὅτι κεῖνος ὁ πλά-

53. ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσ-
 ἦλθον 56. Ἰωσήφ *sc.* Ἰώσητος 60. ὃ ἦν λειλα-
 τομημῖνον 61. καὶ ἄλλη

103 εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης 64 ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, κλείψωσιν αὐτὸν, καὶ εἰπωσιν τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χεῖρων τῆς πρώτης. Ἐφη 65 αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε κουστωδία· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε, ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο 66 τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς 'κουστωδίας.

Ὅψι δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαβ- 28
βάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία,
θεωρῆσαι τὸν τάφον. Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· 2
ἄγγελος γὰρ κυρίου, καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν
ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο
ἐπάνω αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ 3
τὸ ἔδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσει χιῶν. Ἀπὸ δὲ τῆ φόβου 4
αὐτοῦ ἐσεῖσθησαν οἱ τηροῦντες, καὶ ἐγένοντο ὥσει
νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναῖξιν· 5
Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἑσταυ-
ρωμένον ζητεῖτε. Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, κα- 6
θώς εἶπε. Δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο ὁ
κύριος. Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἰπατε τοῖς μαθηταῖς 7
αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ, προάγει
ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ,
εἶπον ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου 8
μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι 9
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπῆντησεν
αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκρά-
τησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.
Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, 10

64. † νεκτός, 65. † δὲ 66. κουστωδίας, ὁψι σαβ-
βάτων. Τῇ 2. → ἀπὸ τῆς θύρας, 6. om. ὁ κύ-
ριος. 9. = Ὡς δὲ ad μαθηταῖς αὐτοῦ,

ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐγὼ με ὄψονται.

- 11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κουστω-
 12 δίας, ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιε-
 13 ρεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. Καὶ συναχθέντες μετὰ
 τῶν πρεσβυτέρων, συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια
 13 ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, λέγοντες· Εἴπατε,
 "Οτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἐκλείψαν αὐ-
 14 τὸν, ἡμῶν κοιμωμένον. Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ
 τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμει-
 15 ρίμους ποιήσομεν. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίη-
 σαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος
 παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.
 16 Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλι-
 17 λαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ
 ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν.
 18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων·
 19 Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πο-
 ρευθέντες ἡμεῖς πάντες τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες
 αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
 20 ἁγίου πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα,
 ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι
 πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος·

17. conj. οὐδὲ ἐδίστασαν. 19. † οὖν 20. † ἀμήν.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ.

Αρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. 1
 Ὡς γέγραπται ἐν Ἠσαΐα τῷ προφῆτῃ, Ἰδοὺ, ἐγὼ 2
 ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς
 κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ 3
 ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε
 τὰς τρίβους αὐτοῦ, ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν 4
 τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσαν βάπτισμα μετανοίας εἰς ἅφε-
 σιν ἁμαρτιῶν. Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ 5
 Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται πάντες· καὶ
 ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξο-
 μολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ἦν δὲ Ἰωάννης 6
 ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην
 περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι
 ἄγριον. Καὶ ἐκήρυσσε λέγων, Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός 7
 μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν
 ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα 8
 ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι
 ἁγίῳ.

1. *om.* υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. " Θεοῦ, ὡς γέγραπται
 2. *r.* Ὡς ἐν τοῖς προφήταις. " † ἔμπροσθέν σου
 3. βοῶντος. Ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε αὐτῷ. Ἐγέν-
 ητο. 5. Ἐξεπορεύοντο " *r.* Ἱεροσολυμίται·
 καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν 6. δέξηται

- 9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ πνεῦμα, ὡς περιστέρα, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν, „Σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.,,
- 12 Καὶ εὐθύς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ ἦν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα, πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ, καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων καὶ οἱ ἄγγελοι διηκόνουν αὐτῷ.
- 14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγων, "Οτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Ὁ Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἂμφιβάλλοντας ἀμφὶ βληστρὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὁπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα· καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς. Καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὁπίσω αὐτοῦ.
- 21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ· καὶ εὐθέως τοῖς

10. ~ ἐκ " r. ὥσεί 11. Ὡς σοὶ 13. † ἐκεί
 Alii om. ἐν τῇ ἐρήμῳ 14. ~ τῆς βασιλείας
 15. ~ καὶ 16. ~ Καὶ παράγων " ~ ἀδελφὸν
 τοῦ Σίμωνος, III r. Ὡ βάλλοντας 18. ~ αὐτῶν,
 19. ~ ἐκεῖθεν

σάββατον ἰεῖσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἰδίδασκε. Καὶ 22
 ἐξεπλήρουντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων
 αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμμα-
 τεῖς. Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν 23
 πνεύματι ἀκαθάρτων, καὶ ἀνέκραξε, λέγων· Ἔα, τί 24
 ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἦλθες ἀπολίσαι ἡμᾶς·
 οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτίμησεν 25
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἐξελθε ἐξ
 αὐτοῦ. Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθα- 26
 ρον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἔξ αὐτοῦ.
 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς, 27
 λέγοντας· Τί ἐστί τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη;
 ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις
 ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ. Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ 28
 αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περιχώρον τῆς Γαλιλαίας.

Καὶ εὐθὺς, ἐκ τῆς συναγωγῆς ἔξελθόντες, ἦλθον 29
 εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου
 καὶ Ἰωάννου. Ἡ δὲ πειθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυ- 30
 ρέσσουσα· καὶ εὐθὺς λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. Καὶ 31
 προσελθὼν ἠγειρεν αὐτὴν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς·
 καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθὺς· καὶ διηκόνει αὐ-
 τοῖς. Ὁ ψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυν ὁ ἥλιος, ἔφε- 32
 ρον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ τοὺς
 δαιμονιζομένους· καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν 33
 πρὸς τὴν θύραν. Καὶ ἐθεράπευσε πολλὰς κακῶς ἔχον- 34
 τας ποικίλαις νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε,
 καὶ οὐκ ἦφι λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐ-
 τόν. Καὶ πρῶτ', ἐννυχον λίαν, ἀναστὰς ἐξῆλθε, 35
 καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἐρημον τόπον, κακεῖ προσήυχετο. Καὶ 36
 κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. Καὶ 37

21. ἰεῖσελθὼν 24. → Ἔα, 26. ὡς ἀπ' 27. ὡς λέ-
 γοντες· Τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ; κατ' ἐξουσίαν καὶ
 τοῖς πνεύμασι 29. ὡς ἐξελθὼν, ἦλθεν 34. αὐτὸν·
 Χριστὸν εἶναι. 35. ὡς ἐννυχον

εὐρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ· "Οτι πάντες ζητοῦσιν
 38 σε. Καὶ λέγει αὐτοῖς· "Αγαμει εἰς τὰς ἰχομείνας καιμο-
 πόλεις, ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξῃς εἰς τοῦτο γὰρ ἔξελη-
 39 λυθα. Καὶ ἦν κηρύσσων εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν,
 εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν,
 καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ· "Οτι, ἰὰν θέ-

41 λης, δύνασαι με καθαρίσαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἑσπλάγχνη-
 σθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει

42 αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ ἐπὶτότος αὐτοῦ,
 εὐθὺς ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἰμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθὺς ἐξέβαλεν αὐτὸν,

44 καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁρα, μηδενὶ μηδὲν εἴπης· ἀλλ' ὕπαγε,
 σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσέειπε περὶ τοῦ

καθαρισμοῦ σου, ὡς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον
 45 αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ, καὶ

διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι
 φανερῶς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις τό-
 ποις ἦν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

2 Καὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν
 2 καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθὺς συνήχθη-

σαν πολλοὶ, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν

3 θύραν καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται

πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσ-

4 σάρων. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσειν αὐτῷ διὰ τὸν

ὄχλον, ἀπιστέυσαν τὴν στίγην, ὅπου ἦν· καὶ ἔξο-

5 ρύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἢ ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτι-

κὸς κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν,

λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφίανταί σου αἱ

38. Ὡς ἐλήλυθα *scilicet* ἐξῆλθον.

39. *scilicet* ἐν ταῖς συν-

αγωγαῖς 41. ὀργισθεὶς,

42. → εἰπόντος αὐτοῦ,

44. τῷ ἀρχιερεῖ *scilicet* τοῖς ἱερεῦσι,

45. ~ πάντοθεν.

4. προσεῖνγκαι " *scilicet* ὅτι ἐξορύξαντες

III ὅπου ὁ

5. *scilicet* ὅσοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

ἁμαρτίαι. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματίων ἐκὶ καθή- 6
 μεις καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί 7
 οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας ; τίς δύναται ἀφίεναι
 ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός ; Καὶ εὐθὺς ἐπιγινούς ὁ 8
 Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως ἑαυτοὶ διαλο-
 γίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογί-
 ζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ; Τί ἐστὶν ὑποπότερον ; 9
 εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· Ἀφίενταί σου αἱ ἁμαρτίαι ;
 ἢ εἰπεῖν· Ἦ ἔγειρε, ἄρῃ σου τὸν κράββατον, καὶ περι-
 πάτει ; Ἵνα δὲ εἰδῇτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ 10
 ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας· (λέγει τῷ
 παραλυτικῷ·) Σοὶ λέγω· Ἦ γειρε, ἄρῃ τὸν κράββα- 11
 τόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη 12
 εὐθὺς, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἑναντίον
 πάντων ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν
 Θεόν, λέγοντας· Ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς 13
 ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.
 Καὶ παράγων εἶδε Ἰεσοῦν τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθήμε- 14
 νον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι.
 Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ 15
 κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ
 τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ
 τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολού-
 θησαν αὐτῷ. Καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, 16
 ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
 τωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ
 τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει ; Καὶ 17
 ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ
 ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Οὐκ ἦλθον
 καλῆσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοῦς'.

8. γ. → αὐτοὶ 9. γ. σοι ἢ γ. Ἐγειραι, καὶ ἄρῃ
 11. γ. Ἐγειραι καὶ ἄρῃ 12. ἐμπροσθεν 14. Ἰα-
 κώβον 16. Διὰ τί 17. † εἰς μετάνοιαν.

- 18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι
νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διατί
οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύου-
19 σιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύναται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ
νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι, νηστεύειν; ὅσον χρόνον μεθ'
ἐαυτῶν ἔχρουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύναται νηστεύειν.
20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρβῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμ-
φίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἑκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
21 Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκου ἀγνάφῃ ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱμα-
τίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ, "αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ
22 καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται. Καὶ
οὐδεὶς βάλλει οἶνον κέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ
μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος· ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος
ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολούνται· ἀλλὰ οἶνον νέον
εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον.
23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασι
διὰ τῶν σταγρίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
24 ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχνας. Καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββα-
25 σιν, ὃ οὐκ ἔξεστι; Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέ-
ποτε ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαυὶδ, ὅτε χρειὰν ἔσχε,
26 καὶ ἐπέπιασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως,
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξε-
στι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ ταῖς σὺν
27 αὐτῷ οὔσι; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν

18. γ. Ὀδοὶ τῶν Φαρισαίων 19. → ὅσον χρόνον ad
νηστεύειν. 20. γ. ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 21. † Καὶ
"αἶρει ἀπ' αὐτοῦ τὸ πλήρωμα (f. τὸ πλήρωμα ἀπ'
αὐτοῦ) τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, Alii: αἶρει τὸ πλή-
ρωμα τὸ καινὸν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ, 22. → ὁ νέος
23. τίλλειν f. ὁδοποιοῦντες τίλλειν 24. → ἐν
25. → αὐτὸς 26. om. ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως,
"→ τοῦ

ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.
 "Ὡστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαβ- 28
 βάτου.

Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ 8
 ἄνθρωπος ἐξηραμμένος ἔχων τὴν χεῖρα· καὶ παρετή- 2
 ρουν αὐτὸν, εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα
 κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ 3
 ἐξηραμμένῳ ἔχοντι τὴν χεῖρα· "Εγείρει εἰς τὸ μέσον.
 Καὶ λέγει αὐτοῖς· "Ἐξεστὶ τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι, 4
 ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ
 ἐσιώπων. Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, 5
 συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν,
 λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· "Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ
 ἐξέτεινε· καὶ ἠπακατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ". Καὶ 6
 ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, εὐθέως μετὰ τῶν Ἡρωδια-
 νῶν συμβούλιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπο-
 λέσωσι.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρη- 7
 σεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς
 Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ ἀπὸ τῆς Ἰου-
 δαίας, καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, 8
 καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ οἱ περὶ Τύραν καὶ Σι-
 δῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον
 πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πλοι- 9
 αριοὶ προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλί-
 βωσιν αὐτόν. Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπι- 10
 πίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται, ὅσοι εἶχον μᾶστι-
 γας. Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν 11
 ἰθεώρουν, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε, λέγοντα·

5. γ. Ὡς ἀποκατεστάθη " † ὕγιες, ὡς ἡ ἄλλη.

7. γ. Ὡς πρὸς " ἠκολούθησεν " αὐτῷ. Alii → ἠκο-
 λούθησαν αὐτῷ. 10. ἄψωνται. Καὶ ὅσοι εἶχον μᾶ-
 στιγας καὶ τὰ 11. ἰθεώρουν, προσέπιπτον αὐ-
 τῷ καὶ ἔκραζον, λέγοντες·

- 12 "Οτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ πολλὰ ἐπιτίμα αὐ-
τοῖς, ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιήσωσι.
- 13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς
14 ἠθέλεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐποίησε
δώδεκα, ἵνα ὥσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς
15 κηρύσσειν, καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θραπεύειν τὰς νόσους,
16 καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια. Ἐκίθη δὲ τῷ Σί-
17 μωνι ὄνομα Πέτρον· καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου,
καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκεν
18 αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργῆς, ὃ ἐστίν, υἱοὶ βροντῆς· καὶ
Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματ-
θαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου,
19 καὶ Θωδῶν, καὶ Σίμωνα τὸν ἑβραῖον, καὶ Ἰούδαν
Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν.
- 20 Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον. Καὶ συνέχεται πάλιν
ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν.
- 21 Καὶ ἀπούσαντες ὁ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι
22 αὐτόν· ἔλεγον γάρ· "Οτι ἐξίστη. Καὶ οἱ γραμματεῖς,
οἱ ἀπὸ Ἱερουσολύμων καταβάντες, ἔλεγον· "Οτι Βεελ-
ζεβούλ ἔχει· καὶ· "Οτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων
23 ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτούς,
ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται σατανᾶς
24 σατανᾶν ἐκβάλλειν; Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν με-
25 ρισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι· ἡ βασιλεία ἐκείνη· καὶ
ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι· ἡ
26 οἰκία ἐκείνη· καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνίστη ἐφ' ἑαυτόν καὶ
μεμίσταται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.
- 27 Οὐδεὶς δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθὼν εἰς
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυ-
28 ρὸν δῇσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀν-

16. φ. πρῶτον Σίμωνα. 18. Κανανίτην f. Κανα-
ναῖον, 21. περὶ αὐτοῦ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ λα-
τοί, ἐξῆλθον 27. r. Οὐ δύναται οὐδεὶς

θρώπων τὰ ἁμαρτήματα, καὶ αἱ βλασφημίαι, ὅσας ἂν
βλασφημήσωσιν· ὅς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ πνεῦμα 29
τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν· εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἐνοχός
ἐστὶν αἰωνίου κρίσεως. "Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα ἀκά- 30
θαρτον ἔχει.

Ἐρχονται οὖν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ- 31
τοῦ· καὶ ἔξω ἐστῶτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, "Φω-
νοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον 32
δὲ αὐτῷ· Ἰδοῦ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου·
ἔξω ζητοῦσί σε. Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς 33
ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ περιβλεψά- 34
μενος κύκλῳ τοὺς "περὶ αὐτὸν καθήμενους, λέγει·
"Ἴδε ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου. "Ὅς γὰρ ἂν 35
ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου, καὶ
ἀδελφὴ μου, καὶ μήτηρ ἐστί.

Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· 4
καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν
ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν· ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. Καὶ 2
ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Ἀκούετε· Ἰδοῦ, ἐξῆλθεν 3
ὁ σπείρων τοῦ σπείραι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ σπείρειν, 4
ὃ μὲν ἔπτεσε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ,
καὶ κατέφαγεν αὐτό. Ἄλλο δὲ ἔπτεσεν ἐπὶ τὸ τετρῶ- 5
δες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέ-
τειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς. Ἡλίου δὲ ἀνατεί- 6
λαντος, ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξη-
ράνθη. Καὶ ἄλλο ἔπτεσεν εἰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν 7
καὶ ἄκανθαι, καὶ συνέκριναν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ

28. γ. → αἱ 29. → εἰς τὸν αἰῶνα, " ἁμαρτήμα-
τος *f.* ἁμαρτίας. *Alii*: κολάσεως. 31. γ. οἱ ἀδελ-
φοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· " → φωνοῦντες αὐτόν. *Alii*:
καλοῦντες *f.* ζητοῦντες αὐτόν. 32. ψ καὶ αἱ ἀδελ-
φαί σου 34. Ὑτοὺς κύκλῳ " → περὶ αὐτόν
1. *om.* ἐπὶ τῆς γῆς 4. † τοῦ οὐρανοῦ,

- 8 ἴδωκε. Καὶ ἄλλο ἔπεισεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν· καὶ
 ἰδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ ἀυξάνοντα· καὶ ἔφραεν
 9 "ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. Καὶ
 10 ἔλεγεν· "Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν, ἀκούτω. "Ὅτε
 δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτόν,
 11 σὺν ταῖς δώδεκα, τὴν παραβολὴν. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
 "ὑμῶν δίδεται ἡ γινῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ
 θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα
 12 "γίνεται· ἵνα βλέποντες ἂν βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι, καὶ
 ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνῶσι· μήποτε ἐπιστρέ-
 13 ψωσι, καὶ ἀφῃλῇ αὐτοῖς τὰ ἀμαρτηλήματα. Καὶ λέγει
 αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς
 14 πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε; "Ὁ σπείρων, τὸν λό-
 15 γον σπείρει. Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου
 σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχε-
 ται ὁ σατανᾶς, καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον
 16 "ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ
 ἐπὶ τὰ πετρῶδη σπειρόμενοι, οἱ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν
 17 λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν· καὶ
 οὐκ ἔχουσι ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν·
 εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐ-
 18 θὺς σκανδαλίζονται. Καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάν-
 θας σπειρόμενοι· "οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούον-
 19 τες, καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ
 πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευό-
 μιναι συμπνίγουσι τὸν λόγον· καὶ ἄκαρπος γίνεται.
 20 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέν-
 τες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται·
 καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα,

8. ~ αὐξανόμενον. "Ὡς ἐν ter. 9. † αὐτοῖς.

11. = γινῶναι "λέγεται. 12. add. μὴ "τὰ ἀμαρ-
 τηλήματα. 15. οἷς στείρεται "Ὡς ἐν αὐτοῖς. 18. r. οὗ-
 τοι Αἰῖι = οὗτοί εἰσιν "οὗτοί εἰσιν "ἀκού-
 σαντες, 19. † τούτου, "οἱ. καὶ αἱ περὶ τὰ λοι-
 πὰ ἐπιθυμίαι 20. Ὡς ἐν ter.

καὶ ἐν ἑκατόν. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτις ὁ δὲ
 λύχνος ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μύδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν
 κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ; Οὐ γὰρ 22
 ἐστὶ τι κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο
 ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ. Εἴ τις ἔχει 23
 ὅσα ἀκούειν, ἀκούετω. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε, 24
 τί ἀκούετε. Ἐν ᾧ μίτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν.
 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, 25
 καὶ ὃ ἔχει ἀρῆσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἔλεγεν· 26
 Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος
 βάλῃ τὸν σπóρον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγμί- 27
 ρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ
 μῆκύνῃται, ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. Αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ 28
 καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη
 σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ. Ὅταν δὲ παραδῶ ὁ καρπός, εὐ- 29
 θέως ἀποστέλλει τὸ ἄρσενον, ὅτι παρίστηκεν ὁ θρι-
 σμός. Καὶ ἔλεγεν· Τίνι ὁμοιάσωμεν τὴν βασι- 30
 λείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν
 αὐτήν; Ὡς κόκκον σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς 31
 γῆς, ἢ μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν
 ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται 32
 πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους
 μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ τὰ
 πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν. Καὶ τοιαύ- 33
 ταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον,
 καθὼς ἠδύνατο ἀκούειν. Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ 34
 ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
 ἐπέλυε πάντα.

21. ἄπτεται *ς*. καίεται, 22. ἢ τι ἢ ἐὰν μὴ (*ς*. εἰ
 μὴ ἵνα) φανερωθῇ. 24. † καὶ προστεθήσεται ὑμῖν
 τοῖς ἀκούουσιν. 25. προστεθήσεται. 27. Ἐμῆκύν-
 ηται. Ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός, αὐτομάτῃ ἡ γῆ καρπο-
 φορεῖ, 30. ἘΠῶς ἢ ἐν τίνι αὐτήν παραβολῇ δῶ-
 μεν; 31. *γ*. κόκκῳ ἢ μικρότερον. 32. Ἐμειζόν,
 33. → πολλαῖς 34. ἰδίῳ μαθηταῖς ἐπέλυε

35. Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅφρα γενο-
 36. μένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἀφέντες τὸν
 ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν, ὥς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ·
 37. καὶ ἄλλὰ δὲ πλοῖα ἦν μετ' αὐτῶ. Καὶ γίνεται λαίλαψ
 ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον,
 38. ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι. Καὶ ἦν αὐτὸς ἐν τῇ πρύ-
 μνῃ, ἐπὶ τὸ πρόσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρου-
 σιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οὐ μέλει
 39. σοι, ὅτι ἀπολλύμεθα; Καὶ διεγερθεὶς ἐπέτιμήσεν τῷ
 ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· Σιώπῃ, τεφίμωσο. Καὶ
 40. ἐκόπασεν ὁ ἀνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλδί ἐστε οὕτω; πῶς οὐκ ἔχετε
 41. πίστιν; Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς
 ἀλλήλους· Τίς ἄρα ρυσόεστιν, ὅτι καὶ ὁ ἀνεμος καὶ
 ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;
 5. Καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν
 2. χώραν τῶν Γαδαρηνῶν. Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ
 πλοίου, εὐθὺς ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων
 3. ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτη, ὃς τὴν κατοίκησιν
 εἶχεν ἐν τοῖς μνήμασι· καὶ οὔτε ἀλύσειν οὐδεὶς ἠδύ-
 4. νατο αὐτὸν δῆσαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλὰκις πίδασι καὶ
 ἀλύσει δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύ-
 σεις, καὶ τὰς πίδας συντετρίφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν
 5. ἴσχυε διαμάσαι· καὶ διαπαντός, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐν
 τοῖς μνήμασι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων, καὶ κατα-
 6. κόπτων ἑαυτὸν λίθοις. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ
 7. μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ κρά-
 ζας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε τὸν Θεόν, μή με
 8. βασανίσῃς. (Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἐξέλθε τὸ πνεῦμα τὸ

36. γ. πλοιάρια 37. ~ ἤδη γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον.
 38. γ. ~ ἐπὶ 40. ~ οὕτω ἔχετε *Alit*: ~ οὕτως οὐ-
 πω ἔχετε 1. ~ ἦλθεν ~ Γερασηνῶν. *Alit*: Γε-
 γεσηνῶν. 3. γ. μνημείοις 6. → ἀπὸ 7. ~ λέγει·

ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.) Καὶ ἐπρώτα αὐτόν· 9
 Τί σοι ὄνομα; Καὶ λέγει αὐτῷ· Λεγεὼν ὄνομά μοι·
 ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα 10
 μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ· ἔξω τῆς χώρας. Ἦν δὲ ἐκεῖ 11
 πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων· μεγάλη βοσκαμένη. Καὶ 12
 παρεκάλεισαν αὐτὸν οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον
 ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. Καὶ 13
 ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα
 τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους·
 καὶ ἄρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θά-
 λασσαν· ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι· καὶ ἐπνίγαντο ἐν τῇ 14
 θαλάσῃ. Οἱ δὲ βόσκοντες αὐτὰς ἐφυγον, καὶ ἀπήγ- 14
 γειλαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καί, ἐξῆλ-
 θον ἰδεῖν, τί ἔστι τὸ γέγονος. Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν 15
 Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον
 καὶ ἱματισμένον, καὶ σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα
 τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν. Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς 16
 οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ
 τῶν χοίρων. Καὶ ἤρξαντο παρακάλειν αὐτὸν ἀπελ- 17
 θεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς 18
 τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ἦ μετ'
 αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· 19
 Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς σοὺς, καὶ ἀνάγγει-
 λον αὐτοῖς, ὅσα σοὶ ὁ κύριος ἐποίηκε, καὶ ἡλέησε,
 σε. Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκα- 20
 πόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες ἐθαύ-
 μαζον.

Καὶ διαπεράσας τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν 21

9. γ. Ὑπεκρίθη λέγων· 11. γ. πρὸς τὰ ὄρη *Alit*·
 → πρὸς τῷ ὄρει " → μεγάλη 12. † πάντες *Item*
 → οἱ δαίμονες, 13. → ὁ Ἰησῆς. " → ἦσαν δὲ *Alit om.*
 ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι· 14. γ. τοὺς χοίρους " γ. ἀνήγ-
 γειλαν " ~ ἦλθον 15. → καὶ " → τὸν ἐσχηκό-
 τα τὸν λεγεῶνα· 18. ~ ἐμβαινόντος 19. γ. Ὁ δὲ Ἰη-
 σοῦς οὐκ " γ. ἐποίησε,

εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν
 22 παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἰς τῶν
 ἀρχισυναγῶγων, ὀνόματι Ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτόν,
 23 πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ παρεκάλει αὐτὸν
 πολλὰ, λέγων· "Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει·
 ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖράς, ὅπως σωθῇ· καὶ
 24 ζήσεται. Καὶ ἀπηλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
 25 ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή
 26 τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ
 παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ
 παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλ-
 27 λον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα. ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ,
 ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐ-
 28 τοῦ. (Ἐλεγε γάρ· "Ὅτι πᾶν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψω-
 29 μαι, σωθήσομαι.) Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ
 αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ
 30 τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοὺς ἐπιγινούς ἐν ἑαυ-
 τῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν
 31 τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων; Καὶ
 ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον
 32 συνθλιβόντά σε· καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο; Καὶ πε-
 33 ριεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνή,
 φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ,
 ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν
 34 ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου
 σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἔσθι ὑγιὲς ἀπὸ τῆς
 35 μάστιγός σου. Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται
 ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγῶγου, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου
 36 ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; Ὁ δὲ Ἰη-
 σοὺς εὐθέως, ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει

22. = ἰδοὺ, " → ὀνόματι Ἰάειρος 23. = ἵνα

25. = τις 26. r. τὰ παρ' αὐτῆς Alii: τὰ ἑαυτῆς

28. add. ἐν ἑαυτῇ 30. om. ἐν ἑαυτῷ 33. αἰτίαν f.

αἰτίαν αὐτῆς. 36. → εὐθέως.

τῷ ἀρχισυναγῶγῃ· Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε. Καὶ 37
οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνακολουθεῖν, εἰ μὴ Πέ-
τρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννη τὸν ἀδελφὸν Ἰακώ-
βου. Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγῶγου, 38
καὶ θεωρεῖ δόρυβον, καὶ κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας
πολλά. Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί δορυβεῖσθε 39
καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύ-
δει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν πάντας, 40
παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου, καὶ τὴν μητέρα,
καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται, ὅπου ἦν τὸ
παιδίον'. Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει 41
αὐτῇ· Ταλιθὰ, κούμι· ὃ ἔστι μεθερμηνεύμενον· Τὸ
κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε. Καὶ εὐθέως ἀνίστη τὸ 42
κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. Καὶ
ἐξεστήσαν ἐπστάσει μεγάλη. Καὶ διστείλατο αὐτοῖς 43
πολλά, ἵνα μηδεὶς γινῶ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ
φαγεῖν.

Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα 6
αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ 2
γενομένου σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδά-
σκειν. Καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγον-
τες· Πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα
αὐτῷ; καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ
γίνονται. Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, 3
ἁδελφὸς δὲ Ἰακώβου, καὶ Ἰωσῆ, καὶ Ἰούδα, καὶ Σίμων-
ος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὥδε πρὸς ἡμᾶς;
Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ἐλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰη- 4
σοῦς· Ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ
πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ
αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποιῆ- 5

37. Ὡ αὐτοῦ. 38. r. → καὶ 40. † ἀνακείμενον. Alii
κατακεκλιμένον f. καταβεβλημένον. 2. φοί
" † ὅτι Alii ἵνα 3. ὁ τοῦ τέκτονος υἱὸς καὶ Μα-
ρίας, Alii οτι ὁ τέκτων, " Ὡ καὶ ἀδελφὸς

σαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας, ἔθε-
6 ράπυσσι. Καὶ ἑθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

7 Καὶ περιῆγε τὰς πόμας κύκλῳ, διδάσκων. Καὶ
προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοὺς ἀπο-
στελλεῖν δύο δύο· καὶ ἰδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν

8 πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς,
ἵνα μὴδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ

9 πῆραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ἀλλ'
ὑποδεδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἑνδύσασθε δύο χιτῶ-

10 νας. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃτε εἰς οἰ-
11 κίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν. Καὶ ὅσοι

ἂν μὴ δεξῶνται ὑμᾶς, μὴδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπο-
ρευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω

12 τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.¹ Καὶ

13 ἐξελθόντες ἐκήρυσσον, ἵνα μετανοήσωσι· καὶ δαιμόνια
πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον ἑλαίῳ πολλοὺς ἀρρώ-
στους, καὶ ἑθεράπευον.

14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἑρώδης² (φανερὸν γὰρ
ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ,) καὶ ἔλεγεν· Ὅτι Ἰωάννης

ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνε-
15 γούσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι

Ἡλίας ἐστίν. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Ὅτι προφήτης ἐστίν,
16 ὥς εἰς τῶν προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἑρώδης, εἶπεν·

Ἵ Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα ἰῶάννην, ὁὗτος ἠγέρθη
17 ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἑρώδης ἀποστείλας

ἐπράττει τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν φυλακῇ,
διὰ Ἑρωδιάδα, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ

18 αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης

τῷ Ἑρώδῃ· Ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ

6. ἐθαύμαζον 9. r. ἐνδύσασθαι 11. † Ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομορροῖς
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. 14. add. τὴν
ἀκοὴν Ἰησοῦ, Ἵ Ὡς ἔλεγον 15. φηδὲ Ἵ † ἢ

16. → Ὅτι Ἵ ἰῶάννην, Ἵ r. οὗτος ἐστίν, αὐ-
τὸς ἠγέρθη Alii Ὡς αὐτὸς ἠγέρθη 17. † τῷ

ἀδελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἑρωδίας ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθε- 19
 λεν αὐτὸν ἀπακτεῖναι· καὶ οὐκ ἠδύνατο. Ὁ γὰρ Ἡρώ- 20
 δης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον
 καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ,
 πολλὰ ἔποiei, καὶ ἠδίας αὐτοῦ ἦκουε. Καὶ γενομέ- 21
 νης ἡμέρας εὐκαίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς ἑνεσίοις αὐ-
 τοῦ δεῖπνον ἐποίησε τοῖς μεγιστάσιν αὐτοῦ, καὶ τοῖς
 χιλαρχοῖς, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ εἰς 22
 αὐθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἑρωδιάδος, καὶ
 ἐρχησαμένης, καὶ ἀρυσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνα-
 νακακισμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν
 μοι, ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοί. Καὶ ἄμωσεν αὐτῇ· 23
 Ὅτι ὃ ἐὰν ᾖ με αἰτήσης, δώσω σοί, ἕως ἡμίσεος τῆς
 βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· 24
 Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
 βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθὺς μετὰ σπουδῆς 25
 πρὸς τὸν βασιλέα, ᾐτήσατο, λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι
 δῷς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ
 βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ 26
 τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν
 πύτην ἀσθεῖναι. Καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς 27
 σκεκουλάτωρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐ-
 τοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλα- 28
 κῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ
 ἔθηκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔθηκεν
 αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ 29
 αὐτοῦ, ἦλθον, καὶ ἔραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν
 πρὸς τὸν μνημεῖον·

Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ 30
 ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδί-
 δαξαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν 31
 εἰς ἔρημόν τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ

20. ἠπόρει, 21. γενεθλίας 22. αὐταῦ, Ἑρωδιάδος,

23. → με 25. → εὐθὺς 30. → καὶ

ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· καὶ οὐδὲ φαγεῖν
 32 ἠπαίρου. Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ
 33 κατ' ἰδίαν. Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας· καὶ ἐπέ-
 γνωσαν¹ πολλοί· καὶ περὶ τῆς ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων
 34 συνέδραμον² ἐκεῖ. Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν³ πολὺν ὄχλον,
 καὶ ἐσπλαγγίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα,
 μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς
 35 πολλά. Καὶ ἡδὴ ὥρας πολλῆς γενομένης, προσ-
 ελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· "Ὅτι ἔρη-
 36 μός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡδὴ ὥρα πολλή· ἀπόλυσον
 αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ
 κώμας, ἀγορεύσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν
 37 οὐκ ἔχουσιν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Δότε
 αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἀπελθόν-
 38 τες ἀγορεύσωμεν δηναρίων διακοσίων ἄρτους, καὶ δώ-
 μεν αὐτοῖς φαγεῖν; Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους
 39 ἔχετε; ὑπάγετε· καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσι·
 Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας. Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλι-
 40 ναι πάντας, συμπόσια συμπόσια, ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρ-
 41 ῳ. Καὶ ἀνέπεσον πρᾶσαι πρᾶσαι, ἀνὰ ἑκάτον, καὶ
 ἀνὰ πεντήκοντα. Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ
 τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναελίψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν,
 καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
 αὐτοῦ, ἵνα παραβῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας
 42 ἐμέρισε πᾶσι. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἔχορτάσθησαν.
 43 Καὶ ἦσαν ἑκαστάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ
 44 ἀπὸ τῶν ἰχθύων. Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους,
 ἑπτακισχίλιοι ἄνδρες.

33. † οἱ ὄχλοι. " † αὐτὸν¹ καὶ ἦλθον ἐκεῖ. Sed
 γ. ἐκεῖ, † καὶ προῆλθον αὐτοὺς, καὶ συνῆλθον πρὸς
 αὐτόν. Alii ἐκεῖ, καὶ προῆλθον f. προσῆλθον αὐ-
 τές. Alii ἐκεῖ, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν. 34. † ὁ Ἰη-
 σοῦς 36. ὡς ἑαυτοῖς τί φάγωσιν. Ὁ δὲ 38. † καὶ
 43. κλασμάτων δώδεκα κοφίνων πληρώματα, f. κλά-
 σματα δώδεκα κοφίνους πληρώματα, 44. † ὥστε

Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἱμῶσθαι 45
εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθαϊ-
δάν, ἵνα αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀποταξάμενος 46
αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ 47
ἐψίας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης·
καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βαστα- 48
νιζομένους ἐν τῇ ἐλαύνειν· ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος
αὐτοῖς. Καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχε-
ται πρὸς αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ
ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς. Οἱ δὲ, ἰδόντες αὐτὸν περι- 49
πατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι,
καὶ ἀνέκραξαν. Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐτα- 50
ράχθησαν. Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει
αὐτοῖς· Θαρσείτε· ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. Καὶ ἀνέβη 51
πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
Καὶ ἴλιαν ἡ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, ἡ καὶ 52
ἐθαύμαζον. Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν 52
γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπρωμένη. Καὶ διαπεράσαν- 53
τες ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γενησαρέτ· ἡ καὶ προσωρ-
μίσθησαν.

Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπι- 54
γίνοντες αὐτὸν, περιδραμόντες ὅλην τὴν περίχωρον 55
ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς
ἔχοντας ἡ περιφέρειν, ὅπου ἤκουον, ὅτι ἐκεῖ ἐστι. Καὶ 56
ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγροὺς,
ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας, καὶ παρεκά-
λουν αὐτὸν, ἵνα καὶ τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ
ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες 7
τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων· καὶ 2
ιδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ, τοῦτ'

51. → ἴλιαν ἡ → ἐκ περισσοῦ ἡ → καὶ ἐθαύμαζον.

53. ἐπὶ τὴν γῆν ἦλθον εἰς Γενησαρέτ. ἡ οὐκ. καὶ προσ-
ωρμίσθησαν. 55. Φέρειν, ἡ προσφέρειν, ἡ ἐπιφέρειν,

3 ἔστιν ἀνίπτοις, ἰσθίουσας ἄρτους". (οἱ γὰρ Φαρισαῖοι
καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς
χεῖρας, οὐκ ἰσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν
4 πρεσβυτέρων· καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ ἑβάπτισάνται,
οὐκ ἰσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλά ἐστίν, ἃ παρέλαβον
κρατεῖν· βαπτισμοὺς ποτηρίων, καὶ ξιστῶν, καὶ χαλ-
5 κίων, καὶ κλινῶν). ἔπειτα ἱερωτάσιν αὐτὸν οἱ Φα-
ρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διὰ τί οἱ μαθηταί σου οὐ
περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων,
6 ἀλλὰ "κοινᾶς χερσὶν ἰσθίουσι τὸν ἄρτον; Ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· "Ὅτι καλῶς προεφῆτευσεν Ἡσαΐας
περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὥς γέγραπται· „Οὗτος
ὁ λαὸς τῆς χεῖλεός με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρ-
7 ρῶν ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. Μάτην δὲ σέβονται με, διδά-
8 σκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.,. Ἀφέν-
τες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν
τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμοὺς ξιστῶν καὶ ποτηρίων·
9 καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλά κοιεῖτε. Καὶ ἔλε-
γεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ,
10 ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε. Μωσῆς γὰρ εἶπε·
„Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου., καί·
„Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτά-
11 τω.,. Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ
ἢ τῇ μητρὶ· Κορβαῖν (ὃ ἐστὶ, δῶρον), ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ
12 ἀφελθῇ, καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι
13 τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἀκυροῦντες τὸν
λόγον τοῦ Θεοῦ· τῇ παραδόσει ὑμῶν, ἢ παρεδώκατε·
14 καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλά κοιεῖτε. Καὶ προσ-
καλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκούετε
15 μου πάντες, καὶ συνίετε. Οὐδὲν ἐστὶν ἕξωθεν τοῦ

2. add. τοὺς "† ἐμέμφαντο. Alii; κατέγνωσαν.

4. ῥαντίσονται, 5. ὡκαὶ "γ. ὡάνιπτοις 6. ἀγαπᾷ,
"ἀφίστηεν f. ἀπέστιν 8. om. βαπτισμοὺς ad

κοιεῖτε. 9. ~στήσητε. 12. om. καὶ 14. ~πάλιν τὸν

ἀνθρώπου, ἐκπορεύομενον εἰς αὐτόν, ὃ δύναται αὐτόν
κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορεύομενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκείνῃ
ᾧτι, τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον. Ἐἴ τις ἔχει ὥτα 16
ἀκούειν, ἀκούετω. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον 17
ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
περὶ τῆς παραβολῆς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτω καὶ 18
ὅχοις ἀσύνετοί ἐστέ; Ὁ δὲ νοεῖτε, ὅτι καὶ τὸ ἔξωθεν,
ἐκπορεύομενον εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐ δύναται αὐτόν
κοινῶσαι; ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, 19
ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἄφρονενα ἐκπο-
ρεύεται, "καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα. Ἐλεγε δὲ 20
ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορεύομενον, ἐκείνο κοι-
νοῖ τὸν ἄνθρωπον. Ἐσθαι γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν 21
ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται· μοι-
χεῖαι, πορνεῖαι, φόβοι, κλοπαί, πλεονεξίαι, πονήρια, 22
ὄφλος, ἄσέλγεια, ὀφθαλμοὶ πονηροί, βλασφημίαι, ὑπερ-
φάνεια, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἐσθαι 23
ἐκπορεύεται, καὶ κοινῶ τὸν ἄνθρωπον.

Καὶ ἐκείθεν ἀναστὰς, ἀπῆλθεν εἰς τὰ μετόρια Τόρν 24
καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν
ᾔθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαβεῖν. Ἀκούσασα 25
γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς
πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέειπε πρὸς τοὺς πό-
δας αὐτοῦ· (ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συραφοίνισσα 26
τῶ γένει) καὶ ἠρώτα αὐτόν, ἵνα τὸ δαίμονίον ἐκβάλῃ
"ἐκ τῆς θυγάτρος αὐτῆς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· 27
Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γὰρ καλὸν
εἶναι, λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς
κυνάρσις. Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· Ναὶ, 28
κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης
εἰσθίει ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν παιδίων. Καὶ εἶπεν αὐτῇ 29

26. om. Εἰ ad ἀκούετω.

17. ὡς τὴν παραβολήν.

19. ὅχετον "καθαρίζων f. καθαρίζει 24. → καὶ Σι-
δῶνος· "εἰ τὴν 26. r. Συραφοίνισσα "εἰς Ἀλλί ἀπὸ

- 30 Διὰ τούτων τὸν λόγον ὑπαγε· ἐξεληλυθὲς τὸ δαιμό-
 νιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου. Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον
 αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός, καὶ τὴν θυγα-
 τέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.
 31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου· καὶ Σι-
 δῶνος, ἦλθεν ἑῖς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνα-
 32 μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσιν αὐτῇ
 κωφὸν ἡ μογιάalon, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπι-
 33 θῇ αὐτῇ τὴν χεῖρα. Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
 ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ
 34 ὦτα αὐτοῦ, καὶ στύσας ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ
 ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῇ·
 35 Ἐφραβὰ, ὃ ἔστι, διανοίχθητι. Καὶ ἑὐθέως διηνοιχθη-
 σαν αὐτῇ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης
 36 αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς,
 ἵνα μὴδὲν εἰπῶσιν ὅσα ἐὰν αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο,
 37 μᾶλλον περισσότερον ἐκέρυσσον. Καὶ ὑπερπερισσῶς
 ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποιήκει· καὶ
 τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τὴν ἀλάλους λαλεῖν.
 8 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἡ παμπόλλου ὄχλου ὄντος,
 καὶ μὴ ἔχοντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος τοὺς
 2 μαθητάς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ
 τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς, προσμένουσίν μοι,
 3 καὶ οὐκ ἔχουσιν τί φάγωσι. Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς
 ἢ σάτις εἰς αἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ.
 4 τίμιος γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκασι. Καὶ ἀπεκρίθησαν
 αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τούτους δυήσεται τις

29. Ὑπαγε· διὰ τούτων τὸν λόγον ἐξεληλυθε
 30. τὸ παιδίον βεβλημένον ἐπὶ (ὑπὸ) τὴν κλίνην,
 καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός. 31. Ὡς διὰ Σιδῶ-
 νος εἰς ἡ. πρὸς 32. Ὡς μογιάalon, 35. om. εὐ-
 θέως 1. Ὡς πάλιν πολλῶν ἡ ὁ Ἰησοῦς → αὐτοῦ,
 2. τ. ἡμέρας τρεῖς προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ Alit :
 ἡμέραι τρεῖς εἰσιν, ἀπὸ πότε ὧδε εἰσι, καὶ οὐκ
 3. ἡστίς

ὅδε χορτάσαι ἄρτων ἐκ ἔρημίας; Καὶ ἰππρώτα αὐ- 5
 τούς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ. Καὶ 6
 παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λα-
 βάν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους· εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἰδί-
 δου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραβάσι· καὶ παρέθη-
 καν τῷ ὄχλῳ. Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογή- 7
 σας, εἶπε παραβῆναι· καὶ αὐτά. Ἐφαγον δὲ, καὶ ἔχορ- 8
 τάσθησαν· καὶ ἦσαν περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ
 σπυρίδας. Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· 9
 καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

Καὶ εὐθέως ἔμβας εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν 10
 αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Ἰδαλμανιοῦθά. Καὶ ἐξῆλθον 11
 οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες
 παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες
 αὐτόν. Καὶ ἀναστενάζας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, λέγει· 12
 Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; Ἄμην λέγω ὑμῖν,
 εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. Καὶ ἀφίς αὐ- 13
 τούς, ἔμβας πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ
 πέραν.

Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον 14
 οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. Καὶ διεστέλλετο 15
 αὐτοῖς, λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
 Φαρισαίων, καὶ τῆς ζύμης Ἰερουσαλὲμ. Καὶ διελογί- 16
 ζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχο-
 μιν. Καὶ γινούς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογί- 17
 ζεσθε, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ
 συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;
 Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; καὶ ὅσα ἔχοντες οὐκ 18
 ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε; Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους 19
 ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλή-
 ρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέγεσιν αὐτῷ· Δώδεκα. Ὅτε 20

7. → καὶ αὐτά. 9. = οἱ φαγόντες, 10. Μαγδαλά /
 Μαγδαλά. 13. = εἰς τὸ πλοῖον, 15. τῶν Ἰερουσα-
 λῶν. 17. → ἐτι 18. μνημονεύετε, ὅτε

δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σφυ-
 ρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον·
 21 Ἑπτὰ. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἦως οὐ συνίετε;
 22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ
 τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἵνα αὐτοῦ ἄψῃται.
 23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν
 αὐτὸν ἔξω τῆς κώμης· καὶ πύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐ-
 τοῦ, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἠπρώτα αὐτὸν, εἴ τι
 24 βλέπει. Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώ-
 25 πους, ὥς δένδρα, περιπατοῦντας. Εἶτα πάλιν ἐπέ-
 θηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἐποί-
 ησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ ἐνέ-
 26 βλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς
 οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθης,
 ἢ μηδὲ εἰπῆς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.
 27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς
 κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου. Καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἠπ-
 ρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με
 28 λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰω-
 ἄννην τὸν βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ,
 29 ἵνα τῶν προφητῶν. Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς
 δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος λέγει
 30 αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα
 31 μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤρξατο διδάσκειν
 αὐτούς, ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν,
 καὶ ἀποδοκιμασθῆναι· ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἢ καὶ τῶν
 ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι,
 32 καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι· καὶ παρῆρσιν τὸν
 λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος,

21. Οὕτω 22. ἔρχονται Ὡ Βηθαίαν. 24. Ὡ-
 τι ὥς δένδρα ὁρῶ, περιπατεῖντας. 25. → καὶ ἐποίη-
 σεν αὐτὸν ἀναβλέψαι. Ὡ ἅπαντα. 26. † τὸν
 ὁπ. μηδὲ εἰπῆς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ. 29. Ὡ ἠπρω-
 τα αὐτούς. 31. Ὡ ὑπὸ ὁ γ. Ὡ καὶ ἀρχιερέων καὶ
 γραμματέων,

ἤρξατο ἰππιδίμῃ αὐτῷ. Ὁ δὲ ἰπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν 33
 τοὺς μεθητὰς αὐτοῦ, ἰπιστίμασε τῷ Πάτρι, λέγων·
 "Υπαγε ἐπίσω μου, σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ
 Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ προσκαλε- 34
 σάμενος τὸν ἄχλαι σὺν τοῖς μεθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν
 αὐτοῖς· "Ὅστις θέλει ὀπίσω μου " ἀκολουθεῖν, ἀπαρ-
 νησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ
 ἀκολουθήτω μοι. "Ὁς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ 35
 σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὁ δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ
 ψυχὴν ὕκειν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, " σώσει αὐτήν.
 (Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον 36
 ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄν- 37
 ἄθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;) "Ὁς γὰρ ἂν 38
 ἐκτισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ
 ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου ἐκτισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ
 δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.
 Καὶ ἔλεγεν αὐταῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ σινες 9
 τῶν ὧδε ἱσσηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου,
 ἕως ἃν ἰδῶσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν
 δυνάμει.

Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν 2
 Πάτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναφέ-
 ρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ
 μεταμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ 3
 ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ ὡς χιών, " οἷα γνα-
 φεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται " λευκᾶναι. Καὶ ὤφθη 4
 αὐταῖς Ἡλίας σὺν Μωσεί· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ
 Ἰησοῦ. Καὶ ἀπακριθεὶς ὁ Πάτρις λέγει τῷ Ἰησοῦ 5
 Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν
 σκηναὶς τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεί μίαν, καὶ Ἡλία

34. ∞ Εἴ τις " γ. ἐλθεῖν, 35. → τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν,
 " † οὗτος 36. ∞ ἄνθρωπος, 2. † τὸν 3. ∞ ὡς χιών,
 " απ. οἷα καὶ λευκᾶναι. " † φραῦτα

6 φαίαν. Οὐ γὰρ ἤδει τί· λαλήσῃ· "ἦσαι γὰρ ἱεροδοί.
 7 καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε
 φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
 8 πητός· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐξῆλθον παριβληψάμενοι,
 οὐκέτι οὐδὲν εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυ-
 9 τῶν. Καταβασόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διαστί-
 λατο αὐτοῖς, ἵνα μηδεὶς δηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν
 10 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. Καὶ
 τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς, συζητοῦντες, τί
 11 ἔστι· τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Καὶ ἐσηρώσαν αὐτὸν,
 λέγοντες· "Οὐ λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι Ἡλίας δεῖ
 12 ἔλθειν πρῶτος; Ὁ δὲ· ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας
 μὲν ἔλθων πρῶτος, ἀποκαθιστᾷ πάντα· "καὶ πῶς γί-
 γραπται ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ,
 13 καὶ ἐξουδεωθῇ. Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἡλίας
 ἐλήλυθε, καὶ ἐκτίησεν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησεν, καθὼς
 γέγραπται ἐκ' αὐτόν.
 14 Καὶ ἔλθων πρὸς τοὺς μαθητάς, εἶδον ὄχλοι πολὺν
 15 περὶ αὐτούς, καὶ γραμματεῖς συζητῶντας αὐτοῖς. Καὶ
 εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος· ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ
 16 προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν. Καὶ ἐσηρώσῃσι· ἀπό-
 17 τούς· Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς; Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς
 ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου
 18 πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἁλαλοῦ. Καὶ ὅταν αὖ αὐτὸν
 παταλάξῃ, ῥῆσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ φρίζει τοὺς
 ὕδατας· αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται. Καὶ εἶπεν τοῖς μαθη-
 19 ταῖς σου, ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσεν· Ὁ δὲ
 ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει· Ὡς γενεὰ ἁπλοῦς, ὥς τότε
 πρὸς ὑμᾶς ἔοφμαι; ὥς τότε ἀνίσταμαι ὁρᾶν; φέρετε

6. ~ λαλήσει· *Alit*: ἀποκριθῇ· "ἔκφοδοι γὰρ ἐγί-
 νοντο. 7. † λέγουσαι· *καὶ ὅταν ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ*.
 12. ~ ἔφη αὐτοῖς· "καθὼς γέγραπται 15. ~ ἰδόν-
 τες αὐτόν, ἐξεθαμβήθησαν, 16. γ. ~ τοὺς γραμμα-
 τεῖς· "ὑπὲρ αὐτούς; *Alit* ἐν ὑμῶν; 18. ~ αὐτοῦ,
 19. γ. ἀποκριθεὶς αὐτῷ *Alit*: πατέρι

αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ 20
 ἰδὼν αὐτόν, εὐθύς τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν
 καὶ πρὶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο, ἀφρίζων. Καὶ ἐπη- 21
 ρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ. Πόσος χρόνος ἐστίν, ἵνα
 τοῦτο γένοιεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε. Παιδίόθεν καὶ πολ- 22
 λάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα
 ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ', εἰ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῶς,
 σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ 23
 ὅτι, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι πάντα δυνατὰ τῷ π-
 στεύοντι. Καὶ εὐθύς κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, 24
 μετὰ δακρύων ἔλεγεν. Πιστεύω· βοήθει μου τῇ ἀπ-
 στίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπι- 25
 τίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτη, λέγων αὐτῷ. Τὸ
 πνεῦμα τὸ ἁλάλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοὶ ἐπιτάσσω·
 ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ 26
 κράξας, καὶ πολλὰ σπαράξας, ἔξηλθε. Καὶ ἐγένετο
 ὥσπερ νεκρὸς, ὥστε πολλὰς λέγειν, ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ 27
 Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν
 καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ 28
 μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρεάζον αὐτόν κατ' ἰδίαν. Ὅτι ἡμεῖς
 οὐκ ἠδυνήθημεν ἐμβαλεῖν αὐτόν; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς 29
 τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεῖν, εἰ μὴ ἐν
 προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.
 Καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς 30
 Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν, ἵνα τις γινῇ. Ἐδίδασκε 31
 γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. Ὅτι ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων,
 καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφο- 32
 βούντο αὐτόν ἐπερωτῆσαι.

20. ἰδὼν "αὐτόν τὸ πνεῦμα, εὐθύς 21. ἐξ οὗ ἴ-
 ῶς 22. ψτὸ 23. αμ. Τὸ, "→ πιστεῦσαι. Alii:
 πιστεῦσαι. Al. πιστεῦσαι; 24. † κύριε 26. γ. κρά-
 ξαν, "γ. σπαράξαι αὐτόν, 28. Διατί ἴ. Τί ὅτι
 29. αμ. καὶ νηστεία. 31. ῥ. μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

- 33 Καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρεάζατο αὐτούς· Τί ἐν τῇ ὁδῷ ἔπρος ἑαυτοὺς
 34 διελογίζεσθε; Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διε-
 35 λέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων. Καὶ καθίσας, ἐφώνησε
 τὰς δαῖμα, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι,
 36 ἔσται πάντων ἑσχατος, καὶ πάντων διάκονος. Καὶ λαβὼν
 παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐναγκαλι-
 37 σάμενος αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων
 παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται·
 καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν
 38 ἀποστείλαντά με. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ Ἰωάννης
 λέγων· Διδάσκαλε, εἶδομέν τινα ἂν τῷ ὀνόματί σου ἐκ-
 βάλλοντα δαιμόνια^{III}. καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ^{III} ὅτι ἐκ
 39 ἀκολουθεῖ ἡμῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐ-
 τόν. Οὐδεὶς γάρ ἐστιν, ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ
 40 ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με. Ὃς
 41 γὰρ οὐκ ἔχει καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν ἐστίν. Ὃς γὰρ
 ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος, ἐν ὀνόματι, ὅτε
 Χριστοῦ ἔσθε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν
 42 μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν
 μικρῶν, τῶν πιστευόντων ἐς ἐμὲ, καλὸν ἐστίν αὐτῷ
 μᾶλλον, εἰ περιπίπτει ἢ λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχη-
 43 λον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ ἐὰν
 σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν
 σοι ἐστὶ· κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο
 χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, ἐς τὸ πῦρ
 44 τὸ ἄσβεστον, ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ
 45 τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδα-
 λίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶ ἰσοι εἰσελθεῖν

33. ἢ πρὸς ἑαυτοὺς 38. † ὁ ^{II} † ἐν ^{III} † ὃς οὐκ
 ἀκολουθεῖ ἡμῖν. ^{III} ἢ ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.

40. r. καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν 41. r. ἐν τῷ ὀνόματί
 μου, ὅτι 42. om. εἰς ἐμὲ, ^{II} ὡς μύλος ὀνικός

43. → εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, 44 et 46. → ὅπου ad
 σβέννυται. 45. se

εἰς τὴν ζωὴν χαλόν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆ-
ναι εἰς τὴν γέενναν, " εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ' ὅπου 46
ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυ-
ται. Καὶ ἰὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε 47
αὐτόν· καλὸν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆ-
ναι εἰς τὴν γέενναν ' τοῦ πυρὸς, ὅπου ὁ σκώληξ αὐ- 48
τῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται. ' Πᾶς γὰρ 49
πυρὶ " ἀλισθήσεται. " καὶ πᾶσα θυσία ἀλλ' ἀλισθήσε-
ται. Καλὸν τὸ ἄλας· ἰὰν δὲ τὸ ἄλας ἀναλον 50
γίνηται, ἐν τίμῃ αὐτὸ ἀρτύσετε; Ἐχετε ἐν ἑαυτοῖς
ἄλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

Καὶ κεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, 10
' διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πά-
λιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδα-
σκεν αὐτούς. Καὶ προσελθόντες ' Φαρισαῖοι ἐτηρώτη- 2
σαν αὐτόν· Εἰ ἔξιστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι; πει-
ράζοντες αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Τί 3
ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς; Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέ- 4
τρεψε βιβλίον ἀποστασίε γράφαι, καὶ ἀπολῦσαι. Καὶ 5
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληρο-
καρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ' ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην. Ἀπὸ 6
δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ
Θεός. „Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πα- 7
τέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται
πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα 8
μίαν., „Ὡστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ. Ὁ οὖν 9
ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρίζεται. Καὶ 10
' ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ

45. " → εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, 47. → τοῦ πυρὸς,
49. om. Πᾶς γὰρ πυρὶ ἀλισθήσεται· Conject. Πᾶσα
γὰρ πυρία ἀλισθήσεται. " Conject. ἀλωθήσεται.
Alii: δοκιμασθήσεται. " om. καὶ πᾶσα ad ἀλισθή-
σεται. 1. om. διὰ τοῦ Alii: καὶ πέραν 2. † οἱ
5. om. ὑμῖν 10. ~ εἰς τὴν οἰκίαν

11 ἐπηρεάτησαν αὐτόν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· "Ὅς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται
12 ἐκ' αὐτῆς. Καὶ ἐὰν γυνὴ ἁπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλω, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερεν αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψῃται αὐτῶν·

14 οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπιτίμων τοῖς προσφέρουσιν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγαπάκησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· "Ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, ἵνα κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ

15 τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον,

16 οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ἠυλόγει αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν, προσδραμὼν εἰς, καὶ γονυπετήσας αὐτόν, ἐπηρεάτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθε, τί ποιήσω, ἵνα ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ἐδεῖς
19 ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας· „Μὴ

μοιχεύσης· Ἥ μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Ἥ μὴ ἀποστερήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου,

20 καὶ τὴν μητέρα., Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· "Ἐν σοὶ ὑστερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δός τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἵνα ἔσῃς ὁ σταυρόν.

22 Ὁ δὲ στενυγνίσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Καὶ περιβλεψάμενος

ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσ-

24 ελεύσονται. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς·

12. ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆ ἀνδρός, 14. † καὶ 10. → Μὴ

φονεύσης· *Alii*· Μὴ πορνεύσης· *om.* Μὴ ἀποστερήσης· 21. → τοῖς ἵνα ἔσῃς ὁ σταυρόν.

Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς
 χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εὐ- 25
 ποπώτερόν ἐστι, κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς
 ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
 Θεοῦ εἰσελθεῖν. Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγον- 26
 τες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ἐμβλί- 27
 ψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύ-
 νατον, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· ὅτι πάντα γὰρ δυνατὰ
 ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

Ἦρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκα- 28
 μέν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι. Ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη- 29
 σοῦς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστιν, ὅς ἀφήκει
 οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα,
 ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνε-
 κεν τοῦ εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα, 30
 νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς, καὶ
 ἀδελφάς, καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ
 διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ, ζωὴν αἰῶ-
 νιον. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ ἔσχα- 31
 τοι, πρῶτοι.

Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· 32
 καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑθαμβοῦντο,
 καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν
 τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ
 συμβαίνειν· Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, 33
 καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχι-
 ρεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι· καὶ κατακρινοῦσιν αὐ-
 τὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι,
 καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ 34

24. → τοῖς 25. → τῆς bis. ὅτι εἰσελθεῖν, 27. → τῷ

→ πάντα ad Θεῷ. 28. † Καὶ 29. † δὲ → ἡ γυ-
 ναῖκα, ὅτι καὶ τοῦ εὐαγγελίου, 30. add. καὶ πα-
 τέρα, διωγμὸν, 31. † οἱ 33. → τοῖς

ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἡ
τρίτη ἡμέρα ἀναστήσεται.

- 35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης,
οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν, ἵνα
36 ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
37 Τί θέλετε ποιῆσαι με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δός
ἡμῖν, ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ ἐναντύμων
38 σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε, τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ
ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ
39 βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνά-
μεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον,
ὃ ἐγὼ πίνω, πῖσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτί-
40 ζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου
καὶ ἐξ ἐναντύμων, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς
41 ἡτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγα-
42 νκτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς
προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε, ὅτι οἱ
δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν,
43 καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. Οὐχ
οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι
44 μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος· καὶ ὅς ἐὰν θέλῃ
45 ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος· καὶ
γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι,
ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον
ἀντὶ πολλῶν.
46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχά· καὶ ἐκπορευομένου αὐ-
τοῦ ἀπὸ Ἱεριχά, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου
ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου, Βαρτίμαιος ὁ τυφλός, ἐκάθητο
47 παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Καὶ ἀκούσας, ὅτι Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κρᾶζειν καὶ λέγειν· Ὁ υἱὸς

34. ~ μετὰ τρεῖς ἡμέρας

38. ~ ἡ τὸ

46. ~ αὐτοῦ ἐκείθεν, καὶ

36. ~ Τί θέλετε ποιῆ-

40. † μου,

" ~ ὁ υἱὸς

43. ἔστιν

Δαυὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολ- 48
 λοὶ, ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶν μᾶλλον ἐκραζεν· Υἱὲ
 Δαυὶδ, ἐλέησόν με. Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν 49
 φωνηθῆναι· καὶ φωνοῦσι τὸν τυφλόν, λέγοντες αὐτῷ·
 Θάρσει, ἔγειρε· φωνεῖ σε. Ὁ δὲ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον 50
 αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἀποκρι- 51
 θείς λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ
 τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω. Ὁ δὲ 52
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.
 Καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ἐν τῇ
 ὁδῷ.

Καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴν 11
 καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει
 δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε 2
 εἰς τὴν κἀμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθὺς εἰσπο-
 ρεύομενοι εἰς αὐτήν, εὐρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν
 οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.
 Καὶ εἴαν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε· 3
 Ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρειᾶν ἔχει· καὶ εὐθὺς αὐτὸν
 ἄποστέλλει ὧδε. Ἀπῆλθον δὲ, καὶ εὗρον πῶλον 4
 δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου· καὶ
 λύουσιν αὐτόν. Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον 5
 αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον 6
 αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐ-
 τοὺς. Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ 7
 ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν 8
 ἐπ' αὐτῷ. Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς 8

51. r. Ῥαββονί, 52. r. τῷ Ἰησοῦ 1. ~ Ἱερουσα-
 λὴμ καὶ εἰς Βηθανίαν, πρὸς *Alit*: Ἱερουσαλὴμ, εἰς
 Βηθφαγὴν καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἀπο-
 στέλλει 2. ~ λύσατε αὐτόν καὶ φέρετε. 3. Τί ποιεῖ-
 τε; τούτῳ εἴπατε· ἔχει, καὶ ⁱⁱⁱ r. ἀποστελεῖ *Alit*:
 ἀποστέλλει πάλιν 4. † τὸν 6. ~ εἶπεν 7. ~ φέ-
 ρουσι f. ἄγουσι ⁱⁱ r. ἐπέβαλον ⁱⁱⁱ ~ ἐπ' αὐτόν. *Alit*:
 ἐπ' αὐτῶν.

- τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ ἰστοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν ἑν-
 9 δρων, καὶ ἑστράννουν εἰς τὴν ὁδόν. Καὶ οἱ προάγον-
 τες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννά·
 10 εὐλογημέιος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· εὐλογη-
 μένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ·
 11 ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερο-
 σόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμε-
 νος πάντα, ὁψίας ἤδη οὔσης τῆς ἡμέρας, ἐξῆλθεν εἰς
 Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.
 12 Καὶ τῇ ἑκαύτῳ ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας,
 13 ἔπεινασε· καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν, ἔχουσαν φύλλα,
 ἦλθεν, εἰ ἄρα εὐρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἔλθων ἐπ' αὐ-
 τήν, οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· ὃ γὰρ ἦν καιρὸς
 14 σύκων. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ
 εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ
 15 μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα·
 καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς
 παλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τρα-
 πέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πω-
 16 λούντων τὰς περιστρεὰς κατέστρεψε· καὶ οὐκ ἤφειν,
 17 ἵνα τίς διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ. Καὶ ἰδίδασκε,
 λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται· „Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος
 προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποι-
 18 ἥσατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν· Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμ-
 ματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπο-
 19 λέσουσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξε-
 20 ἔζετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ὥψε ἐγένετο,
 ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως. Καὶ πρῶτὸν παρα-
 πορευόμενοι, εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ριζῶν.

8. στιβάδας ἡ ἀγρῶν, 9. → λέγοντες· 10. † ἐν ὀνό-
 ματι κυρίου, 11. † ὁ Ἰησῆς, καὶ 13. ~ ἀπὸ μακρό-
 θεν, ἡ οὐκ ἔστιν ἄλλος· ἦν γὰρ Conject. οὐ γὰρ ἦν
 14. † ὁ Ἰησῆς ἡ γ. οὐδεὶς 15. † ὁ Ἰησῆς 18. ~ ἀπο-
 λίσωσιν·

Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· 'Ραββί, ἴδε, 21
 ἡ συκῇ, ἣν κατηράσω, ἐξήρανται. Καὶ ἀποκριθεὶς 22
 ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ἔχετε πίστιν θεῷ. Ἀμὴν γὰρ 23
 λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἀρθῇτι,
 καὶ βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακρίβῃ ἐν τῇ
 καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται·
 ἔσται αὐτῷ ὅ ἃν εἴπῃ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα 24
 ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι ἡ λαμ-
 βάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε προσευχό- 25
 μνοι, ἀφίετε, εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ
 ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα
 ὑμῶν. Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν, 26
 ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱερουσόλυμα. Καὶ ἐν τῷ 27
 ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ 28
 λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ
 τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῇς;
 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω 29
 ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον· καὶ ἀποκριθήτε μοι, καὶ ἐρῶ
 ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. Τὸ βάπτισμα Ἰω- 30
 ἄννου ἐξ οὐρανόῃ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθήτε
 μοι. Καὶ ἡ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν 31
 εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἔρεϊ. Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύ-
 σατε αὐτῷ; Ἄλλ' ἔὰν εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· ἐφο- 32
 βοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην,
 ὅτι ὄντως προφῆτης ἦν. Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι τῷ 33
 Ἰησοῦ· Οὐκ οἶδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει
 αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
 ποιῶ. Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν 12

22. γ. ∞ Ἰησοῦς 23. ∞ ὅ ἃν εἴπῃ. 24. ∞ ἂν ὡς ἐλά-
 βετε, 28. σπ. καὶ τίς ad ποιῇς; 31. ∞ διελογίζοντο
 ὡς λέγοντες· Τί εἴπωμεν; 32. ∞ Ἀλλ' εἴπωμεν· Ἐξ
 ἀνθρώπων; ἐφοβοῦντο ἅλλοι· Ἀλλ' ἔὰν εἴπωμεν· Ἐξ
 ἀνθρώπων· φοβούμεθα

Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμὸν, καὶ ἄρουξεν ὑπολήνιον, καὶ ὠκοδόμησε πύργον·
 2 καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε. Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωγροὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.
 3 Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν, ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.
 4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δούλον· καὶ κείνους ὁ λιθοβολήσαντες ἐπεφαιώσαν, "καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον.
 5 Καὶ ἄλλον ἀπέστειλε· καὶ κείνους ὁ ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ αποκτείνοντες.
 6 Ἐτι οὖν ἓνα υἱὸν ἔχων, ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἰσχυρόν, λέγων· "Οτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.
 7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς· "Οτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.
 8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.
 9 Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωγροὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
 10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε· "Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·"
 11 Καὶ ἐζητοῦν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφρονήθησαν τὸν ὄχλον· ἐγίνωσαν γὰρ, ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε.
 12 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

13 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τινες τῶν Φαρισαίων
 14 καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ. Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἶδάμεν, ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπὶ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστι κῆρσον Καίσαρι δού-

4. = λιθοβολήσαντες " καὶ ἠτίμασαν. 5. † πάλιν

6. = αὐτοῦ, 13. παγιδεύσωσι

ναι, ἢ οὐ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν; Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν 15
 τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πειράζετε; Φέρετέ
 μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω. Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει 16
 αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ
 εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν 17
 αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ
 Θεοῦ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ. Καὶ 18
 ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέγουσιν
 ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·
 Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τις 19
 ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα
 μὴ ἂν, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτῆς,
 καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. Ἐπτά 20
 ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ
 ἀποθνήσκων οὐκ ἄφηκε σπέρμα. Καὶ ὁ δεύτερος ἔλα- 21
 βεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἄφηκε σπέρ-
 μα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ 22
 ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἄφηκαν σπέρμα. Ἐσχέθη πάντων ἀπέ-
 θανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ ὥν ἀναστήσει, ὅταν ἀνα- 23
 στῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυναῖκα; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον
 αὐτὴν γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ- 24
 τοῖς· Οὐ διὰ τοῦτο πλανήσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς,
 μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ; Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν 25
 ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται, ἀλλ'
 εἰσὶν ὡς ἄγγελοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Περὶ δὲ τῶν 26
 νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ
 Μωσέως, ἐπὶ τοῦ βράτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός·

15. Ὡδὼν 20. † οὖν 21. καὶ ὁ τρίτος ὡσαύ-
 τως· καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἄφηκαν *Alit*· καὶ ὡσαύτως
 ἔλαβον αὐτὴν αἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἄφηκαν *Conject*· καὶ
 ὡσαύτως καὶ οἱ ἑπτὰ οὐκ ἄφηκαν 22. Ὡσχα-
 τον πάντων καὶ ἡ γυνὴ ἀπέθανεν. *Alit*· Καὶ ἡ γυ-
 νὴ ἀπέθανεν. 23. → οὖν * " ὅταν ἀναστῶσι, *
 25. † οἱ 26. Μωσέως ἐπὶ τοῦ βράτου, ὡς " γ. τῆς
 βράτου

λέγων· „Εγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ
 27 ὁ Θεὸς Ἰακώβ;,, Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ
 28 ζώντων. Ὑμεῖς οὖν πολὺ πλεονᾶσθε. Καὶ προσ-
 ελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν συζητούν-
 των, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρεώτησεν
 29 αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πάντων ἐντολή; Ὁ δὲ Ἰη-
 σοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πάντων ἐντολή·
 „Ἄκουε Ἰσραὴλ, κύριος, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κύριος εἷς ἐστι·
 30 καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρ-
 δίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
 διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου.,, Αὕτη
 31 πρώτη ἐντολή. Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· „Ἀγαπή-
 σεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.,, Μείζων τούτων
 32 ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ γραμμα-
 τεύς· Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ’ ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς
 33 ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην αὐτοῦ καὶ τὸ ἀγα-
 πᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέ-
 σεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος,
 καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλείον ἐστι
 34 πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν. Καὶ ὁ Ἰη-
 σοῦς, ἰδὼν αὐτόν, ὅτι νοῦνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐ-
 τῷ· Οὐ μακρὰν εἰς ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ
 35 οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. Καὶ
 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ·
 Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστι
 36 Δαυὶδ; Αὐτὸς γὰρ Δαυὶδ εἶπεν ἐν πνεύματι ἁγίῳ·
 „Λέγει ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν
 μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν πο-
 37 δῶν σου.,, Αὐτὸς οὖν Δαυὶδ λέγει αὐτὸν κύριον καὶ
 πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν

27. † Θεὸς 28. r. πασῶν 29. r. πρώτη πασῶν τῶν
 ἐντολῶν. *Allii* : ~ πρώτη ἐστὶν *Allii* : ~ πάντων πρώ-
 τη· 31. ~ ὁμοία αὐτῇ· 32. † Θεός, 33. † τῶν
 36. r. τῷ πνεύματι τῷ " r. ~ Εἶπεν 37. → οὖν

αὐτοῦ ἡδέως. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· 38
 Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, τῶν δελόντων ἐν στο-
 λαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ 39
 πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλῆ-
 σίας ἐν τοῖς δεῖπνοις· οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν 40
 χρηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λή-
 ψονται περισσότερον κρίμα.

Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, 41
 ἐθεάρετι πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυ-
 λάκιον. Καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλὰ. Καὶ 42
 ἐλθοῦσα μία χήρα ἡ πτωχὴ, ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι
 κοδράντης. Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐ- 43
 τοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη
 ἡ πτωχὴ πλείον πέντην βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς
 τὸ γαζοφυλάκιον. Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος 44
 αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα
 ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ 18
 εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε, ποταποὶ λίθοι
 καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν 2
 αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομὰς; οὐ μὴ
 ἁφελῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς σὺ μὴ καταλυθῇ. Καὶ 3
 καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, κατέναντι
 τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρεῶντων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος, καὶ
 Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας· Εἰπέ ἡμῖν, πότε 4
 ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλῃ πάντα
 ταῦτα συντελεῖσθαι; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, 5
 ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ. Πολλοὶ 6
 γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῇ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι
 ἐγὼ εἰμι· καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν. Ὅταν δὲ ἀκού- 7
 σῃτε πολέμους· καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ
 γὰρ γενέσθαι· ἀλλ' οὕτω τὸ τέλος. Ἐγερθήσεται 8
 γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

42. → πτωχὴ, 43. γ. ὡ λέγει 2. ὡ ἀφελῇ ὡδε.

καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λι-
 9 μοὶ καὶ ταραχαί. Ἄρχαὶ ἀδίνων ταῦτα. Βλέ-
 πτε δὲ ὑμεῖς αὐτοὺς· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς
 συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ
 ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε, ἵνεκεν ἐμοῦ, εἰς
 10 μαρτύριον αὐτοῖς. Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶ-
 11 τον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. Ὅταν δὲ ἄγωσιν ὑμᾶς
 παραδιδόντες, μὴ προμέριμνᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ
 μελετᾶτε· ἀλλ' ὅ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾷ,
 τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γὰρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ
 12 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν
 εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐκτανάστησονται
 13 τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσεσθε
 μισούμενοι ὑπὸ πάντων, διὰ τὸ ὄνομά μου. Ὁ δὲ ὑπο-
 14 μένας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. Ὅταν δὲ ἴδῃτε
 τὸ βδελυγμὰ τῆς ἐρημώσεως ἑστῶς ὅπου οὐ δεῖ· (ὁ
 ἀναγινώσκων νοεῖτω) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέ-
 15 τωσαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ θώματος, μὴ κατα-
 βάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθῆτω, ἅραι τι ἐκ τῆς
 16 οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὦν, μὴ ἐπιστρεψάτω
 17 εἰς τὰ ὀπίσω, ἅραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν
 γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς
 18 ἡμέραις. Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ
 19 ὑμῶν χειμῶνος. Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκείναι θλί-
 ψις, οἷα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, ἧς ἐκτι-
 20 σεν ὁ Θεὸς, ἕως τῆ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται. Καὶ εἰ μὴ
 κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα
 σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, οὗς ἐξελέξατο, ἐκο-
 21 λόβωσε τὰς ἡμέρας. Καὶ τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ·
 Ἰδοὺ, ὦδε ὁ Χριστὸς· ἢ Ἰδοὺ, ἐκεῖ μὴ πιστεύετε.

8. *am.* καὶ *post* βασιλείαν · · · → καὶ ταραχαί.

9. Ὡς Ἄρχὴ συναγωγᾶς δαρήσεσθε καὶ 11. *g.* ἀγά-

γωσιν → μηδὲ μελετᾶται 14. † τὸ ῥῆθὲν ὑπὸ Δα-
 νιὴλ τῷ προφῆτου, 18. Σὴ φυγὴ ὑμῶν 21. → ἡ·

· · · *g.* πιστεύετε.

Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, 22
 καὶ δάσσοσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν,
 εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ὑμεῖς δὲ βλέπετε 23
 ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν πάντα. Ἄλλ' ἐν ἐκείναις 24
 ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὃ ἥλιος σκο-
 τισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς·
 καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ 25
 αἱ δυνάμεις, αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, σαλευθήσονται. Καὶ 26
 τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέ-
 λαις, μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. Καὶ τότε 27
 ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει τοὺς
 ἐκλεκτούς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου
 γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μά- 28
 θετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἦδῃ ὁ κλάδος ἀπαλὸς
 γένηται, καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλλα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς
 τὸ θῆρος ἐστίν. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδῃτε 29
 γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. Ἀμὲν 30
 λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις
 οὗ πάντα ταῦτα γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρ- 31
 λεύσεται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Περὶ 32
 δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ
 οἱ ἄγγελοι, οἱ ἐν οὐρανῷ, " οὐδὲ ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ.
 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχετε· οὐκ οἴδατε γὰρ, 33
 πότε ὁ καιρὸς ἐστίν· Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς 34
 τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ θοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν
 ἐξουσίαν, καὶ ἐκάστω τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ
 ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ. Γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ οἴδατε 35
 γὰρ, πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἐρχεται, ὃς φέ, ἢ μεσο-
 νυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωῒ· μὴ εἰλθὼν ἐξαί- 36

25. οἱ ἀστέρες ἔσονται ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐκπίπτον-
 τες ἢ πίπτοντες, 26. δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

27. → αὐτοῦ, 31. r. παρελεύσονται· 32. r. καὶ
 " om. οὐδὲ ὁ υἱὸς,

37 φνης, εὐρη ὑμᾶς καθεύδοντας. "Α δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι
λέγω Γενηορεῖτε.

14 "Ην δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας·
καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν
2 ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν. "Ελεγον δέ· Μὴ
ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ.

3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ εἰκίᾳ Σίμωνος
τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα
ἀλάβαστρον μύρου, κάρδαν πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ
"συντρίψασα" τὸ ἀλάβαστρον, κατέχευεν αὐτοῦ κατὰ

4 τῆς κεφαλῆς. "Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἐαυ-
τους, καὶ λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπάλεια αὕτη τοῦ μύρου

5 γέγονεν; "Ἡδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πωθῆναι ἐπὶ
νῦ τριακοσίων δηνარიῶν, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς.

6 Καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. "Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· "Ἀφετε
αὐτὴν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλοὶ ἔργον εἰργά-

7 σατο ἐν ἐμοί. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ'
ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι.

8 ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. "Ὁ ἔσχευεν αὕτη, ἐποίησε
προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον
"ταῦτό· εἰς ὅσον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη λα-
ληθήσεται, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε.

11 θε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῶ αὐτὸν αὐτοῖς. Οἱ
δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἁρ-
γύριον δοῦναι. Καὶ ἐζήτην, πῶς εὐκαίρως αὐτὸν πα-
ραδῶ.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἁζύμων, ὅτε τὸ πάσχα
ἔθνον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ποῦ θέλεις

13 ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν, ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; Καὶ

3. θραύσασα " τὸν ἴ. τὴν 5. γ. → τὸ μύρον

6. γ. εἰς ἐμέ. 8. γ. εἶχεν 9. εἰς " απ. τοῦτο

11. ἀργύριον.

ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτῷ, καὶ λέγει αὐτοῖς·
 Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος
 περάμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατέ αὐτῷ· καὶ 14
 ὅπου ἂν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ· Ὅτι ὁ δι-
 δάσκαλος λέγει· Πᾶς ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα
 μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; Καὶ αὐτὸς ὑμῶν δεῖξέ 15
 ἰσχυρῶς ἀνάγαγον μέγα ἐστρωμένον, ἵνα ἕτοιμον ἔκ-
 σαιτε ἡμῖν· Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον 16
 εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοί-
 μασαν τὸ πάσχα· Καὶ ὥστας γενομένης, ἔρχεται μετὰ 17
 τῶν δώδεκα· Καὶ ἀνακειμένον αὐτῶν καὶ ἐσθιόν· 18
 τῶν, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν
 παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ· Οἱ δὲ ἤρξαντο 19
 λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς· Μήτι ἐγώ;
 καὶ ἄλλος· Μήτι ἐγώ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ- 20
 τοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ
 εἰς τὸ τρυβλίον· Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, 21
 καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ
 ἐπείνω, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται·
 καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεί-
 νος· Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς 22
 ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε·
 Δάσθε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· Καὶ λαβὼν τὸ 23
 ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ
 αὐτοῦ πάντες· Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά 24
 μου, τὸ τῆς ἁγίας διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυ-
 νόμενον· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίνω 25
 τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐπι-
 νης, ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ·
 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· 26

15. γ. ἀνώγειον

" → ἕτοιμον

19. → καὶ ἄλ-

λος· Μήτι ἐγώ; 20. → ἀποκριθεὶς 22. † φάγετε

23. → τὸ 24. → τὸ " ἁγίας 25. ∪ προσθῶ πιεῖν

" ἁγνήματος

- 27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλισθή-
 σεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται·
 „Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρό-
 28 βата., „ Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς
 29 εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ
 30 πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. Καὶ λέγει
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σὺ σήμερον ἐν
 τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς
 31 ἀπαρνήσῃ με. Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε· „μᾶλλον·
 Ἐάν με δὴ συναποθάνειν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι.
 Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.
 32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον, οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ·
 καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε ὧδε, ἕως
 33 προσεύξωμαι. Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰά-
 κωβον καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξατο ἐκβαμ-
 34 βεισθαι καὶ ἀδημονεῖν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περιλύπός
 ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρη-
 35 γορεῖτε. Καὶ προσελθὼν μικρόν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς·
 καὶ προσήυχετο, ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ'
 36 αὐτοῦ ἡ ὥρα. Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ, πάντα ду-
 νατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ· τοῦτο.
 37 Ἀλλ' οὐ, τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ. Καὶ ἔρχεται,
 καὶ εὗρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέ-
 τρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρη-
 38 γοῆσαι; Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσελ-
 θητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ
 39 σὰρξ ἀσθενής. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσήεξατο, τὸν
 40 αὐτὸν λόγον εἰπών. Καὶ ὑποστρέψας, εὗρεν αὐτοὺς
 πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
 ὡς βαρεῖται, καὶ οὐκ ᾔδεισαν, τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.

27. = ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ 30. r. ὅτι σήμε-
 ρον "om. ἢ δις 31. ~ ἐκ περισσῶς " = μᾶλλον
 Alii: ἔλεγε· Μᾶλλον εἰάν 33. † τὸν 35. ~ προσ-
 ελθὼν 40. = πάλιν. " ~ καταβαρυνόμενοι,

Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε 41
 ' τὸ λοιπὸν καὶ " ἀναπαύεσθε ; ἀπέχει ^{III}, ἦλθεν ἡ ὥρα·
 ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας
 τῶν ἀμαρτανῶν. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ὁ παρα- 42
 δίδους με ἤγγικε.

Καὶ εὐθὺς, ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰού- 43
 δας, εἰς ὃν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς
 μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ
 τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. Δεδώκει δὲ 44
 ὁ παραδίδους αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων· "Ον ἂν
 φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν καὶ ἀπαγάγετε
 ἀσφαλῶς. Καὶ ἰθὺν, εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ, λέ- 45
 γει· Ῥαββί, Ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Οἱ δὲ 46
 ἐτίβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν
 αὐτόν. Εἰς δὲ τις τῶν παρευρισκότων, σπασάμε- 47
 νος τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως,
 καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὤτιον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς 48
 εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν
 καὶ ξύλων, συλλαβεῖν με. Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς 49
 ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με·
 ἀλλ', ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. Καὶ ἀφέντες αὐτόν 50
 πάντες ἔφυγον. Καὶ εἰς τις ιεανίσκος ἠκολούθει αὐ- 51
 τῷ, περιβεβλημένος σινδὼνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦ-
 σιν αὐτόν " οἱ ιεανίσκοι. Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδὼνα, 52
 γυμνὸς ἔφυγεν ἅπ' αὐτῶν.

Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ 53
 συνέχονται ἅπαντες οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσ-
 βύτεροι, καὶ οἱ γραμματεῖς. Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρό- 54
 θεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρ-
 χιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμετος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν,

41. → τὸ " ἀναπαύεσθε· ^{III} add. τὸ τέλος, 43. → ὃν

45. → ραββί· 47. Ὡτάριον. 51. ἠκολούθησεν

Alit: Ὡσυνηκολούθει " → οἱ ιεανίσκοι. 52. → ἅπ'

αὐτῶν. 53. οπι. αὐτῷ

55 καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ
 ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν,
 56 εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ οὐχ εὗρισκον. Πολλοὶ
 γὰρ ψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυ-
 57 ρίαι οὐκ ἦσαν. Καὶ τινες ἀναστάντες, ψευδομαρτύ-
 58 ρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες· "Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐ-
 τοῦ λέγοντος· "Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τούτου
 τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχει-
 59 ροποίητον οἰκοδομήσω. Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρ-
 60 τυρία αὐτῶν. Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς ἴμεσον,
 ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν ;
 61 τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν ; Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐ-
 δὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν,
 καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογη-
 62 τοῦ ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμί· καὶ ὅψεσθε τὸν
 υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθημένον τῆς δυνά-
 63 μειας, καὶ ἐρχόμενον ἑμετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.
 64 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς, διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ, λέ-
 γει· Τί ἐτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων ; Ἠκούσατε τῆς
 65 βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται ; Οἱ δὲ πάντες κατέκρι-
 ναν αὐτόν ἵνα εἴναι ἐνοχον θανάτου. Καὶ ἤρξαντό
 τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προ-
 φήτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρέται ραπίσμασαν αὐτόν ἕτα-
 λον.

66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ ἑκάτω, ἔρχεται
 67 μία τῶν παιδισκῶν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἰδοῦσα τὸν
 Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ
 68 σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρενοῦ Ἰησοῦ ἦσθα. Ὁ δὲ ἠρνήσατο,
 λέγων· Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ
 ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφάνησε.

60. † τὸ 62. ἐπὶ 64. om. εἶναι 65. om. οἱ ὑπηρε-
 ται ἕταλον. 66. om. ἑκάτω, Alii : αὐλῇ, ἑκά-
 τω ἔρχεται

Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν 69· τοῖς παρεστηκόσιν. Ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. Ὁ δὲ 70· πάλιν ἤρνεϊτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλθον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. Ὁ δὲ ἤρξατο 71· ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύναι. Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τούτον, ὃν λέγετε. Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ 72· ἐφώνησε. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος, οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δις, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιε.

Καὶ εὐθὺς ἐπὶ τὸ πρῶτον συμβούλιον ποιήσαντες οἱ 15· ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἔσηνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν 2· ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ καταγόρου 3· αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπη- 4· ρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; Ἴδε, πόσα σε καταμαρτυροῦσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδέν 5· ἀπεκρίθη· ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον. Κατὰ 6· δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὃνπερ ἠτοῦντο. Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν 7· δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς αἰεὶ 8· ἐποίει αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· 9· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων; Ἐγίνωσκε γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν 10· οἱ ἀρχιερεῖς. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον· 11

69. ἰδοῦσα αὐτὸν, πάλιν ἤρξατο. *Alii om.* πάλιν, 70. *om.* καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. 71. *r.* ὀμνύνειν. 72. *φ.* εὐθὺς, τὸ ῥήμα, ὃ ἤρξατο κλαίειν. *Alii;* ἐπιβαλὼν ἔκλαιε. 1. γραμματέων καὶ ὅλον τὸ συνέδριον δήσαντες. 8. ἀναβᾶς *Conject.* ἀναβήσας 11. ἀνέπεισαν *f.* ἔπεισαν

12 ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πι-
 λάτος ἀποκριθεὶς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε
 13 ποιῆσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ πάλιν
 14 ἐκραζαν· Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐλεγ-
 γεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς
 15 ἐκραζαν· Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος, βουλό-
 μενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς
 τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν, φραγελλώ-
 16 σας, ἵνα σταυρωθῇ. Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον
 αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον· καὶ συγκα-
 17 λαῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. Καὶ ἐνδύουσιν αὐτόν πορ-
 φύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ ἡλέξαντες ἀκάνθινον
 18 στέφανον. Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε ὁ
 19 βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κε-
 φαλήν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτρον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ
 20 γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ,
 ἐξέδυσαν αὐτόν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ
 21 ἱμάτια ἢ τὰ ἴδια.
 22 Καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ
 ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχό-
 μενον ἀπ' ἀγροῦ, (τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρού-
 23 φου,) ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτόν
 ἐπὶ Γαλγοθα τόπον· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, κερνείου
 24 τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον·
 ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διαμερί-
 25 ζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κληρὸν ἐπ' αὐτά,
 26 τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
 27 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη·
 „Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων., Καὶ σὺν αὐτῷ σταυ-
 ροῦσε δύο ληστές· ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐκ ἐναντι-

12. τὸν βασιλέα 14. γ. περισσotέρας 18. γ. βασι-
 λεῦ 20. om. ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἢ τὰ ἴδια. Alii ἢ
 αὐτῷ. 24. γ. διεμέριζον

μωι αὐτῷ. 'Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα. „Καὶ 28
μετὰ ἀνέμων ἐλογίσθη. „ Καὶ οἱ παραπορευόμενοι 29
ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ
λέγοντες. Οὐαὶ ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν
ἡμέραις οἰκοδομῶν. σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ 30
τοῦ σταυροῦ. 'Ομοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες 31
πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον. Ἄλλες
ἴσωσι, ἐαυτὸν οὐ δύναται ἴσωσαι; 'Ο Χριστὸς, ὁ βα- 32
σιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ,
ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν'. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι
αὐτῷ ἀνείδιζον αὐτόν. Γενομένης δὲ ὥρας ἑκτης, 33
σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐνάτης.
Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐνάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγά- 34
λῃ, λέγων. Ἐλωϊ, ἔλωϊ. ἡ λαμμᾶ σαβαχθανί; ὃ ἐστι
μεθερμηνευόμενον. 'Ο Θεός μου, ὁ Θεός μου. εἰς τί
με ἔγκατέλιπες. Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκού- 35
σαντες, ἔλεγον. Ἰδοὺ, Ἡλίας φωνεῖ. Δραμὴν δὲ εἰς, 36
καὶ ἡμεῖσας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε καλάρῳ, ἐπό-
τιζεν αὐτόν, λέγων. Ἄφerte ἴδωμεν, εἴ ἔρχεται. Ἡλίας
καθελεῖν αὐτόν.

'Ο δὲ Ἰησοῦς, ἀφείς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευ- 37
σε. Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς 38
 δύο, ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων, 39
ὁ παρεστηκὸς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτω κράζας
ἐξέπνευσε, εἶπεν. Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς
ἦν Θεοῦ. Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν 40
 θεωροῦσαι, ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ
 Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσὴ μῆτηρ,
 καὶ Σαλώμῃ αἰ καὶ, ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολού- 41
 θουν αὐτῷ, καὶ διηκόνουν αὐτῷ. καὶ ἄλλαι πολλαί,
 αἱ συναγαθᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱερουσόλυμα.

28. = Καὶ ἐπληρώθη usque ad ἐλογίσθη. 31. † δὲ

" σῶσαι. 32. add. αὐτῷ. 34. λαμᾶ" om. μου prius

" ἀνείδισας; 39. om. κράζας * 40. ∪ Ἰωσήτος

42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, (ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ, ὃ
 43 ἔστι προσάββατον,) ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας,
 εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος
 τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλά-
 44 τον, καὶ ᾔτησατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος
 ἰθαύμασεν, εἰ ἤδη τίθηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν
 κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ ἄρα αὐτὸς ἀπέθανε.
 45 Καὶ γινὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἰδωρῆσατο τὸ σῶμα
 46 τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐ-
 τὸν, ἐνέειλσε τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνη-
 μείῳ, ὃ ἦν λεηλοτούμενον ἐκ πέτρας· καὶ προσκεύ-
 47 λισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία
 ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ ἰωσήθ ἐθεώρουν, τοῦ τί-
 θεται.

16 Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδα-
 ληνή, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη ἡγό-
 2 ρασαν ἄρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ
 λίαν πρῶτῃ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνη-
 3 μεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυ-
 τὰς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ
 4 μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκύ-
 5 λισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθῶ-
 σαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς
 δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμ-
 6 βήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰη-
 σοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρενὸν, τὸν ἐσταυρωμένον· ἡγέρ-
 θη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.
 7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ
 Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐ-
 8 τὸν ὀψέσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι, ἔφη-
 γον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἐκ-
 στασις, καὶ οὐδενὶ αὐδὲν εἶπον· ἐφοβήθησαν γάρ.

43. ~ ἐλθὼν 44. ἤδη 47. ᾧ τίθεται. : Γ. → τοῦ

8. † ταχύ,

Ἄναστὰς δὲ πρῶτῃ πρώτῃ "σαββάτου ἐφάνη πρῶ- 9
 τον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ 10
 δαιμόνια. Ἐπεὶ πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐ- 11
 τοῦ γενομένοις, πειθοῦσι καὶ κλαίουσι. Καπεῖνοι 11
 ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστη- 12
 σαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπα- 12
 τοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς 13
 ἀγρόν. Καπεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς 13
 οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον, ἀνακειμέ- 14
 νοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη· καὶ ὠνείδισε τὴν 15
 ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς διασα- 16
 μένοις αὐτὸν ἐγγεγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν 15
 αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε 16
 τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βα- 16
 πτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. 17
 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολληθήσιν· Ἐν 17
 τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλεῖσι· γλώσσαις λαλή- 18
 σουσι· καιναῖς· ὄφεις ἁρῶσιν· καὶ θανάσιμόν τι πίνωσιν, 18
 οὐ μὴ αὐτοὺς· βλάβῃ· ἐπὶ ἁρρώστους χεῖρας ἐπιθή- 19
 σομεν, καὶ καλῶς ἔξουσιν.

Ὁ μὲν οὖν κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελή- 19
 φθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ· 20
 ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου 20
 συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν
 ἐπακολουθούντων σημείων.

9. = Ἀναστὰς usque ad finem libri. Alii: Πάντα δὲ
 τὰ παραγγελμένα τοῖς περὶ τὸν Πέτρον συντόμας
 ἐξήγγειλαν. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς
 ἀπὸ ἀνατολῆς καὶ ἄχρι δύσεως ἐξαπέστειλε δι' αὐ-
 τῶν τὸ ἱερόν καὶ ἄφθαρτον κήρυγμα τῆς αἰωνίου
 σωτηρίας. "σαββάτων 17. καὶ ἐν ταῖς χερσὶν
 ὄφεις 18. γ, βλάβῃ.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ.

Επειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν
 2 περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν¹ πραγμάτων, κα-
 θὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρε-
 3 ται γενόμενοι τοῦ λόγου· ἔδοξε καὶ μοι², παρεκολουθη-
 κότεν ἀνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κρᾶ-
 4 τιστε Θεόφιλέ, ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων
 τὴν ἀσφάλειαν.
 5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου, τοῦ βασιλέως
 τῆς Ἰουδαίας, ἱερεῖς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημε-
 6 ρίας³ Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀα-
 7 ρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι
 ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ⁴ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις
 ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ κυρίου ἀμεμπτοι.
 7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στει-
 8 ρὴν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ
 9 τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ⁵ ἐναντι τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ
 ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς
 10 τὸν ναὸν τοῦ κυρίου· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ
 11 προσευχόμενον ἔξω τῇ ᾠρᾷ τοῦ θυμιάματος. Ὡφθη

1. πραγμάτων· καθὼς

6. Θεοῦ πορευόμενοι

τείας, ἔλαχε

3. add. καὶ πνεύματι ἁγίῳ,

8. Ὡναντίον

9. ἱερα-

δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου, ἱστῶς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσι-
 στηρίου τοῦ θυμιάματος. Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας 12
 ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς 13
 αὐτὸν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκού-
 σθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γενήσκει
 υἱόν σοι· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Καὶ 14
 ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ
 'γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον 15
 'κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖνῃ· καὶ πνεύμα-
 τος ἁγίου πλησθήσεται· ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.
 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον 16
 τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον 17
 αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι
 καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει
 δικαίων, ἵτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ 18
 εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι
 τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνὴ μου προ-
 βεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ 19
 ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ, ὁ παρῆστη-
 κὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς
 σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ, ἔσθ' σιω- 20
 πῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἥς ἡμέρας γένη-
 ται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου,
 οἴτινες 'πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ 21
 ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον
 ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. Ἐξελθὼν δὲ οὐκ 22
 ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὀπτασίαν
 εἶδρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς,
 καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν 23
 αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν
 οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν 24
 Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆ-
 νας πέντε, λέγουσα· Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ κύριος 25

14. γ. γενήσκει 15. † τοῦ 20. Ὑπλησθήσονται

ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις.

- 26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἥ ὄνομα
 27 Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρ-
 28 θένου, Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐ-
 τήν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ κύριος μετὰ σοῦ.
 29 Ἐὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἐπὶ τῷ λόγῳ διετα-
 30 ράχθη, καὶ διελογίζετο, ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς
 31 οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μα-
 32 ριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδού, συλ-
 λήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
 32 αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου
 κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον
 33 Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον
 Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ
 34 ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς
 35 ἔσται· τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκρι-
 θείς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται
 ἐπὶ σε, καὶ δύνამις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ
 36 τὸ γεννώμενον ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. Καὶ
 ἰδού, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὐτὴ συνεληφύσα
 υἱὸν ἐν ᾧ ἡρεῖ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ
 37 τῇ καλουμένῃ στείρα. Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ
 38 Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδού, ἡ δούλη κυ-
 ρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν
 ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
- 39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπο-
 ρεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.

28. → εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. 29. ≈ Ἡ δὲ διεταράχθη, καὶ *Alīi* ∪ Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη, καὶ *Alīi* γ. Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ 34. *add.* μοι 35. φῖκ σοῦ 36. γ. γῆρα 39. Ἰουδαίας. *Alīi* *conject.* Ἰούθα. *f.* Ἰούττα.

Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο 40
 τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ 41
 τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ
 κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισά-
 βετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλο- 42
 γημένη σὺ ἐν γυναῖξί· καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς
 κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ 43
 τοῦ κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ 44
 φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε
 τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιᾶσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μα- 45
 καρία ἡ πιστεύουσα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελα-
 λημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· 46
 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ 47
 πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλε- 48
 ψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γὰρ,
 ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί· με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποί- 49
 ησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός· καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐ-
 τοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ· εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβου- 50
 μένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· 51
 δισκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.
 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς. 52
 Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξα- 53
 πέστειλε κενούς. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, 54
 μνησθῆναι ἐλείους, (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας 55
 ἡμῶν,) τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως
 αἰῶνος. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσει μῆνας 56
 τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐ- 57
 τήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περιιοκοὶ 58
 καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε κύριος τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγέ- 59

45. πιστεύουσα· ὅτι 50. ~ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
Alii ~ εἰς γενεὰς καὶ γενεὰς 55. ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ
 καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ,) ἕως " r. ~ εἰς τὸν αἰῶνά.

νετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παι-
 διον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς
 60 αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ
 61 εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον
 πρὸς αὐτήν· Ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου,
 62 ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνένευοι δὲ τῷ πατρὶ
 63 αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θεῖλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας
 πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα
 64 αὐτοῦ. Καὶ ἰθαύμασαν πάντες. Ἀνεώχθη δὲ τὸ στόμα
 αὐτῆ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει
 65 εὐλογῶν τὸν θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος
 τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς
 66 Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ
 ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέ-
 γοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἴσται; Καὶ χεὶρ
 67 κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ
 αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφῆτευσεν,
 68 λέγων· Εὐλογητὸς κύριος, ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι
 69 ἐπισκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ
 ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐκ τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ
 70 παιδὸς αὐτοῦ· (καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
 71 ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος, προφητῶν αὐτοῦ) σωτηρίαν
 ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶνμισού-
 72 των ἡμᾶς· ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν,
 73 καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας· αὐτοῦ, ὅρκον, ὃν ἄμωσεν
 74 πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τῷ δεῖναι ἡμῖν, ἀφό-
 βως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυθένοντας, λατρεύειν
 75 αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας
 76 τὰς ἡμέρας· ἡμῶν. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστη
 κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου, ἐστῇ
 77 μάσαι ὁδὸς αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι γινῶσιν σωτηρίας τῷ

59. ~ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ 61. ~ ἐκ τῆς συγγε-
 νείας 64. add. διηρθρώθη f. ἐλύθη 72. αὐ-
 τοῦ ὅρκον, 75. † τῆς ζωῆς

λαῶ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα 78
 ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ
 ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου 79
 καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν
 εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον ἠΐξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο 80
 πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀνα-
 θεΐξας αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα 2
 παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογραφῆσθαι πᾶσαν τὴν
 οἰκουμένην. (Ἄυτη ἡ ἀπογραφὴ ἡ πρώτη ἐγένετο 2
 ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας ἢ Κυρηνίου.) Καὶ ἐπορεύον- 3
 το πάντες ἀπογραφῆσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.
 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως 4
 Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣτις κα-
 λεῖται Βεθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πα- 5
 τριᾶς Δαυὶδ,) ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνη-
 στευμένῃ αὐτῷ ἡγυαίῃ, οὕσῃ ἐγκύῳ. Ἐγένετο 6
 δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ
 τεκεῖν αὐτήν. Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρῶτόν 7
 τοκόν, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν
 ἐν ἡ τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ κατα-
 λύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ 8
 ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτός
 ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου 9
 ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα ἡ κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς·
 καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγ- 10
 γελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ, ἐναγγελίζομαι ὑμῖν
 χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη 11
 ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ἔστι Χριστὸς κύριος, ἐν πόλει
 Δαυὶδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὐρήσετε βρέφος 12
 ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν φάτνῃ· Καὶ ἐξαίφνης 13

2. Αὐτὴ ἡ Conject. ἐγένετο πρώτη πρὸ τῆς ἡγεμ.

ἢ Conj. Κυντιλίου. 5. om. γυαίῃ, 7. → τῇ

9. → κυρίου 12. † τῇ

- ἐγένετο σὺν τῷ ἁγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόυ,
 14 αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων „Δόξα ἐν ὑψίστοις
 'Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις "εὐδοκία.,,
 15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν
 οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ ποιμένες, εἶπον πρὸς
 ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν
 τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.
 16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεύρον τὴν τε Μαριὰμ
 καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτῃ.
 17 Ἰδόντες δέ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαλη-
 18θέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. Καὶ πάντες
 οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὲρ
 19 τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα
 συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρ-
 20δίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες
 καὶ αἰνούντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ
 εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.
 21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν
 αὐτὸν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κλη-
 θεὶν ὑπὸ τοῦ ἁγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν
 τῇ κοιλίᾳ.
 22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐ-
 τῶν, κατὰ τὸν νόμον Μωσείας, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς
 23 Ἱερουσόλυμα, παραστῆσαι τῷ κυρίῳ, (καθὼς γέγρα-
 πται ἐν νόμῳ κυρίου· „Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μή-
 24 τραν, ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται.,) καὶ τοῦ δοῦναι
 θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ κυρίου· „Ζεῦχος
 25 τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν., Καὶ
 ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεὼν·
 καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχό-
 μενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πνεῦμα ἦν ἅγιον

14. Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν *ς*. Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς· εἰ-
 ρήνη ἐν "εὐδοκίας. 20. *γ*. ἐπέστρεψαν 21. *γ*. τὸ παι-
 δίου 22. *Λ* αὐτῇ, *Α*λλὶ αὐτῆς, *Α*λλὶ *em*. 24. *Λ* νεοσσούς

ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένος ὑπὸ τοῦ 26
 πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἰδῇ
 τὸν Χριστὸν κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς 27
 τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον
 Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ
 νόμου περὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς 28
 ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·
 Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥήμά 29
 σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτή- 30
 ρίόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν 31
 λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ 32
 σου Ἰσραὴλ. Καὶ ἦν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ 33
 θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ 34
 εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν
 μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πᾶσιν καὶ ἀνά-
 στασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντι-
 λεγόμενον· (καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται 35
 ῥομφαία·) ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρ-
 διῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγά- 36
 τρις Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσέρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν
 ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἐκτὰ ἀπὸ
 τῆς παρθενίας αὐτῆς· καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοή- 37
 κοντα τεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νη-
 στεῖαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. Καὶ 38
 αὕτη, αὐτῇ τῇ ᾧρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ κυ-
 ρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις
 λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα 39
 τὰ κατὰ τὸν νόμον κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλι-
 λαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν, Ναζαρέτ. Τὸ δὲ 40
 παιδίον ἠύξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρού-
 μενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

33. r. ∪ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ 38. ∪ Ἱερουσα-
 λήμ. Alii ἐν τῷ Ἰσραὴλ. f. τῷ Ἰσραὴλ. 40. ∩ πνεύ-
 ματι,

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερου-
 42 σαλήμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν
 δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ
 43 ἔθος τῆς ἑορτῆς· καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν
 τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν
 Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐ-
 44 τοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον
 ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι
 45 καὶ τοῖς γνωστοῖς. Καὶ μὴ εὕροντες, ὑπέστρεψαν
 46 εἰς Ἱερουσαλήμ, ἠζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο, μεθ'
 ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν
 μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπε-
 47 ρωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες
 αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.
 48 Καὶ ἰδόντες αὐτόν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτόν ἡ
 μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως;
 ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.
 49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε,
 50 ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με; Καὶ αὐτοὶ
 51 οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη
 μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασ-
 σόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα
 52 τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς
 προέκοπτε σοφία, καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ θεῶν
 καὶ ἀνθρώποις.

3 Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου
 Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰου-
 δαίας, καὶ τετραρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φι-
 λίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχούντος τῆς Ἰτε-
 ραίας καὶ Τραχωνίτιδος ἡ χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς

42. ⇒ εἰς Ἱεροσόλυμα 43. ∽ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐ-
 τοῦ. Conject. οὐκ ἔγνωσαν. Νομίσαντες 44. † ἐν
 45. † αὐτόν. ∽ ἀναζητοῦντες 51. → καὶ ἦλθεν
 1. χώρας καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιλῆνης, ἐπὶ ἀρχ.

Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ 2
 Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην, τὸν Ἰωαν-
 νῆν υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν 3
 περὶχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσειν βάπτισμα μετα-
 νοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ 4
 λόγων Ἠσαίου τοῦ προφήτου, ὁ λέγωντος· „Φωνὴ βοῶν-
 τος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐ-
 θείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· Πᾶσα φάραγξ πλη- 5
 ρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται·
 καὶ ἴσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς
 ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ 6
 Θεοῦ.,, Ἐλθὼν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις 7
 βαπτισθῆναι ὑπὲρ αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέ-
 δεῖξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; Ποιήσατε 8
 οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε
 λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. Λέγω
 γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων
 ἐγείρει τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς 9
 τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ
 ποιῶν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλ-
 λεται. Καὶ ἐπερώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγον- 10
 τες· Τί οὖν ποιήσομεν; Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· 11
 Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ
 ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιεῖτω. Ἦλθον δὲ καὶ τι- 12
 λῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε,
 τί ποιήσομεν; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλέον 13
 παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. Ἐπερώτων δὲ 14
 αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποι-
 ῆσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα διασεισῆτε,
 μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὀφωνίοις
 ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαλο- 15
 γιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ

2. γ. ἐπ' ἀρχιερέων ἡ. † τοῦ 4. ⇨ λέγοντος·
 ἡ. Ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε 10. Ὡ ποιήσωμεν;

Ἑσλί, τοῦ Ναγγαί, τοῦ Μαᾶθ, τοῦ Ματταθίου, τοῦ 26
 Σεμεϊ, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωανᾶ, τοῦ Ῥησά, 27
 ταῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ Νηρί, τοῦ Μελχί, 28
 τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ Κωσάμ, τοῦ Ἐλμαδάμ, τοῦ Ἡρ, τοῦ 29
 Ἰωσή, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθαῖ, τοῦ
 Λευὶ, τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰω- 30
 νάν, τοῦ Ἐλιακείμ, τοῦ Μελεῖ, τοῦ Μαϊνάν, τοῦ 31
 Ματταθαῖ, τοῦ Ναθάν, τοῦ Δαυὶδ, τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ 32
 Ὡσηδ, τοῦ Βοὸζ, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσών, τοῦ 33
 Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἑσράμ, τοῦ Φαρί, τοῦ
 Ἰούδα, τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ 34
 Θάρα, τοῦ Ναχώρ, τοῦ Σερούχ, τοῦ Ῥαγαῦ, τοῦ 35
 Φαλέκ, τοῦ Ἐβέρ, τοῦ Σαλά, τοῦ Καϊνάν, τοῦ Ἀβ- 36
 φαζάδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ, τοῦ Μαθου- 37
 σάλα, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰαρέδ, τοῦ Μαλελεήλ, τοῦ
 Καϊνάν, τοῦ Ἐνὼς, τοῦ Σήθ, τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Θεοῦ. 38

Ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ 4
 τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρη-
 μον, ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ δια- 2
 βόλου. Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐπει-
 ναις· καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐπεινάσει.
 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπέ 3
 τῷ λίθῳ τούτῳ, ἵνα γένηται ἄρτος. Καὶ ἀπεκρίθη 4
 Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν, λέγων· Γέγραπται· „Ὅτι οὐκ ἐπ’
 ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ’ ἐπὶ παντὶ ῥή-
 ματι Θεοῦ.„ Καὶ ἀναγαγὼν αὐτόν ὁ διάβολος 5
 εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας
 τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ 6
 διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν,
 καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμὸν παραδίδεται, καὶ ὃ
 ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν· σὺ οὖν ἂν προσκυνήσῃς 7

36. σπ. τοῦ Καϊνάν, 1. ≈ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσ-
 σαράκοντα, 2. ≈ ὕστερον 4. → ὁ 5. ≈ ὁ διά-
 βολος

- 8 ἐνώπιόν μου, ἔσται σου ἡ πᾶσα. Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἔγγραπται· „Προσκυνήσεις κύριον
9 τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.„ Καὶ
ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ
τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ
10 τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω· γέγραπται
γάρ· „Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ,
11 τοῦ διαφυλάξαι σε· καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε,
12 μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.„ Καὶ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἴρηται· „Οὐκ
13 ἐκπειράσεις κύριον τὸν Θεόν σου.„ Καὶ συντελέσας
πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι
καιροῦ.
- 14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύ-
ματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης
15 τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς
16 συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων. Καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰς-
ἦλθε, κατὰ τὸ εἰθὺς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββά-
17 των, εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. Καὶ
ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ ἀνα-
πτύξας τὸ βιβλίον, εὔρε τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμμένον·
18 „Πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ· οὗ εἶνεκεν ἔχρισέ με εὐαγγε-
λίσσασθαι πτωχοῖς, ἀπέσταλκέ με ἡ κηρύξαι αἰχμαλω-
τοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυ-
19 σμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν.„
20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισεν·
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενι-
21 ζοντες αὐτῷ. Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· Ὅτι
σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσιν ὑμῶν.
22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς

7. γ. πάντα.

8. † Ὑπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ·

† γάρ· 9. † ὁ 11. † ὅτι 18. † ἰάσασθαι τὰς συν-
τετριμμένους τὴν καρδίαν.

λόγους τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν 23 παραβολὴν ταύτην· „Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτὸν“, ὅσα ἠκούσαμεν γινόμενα εἰς Καπερναοὺμ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δὲ· Ἀμὴν λέγω 24 ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ’ ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι 25 ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλήσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἑτὴ τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ, ὥς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν 26 αὐτῶν ἐπέμψθη Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνος, πρὸς γυναιῖκα χῆραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν 27 ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. Καὶ 28 ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πό- 29 λιος· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὀφρυῶς τοῦ ὄρους, ἐφ’ οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, ὥστε κατακρημνίσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσσω αὐτῶν, ἐπορεύετο. 30 Καὶ κατήλθεν εἰς Καπερναοὺμ, πόλιν τῆς Γαλι- 31 λαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι. Καὶ 32 ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος 33 ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζα- 34 ρηνή; ἤλθες ἀπολίσσαι ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· 35 Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ρίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς ὁ ἕρπον, ἐξῆλθεν ἀπ’ αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν. Καὶ ἐγένετο θαύματος ἐπὶ πάντας· καὶ 36 συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς ὁ λόγος

23. r. Ὡς ἐν τῇ Καπερν. 26. Ὡς Σιδωνίας, 29. † τῆς
" r. εἰς τὸ 35. ~ ἀπ' " † τὸ

- οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκα-
 37 θάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται; Καὶ ἐξεπορεύετο
 ἡχος περὶ αὐτῷ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.
- 38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν
 οἰκίαν Σίμωνος. " πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχο-
 μένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐ-
 39 τῆς. Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ·
 καὶ ἄφηκεν αὐτήν. Παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει
 40 αὐτοῖς. Δύνοτος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες ὅσοι εἶχον
 ἀσθενοῦντας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐ-
 τόν· ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς, ἐθε-
 41 ράπευσεν αὐτούς. Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολ-
 λῶν, κράζοντα καὶ λέγοντα· "Οτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ
 Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν
 42 τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι. Γενομένης δὲ ἡμέρας,
 ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι
 ' ἐπεζήτουν αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατεῖ-
 43 χον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπε
 πρὸς αὐτούς· "Οτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελί-
 σασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο
 44 ἀπέσταλμαι. Καὶ ἦν κηρύσσω ἐν ταῖς συναγωγαῖς
 τῆς Γαλιλαίας.
- 5 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ
 ἀποῦσιν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἰσθῶς παρὰ
 2 τὴν λίμνην Γεννησαρέτ· καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἰσθῶτα
 παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν,
 3 ' ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων,
 ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπα-
 ναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου
 4 τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς
 τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε
 5 τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων

38. ~ ἀπὸ " † ἡ 41. † ὁ Χριστὸς, 42. γ. ἐζήτουν

44. Ἰουδαίας. 2. ~ ἐπλυναν

εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαν-
 τες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω
 τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλη- 6
 θος ἰχθύων πολὺ· διεῖρρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.
 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, 7
 τοῦ ἐλθόντας συλλαβεῖσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ
 ἐπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε ἂν βυθίζεσθαι αὐτά.
 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέειπε τοῖς γόνασιν τοῦ 8
 Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς
 εἰμι, κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας 9
 τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων, ἧ συνέλα-
 βον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζε- 10
 βεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς
 τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώ-
 πους ἔσῃ ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ 11
 τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, 12
 καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν,
 πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἰδεήθη αὐτοῦ, λέγων· κύριε,
 ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι. Καὶ ἐκτείνας τὴν 13
 χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπὼν· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ
 εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς πα- 14
 ρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον
 σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ
 σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐ-
 τοῖς. Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· 15
 καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύε-
 σθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν. Αὐτὸς δὲ 16
 ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδά- 17
 σκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκα-
 λοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλι-
 λαίας καὶ Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις

- 18 κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς. Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες
 φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον, ὃς ἦν παραλελυμένος·
 καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ δεῖναι ἐνώπιον αὐ-
 19 τοῦ. Καὶ μὴ εὐρόντες, ποίας εἰσετέγκασιν αὐτὸν, διὰ
 τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν περάμων
 καθήκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπρο-
 20 σθεν τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν·
 21 Ἄνθρωπε, ἀφίονται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἤρξαντο
 διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγον-
 22 τες· Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται
 ἀφίναί ἁμαρτίας, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ Θεός; Ἐπιγινούς δὲ
 ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε
 πρὸς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
 23 Τί ἐστὶν ἐυκοπώτερον; εἰπεῖν· Ἀφίονται σοι αἱ ἁμαρ-
 24 τίας σου; ἢ εἰπεῖν· Ἐγείρε καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῇ-
 τε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
 ἀφίναί ἁμαρτίας, (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ) Σοὶ λέ-
 γω Ἐγείρε, καὶ ἄρας τὸ κλινιδίόν σου, πορεύου εἰς
 25 τὸν οἶκόν σου. Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐ-
 τῶν, ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
 26 αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαν-
 τας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπλήσθησαν φόβου,
 λέγοντες· Ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον.
 27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ ἐβιάσατο τελάνην,
 ὀνόματι Λευὴν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ εἶπεν
 28 αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι. Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἔνα-
 29 στὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην
 Ἰουδαῖς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὁ ὄχλος τελω-
 νῶν πολλὸς, καὶ ἄλλων, οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακει-
 30 μενοι. Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ
 Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες· Διὰ τί

19. γ. διὰ ποίας Alii: διὰ ποίας ὁδοῦ 20. † αὐτῷ·

21. εἰς 24. ~ παραλυτικῷ· 25. ~ ἐφ' ὃ

26. om. Καὶ ἔκστασις ad τὸν Θεόν 29. † ὃ

ἔμετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτανῶν ἐσθίετε καὶ πίνα-
τε ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ 31
χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ πακῶς
ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρ- 32
τανολογούς εἰς μετάνοιαν.

Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου 33
νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ δεήσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ
αἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν ;
Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δύνασθε ταῦς υἱοὺς τοῦ 34
νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστί, ποιῆσαι
νηστεύειν ; Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ 35
ἅπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις. Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς· 36
Ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ
ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μῆγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ
τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ· ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ.
Καὶ οὐδεὶς βάλλει αἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ 37
δὲ μῆγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτοὶ
ἐκχυθήσονται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον 38
νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον· καὶ ἀμφότεροι συν-
τηροῦνται. Καὶ οὐδεὶς πινὼν παλαιόν, εὐθὺς θέλει 39
νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ· δευτεροπρώτῳ διαφορεύε- 6
σθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ τοὺς στάχους, καὶ ἤσθιον, ψάλλοντες ταῖς χερσὶ.
Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε, ὃ 2
οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασιν ; Καὶ ἀποκριθεὶς 3
πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὃ
ἐποίησε Δαυὶδ, ὅποτε ἐπέinaσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐ-
τοῦ ὄντες ; ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ 4

30. γ. Ὡς μετὰ τελωνῶν 36. Ὡς ἀπὸ ἱματίου και-
νοῦ σχίσας ἐπιβάλλει· = ἐπίβλημα 38. → καὶ ἀμ-
φότεροι συντηροῦνται. 1. σπ. δευτεροπρώτῳ
2. → αὐτοῖς·

- τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξιστι φαγεῖν· εἰ
5 μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς; Ἐκεῖνος αὐτοῖς· Ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.
- 6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος,
7 καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά. Παρεστήρουν δὲ αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ
8 σαββάτῳ θεραπεύσει, ἵνα εἰδῶσι κατηγορίαν αὐτοῦ.
- 8 Αὐτὸς δὲ ᾗδεν τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρῷ ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ὑγιαίνει, καὶ
9 στήθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἕστη. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς· τί ἔξιστι τοῖς σάββασιν; ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν
10 σῶσαι, ἢ ἄποκτεῖναι; Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἔποίησε· καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὡς ἡ ἄλλη.
- 11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσαιαν τῷ Ἰησοῦ.
- 12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφθῆναι τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν
14 δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστέλους ὀνόμασε· (Σίμωνα, ὃν καὶ ὀνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρίαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,

4. → ἔλαβε, καὶ 5. add. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ θεασάμενός τινα ἐργαζόμενον τῷ σαββάτῳ, εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρώπε, εἰ μὲν οἶδας τί ποιεῖς, μακάριος εἶ· εἰ δὲ μὴ οἶδας, ἐπικατάρατος καὶ παραβάτης εἶ τοῦ νόμου.
7. ~ Παρεστήρουν δὲ αὐτὸν οἱ *Alit*. ~ Παρεστήρουν δὲ οἱ
8. ~ τῷ ἀνδρὶ, *Alit om*. 9. ~ ὑμᾶς τι· Ἐξίστι
"r. ~ ἀπολίσσαι; 10. r. ~ τῷ ἀνθρώπῳ· "r. ἐποίησεν οὕτω· *Alit*: ~ ὁ δὲ ἐξέτεινεν· "r. χεὶρ αὐτοῦ ὡς ἡ ἄλλη. Αὐτοὶ *Alit*: ~ χεῖρ αὐτοῦ. Αὐτοὶ
12. ~ ἐξελθεῖν αὐτὸν εἰς

Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθελομαῖον,
 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, 15
 καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν, Ἰούδαν Ἰακώ- 16
 βου καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδό-
 της·) καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδι- 17
 οῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ
 λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
 τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι
 αὐτοῦ, καὶ ἰσθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ 18
 ὀχλούμενοι " ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· " καὶ ἐθε-
 ραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτητε ἅπτεσθαι αὐτοῦ· 19
 ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας.

Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς 20
 μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμε-
 τέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶν- 21
 τες νῦν ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες
 νῦν ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν 22
 ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ
 ὀνειδίσωσι, καὶ ἐβῶλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς ποιηρὸν,
 ὅτι ἐκεῖνα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκέρητε ἐν ἐκείνῃ ᾗ 23
 ἡμέρᾳ, καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ, ὁ μίσθος ὑμῶν πο-
 λὺς ἢ τῇ οὐρανῷ· κατὰ " ταῦτα γὰρ ἐποιοῦν τοῖς
 προφῆταις οἱ πατέρες αὐτῶν. Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς 24
 πλουσίοις· ὅτι ἀπίχτε τὴν παράκλησιν ὑμῶν. Οὐαὶ 25
 ὑμῖν, οἱ ἐμπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε· Οὐαὶ ὑμῖν,
 οἱ γελῶντες νῦν ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε. Οὐαὶ, 26
 ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν " οἱ ἄνθρωποι· κατὰ " ταῦ-
 τα γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφῆταις οἱ πατέρες αὐ-
 τῶν. Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἀγαπήτε 27
 τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς·
 εὐλογεῖτε τοὺς καταραζομένους ὑμᾶς· " προσεύχεσθε 28

18. Ὀνειδίζοντες " γ. ὑπὸ " σμ. καὶ 23. γ. Καί-
 ρετ' " ὡς ταῦτα 25. → ὑμῖν, 26. † ὑμῖν, " † πάν-
 τες " ὡς ταῦτα 28. γ. ὑμῖν· " † καὶ

- 29 ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. Τῷ τύποντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ καλύσῃς.
- 30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος
- 31 τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει. Καὶ καθὼς θέλετε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.
- 32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς
- 33 ἀγαπῶσι. Καὶ εἰ ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ
- 34 αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ εἰ δανείζετε παρ' ἃν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ
- 35 ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς.
- 36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶ. Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ σὺ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ ὑμεῖς μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε,
- 38 καὶ ἀπολυθήσεσθε. Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπισμαμένον καὶ σισαλιευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον θέσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ
- 39 μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἰπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτις δύναται τυφλὸς τυφλὸν
- 40 ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πيسούνται; Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρητισμέ-
- 41 νος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατα-
- 42 νεῖς; ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφε, ἄφες, ἐκβάλα τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου·

34. ~ δανείζετε ~ τοί ~ ὅτι. τὰ ἴσα.. 35. + τοῦ
36. ~ οὖν

αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων·
 Ἰποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλ-
 μοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ
 ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Οὐ γάρ ἐστι δέν- 43
 δρον καλόν, ποιῶν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ δένδρον σα-
 πρόν, ποιῶν καρπὸν καλόν. Ἐκαστον γὰρ δένδρον 44
 ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκαθῶν
 συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν.
 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρ- 45
 δίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ ποιηρὸς ἄνθρω-
 πος ἐκ τοῦ πονηροῦ ἡθσαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προ-
 φέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρ-
 δίας, λαλεῖ τὸ στόμα¹¹ αὐτοῦ. Τί δέ με καλεῖτε, 46
 κύριε, κύριε· καὶ οὐ ποιεῖτε ὅ ἄ λέγω· Πᾶς ὁ ἐρχόμε- 47
 νος πρὸς με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ ποιῶν
 αὐτοὺς, ὑποδείξω ὑμῖν, τί ἐστιν ὁμοίος. Ὁμοίος 48
 ἐστὶν ἄνθρωπος οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ
 ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύ-
 ρας δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ
 ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλευῖν αὐτήν· τεθεμελιώτατο
 γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Ὁ δὲ ἀκούσας, καὶ μὴ ποιῶν, 49
 ὁμοίος ἐστὶν ἄνθρωπος οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν
 γῆν χωρὶς θεμελίου· ἡ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς καὶ
 εὐθὺς ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ρῆγμα τῆς οἰκίας ἐκεί-
 νης μέγα.

Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς 7
 ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ. Ἐκατον- 2
 τάρχου δὲ τινος δούλος, κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευ-
 τᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐντιμος. Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, 3
 ἀπίστευσε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων,
 ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἔλθων διασώσῃ τὸν δούλον αὐ-
 τοῦ. Οἱ δὲ παραχγινόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκά- 4

45. Ὁ ἄνθρωπος ἡ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ
¹¹ → αὐτοῦ.

λαιν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες· "Ὅτι ἄξιός ἐστιν,
 5 ὃ παρῖξει τοῦτο· ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν
 6 συναγωγὴν αὐτὸς ὑποδέμῃσιν ἡμῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἱπο-
 ρεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἦδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχον-
 τος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἱκατόνταρ-
 χος φίλους, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ
 7 εἰμι ἱκανὸς, ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ
 ἑμαυτὸν ἤξιωσα πρὸς σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ
 8 ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι
 ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώ-
 τας· καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ
 ἄλλῳ· Ἐρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποί-
 9 ησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς,
 ἰθαύμασεν αὐτόν· καὶ στραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐ-
 τῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύ-
 10 τὴν πίστιν εὑρον. Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς
 τὸν οἶκον, εὑρον τὸν ἀσθενεῖντα δέλον ὑγιαίνοντα.
 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς, ἱπορεύετο εἰς πόλιν κα-
 λουμένην Ναῖν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 12 αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ
 πόλει τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεπορίζετο ἡ τεθνηκώς,
 υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτη χήρα· καὶ
 13 ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν
 αὐτὴν ὁ κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν
 14 αὐτῇ· Μὴ κλαῖε. Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ·
 οἱ δὲ βαστάζοντες ἕστησαν. Καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ
 15 λέγω, ὁ γένητι. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο
 16 λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἐλάβε
 δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες·
 "Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἔπε-
 17 σκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος
 οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
 περιχώρῳ.

11. ~ τῷ ἐξῆς, " → ἱκανοί, 12. om. τεθνηκώς, " → ἦν

Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάνη αἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ 18
πάντων τούτων. Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν 19
μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκᾷ-
μεν; Παραγινόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, 20
εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε,
λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκᾷμεν;
Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ᾠρᾷ ἰδεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ ἰσσαν 21
καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς
πολλοῖς ἔχαρίσατο· τὸ βλέπειν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη- 22
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ
ᾧ εἶδετε καὶ ἤκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ
περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι,
νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακά- 23
ριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἑμοί. Ἀπελ- 24
θόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς
τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί· ἐξεληλύθατε εἰς τὴν
ἐρημον δεῖσασθαι; κάλαμοι ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενοι;
Ἀλλὰ τί· ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς 25
ἱματίοις ἡμφισμένον; Ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ
καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν. Ἀλλὰ 26
τί· ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφῆτην; Ναὶ λέγω ὑμῖν,
καὶ περισσότερον προφῆτου. Οὗτός ἐστι, περὶ οὗ γέ- 27
γραπται· „Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου
ἔμπροσθέν σου„ Δέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννῇ 28
τοῖς γυναικῶν ὁ προφῆτης Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ
οὐδεὶς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ,
μείζων αὐτοῦ ἐστι. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ 29
τελώναι, ἰδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτι-
σμα Ἰωάννου. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν 30
βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέν-

21. τὸ 24. 25. 26. ter ἐξεληλύθατε 28. → προ-
φῆτης " → τοῦ βαπτιστοῦ

- 31 [†]τες ὑπ' αὐτοῦ. 'Τίνι οὖν ὁμοιάσω τοὺς ἀνθρώπους
 32 τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι; "Ομοιοὶ εἰσι
 παῖδις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν
 ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν· Ἡὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ
 ἀρχήσασθε· ἔβρηθήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.
 33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς, μῆτε ἄρτον ἐσθί-
 ων, μῆτε ὄϊνον πίνων· καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.
 34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἐσθίω καὶ πίνω·
 καὶ λέγετε· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης,
 35 φίλος τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἰδικαιώθη ἡ
 σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς· πάντων.
 36 Ἡρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων, ἵνα φάγη μετ'
 αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου,
 37 ἀνεκλίθη. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρ-
 τωλὸς, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρι-
 38 σαίου, κομίσασα ἀλάσαστρον μύρου, καὶ σταῖσα ὀπίσω
 παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, κλαίουσα, ἥρξατο βρέχειν
 τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς
 κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας
 39 αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ
 καλίσσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος εἰ ἦν
 προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν, τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ, ἥτις
 40 ἄπτεται αὐτοῦ· ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστὶ. Καὶ ἀποκριθεὶς
 ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν.
 41 Ὁ δὲ φησι· Διδάσκαλε, εἰπέ. Δύο χρεωφειλέται ἦσαν
 δανειστῇ· τινι· ὁ εἰς ἄφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ
 42 ἕτερος πεντήκοντα. Μὴ ἔχόντων· δὲ αὐτῶν ἀποδοῦ-
 ναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, ἢ εἰπέ,

31. † Εἶπε δὲ ὁ κύριος· 33. → ἄρτον ἢ → ὄϊνον
 34. ἁμαρτωλῶν, καὶ 35. → πάντων. 37. ἁμαρ-
 τωλός· καὶ ἐπιγνοῦσα 40. Ὁ δὲ φησι· Διδάσκα-
 λε; Εἶπε· Δύο *Alui*: Ὁ δὲ· Διδάσκαλε εἰπέ. Φη-
 σί· Δύο *Alui*: Ὁ δὲ φησι· Διδάσκαλε εἰπέ, Ὁ δὲ
 εἶπε· Δύο 42. → δὲ ἢ → εἰπέ,

πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· 43
 Ὑπολαμβάνω, ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἔχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας. Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυ- 44
 ναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα ;
 εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν· ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου
 οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς
 πόδας, καὶ ταῖς θρῆξι· αὐτῆς ἐξέμαξε. Φίλημά μοι 45
 οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε
 καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. Ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν 46
 μου οὐκ ἠλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἠλειψε· τοὺς πόδας
 μου. Ὁὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφίωνται αἱ ἁμαρτίαι 47
 αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ· ᾧ δὲ ὀλίγον
 ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφίωνταί σου 48
 αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν· 49
 ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφήσιν ;
 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· 50
 πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε 8
 κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμε-
 νος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ,
 καὶ γυναῖκές τινες, αἱ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευ- 2
 μάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη
 Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθει, καὶ 3
 Ἰωάννα, γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σου-
 σάννα, καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ
 " ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

Συνιόντος δὲ ἄλλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν +
 ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε διὰ παραβολῆς·
 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ· 5
 καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν·
 καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέ-

44. † τῆς κεφαλῆς 45. ~ εἰσῆλθεν, 46. → τοὺς πό-
 δας μου. 47. Οὗ χάριν λέγω σοι· Ἀφίωνται

3. ~ αὐτοῖς " ~ ἐκ

- 6 φαγει αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπαισεν ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ
 7 φυεὶ ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. Καὶ ἕτερον
 ἔπαισεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν· καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκαν-
 8 θαι ἀπέκνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπαισεν ἑῖς τὴν γῆν
 τὴν ἀγαθὴν· καὶ φυεὶ ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλα-
 σίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφάνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν,
 9 ἀκουέτω. Ἐπηρεῶτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐ-
 10 τοῦ, λέγοντες, τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη. Ὁ δὲ εἶ-
 πεν· Ὑμῖν δίδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας
 τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραξολαῖς· ἵνα βλέπον-
 11 τες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι
 δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ
 12 Θεοῦ. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἴτα
 ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρ-
 13 διας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ
 τῆς πέτρας, οἱ, ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται
 τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς και-
 ρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.
 14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάθαρτας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαν-
 τες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ
 βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.
 15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ
 καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι,
 16 καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Οὐδεὶς δὲ λύ-
 χνον ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης
 τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευό-
 17 μενοι βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν, ὃ οὐ
 φανερόν γενησεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσε-
 18 ται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν, πῶς ἀκούετε·
 ὅς γάρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη,
 καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
 19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
 αὐτῆς, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, ' λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ 20
ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ 21
ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί
μου οὗτοί εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες καὶ
ποιούντες'.

Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη 22
εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τάς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης· καὶ ἀνήχθη-
σαν. Πλείοντων δὲ αὐτῶν, ἀφύπνωσε· Καὶ κατέβη 23
λαίλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην, καὶ συνεπληροῦντο,
καὶ ἐκινδύνευον. Προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτόν, 24
λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ
ἐγερθεὶς ἐπιτίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ
ὑδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη. Εἶπε 25
δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἐστὶν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ
ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός
ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι,
καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰαδαρηνῶν, 26
ἥτις ἐστὶν ἡ ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας. Ἐξελθόντι δὲ 27
αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς
πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἰμά-
τιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ'
ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακρά- 28
ξας, προσέειπεν αὐτῷ, καὶ Φωνῇ μεγάλη εἶπε· Τί
ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ ἡ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου;
ἴδομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. (Παρήγγειλε γὰρ τῷ 29
πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου·
πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηπάκει αὐτόν· καὶ ἰδεσμεῖτο
ἀλύσει καὶ πεδαίς, φυλασσόμενος· καὶ διαρρήσων
τὰ δεσμὰ, ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.)

20. om. λεγόντων· 21. † αὐτόν. 22. ~ Γερασ-
σιν, Alii: Γεργεσηνῶν, ἡ ἀντιπέρα 28. → Ἰησοῦ,
ἡ τοῦ Θεοῦ

- 30 Ἐπρώτης δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα ; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσ-
 31 ἦλθεν εἰς αὐτόν. Καὶ ἵ παρεκάλει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐπι-
 32 τάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν
 34 λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὰ γεγονός, ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονούντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ καὶ
 36 ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν· ὅτι φόβος μεγάλου συνείχοντο.
 38 Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν. Ἐδίδετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι
 39 σὺν αὐτῷ. Ἀπίλυσεν δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ, ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.
 40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτόν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες
 41 αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἀνὴρ, ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτόν εἰσελθεῖν εἰς

31. ≈ παρεκάλουν 33. ≈ εἰσῆλθον 34. γ. γεγεννη-
 μένον, " † ἀπελθόντες 36. ⇨ καὶ " ⇨ ὁ δαιμονι-
 σθείς. *Alit* : ὁ Λεγεων. 37. Γερασηνῶν, *Alit* : Γερ-
 γησηῶν. 38. ⇨ ὁ Ἰησοῦς,

τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῇ ὡς 42
 ἐτῶν δώδεκα, ' καὶ αὕτη ἀπέθνησκει. 'Εν δὲ τῷ
 ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. Καὶ γυνή 43
 οὔσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις ' ἰατροῖς
 προσκαλώσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδε-
 νὸς θεραπευθῆναι· προσελθοῦσα ὀπίσθεν, ἤψατο τοῦ 44
 κρασπίδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔστη
 ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς 45
 ὁ ἀψάμενός μου ; Ἀρνεμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέ-
 τρος καὶ ' οἱ σὺν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί
 σε καὶ ἀποθλίβουσι· " καὶ λέγεις· Τίς ὁ ἀψάμενός 46
 μου ; Ὁ δὲ ' Ἰησοῦς εἶπεν· Ἡψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ 46
 ἔγνω δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. Ἰδοῦσα δὲ ἡ 47
 γυνή, ὅτι οὐκ ἔλαβε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσπεσούσα
 αὐτῇ, δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν ' αὐτῷ
 ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.
 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Ἐξέρσει, θυγάτερ· ἡ πίστις σου 48
 σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. "Ετι αὐτοῦ 49
 λαλοῦντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέ-
 γων αὐτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε
 τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκέσας, ἀπεκρίθη αὐ- 50
 τῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσε-
 ται. ' Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν 51
 οὐδέναν, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, καὶ
 τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. "Εκλαίον δὲ 52
 πάντες, καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίε-
 τε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων 53
 αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ' ἐκβαλὼν ἔξω 54
 πάντα, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε,

42. ἀποθνήσκουσα. 43. r. εἰς ἰατροὺς 45. r. οἱ
 μετ' αὐτοῦ. " → καὶ λέγεις· Τίς ὁ ἀψάμενός μου ;
 46. ⇨ Ἰησοῦς 47. ⇨ αὐτῇ 48. → Ἐξέρσει,
 51. r. Εἰσελθὼν 52. οὐ γὰρ ἀπέθανεν, 54. → ἐκ-
 βαλὼν ἔξω πάντας, καὶ

55 λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα
αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· Καὶ διέταξεν αὐτῇ
56 δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξίστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ
παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

9 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα¹, ἔδωκεν αὐτοῖς
δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νό-
2 σους θεραπεύειν. Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν
τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς² ἄσθενούντας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν,
μήτε³ ῥάβδον, μήτε πῆραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον·

4 μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν. Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν

5 εἰσέλθῃτε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. Καὶ
ὅσοι ἂν μὴ⁴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πό-
λεως ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν

6 ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς. Ἐξερχόμενοι
δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ
θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 Ἦκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα⁵ ὑπ'
αὐτοῦ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων,

8 ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ὑπὸ τινων δὲ, ὅτι
Ἡλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφῆτης εἰς τῶν ἀρ-

9 χαίων ἀνέστη. Καὶ εἰπεί⁶ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ
ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ ἐστὶν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω
τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ,
ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ὑπεχώρησε κατ'
ἰδίαν⁷ εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαιᾶ.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ δεξά-
μενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ

1. † μαθητὰς αὐτοῦ, 2. ≈ ἀσθενεῖς. 3. γ. ῥάβδους

5. ≈ δέχωνται 7. ≡ ὑπ' αὐτῆ 9. † ὁ 10. ≈ εἰς τό-

πον ἔρημον Βηθσαιᾶ. *Alii*: Ὡς πόλιν καλουμένην

Βηθσαιᾶ. *Alii*: εἰς κώμην λεγομένην Βηθσαιᾶ.

Alii: εἰς τόπον ἔρημον.

θεοῦ, καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας θεραπείας, ἰᾶτο. Ἡ δὲ 12
 ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα,
 εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἑπορευθέντες
 εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς, καταλύσωσι,
 καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ
 ἐσμέν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φα- 13
 γεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε
 ἄρτοι, καὶ ἰχθύες δύο, εἰ μὴτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγο-
 ράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. Ἦσαν 14
 γὰρ ὥσπερ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς
 μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεν-
 τήκοντα. Καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας. 15
 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, 16
 ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ
 κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, παρατιθέναι τῷ
 ὄχλῳ. Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ 17
 ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφιοι δώ-
 δεκα.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κα- 18
 ταμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν
 αὐτούς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι; Οἱ 19
 δὲ ἀπακριβέστες εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· ἄλλοι
 δὲ, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφῆτης τις τῶν ἀρχαίων
 ἀνέστη. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε 20
 εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε· Τὸν Χριστὸν τῷ
 θεοῦ. Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδεὶ 21
 λέγειν τοῦτο· εἰπὼν· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου 22
 πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυ-
 τέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκταν-
 θῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. Ἐλεγε 23
 δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔρχεσθαι,

12. r. ὤπελθόντες 20. add. υἱὸν 21. r. ὤειπεῖν

22. ὤνασθῆναι. 23. r. ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω

- ἀρνησάσθω ἑαυτὸν, " καὶ ἁράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ
 24 " καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. " Ὃς γὰρ ἂν θείλῃ
 τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολείσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν
 ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει
 25 αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν
 26 κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολείσας, ἢ ζημιωθείς; " Ὃς
 γὰρ ἂν ἐπαισχυθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν
 τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέ-
 27 λων. Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶ τινες τῶν ᾧδε
 " ἱστώτων, οἳ οὐ μὴ " γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν
 ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
 28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους, ὥστε ἡμέραι
 ὀκτῶ, καὶ παραλαβὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰά-
 29 κωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ἐγένετο,
 ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου
 αὐτοῦ ἔτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἑξαστρά-
 30 πτων. Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτι-
 31 νες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας· οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ,
 ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἰε-
 32 ρουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβα-
 ρημένοι ὑπνῷ. Διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν
 αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.
 33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ,
 εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν
 ἔστιν ἡμᾶς ᾧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηπὰς τρεῖς,
 34 ὃ λέγεις. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη,
 καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκεί-
 35 νους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένετο
 ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· „Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου

23. " → καὶ ἁράτω *ad* ἡμέραν, " ⇒ καθ' ἡμέραν,

27. ὑμῖν· ἀληθῶς εἰσὶ " *r.* ἱσθηκότων, " *r.* γεύσον-
 ται 28. † τὸν 31. δόξαν

ὁ ἁγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε., Καὶ ἐν τῇ γενέσθαι 36
τῇ φωνῇ, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ ἐσίγη-
σαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
οὐδὲν ὧν ἰωράκασιν.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν 37
ἐπὶ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. Καὶ 38
ἰδοὺ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνιέσθων, λέγων· Διδά-
σκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι
μονογενὴς ἐστὶ μοι· καὶ ἰδοὺ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, 39
καὶ ἐξαίφνης κρᾶζει, καὶ σπαράσσει αὐτόν μετὰ ἁφρῶ,
καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συτρίβει αὐτόν. Καὶ 40
ἰδεῖσθαι τῶν μαθητῶν σου, ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό· καὶ
οὐκ ἠδυνήθησαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὡ γε 41
νεὰ ἄπιστος καὶ διστραμμένη· ἕως πότε ἔσομαι πρὸς
ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάγαγε τὸν υἱόν σου
ᾧδε. Ἐτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτόν 42
τὰ δαιμόνιοι, καὶ συνεσπάραξεν. Ἐπιτίμησε δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἴασατο τὸν παῖ-
δα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Ἐξεπλήσ- 43
οντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ.

Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει ὁ 44
Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Θίσθε ὑμεῖς 44
εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώ-
πων. Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακε- 45
καλυμμένοι ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθάνωνται αὐτό· καὶ
ἐφοβῶντο ἐρωτῆσαι αὐτόν περὶ τῷ ῥήματος τούτου.

Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη 46
μείζων αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν 47
τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἵστησεν
αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται 48

35. Ὡς ἐκλελεγμένος· *Alius* : ἐκλεκτός· 36. Ὡς

38. γ. ἐπίβλεψον 40. γ. ἐκβάλλωσιν 41. → ᾧδε. *Sed*
γ. ᾧδε τὸν υἱόν σου. 43. γ. ἐποίησεν → Ὡς Ἰησοῦς.

- τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται
καὶ ὅς ἐάν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.
Ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος
49 ἔσται μέγας. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν·
Ἐπιστάτα, εἰδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ
50 ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
Μὴ κωλύετε· ὅς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν
ἔστιν.
51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς
ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστή-
52 ριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀπέστειλεν
ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰς-
ἦλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ.
53 Καὶ οὐκ ἰδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν
54 πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις
εἰπῶμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀνα-
55 λῶσαι αὐτούς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε; Στραφείς δὲ
ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἴδατε, οἶον
56 πνεύματός ἐστε ὑμεῖς; Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν
κώμην.
57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπε
τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἂν ἀπέρχῃ,
58 κύριε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φα-
λεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώ-
σεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει, ποῦ τὴν κεφα-
59 λὴν κλίνῃ. Εἶπε δὲ πρὸς ἑτέρον· Ἀκολουθεῖ
μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶ-

48. ~ ἔστι 49. ~ τὰ 50. r. καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν
54. → ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε; 55. ~ καὶ εἶπεν ad
ἔστε ὑμεῖς; " † Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ
ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι.
57. ~ Καὶ πορευομένων " → κύριε.

τον θάψαι τὸν πατέρα μου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· 60
 "Αφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ
 ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἶπε 61

δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, κύριε· πρῶτον δὲ
 ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.
 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν 62
 χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω,
 εὐθετὸς ἐστὶν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος καὶ ἑτέρους 10
 ἐβδομήκοντα', καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸς
 προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, οὗ ἔμελ-
 λεν αὐτὸς ἐρχεσθαι. Ἐλεγεν ὁὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ 2
 μὲν θρῆσμος πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε
 οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θρῆσμοῦ, ὅπως ἔκβαλῃ ἐργάτας
 εἰς τὸν θρῆσμον αὐτοῦ. Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀπο- 3
 στέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. Μὴ βαστά- 4
 ζετε βαλάντιον, μὴ πῆραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μη-
 δένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσσησθε. Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν 5
 εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.
 Καὶ ἐὰν ἡ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐ- 6
 τὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.
 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες 7
 τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ
 ἐστὶ· μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. Καὶ εἰς 8
 ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε·
 τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, καὶ θραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ 9
 ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἠγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βα-
 σιλεία τοῦ Θεοῦ. Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ 10
 μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς,
 εἴπατε· Καὶ τὸν κονιορτὸν, τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ 11

60. ὁ Ἰησοῦς. 1. add. δύο, 2. ὁ δὲ " γ. ἐκ-
 βάλλη 5. ~ εἰσέλθῃτε, 6. † μὲν " † ὁ
 8. ~ ἣν ἂν 10. ~ εἰσέλθῃτε, 11. add. τῶν πο-
 δῶν ἡμῶν,

τῆς πόλεως ὑμῶν¹¹, ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο
 12 γινώσχετε, ὅτι ἤγγικεν¹² ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Λέγω
 ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον
 13 ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. Οὐαὶ σοι, Χοραζὶν, οὐαὶ
 σοι, Βηθσαϊδᾶ· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο
 αἱ δυνάμεις, αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πόλαι ἂν ἐν σάκκῳ
 14 καὶ σκοδῶ καθήμεναι μετενόησαν. Πλὴν Τύρῳ καὶ
 15 Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν. Καὶ
 σὺ, Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως
 16 ἄβου καταβιβασθήσῃ. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει·
 καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθε-
 τεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.
 17 Ὑπίστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγον-
 τες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ
 18 ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεάρον τὸν σαταϊᾶν
 19 ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου, δίδωμι
 ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορ-
 πίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ
 20 οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἂ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαί-
 ρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ,
 21 ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς ἐρανοῖς. Ἐν
 αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι· ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
 συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ, ὁ πατήρ,
 22 ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. Πάντα
 μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώ-
 σκει, τίς ἐστίν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστίν
 ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱός

11. ¹¹ add. εἰς τοὺς πόδας *sc.* εἰς τοὺς πόδας ἡμῶν,
¹² + ἐφ' ὑμᾶς 12. + δὲ 15. μὴ ἕως τῆ οὐρανεῦ ὑψω-
 θήσῃ; ἕως *sc.* ἡ ἕως 17. add. δύο 19. δίδαγμα
¹¹ *r.* ἀδικήσει. 20. + μᾶλλον, 21. add. τῷ ἁγίῳ
 22. + Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶπε·

ἀποκαλύψαι. Καὶ στραφεὶς πρὸς τὰς μαθητὰς, 'κατ' 23
 ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, οἱ βλέποντες, ἃ
 βλέπετε. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλὰ προφητῆται καὶ 24
 βασιλεῖς ᾔθελσαν ἰδεῖν, ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶ-
 δον· καὶ ἀκοῦσαι, ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, 25
 καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κλη-
 ρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί 26
 γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀπεκρίθεις εἶπεν· 27
 ,, Ἀγαπήσεις κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
 σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
 ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν
 πλησίον σου ὡς σεαυτόν.,, Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς 28
 ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δι- 29
 καινῶν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί
 μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀνθρῶ- 30
 πός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὰ, καὶ
 λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πλη-
 γὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.
 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ 31
 ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ 32
 καὶ Λευΐτης, ὡς γινόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἔλθων καὶ
 ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεΐτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε 33
 κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ προσ- 34
 ελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον
 καὶ εἶνον· ἐπιβιάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον πτῆνος,
 ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.
 Καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἔξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια 35
 ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι
 αὐτοῦ· καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ, ἐν τῷ ἑπα-
 νέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν 36
 τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς

23. om. κατ' ἰδίαν 32. om. γινόμενος " → ἐλθὼν

35. = ἐξελθὼν,

- 37 τοὺς ληστὰς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐ-
τῷ. Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ
ὁμοίως.
- 38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς, καὶ αὐτοὺς
εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
39 ὑπεδέξατο αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν
ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ
40 τοὺς πόδας τῷ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ
Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα
δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην
με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲς οὖν αὐτῇ· Ἰνα μοι συναν-
41 τιλάσῃται. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρ-
42 θα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ ὀρυζάζῃ περὶ πολλὰ· ἑνὸς
δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο,
ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.
- 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσ-
ευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἰπὲς τις τῶν μαθητῶν αὐτῷ
πρὸς αὐτόν· Κύριε, διδάξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, κα-
2 θώς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. Εἶπε
δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ', ἁγία-
3 σθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω σου ἡ βασιλεία· τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·
4 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίε-
μεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
5 πειρασμόν". Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ
ὧμῶν ἔξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσου-
πτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους·
6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ

37. γ. οὖν *Alit* → δὲ 41. ὀρυζάζῃ 42. *om.* ἑνὸς
δὲ ἐστὶ χρεία. *Alit*: ὀλίγων δὲ ἐστὶ χρεία. *f.* ὀλί-
γων δὲ ἐστὶ χρεία ἢ ἑνός. 2. † ἡμῶν, " † ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, 3. † γενηθήτω τὸ θελημα σου, ὡς ἐν οὐ-
ρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· 4. ~ ἀφίομεν " † ἀλλὰ ῥυ-
σαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρῆς. 6. → μου *Alit*: μοι

οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· καὶ πεῖνός ἐσθαι ἀποκρι- 7
 θείς εἶπη· Μὴ μοι κόπους παρέχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλει-
 σται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμῆ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν·
 οὐ δύναμαι ἀναστὰς δεῖναί σοι. Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ἐ 8
 δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτῷ φίλον, διάγε
 τὴν ἀναίδειαν αὐτῷ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρήζει.
 Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτέ, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζῆτεῖ- 9
 τε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς 10
 γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει· καὶ τῷ
 κρούοντι ἀνοιγήσεται. Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰ- 11
 τήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ
 ἰχθὺν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν 12
 αἰτήσῃ ὦν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; Εἰ οὖν ὑμεῖς, 13
 πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδοῖναι τοῖς
 τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ, ὁ ἐξ οὐρανοῦ,
 δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτῶσιν αὐτόν;

Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· 14
 ἐγένετο δὲ τῷ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κω-
 φός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶ- 15
 πον· Ἐν Βεελζεβούλ, ἄρχοντι τῶν δαιμονίων, ἐκβάλ-
 λει τὰ δαιμόνια· ἕτεροι δὲ, πειράζοντες, σημεῖον παρ' 16
 αὐτῷ ἐζήτουν ἐξ οὐρανό. Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ 17
 διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία, ἐφ' ἑαυτὴν
 διαμερισθεῖσα, ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.
 Εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διμερίσθῃ, πῶς στα- 18
 θήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβούλ
 ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ 19
 ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλου-
 σι; Διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται. Εἰ δὲ ἐν 20
 δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἐφθασεν
 ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς κἀνα- 21
 πλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, εἰ εἰρήνη ἐστὶ τὰ
 ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐπ' αὐτὸν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελ- 22

23 θὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει, ἢ
 μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστὶ· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ,
 24 σκορπίζει. "Όταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ
 τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν
 ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὗρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς
 25 τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθον εὗρίσκει σε-
 26 σαρωμένον καὶ πεπονημένον. Τότε πορεύεται καὶ πα-
 ραλαμβάνει ἑπτὰ ἑτέρα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ,
 καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα
 27 τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. Ἐγένε-
 το δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτόν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνή
 28 ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ
 εἶπε· Μενούνης μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ
 29 Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες! Τῶν δὲ ὄχλων ἐπα-
 θροισζομένων, ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρὰ
 ἐστὶ· σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ,
 30 εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωᾶνᾶ! Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωᾶνᾶς
 σημεῖον τοῖς Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ
 31 ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. Βασίλισσα Νότου ἐγεγνή-
 σεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύ-
 τῆς, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περά-
 των τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶνος· καὶ ἰδού,
 32 πλεῖον Σολομῶνος ᾤδε. Ἄνδρες Ἰννευτὶ ἀναστήσου-
 νται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατα-
 κρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωᾶνᾶ·
 33 καὶ ἰδού, πλεῖον Ἰωᾶνᾶ ᾤδε. Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας,
 εἰς κρυπτὴν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ
 34 τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπω-
 σιν. Ὁ λύχνος τοῦ σώματος ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν
 "οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά

26. Ὡελθόντα 28. † αὐτόν. 29. † τοῦ προφήτου.

32. ὩΝινευίται 34. Ὡὀφθαλμός σου. "→οὖν

σου φωτεινόν ἐστίν· ἵπαι δὲ πονηρὸς ἦ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. Σκόπει οὖν, μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοί, σκό- 35
τος ἐστίν. Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον 36
τὴ μέρος σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ
λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίξῃ σε.

Ἐν δὲ τῇ λαλήσει, ἡρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις, 37
ὅπως ἀριστήσῃ κατ' αὐτῷ. Εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.
Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἰθαύμασεν, ὅτι οὐ πρῶτον ἔβα- 38
πίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου. Εἶπε δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐ- 39
τόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου
καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γίμει
ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. Ἄφρονες, αὐχ ὁ ποιήσας τὸ 40
ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν· ἐποίησε; Πλὴν τὰ ἐνόντα ὁ 41
ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδοὺ, πάντα καθαρά ὑμῖν ἐστίν.
Ἄλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ 42
ἡδύοσμον, καὶ τὸ πῆγανον, καὶ πᾶν λάχανον· καὶ
παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.
Ταῦτα ἴδετε ποιῆσαι, κακεῖνα μὴ ἀφίεται. Οὐαὶ ὑμῖν 43
τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι ἴστε ὡς τὰ μνημεῖα τὰ 44
ἀδελφά, καὶ οἱ ἄνθρωποι, οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω,
αὐκ οἶδασιν. Ἀπακριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν 45
λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρί-
ζεις. Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι 46
φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ
αὐτοὶ ἐν τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψάυετε τοῖς
φορτίοις. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν 47
προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.
Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πα- 48
τέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς, ὑμεῖς

40. ἐποίησε. 42. ~ Ταῦτα δὲ 44. † γραμμα-
τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, Alii om. ὑποκριταί,
ἴστε μνημεῖα ἀδελφά, ~ οἱ

49 δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα. Διὰ τοῦτο καὶ
 ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν Ἀποστείλῃ εἰς αὐτοὺς προφή-
 τας καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ
 50 ἐκδιώξουσιν· ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προ-
 φητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ
 51 τῆς γενεᾶς ταύτης· ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ ἕως τοῦ
 αἵματος Ζαχαρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τῆς θυσι-
 στηρίου καὶ τοῦ οἴκου. Ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσε-
 52 ται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς ῥημικοῖς,
 ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰς-
 53 ἤλθατε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε. Ἄε-
 γοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ γραμ-
 ματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν, καὶ ἀποστο-
 54 ματίζειν αὐτὸν ¹¹¹¹ περὶ πλειόνων· ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, ¹¹¹
¹¹¹¹ ζητοῦντες. ¹¹¹¹ Θηρεύσαι τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ,
 12 ¹¹¹¹¹ ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Ἐν οἷς ἐπιφυν-
 αχθειςῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπα-
 τεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐ-
 τοῦ· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
 2 Φαρισαίων, ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις. Οὐδὲν δὲ συγκα-
 λυμμένοι ἐστίν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτόν,
 3 ὃ οὐ γνωσθήσεται. Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε,

48. Ὡς αὐτῶν τὰ μνημεῖα.

49. om. καὶ ἡ σο-

φία τοῦ Θεοῦ εἶπεν· 52. ἐκρύψατε ¹¹ r. εἰσῆλθετε,

53. ≈ Καὶ ἤρξαντο *Alii*: Καπεῖθεν ἐξελθόντος αὐ-
 τοῦ, ἤρξαντο ¹¹ ἔχειν, f. ἀνέχειν, f. συνέχειν,

¹¹¹ ἀποστομίζειν αὐτὸν *Alii*: συμβάλλειν αὐτῷ

¹¹¹¹ περὶ πλειόνων ἐνεδρεύοντες αὐτὸν· Θηρεύσαι τι

54. ≈ ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, ¹¹ † καὶ ¹¹¹ ≈ ζητοῦντες

¹¹¹¹ ἀφορμὴν τινα λαβεῖν αὐτοῦ, ἵνα *Conject. om.* ζη-

τῶντες Θηρεύσαι τι ἐκ τῆς στόματος αὐτοῦ, ¹¹¹¹¹ ≈ ἵνα

κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. *Alii*: ἵνα εὗρωσι κατηγορη-

σαι αὐτοῦ. 1. Πολλῶν δὲ ὄχλων συμπεριεχόν-

των κύκλῳ, *Alii*: Περιστοπρότων δὲ τῶν μυριά-

δων τοῦ ὄχλου, ¹¹ συμπνίγειν ¹¹¹ αὐτοῦ πρῶτον·

ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὁ πρὸς τὸ οὐς ἐλαλή-
σατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δαμά-
των. Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε 4
ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ
ἐχόντων περισσώτερόν τι ποιῆσαι. Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν, 5
τίνα φοβηθῆτε· φοβηθῆτε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτείνειν, ἐξ-
ουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν,
τοῦτον φοβηθῆτε. Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσ- 6
σαρίων δύο; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμέ-
νον ἰνάπιον τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφα- 7
λῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡριθμῶνται. Μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολ-
λῶν στρουθίων διαφέρετε. Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς 8
ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπρο-
σθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με 9
ἰνάπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἰνάπιον τῶν
ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἔρεῖ λόγον εἰς τὸν 10
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ
ἅγιον πνεῦμα βλασφημῆσαντι οὐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν 11
δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀγ-
χὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε, πῶς ἢ τί ἀπολο-
γήσησθε, ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει 12
ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Εἶπε δὲ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπέ 13
τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονο-
μίαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε 14
δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; Εἶπε δὲ πρὸς 15
αὐτοῦς· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσετε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας·
ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἔστιν ἐκ
τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ. Εἶπε δὲ παραβολὴν 16
πρὸς αὐτοὺς, λέγων· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφώ-
ρησεν ἡ χώρα. Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων 17
Τί ποιήσω; ὅτι οὐκ ἔχω, πού συναῶ τοὺς καρπούς

10. → βλασφημῆσαντι 14. κριτὴν 15. ~ πάσης

18 μου. Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀπο-
 θήκας, καὶ μείζοντας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐπὶ
 19 πάντα τὰ ἑσθλὰ γενήματά μου, καὶ τὰ ἀγαθὰ μου· καὶ ἐρῶ
 τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς
 20 ἔτη πολλὰ· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε
 δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν
 σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τίνι ἔσται;
 21 Ὁὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλου-
 22 τῶν. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ
 τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί
 23 φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσθητε. Ἡ ψυχὴ
 πλείον ἔστι τῆς τροφῆς· καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος.
 24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ στείρουσιν, οὐδὲ
 θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη· καὶ
 ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς. Πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε
 25 τῶν πετεινῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται
 26 προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Εἰ οὖν
 οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶ-
 27 τε; Κατανοήσατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ,
 οὐδὲ νήθει. Λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ
 28 τῇ δόξῃ αὐτῇ περιεβάλετο ὡς ἐν ταύταις. Εἰ δὲ τὸν
 ἥλοιστον ἐν τῷ ἄγρῳ, σήμερον ἄντα καὶ αὔριον εἰς
 κλίβανον βαλλόμενοι, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιένυσσι, πόσῳ
 29 μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε, τί
 30 φάγητε ἢ τί πίητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. Ταῦτα γὰρ
 πάντα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ
 31 οἶδεν, ὅτι χρῆζετε τούτων. Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασι-
 λεῖαν ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα ἅπαντα προστεθήσεται
 32 ὑμῖν. Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν
 33 ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλειάν. Πωλήσατε
 τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε

18. γ. γεννήματα

21. om. Οὕτως ad πλουτῶν.

22. ≡ ὑμῶν,

23. ~ Ἡ γὰρ

28. χόρτον, ἐν

τῷ ἄγρῳ σήμερον

31. ~ αὐτοῦ,

" ≡ πάντα

ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλει-
 πτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ
 σὴς διαφθείρει. "Οπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, 34
 ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται. "Ἐστῶσαν ὑμῶν 35
 αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καϊόμενοι· καὶ 36
 ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυ-
 τῶν, τότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἔλθοντας καὶ
 κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ. Μακάριοι οἱ 37
 δοῦλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἔλθων ὁ κύριος εὐρήσει γρηγο-
 ρούντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνα-
 κλινεῖ αὐτούς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς. Καὶ 38
 ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυ-
 λακῇ ἔλθῃ, καὶ εὐρὴ οὕτω μακάριοί εἰσιν· οἱ δοῦλοι
 ἐκεῖνοι. Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι, εἰ ἤδει ὁ οἰκοδε- 39
 σπότης, ποῖα ἄρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν
 αὐν, καὶ οὐκ αὐτῷ ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.
 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἑτοιμοί· ὅτι, ἡ ἄρα οὐ δοκεῖτε, 40
 ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ 41
 Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέ-
 γεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας; Εἶπε δὲ ὁ κύριος· Τίς ἄρα 42
 ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος· καὶ φρόνιμος, ὃν καταστή-
 σει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς "Θεραπείας αὐτοῦ, τῷ διδόναι ἐν
 καιρῷ τὸ σιτομέτριον; Μακάριος ὁ δῆλος ἐκεῖνος, ὃν 43
 ἔλθων ὁ κύριος αὐτῷ εὐρήσει ποιούντα οὕτως. Ἀλλ- 44
 ῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ
 καταστήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν 45
 τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι·
 καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας,
 ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι· ἥξει ὁ κύριος 46
 τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ, ἣ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν
 ἡμέρᾳ, ἣ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ
 μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. Ἐκεῖνος δὲ ὁ 47
 δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ

38. → οἱ δοῦλοι 42. ≈ ὁ φρόνιμος, " οἰκετρία

ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θῆλημα αὐτοῦ, δαρή-
 48 σται πολλές· ὁ δὲ μὴ γινούς, ποιήσας δὲ ἄξια πλη-
 γῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ
 ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, πε-
 49 ρισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἦλθον βαλεῖν
 50 εἰς τὴν γῆν· "καὶ τί θέλω, εἰ ἤδη ἀνήφθη. Βάπτισμα
 δὲ ἔχω βαπτισθῆναι· καὶ πῶς συνέχομαι, ἕως ἡ οὗ
 51 τελεσθῇ. Δοκεῖτε, ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν
 52 τῇ γῇ; Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμός. "Ἐσον-
 ται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ διαμεμερισμέ-
 53 νοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί. Διαμερισθε-
 ται πατὴρ ἐφ' υἱῶ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυ-
 γατρί, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τῇ νύμφῃ
 54 αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τῇ πενθερᾷ αὐτῆς. "Ἐλεγε
 δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· "Ὅταν ἴδῃτε τὴν νεφέλην ἀνατέλ-
 λουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθὺς λέγετε· "Ὁμβρος ἔρχεται·
 55 καὶ γίνεται οὕτω. Καὶ ὅταν Νότον πνέοντα, λέγετε·
 56 "Ὅτι καύσων ἔσται· καὶ γίνεται. Ὑποκριταί, τὸ πρόσ-
 ωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν
 57 δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε; Τί δὲ καὶ
 58 ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; Ὡς γὰρ ὑπάγετε
 μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς
 ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε κατασύρῃ σε
 πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῷ τῷ πρέ-
 59 κτορι, καὶ ὁ πρέκτωρ σε ἑβάλλῃ εἰς φυλακὴν. Λέγω
 σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον
 λεπτὸν ἀποδῷς.
 13 Παρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ, ἀπαγγέλλον-
 τες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος
 2 ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
 σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι

47. om. ἑτοιμάσας μηδὲ Alii om. μηδὲ ποιήσας

49. ~ ἐπὶ " καὶ τί; θέλω εἰ 50. ~ ὅτου

58. r. βάλλῃ

ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν ; Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν 3
 μὴ μετανοῇτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολείσθε. Ἡ ἐκεῖνοι 4
 οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεισεν ὁ κύριος ἐν τῷ Σι-
 λωᾷ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε, ὅτι αὗτοι ὀφει-
 λέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοί-
 κουντας ἐν Ἱερουσαλὴμ ; Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν 5
 μὴ μετανοῇτε, πάντες ὁμοίως ἀπολείσθε. Ἐλεγε 6
 δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν· Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπε-
 λῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν
 αὐτῇ, καὶ οὐκ εὔρεν. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· 7
 Ἰδού, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ
 ταύτῃ, καὶ οὐκ εὗρίσκω· ἐκκοψον αὐτήν· ἵνατί καὶ
 τὴν γῆν καταργεῖ ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύ- 8
 ριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω
 περὶ αὐτήν, καὶ βάλω' κόπριαν· καὶ μὲν ποιήσῃ καρ- 9
 πόν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.

Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς 10
 σαββάσι. Καὶ ἰδού, γυνὴ ἣν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας 11
 ἔτη δέκα καὶ ὀκτὼ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυνα-
 μένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτήν ὁ Ἰη- 12
 σοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολείψ-
 σαι τῆς ἀσθενείας σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖ- 13
 ρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.
 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν· ὅτι τῷ 14
 σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ
 ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν
 ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββα-
 του. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑπο- 15
 κριτὰ, ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βούν
 αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτί-
 ζει ; Ταύτην δὲ, θυγατέρα Ἀβραάμ οὔσαν, ἣν ἔδθηκεν 16
 ὁ σαταναῖς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι

- 17 ἀπὸ τοῦ θωμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντιπείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρει ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.
- 18 Ἔλεγε δέ· Τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ;
- 19 καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν ; Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπewς, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ἤϋξησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον· μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
- 20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ; Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.
- 22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κῆμας, διδάσκων,
- 23 καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ. Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι ; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς θύρας· ὅτι πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.
- 25 Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξῃσθε ἔξω ἑστάναι, καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, κύριε, ἀνοῖξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ.
- 26 Τότε ἄρξῃσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας. Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς, πόθεν ἐστέ· ἀποστήτε ἀπ' ἐμοῦ πάντες· οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.
- 28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὤψῃσθε Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς προφῆτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.
- 29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Νότου· καὶ ἀνακληθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
- 30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔρχα-

19. → μέγα, 20. → Καὶ 24. γ. Ὡπύλης· 27. σπ. πόθεν ἐστέ· " → οἱ 29. → ἀπὸ

τοι, οἱ ἔσονται πρῶτοι· καὶ εἰσι πρῶτοι, οἱ ἔσονται ἔσχατοι.

Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέ- 31
γοντες αὐτῷ· "Ἐξελθε, καὶ πορεύου ἰντεῦθεν· ὅτι 32
Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πο- 32
ρευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω
δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ 33
τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον 33
καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἰνδεχεται προφή-
την ἀπολίσθαι ἔξω Ἱερουσαλὴμ. Ἱερουσαλὴμ, Ἱερου- 34
σαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας, καὶ λιθοβο-
λοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέ-
λησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν
ἑαυτῆς νοστίαν ὑπὸ τὰς πτέρυγας; καὶ οὐκ ἠβελήσατε.
Ἰδοὺ, ἀφίσταί ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν'. "Λέγω δὲ ὑμῖν, 35
ὅτι οὐ μὴ με ἴδητε, ἕως ἂν ἦξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλογη-
μένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος 14
τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον,
καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ, ἄν- 2
θρωπός τις ἦν ὑδραπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ἀπο- 3
κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρι-
σαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν;
Οἱ δὲ ἠσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, 4
καὶ ἀπέλυσε. Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε 5
Τίνος ὑμῶν ὁ ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεισῆται, καὶ
οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαβ-
βάτου; Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς 6
ταῦτα. Ἐλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παρα- 7
βολὴν, ἐπείχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο,
λέγων πρὸς αὐτούς· "Οταν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γά- 8
μους, μὴ κατακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε

31. Ὡρα 35. † ἔρημος. " γ. Ἀμὴν δὲ λέγω
5. † ἀποκριθεὶς " ὡς

- 9 ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἔλθων
 ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλίσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον·
 καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέ-
 10 χεῖν· Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἰανάπεςαι εἰς τὸν
 ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε, εἴπῃ
 σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον. Τότε ἔσται σοι
 11 δόξα ἰνώπιον τῶν συνανακειμένων σοί. Ὅτι πᾶς ὁ
 ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυ-
 12 τὸν, ὑψωθήσεται. Ἐλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκώτι
 αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φάνει τοὺς
 φίλους σου, ἢ μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, ἢ μηδὲ τοὺς
 συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας ἢ πλουσίους· μήποτε καὶ
 αὐτοὶ σε ἀντικαλίσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα.
 13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους,
 14 χηλοὺς, τυφλοὺς· καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν
 ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀνα-
 15 στάσει τῶν δικαίων. Ἀκούσας δὲ τις τῶν συνα-
 νακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος, ὃς φάγε-
 16 ται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
 τῷ· Ἀνθρώπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε
 17 πολλούς. Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ἄρᾳ
 τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχεσθε, ὅτι
 18 ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραι-
 τεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγό-
 ρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν·
 19 ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρετημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε·
 Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι
 20 αὐτά· ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρετημένον. Καὶ ἕτερος
 εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλ-
 21 θεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δῆλος ἰκεῖνος ἀπήγγειλε
 τῷ κυρίῳ αὐτῶν ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπό-

12. γ. ἀνάπεςον *Alii* : ἀνάπесе 12. σμ. μηδὲ τοὺς

ἀδελφούς σου, ἢ → μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου,

ἢ *add.* μηδὲ τοὺς 15. Ὡ ἄριστον 21. → ἰκεῖνος

της εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξέλθε ταχίως εἰς τὰς
πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς
καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε.
Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ 22
ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· 23
Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον
εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, 24
ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύ-
σεταιί μου τοῦ δείπνου.

Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στρα- 25
φείς εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με, καὶ 26
οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν
γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς
ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δύναται
μου μαθητὴς εἶναι. Καὶ ὅστις ἐβαστάζει τὸν σταυρὸν 27
αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται μου εἶναι
μαθητὴς. Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομη- 28
σαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει
ἑῖς ἀπαρτισμόν; ἵνα μήποτε δέντος αὐτοῦ θεμέλιον, 29
καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες
ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ, λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ 30
ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτε-
λέσαι· Ἡ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ 31
βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευέ-
ται, εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ
μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; Εἰ δὲ 32
μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος, πρεσβείαν ἀποστέλλας,
ἑρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν, 33
ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ
δύναται μου εἶναι μαθητὴς. Καλὸν τὸ ἅλας· ἰὰν δὲ 34
τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; Οὔτε εἰς γῆν, 35
οὔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό.
Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν, ἀκούετω.

28. γ. τὰ πρὸς Αἰλίον τὰ εἰς 34. μαρανθῇ,

- 1 Ἦσαν δὲ ἰγγίζοντες αὐτῷ πάντες· οἱ τελευτῶναι καὶ
 2 οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτοῦ. Καὶ διεγόγγυζον οἱ
 Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι οὗτος
 3 ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. Εἶπε
 4 δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· Τίς
 ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολί-
 5 σας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἑννεηκονταενία
 ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως
 6 εὕρῃ αὐτό; Καὶ εὕρων, ἐπιτίθῃσιν ἐπὶ τοὺς ὄμους
 7 αὐτοῦ χαίρων· καὶ ἔλθων εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ
 τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγχά-
 8 ρητέ μοι, ὅτι εὑρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.
 9 Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ
 ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἑννεηκονταενία
 10 δικαίοις, οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσι μετανοίας. Ἡ τίς
 γυνὴ, δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολίσῃ δραχμὴν
 11 μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ
 ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ; Καὶ εὕρουσα συγκα-
 12 λεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχά-
 13 ρητέ μοι, ὅτι εὑρον τὴν δραχμὴν, ἣν ἀπώλεσα. Οὕτω,
 λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ
 14 Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι. Εἶπε δέ·
 15 Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος
 αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος
 16 τῆς οὐσίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ
 πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός,
 ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε
 17 τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ
 αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμός· ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν
 18 ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευ-
 θείς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης·
 καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοί-
 19 ρους. Καὶ ἐπεθύμει γερμίσαι τὴν κριλίαν αὐτοῦ ἀπὸ

τῶν κερατίων, ἃν ἦσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου
αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἰλθὼν, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ 17
πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων; ἐγὼ δὲ ὥδε λιμῷ
ἀπόλλυμαι. Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα 18
μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ. Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός 19
σου· ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ 20
ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐ-
τοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατήρ αὐτοῦ,
καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπίπεσεν ἐπὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ 21
αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός
σου." Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· 22
Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε
αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας. Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον 23
τὸν σιτευτὸν δύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν· ὅτι 24
οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπο-
λωλὼς ἦν, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.
Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ 25
ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ
χορῶν. Καὶ προσκαλίσσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν, ἔπυν· 26
θάνετο, τί εἶη ταῦτα; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελ- 27
φός σου ἤκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν
σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη 28
δὲ, καὶ οὐκ ἠθέλην εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ
ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ 29
πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε
ἐντολὴν σου παρῆλθον· καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἱρι-
φον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. Ὅτε δὲ ὁ 30

17. γ. om. ὥδε *Alit* : λιμῷ ὥδε 19. † καὶ 21. ⇒ καὶ

"add. ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. 22. → τὴν

24. ⇒ καὶ " → ἦν, *Alit* transp.

υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορ-
νῶν, ἦλθεν, ἔβυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ,
32 καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἔστιν. Εὐφρανθήναι δὲ καὶ χαρῆ-
ναι ἴδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέ-
ζησε· καὶ ἀπολωλὸς ἦν, καὶ εὗρέθη.

16 Ἐλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἄνθρω-
πὸς τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος
διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασπορεύων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω
πρὸς σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ

3 γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν. Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκο-
νόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν
οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; Σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἵπαιτιεῖν

4 αἰσχύνομαι. Ἐγὼν τί ποιήσω, ἵνα, ὅταν μετασταθῶ
τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἵνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν
τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις

6 τῷ κυρίῳ μου; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βάτους ἐλαίου.

Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας
7 ταχύως γράψον πεντήκοντα. Ἐπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ
δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν κόρους σίτου.

Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον
8 ὀγδοήκοντα. Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς
ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶ-
νος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός

9 εἰς τὴν γενεὰν τὴν αὐτῶν εἰσι. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω·

Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας·
ἵνα, ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους

10 σκηνάς. Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς
ἔστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός

11 ἔστιν. Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾶ πιστοὶ οὐκ ἐγένε-

32. → καὶ ἢ ἦν, 2. → σου· 8. Διὸ λέγω ὑμῖν· Οἱ
9. Ὡς ἐκλίπη,

σθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῶν πιστεύσει; καὶ εἰ ἐν τῷ 12
 ἄλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῶν
 δώσει; Οὐδεὶς οἰκίτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν 13
 ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ
 ἐνὸς ἀντίκειται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ
 δύνασθε δεῖν δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυ- 14
 ροὶ ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. Καὶ εἶπεν 15
 αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἴστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον
 τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν·
 ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ 16
 Θεοῦ. Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου ἀπὸ 16
 τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς
 αὐτὴν βιάζεται. Εὐκοπώτερον δὲ ἴσθι τὸν οὐρανὸν 17
 καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν
 πειεῖν. Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γα- 18
 μῶν ἕτεραν, μοιχεύει· καὶ ὁ πᾶς ὁ ἀπολειμμένην ἀπὸ
 ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει. Ἀνθρώπος δὲ τις ἦν 19
 πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον,
 εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δὲ τις 20
 ἦν ὀνόματι Δάζαρος, ὃς ἐβέβητο πρὸς τὸν πυλῶνα
 αὐτοῦ ἡλωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν 21
 ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλου-
 σίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ
 ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθάνειν τὸν πτωχόν, καὶ 22
 ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον
 ἸΑβραάμ. Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.
 Καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρ- 23
 χων ἐν βασάνοις, ὅρα τὸν ἸΑβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ
 Δάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας 24
 εἶπε· Πάτερ ἸΑβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Δάζα-
 ρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος,

15. † ἴστιν. 18. → πᾶς " → ἀπὸ ἀνδρὸς 19. add. Ni-
 νευῆς, 21. add. καὶ οὐδεὶς ἐίδίδου αὐτῷ. 22. † τοῦ

καὶ καταψύξη τὴν γλῶσσαν μου· ὅτι ὀδυῶμαι ἐν τῇ
 25 φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τίκνον, μὴ σῶθῃ,
 ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζῳῇ σου, καὶ Ἀβ-
 ζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ "ὅδε παρακαλεῖται, σὺ
 26 δὲ ὀδυῖσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ
 ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ δίλοντες δια-
 ξῆται· ἔσθιν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύνηται, μηδὲ οἱ ἐκεί-
 27 θει πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σι,
 πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς
 28 μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται
 αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦ-
 29 τον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μωσὶς
 30 καὶ τοὺς προφῆτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν·
 Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἵάν τις ἀπὸ νεκρῶν πο-
 31 ρεῖθῃ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ·
 Εἰ Μωσῆς καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ
 ἵάν τις ἐκ νεκρῶν ἀνάστῃ, πεισθήσονται.
 17 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀνένδετόν ἐστι τοῦ
 2 μὴ ἔλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δέ, δι' οὗ ἔρχεται. Λυ-
 σιτελεῖ αὐτῷ, εἰ ἡ μύλος ὀνίκος περικείται περὶ τὸν
 τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα
 3 σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων. Προσέχετε ἑαυ-
 τοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου,
 4 ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἵαν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ. Καὶ
 ἵαν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτη εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις
 τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ, λέγων· Μετανοῶ ἀφήσεις
 5 αὐτῷ. Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ· Πρόσ-
 6 θες ἡμῖν πίστιν. Εἶπε δὲ ὁ κύριος· Εἰ εἴχετε πίστιν
 ὡς κόκκον σινάπης, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῃ ταύτῃ·
 Ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπὲρ

25. † σὺ " ≈ ὅδε 26. r. ἐντεῦθεν *Alii omitt.*

1. r. om. τοῦ 2. ≈ λίθος μυλικός 3. ≈ δὲ

" → εἰς σὲ 4. ≈ ἁμαρτήσῃ " † ἐπὶ σι, *Alii :*

πρὸς σε, f. εἰς σε,

πουσιν ἂν ὑμῖν. Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀρο- 7
 τριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ
 ἔρεϊ· Εὐθέως παρελθὼν ἀνάπισαι ; Ἀλλ' οὐχὶ ἔρεϊ 8
 αὐτῷ· Ἐτοιμάσων τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος
 διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φά-
 γισαι καὶ πίσαι σύ ; Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ, 9
 ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα ; Ὁὐ δοκῶ. Οὕτω καὶ 10
 ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέ-
 γετε· Ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖαί ἐσμεν· ὅτι ὁ ἀφείλομεν
 ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

Καὶ ἐγένετο ὡς τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσα- 11
 λὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ
 Γαλιλαίας. Καὶ ἐστερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην, 12
 ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπτοὶ ἄνδρες, οἳ ἕστησαν πόρ-
 ρωθεν. Καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπι- 13
 στάτα, ἐλήσων ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐποῖς· Πορευ- 14
 θήντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο
 ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἰς δὲ ἐξ 15
 αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγά-
 λης δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ ἔπαισεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ 16
 τοῦς πόδας αὐτοῦ, ἐυχαιριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν
 Σαμαρεῖτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Οὐχὶ οἱ 17
 δέκα ἐκαθαρίσθησαν ; οἱ δὲ ἐννέα τοῦ ; Οὐχὶ εὐρέθησαν 18
 ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἄλλογε-
 νὴς οὗτος ; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πί- 19
 στις σου σέσωκέ σε.

Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται 20
 ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν
 Ὁὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·
 οὐδὲ ἔρχουσιν· Ἰδοὺ ἃδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ, ἡ 21
 βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν. Εἶπε δὲ 22
 πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμή-

7. ἔρεϊ εὐθέως· 9. † αὐτῷ ; " οἱ. Οὐ δοκῶ.

10. → ὅτι 16. οἱ. εὐχαιριστῶν αὐτῷ·

σιτε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν
 23 καὶ οὐκ ὄψεσθε. Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ὧδε, ἢ,
 24 ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθῃτε, μὴδὲ διώξῃτε. "Ὡσπερ γὰρ
 ἡ ἀστραπή, ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν, εἰς
 τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει· οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 25θρώπου ἔν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν
 πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς
 26 ταύτης. Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωῆ,
 οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώ-
 27που. Ἡσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἥς
 ἡμέρας εἰσῆλθε Ἰωῆ εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ
 28 κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας. Ὁμοίως καὶ
 ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἦσθιον, ἔπινον, ἠγά-
 29ραζον, ἐπάλουν, ἐφύτευον, ἀποδόμουν· ἡ δὲ ἡμέρα
 εἰσῆλθε Λώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θείον ἀπ'
 30οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας· κατὰ ταῦτα ἔσται
 31 ἡ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτειται. Ἐν ἐκεί-
 νῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅς ἐσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη
 αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἄραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν
 32 τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὰ ὀπίσω. Μνη-
 33μονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ. "Ὅς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυ-
 χὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅς ἐὰν ἀπολέσῃ
 34 αὐτήν, ζωογονήσῃ αὐτήν. Λέγω ὑμῖν· Ταύτη τῇ
 νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· εἰς παραληφθήσε-
 35ται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι
 ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα
 37 ἀφεθήσεται. Ἐκαὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Ποῦ,
 κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συν-
 18αχθήσονται οἱ ἅετοί. Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν
 αὐτοῖς, πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ

23. ⇨ ἢ, *Alit*: καὶ, 24. † καὶ "om. ἐν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ αὐτοῦ. 26. † τοῦ 30. r. ταῦτα *Alit*: τὰ αὐτά
 34. † ὁ 35. ⇨ ἢ 36. † Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ
 εἰς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

ἐκκαλεῖν, λέγων· Κριτὴς τις ἦν ἐν τῇ πόλει, τὸν 2
 θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπόμενος.
 Χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς 3
 αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.
 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν 4
 ἐν ἑαυτῇ· Εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρω-
 ποι οὐκ ἐντρέπομαι· διάγε τὸ παρέχειν μοι πόσι τὴν 5
 χήραν ταύτην, ἐδικίησω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρ-
 χομένη ὑποπιάζῃ με. Εἶπε δὲ ὁ κύριος· Ἀκούσατε, 6
 τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει. Ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποι- 7
 ῇσιν τὴν ἐδικίησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βιώντων
 πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμῶν ἐπὶ
 αὐτοῖς; Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐδικίησιν αὐτῶν 8
 ἐν τάχει. Πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔλθων ἄρα
 εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινὰς τοὺς πεπειθότας ἐφ' ἑαυ- 9
 τοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιποὺς,
 τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς 10
 τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἰς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος
 τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος, σταθεὶς πρὸς ἑαυτόν, ταῦτα 11
 προσήχητο· Ὁ θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ
 ὡς περ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἀδικοί, μοι- 12
 χοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης. Νηστεύω δις τοῦ 12
 σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τε 13
 λώνης μακρόθεν ἑστὰς οὐκ ἠθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλ-
 μοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ
 στῆθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ θεὸς, ἱλάσθητί μοι τῇ ἁμαρ-
 τῶν. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς 14
 τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν

3. † τις 4. ὃ ἠθελεν 5. ὃ ὑποπιάζει *Alii* : ὑποπιάζει

9. → καὶ 11. ταῦτα πρὸς ἑαυτόν *Alii* : καθ' ἑαυ-
 τὸν, ταῦτα 13. = εἰς 14. f. ἢ ἐκεῖνος *Alii* :

ἥπερ ἐκεῖνος. f. ὑπὲρ ἐκεῖνον. f. παρ' ἐκεῖνον. f.
 μᾶλλον παρ' ἐκεῖνον.

ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν

17 γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς

20 ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας· „Μὴ μοιχεύσης· μὴ φονεύσης· μὴ κλέψῃς· μὴ ψευδομαρτυρήσης· τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου.”

21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός

22 μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἐν σοὶ λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο,

23 ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυτος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς περιλύπον γενόμενος, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν

25 τοῦ Θεοῦ. Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι, κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασι-

26 λείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες·

27 Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἠφήκαμεν πάντα,

29 καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐστίν, ὃς ἀφήκει οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς

20. ~ σου 25. ~ βελόνης 28. ~ ἀφίντες τὰ ἴδια ἠκολουθήσαμεν σοι.

βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ ἡ πολλαπλα- 30
σία ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχο-
μένῳ ζωὴν αἰώνιον.

Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς 31
Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται
πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ
ἀνθρώπου. Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαι- 32
χθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται· καὶ 33
μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ
τρίτῃ ἀναστήσεται. Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνήκαν· 34
καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ
οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν ἑαυτὸν εἰς Ἱεριχᾶ, τυ- 35
φλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας 36
δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο, τί εἶη τοῦτο ;
Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς, ὁ Ναζωραῖος παρέρ- 37
χεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέη- 38
σόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ, ἵνα σιω- 39
πήσῃ. Αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἐκραζεν· Ὑἱὲ Δαυὶδ,
ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτόν 40
ἄχθῃναι πρὸς αὐτόν. Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτη-
σεν αὐτόν, λέγων· Τί σοι θέλεις ποιῆσω ; Ὁ δὲ εἶπε· 41
Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· 42
Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα 43
ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ, δοξάζων τὸν Θεόν
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔθαπεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχᾶ. Καὶ ἰδοὺ, 19. 1. 2
ἄνθρωπος ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν
ἀρχιτελῶνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. Καὶ ἐζήτησι 3
ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν, τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ
ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμὼν 4
ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ ἑσπομωρίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν·

30. ἑπταπλασία 33. αὐτόν, εἰς Ἱεριχᾶ τυφλὸς
4. ~ συκομωρία, f. συκομωρίαν,

- 5 ὅτι ἡμεῖς ἤμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ
τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν, καὶ εἶπε
πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ
6 ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη,
7 καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἰδόντες ἅπαντες
διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶ ἀνδρὶ
8 εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεῖς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς
τὸν κύριον· Ἰδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου,
κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάν-
9 τησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν
ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένε-
10 το· καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν· ἦλθε γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπα-
λωλός.
- 11 Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, πρόσθεις εἶπε παρα-
βολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἱερουσαλὴμ, καὶ
δοκεῖν αὐτοὺς, ὅτι παραχερῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ
12 Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι. Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός τις εὐγενὴς
ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν,
13 καὶ ὑποστρέψαι. Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ,
ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μναῖς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πρα-
14 γματεύσασθε ἕως ἔρχομαι. Οἱ δὲ πολῖται αὐτῷ ἐμί-
σουν αὐτόν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ,
λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.
- 15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν
βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους
τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γινῶ, τίς τί διε-
16 πραγματεύσατο. Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων·
17 Κύριε, ἡ μνα σου προσεργάσατο δέκα μναῖς. Καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· Εὖ, ἀγαθὲ δούλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς
18 ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων. Καὶ
ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνα σου ἐποίησε
19 πέντε μναῖς. Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνοιο ἐπάνω

πίπτε πόλει. Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ 20
 ἡ μνα̃ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ. Ἐφα- 21
 σούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἶρεις,
 ὃ οὐκ ἔθηκες, καὶ θερίζεις, ὃ οὐκ ἔσπειρας. Λέγει 22
 ὁ δὲ αὐτῷ· Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὸν
 δοῦλε· ἦδεις, ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἰμι, αἶρων
 ὃ οὐκ ἔθηκες, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα· καὶ διατί 23
 οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ
 ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ αὐτῷ ἔπραξα αὐτό; Καὶ τοῖς παρε- 24
 στώσιν εἶπεν· Ἀρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνα̃ν, καὶ δότε
 τῷ τὰς δέκα μνα̃ς ἔχοντι. (Καὶ εἶποι αὐτῷ· Κύριε, 25
 ἔχει δέκα μνα̃ς.) Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι 26
 δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθθή-
 σεται ἀπ' αὐτοῦ. Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, 27
 τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγά-
 γετε ὧδε, καὶ κατασφάζετε ἔμπροσθέν μου. Καὶ εἰ- 28
 πὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱερο-
 σόλυμα.

Καὶ ἐγένετο ὥς ἡγγίσεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, 29
 πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰπών· Ὑπάγετε εἰς τὴν κα- 30
 τέναντι κάμην· ἐν ἣ εἰσπορευόμενοι εὐρήσετε πῶλον
 δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε·
 λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε. Καὶ εἰάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ· 31
 Διατί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ
 χρειᾶν ἔχει. Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεισταλμένοι εὗρον, 32
 καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, 33
 εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν
 πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ κύριος αὐτοῦ χρειᾶν ἔχει. 34
 Καὶ ἡγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἐπὶ ῥήψαντες 35
 ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰη-
 σοῦν. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπιστρέφοντες τὰ ἱμά- 36
 τια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ. Ἐγγίζοντας δὲ αὐτοῦ 37

- ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, ἤρ-
 ξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν
 τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,
 38 λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνό-
 ματι κυρίου· εἰρήνῃ ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.
 39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς
 40 αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου. Καὶ
 ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἰὰν οὗτοι
 41 σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι πεκράζονται. Καὶ ὡς ἤγγι-
 42 σεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων· "Οτι
 εἰ ἔγνων καὶ σὺ, "καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ "σου ταύτῃ, τὰ
 πρὸς εἰρήνῃ σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν
 43 "σου. "Οτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε, καὶ περιβαλοῦσιν
 οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσί σε,
 44 καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν· καὶ ἰδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ
 τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον
 ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκο-
 πῆς σου.
 45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς
 46 πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς·
 Γέγραπται· "Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς ἐστίν·
 47 ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.,, Καὶ
 ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιε-
 ρεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ
 48 οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ. Καὶ οὐχ εὗρισκον τὸ τί ποιήσω-
 σιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.
 20 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκεῖνων, διδάσκον-
 τος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου,
 ἐπέστησαν οἱ "ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς
 2 πρεσβυτέροις, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, λέγοντες· Εἰπὲ

37. ἤδη, πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν
 ἤρξαντο 42. om. καί γε "→ σου " σου, ὅτι

45. → ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, 46. add. "Οτι

1. → ἐκεῖνων, "ἱερεῖς

ἡμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἢ τίς ἐστιν ὁ δού-
 σαι τὴν ἐξουσίαν ταύτην; Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς 3
 αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς πρῶτον ἵνα λόγον, καὶ ἀπο-
 μοι· Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἢ, ἢ ἐξ ἀν- 4
 θρώπων; Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτούς, λέγον- 5
 τες· Ὅτι εἰάν εἴπωμεν· Ἐξ οὐρανοῦ, ἔρει· Διατί ὅν
 οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ; Ἐάν δὲ εἴπωμεν· Ἐξ ἀνθρώ- 6
 πων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπιστευμένοι γάρ
 ἐστιν, Ἰωάννην προφήτην εἶναι. Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ 7
 εἰδέναι πόθεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ 8
 λέγω ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῶ. Ἦρξατο 9
 δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην·
 Ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
 γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς. Καὶ ἐν 10
 καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργούς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ
 τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωρ-
 γοὶ, δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν. Καὶ πρὸς 11
 ἔθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κακῆινον δείραντες
 καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν. Καὶ προσέθετο 12
 πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέ-
 θαλον. Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; 13
 πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως τοῦτον ἰδόν-
 τες ἐντραπήσονται. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοί, διε- 14
 λογίζοντο πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κλη-
 ρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένη-
 ται ἡ κληρονομία. Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἐξω τοῦ 15
 ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύ-
 ριος τοῦ ἀμπελῶνος; Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς 16
 γεωργούς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.
 Ακούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο. Ὁ δὲ, ἐμβλέψας 7
 αὐτοῖς, εἶπε· Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον τούτο· „Λί-
 θον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγενήθη

3. Ἕνα 5. → οὖν 9. † τις 13. → ἰδόντες
 14. → δεῦτε,

- 18 εἰς κεφαλὴν γωνίας, ἢ. Πᾶς ὁ πεισὼν ἐπ' ἐκείνους τὰς
 λίθους, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πίση, λικμήσει
 19 αὐτόν. Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς
 ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· καὶ
 ἔφοβήθησαν· πὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ, ὅτι πρὸς αὐτοὺς
 τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.
 20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπίστευον ἐγκαθέτους, ὑπο-
 κρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται
 αὐτοῦ· λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ
 21 τῇ ἑξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος. Καὶ ἐπηρεάτησαν αὐτόν,
 λέγοντες· Διδάσκαλε, αἰδᾶμεν, ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ
 διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀλη-
 22 θείας τὴν ἀδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις. Ἐξεστὶν ἡμῖν Καί-
 23 σαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὐ; Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν
 24 πονουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζετε; Ἀπέ-
 ξαστέ μοι θηνάριον· σίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν·
 25 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπον· Καίσαρος. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
 Ἀπέδοτε ταῦτα καὶ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ
 26 Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβεῖσθαι αὐτοῦ
 ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ
 27 ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν. Προσελθόντες δὲ τι-
 μες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἂντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ
 28 εἶναι, ἐπηρεάτησαν αὐτόν, λέγοντες· Διδάσκαλε, Μω-
 σῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἵνα ἵκαν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων
 γυναῖκα, καὶ αὗτος ἄτεκνος ἐποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελ-
 φὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τοῦ
 29 ἀδελφοῦ αὐτοῦ., Ἐπταὶ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶ-
 30 τος λαβὼν γυναῖκα, ἐπέθανεν ἄτεκνος. Καὶ ἔλαβεν
 ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ αὗτος ἐπέθανεν ἄτεκνος.

19. om. τὸν λαόν· 20. τῶν λόγων, Alii : λόγον, f.
 λόγους, 23. ≡ Τί με πειράζετε; 24. r. Ἐπιδεί-
 ξατε 27. λέγοντες 30. 31. ≡ Καὶ ὁ δεύτερος καὶ
 ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐ
 κατέλιπον τέκνα, Alius : Καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρί-
 τος ὡσαύτως οἱ ἑπτὰ οὐκ ἀφῆκαν τέκνον,

Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ 31
 " οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον. " Ὑστερον δὲ 32
 " πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, 33
 τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν
 γυναῖκα. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ 34
 υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐγαμίσκονται·
 αἱ δὲ καταξιώθεντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ 35
 τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε
 ἐγαμίσκονται· οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγ- 36
 γελοι γὰρ εἰσι, καὶ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστά-
 σεως υἱοὶ ὄντες. " Ὅτι δὲ ἐγείρονται αἱ νεκροί, καὶ 37
 Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει κύριον,
 τὸν Θεὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν Θεὸν
 Ἰακώβ. Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων 38
 πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. Ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν 39
 γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. Οὐκέτι 40
 δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν. Εἶπε δὲ πρὸς 41
 αὐτούς· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαυὶδ εἶναι;
 Καὶ αὐτὸς Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῃ ψαλμῶν, „Εἶπεν ὁ 42
 κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως 43
 ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.,,
 Δαυὶδ οὖν κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ 44
 ἐστιν; Ἀκούοντας δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε ταῖς 45
 μαθηταῖς αὐτοῦ· Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, τῶν 46
 θελούντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλοῦντων ἄστα-
 σμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἱ κα- 47
 τισθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προσφάσει· μακρὰ
 προσεύχονται· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.
 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν 21

31. αὐτήν ὡσαύτως· ὡσαύτως δὲ καὶ " † καὶ
 32. † δὲ " → πάντων 37. ἐμήνυσεν, ἐπὶ τῆς
 βάτου ὡς 41. → εἶναι; 47. μακρὰ Alii: μα-
 κρὰν

- 2 εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους. Εἶδε δὲ καὶ τινα
 3 χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά· καὶ εἶπεν·
 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον
 4 πάντων ἔβαλεν. Ἄπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισ-
 σεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ θάνα τοῦ Θεοῦ· αὕτη
 δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον, ὃν εἵ-
 χεν, ἔβαλε.
 5 Καὶ τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις
 6 καλοῖς καὶ ἀναθήμασι πεκόσμηται, εἶπε· Ταῦτα ἃ θεω-
 ρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφελήσεται λίθος
 7 ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται. Ἐπερώτησαν δὲ αὐ-
 τὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ
 8 εἶπε· Οἱ σήμερον, ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; Ὁ δὲ εἶπε·
 Βλέπετε, μὴ πλανηθῆτε. Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ
 9 τοῦ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ ὁ πα-
 10 ρὴς ἡγγικε. Μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν
 δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆ-
 11 τε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθὺς
 τὸ τέλος. Τάτε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ
 12 ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· σεισμοὶ τε μεγάλοι
 κατὰ τόπους, καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἔσονται· φόβητρά
 13 τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μέγала ἔσται. Πρὸ
 δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας
 αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ
 φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἵνα κεν
 14 τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύ-
 15 ριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελε-
 16 τῶν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ ὥσω ὑμῖν στόμα καὶ
 σοφίαν, ἥ οὐ δύνησονται ἀντιπαιεῖν ἢ ἀντιστῆναι πάν-
 17 τες αἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ
 18 πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ θρεῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς

ὑμῶν αὐτὴν μὴ ἀπάλῃται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν ἡ κτήσε- 19
 σθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ὅταν δὲ ἴδῃτε κατακυριεύ- 20
 νην ὑπὸ στρατοπέδῳ πλὴν Ἱερουσαλὴμ, τότε γινώτε,
 ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, 21
 φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχω-
 ρήτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν
 εἰς αὐτήν. Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταῖς εἰσι, τοῦ 22
 πληθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. Οὐαὶ δὲ πᾶσι ἐν 23
 γαστρὶ ἔχουσιν καὶ πᾶσι θαλαζεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς
 ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἐνέγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
 ὄρη ἡ τῇ λαῷ τούτῳ· καὶ πεισοῦνται στόματι μαχαί- 24
 ρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ
 Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατομένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρω-
 θῇσι ἡ καιροὶ ἐθνῶν. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ 25
 καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν
 ἐν ἀπορίᾳ ἔχους θαλάσσης καὶ σάλου· ἀποψυχόντων 26
 ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπιερχομένων
 τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευ-
 θήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου 27
 ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολ-
 λῆς. Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ 28
 ἑπάρξατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύ-
 τρωσις ὑμῶν. Καὶ εἰπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε 29
 τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προσάλωσι 30
 ἡ ἔρα, ἡ βλίσκοντες, ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε, ὅτι ἤδη ἐγγύς
 τὸ θέρος ἐστίν. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα 31
 γινόμενα, γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ
 Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ 32
 αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ 33
 παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

19. Ὑπὸ κτήσεσθε 22. r. πληθῆναι 23. † ἐν

24. om. καιροὶ ἐθνῶν. Alit: καὶ ἔσονται καιροὶ ἐθνῶν.

25. r. Ὑπὸ ἀπορία, ἡ χούσης 30. om. βλίσκον-

τες, ἀφ' ἑαυτῶν Alit: βλίσκοντες, ἀπ' αὐτῶν

- 34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε ἡ βαρυνθῶσα ὑμῶν αἰ-
καρδία ἐν πραιπάλῃ, καὶ μέθῃ, καὶ μερίμναις βιωτι-
καῖς· καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιωτῇ ἡ ἡμέρα ἡ ἐκείνη.
- 35 Ὡς παγίς γὰρ ἐπιλεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημέ-
36 ρους ἐπὶ πρόσκπον πάσης τῆς γῆς. Ἀγρυπνεῖτε ὅν-
ἐν παντὶ κατρώ, δεόμενοι, ἵνα καταξιώσθῃτε ἐκφυγεῖν
ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμ-
προσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
- 37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων τὰς δὲ
νύκτας ἐξερχόμενος ἡλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμε-
38 νον ἑλαιῶν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀνθρῖζε πρὸς αὐτὸν ἐν
22 τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ. Ἠγγίξε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν
2 ἀζύμων, ἡ λεγομένη πάσχα· καὶ ἐζητοῦν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀέλωσιν αὐτόν· ἐφοβούντο
3 γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ἡ σαταναῖς εἰς Ἰουδαίαν τὸν
ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντως ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
4 δώδεκα. Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρχιερεῦσι
καὶ τοῖς στρατηγοῖς, τὸ πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς.
- 5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.
- 6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτησιν κληροῦν τοῦ παραδοῦ-
ναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.
- 7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ἣ ἔδει θύεσθαι
8 τὸ πάσχα· καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών·
Πορευθέντες ἱτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.
- 9.10 Ὅι δὲ εἶπον αἰτῷ· Ποῦ θέλεις ἱτοιμάσασθαι; Ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν,
συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κερύβριον ὕδατος βύσσινον
ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν, οὗ εἰσπορεύεται·
11 καὶ ἔρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Ἀνάγει σοι ὁ
διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα·
12 μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; Κακεῖνος ὑμῖν δείξει

34 r. βαρυνθῶσις ἡ ἐκείνη ὡς παγίς. Ἐπιλεύ-
σεται γὰρ 36. οὖν, ἐν παντὶ κατρώ δεόμενοι,
3. † ὁ

ἵπαρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλην μὴ τὸ
 θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθαι. Ὡφθη δὲ αὐτῷ 43
 ἄγγελος ἀπ' οὐρανόω, ἐνισχύων αὐτόν. Καὶ γενόμενος 44
 ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο. Ἐγένετα δὲ ὁ
 ἰδρῶς αὐτοῦ ὥσπερ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ
 τὴν γῆν. Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς 45
 τοὺς μαθητὰς, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς
 λύπης· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθευδετε; ἀναστάντες 46
 προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν.

Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος 47
 Ἰούδας· εἰς τῶν δώδεκα, προήρχετα αὐτούς,
 καὶ ἠγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς 48
 εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 παραδίδως; Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὰ ἐσόμενα, 49
 εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ κατὰξομεν ἐν μαχαίρᾳ; Καὶ 50
 ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως,
 καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν. Ἀποκριθεὶς δὲ 51
 ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐὰν ἐως τούτου. Καὶ ἀψάμενος τοῦ
 ὠτιοῦ αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς 52
 πρὸς τοὺς παραγενομένους· ἔπ' αὐτὸν ἀρχιερεῖς, καὶ
 στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ, καὶ πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ λη-
 στήν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαίρων καὶ ζυγῶν· καθ' 53
 ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετεί-
 νατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα,
 καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐ- 54
 τὸν εἰς τὸν αἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκο-
 λούθει μακρόθεν. Ἀψάντων δὲ πυρ ἐν μέσῳ τῆς 55
 αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος
 ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθή- 56
 μενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτεινίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ

42. παρενέγκαι *Alit* : παρίνεγκε 43. 44. *om.* Ὡφθη

αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν. 45. † αὐτοῦ, 47. *r.* αὐτῶν.

52. πρὸς 54. † αὐτόν.

- 57 οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. Ὁ δὲ ἡγήσατο αὐτόν, λέγων·
 58 ὦναι, οὐκ οἶδα αὐτόν. Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν
 αὐτόν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν·
 59 Ἀνθραπε, οὐκ εἰμί. Καὶ διαστάσης ὥσεί ὥρας μιᾶς,
 ἄλλος τις διίσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ σὺ-
 60 τος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. Εἶπε δὲ
 ὁ Πέτρος· Ἀνθραπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παρα-
 χρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ·
 61 Καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐπέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπὲρ-
 μνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ κυρίου, ὡς εἶπεν
 αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.
 62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.
 63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον
 64 αὐτῷ, δέροντες· καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἔτυπτον
 αὐτοῦ τὸ πρόσωπον, καὶ ἱππώτων αὐτόν, λέγοντες·
 65 Προφήτευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε; Καὶ ἕτερα πολλὰ
 βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.
 66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον
 τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον
 67 αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν, λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ
 ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν
 68 εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε· ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ
 69 ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε. Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ
 υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως
 70 τοῦ Θεοῦ. Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι
 71 ἐγὼ εἰμι. Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτυ-
 ρίας; Αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.
 23 Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγον αὐ-
 2 τὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. Ἠρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ,
 λέγοντες· Τούτον εὗρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ
 καλύοντα Καίσαρι φόρους δίδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν

57. ≈ αὐτόν, 60. † ὁ 62. † ὁ Πέτρος, 63. ≈ αὐτόν,
 66. ≈ αὐτῶν, 67. Χριστός; 1. γ. ἤγαγεν

Χριστὸν βασιλέα εἶναι. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπερώτησεν 3
αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις. Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε 4
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὗρισκω
αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγον- 5
τες· Ὅτι ἀνασείει τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς
Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἄδε. Πι- 6
λάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπερώτησεν, εἰ ὁ ἄνθρω-
πος Γαλιλαῖός ἐστι. Καὶ ἐπιγινούς, ὅτι ἐκ τῆς ἐξου- 7
σίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην,
ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέ-
ραις. Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη 8
λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὴν, διὰ τὸ
ἀκούειν ἡ πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἠλπίζε τι σημεῖον
ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. Ἐπερώτα δὲ αὐτὸν ἐν λό- 9
γοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. Εἰστή- 10
κεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόμως
κατηγοροῦντες αὐτοῦ. Ἐξουβενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώ- 11
δης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περι-
βαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπράν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ
Πιλάτῳ. Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ, τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώ- 12
δης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προὔπῃρχον γὰρ
ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς. Πιλάτος δὲ συγκα- 13
λεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν
λαόν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσπενέγκατέ μοι τὸν ἄνθρω- 14
πον τούτον, ὥς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ
ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὑρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ αἴτιον, ὃν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐδὲ 15
Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ,
οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον ἡ αὐτῷ. Παι- 16
δεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. Ἀνάγκη δὲ εἶχεν 17
ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἓνα. Ἀνέκραξαν δὲ 18

8. ἱκανῶν χρόνων ἢ πολλὰ 15. Ὁ ἀνέπεμψε γὰρ
αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς, ἢ add. ἐν 17. ἢ Ἀνάγκη ad ἓνα.

- παμπληθεὶς, λέγοντες· Αἴρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν
 19 τὸν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην
 ἐν τῇ πόλει, καὶ φόνον, βεβλημένος εἰς φυλακὴν.
 20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολῦσαι
 21 τὸν Ἰησοῦν. Οἱ δὲ ἐπεφάνουν, λέγοντες· Ὑπαύρ-
 22 σον, σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς·
 Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου
 23 εὔρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. Οἱ δὲ
 ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρω-
 24 θῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν· καὶ τῶν ἀρχιε-
 25 ρῶν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἶτημα αὐ-
 τῶν. Ἀπέλυσεν δὲ τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλη-
 μένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ᾗτοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν
 παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν.
 26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός
 ἑνὸς Κυρηναίου ἑρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐ-
 27 τῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. Ἠκολού-
 θει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν·
 28 αἱ δὲ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνου αὐτόν. Στραφεῖς δὲ
 πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ,
 μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε, καὶ ἐπὶ
 29 τὰ τέκνα ὑμῶν. Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, ἐν αἷς
 ἐροῦσι· Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέν-
 30 ησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Τότε ἔρχονται
 λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πίστετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς·
 31 Καλύψατε ἡμᾶς. Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα
 32 ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γίνηται; Ἦγοντο δὲ καὶ
 ἑτέροι δύο κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.
 33 Καὶ ὅτε ἂπῃλθον ἐπὶ τὸν τόπον, τὸν καλέμενον Κρα-
 νίον, ἐκῆ ἵσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν
 34 μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε·

18. → τὸν 21. Σταυροῦ, σταυροῦ 23. om. καὶ
 τῶν ἀρχιερέων. 25. † αὐτοῖς 26. † τοῦ 27. → καὶ
 29. ἔθρεψαν. f. ἐξέθρεψαν. 33. ἦλθον

Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασί τί ποιοῦσι. Διαμερι-
 ζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἔβαλον ἑκαστος τὸν ἑαυτοῦ κλῆ-
 ρόν· καὶ οἱ ἄλλοι ἐβόων· 35
 Ἐξέμυκτηρίζον δὲ καὶ οἱ ἄρ-
 χόντες· σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλους ἔστω, σωσάτω
 ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλε-
 κτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερ- 36
 χόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· 37
 Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν.
 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ ἑνὶ γράμμα- 38
 σιν Ἑλληνικοῖς, καὶ Ῥωμαϊκοῖς, καὶ Ἑβραϊκοῖς· „Οὗ-
 τός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.“ Εἰς δὲ 39
 τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέ-
 γων· Φί συ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.
 Αποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ 40
 φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ 41
 ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμ-
 βάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξε. Καὶ ἔλεγε 42
 τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
 βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν λέγω 43
 σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῇ παραδείσῳ. Ἦν 44
 δὲ ὥστε ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν
 γῆν, ἕως ὥρας ἑννάτης. Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· καὶ 45
 ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. Καὶ φωνή 46
 σαρὰ φωνῇ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς
 σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν,
 ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γενό- 47
 μενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων· Ὁντως ὁ ἄνθρωπος
 οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενομένοι 48

34. κλήρους. 35. → σὺν αὐτοῖς, 38. *om.* γεγραμ-
 μένη *Alii*: ἐπιγεγραμμένη "*om.* γράμμασιν *ad*
 Ἑβραϊκοῖς. 42. ἔλεγεν Ἰησοῦ, μνήσθητί μου, ὅταν
Alii om. vel transp. κύριε, "*om.* ὅταν ἔλθῃς *Alii*:
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐλεύσεώς σου. 43. σοι σήμερον,
 45. *om.* Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος. *Alii*: τοῦ ἡλίου
 ἐκλείποντος. 46. ∪ παρατίθεμαι *Alii*: παρατίθημι

ὄχλοι ἐπὶ τὴν Δεωρίαν ταύτην, Δεωροῦντες τὰ γε-
 49 μена, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἰ-
 στήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ
 γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλι-
 λαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ, βουλευτῆς ὑπάρ-
 5 χων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, (οὗτος οὐκ ἦν συγκα-
 τατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν,) ἀπὸ
 Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς καὶ προσεδέχeto
 52 καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· οὗτος προσελθὼν
 53 τῷ Πιλάτῳ, ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ καθε-
 λὼν αὐτὸ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνη, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ
 ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμε-
 54 νος. Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῇ, καὶ σάββατον ἐπί-
 φωσκε.

55 Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν
 συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ
 56 μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ. Ὑποστρέψα-
 σαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάβ-
 24 βατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν. Τῇ δὲ μιᾷ τῶν
 σαββάτων, ὅθρην βαθείος, ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημα, φέρεσαι
 2 ἠτοίμασαν ἀρώματα· καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗραν
 3 δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ
 εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.
 4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου,
 καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσειν
 5 ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ
 κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς·

48. = ἑαυτῶν 51. ≈ ὃς προσεδέχeto τὴν *Alii* :
 ὃς καὶ αὐτὸς προσεδέχeto τὴν 54. *add.* Καὶ Δέν-
 τος αὐτοῦ, ἐτίθηκε τῷ μνημείῳ λίθον. ὃν μόγις εἰ-
 κοσι ἐκύλιον. Ἦν δὲ ἡ ἡμέρα πρὸ σαββάτου. Κα-
 τηκολούθησαν δὲ " = καὶ 55. = καὶ *Alii* : αἱ
 " *om.* καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα 1. → καὶ τινες σὺν
 αὐταῖς.

Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν 6
 ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἐτι
 ὦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· "Οτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ 7
 ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτω-
 λῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆ-
 ναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ· καὶ 8.9
 ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα
 πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς ἑλοικοῖς. Ἦσαν δὲ ἡ 10
 Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώ-
 βου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς
 ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσει 11
 λῆρος· τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ 12
 Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρα-
 κύψας βλέπει τὰ ὀνόματα κείμενα ὡς ἑλόντα· καὶ ἀπηλ-
 θε πρὸς ἑαυτὸν, θαυμάζων τὸ γεγονός.

Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ 13
 τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα
 ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἥ ὄνομα Ἑμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὁμί- 14
 λουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων
 τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζη- 15
 τεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.
 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατέντο, τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι 16
 αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, 17
 οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ
 ἐστε σκυθρωποὶ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ὃ ὄνομα Κλεό- 18
 πας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς Ἱερουσα-
 λὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γεγόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέ-

9. 10. ~λοιποῖς ἡ Μαγδαληνὴ *Alit* : ~λοιποῖς. Ἦν
 δὲ ἡ Μαγδαληνὴ ἡ Ἰακώβου· καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐ-
 ταῖς ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτά. αἱ
 12. *om.* Ὁ δὲ Πέτρος *ad* γεγονός. *om.* κείμενα
Alit *transp.* *om.* ὡς ἑλόντα. *Alit* *transp.* ἀπηλ-
 θε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων 13. *add.* ἐκατόν ὄνό-
 ματι Οὐλαμμάς *f.* Ἀμμάς καὶ Κλεόπας 18. † ἐν
Alit : ~εἷς

19 ραίς ταύταις ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα ; Οἱ δὲ εἶπον
 αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο
 ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον
 20 τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκεν
 αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα
 21 θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν,
 ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτρώσθαι τὸν Ἰσραὴλ·
 ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγεις
 22 σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες
 τινες ἐξ ἡμῶν ἐξίστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθρῃαι ἐπὶ
 23 τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον,
 λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἡγγέλων ἰωρακέναι, οἱ λέγου-
 24 σιν αὐτὰς ζῆν. Καὶ ἀπηλλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ
 τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες
 25 εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐ-
 τοὺς· Ὡ ἀνῆτοι καὶ βραδυῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν
 26 ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. Οὐχὶ ταῦτα
 ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν
 27 αὐτοῦ ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων
 τῶν προφητῶν, διηρμήτευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς
 28 γραφαῖς τὰ περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἥγγισαν εἰς τὴν κώμην
 οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω
 29 πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν, λέγοντες· Μεῖ-
 νον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἰστέραν ἐστί, καὶ πέμπειν
 30 ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ
 ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν
 τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς.
 31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν
 32 αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ
 εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδιά ἡμῶν καιομένη
 ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὥς διηνοι-
 33 γεν ἡμῖν τὰς γραφάς ; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ
 ὁρᾷ, ἐπίστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ εὗρον συνηθρο-

24. εἶδομεν. 27. σπ. πάσαις 28. Ὡ προσεποιήσατο

σμίλους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγον· 34
 τας· "Οτι ἡγέρθη ὁ κύριος ὄντως, καὶ ᾤφθη Σίμωνι.
 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη 35
 αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ἔστη ἐν μέσῳ 36
 αὐτῶν, " καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες 37
 δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἰδοῦσιν πνεῦμα θειοῦ.
 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ; καὶ διατί 38
 διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδτε 39
 τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ
 εἰμι· ψηλαφῆσατέ με καὶ ἴδτε· ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ
 ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θειοῦτε ἔχοντα. Καὶ 40
 τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς
 πόδας. Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ 41
 θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθά-
 δε; Οἱ δὲ ἐπίδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρους, καὶ 42
 ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν 43
 ἔφαγεν.

Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς 44
 ὑμᾶς, ἔτι ᾧ σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ
 γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφῆταις, καὶ
 ψαλμοῖς, περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, 45
 τοῦ συνεῖναι τὰς γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτως 46
 γέγραπται, καὶ οὕτως ἴδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ
 ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι 47
 ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
 εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἄρξάμενον ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ. Ὑμεῖς 48

34. ~ ὄντως ὁ κύριος ἡγέρθη, 36. † ὁ Ἰησοῦς
 " om. καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Alii add. ἐγώ
 εἰμι, μὴ φοβεῖσθε. 37. Φάντασμα 42. → καὶ ἀπὸ
 μελισσίου κηρίου. 43. add. καὶ (λαβὼν) τὰ ἐπί-
 λοιπα (περισσεύματα) ἔδωκεν αὐτοῖς. 46. → καὶ
 οὕτως ἴδει 47. ἀρξάμενον f. ἀρξάμενοι f. ἀρξά-
 μενος

- 49 δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ
παθίσατε ἐν τῇ πόλει, ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ
ὑψους.
- 50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ
51 ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐ-
52 τῶν, καὶ ἀνεφίετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ
προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ
53 μετὰ χαρᾶς μεγάλης· καὶ ᾤσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ,
αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν.

49. † Ἱερουσαλὴμ, 50. → ἔξω 51. → καὶ ἀνεφί-
ετο εἰς τὸν οὐρανόν. 52. → προσκυνήσαντες αὐ-
τὸν, 53. † Ἀμήν.

εἰμὶ ἄξιος, ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήμα-
 τος. Ταῦτα ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰερδάνου, 28
 ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων. Τῇ ἑκατέρῃ βλῆ- 29
 πει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει· Ἴδε
 ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.
 Οὗτός ἐστι, περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὁπίσω μου ἔρχεσθαι 30
 αἰνῆς, ὅς ἐμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.
 Καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, 31
 διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. Καὶ 32
 ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τεθίαμαι τὸ πνεῦ-
 μα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμι-
 νεν ἐπ' αὐτόν. Καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμφας 33
 με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' οὗ ἂν
 ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον, καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός
 ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Καὶ γὰρ εἶδον, 34
 καὶ μεμαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Τῇ ἑκατέρῃ πάλιν εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ 35
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ 36
 περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκου- 37
 σαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθη-
 σαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος 38
 αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; Οἱ 39
 δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, (ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον,
 διδάσκαλε,) ποῦ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ 40
 ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον, ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ
 ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ὡρα ἦν ὡς δεκάτη.
 Ἦν Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν 41
 δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθη-
 σάντων αὐτῷ. Εὐρίσκει οὗτος ὁ πρῶτος τὸν ἀδελφόν 42
 τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρέκαμεν τὸν
 Ὁ Μεσσίαν (ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Ὁ Χριστός). Καὶ 43

28. r. ~ Βηθαβαρά 29. + ὁ Ἰωάννης 31. → τῷ

32. r. ὡσεὶ 40. ~ ὁ ὤψεσθε. " + δὲ 42. πρῶτον

" ~ Μεσίαν " + ὁ

ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ
 Ἰησοῦς εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωάν· σὺ κληθήσῃ
 44 Κηθᾶς· ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἑπαύριον ἠθέ-
 λησεν ἔξειλθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὗρίσκει Φίλιπ-
 45 πον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀπολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιπ-
 46 πος ἀπὸ Βηθσαιᾶ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρείου καὶ Πέ-
 46 τρου. Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει
 αὐτῷ· Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ προφη-
 ται, εὐσκήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ
 47 Ἰαζαρέθ· Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ἰαζαρέθ
 δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐξ-
 48 χου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμε-
 νον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς
 49 Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Να-
 θαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ
 50 τὴν συκῇν, εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει
 αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασι-
 51 λεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 Ὅτι εἶπόν σοι· Εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, ἡ
 52 σκεύεις; μείζω τούτων ὅψῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεω-
 γόμεν, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ
 καταβαίοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

2 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς
 2 Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη
 δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.
 3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ
 4 πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
 5 Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐκ ἔχω ἤκει ἡ ἄρα μου. Λέγει
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν,

43. † δὲ 44. † ὁ Ἰησὺς *Alit ponunt post* λέγει αὐτῷ.
 46 et 47. ≈ Ναζαρέτ. 49. † ὁ 51. πιστεύεις.
 " r. ὄψει. 52. ≈ ἀπ' ἄρτι

ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἕξ· κείμεναι 6
κατὰ τὸν καθαρισμόν· τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ
μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμί- 7
σατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγένισαν αὐτὰς ἕως ἁνω.
Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἄρ- 8
χιτρεκλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγένεσθαι ὁ ἀρχι- 9
τρεκλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον· (καὶ οὐκ ᾔδει
πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδειςαν, οἱ ἠντληκότες τὸ
ὕδωρ) Φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρεκλίνος, καὶ λέγει 10
αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθῃσι,
καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσων· σὺ τετῆρηκας
τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν 11
τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Κα- 12
περναούμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοί
αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ
πολλὰς ἡμέρας.

Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη 13
εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς. Καὶ εὗρεν ἐν τῇ ἐερᾷ τοὺς 14
πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς, καὶ
τοὺς περματιστὰς καθήμενους. Καὶ ποιήσας φραγέλ- 15
λιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ
τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν
ἐξέχευε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε· καὶ 16
τοῖς τὰς περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα
ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον
ἐμπορίου. Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γε- 17
γραμμένον ἐστίν· „Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου καταφά-
γεταί με.,, Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ 18
εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα
ποιεῖς; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε 19
τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

12. ἔμεινεν 15. τὰ κέρματα, 17. γ. κατέφαγέ 19. ἔδο

- 20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τισσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν
 ᾠκοδομήθῃ ὁ ναὸς οὗτος· καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις
 21 ἐγερθεὶς αὐτόν; Ἐκείνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ
 22 σώματος αὐτοῦ. Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνή-
 σθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι ταῦτο ἔλεγε· καὶ ἐπί-
 στευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.
 23 Ὡς δὲ ἦν ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πᾶσχα ἐν
 τῇ ἑορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
 24 θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει. Αὐτὸς δὲ ὁ
 Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν
 25 γινώσκειν πάντας· καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν, ἵνα τις
 μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε,
 8 τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν
 Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἀρχὸν τῶν Ἰου-
 2 δαίων· οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν νυκτός, καὶ εἶπεν
 αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδαμεν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδά-
 σκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν,
 3 ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾗ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη
 ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν
 μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασι-
 4 λείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πᾶς
 δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντι ἢ; μὴ δύναται
 εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν,
 5 καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ
 6 δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γε-
 γεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σὰρξ ἐστὶ· καὶ τὸ γεγε-
 7 νημένον ἐκ τοῦ πνεύματος, πνεῦμά ἐστι." Μὴ θαυ-
 μάσης, ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

22. † αὐτοῖς·

23. r. om. τοῖς

24. πάντα·

2. r. τὸν Ἰησοῦν

3. = ὁ

5. † ὁ

6. add. ὅτι

ἐκ τῆς σαρκὸς ἐγεννήθη.

" add. ὅτι ἐκ τοῦ πνεύ-

ματός ἐστι. Alii: ὅτι Θεὸς πνεῦμά ἐστι. Alii: ὅτι

Θεὸς πνεῦμά ἐστι, καὶ ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθη.

Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ 8
ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας, πόθεν ἔρχεται, καὶ τοῦ ὑπά-
γει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύμα-
τος. Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύνα- 9
ται ταῦτα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ- 10
τῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ
γινώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἶδαμεν λαλε- 11
μεν, καὶ ὃ ἑώρακαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυ-
ρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, 12
καὶ οὐ πιστεύετε· πῶς, εἰάν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια,
πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, 13
εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που, ὃς ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε 14
τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἢ μὴ 15
ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπη- 16
σει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονο-
γενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπό-
ληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν 17
ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν
κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. Ὁ πι- 18
στεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἥδη
κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονο-
γενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ 19
φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρω-
ποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐ-
τῶν τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων, μισεῖ τὸ 20
φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ
τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται 21
πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐταῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν
Θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα.

Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 22

10. † ὁ 13. → ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. 15. ⇝ μὴ ἀπό-
ληται, ἀλλ'

εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν,
 23 καὶ ἐβάπτιζεν. Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰ-
 νῶν, ἐγγὺς τοῦ Σαλείμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ·
 24 καὶ παρεγίνοντο, καὶ ἐβαπτίζοντο. Οὕτω γὰρ ἦν βε-
 25 βλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης. Ἐγένετο οὖν
 ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίου
 26 περὶ καθαρισμοῦ. Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ
 εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορ-
 δάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε, οὗτος βαπτίζει, καὶ
 27 πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ
 εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν· εὐδὲν, ἢ ἂν
 28 μὴ ᾗ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Αὐτοὶ ὑμεῖς
 ἴμοι μαρτυρεῖτε, ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς,
 29 ἀλλ' ὅτι ἀπεισταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου. Ὁ ἔχων
 τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου,
 ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν
 φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἣ ἐμὴ πεπλή-
 30 ρωται. Ἐκείνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.
 31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν. Ὁ ὢν ἐκ
 τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστί, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ
 32 τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἑπάνω πάντων ἐστί, καὶ ὁ
 ἑώρακε καὶ ἠκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυ-
 33 ρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν
 34 μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν. Ὁν
 γὰρ ἀπίστευεν ὁ Θεός, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ·
 35 οὐ γὰρ ἐκ' ἑμέτρων δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα. Ὁ πα-
 τὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ
 36 αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
 ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ
 τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

25. r. ∪ Ἰουδαίων *Alii conj.* Ἰησοῦ 27. *add.* ἀφ' ἑαυ-
 τοῦ *Alii transp.* 28. *om.* μοι 31. ∓ ἐπάνω πάν-
 των ἐστί, καὶ 32. ∓ τοῦτο 34. μέτρους ∓ ὁ Θεός
 36. ∪ μενεῖ

Ὡς οὖν ἔγνω ὁ κύριος, ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι, 1
 ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει, ἢ 2
 Ἰωάννης· (καίτοι γε Ἰησοῦς αὐτοὺς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' 3
 αἱ μαθηταὶ αὐτοῦ) ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε 4
 ἄλλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ἐδεῖ δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι 5
 διὰ τῆς Σαμαρείας. Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σα- 6
 μαρείας, λεγομένην Σιχαρ, πλησίον τοῦ χωρίου, 7
 οὗ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ἦν δὲ 8
 ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ 9
 τῆς ὁδοπορίας, ἐκαθίστο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα 10
 ἦν ὥστε ἔκτε. Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας, 11
 ἀντλησάτις ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν.
 (Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, 12
 ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.) Λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ Σα- 13
 μαρεῖτις· Πῶς σὺ, Ἰουδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς,
 αὐτοῦ γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος; (Οὐ γὰρ συγχρῶνται 14
 Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις.) Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν 15
 αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ 16
 λέγων σοι· Δός μοι πιεῖν· σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν, καὶ 17
 ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή· Κύριε, 18
 οὗτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φεῖαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν 19
 σὺν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ 20
 πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ; ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φεῖαρ, καὶ 21
 αὐτός ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμ- 22
 ματα αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς 23
 ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς δ' 24
 ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ 25
 διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ, ὃ δώσω αὐτῷ, 26
 γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζῶν 27
 αἰῶνιον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι 28
 τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε 29
 ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε, φώνησον τὸν 30

3. → πάλιν 5. r. Σιχαρ, " r. δ 9. om. Οὐ γὰρ ad
 Σαμαρεῖταις. 13. † ο

17 ἄνδρα σου, καὶ ἔλθε ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶ-
 πει· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς
 18 εἶπας· Ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω. Πάντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες·
 καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σε ἀνὴρ· τὺτο ἀληθείς εἶρη-
 19 κας. Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ, ὅτι προφη-
 20 τῆς εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσ-
 κύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν
 21 ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
 Ὑἱαί, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐκ
 τῷ ὄρει τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε
 22 τῷ πατρί. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς
 προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰου-
 23 δαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε
 εἰ ἀληθινὰ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρί ἐν
 πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους
 24 ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ
 τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ
 25 δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή· Οἶδα, ὅτι Ὁ Μεσ-
 σίας ἔρχεται· (ὁ λεγόμενος Χριστός·) ὅταν ἔλθῃ ἐπι-
 26 νος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
 27 Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἤλθον ὁ
 μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἑθαύμαζον, ὅτι μετὰ γυναικὸς
 ἐλάλει. Οὐδεὶς μάντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, τί λαλεῖς
 28 μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκει οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ
 γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἁν-
 29 θρώποις· Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωποι, ὃς εἶπέ μοι πάντα
 30 ὅσα ἐπαίησα· μήτι αὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον·
 31 ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν
 ὃν τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταί, λέγοντες·
 32 Ῥαββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρωσὶν ἔχω
 33 φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ
 34 πρὸς ἀλλήλους· Μήτις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει

21. ~ Πίστευέ μοι, γύναι, 25. ~ Μεσίας 27. γ. ἐθαύ-
 μασαν, 28. πολίταις· 30. † οὖν 31. ~ δὲ

αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα¹ ποιῶ τὸ
 θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ
 ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι² ἔτι³ τετράμηνός ἐστι, 35
 καὶ ὁ θρισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε
 τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι
 λευκαί εἰσι πρὸς θρισμὸν⁴ ἤδη. Ὁ θεριζὼν μίσθον 36
 λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον
 ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θεριζων. Ἐν 37
 γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, „ὅτι ἄλλος
 ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θεριζων.,, Ἐγὼ ἀπέ- 38
 στειλα ὑμᾶς θεριζέειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι
 κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύ-
 θατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπί- 39
 στευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον
 τῆς γυναικὸς, μαρτυρούσης· Ὅτι εἴπέ μοι πάντα ὅσα
 ἐποίησα. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, 40
 ἠρώτων αὐτὸν μένειν παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ
 δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῶν πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν 41
 λόγον αὐτοῦ. Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι οὐκέτι διὰ 42
 τὴν σὴν⁵ λαλίαν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν,
 καὶ οἶδαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ
 κόσμου, ὁ Χριστός.

Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ 43
 ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρ- 44
 τύρησεν, ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ
 ἔχει. Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδίδξαντο 45
 αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν
 Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς
 τὴν ἑορτὴν. Ἦλθεν οὖν⁶ πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ 46
 τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν

34. ~ ποιήσω 35. → ἔτι ¹ γ. τετράμηνόν

35. 36. θρισμόν. Ἦδη ὁ θεριζων 36. † Καὶ

37. → ὁ 42. μαρτυρίαν ² ὁ Χριστός.

43. → καὶ ἀπῆλθεν 44. † ὁ 46. † ὁ Ἰησοῦς

τις βασιλικός, οὗ ὁ υἱὸς ἡσθένει, ἐν Καπερναούμ.
 47 Οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς
 τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἤρώτα αὐτὸν,
 ἵνα καταβῇ, καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ
 48 ἀποθνήσκειν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐάν
 49 μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃτε, οὐ μὴ πιστεύσητε. Λέγει
 πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, καταβηθι, πρὶν ἀπο-
 50 θανεῖν τὸ παιδίον μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πο-
 ρεύου· ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος
 51 τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπαρεύετο. Ἦδη
 δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν
 αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.
 52 Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ἄραν, ἐν ᾗ κομψότερόν
 ἔσχε. Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὅτι ἡ ἄρα ἐβδόμη ἀφῆ-
 53 κεν αὐτὸν ὁ πυρετός. Ἐγὼ οὖν ὁ πατήρ, ὅτι ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ἄρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός
 σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ
 54 ἔλη. Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰη-
 σοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
 5 Μετὰ ταῦτα ἦν ἱορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη
 2 ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσο-
 λύμοις, ἐπὶ τῇ προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγο-
 3 μένη Ἐβραϊστὶ Βηθσάδᾳ, πέντε στοᾶς ἔχουσα. Ἐν
 ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων,
 τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν [ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδα-

50. → Καὶ ὁ Ἰησοῦς, 51. υἱός 52. ἔχθες
 1. add. ἡ ὁ 2. Ἱεροσολύμοις κολυμβήθρα,
Alit : Ἱεροσολύμοις προβατικῇ κολυμβήθρα, *Alit* :
 Ἱεροσ., ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, *Alit* : Ἱεροσ.
 ἐν τῇ προβ. κολ., βηθζαθὰ, *f.* βητζεθὰ, *f.* βηλ-
 ζεθὰ, *f.* βηθσαῖδᾳ, 3. → πολὺ → ἐκδεχομένων *ad*
νοσήματι. *Alit om.* ἐκδεχ. *ad* κίνησιν. *Alit om.* Ἀγ-
 γελος *ad* νοσήματι. *Alit om.* Ἀγγελος *ad* ὕδαρ.
Alit om. ὁ οὖν πρῶτος *ad* νοσήματι. *Alit om.* μετὰ
ad ὕδατος, *Alit om.* ᾧ δῆποτε *ad* νοσήματι.

τος πίησιν. Ἀγγελος γὰρ ἑκατὰ καιρὸν ἑκατίβαινον 4
 ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἰτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν
 πρῶτος ἰμβᾶς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιῆς
 ἰγίνετο, ὃ δὴ ποτε κατείχετο νοσήματι]. Ἦν δὲ τις 5
 ἄνθρωπος ἐκεῖ, τριάκοντα ἑκατὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ
 ἀσθενείᾳ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ 6
 γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις
 ὑγιῆς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, 7
 ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ,
 βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾗ δὲ ἐρχομαι ἐγώ,
 ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· 8
 Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει.
 Καὶ εὐθὺς ἰγίνετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρε τὸν 9
 κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπάτει. Ἦν δὲ σάββατον
 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ 10
 θεοραπηνμένῳ· Σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστὶ σοι ἄραι
 τὸν κράββατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, 11
 ἐκείνός μοι εἶπεν· Ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ πε-
 ριπάτει. Ἠρώτησαν ὁ οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρω- 12
 πος, ὁ εἰπὼν σοι· Ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ
 περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ 13
 Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὅχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ 14
 ταῦτα εὕρισκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν
 αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ
 χεῖρόν σοί τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ 15
 ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν, ὁ ποιήσας
 αὐτόν ὑγιῆ. Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν 16
 οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββατῷ. Ὁ δὲ Ἰη- 17
 σοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργά-

4. add. κυρίου Alii om. κατὰ καιρὸν ἑκατίβαινον ἑκατίβαινον
 f. ἑλόμεν τὸν ἐν 5. r. om. καὶ 7. r. βάλῃ
 12. → οὖν ἑκατὼ om. τὸν κράββατόν σου 13. ὁ ἀσθε-
 νῶν Conject. Ὁ δὲ οὐκ 15. με 16. † καὶ ἐξῆ-
 του αὐτόν ἀποκτείνει,

18 ζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζη-
 τουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε
 τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν,
 19 ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται
 ὁ υἱὸς ποιεῖν ἅφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν
 πατέρα ποιῶντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκείνος ποιῇ, ταῦτα καὶ
 20 ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ· ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν, καὶ
 πάντα δείκνυσιν αὐτῷ, ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τού-
 21 των δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὡςπερ
 γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ· οὕτω
 22 καὶ ὁ υἱὸς, οὓς θέλει, ζωοποιεῖ. Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ
 κρίνει οὐδένα· ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ
 23 υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱόν, καθὼς τιμᾶσι τὸν
 πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα,
 24 τὸν πέμψαντα αὐτόν. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ
 τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με,
 ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ
 25 μεταβίβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ἄρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε
 οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ·
 26 καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὡςπερ γὰρ πατὴρ ἔχει
 ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν
 27 ἐν ἑαυτῷ. Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν
 28 ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί. Μὴ θαυμάζετε τοῦ-
 το· ὅτι ἔρχεται ἄρα, ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις
 29 ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ
 τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ
 30 φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύνα-
 μαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω,
 κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ
 τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός

19. add. τοῦ ἀνθρώπου 25. ἀνθρώπου 27. ποι-
 ῶν. Ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί, μὴ

με'. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία 31
 μου οὐκ ἔστιν ἀληθής. Ἄλλος ἐστὶν ὁ μάρτυρῶν περὶ 32
 ἑμοῦ· καὶ οἶδα, ὅτι ἀληθής ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ἣν
 μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ. Ὑμεῖς ἀπιστάλατε πρὸς Ἰωάν- 33
 νην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ 34
 ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω,
 ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καίόμενος 35
 καὶ φαίνει· ὑμεῖς δὲ ἠβελήσατε ἁγαλλισθῆναι πρὸς
 ἄραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυ- 36
 ρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα, ἃ ἔδωκέ μοι
 ὁ πατήρ, ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ
 ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ, ὅτι ὁ πατήρ με ἀπίσταλκε.
 Καὶ ὁ πέμψας με πατήρ αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ. 37
 Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐ-
 τοῦ ἑωράκατε. Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μέ- 38
 νοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς
 οὐ πιστεύετε. Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε 39
 ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
 μαρτυροῦσαι περὶ ἑμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς 40
 με, ἵνα ζωὴν ἔχητε. Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμ- 41
 βάνω· ἀλλ' ἐγνώκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ 42
 οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι 43
 τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· εἰάν ἄλλος
 ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψετε. Πῶς 44
 δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμ-
 βάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ
 ζητεῖτε; Μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς 45
 τὸν πατέρα· ἐστὶν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν
 ὑμεῖς ἠλπίκατε. Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε 46
 ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἑμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. Εἰ δὲ τοῖς 47
 ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι
 πιστεύσετε;

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης 6

30. † πατρός. 32. οἶδατε, 35. γ. ἀγαλλισθῆναι

2 τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
 ὄχλος πολὺς, ὅτι ἰώρων τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ
 3 τῶν ἀσθενούντων. Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς,
 4 καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦν δὲ
 5 ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Ἐπάρας
 οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι
 πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν
 Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν
 6 οὗτοι; (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ
 7 ᾔδει, τί ἔμελλε ποιεῖν.) Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος·
 Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα
 8 ἵκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος
 9 Πέτρου· Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρ-
 τους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἔστιν
 10 εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀν-
 θρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῇ τόπῳ.
 Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥσεί πεντακισχί-
 11 λιοι. Ἐλάβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστή-
 σας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνα-
 κειμένοις ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων, ὅσον ἠθε-
 12 λον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐ-
 τοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ
 13 τι ἀπόληται. Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα
 κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθί-
 14 νων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν
 ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον·
 Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης, ὁ ἐρχόμενος εἰς
 15 τὸν κόσμον. Ἰησὺς οὖν γινούς ὅτι μέλλουσιν ἐρχεσθαι,
 καὶ ἀρπάζειν αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα,
 ἀνεχώρησε ἄλλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

1. add. εἰς τὰ μέρη 2. † αὐτῷ 4. Conj. om. τὸ πάσχα,
 9. → ἐν " ≈ ὅς 10. → δὲ " → οὖν 11. → τοῖς
 μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ " ἠθελεν. 15. → ἄλλιν

με'. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία 31
 μου οὐκ ἔστιν ἀληθής. Ἄλλος ἐστὶν ὁ μάρτυρων περὶ 32
 ἑμοῦ· καὶ οἶδα, ὅτι ἀληθής ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ἣν
 μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ. Ὑμεῖς ἀπιστάλακατε πρὸς Ἰωάν- 33
 νην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ 34
 ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω,
 ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος 35
 καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἄγαλλιασθῆναι πρὸς
 ὦραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυ- 36
 ρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα, ἃ ἔδωκέ μοι
 ὁ πατήρ, ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ
 ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ, ὅτι ὁ πατήρ με ἀπείσταλκε.
 Καὶ ὁ πέμψας με πατήρ αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ. 37
 Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐ-
 τοῦ ἐωράκατε. Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μέ- 38
 νοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς
 οὐ πιστεύετε. Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε 39
 ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ
 μαρτυροῦσαι περὶ ἑμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς 40
 με, ἵνα ζωὴν ἔχητε. Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμ- 41
 βάνω· ἀλλ' ἐγνώκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ 42
 οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι 43
 τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· εἰάν ἄλλος
 ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε. Πῶς 44
 δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμ-
 βάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ
 ζητεῖτε; Μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ κατηγοροῦμαι ὑμῶν
 τὸν πατέρα· ἐστὶν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, ὃς ἀπὸ τῆς ἀληθείας
 ὑμῶν ἠλπίκατε. Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἑμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν
 ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς ἐμοῦ πιστεύσετε;

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς.

30. † πατρός. 32. οἶδα

2 τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
ὄχλος πολὺς, ὅτι ἰώρων τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ
3 τῶν ἀσθενούντων. Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς,
4 καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦν δὲ
5 ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Ἐπάρας
οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ θεωσάμενος ὅτι
πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν
Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν
6 οὗτοι; (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ
7 ᾔδει, τί ἐμελλε ποιεῖν.) Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος·
Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκούσιν αὐτοῖς, ἵνα
8 ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος
9 Πέτρου· Ἔστι παιδάριον ἔν ὧδε, "ὃ ἔχει πέντε ἄρ-
τους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστίν
10 εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀν-
θρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῇ τόπῃ.
Ἀνέπεσον " οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥσει πεντακισχί-
11 λιοι. Ἐλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστή-
σας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνα-
κειμένα ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων, ὅσον " ἦθε-
12 λον. ἐνεπλήσθησαν οὖν οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ, καὶ ἐτεταπέρησαν τὰ περὶ τῶν κλάσματα, ἵνα μὴ
13 τινὲς ἐλείψωσιν. Συνήγαγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τὰ
κλάσματα τῶν ὀψαρίων, καὶ ἐγένευσαν δώδεκα
14 κοφίνους, ὅσους κοφίνους ἔλαβον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ὅτι ἐστὶν ὁ ἄριθμος τῶν ἀνθρώπων οἱ
ἐσθίσαντες τὸν ἄρτον τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ. ἐπὶ τὸ πάσχα, οὖν 11. → τοῖς
ἐν. 15. → πάλιν

με'. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία 31
 μου οὐκ ἔστιν ἀληθής. Ἄλλος ἐστὶν ὁ μάρτυρῶν περὶ 32
 ἑμοῦ· καὶ οἶδα, ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία, ἣν
 μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ. Ὑμεῖς ἀπιστάλατε πρὸς Ἰωάν- 33
 νην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ. Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ 34
 ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω,
 ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καίόμενος 35
 καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠβελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς
 ὄραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυ- 36
 ρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα, ἃ ἔδωκέ μοι
 ὁ πατήρ, ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ
 ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἑμοῦ, ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε.
 Καὶ ὁ πέμψας με πατήρ αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμῆ. 37
 Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐ-
 τοῦ ἑώρακατε. Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μέ- 38
 νοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς
 οὐ πιστεύετε. Ἐρευνᾶτε τὰς γραφαίς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε 39
 ἐν αὐταῖς ζῶν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσι αἱ
 μαρτυροῦσαι περὶ ἑμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς 40
 με, ἵνα ζῶν ἔχητε. Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμ- 41
 βάνω· ἀλλ' ἐγνώκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ 42
 οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι 43
 τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· εἰάν ἄλλος
 ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε. Πῶς 44
 δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμ-
 βάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ
 ζητεῖτε; Μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς 45
 τὸν πατέρα· ἐστὶν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν
 ὑμεῖς ἠλπίκατε. Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε 46
 ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἑμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. Εἰ δὲ τοῖς 47
 ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι
 πιστεύσετε;

Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης 6

30. † πατρός. 32. οἶδατε, 35. r. ἀγαλλιασθῆναι

2 τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
 ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐώρων τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει ἐπὶ
 3 τῶν ἀσθενούντων. Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς,
 4 καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦν δὲ
 5 ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Ἐπάρας
 οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι
 πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν
 Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν
 6 οὗτοι; (Τούτο δὲ εἶλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ
 7 ᾔδει, τί ἔμελλε ποιεῖν.) Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος·
 Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα
 8 ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ
 τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος
 9 Πέτρου· Ἔστι παιδάριον ἕν ὧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρ-
 τούς κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν
 10 εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀν-
 θρώπους ἀναπσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῇ τόπῳ.
 Ἀνέπεσον ὃ οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥσει πεντακισχί-
 11 λιοι. Ἐλάβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστή-
 σας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνα-
 κειμένοις ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων, ὅσον ἦθε-
 12 λον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐ-
 τοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ
 13 τι ἀπόληται. Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα
 κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθί-
 14 νων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν
 ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον·
 Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης, ὁ ἐρχόμενος εἰς
 15 τὸν κόσμον. Ἰησοῦς οὖν γινούς ὅτι μέλλουσιν ἐρχεσθαι,
 καὶ ἀρπάζειν αὐτὸν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα,
 ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

1. add. εἰς τὰ μέρη 2. † αὐτῷ 4. Conj. om. τὸ πάσχα,
 9. → ἐν " ≈ ὅς 10. → δὲ " → οὖν 11. → τοῖς
 μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ " ἦθελεν. 15. → πάλιν

Ὡς δὲ ὁψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ 16
ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρ- 17
χοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ. Καὶ σκο-
τία ἦδε ἐγγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ
Ἰησοῦς. Ἡ τε θάλασσα, ἀνέμου μεγάλου πνέοντος, 18
διηγείρετο. Ἐλληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε 19
ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ
τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου ἡγνόμενον· καὶ
ἐφοβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, μὴ φο- 20
βεῖσθε. Ἡθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον 21
καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν
ὑπῆγον.

Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος, ὁ ἑστηκὸς πέραν τῆς θαλάσ- 22
σης, ἰδὼν, ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ
ἐν, καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὸ πλοῖον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπῆλθον· (ἄλλα δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος 23
ἐγγὺς τοῦ τόπου, ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαρι-
στήσαντος τοῦ κυρίου) ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος, ὅτι 24
Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβη-
σαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοῦμ,
ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν. Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν 25
τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, πότε ὧδε
γέγονας; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἀμὴν 26
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ζητεῖτέ με, οὐχ ὅτι εἶδετε σημεῖα,
ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτάσθητε.
Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρωσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ 27
τὴν βρωσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατήρ ἐσφρά-
γισεν ὁ θεός. Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί ποιῶμεν, ἵνα 28

17. οὕτω 22. εἶδον, f. εἶδεν, "† ἐκεῖνο, εἰς ὃ ἐνέ-
βησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, "r. πλοιάριον, 23. ἄλ-
λων πλοιαρίων ἐλθόντων ἐκ "→ εὐχαριστήσαν-
τος τοῦ κυρίου 24. † καὶ

- 29 ἐργαζόμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα
30 πιστεύσητε εἰς ὃν ἀπίστανται ἐκεῖνος. Εἶπον οὖν αὐ-
τῷ· Τί οὖν ποιῆς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύ-
31 σωμέναι ; τί ἐργάζῃ ; Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάνα φα-
γοί ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· „ Ἄρτον
32 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.,,· Εἶπε
οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μω-
σῆς δίδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ
πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
33 τὸν ἀληθινόν· Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ κατα-
βαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν δίδους τῷ κόσμῳ.
34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κύριε, παντοτεὶ δὸς ἡμῖν τὸν
35 ἄρτον τοῦτον· Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι
ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, οὐ μὴ πεινά-
σῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε·
36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ ἰωρᾶκατέ ἡμεῖς, καὶ οὐ πι-
37 στεύετε· Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, πρὸς ἐμὲ ἔξει·
38 καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω· ὅτι
καταβίβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα
39 τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με· ἵνα πᾶν ὃ
δίδωκέ μοι, μὴ ἀπολείσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω
40 αὐτὸ ἐν τῇ ἰσχύατι ἡμέρα· Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱόν, καὶ
πιστεύων εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω
41 αὐτὸν ἐν τῇ ἰσχύατι ἡμέρα· Ἐγὼ γινύσκω οὖν οἱ
Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος
42 ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός
ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, ὃν ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πα-
τέρα καὶ τὴν μητέρα ; Πῶς οὖν λέγει οὗτος· Ὅτι ἐκ

29. = ὁ 32. = οὖν 35. = δὲ 36. om. με,
39. † πατρός, 40. r. δὲ " ≈ πατρός μου,
42. → οὗτος·

τοῦ οὐρανοῦ καταβίβηκα ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ 43
 εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. Οὐδεὶς 44
 δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, εἰὰν μὴ ὁ πατήρ, ὁ πέμψας
 με, ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ
 ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· 45
 „Καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ Θεοῦ., Πᾶς ὁ ἀκέ-
 σας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρὸς με.
 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις ἠώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ 46
 τῷ Θεῷ· οὗτος ἠώρακε τὸν πατέρα. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω 47
 ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον. Ἐγὼ 48
 εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ 49
 μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρ- 50
 τος, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ
 φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ 51
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· εἰὰν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ
 ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος ὃς, ὃν
 ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ
 τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλή- 52
 λους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν
 δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· 53
 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ
 υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἶμα, οὐκ
 ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, 54
 καὶ πίνων μου τὸ αἶμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ
 ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἡ γὰρ σὰρξ μου 55
 ἄληθώς ἐστι βρωσίς, καὶ τὸ αἷμά μου ἄληθώς ἐστι
 πόσις. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ 56
 αἶμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. Καθὼς ἀπέστειλέ 57
 με ὁ ζῶν πατήρ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα· καὶ ὁ
 τρώγων με, καὶ πίνωνς ἐμὸν αἷμα, ζήσεται δι' ἐμέ. Οὗτός ἐστιν 58
 ὁ ἄρτος, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον

43. † οὖν

44. r. om. ἐν

45. † τῷ " † οὖν

" Ὑακούων

51. → ἣν ἐγὼ δώσω 55. ≈ ἀληθὲς bis.

57. ∪ ζήσῃ

οἱ πατέρες ὁμων, καὶ ἀπέθανον ὁ τρώγων τέτοτον
59 τὸν ἄρτον, ἢ ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Ταῦτα εἶπεν ἐν
συναγωγῇ διδάσκων ἐν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
εἶπον· Σκληρὸς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐ-

61 τῷ ἀκούειν; Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ, ὅτι γογγύ-
ζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτῷ, εἶπεν αὐτοῖς·

62 Τέτο ὑμᾶς σκανδαλίζει; Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν

63 τῷ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα, ὅπου ἦν τὸ πρότερον; Τὸ
πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιεῖν· ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν.

Τὰ ρήματα, ἃ ἐγὼ ἑλάλῃ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή
64 ἐστίν. Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὁμων τινές, οἳ οὐ πιστεύουσιν·

ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύον-
65 τες, καὶ τίς ἐστὶν ὁ παραδῶσάιν αὐτόν. Καὶ ἔλεγεν·

Διὰ τέτο εἶρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρὸς με, ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τῷ πατρὸς

66 μου. Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν
αὐτῷ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ οὐκέτι μετ' αὐτῷ περιπα-

67 τουν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς
68 θέλετε ὑπάγειν; Ἀπεκρίθη αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύ-

ριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ρήματα ζωῆς αἰωνίου
69 ἔχεις· καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνωκάμεν, ὅτι

70 σὺ εἶ ὁ ἅγιος τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὁμων

71 εἷς διάβολός ἐστιν. Ἔλεγεν δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος
Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι,

εἷς ὃν ἐκ τῶν δώδεκα.

7 Καὶ περιπατεῖ ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ· οὐ γὰρ ἠθέλην ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι
2 ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. Ἦν δὲ

58. ὁμων ἢ τὸ μάνα, ἢ ζήσει 63. ὡς λε-
λάληκα 65. ὁ μου. 68. ἢ οὖν 69. γ. ὡς Χρι-
στός, ὁ υἱὸς τῷ Θεῷ τῷ ζῶντος. 70. ὁ Ἰησοῦς·
71. ἀπὸ Καριώτου ἢ ὡν 1. εἶχεν ἐξουσίαν

ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία. Εἶπον 3
οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Μετάβηθι ἐντεῦ-
θεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί
σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου, ἃ ποιεῖς. Οὐδεὶς γὰρ ἐν 4
κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι.
Εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέραςαι σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. Οὐδὲ 5
γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. Λέγει 6
οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕτω πάρε-
στιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμῖν πᾶντοτε ἐστίν· ἐτοιμος.
Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι 7
ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ
ἐστίν. Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ 8
οὐκ ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς
ὁ ἐμὸς οὕτω πεπλήρωται. Ταῦτα εἶπὼν αὐτοῖς, 9
ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ 10
αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανε-
ρῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζή- 11
τουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· Ποῦ ἐστίν ἐκεῖ-
νος; Καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ· ἦν ἐν τοῖς 12
ὄχλοις. Οἱ μὲν ἔλεγον· Ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι
ἔλεγον· Οὐ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. Οὐδεὶς μέντοι 13
παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-
δαίων.

Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς 14
τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε. Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, 15
λέγοντες· Πᾶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς;
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδασχὴ 16
οὐκ ἐστίν ἐμῇ, ἀλλὰ τῇ πέμψαντός με. Ἐάν τις θέλῃ 17
τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆν, γνώσεται περὶ τῆς διδασχῆς,
πότεροι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.
Ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ 18.

4. αὐτό 5. add. τότε. 6. οὖν 8. ταύτην·
" γ. οὕτω 9. † δὲ " αὐτὸς ἔμεινεν 12. † δὲ
16. οὖν αὐτοῖς

- ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν, οὗτος ἀληθής
 19 ἔστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. Οὐ Μωσῆς δὲ
 δακεῖ ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν
 20 νόμον· τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος
 καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι;
 21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργοις ἐποί-
 22 ησα, καὶ πάντες ἑθαυμάζετε διὰ τοῦτο. Μωσῆς δέ-
 δακεν ὑμῖν τὴν περιτομήν· (οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσείως
 ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων) καὶ ἐν σαββάτῳ περι-
 23 τέμνετε ἄνθρωπον. Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος
 ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσείως, ἱμοὶ
 χολᾷτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῇ ἐποίησα ἐν σαββά-
 24 τῳ; Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν
 25 κρίνατε. Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμι-
 26 τῶν· Οὐχ οὗτός ἐστιν, ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ
 ἰδε, παρρησία· λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν μή-
 ποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
 27 ὁ Χριστός; Ἀλλὰ τοῦτοι οἶδামεν, πόθεν ἐστίν ὁ
 δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει, πόθεν
 28 ἐστίν. Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ
 Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Καὶ μὲ οἶδατε, καὶ οἶδατε πόθεν
 εἰμὶ· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστίν ἀλη-
 29 θινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε. Ἐγὼ οἶδα
 αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, καὶ κεῖνός με ἀπέστειλεν.
 30 Ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπίβαλεν ἐπ'
 αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐκ ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
 31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ
 ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, ἡμεῖς πλείονα
 32 σημεῖα τούτων ποιήσει, ἢν οὗτος ἐποίησεν; Ἦκου-
 σαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ
 ταῦτα καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς

21. → ὁ ἑθαυμάζετε. Διὰ τῆτο Μωσῆς 23. add. πῶς
 "χολῶν. 26. → καὶ "† ἀληθῶς 28. εἰμὶ; 29. † δὲ
 "εἰμι, 31. Ὡμὴ "→ τούτων

ὑπηρέτας, ἵνα τιάσωσιν αὐτόν. Εἶπεν οὖν ὁ 33
 Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω
 πρὸς τὸν πέμψαντά με. Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὐρή- 34
 σιτε· καὶ ὅπου ἔιμι ἐγὼ. ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθεῖν.
 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς· Ποῦ οὗτος μέλ- 35
 λει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν αὐτόν; μὴ
 εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι,
 καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας; Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος, 36
 ὃν εἶπε· Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὐρήσετε· καὶ ὅπου
 ἔιμι ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθεῖν;

Ἐν δὲ τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς 37
 εἰστήκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις διψᾷ,
 ἔρχεσθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, 38
 καθὼς εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ
 ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ 39
 πνεύματος, οὗ ἐμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς
 αὐτόν· οὕτω γὰρ ἦν πνεῦμα ἁγίον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς
 οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου 40
 ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς
 ὁ προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. 41
 Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χρι-
 στὸς ἔρχεται; Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρ- 42
 ματος Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν
 Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ 43
 ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινες δὲ ἠθελον ἐξ αὐτῶν 44
 πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς
 χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς 45
 καὶ Φαρισαίους. Καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ
 ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε 46

33. † αὐτοῖς 34. et 36. εἰμι 37-38. καὶ πινέτω ὁ
 πιστ. ε. ἐμέ, κ. ε. ἡ γραφὴ. Ποταμοὶ *Alii*: καὶ πι-
 νέτω ὁ πιστ. ε. ἐμέ. Καθὼς ε. ἡ γραφὴ· Ποταμοὶ
 39. → ἁγίον, " *add.* ἐπ' αὐτούς, *Alii add.* δεδομένον,
 1^h → ὁ 41. → δὲ

- οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.
 47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς
 48 πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς
 49 αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ
 50 μὴ γινώσκων τὸν νόμον· ἐπικατάρτατοί εἰσι. Λέγει
 Νικόδημος πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτὸν,
 51 εἰς ὃν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄν-
 θρωπον, εἰ μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ
 52 γνῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῶ· Μὴ καὶ
 σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ᾧ; ἐρευνήσου καὶ ἴδε, ὅτι προ-
 φήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται.
 53 [Καὶ ἔπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.
 81.2 Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ὄρθρου
 δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
 ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.
 3 Ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς
 αὐτὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημμένην, καὶ στή-
 4 σαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ, λέγουσιν αὐτῇ· Διδάσκαλε,
 αὕτη ἡ γυνὴ κατειλήφθη ἐπαυτοφῶρῳ μοιχευομένη.
 5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαού-
 τας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις; Τοῦτο δὲ

46. → ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

49. ἐπικατάρτατοί

50. *om.* νυκτὸς *et add.* τὸ πρότερον

51. Ὁ πρῶτον,

52. *add.* τὰς γραφάς, ἐγείρεται.

53. — Καὶ ἐπο-

ρεύθη *ad cap.* 8, 11. μηκέτι ἁμάρτανε. ἔπορεύθη-
 σαν *f.* ἀπῆλθον

τὰ ἴδια *f.* τὸν τόπον 2. πάλιν
 βαθείας ἦλθεν *om.* καὶ πᾶς *ad* αὐτόν.

Alii om. πρὸς αὐτόν. *om.* καὶ καθ. *ad* αὐτούς.

3. Φέρουσι *f.* προσήνεγκαν ἄρχιερεῖς *om.* πρὸς
 αὐτόν ἐπὶ ἁμαρτία εἰλημμένην, *f.* καταληφθεῖ-

σαν, 4. εἶπον *add.* πειράζοντες. *Alii add.* ἐκπει-
 ράζοντες αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, ἵνα ἔχωσι κατηγορίαν αὐ-
 τοῦ. ταύτην εὖρομεν ἐπ' αὐτοφῶρῳ μοιχευομέ-

νην. 5. Μωσῆς δὲ ἐν τῷ νόμῳ ἐκέλευσε λιθά-
 ζειν *f.* λιθάζεσθαι. σὺ δὲ νῦν τί λέγεις περὶ αὐ-

τῆς; 6. *om.* Τοῦτο *ad* κατηγορεῖν αὐτοῦ.

"ἔλεγον πειράζοντες αὐτὸν, ἵνα ἔχῃσι ἡ κατηγορεῖν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. Ὡς δὲ ἐπέμεινον ἑρπυζῶντες αὐτὸν, 7 ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ἥρῳν, ἡ πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω. Καὶ πάλιν 8 ἡ κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἰσχύατων· καὶ κατελείφθη ὁ μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἵστῶσα. Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θρασάμενος πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκείνοι οἱ κατηγοροί σε; οὐδεὶς σε κατέκρινεν; Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς, 11 κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω· πορεύου, καὶ μηκέτι ἀμάρτανε.]

Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ

6. ἔπαιον ἐπειράζοντες ἑώρασι ἡ κατηγορεῖν κατ' αὐτοῦ. *om.* τῷ δακτύλῳ ἡ κατέγραφεν *f.* καταγίγραφεν *add.* προσποιούμενος. *f.* μὴ προσποιούμενος. 7. ἑρπυζῶντες, ἀναβλέψας (*f.* ἀνέκυψε καὶ) λέγει αὐτοῖς· ἡ πρῶτον λίθον ἐπ' αὐτὴν βαλλέτω. 8. κατακύψας, τῷ δακτύλῳ κατέγραφεν *add.* ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας. 9. *om.* Οἱ δὲ ἀκούσαντες, *Alit.* Ἐκαστος δὲ τῶν Ἰουδαίων *om.* καὶ ὑπὸ *ad* ἐλεγχόμενοι, εἰς καθ' εἷς (*f.* εἰς ἕκαστος αὐτῶν) ἀνεχώρησαν, *om.* ἕως τῶν ἰσχύατων *Alit.* ὥστε πάντας ἐξελεῖν *om.* μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ *Al. om.* μόνος *Al. om.* ὁ Ἰησοῦς, οὐσα. 10. Ἀναβλέψας οὖν *om.* καὶ μηδένα ἀδ' γυναικὸς, *Al.* εἶδεν αὐτὴν καὶ εἶπεν *Al. om.* πλὴν τῆς γυναικὸς, *om.* αὐτῇ *Al.* τῇ γυναικί· *om.* Ἡ γυνὴ, *Al.* ὦναι, *om.* πῦ εἰσιν *ad* σε; *Al. om.* ἐκεῖνοι *ad* σου; *Al. om.* ἐκεῖνοι 11. Καὶ κείνη εἶπεν αὐτῷ· Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐδὲ *om.* κρίνω· ὕπαγε, *add.* ἀπὸ τοῦ νῦν *f.* τὸ λοιπὸν 12. *om.* αὐτοῖς

- περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.
 13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρ-
 14 τυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. Ἀπεκρίθη
 Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυ-
 τοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα, πόθεν
 ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε, πόθεν
 15 ἔρχομαι, ἢ ποῦ ὑπάγω. Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρί-
 16 νετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ,
 ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ,
 17 ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. Καὶ ἐν τῷ νόμῳ
 δὲ τῷ ὑμετέρῳ γεγραπται· „Ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ
 18 μαρτυρία ἀληθής ἐστιν., Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ
 ἑμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.
 19 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη
 Ἰησοῦς· Οὐτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου. Εἰ
 20 ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἂν. Ταῦτα τὰ
 ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν
 τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ᾔδειαν
 21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω,
 καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖ-
 22 θε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν. Ἐλε-
 γον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέ-
 23 γει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν; Καὶ
 εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν
 24 ἄνω εἰμὶ· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστέ, ἐγὼ οὐκ
 εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀπο-
 θανεῖτε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύ-
 σῃτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
 25 ὑμῶν. Ἐλεγοντοῦν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐ-
 26 τοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἡ ἀρχὴ ὅ,τι καὶ λαλῶ ὑμῖν. Πολ-

14. r. καὶ 16. ἀληθινή 19. † ὁ 20. † ὁ Ἰησοῦς
 21. † ὁ Ἰησοῦς. " add. καὶ οὐχ εὐρήσετε, 25. † Καὶ
 " Τὴν ἀρχὴν, ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν, πολλὰ ἔχω... κρί-
 νειν. Ἀλλ' Αἰεὶ: Τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν;

λὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν, καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας
 με ἀληθὴς ἐστὶ· καὶ γὰρ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα
 'λέγω εἰς τὸν κόσμον. Οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι τὸν πατέρα 27
 αὐτοῖς ἔλεγεν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· "Ὅταν 28
 ὑψώσῃτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε, ὅτι
 ἐγώ 'εἰμι· καὶ ἀπ' ἐμυτοῦ ποιῶ οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς
 ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ· καὶ ὁ πέμψας 29
 με, μετ' ἐμοῦ ἐστίν· οὐκ ἀφῆκέ με μόνον· ὁ πατήρ,
 ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς 30
 αὐτόν. Ἐλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκό- 31
 τας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μένητε ἐν τῷ λόγῳ
 τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ, καὶ γνώσεσθε 32
 τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς· Ἀπε- 33
 κρίθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδεὶς
 δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις· "Ὅτι ἐλευθε-
 ροὶ γενήσεσθε; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν 34
 λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, δούλος ἐστὶ
 'τῆς ἀμαρτίας· Ὁ δὲ δούλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς 35
 τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· Ἐὰν οὖν ὁ 36
 υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὅντως ἐλεύθεροὶ ἔσεσθε. Οἶδα, 37
 ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι,
 ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν· Ἐγὼ δ' ἐώρακα 38
 παρὰ τῷ πατρί 'μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὁ " ἐώρα-
 κατε παρὰ τῷ πατρί ὑμῶν, ποιεῖτε· Ἀπεκρίθησαν καὶ 39
 εἶπον αὐτῷ· Ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶ· λέγει αὐ-
 τοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ 'ἐστε, τὰ ἔργα
 τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε". Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖ- 40
 ναι, ἄνθρωπον, ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν
 ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν.
 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν· Εἶπον 'οὖν 41
 αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ περιεργίας οὐ γεγενήμεθα· ἕνα πατέρα

26. ~ λαλῶ 28. εἰμι, καὶ 29. ~ ὁ πατήρ,

34. ~ τῆς ἀμαρτίας. 38. ~ με et ὑμῶν. " ~ ἤκού-

σατε 39. r. ἦτε, " † ἄν. 41. → οὖν

- 42 ἔχομεν, τὸν Θεόν. Εἶπεν ἑαυτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς
πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπαῖτε ἀν' ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἐξῆλθον καὶ ἦκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα,
43 ἀλλ' ἐκείνός με ἀπέστειλε· Διατί τὴν λαλίαν τὴν
ἐμὴν οὐ γινώσκετε; Ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λό-
44 γον τὸν ἐμόν· Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου
ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποι-
εῖν· Ἐπειὸς ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ
ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ.
"Ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύ-
45 στης ἐστὶ, " καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλή-
46 θειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι· Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει
με περὶ ἁμαρτίας; εἰ ἡ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ
47 πιστεύετε μοι; Ὁ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ
Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ
48 τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ· Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ
εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης
49 εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ
δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ
50 ὑμεῖς ἀτιμάζετε με· Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου
51 ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων· Ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ
52 θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι·
Νῦν ἐγνωκαμεν, ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραάμ ἀπέθανε
καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον
μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσῃται θανάτου " εἰς τὸν αἰῶνα.
53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις
ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν
54 ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυ-
τὸν, ἡ δόξα μου οὐδὲν ἐστίν· Ἔστιν ὁ πατὴρ μου ὁ
δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστίν,

42. † οὖν 44. r. om. τοῦ " ὡς f. καθὼς καὶ ὁ
46 † δὲ 48. † οὖν 52. r. γεύσεται " → εἰς τὸν
αἰῶνα. 53. † σὺ 54. ~ ἡμῶν

καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. Καὶ 55
 εἰπὼν, ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἵστομαι ὁμοιος ὑμῶν,
 ψεύστης. Ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
 τηρῶ. Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιῶσατο, ἵνα ἴδῃ 56
 τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη. Εἶπον
 αὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Ἐντήκοντα ἔτη οὐκ
 ἔχεις, καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· 58
 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ ὁ γενέσθαι, ἐγὼ
 εἰμι. Ἦσαν οὖν λίθους, ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· 59
 Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ·

Καὶ παράγων, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. 9
 Καὶ ῥώτησάν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· 2
 Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν; οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα
 τυφλὸς γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρ- 3
 τε, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα
 τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ 4
 πατρός μου, ἕως ἡμέρας· ἐστὶν ἔρχεται νύξ, ὅτε
 οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾖ, 5
 φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔκτυσε χαμαί, 6
 καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε
 τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, καὶ εἶπεν 7
 αὐτῷ· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σι-
 λωάμ· (ὃ ἐρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος.) Ἀπῆλθεν οὖν,
 καὶ νίψατο, καὶ ἦλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες, 8
 καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτόν τὸ πρότερον, ὅτι ὁ προσαίτης
 ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαι-
 τῶν; Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ· Ὅτι 9
 ὁμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐπεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμι.
 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνέχθησάν σου οἱ ὀφθαλ- 10

57. Τεσσαράκοντα 58. om. γενέσθαι, 59. † διελ-
 θὼν διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ παρῆγεν οὕτως. Alii:
 καὶ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο, καὶ παρῆ-
 γεν οὕτως. 3. † ὁ 4. bis ἡμᾶς 6. → τοῦ τυφλοῦ,
 8. γ. τυφλός 10. γ. σοι

- 11 μοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος, λεγόμενος Ἰησοῦς, πληλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὸν Σιλωὰμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.
- 12 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα.
- 13 Ἀγούσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε
14 τυφλόν. Ἦν δὲ σάββατον, ὅτε τὸν πληλὸν ἐποίησεν
15 ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέφξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἤρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν·
- 16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πληλὸν ἐπέθηκε με ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφῆτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστανται οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν, καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἰφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τῷ ἀναβλέψαντος. Καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει.
- 22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι φοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους. Ἦδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἰάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγωγος γένηται.
- 23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει,

11. γ. τὴν πολυμῆθεον τοῦ Σιλωὰμ, 18. σμ. ὅτι ἀνέβλεψεν,

αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου 24
τὸν ἀνθρώπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ. Δὸς
δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος
ἀμαρτωλός ἐστιν. Ἀπεκρίθη ὁ οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν 25
Εἰ ἀμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλός
ἄν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ 26
σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐ- 27
τοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ ὁὐκ ἤκούσατε· τί πάλιν
θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ
γενέσθαι; Ἐλοιδορήσαν ἃ αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἴ μα- 28
θητὴς ἐκεῖνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί.
Ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι Μωσῆς λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον 29
δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος 30
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν,
ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς
ὀφθαλμούς. Οἴδαμεν ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεός οὐκ 31
ἀκούει· ἀλλ'· ἐάν τις θεοσεβῆς ᾗ, καὶ τὸ θέλημα αὐ-
τοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἤκού- 32
σθη, ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου·
εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἡδύνατο ποιεῖν οὐδέν. 33
Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεν- 34
νήθης ὅλος· καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω.

Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ 35
εὐρῶν αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Καὶ τίς ἐστι, κύ- 36
ριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· 37
Καὶ ἰάρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός
ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, κύριε· καὶ προσεκύνησεν 38
αὐτῷ· Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν 39
κόσμος τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι,

25. = οὖν 27. om. οὐκ 28. † οὖν 30. "Εν γὰρ
τοῦτο 31. = δὲ, 35. Ὁ ἀνθρώπου; 36. r. om. Καὶ
37. = δὲ

40 καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γίνονται. 'Καὶ ἤκου-
σαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ,
41 καὶ εἶπον αὐτῶ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν; Εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχετε ἁμαρ-
τίαν· νῦν δὲ λέγετε· "Οτι βλέπομεν· ἢ οὖν ἁμαρτία
10 ὑμῶν μένει. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχό-
μενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων,
ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ
2 ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ
3 τῶν προβάτων. Τούτου ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει· καὶ τὰ
πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρό-
4 βατα 'καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά· 'Καὶ ὅταν
τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύε-
ται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν
5 φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ αὐ μὴ 'ἀκολουθήσασιν,
ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἄλλο-
6 τρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν,
7 ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
'Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προ-
8 βάτων· 'Πάντες ὅσοι ἤλθον "πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ
καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.
9 Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσε-
ται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὕρη-
10 σει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ
θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἤλθον, ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ
11 περισσὴν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποι-
μὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προ-
12 βάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ
εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον,
καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπά-

40. ⇨ Καὶ 41. ⇨ οὖν 3. ~ φωνεῖ 4. ⇨ Καὶ
5. ἀκολουθήσουσιν, 8. om. Πάντες " om. πρὸ
ἐμοῦ,

αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφάνησαν οὖν ἐκ δευτέρου 24
τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῶ. Δὸς
δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος
ἀμαρτωλός ἐστιν. Ἀπεκρίθη ὁ οὖν ἐκείνος καὶ εἶπεν 25
Εἰ ἀμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλός
ἦν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ 26
σοι; πῶς ἥνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐ- 27
τοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ ὁ οὐκ ἤκουσατε· τί πάλιν
θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ
γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μα- 28
θητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμέν μαθηταί.
Ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι Μωσῆ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον 29
δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος 30
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν,
ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς
ὀφθαλμούς. Οἴδαμεν ὅτι, ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ 31
ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις Θεοσεβῆς ᾖ, καὶ τὸ θέλημα αὐ-
τοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἤκού- 32
σθη, ὅτι ἥνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου·
εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. 33
Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεν- 34
νήθης ὅλος· καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω.

Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ 35
εὗρων αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκείνος καὶ εἶπε· Καὶ τίς ἐστὶ, κύ- 36
ρις, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· 37
Καὶ ἰώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σου, ἐκείνος
ἐστίν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, κύριε· καὶ προσέκυρ-
σεν αὐτῷ· Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα
κόσμου τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες

25. = οὖν 27. om. οὐκ 28. + οὐ

τοῦτο 31. = δὲ, 35. ουδέν

37. = δὲ

ζει 'αὐτὰ, καὶ σκορπίζει " τὰ πρόβατα. 'Ο δὲ μισθω- 13
 τὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ
 περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· 14
 καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν,
 καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πα- 15
 τέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.
 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐλῆς 16
 ταύτης· ἀρκεῖνὰ με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς Φωτῆς μου
 ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμήν. Διὰ 17
 τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἔχω τίθημι τὴν ψυχὴν
 μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν· οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' 18
 ἐμοῦ, ἀλλ' ἔγω τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν
 ἔχω δεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐ-
 τήν· ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός
 μου. Σχίσμα ' οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις 19
 διὰ τὰς λόγους τούτους. Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· 20
 Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται· τί αὐτῷ ἀπέτετε; Ἄλλοι 21
 ἔλεγον· Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἐστὶ δαιμονιζομένῃ· μὴ
 δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;
 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν ' τοῖς Ἱεροσολύμοις, 22
 " καὶ χειμῶν ἦν· καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, 23
 ἐν τῇ στοᾷ ' Σολομῶνος· Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ 24
 Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν
 ἡμῶν ' αἶρεις; Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡμῖν παρρη-
 σία. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἴπον ὑμῖν, 25
 καὶ οὐ πιστεύετε. Τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνό-
 ματι τοῦ πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.
 Ἄλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προ- 26
 βάτων τῶν ἐμῶν. " Καθὼς εἶπον ὑμῖν, τὰ πρόβατα 27

12. om. αὐτὰ, " om. τὰ πρόβατα. 13. ≡ Ὁ δὲ μι-
 σθωτὸς φεύγει, 19. → οὖν 22. ≡ τοῖς " → καὶ
 23. r. τοῦ Σολομῶντος. 24. Conject. αἰμαρῆς;
 26. ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. Τὰ " → Καθὼς εἶ-
 πον ὑμῖν,

- τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτὰ,
 28 καὶ ἀκολουθοῦσί μοι· καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι ἀν-
 τοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ
 29 ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. Ὁ πατήρ μου,
 ὃς δίδασκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύνα-
 30 ται ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου· ἐγὼ
 31 καὶ ὁ πατήρ ἐν ἑσμεν. Ἐξάστασαν οὖν πάλιν
 32 λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. Ἀπεκρίθη
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ
 τοῦ πατρὸς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργοι λιθάζετέ με ;
 33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ
 ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ
 34 ὅτι σὺ, ἄνθρωπος ὢν, ποιεῖς σεαυτοῖν Θεόν. Ἀπεκρίθη
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐστὶ γεγραμμένον ἐν τῇ νόμῳ
 35 ὑμῶν· „Εγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστε ;,, Εἰ ἐκείνους εἶπε
 Θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ
 36 δύναται λυθῆναι ἡ γραφή· ὃν ὁ πατήρ ἡγάασε, καὶ
 ἀπίστευτε εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασ-
 37 φημεῖς, ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι ; Εἰ οὐ ποῶ
 38 τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι. Εἰ δὲ
 ποῶ, καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύετε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε·
 ἵνα γινώτε καὶ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ, καὶ γὰρ
 39 ἐν αὐτῷ. Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι·
 καὶ ἐξῆλθε ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.
 40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν
 τόπον, ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ
 41 ἔμεινεν ἐκεῖ. Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλε-
 γον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα
 42 δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθὴ ἦν. Καὶ
 ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.
 11 Ἦν δέ τις ἀσθενῶν, Λάζαρος, ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ
 τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

33. = λέγοντες· 36. ἡγάπησε, 38. om. καὶ πιστεύ-
 ητε, Alij : καὶ γινώσκητε, " Ὡτῷ πατρί.

(Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ, καὶ 2
ἐκμάζασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς· ἧς ὁ 3
ἀδελφὸς Λάζαρος ἡσθένει.) Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελ- 3
φαὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, 4
ἀσθενεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθε- 4
νεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ 5
Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς. Ἦγάπα 5
δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ 6
τὸν Λάζαρον. Ὡς οὖν ἤκουσεν, ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν 6
ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τότε δύο ἡμέρας. Ἐπειτα μετὰ τοῦτο 7
λέγει ταῖς μαθηταῖς· Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν. 8
Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ῥαββί, νῦν ἐζήτουν σε 8
λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ; Ἀπε- 9
κρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; 10
εἰάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει, ὅτι τὸ 10
φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· εἰάν τις περιπατῇ 10
ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν 11
αὐτῷ. Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· 11
Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι, 12
ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· 12
Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰη- 13
σοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν, ὅτι 13
περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. Τότε οὖν εἶπεν 14
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε· καὶ 15
χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· 16
ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν· Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμε- 16
νος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς· Ἀγωμεν καὶ ἡμεῖς,
ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς εὕρει αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας 17
ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς 18
τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε· καὶ 19
πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ
Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθῶσιν αὐτὰς περὶ

5. Ἐφίλει 9. † ὁ 19. Ἱεροσολύμων ἢ τὴν Μάρθαν

εἶπον· Οὐκ ἡδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμούς
 τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι, ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ ;
 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμάμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται 38
 εἰς τὸ μνηρεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο
 ἐπ' αὐτῷ. Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀρατε τὸν λίθον. Λέγει 39
 αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἱεροκράτους, Μάρθα· Κύριε, ἥδη
 ὄζει· τεταρταῖος ἢ γάρ ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς 40
 Οὐκ εἰπὸν σοι, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὅψει τὴν ἡμέραν
 τοῦ θείου ; Ἦσαν οὖν τὸν λίθον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε 41
 τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ
 σοι, ὅτι ἤκουσάς μου. Ἐγὼ δὲ ᾔδειν, ὅτι πάντοτε μου 42
 ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιστῶτα εἶπον,
 ἵνα πιστεύσωσιν, ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Καὶ ταῦτα 43
 εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Δάξαι, δεῦρο ἔξω.
 Ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς 44
 χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιδέ-
 δετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτόν, καὶ
 ἀφετε ὑπάγειν. Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, 45
 οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, καὶ θρασυάμενοι αὐτῇ ἐπαί-
 ησαν, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπηλ- 46
 θον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐταῖς αὐτοῖς ἐπαί-
 ησεν ὁ Ἰησοῦς.

Συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέ- 47
 δριον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν ; ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρω-
 πος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτόν οὕτως, 48
 πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥω-
 μαῖοι, καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.
 Εἰς δὲ τις ἐξ αὐτῶν, Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ 49
 ἑταυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐ-
 δέν· οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφέρει ἡμῖν, ἵνα εἴς 50

39. ~ τετελεστηκός, "οπ. γάρ 40. ~ ὄψη
 " δύναμιν 41. + οὗ ἦν ὁ τεθνηκώς κείμενος. Alii :
 οὗ ἦν. f. ὅπου ἔκειτο. 44. + Καὶ 45. + ὁ Ἰησοῦς
 50. ~ λογίζεσθε,

ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ
 51 ἔθνος ἀπόληται. Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ
 ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφώτευσεν, ὅτι
 52 ἔμελλεν Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους· καὶ
 οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ
 53 Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν. Ἀπ' ἐκείνης
 οὖν τῆς ἡμέρας συνέβουλευσαντο, ἵνα ἀποκτείνωσιν
 54 αὐτόν. Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιπάτει
 ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν
 ἰγγύς τῆς ἐρήμου, εἰς ἡ "Εφραίμ λεγομένην πόλιν· καὶ
 55 καὶ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἰγγύς
 τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱε-
 56 ρουσόλυμα ἐκ τῆς χώρας ἑκαστοῦ πάσχα, ἵνα ἀγνίσ-
 σιν ἑαυτούς. Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον
 μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες· Τί δοκεῖ ὑμῖν ;
 57 ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν ; Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολήν, ἵνα ἑάν τις γινῶ
 ποῦ ἵστι, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.
 12 Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς
 Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν
 2 ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ
 Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἓν τῶν ἀνακειμέ-
 3 νων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία λαβούσα λίτραν μύρου
 νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἥλειψε τοὺς πόδας τοῦ
 Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐ-
 τοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου.
 4 Λέγει οὖν εἰς ἓκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμων-
 5 νος ἡ Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διατί
 τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ

51. † ὁ 54. add. Σαμφορεῖν, ἡ "Εφραίμ f. "Εφραίμ
 f. "Εφραίμ 55. om. πρὸ τοῦ πάσχα, Alii transp.
 Alii: πρὶν τὸ πάσχα, f. πρὸ τῆς ἑορτῆς, 1. add. ὁ Ἰη-
 σοῦς. 2. r. συνανακειμένους αὐτῷ. 3. πιστικῆς μύ-
 ρου πολυτίμου, 4. om. Ἰούδας Σίμωνος Alii om. Σί-
 μωνος Alii: Ἰούδας Σίμων ἡ ἀπὸ Καριώτου,

ἰδόβη πτωχοῖς· Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτω- 6
χῶν ἔμελλεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλασσο-
πομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν 7
ὁ Ἰησοῦς· Ἀφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἑνταφια-
σμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάν- 8
τοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐγὼ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐκεῖ 9
ἵστί· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ
τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβου- 10
λεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀπο-
κτείνωσιν· ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ἐπῆγον τῶν Ἰουδαίων, 11
καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

Τῇ ἑκατέρῃ οὖν ὄχλος πολὺς, ὁ ἑλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, 12
ἀκούσαντες, ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλα- 13
βον τὰ βαῖτα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν
αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐρῶν 14
δὲ ὁ Ἰησοῦς ὁ ἄριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἵστί
γεγραμμένον· „Μὴ φοβοῦ, Δούγατερ· Σιών· ἰδοὺ, ὁ 15
βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.„
Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· 16
ἀλλ' ὅτε ἰδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι
ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν
αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος, ὁ ὢν μετ' αὐ- 17
τοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφάνησεν ἐκ τοῦ μνημείου,
καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ὑπῆντη 18
σιν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποι-
κῆναι τὸ σημεῖον. Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυ- 19
τούς· Θεωρεῖτε, ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε, ὁ κό-
σμος ὁπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

7. ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἑνταφ. μου τηρήσῃ αὐτό.

8. om. Τοὺς ad οὐ πάντοτε ἔχετε. 12. † ὁ 13. † ὁ

”κυρίου βασιλεὺς 17. Ὡστε 18. γ. ἤκουσε

19. add. ὅλος

20 Ἦσαν δὲ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων, ἵνα
 21 προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ. Οὗτοι οὖν προσῆλθον
 Φιλίππῳ, τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἡρώ-
 των αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν
 22 ἰδεῖν. Ἐρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ
 23 πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ
 Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα,
 24 ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν
 ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν
 25 καρπὸν φέρει. Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει
 αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ
 26 τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν. Ἐὰν ἐμοὶ
 διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ,
 ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· ἰάν τις ἐμοὶ δια-
 27 κονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ. Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετά-
 ραται· καὶ τί εἶπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας
 ταύτης; Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθὼν εἰς τὴν ὥραν ταύτην.
 28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ· „Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω. „
 29 Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν
 γιγνόμεναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἀγγελος αὐτῷ λελάληκεν.
 30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐδὲ ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ
 31 γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου
 τούτου· νῦν ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τούτου ἔκβληθή-
 32 σεται ἔξω. Καὶ γὰρ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, ἵ πάντας
 33 ἑλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων
 34 ποῖω θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη
 αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι
 ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις,

26. † καὶ 27. ταύτης· ἀλλὰ 28. μου τὸ ὄνομα.
 Aiii: σου τὸν υἱόν. 31. τούτου· ἡ γὰρ βλη-
 θήσεται. 32. πάντα

ἵνα οὕτως ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; "τίς ἐστὶν
 οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη- 35
 σοῦς. Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἔστι ἐν ὑμῖν ἐστι. Περι-
 πατεῖτε, ἵνα ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς κα-
 ταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ
 ὑπάγει. Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, 36
 ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.

Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν 37
 αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος Ἡσαΐου 38
 τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· „Κύριε, τίς ἐπί-
 στεύσει τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίον κυρίου τίς
 ἀπεκαλύφθη; „ Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο ἰσχυεῖν· 39
 ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαΐας· „Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς 40
 ὀφθαλμοὺς, καὶ ἵνα πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα
 μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἵνα νοήσωσι τὴν καρδίαν,
 καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἵνα ἰάσωμαι αὐτούς. „ Ταῦτα εἶ- 41
 πεν Ἡσαΐας, ὅτι εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε
 περὶ αὐτοῦ. Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολ- 42
 λοι ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους
 οὐχ ὁμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἡγά- 43
 πησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον, ἢ περ
 τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ἰησοῦς δὲ ἐκραξε καὶ εἶ- 44
 πεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ'
 εἰς τὸν πέμψαντά με· καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν 45
 πέμψαντά με. Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα 46
 πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ. Καὶ 47

34. ⇒ ὅτι " *om.* τίς *ad* ἀνθρώπου; *Alii* : τίς ἐστὶν ὁ
 λόγος οὗτος; 35. *r.* μεθ' ὑμῶν " ὡς 36. Ὡς
 39. πιστεύειν, ὅτι " καὶ γὰρ 40. Τετύφλωκαν αὐ-
 τῶν *r.* ὀφθ. καὶ πεπώρωκαν αὐτῶν " πεπώρωκεν
 " *add.* μὴ " *add.* ἰάσομαι 41. τοῦ Θεοῦ, *f.* τοῦ Θε-
 οῦ αὐτοῦ,

- ἵαν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων, ἵ καὶ μὴ πιστεύσῃ,
 ἰγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· (οὐ γὰρ ἦλθον, ἵνα κρίνω τὸν
 48 κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον·) ὁ ἀθετῶν ἐμὲ,
 καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα
 αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν.
 49 τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. "Οτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα·
 ἀλλ' ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε,
 50 τί εἶπω καὶ τί λαλήσω· καὶ οἶδα, ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ
 ζωὴ αἰωνίος ἐστίν. "Α οὖν λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἰρηκέ
 μοι ὁ πατήρ, οὕτω λαλῶ.
 13 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι
 ἵ ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ἄρα, ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου
 τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς
 2 ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς· καὶ δείπνου
 γενομένου, (τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρ-
 δίαν ἵ Ιούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ,)
 3 εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δίδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ
 εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξηλθε, καὶ πρὸς τὸν
 4 Θεὸν ὑπάγει· ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ
 5 ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν· ἔτα-
 βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν
 τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ.
 6 ὃ ἦν διεζωσμένος. Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμονα Πέ-
 τρον· ἵ καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις.
 7 τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· "Ο ἐγὼ
 8 ποιῶ, σὺ οὐκ αἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. Λέ-
 γει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ· μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς
 τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω
 9 σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων
 Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ
 10 τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλὴν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

47. ~ καὶ μὴ φυλάξῃ. *Alit.* ~ καὶ φυλάξῃ, 1. ~ ἦλ-
 θειν 2. ~ ἵνα παραδῷ αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκα-
 ριώτης, 3. ~ ὁ Ἰησοῦς. 6. ~ καὶ

Ο λειουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρός ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἔστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. Ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ 11 τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἔστε. Ὅτε οὖν 12 ἔειπε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσεῖν· πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε, τί πεποί- ηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· Ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ 13 κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ 14 ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα 15 ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ 16 ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστο- λος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, 17 μακάριοί ἐστε, ἵαν ποιῆτε αὐτά. Οὐ περὶ πάντων 18 ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην· ἀλλ', ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· „Ὁ τρώγων ἡμεῖς ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρει ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρυν αὐτοῦ., Ἀπ' ἄρτι λέγω 19 ὑμῖν, πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων 20 ἵαν τινα τέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ 21 ἠμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὓς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Ἐβλεπὼν οὖν εἰς ἀλλή- 22 λους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει. Ἦν 23 δὲ ἀνακείμενος εἰς ἓκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πόλῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς. Νεύει οὖν 24 τοῦτω Σίμων Πέτρος, ἵπνθίσθαι τίς αὖν εἴη περὶ οὗ

10. → ἢ τοὺς πόδας *Alit*· εἰ μὴ τοὺς πόδας *Alit*· τὴν κεφαλὴν νίψασθαι, εἰ μὴ τοὺς πόδας μόνον· ἔστι γὰρ καθαρός 11. *om.* διὰ *ad* ἔστε. 12. πάλιν εἶπεν 18. μου τον 22. τοῦ 23. *r. om.* ἐκ 24. καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰπέ, τίς ἐστι περὶ οὗ

- 25 λέγει. Ἐπιτισὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰη-
 26 σοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστιν; Ἀποκρίνεται ὁ
 Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν, ὃ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐπι-
 δώσω. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδα Σί-
 27 μονος Ἰσκαριώτῃ. Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλ-
 θεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σαταναῖς. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 28 Ὁ ποιεῖς, ποίησον τάχιστα. Ταῦτο δὲ αὐδεῖς ἔγνω τῶν
 29 ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ. Τινὲς γὰρ ἐδόκουν,
 ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας, ὅτι λέγει αὐτῷ
 ὁ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν·
 30 ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τί ὀῶ. Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον
 ἐκεῖνος, εὐθείας ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ.
 31 Ὅτε ἐξῆλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς
 32 τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ ὁ
 Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν
 33 ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία, ἔτι μικρὸν
 μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με· καὶ καθὼς εἶπον τοῖς
 Ἰουδαίοις· Ὅτι ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε
 34 ἔλθειν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι
 ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς,
 35 ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γνώσονται
 πάντες, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ, εἰὰν ἀγάπην ἔχητε
 36 ἐν ἀλλήλοις. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύ-
 ρι, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου
 ὑπάγω, οὐ δύνασάί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι· ὕστερον δὲ
 37 ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Κύριε, διατί
 οὐ δύναμαί σοι ἠ ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου
 38 ὑπὲρ σου θήσω. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυ-
 χὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ
 μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

25. ∞ Ἀναπιστὼν 26. add. λαμβάνει καὶ 30. νύξ, ὅτε
 ἐξῆλθε. Λέγει 31. † οὖν 36. add. ἐγὼ 37. † ὁ
 " νῦν ἀκολουθῆσαι; τὴν *Alit*: νῦν ἀκολουθῆσαι; ἄρ-
 τι τὴν

Μὴ ταράσσεσθω ὑμῶν ἡ καρδία¹. πιστεύετε εἰς τὸν 1
 Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς 2
 μου μοναὶ πολλάι εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἅν' ὑμῖν.
 Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἂν¹ πορευθῶ, 3
 καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παρα-
 λήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ
 ὑμεῖς ᾔητε. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν 4
 οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδα- 5
 μεν τοῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;
 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός, καὶ ἡ ἀλή- 6
 θεια, καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ
 μὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἔγνωκετέ με, καὶ τὸν πατέρα μου 7
 ἐγνώκετε ἅν' καὶ ἂπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν, καὶ
 ἑώρακατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, 8
 δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ 9
 ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ
 ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἑώρακώς ἐμὲ, ἑώρακε¹ τὸν
 πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;
 Οὐ πιστεύεις, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν 10
 ἐμοί· ἐστι; Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἂπ' ἐμαυτοῦ
 οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ, ὁ ἐν ἐμοί μένων, αὐτὸς ποιῇ
 τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ 11
 ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί¹· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πι-
 στεύετε¹ μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς 12
 ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ κείνος ποιήσει, καὶ μεί-
 ζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα¹ μου
 πορεύομαι, καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, 13
 τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.
 Ἐάν τι αἰτήσητε¹ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποι- 14
 ῶ. Ἐὰν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς 15

1. add. μηδὲ δειλιάτω

ὑμῖν, ὅτι πορεύομαι

πορευθῶ, ἐτοιμάσω

"→μοι.

2. 3. ὑμῖν, πορεύομαι f.

3. πορευθῶ ἐτοιμάσαι Alii:

9. add. καὶ

11. † ἐστίν·

14. add. με Alii add. τὸν πατέρα

16 τηρήσατε· καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον
 παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα ἴμην μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν
 17 αἰῶνα· τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύνα-
 ται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό·
 ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν ἴμνει, καὶ
 18 ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἐρχομαι
 19 πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεω-
 ρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς
 20 ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι
 ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν
 21 ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς,
 ἐκείνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπη-
 θήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐ-
 22 τόν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. Λέγει αὐτῷ
 Ἰούδας (οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης). Κύριε, ἵ καὶ τί γέγονεν,
 ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ
 23 κόσμῳ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις
 ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου
 ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἔλυσόμεθα, καὶ
 24 μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς
 λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ
 25 ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. Ταῦ-
 26 τα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλη-
 τος, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ
 ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνή-
 27 σει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν,
 εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος
 δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ
 28 καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε, ὅτι ἐγὼ εἶπον
 ὑμῖν· Ὑπάγω, καὶ ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπαῖτέ
 με, ἐχάρετε ἂν, ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι

16. ἢ 17. μενεῖ, ἔστιν. 22. γ. ὅτι 23. † ὁ
 ἔλυσόμεναι . . . ποιήσομαι. 28. γ. ὅτι εἶπον. Πα-
 ρεύομαι

ὁ πατήρ " μου μείζων μου ἐστί. Καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν 29
 πρὶν γενέσθαι, ἵνα, ὅταν γένηται, πιστεύσητε. Οὐκ- 30
 ἐτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν. Ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ
 κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ " οὐκ ἔχει οὐδέν. Ἀλλ' 31
 ἵνα γνῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς
 ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἀγα-
 μεν ἐντεῦθεν.

Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου 15
 ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, 2
 αἵρεῖ αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, ἡ καθαίρει αὐτό,
 ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἦδὴ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε 3
 διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, 4
 καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν
 φέρειν ἂν τοῦ, εἰ μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως
 οὐδὲ ὑμεῖς, εἰ μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπε- 5
 λος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν
 αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ
 δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐξέλ- 6
 θη ἔξω, ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηρανθή· καὶ συνάγουσιν
 αὐτὰ, καὶ εἰς " πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μεί- 7
 νητε ἐν ἐμοί καὶ τὰ ρήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν
 θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γινήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ 8
 ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε,
 καὶ ἡ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέν 9
 με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς· μένατε ἐν τῇ ἀγάπῃ
 τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν 10
 τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρός μου
 τητήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα 11
 λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ἡ μείνῃ, καὶ
 ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, 12
 ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μεί- 13

28. " → μου 30. † τούτου " εὐρήσει οὐδέν. Alii :
 ἔχει οὐδέν εὐρεῖν. 2. καθαριεῖ 6. Ὁ αὐτό,
 " Ὁ τὸ πῦρ 7. Ὁ αἰτήσασθε, 8. Ὁ γένησθε 11. Ὁ ἔ,

ζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν
 14 αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου
 15 ἐστὲ, ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι
 ὑμᾶς λέγω δούλους· ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ
 αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα
 16 ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρὸς μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ
 ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ
 ἐθῆκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρετε,
 καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη· ἵνα ὃ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν
 17 πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν. Ταῦτα ἐντέλ-
 18 λωμαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος
 ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν, μεμί-
 19 σκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον
 ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξε-
 λεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς
 20 ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον
 ὑμῖν· Οὐκ ἐστὶ δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ
 ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου
 21 ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα
 πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν δια τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ
 22 οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα
 αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ
 23 ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ
 24 τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐ-
 τοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον·
 νῦν δὲ καὶ ἠωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν
 25 πατέρα μου. Ἀλλ', ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
 μένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· „Ὅτι ἐμίσησάν με διὰ
 26 ῥεάν...“ Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγὼ
 πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, (τὸ πνεῦμα τῆς ἀλη-
 θείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται,) ἐκεῖνος μαρ-
 27 τυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ'
 16 ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν.

21. Οὐεὶς ὑμᾶς διὰ

ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν 2
 ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς,
 δοξῇ λατρίαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιή- 3
 σουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ 4
 ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνη-
 μονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν
 ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην. Νῦν δὲ 5
 ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν
 ἔρωτά με. Ποῦ ὑπάγεις; Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα 6
 ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' 7
 ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρεи ὑμῖν, ἵνα ἐγὼ
 ἀπέλθω. Ἐὰν γὰρ ἡ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ
 ἐλευσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν
 πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον 8
 περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρί-
 σεις. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· 9
 περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ἡ μου ὑπάγω, 10
 καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἀρχὼν 11
 τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν 12
 ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ 13
 ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς
 πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ,
 ἀλλ' ὅσα αὐτὸς ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγ-
 γελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ 14
 λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πα- 15
 τὴρ, ἐμά ἐστι. Διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ
 λαμβάνει, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Μικρὸν, καὶ οὐ θεω- 16
 ρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἡ
 ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν 17
 μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέ-

3. † ὑμῖν,

4. ὥρα αὐτῶν, μνημονεύητε, ὅτι

6. πεπώρωκεν

7. Ὡς ἐγὼ μὴ

10. ἔμουν

13. Ὡς ἐν τῇ ἀληθείᾳ πάση.

15. γ. λήψεται,

16. → ὅτι ad πατέρα. " † ἐγὼ

γει ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν
 μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με· καί· "Οτι ἰγὼ ὑπάγω πρὸς
 18 τὸν πατέρα; "Ελεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστίν ὃ λέγεις,
 19 τὸ μικρὸν; Οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖς. "Εγνω ὁ Ἰησοῦς,
 ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τοῦ-
 του ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ
 οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με;
 20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πλαύσετε καὶ θρηνησέ-
 ῃτε, ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσε-
 21 σθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυ-
 νὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς·
 ὅταν δὲ γενήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς
 θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς
 22 τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε·
 πάλιν δὲ ὀφρομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά,
 23 καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν
 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν
 24 τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε
 οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα
 25 ἡ χαρὰ ὑμῶν ἡ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροι-
 μίαις λελάληκα ὑμῖν· ἔρχεται ἄρα, ὅτε οὐκέτι ἐν
 παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ
 26 πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ
 ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ
 27 ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ
 φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύ-
 28 κατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον
 παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν
 ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πα-
 29 τέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε,
 νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις.

17. om. ἰγὼ 19. † οὖν 20. † δὲ 22. ἔχετε·

25. † ἀλλ' 28. ἐκ

Νῦν οἶδαμεν, ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις, 30
 ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ Θεοῦ
 ἐξηλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι· 31
 πιστεύετε· ἴδου, ἔρχεται ὥρα, καὶ ἡ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορ- 32
 πισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε·
 καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦ- 33
 τα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνῃ ἔχητε. Ἐν
 τῇ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενί-
 κηκα τὸν κόσμον.

Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλ- 17
 μούς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυ-
 θεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός
 σου δοξάσῃ σε· καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης 2
 σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν
 αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώ- 3
 σκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπίστευ-
 λας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· 4
 τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ 5
 νῦν δόξασόν με, σὺ πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ἣ
 εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι, παρὰ σοί. Ἐφα- 6
 νέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς
 μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ᾤσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδω-
 κάς· καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν, 7
 ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ 8
 ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ
 ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξηλ-
 θον, καὶ ἐπίστευσαν, ὅτι σὺ με ἀπίστευλας. Ἐγὼ 9
 περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλ-
 λά περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι· καὶ τὰ ἐμὰ 10

31. πιστεύετε; 32. ἡ νῦν 33. γ. ἔχετε 1. καὶ
 4. γῆς, τὸ ἔργον τελείωσας, 6. ἀνθρώποις· οὓς
 δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου, σοὶ ᾤσαν, *Alli*: ἀν-
 θρώποις· οὓς δέδωκάς μοι, ἐκ τοῦ κόσμου ᾤσαν,
 7. ἔγνωκα, 8. ἔλαβον, ἀληθῶς ὅτι

πάντα σὰ ἐστὶ, καὶ τὰ σὰ ἐμέ· καὶ ἡ δόξα μου ἐν
 11 αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν
 τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σε ἔρχομαι. Πάτερ
 ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἃ δέδωκα
 12 κἀς μοι· ἵνα ᾧσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς. "Οτε ἤμην μετ' αὐ-
 τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνό-
 ματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ
 αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ
 13 γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σε ἔρχομαι, καὶ ταῦτα
 λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν
 14 πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν
 λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ
 15 εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κό-
 16 σμου. Οὐκ ἔρωτῶ, ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου,
 17 ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ ποιηροῦ. Ἐκ τοῦ
 κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμὶ.
 17 Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς
 18 ἀληθεία ἐστὶ. Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον,
 19 καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑπὲρ
 αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ᾧσιν ἡγια-
 20 σμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἔρωτῶ
 μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λό-
 21 γου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἐν ᾧσι· καθὼς σὺ,
 πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν
 ἔν ᾧσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ, ὅτι σὺ με ἀπέστει-
 22 λας. Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα
 23 αὐτοῖς· ἵνα ᾧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἔσμεν· (ἐγὼ ἐν
 αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί) ἵνα ᾧσι τετελειωμένοι εἰς
 ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος, ὅτι σὺ με ἀπέστειλας,
 24 καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας. Πάτερ,
 οὓς δέδωκάς μοι, θέλω, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ κεῖ-

10. Conject. δεδοξάσονται

11. r. οὓς Alii : ὅ

12. → ἐν τῷ κόσμῳ, " ὁ f. ᾧ

17. → σου

20. r. πιστευσάντων

21. → ἐν

23. → καὶ

24. ὅ

νοι ᾧσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ 23 δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπίστευ- λας. Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρεῖ- 26 σω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾗ, καὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς.

Ταῦτα εἶπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς 18 αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τοῦ Κεδρὼν, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτὸν, τὸν τόπον· 2 ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθη- τῶν αὐτοῦ. Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ 3 ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. Ἰη- 4 σοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελ- θὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· 5 Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. (Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.) Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· 6 ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεισον χαμαί. Πάλιν οὖν 7 αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰη- σοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἶπαν ὑμῖν, 8 ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπά- γειν. Ἰνα πληρωθῇ ὁ λόγος, ὃν εἶπεν· „Ὅτι οὐς δέ- 9 δωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.,, Σί- 10 μων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἴλκυσε αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δούλον, καὶ ἀπέκοψε αὐ- τοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν 11 μάχαιραν· εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό;

Ἦ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται 12

τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐ-
 13 τὸν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν
 γὰρ πεινθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἑνιαυ-
 14 τοῦ ἐκείνου. Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς
 Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἵνα ἄνθρωπον ἀπολίεσθαι
 15 ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων
 Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητής ἐκεῖ-
 νος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηλθε τῷ Ἰη-
 16 σοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος εἰ-
 στήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητής ὁ
 ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυ-
 17 ρῳ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδί-
 σκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθη-
 τῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ
 18 εἰμί. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀν-
 θρακίαν πεποιηκότες, ὅτι ψύχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνον-
 το· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἰσθῶς καὶ θερμοαῖνό-
 19 μινος. Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν
 περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐ-
 20 τοῦ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλά-
 λησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ
 καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχον-
 21 ται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν· τί με ἐπερωτᾷς;
 ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· Ἴδε,
 22 οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος,
 εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὸς ἔδωκε ράπισμα τῷ Ἰη-
 23 σοῦ, εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ
 24 τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με ὀφείλεις; Ἀπέστειλεν
 αὐτὸν ὁ Ἀννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιε-

13. add. Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἀννας δεδεμένον
 πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. 14. ~ ἀποθανεῖν

15. ~ ὅ 20. † τῇ " r. πάντοθεν Alii: ~ πάντο-
 τε 24. † οὖν

ρία. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἰσθῆς καὶ Γερμαῖνᾶ 25
 μενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθη-
 τῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρώησατο ἐπιῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰ-
 μί. Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγε- 26
 νῆς ὧν οὐ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὀτίον· Οὐκ ἐγὼ σε
 εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἠρώησατο 27
 ὁ Πέτρος· καὶ εὐθὺς ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ 28
 πραιτώριον· ἦν δὲ ᾧ πρῶτῳ. Καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον
 εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιναιθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγω-
 σι τὸ πάσχα. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτοὺς, 29
 καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέριτε κατὰ τοῦ ἀνθρώ-
 που τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ 30
 ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.
 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, 31
 καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν
 αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔστιν ἀποκτεῖναι οὐ-
 δέναι. Ἴνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, ση- 32
 μαῖναν ποίῃ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰς 33
 ἦλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ
 ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασι-
 λεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' 34
 ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;
 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ 35
 ἔθνος τὸ σὲν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρίδωκάν σε ἐμοί· τί
 ἐποίησας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ 36
 ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ταύ-
 του ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγα-
 νίζοντο, ἵνα μὴ παραδιδῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ
 βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ 37
 ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰη-
 σοῦς· Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ· Ἐγὼ εἰς
 τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κό-

σμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς
 38 ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πι-
 λάτος· Τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν
 ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ
 39 οὐδεμίαν αἰτίαν εὗρισκω ἐν αὐτῷ. Ἔστι δὲ συνή-
 θεια ὑμῖν, ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βού-
 λισθε οὖν, ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλεῖα τῶν Ἰουδαί-
 40 ων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ
 τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λε-
 19 γόμενος. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν,
 2 καὶ ἱμαστίωσιν. Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέ-
 φανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ
 3 ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, καὶ ἔλεγον·
 Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ
 4 ῥαπίσματα. Ἐξῆλθεν ὁ Πιλάτος, ἔξω ὁ Πιλάτος,
 καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα
 5 γνῶτε, ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὗρισκω. (Ἐξ-
 ῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέ-
 φανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον.) Καὶ λέγει αὐτοῖς·
 6 Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς
 καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύρωσον,
 σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε
 αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὗρισκω
 7 ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι·
 Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει
 8 ἀποθαιεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν Ἰεσοῦ ἐποίησεν. Ὅτε
 οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον
 9 ἐφοβήθη· καὶ εἰσῆλθεν ἕως τοῦ κραιτάρου πάλιν, καὶ
 λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπέκρι-
 10 σεν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει ὁ οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος·
 Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας, ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυ-
 11 ρῶσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε; Ἀπεκρίθη
 ὁ Ἰησοῦς. Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ

4. † οὖν 6. r. om. αὐτόν. 7. † τοῦ 10. † οὖν 11. † ὁ

μὴ ἦν σοι δεδομένοι· ἀνάθει· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς
 με σοί, μίζονα ἀμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐξή- 12
 τει ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκρα-
 ζον, λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ φίλος
 τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεία ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιτέ-
 γει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τούτον 13.
 τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν
 ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον,
 Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· (ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πά- 14
 σχα, ὅρα δὲ ὥσει ἔκρη) καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις·
 Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον, 15
 ἄρον· σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος·
 Τον βασιλεία ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρ-
 χιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλεία, εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε 16
 οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. Παρέ-
 λαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤγαγον.

Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς 17
 τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἐβραϊστὶ
 Γολγοθᾶ· ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ 18
 ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰη-
 σοῦν. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν 19
 ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ἦν δὲ γεγραμμένον· „Ἰησοῦς ὁ
 Ναζωραῖος, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων., Τούτου οὖν 20
 τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγ-
 γὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰη-
 σοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἐβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥω- 21
 μαϊστὶ. Ἐλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰου-
 δαίων· Μὴ γράψῃ· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ'
 ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. Ἀπὸ 22
 κρήθῃ ὁ Πιλάτος· Ὁ γέγραφα, γέγραφα. Οἱ οὖν 23

13. ≈ τῶν λόγων τούτων, " τοῦ " Γαββαθᾶ.

14. ≈ ὅρα ἦν ὡς " τρίτη. 16. → Παρέλα-
 βον ad ἤγαγον. " γ. ἀπήγαγον. 17. τόπον λεγόμενον " οἱ. ὃς λέγεται

- στρατιῶται, ὅτι ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστην στρατιώτῃ μέρος,) καὶ τὸν χιτῶνα. Ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἀρράφος, ἐκ τῶν ἀναθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου.
- 24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνας ἔσται. Ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· „Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.,,
- 25 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ
- 26 Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνῇ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γυναί, ἴδε ὁ υἱός σου.
- 27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ
- 28 ἴδια. Μετὰ τοῦτο ἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη ἔτετέλεισται ἵνα ἡ τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Δι-
- 29 ψῶ. Σκευὸς οὖν ἔκειτο ὄξους μαστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσώπῳ περιβέντες, προσ-
- 30 ἤνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεισται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.
- 31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι (ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ· ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα καταγῶσι αὐτῶν τὰ σκέλη,
- 32 καὶ ἀρθῶσιν. ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συ-

26. γ. Ὡδοῦ 28. Ὡδὼν ἡ τετέλεισται, ἵνα *Alii* : τετελείωται, ἵνα *Alii* : τετέλεισται τὰ περὶ αὐτοῦ, ἵνα ἡ πληρωθῇ 29. ὄξους καὶ ὑσώπου, ἡ *Conject.* ὕσσωπον περιβέντες, *Alii conj.* ὑσώπῳ *f.* ὑσσωδίῳ περιβ. *Alii conj.* ὑσώπῳ *f.* ζυστῷ προπεριβ. 31. γ. ἐκείνη

σταυρωθέντος αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἱλαβόντες, 33
ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέλαβον αὐτοῦ
τὰ σκέλη· ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ 34
τὴν πλευρὰν ἔνυξεν, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ
ὕδωρ. Καὶ ὁ ἰωρακὴς μαρτυροῦμαι, καὶ ἄλλ- 35
θινὴ αὐτοῦ ἴστιν ἡ μαρτυρία· καὶ κείνους οἶδεν, ὅτι
ἀληθὴ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ 36
ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· „Ὅστων οὐ συντρι-
βήσεται αὐτοῦ.,, Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· 37
„Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.,,

Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ 38
ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κρυπ-
μένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἵνα ἄρῃ τὸ
σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἦλθεν 39
οὖν καὶ ἤρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικό-
δημος, (ὁ ἔλθων πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον,)
φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν.
Ἐλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδωκαν αὐτὸ 40
ὀθονίοις μετὰ τῶν ἐσθημάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς
Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου 41
ἐσταυρώθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον κα-
κόν, ἐν ᾧ οὐδέποτε οὐδεὶς ἐτίθη. Ἐκεῖ οὖν διὰ τῆς 42
παρασκευῆς τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον,
ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ 20
ἔρχεται πρῶτὴ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον
καὶ βλέπει τὸν λίθον ῥημένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρεῖς 2
χει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς
τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει
αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ
εἶδαμεν, ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, 3

34. ἤνοιξε, 35. γ. → καὶ 36. ὡς ἀπ' αὐτοῦ.

38. τ. δὲ " τ. δὲ " 39. γ. ὡς εἰ 40. ὡς ἐν ὁθ-

νίοις 41. κενόν,

καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.
 4 Ἐτρεχαν δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς προέ-
 δραμι τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ
 5 μνημεῖον. Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια·
 6 αὐ μόντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀπο-
 λουθὼν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεω-
 7 ρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ
 8 χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσ-
 ἦλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, ὁ ἰλθὼν πρῶτος εἰς τὸ
 9 μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέτις γὰρ
 ἤδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτοὶ ἐκ νεκρῶν ἀνα-
 10 στῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθη-
 11 ταί. Μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαί-
 ουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυνεν εἰς τὸ μνη-
 12 μεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζο-
 μένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς πο-
 13 σίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν
 αὐτῇ ἐκείνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι
 ἤρην τὸν κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκεν αὐ-
 14 τόν. Ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
 θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἰστώτα· καὶ οὐκ ᾔδει, ὅτι Ἰη-
 15 σοὺς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις;
 τίνα ζητῇς; Ἐκείνη, ἀκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστι,
 λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι
 16 ποῦ ἔθηκες αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ
 ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ·
 17 Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰη-
 σοὺς· Μὴ μου ἅπτου· οὐκ γὰρ ἀναβίβηκα πρὸς
 τὸν πατέρα μου· πατέρου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς
 μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα
 μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν.

11. γ. τὸ μνημεῖον 14. † Καὶ "† ὁ 16. Ὡς
 τῷ Ἐβραϊστί· Ῥαββουνί, 17. οὐκ μου

"Ερχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς 18
μαθηταῖς, ὅτι ἰώρακε τὸν κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν
αὐτῇ.

Οὗσης οὖν ἐφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαβ- 19
βάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ
μαθηταὶ ἑσυνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,
ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς 20
τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν
οἱ μαθηταί, ἰδόντες τὸν κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ 21
Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ
πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐμφύ- 22
σησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον. Ἄν 23
τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινας
κρατῇτε, κεκράτηνται.

Θωμᾶς δέ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δί- 24
θυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλε- 25
γον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν κύ-
ριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν
μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά
μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ 26
μεθ' ἡμέρας ὁκτώ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυ-
ρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν·
Εἰρήνῃ ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυ- 27
λόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν
χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ
γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Ἦ Ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ 28
εἶπεν αὐτῷ· Ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. Λέγει 29
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἰώρακάς με, ἢ πιστεύουκας·
μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

19. → συνηγμένοι, 25. τόπον 28. † Καὶ " † ὁ
29. † Θωμᾶ, " πιστεύουκας;

- 30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰη-
 σουὺς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γε-
 31 γραμμένα ἐν τῇ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται,
 ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωῇ " ἔχητε ἐν τῇ
 ὀνόματι αὐτοῦ.
- 21 Μετὰ ταῦτα ἐφάνηρσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς
 τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος. Ἐφα-
 2 ῖνωσι δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ
 Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ
 Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλ-
 3 λοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων
 Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμε-
 θα καὶ ἡμεῖς σὺν σοι. Ἐξῆλθον, καὶ ἐνέβησαν εἰς
 τὸ πλοῖον " εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν
 4 οὐδέν. Πρώτας δὲ ἡδὴ γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς " εἰς
 τὸν αἰγιαλόν· οὐ μόντοι ἦδυσαν οἱ μαθηταί, ὅτι Ἰη-
 5 σοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά μὴ
 6 τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου
 τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι
 αὐτὸ ἐλκῦσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.
- 7 Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ
 Πέτρῳ· Ὁ κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας
 ὅτι ὁ κύριός ἐστι, τὸν ἐπειδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ
 8 γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ
 δὲ ἄλλοι μαθηταί τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦσαν
 μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων.)
 9 σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν
 εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρώπιαν κειμένην, καὶ ὀψά-
 10 ριον ἐπικείμενόν, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

31. † ὁ " add. αἰώνιον 3. γ. ἀνέβησαν " εὐθύς,

4. Ὡς ἐπὶ 7. ἦλλατο εἰς

Ἐείγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὃν ἐπιάσατε νῦν. Ἀλέξ 21
 Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλαυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς,
 μιστὸν ἰχθύων μεγάλων ἐκαστὸν πεντηκονταεταῶν καὶ
 τοσοῦτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει 12
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτάλη-
 μα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· Σὺ τίς εἶ, κύριε,
 ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβά- 13
 νει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάρεον
 ὁμοίως. Τοῦτο ἦδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς 14
 μαθηταῖς αὐτοῦ, ἰερθεῖς ἐκ νεκρῶν.

Ὅτε οὖν ἤριστησαν, λέγει τῷ Σίμονι Πέτρῳ ὁ 15
 Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων;
 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ, κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε.
 Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν 16
 δεῦτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ·
 Ναὶ, κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ·
 Ποίμηνει τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον 17
 Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶ-
 πεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπε αὐτῷ·
 Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε.
 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν 18
 ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἡς νεώτερος, ἰζώνων σεαυτὸν,
 καὶ περιεπάσεις ὅπου ἤβηεις· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἰστα-
 νεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσῃ
 ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνει, πᾶσι δια- 19
 νάτῃ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐ-
 τῷ· Ἀκολούθει μοι· Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος 20
 βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀπολα-
 θοῦντα· (ὃς καὶ ἀνέτισεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στή-
 θος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παρακάλεσίς
 σε;) τοῦτοι ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε 21
 οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω 22

13. † οὖν

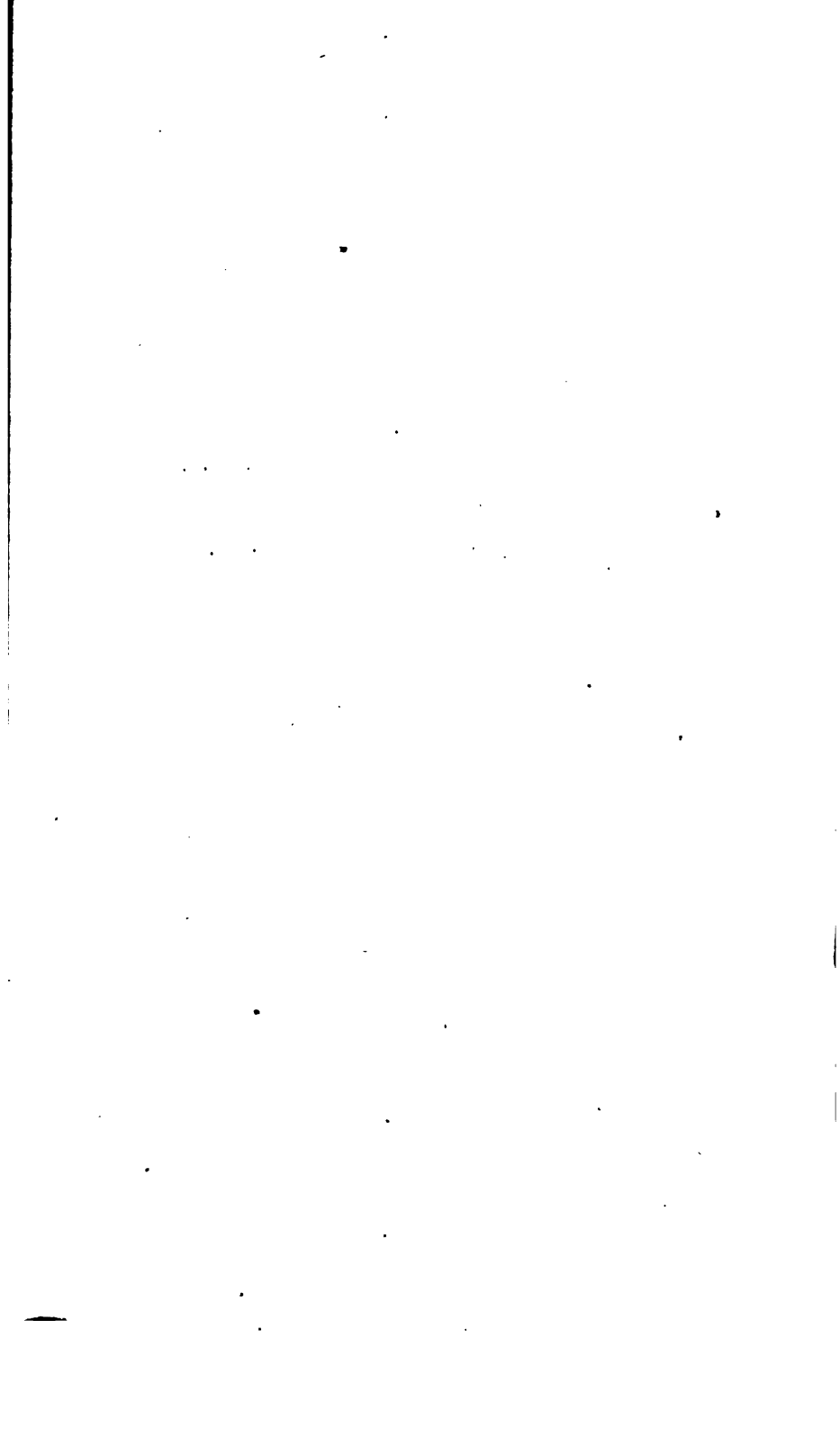
15. Ἰωάννης,

- μένειν· ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σί; σὺ ἀκολουθεῖ μοι.
 23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι
 ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθήσκει. Καὶ οὐκ εἶπεν
 αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθήσκει· ἀλλ'· Ἐὰν αὐ-
 τὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σί;
 24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς, ὁ μαρτυρῶν περὶ τού-
 των, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ ὁἶδामεν, ὅτι ἀληθὴς
 25 ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ
 ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν,
 οὐδεὶς αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα
 βιβλία.'

22. add. οὕτως

24. οἶδα μὲν,

25 † Ἀμήν.

H KAINH
ΔΙΑΘΗΚΗ.

NOVUM TESTAMENTUM
GRÆCÆ

EX RECENSIONE

JO. JAC. GRIESBACHII

CUM

SELECTA LECTIONUM VARIETATE

.....
TOMUS SECUNDUS.
.....

LIPSIAE, G. J. GÖSCHEN. 1803. '

ITERUM

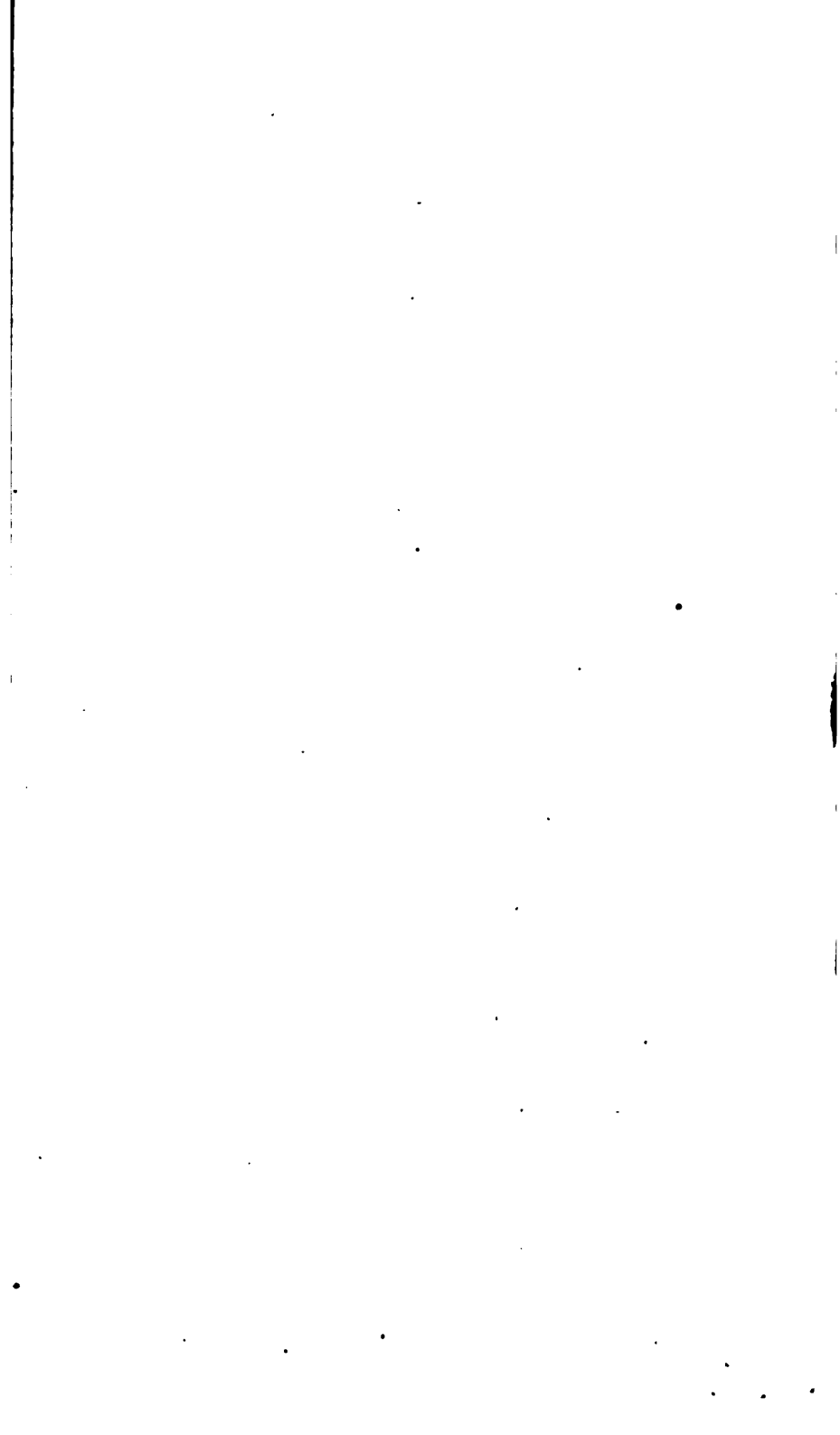
CANTABRIGIÆ NOV. ANGLORUM

IMPRESSUM.

TYPIS ACADEMICIS ;

SUMTIBUS W. WELLS ET W. HILLIARD.

MDCCCIX.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἰποιησάμην περὶ πάντων,
 ὃ Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδά-
 σκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις,
 διὰ πνεύματος ἁγίου οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἷς
 καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν,
 ἐν πολλαῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτα-
 νόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
 4 Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ
 Ἱερουσαλὺμ μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν
 5 ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. ὅτι Ἰω-
 ἀννης μὲν ἰσάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε
 ἐν πνεύματι ἁγίῳ, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέ-
 6 ρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρεῶνται αὐ-
 τὸν, λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀπο-
 7 καθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς
 αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς,
 8 οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λή-
 ψεσθε δύναμιν ἐπιλθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ'
 ὑμᾶς· καὶ ἵσασθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ, καὶ

2. ἀποστόλοις διὰ πνεύματος ἁγίου, οὓς 4. συν-
 αλιζόμενος ἠκούσατε, φησὶν, διὰ τοῦ στόμα-
 τός μου. 5. ἡμέρας, ἕως τῆς πεντηκοστῆς. Οἱ
 8. δύναμιν, ἐπιλθόντες

ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἰσχύατο
 τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν 9
 ἐπῆρθη· καὶ νεφέλῃ ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
 μῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρα- 10
 νὸν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο παρει-
 στήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῇτι λευκῇ, οἳ καὶ εἶπον· Ἄν- 11
 δρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐ-
 ρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς
 τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε
 αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπὲρ 12
 στρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου
 Ἑλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτου ἔχον
 ὁδόν. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, 13
 οὗ ἦσαν καταμένοντες ὃ, τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ
 Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθο-
 λομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων
 ὁ ζηλωτὴς καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. Οὗτοι πάντες ἦσαν 14
 προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ, σὺν γυ-
 ναιξὶ, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ " σὺν τοῖς
 ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν 15
 μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε ὄχλος " ὀνομάτων
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν·) Ἄνδρες ἀδελφοί, ἴδει 16
 πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ πνεῦ-
 μα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γε-
 νομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν· ὅτι κα- 17
 τηριθμημένος ἦν ἐν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς
 διακονίας ταύτης. Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ 18
 'μισθοῦ τῆς ἀδικίας· καὶ πρηνὴς γενόμενος, " ἐλάκησε
 μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ· καὶ 19
 γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ,

10. ἦσαν, εἰς τὸν οὐρανὸν πορευομένου 14. † καὶ
 τῇ δέήσει, " ἐσὺν 15. Ὡς ἀδελφῶν, " ἀνδρῶν
 16. → ταύτην, 17. γ. σὺν 18. † τοῦ " ἐλάκισε

ἄστε κληθῆναι τὸ χάριον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῃ
 20 αὐτῶν, Ἀκελδαμὰ τοῦτ' ἐστὶ, χάριον αἵματος. Γέ-
 γρατται γὰρ ἐν βίβλῃ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἑπαυλις
 αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ·
 21 καί· Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Δεῖ οὖν
 τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ
 22 εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ κύριος Ἰησοῦς. ἀρξά-
 μενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας
 ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐ-
 23 τοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων. Καὶ ἔστη-
 σαν δύο, ἡ Ἰωσήφ τὸν καλούμενον ἢ Βαρσαβᾶν, ὃς
 24 ἐπεκλήθη Ἰούστος, καὶ Ματθίαν. Καὶ προσευξάμενοι
 εἶπον· Σὺ, κύριε, καρδιογνώσκα πάνταν, ἀνάδειξον
 25 ὃν ἐξελέξω ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα λαβεῖν τὸν
 κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς
 παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.
 26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν· καὶ ἔπεισεν ὁ κλῆρος ἐπὶ
 Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀπο-
 στόλων.

2 Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεν-
 τηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.
 2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερο-
 μένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον,
 3 οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ᾤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμε-
 ναι γλῶσσαι ὥσπερ πυρός· ἡ ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον
 4 αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ
 ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις, καθὼς τὸ πνεῦμα
 5 ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσα-
 λὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παν-

23. ἔστησε ἡ Ἰωσὴν ἢ Βαρναβᾶν, 24. γ. ἐκ τού-
 των τῶν δύο ἕνα ὃν ἐξελέξω, 25. τούτον ἢ δί-
 καιον. 1. om. ἅπαντες Aiii : πάντες οἱ ἀπόστολοι
 om. ὁμοθυμαδὸν Ahi : ὁμοῦ . 2. πυρός, ἐκάθ-
 ῆσε τε ε. ε. ε. αὐτῶν καὶ ἢ καὶ ἐκάθισαν

τὸς ἔθλους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς 6
 φωνῆς ταύτης, συνηλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη
 ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων
 αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ ἅπαντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγον- 7
 τες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ
 λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκα- 8
 στος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐκ ἧς ἐγεννήθημεν, Πάρ- 9
 βοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν
 Μεσοποταμίαν, Ἰουδαῖαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόν-
 τον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυ- 10
 πτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ
 οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι,
 Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς 11
 ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ; Ἐξίσταν- 12
 το δὲ πάντες καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέ-
 γοντες· Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι; Ἐτεροὶ δὲ ἰδια- 13
 χλεύαζοντες ἔλεγον· Ὅτι γλεύκους μεμειστωμένοι
 εἰσὶ. Σταθεῖς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα, ἐπῆ- 14
 ρε ἰτὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἄν-
 δρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαν-
 τες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ
 ῥήματά μου. Οὐ γὰρ ὥς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι 15
 μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας· ἀλλὰ τοῦ- 16
 τό, ἔστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ· Καὶ 17
 ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ
 ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· καὶ προ-
 φητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ
 οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτε-
 ροὶ ὑμῶν ἐνυπνίοις ἐνυπνιασθήσονται· καί γε ἐπὶ τοὺς 18
 δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέραις
 ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου, καὶ προφη-

7. → πάντες. 9. *Conj.* Ἰνδιαν *f.* Λυδίας *f.* Ἰδου-
 μαίαν *f.* Βιθυνίαν 13. *r.* χλεύαζοντες 14. *add.* πρῶ-
 τος 17. *r.* ἐνύπνια

- 19 τεύσουσι. Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ
σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα
20 καπνοῦ· ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ
σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἢ ἔλθῃ τὴν ἡμέραν κυρίου
21 τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν
22 ἐπικαλῆσεται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται. Ἄνδρες
Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν
τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον
εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις. (οἷς ἐποίη-
σε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς ἰ καὶ αὐτοὶ
23 οἶδατε,) τοῦτον τῇ ὀρισμένη βουλῇ καὶ προγνώσει
τοῦ Θεοῦ ἔχδοτον ἑαζόντες, διὰ ἡ χειρῶν ἀνόμων
24 προσπῆξαντες ἄνείλατε. Ὁν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας
τάς ὠδῖνας τοῦ Ἰθανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατόν
25 κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ. Δαυὶδ γὰρ λέγει εἰς
αὐτόν· Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διαπαν-
26 τος, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ
τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ
γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει
27 ἐπ' ἑλπίδι, ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς
ἄδου, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδούς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύ-
29 νης μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν
εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου
Δαυὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνημα
30 αὐτοῦ ἐστίν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. Προ-
φήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ἤμοσεν αὐ-
τῷ ὁ Θεός, ἐκ καρποῦ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ ἰ καθίσαι ἐπὶ
31 τοῦ θρόνου αὐτοῦ· προῖδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀνα-
στάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἰ οὐ κατελείφθη ἰ εἰς ἄδου,

20. → ἡ 22. → καὶ 23. → λαζόντες, ἡ ~ χειρὸς
ἡ γ. ἀνείλετε. 24. ~ ἄδου, 26. ἐλπίδι. Ὅτι
27. ~ ἄδην, 30. † τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν
Χριστόν, 31. ~ οὔτε ἐγκατελείφθη ἡ † ἡ ψυχὴ αὐτοῦ

οὐδε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. Τοῦτον τὸν Ἰη- 32
σοῦν ἀνίστησεν ὁ θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυ-
ρες. Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ θεοῦ ὑψωθείς, τὴν τε ἐπαγ- 33
γελίαν τοῦ ἁγίου πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς,
ἔξεχε τοῦτο. ὃ ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. Οὐ γὰρ 34
Δαυὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς· λέγει δὲ αὐτός· Εἴ-
πεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν 35
σου. Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, 36
ὅτι καὶ κύριον αὐτὸν καὶ Χριστὸν ὁ θεός ἐποίησε,
τοῦτον τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπόν τε 37
πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί
ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐ- 38
τούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν
ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος. Τμῆν 39
γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ
πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσθαι κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν. Ἐπί τῃς τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύ- 40
ρετο, καὶ παρεκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς
τῆς σκολιᾶς ταύτης. Οἱ μὲν οὖν ἁσμένως ἀποδεξάμε- 41
νοι τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐβαπτίσθησαν καὶ προστεθήσαν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὥσει τρισχίλιαι. Ἦσαν 42
δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων, καὶ
τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς
προσευχαῖς. Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος, πολλά 43
τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο.
Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ εἶχον 44
ἅπαντα κοινὰ, καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπί- 45

31. ὡς 32. τὸν 36. γ. ὅτι κύριον καὶ Χρι-
στὸν αὐτὸν ὁ 40. διεμαρτύρητο, 41. ἁσμέ-
τως

πρασπον, καὶ διμερίζον αὐτὰ ᾗ πᾶσι, καθότι ἂν τις
 46 χρεῖαν εἶχε. Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμο-
 θυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντίς τε κατ' οἶκον ἄρτον,
 μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι
 47 καρδίας, αἰνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς
 ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ κύριος προσετίθει τοὺς σωζο-
 μένους ἑκάστην ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

3 Ἐπὶ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον
 εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην.

2 Καὶ τις ἀνὴρ χαλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρ-
 χων, ἐκαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν
 θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην ὠραίαν, τοῦ αἰτεῖν
 ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν.

3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς

4 τὸ ἱερὸν, ἤρ᾽ αὐτὸν ἐλεημοσύνην λαβεῖν. Ἀτενίσας δὲ
 Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε· Βλέψον εἰς

5 ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐπέχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐ-

6 τῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον
 οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· Ἐν

7 τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι
 καὶ περιπάτει. Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς

8 καὶ τὰ σφυρά. Καὶ ἐξαλλόμενος ἕστη, καὶ περιεπάτει·

καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἁλ-

9 λόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν. Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ

10 λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν· ἐπεγίνωσκόν
 τε αὐτὸν, ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθή-
 μενος ἐπὶ τῇ ὠραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν
 δάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος δὲ αὐτοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην,

45. καθ' ἡμέραν πᾶσι, καθότι ἂν τις χρεῖαν εἶ-
 χε καθ' ἡμέραν. Προσεκαρτέρουν τε 47. καθ' ἡμέ-
 ραν ἐπὶ τὸ αὐτό. Πέτρος δὲ 2. πύλην 3. λα-
 βεῖν. 11. γ. τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ

συνίδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ
καλουμένῃ Σολομῶνος, ἑκθαμβοί. Ἰδὼν δὲ Πέτρος 12
ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· "Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί
θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ; ἢ ἡμῖν τι ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ
δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;
'Ο Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν 13
πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν
ὕμεῖς ἔμεν παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε " αὐτὸν κα-
τὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν.
Ἑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἡτή- 14
σασθε ἄνδρα φοιτᾶ χαρισθῆναι ὑμῖν, τὸν δὲ ἀρχηγόν 15
τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε· ὃν ὁ Θεὸς ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν,
οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνό- 16
ματος αὐτοῦ, τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἔστε-
ρέωσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δὲ αὐτοῦ ἔδω-
κεν αὐτῷ τὴν ὀλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων
ὑμῶν. Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπρά- 17
ξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν. Ὁ δὲ Θεὸς ἀπρο- 18
κατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν ἅ-
υτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστόν, ἐπλήρωσεν οὕτω. Μετα- 19
νοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι
ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἔλθῃ καιροὶ ἀναψύ- 20
ξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου, καὶ ἀποστείλῃ τὸν
'προκεχειρισμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν· ὃν δεῖ οὐρα- 21
νὸν μὲν δεῖξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάν-
των, ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος τῶν ἁγίων
αὐτοῦ προφητῶν " ἀπ' αἰῶνος. Μωϋσῆς μὲν " πρὸς 22
τοὺς πατέρας εἶπεν· " Ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει
κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ·

13. γ. om. μὲν " → αὐτόν 16. ἐστερέωσθε τὸ ὄνο-
μα αὐτοῦ καὶ 18. ≈ παθεῖν τὸν Χριστόν αὐτοῦ,
20. γ. προκεχειρισμένον 21. γ. πάντων ἁγίων Alii:
Ὑπάντων τῶν ἁγίων " ≈ ἀπ' αἰῶνος. 22. † γὰρ
" ≈ πρὸς τοὺς πατέρας

αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα. ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς
 23 ὑμᾶς. Ἔσται δὲ, πᾶσα ψυχὴ ἣτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ
 προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.
 24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν
 καθεξῆς ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ ἑκατόντην τὰς ἡμέρας
 25 ταύτας. Ὑμεῖς ἔστε οἱ υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς
 διαθήκης, ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 λέγων πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ ἔν τῳ σπέρματί σου ἐνευ-
 26 λογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς. Ὑμῖν πρῶ-
 τον ὁ Θεός, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ, ἀπέστειλεν
 αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον
 ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

4 Λαλούντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαόν, ἐπίστησαν
 αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ
 2 Σαδδουκαῖοι, διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς
 τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνά-
 3 στασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς
 χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὖριον ἦν γὰρ
 4 ἑσπέρα ἤδη. Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον
 ἐπίστευσαν καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὥσπερ
 5 χιλιάδες πέντε. Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὖριον
 συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους
 6 καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἄνναν τὸν ἀρ-
 χιερέα, καὶ Καϊάφαν καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον,
 7 καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. Καὶ στήσαν-
 τες αὐτοὺς ἐν μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει,
 8 ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; Τότε
 Πέτρος πλησθεὶς πνεύματος ἁγίου, εἶπε πρὸς αὐτούς·
 9 Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, εἰ
 ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου
 10 ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται· γνωστὸν ἔστω πᾶ-

24. r. προκατήγγειλαν 25. r. ὄστε υἱοὶ ἢ r. om. ἐν

26. † Ἰησοῦν, 2. ἑν τῶν 5. ἑν 6. Ἰωνάθαν

7. † τῷ

σιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνό-
 ματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἵστα-
 ρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος
 παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής'. Οὗτός ἐστιν ὁ λί- 11
 θος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων,
 ὁ γινόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. Καὶ οὐκ ἐστὶν ἐν 12
 ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτε-
 ρον ὑπὸ τὸν οὐρανόν, τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις,
 ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ 13
 Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι,
 ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμα-
 ζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτούς, ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν
 τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἱστῶτα τὸν 14
 τετραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. Κελεύσαντες 15
 δὲ αὐτούς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνεβαλον
 πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώ- 16
 ποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε
 δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανε-
 ρόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι. Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ 17
 πλείον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα
 αὐτοῖς, μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ
 ἀνθρώπων. Καὶ καλίσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν 18
 αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ
 τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης 19
 ἀποκριθέντες πρὸς αὐτούς εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν
 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ,
 κρίνατε. Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἀ' εἶδομεν καὶ 20
 ἡκούσαμεν, μὴ λαλεῖν. Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι 21
 ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολά-
 σονται αὐτούς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον
 τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι. Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων 22

10. add. καὶ ἐν ἄλλῳ οὐδενί.

11. ≈ οἰκοδόμων,

12. → Καὶ οὐκ . . . σωτηρία. Alii om. ἡ σωτηρία·

" om. ἐν

14. ≈ τε

18. ≈ αὐτοῖς

τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος, ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον
τοῦτα τῆς ἰάσεως.

- 23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγ-
γειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
24 τεροι εἶπον. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἤσαν φω-
νὴν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἶπον· Δίσποτα, σὺ ὁ Θεός,
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
25 καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς· ὁ διὰ στόματος Δαυὶδ¹ παιδός
σου εἰπών· Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτη-
26 σαν κενά· Παρίστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ
ἀρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ τοῦ κυρίου,
27 καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Συνήχθησαν γὰρ ἐπ'
ἁληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου
Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος,
28 σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου
29 καὶ ἡ βουλή σου προῶρισε γενέσθαι. Καὶ ταῦν, κύ-
ριε, ἐπίδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δού-
λοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,
30 ἐν τῇ τὴν χειρὰ σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν, καὶ ση-
μεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου
31 παιδός σου Ἰησοῦ. Καὶ διεβήντων αὐτῶν ἰσα-
λευθῇ ὁ τόπος, ἐν ᾗ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθη-
σαν ἅπαντες πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.

- 32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδιά
καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων
αὐτῶ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.
3 Καὶ μεγάλη δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπό-

25. Ὁ διὰ πνεύματος ἁγίου, διὰ στόματος τοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν Δαυὶδ, παιδός σου, *Alit*· Ὁ τοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν διὰ πνεύματος ἁγίου στόματος Δα-
υὶδ, παιδός σου, "† τοῦ 27. r. Ὑ ἀληθείας ἐπὶ τὸν
32. add. καὶ οὐκ ἦν διάκρισις ἐν αὐτοῖς οὐδεμία.
Alit add. καὶ οὐκ ἦν χωρισμὸς ἐν αὐτοῖς τις.

σιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνό-
 ματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυ-
 ρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος
 παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής'. Οὗτός ἐστιν ὁ λί- 11
 θος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν αἰκοδομούντων,
 ὁ γινόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας. Καὶ οὐκ ἐστιν ἐν 12
 ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἑτε-
 ρον ὑπὸ τὸν οὐρανόν, τὸ δεδομένον ἑν ἀνθρώποις,
 ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ 13
 Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι,
 ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμα-
 ζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς, ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν
 τὸν ἑν ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἐστῶτα τὸν 14
 τετραπευμένον, εὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. Κελεύσαντες 15
 δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνεβαλον
 πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώ- 16
 ποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε
 δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανε-
 ρόν, καὶ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι. Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ 17
 πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα
 αὐτοῖς, μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ
 ἀνθρώπων. Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλαν 18
 αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ
 τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης 19
 ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον· Εἰ δίκαιόν
 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τῶν
 κρίνατε. Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἀλλὰ ὅτι
 ἡκούσαμεν, μὴ λαλεῖν. Οἱ δὲ προστάσαντες
 ἀπέλυσαν αὐτοὺς, μηδὲν εὐρίσκοντες
 ὄντας αὐτοὺς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι
 τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι. Ἐτά

1c. add. καὶ ἐν ἄλλῳ οὐδενί.

12. → Καὶ οὐκ . . . σωτηρία

" om. ἐν 14. ~ τε

τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος, ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον
τοῦτο τῆς ἰάσεως.

- 23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπή-
γειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
24 τεροι εἶπον. Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἤραν φω-
νὴν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ Θεός,
ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,
25 καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς· ὁ διὰ στόματος Δαυὶδ^δ παιδός
σου εἰπών· Ἰνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτη-
26 σαν κενά· Παρίστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ
ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ τοῦ κυρίου,
27 καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Συνήχθησαν γὰρ ἐπ'
ἡ ἀληθείας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου
Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος,
28 σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ, ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου
29 καὶ ἡ βουλή σου προῶρισε γενέσθαι. Καὶ ταῦν, κύ-
ριε, ἐπίδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δού-
λοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,
30 ἐν τῷ τὴν χειρὰ σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν, καὶ ση-
μεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου
31 παιδός σου Ἰησοῦ.

Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἰσα-
λεύθη ὁ τόπος, ἐν ᾧ συνελημένοι καὶ ἐπλήσθη-
σαν τοῦ ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λό-
γον σου.

32 πάντων ἦν ἡ καρδία
ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ οἱ ἄρχοντες
τοῖς ἅπασιν καὶ
μαρτύροις οἱ αὐτοὶ

ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ κυρίου

33 ὁ κύριος

τοῦ κυρίου

τοῦ κυρίου

τοῦ κυρίου

στολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· χάρις τε
 μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς. Οὐδὲ γὰρ ἑνδεής τις 34
 ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰ-
 κίων ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πι-
 πρασκομένων. καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀπο- 35
 στόλων· διεδίδοδο δὲ ἐκάστῳ, καθότι ἂν τις χρεῖαν
 εἶχεν. Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Ἰβαραβας ὑπὸ 36
 τῶν ἀποστόλων, (ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, υἱὸς πα-
 ρακλήσεως,) Λευίτης, Κύπριος τῇ γένει, ὑπάρχωντος 37
 αὐτῷ ἄγρου, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκε
 παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων. Ἀνὴρ δὲ τις 5
 Ἀναίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ,
 ἐπώλησε κτήμα· καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνει- 2
 δυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας μέρος τι,
 παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν. Εἶπε δὲ 3
 Πέτρος· Ἀναία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρ-
 διάν σου, ψεύσασθαί σε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νο-
 σφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου; Οὐχὶ μένον, σοὶ 4
 ἔμενε, καὶ πρᾶξεν, ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι
 ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω
 ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ. Ἀκούων δὲ ὁ Ἀναίας 5
 τοὺς λόγους τούτους, πρὸς αὐτὸν ἐξέψυξε. Καὶ ἐγένετο
 φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ἡ ταῦτα. Ἀνα- 6
 στάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξε-
 νέγκαντες ἔθαψαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν 7
 διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰς-
 ἦλθεν. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ 8
 τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, τοσού-
 του. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφω- 9
 νήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα κυρίου; Ἴδού οἱ πόδες
 τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου, ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοί-
 σουσί σε. Ἐπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς πόδας αὐ- 10

36. Ὡσῆφ Ἰβαραβᾶς 37. χωρίου, 2. ταῦ-
 τοῦ 5. γ. → ε. Ἰβαραβᾶς 37. ταῦτα.

- τοῦ, καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν
 11 ἄνδρα αὐτῆς. Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦ-
 12 τα. Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμο-
 13 θυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶνος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς. Ἄλλ' ἐμεγά-
 14 λυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· (μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναι-
 15 κῶν) ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθε-
 νεῖς, καὶ τίθεται ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου καὶ ἡ σκία ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν".
 16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἰθερραπέυοντο ἅπαν-
 17 τες. Ἀιαστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὔσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου,
 18 καὶ ἐτίβαλον τὰς χειρὰς αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἠνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς,
 19 καὶ ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς
 20 ζωῆς ταύτης. Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ
 22 ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτούς. Οἱ δὲ ὑπηρεταὶ παραγενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ

15. Ὑκλιναρίων " add. καὶ ῥυσθῶσιν ἀπὸ πάσης ἀσθενείας, ἧς εἶχον. Alii add. ἀπηλλάσσοντο γὰρ ἀπὸ πάσης ἀσθενείας, ὡς εἶχεν ἕκαστος αὐτῶν.

16. → εἰς 18. → αὐτῶν 20. Conj. ὁδοῶ

φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν, λέγοντες· "Οτι 23
 τὸ μὲν δεσμωτήριον εὗρομεν κεκλεισμένοι ἐν πάσῃ
 ὑσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἑστῶτας πρὸ τῶν θυ-
 ρῶν· ἀνοίξαντες δὲ, ἔσω οὐδὲνα εὗρομεν. Ὡς δὲ 24
 ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὃ, τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρα-
 τηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ
 αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο. Παραγενόμενος δὲ τις 25
 ἀπήγγειλεν αὐτοῖς· "Οτι ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε
 ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες καὶ διδά-
 σκοντες τὸν λαόν. Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν 26
 τοῖς ὑπέρταις, ἤγαγεν αὐτοὺς, οὐ μετὰ βίας· ἐφο-
 ροῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. Ἀγαγόν- 27
 τες δὲ αὐτοὺς ἕστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. Καὶ ἐπηρεά-
 τησεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιερεὺς, λέγων· Οὐ παραγγελία 28
 παρηγγείλαμεν ὑμῖν, μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τού-
 τῳ; καὶ ἰδοὺ, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς δι-
 δαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα
 τοῦ ἀνθρώπου τούτου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος 29
 καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ θεῷ μᾶλλον ἢ
 ἀνθρώποις. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἡγίρει ἐν Ἰησοῦ, 30
 ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· τούτου 31
 ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ,
 δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἄφεισιν ὁμαρτιῶν.
 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τού- 32
 των, καὶ τὸ πνεῦμα ὃ δὲ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς
 τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες διε- 33
 κρίοντο, καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς. Ἀναστὰς 34
 δὲ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαρμαλιήλ,
 τομοδιδάσκαλος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐπέλευσεν ἔξω
 βραχὺ τι τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι. Εἰπὶ τε πρὸς 35

23. † ἔξω 24. τούτους ὃ, τε στρατηγὸς 25. † λέγων·
 26. *om.* οὐ 27. ἱερεὺς, 28. → Οὐ 31. *δόξη*
 32. → αὐτοῦ *Al. transp. Al.* αὐτῶ *f.* ἐν αὐτῷ " → δὲ
 34. *om.* βραχὺ τι *Al. transp. Al.* → τι " ὡς ἀνθρώπους

- αὐτούς· "Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς, ἐπὶ
 36 ταῖς ἀνθρώποις· τούτοις τί μέλλετε πράσσειν. Πρὸ
 γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνίστη Θεοῦδᾶς, λέγων εἶναί
 τινα ἑαυτὸν¹, ὃ² "προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ
 τετρακοσίαν· ὃς ἀνηρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο
 37 αὐτῷ, διελύθησαν καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδεὶν. Μετὰ τοῦ-
 τον ἀνίστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
 ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησε λαὸν³ ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ·
 κἀκεῖνος ἀπάλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ,
 38 δισκορπίσθησαν. Καὶ τανῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε
 ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ⁴ ἰάσατε αὐτούς·
 ὅτι ἐὰν ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βουλὴ⁵ αὕτη ἢ τὸ ἔργον
 39 τοῦτο, καταλυθήσεται· εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστίν, οὐ⁶ δύνα-
 σθε καταλῦσαι⁷ αὐτούς, μήποτε καὶ Θεομάχοι εὑρε-
 40 θῇτε. Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμε-
 νοι τοὺς ἀποστόλους, δείραντες παρήγγειλαν μὴ λα-
 λεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.
 41 Οἱ μὲν οὖν ἐπαρεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ
 συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος⁸ καταξηιώθησαν ἀτι-
 42 μασθῆναι· πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον
 οὐκ ἱκανοῦντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν
 τοῖς Χριστόν.
- 6· Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθυνόντων τῶν
 μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς
 τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεβωρῶντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ
 2 καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ
 δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστὸν
 ἐστὶν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακοι

35. τούτοις· τί μέλλετε πράσσειν; 36. add. μέγαν,
 " ~ προσεκλήθη *Alit*: προσεκλήθη *Alit*: προσετέθη
 37. → ἱκανὸν *Alit* transp. *Alit*: πολὺν 38. ~ ἄφετε
 " add. μὴ μιάναντες (f. μολύνοντες) τὰς χεῖρας
 ὑμῶν. " → αὕτη 39. ~ δυνήσεσθε " r. ~ αὐτὸ,
 41. † αὐτοῦ *Alit*: Ἰησοῦ f. Χριστοῦ f. κυρίου f. Θεοῦ

νεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας 3
 ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτά, πλήρεις πνεύματος¹
 καὶ σοφίας, οὓς² καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύ-
 της· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου 4
 προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρσεν ὁ λόγος ἐνώπιον πα- 5
 τὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα
 πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον,
 καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρ-
 μενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχείᾳ· οὓς ἕστη- 6
 σκεν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέ-
 θηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ 7
 ἤξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν
 Ἱερουσαλὴμ σφόδρα· πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων
 ὑπήκουον τῇ πίστει.

Στέφανος δὲ πλήρης³ χάριτος καὶ δυνάμεως ἐποίει 8
 τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνίστησαν 9
 δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Ἀ-
 λεξάνδριν, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρίων, καὶ
 τῶν ἀπὸ Κιλικίας⁴ καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στε-
 φάνῳ· καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ 10
 πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβηλον ἄνδρας, λέγον- 11
 τας· Ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσ-
 φημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν. Συνεκίνησάν τε τὸν 12
 λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ
 ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέ-
 δριον, ἕστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄν- 13
 θρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα⁵ λαλῶν κατὰ τοῦ
 τόπου τοῦ ἁγίου⁶ καὶ τοῦ νόμου. Ἀκηκόαμεν γὰρ 14
 αὐτοῦ λέγοντος· Ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος κα-
 ταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη, ἃ πα-

3. † ἁγίου *Alli* : κυρίου¹ ἢ. καταστήσωμεν 6. οἵτι-
 νες 7. Ἰουδαίων 8. ἢ. πίστεως 9. Διβυστινῶν,
¹⁰ ἢ. καὶ Ἀσίας, : 1. βλασφημίας 13. † βλάσφημα
¹¹ † τούτου

- 15 ῥέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν
 ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ
 7 πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπε
 2 δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη·
 "Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς
 δόξης ἠφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὅντι ἐν τῇ Με-
 3 σοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν καὶ
 εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς
 συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἄν σοι δείξω.
 4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατώκησεν ἐν Χαρ-
 ρὰν· καὶ κείθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ,
 μετώκησεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην, εἰς ἣν ὑμεῖς
 5 ἰὼν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν
 αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγέλατο αὐτῷ δοῦναι
 εἰς κατὰσχεσθαι αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐ-
 6 τόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ
 Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικοι ἐν γῇ Ἀλ-
 λουτρία, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ καὶ κακώσουσιν ἑτη
 7 τετρακόσια· καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἂν δουλεύσωσι, κρινῶ
 ἐγὼ, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ
 8 λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. (Καὶ ἔδω-
 κεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε
 τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ·
 καὶ ὁ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα
 9 πατριάρχας. Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες, τὸν Ἰω-
 σήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ,
 10 καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ,
 καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ
 βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἡγούμενον
 11 ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἦλθε δὲ
 λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναάν, καὶ
 θλίψις μεγάλη· καὶ ἔχεν ὅσους χορτάσματα οἱ πατέ-

1. Ἐὰρ

3. ~ εἰς τὴν γῆν,

4. μετώκησεν

10. r. ἐξείλετο

11. ~ τὴν Αἴγυπτον

ρεις ἡμῶν. Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα ἴσῃτα ἢ Αἴγυ- 12
 πτω, ἐξαπίστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον. Καὶ 13
 ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐ-
 τοῦ, καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος ἰοῦ
 Ἰωσήφ. Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκαλίσσατο τὸν πα- 14
 τέρα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν, ἐν
 ψυχαῖς ἐδομήκοντα τέντε. Κατέβη δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴ- 15
 γυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.
 Καὶ μετετίθησαν εἰς Συχέμ, καὶ ἐτίθησαν ἐν τῷ μνή- 16
 ματι, ὃ ὠνόμαζεν Ἀβραὰμ τιμῆς ἀργυρίου παρὰ τῶν
 υἱῶν Ἐμμόρ ἢ τοῦ Συχέμ.) Καθὼς δὲ ἡγγιζεν ὁ 17
 χρόνος τῆς ἐπαγγελίας, ἥς ὁμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ,
 ἠύξησεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἴγύπτῳ· ἄχρις οὗ 18
 ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ. Οὗ- 19
 τος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐπάκλωσε τοὺς
 πατέρας ἡμῶν, τοῦ ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν,
 εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι. Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη 20
 Μωϋσῆς, καὶ ἦν ἄστειος ἰσὺ τῷ Δεῷ· ὃς ἀνιστράφη μῆνας
 τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς. Ἐκτεθέντα δὲ αὐ- 21
 τόν, ἀνείλατο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἀνιθρέ-
 ψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν. Καὶ ἐπαιδεύθη Μωϋσῆς 22
 πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ
 ἐν ἔργοις αὐτοῦ. Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρα- 23
 κονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπι-
 σκέψασθαι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ.
 Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον, ἡμύνατο, καὶ ἐποίησεν 24
 ἐκδίκησιν τῷ καταπονουμένῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.
 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς 25

12. ~σιτία εἰς Αἴγυπτον, 13. αὐτοῦ. 14. → Ἰα-
 κώβ, *Al. transp.* ἢ αὐτοῦ, 16. *r.* ὁ ἢ *Conject.* Ἰα-
 κώβ *f.* ἑ' ἀμνῶν ἢ ἐν Συχέμ. *f.* τοῦ ἐν Συχέμ.
 17. ~ ἀμολόγησεν *Al.* ἐπηγγείλατο 20. *Conj.* τῇ Δεῷ·
 ἢ αὐτοῦ. 21. Ἐκτεθέντος δὲ αὐτοῦ, ἢ *r.* ἀνείλετο
 22. ~ ἐν ἢ *r.* → αὐτοῦ.

διὰ χεῖρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ
 26 συνῆκαν. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχο-
 μένοις, καὶ "συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπών·
 "Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς· ἵνατί ἀδικεῖτε ἀλλή-
 27 λους; Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπάσαστο αὐτόν, εἰ-
 πών· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ'
 28 ἡμᾶς; Μὴ ἀνελεῖν με σὺ; Δίλεις, ὃν τρόπον ἀνείλεις
 29 χθὲς τὸν Αἰγύπτιον; Ἐφυγε δὲ Μωϋσῆς ἐν τῷ λόγῳ
 τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιὰμ, οὗ ἐγέν-
 30 ησεν υἱοὺς δύο. Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαρά-
 κοντα, ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγ-
 31 γελος κυρίου ἐν "φλογὶ πυρὸς βάτου. Ὁ δὲ Μωϋ-
 σῆς ἰδὼν "ἐθαύμαζε τὸ ὄραμα· προσερχομένου δὲ αὐ-
 τοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ κυρίου "πρὸς αὐτόν·
 32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ
 ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἐντρομος δὲ γενό-
 33 μενος Μωϋσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι. Εἶπε δὲ αὐτῷ
 ὁ κύριος· Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ
 34 τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν. Ἰδὼν εἶδον τὴν
 κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ
 στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐ-
 τοὺς· καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον.
 35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες· Τίς σε
 κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν; τεῦτον ὁ Θεὸς ἄρ-
 χοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν· ἐν χειρὶ ἀγγέλου
 36 τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ. Οὗτος ἐξήγαγεν αὐ-
 τοὺς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ
 ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτῶν τεσσαρά-
 37 κοντα. Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς, ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς
 Ἰσραὴλ· Προφῆτην ὑμῖν ἀναστήσει· κύριος ὁ Θεὸς "

26. ~ τε " ~ συνήλασσειν " ~ Ἄνδρες ἀδελφοί
 ἐστε· ἵνατί 30. → κυρίου " ~ πυρὶ φλογὸς
 31. γ. ἐθαύμασε " → πρὸς αὐτόν 35. ~ σὺν
 36. γ. Αἰγύπτου, 37. → κύριος " † ὑμῶν ΑΙ. ἡμῶν

ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ. ^{III} αὐτοῦ ἀκούσεσθε.
 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρή- 38
 μῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ
 ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅς ἐδέξατο λόγια
 ζῶντα δοῦναι ἡμῖν· ᾧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι 39
 οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ ἐστράφησαν ταῖς
 καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον, εἰπόντες τῷ Ἀαρὼν 40
 Ποίησον ἡμῖν θεοὺς, οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ
 Μαϋσῆς αὗτος, ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
 οὐκ οἶδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν 41
 ταῖς ἡμέραις ἐπειναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώ-
 λῳ, καὶ ἐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐ-
 τῶν. Ἔστρεψε δὲ ὁ θεὸς, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λα- 42
 τρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς γέγραπται· ἐν
 βίβλῳ τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσ-
 ηέγκατέ μοι· ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος 43
 Ἰσραὴλ; Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηπὴν τοῦ Μολόχ, καὶ
 τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ ὑμῶν· Ῥεμφὰν, τοὺς τύπους, οὓς
 ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέ-
 κεινα Βαβυλῶνος. Ἡ σκηπὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν 44
 ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διετά-
 ξατο ὁ λαλῶν τῷ Μαϋσῇ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν
 τύπον ὃν ἐωράκει· ἦν καὶ εἰσήγαγον διαδεξάμενοι οἱ 45
 πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν
 ἐθνῶν, ὧν ἔξωσεν ὁ θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέ-
 ρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαυὶδ. Ὅς εὖρε χάριν 46
 ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ ἡτήσατο εὖρεῖν σκῆνωμα τῷ
 θεῷ Ἰακώβ. Σολομὼν δὲ ἐποδόμησεν αὐτῷ οἶκον. 47
 Ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις· κατοικεῖ, καθὼς 48
 ὁ προφήτης λέγει· Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ 49
 ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ
 μοι; λέγει κύριος· ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

37. ^{III} → αὐτοῦ ἀκούσεσθε. 43. ∪ Ῥεφὰν, *Al.* Ῥεφ-
 φα, *f.* Ῥομφᾶ, 44. ⇝ ἐν 48. † καὶς

50.51 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα ; ... Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν· ὑμεῖς αἱ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιτίπτετε, ὥς οἱ
 52 πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἰδὼξαν οἱ πατέρες ὑμῶν ; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προ-
 καταγγέλλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ
 53 νῦν ὑμεῖς προδότες καὶ φονεῖς γεγένησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφω-
 λάξατε...
 54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐ-
 55 τῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. Ἰπάρχων δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ
 56 Θεοῦ, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεω-
 γμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἑστῶ-
 57 τα τοῦ Θεοῦ. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὅσα αὐτῶν, καὶ ἄρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν·
 58 καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς
 59 πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στίφانون, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰη-
 60 σοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὸς δὲ τὰ γόνατα ἐκράξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν
 8 ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη. Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ.

Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες τε δι-
 σπάρηνσαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμα-
 2 ρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων. Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στίφانون ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἐποίησαντο ποτετὸν
 3 μέγαν ἐπ' αὐτῷ. Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλη-
 σίαν, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἁν-
 δρας καὶ γυναῖκας, παρεδίδου εἰς φυλακὴν.
 4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον, εὐαγγελιζόμενοι
 5 τὸν λόγον. Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σα-

μαρτίας, ἐκήρυσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν. Προσεῖχόν 6
 τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυ-
 μαδόν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα
 ἃ ἐποίει. Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκά- 7
 θαρτα, βοῶντα φωνῇ μεγάλη ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ
 παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἰθεραπεύθησαν. Καὶ ἐγένε- 8
 το χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἀπὸ δὲ 9
 τῆς, ὀνόματι Σίμων, προῦπηρχεν ἐν τῇ πόλει, μα-
 γεύων, καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων
 εἶταί τινα ἑαυτὸν μέγαν· ὃ προσεῖχον πάντες ἀπὸ 10
 μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύνα-
 μὴς τοῦ Θεοῦ ἢ καλουμένη μεγάλη. Προσεῖχον δὲ 11
 αὐτῷ, διὰ τὸ ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι
 αὐτούς. Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελίζο- 12
 μένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνό-
 ματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ
 γυναῖκες. Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ 13
 βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ. θεωρῶν
 τε δυνάμεις καὶ σημεῖα μεγάλα γινόμενα, ἐξίστα-
 το. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱερουσολύμοις ἀπόστο- 14
 λοι, ὅτι δίδεσται ἡ Σαμαρεία τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
 ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· οἱ 15
 τινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὥπως λά-
 βωσι πνεῦμα ἅγιον. (Ὅτι ἔκπῃ γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν 16
 ἐπιτετακός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ
 ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.) Τότε ἐπιτίθουν τὰς χεῖρας 17
 ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον πνεῦμα ἅγιον. Ἰδὼν 18
 δὲ ὁ Σίμων, ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν
 ἀποστόλων δίδεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν
 αὐτοῖς χρεῖματα, λέγων· Δότε καὶ μοι τὴν ἐξουσίαν 19

7. Πολλοὶ ... ἐξήρχοντο. 10. → πάντες *Al. transp.*

" *r. om.* καλουμένη 12. → τὰ "† τοῦ 13. *r.* ση-
 μεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινόμενας, " → μεγάλα

6. ≈ Οὐδέπω 18. *r.* Θεασάμενος

- ταύτην, ἵνα ἢ ἰὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάῃ πνεῦ-
 20 μα ἄγιοι. Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργυρίον
 σου σύν σοι εἴη εἰς ἀπώλειαν· ὅτι τὴν δωρεάν τοῦ
 21 Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων πταῖσθαι. Οὐκ ἔστι σοι
 μερίς οὐδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδιά
 22 σου οὐκ ἔστιν εὐθεία· ἔναισι τοῦ Θεοῦ. Μετανοήσον
 οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ
 'Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας
 23 σου. Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας
 24 ὀρῶ σε ὄντα. Αποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπε· Δεήθητε
 ὑμεῖς ὑπὲρ ἑμοῦ πρὸς τὸν κύριον, ὅπως μηδεὶν ἐπίλ-
 25 θῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε'. Οἱ μὲν οὖν διαμαρ-
 τυράμενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου, ὑπέ-
 στρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, πολλὰς τε κόμας τῶν Σα-
 μαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.
- 26 Ἀγγελος δὲ κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέ-
 γων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν, ἐπὶ
 τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἰά-
 27 ζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος. Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ
 ἰδοὺ, ἀνὴρ Αἰθίοψ· εὐνοῦχος, δυνάστης Κανδάκης τῆς
 βασιλείσσης Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐ-
 28 τῆς· ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερουσαλήμ, ἦν τε
 ὑποστρέφων καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτοῦ,
 29 καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἡσαΐαν. Εἶπε δὲ τὸ
 πνεῦμα τῷ Φίλιππῳ· Πρόσελθε, καὶ κολλήθητι τῷ
 30 ἄρματι τούτῳ. Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν
 αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ εἶ-
 31 πεν· Ἀράγε γινώσκεις, ἃ ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ εἶπε·
 Πῶς γὰρ ἂν δυναίμην, ἐὰν μὴ τις ὁδηγήσῃ με; Παρε-
 κάλεσέ τε τὸν Φίλιππον, ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ.
- 32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς, ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη·

21. γ. ἐνόμιον 22. ~ κυρίου 24. add. ὃς πολ-
 λὰ κλαίον οὐ διελίμπανεν. 26. Γάζαν. Αὕτη ΑΙ.
 Γάζαν αὐτῇ 27. → τῆς

Ὡς πρόσβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμύνος ἐναντίον
 τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφανος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ
 στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐ- 33
 τοῦ ἦρθη· τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι
 αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ 34
 εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπε· Δέομαί σου, περὶ τίνος
 ὁ προφῆτης λέγει τοῦτο; περὶ ἰακώβου, ἢ περὶ ἑτέρου
 τινός; Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ 35
 ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐ-
 τῷ τὸν Ἰησοῦν. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, 36
 ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ· καὶ φησιν ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕδωρ·
 τί καλύει με βαπτισθῆναι; Καὶ ἐκέλευσε στήναι τὸ 38
 ἕρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ, τε Φί-
 λιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. Ὅτε 39
 δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα κυρίου ἤρπασε
 τὸν Φίλιππον· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦ-
 χος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. Φίλιπ- 40
 πος δὲ εὐρέθη εἰς Ἀζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελί-
 ζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτὸν εἰς Και-
 σάρειαν.

Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνον εἰς 9
 τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ,
 ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς 2
 συναγωγὰς, ὅπως ἰάν τινας εὐρη τῆς ὁδοῦ ὄντας, ἁ-
 ρδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσα-
 λήμ. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίξιν 3
 τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς

37. † Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς
 καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν
 υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. *Alit*· Εἶ-
 πε δὲ αὐτῷ· Ἐὰν πιστ. ἐξ ὃ. τ. καρδίας σου, σωθή-
 ση. Ἀποκρ. δ. ε. Πιστεύω εἰς τὸν Χριστὸν τὸν υἱὸν
 τοῦ Θεοῦ. 39. πνεῦμα ἅγιον ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν εὐ-
 νοῦχον, ἄγγελος δὲ κυρίου

- 4 ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε
 φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαούλ, Σαούλ· τί με διὰ
 5 κεις; Εἶπε δέ· Τίς εἶ, κύριε; Ὁ δὲ ἰκύριος εἶπεν·
 6 Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· ἄλλὰ ἀνάστηθι καὶ
 εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι ἡ τί σε δεῖ
 7 ποιεῖν. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἰστήκει-
 σαν ἑννοι, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεω-
 8 ρούντες. Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεωγμέ-
 νων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε· χεῖρα-
 9 γωγούντες δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. Καὶ
 ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, οὐδὲ
 10 ἔπιεν. Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι
 Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος ἐν ὁράματι·
 11 Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ, κύριε. Ὁ δὲ κύριος
 πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν
 12 καλουμένην εὐθείαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦ-
 λον ὀνόματι, Ταρσεῖα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται, καὶ εἶ-
 13 δει ἐν ὁράματι ἄνδρα, ὀνόματι Ἀνανίαν, εἰσελθόντα
 καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ. Ἀπεκρίθη
 14 δὲ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ
 ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν
 15 Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἡδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιε-
 ρέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα
 16 σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος· Πορεύου, ὅτι
 σκευὸς ἐκλογῆς μοι ἐστίν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνο-
 17 μά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλείαν, υἱῶν τε Ἰσραὴλ.
 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ, ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπερ τοῦ
 18 ὀνόματός μου παθεῖν. Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ
 εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθείς ἐπ' αὐτὸν τὰς

5. = κύριος εἶπεν· " add. ὁ Ναζωραῖος, 6. r. σκλη-
 ρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Τρέμων τε καὶ
 θαμβῶν εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ
 κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι " Ὡς, τι 7. Ὡς, τι
 8. οὐδὲν 12. om. ἐν ὁράματι Al. transp. 13. † ὁ

χεῖρας, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφε, ὁ κύριος ἀπίσταλκέ με,
 ('Ιησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἤρχου,) ὅπως ἀνα-
 βλέψης, καὶ πλησθῆς πνεύματος ἁγίου. Καὶ εὐθέως 18
 ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥσεί λεπίδες,
 ἀνέβλεψέ τε· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη. Καὶ λαβὼν 19
 τροφήν ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ μετὰ τῶν ἐν
 Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς. Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς 20
 συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Ἰησοῦν, ὅτι οὗτός ἐστιν
 ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, 21
 καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ παρεθῆκας ἐν Ἱερου-
 σαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ ὧδε
 εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ
 ἐπὶ τοὺς ἄρχιερεῖς. Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμώ- 22
 τό, καὶ συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦν-
 τας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χρι-
 στός. Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβου- 23
 λεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν· ἐγνώσθη δὲ τῷ 24
 Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν· παρετήρουν τε τὰς πύ-
 λας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ὅπως αὐτὸν αἰέλωσι. Λα- 25
 βόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς, καθῆκαν διὰ τοῦ
 τείχους, χαλάσαντες ἐν σφυρίδι. Παραγενόμενος 26
 δὲ ὁ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθη-
 ταῖς· καὶ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι
 ἐστὶ μαθητής. Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτόν, ἤγα- 27
 γε πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγῆσατο αὐτοῖς, πῶς
 ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν κύριον, καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ,
 καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρήσιασατο ἐν τῷ ὀνόματι
 τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ 28
 ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρρῆσιαζόμενος
 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. Ἐλάλει τε καὶ 29

17. ≡ Ἰησοῦς 18. † παραχεῖμα· 19. † ὁ Σαῦλος

20. γ. Χριστόν, 22. add. τῷ λόγῳ, 24. παρετη-

ροῦντο δὲ καὶ τὰς 26. † ὁ Σαῦλος " κ 28. ~ εἰς

" → καὶ

συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπιχείρουν
 30 αὐτὸν ἀνελεῖν. Ἐπιγινόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον
 αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς
 Ταρσόν.

31 Ἀί μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας
 καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην, οἰκοδο-
 μούμεναι καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ κυρίου καὶ
 τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐπληθύνοντο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον, διερχόμενον διὰ πάντων, κα-
 τελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδ-

33 δαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἀνθρώπον τινα Αἰνίαν ὀνόματι,
 ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κρεβάτῳ, ὃς ἦν

34 παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνία,
 ἰᾶταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ στρώσον

35 σεαυτῷ. Καὶ εὐθὺς ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάν-
 τες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτι-
 νες ἐπίστρεψαν ἐπὶ τὸν κύριον.

36 Ἐν Ἰόπῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθᾶ,
 ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης

37 ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο
 δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀπο-

38 θαιεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερῷῳ. Εγ-
 γὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόπῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαν-

τες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν ἑξ ἑνὸς ἀνδ-
 ρος πρὸς αὐτὸν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ὡς

39 αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν πα-
 ραγαιόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον, καὶ παρέστη-
 σαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι, καὶ ἐπιθεκνύμε-
 ναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια, ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα

29. Ἑλληνας· 31. Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία . . . εἶχεν
 εἰρ. οἰκοδομουμένη καὶ πορευομένη . . . ἐπληθύνετο.

"κυρίου· καὶ τῇ π. τ. ἁ. πνεύματος ἐπληθύνοντο.

35. Σαρωνᾶν, f. Ἀσσάρωνα, 38. → δύο ἄνδρας
 "παρακαλοῦντες· Μὴ ὀκνήσης θ. ἰ. ἡμῶν.

ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος, θεῖς 40
τὰ γόνατα προσηύξατο· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα,
εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτῆς· καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ 41
αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους
καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν 42
δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόπκης· καὶ πολλοὶ ἐπίστευ-
σαν ἐπὶ τὸν κύριον. Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μείναι 43
αὐτὸν ἐν Ἰόπῃ, παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Ἀνὴρ δὲ ἴτις ἐν Καισαρείᾳ, ὀνόματι Κορνήλιος, 10
ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς,
εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ 2
αὐτοῦ, ποιῶν ἑλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ
δεόμενος τοῦ Θεοῦ διαπαντός· εἶδεν ἐν ὄραματι φανε- 3
ρῶς, ὥσεί ὥραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ
Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορ-
νήλιε. Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἔμφοβος γενόμενος, 4
εἶπε· Τί ἐστί, κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ προσευχαί
σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄν- 5
δρας, καὶ μετὰπεμψαι Σίμωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Πέ-
τρος· οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ὃ 6
ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν.¹ Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγε- 7
λος, ὁ λαλῶν αὐτῷ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐ-
τοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων
αὐτῷ, καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν 8
αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην. Τῇ δὲ ἐπαύριον, ὅδοι 9
πορούντων ἵκείναν, καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη
Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ ὧραν ἑκτῇ.

1. γ. ὅστις ἦν ἐν 2. → τε 4. ἔμπροσθεν 5. ὅτον
ἐπικαλούμενον Πέτρον 6. † Οὗτος λαλήσει σοι τί
σε δεῖ ποιεῖν. Αἱ. ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σε, ἐν
οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. 7. γ. τῷ Κορ-
νηλίῳ, 8. αὐτοῦ, 9. et 10. αὐτῶν,

- 10 Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι· παρα-
 σκευαζόντων δὲ ἑκείνων, "ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἑκ-
 11 στασις, καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ κα-
 ταβαῖνον ἑκείνός τι ὡς ὁθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν
 12 ἀρχαῖς "δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν ᾧ
 ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς "καὶ τὰ θηρία
 13 καὶ τὰ ἔρπετά καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐγέν-
 ετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς, Πέτρε, θύσον καὶ
 14 φάγε. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδαμῶς, κύριε· ὅτι οὐδέ-
 15 ποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. Καὶ φωνὴ πάλ-
 λιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἄ ὁ Θεὸς ἑκαθάρισε, σὺ
 16 μὴ κοῖνου. Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς· καὶ ἄλιν
 17 ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν. Ὡς δὲ ἐν
 ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος, τί ἂν εἴῃ τὸ ὄραμα ὃ εἶδε,
 καὶ ἰδοῦ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορη-
 λίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν
 18 ἐπὶ τὸν πυλῶνα· καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο, εἰ Σί-
 19 μων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται. Τοῦ
 δὲ Πέτρου διενθυμουμένου περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν
 20 αὐτῷ τὸ πνεῦμα· Ἰδοῦ, ἄνδρες "τρεῖς ζητοῦσί σε· ἀλ-
 λά ἀναστὰς κατὰβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν
 21 διακρινόμενος ὅτι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς. Κα-
 ταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας, εἶπεν· Ἰδοῦ, ἐγώ
 22 εἰμι, ὃν ζητεῖτέ· τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν ἀρεστέ; Οἱ δὲ
 εἶπον· Κορηλῖος ἐκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φο-
 βούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ
 ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου,
 μεταπέμψασθαι σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι

10. "ἐγένετο 11. † ἐπ' αὐτόν "⇒ δεδεμένον, καὶ

12. → τῆς γῆς, *Al. transp. post. ἔρπετά* "⇒ καὶ τὰ
 θηρία, *Al. transp.* 16. ⇒ πάλιν *Al. transp. Al. εὐ-
 θὺς f. εὐθὺς* 19. r. ἐνθυμουμένου "⇒ τρεῖς *Al.
 δύο* 20. r. Ὁ διακρινόμενος· διότι 21. † τοὺς ἀπε-
 σταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορηλίου πρὸς αὐτόν.

ῥήματα παρὰ σοῦ. Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξί- 23
 ρισε. Τῇ δὲ ἑκαύριον ἀναστὰς ἐξῆλθε σὺν αὐ-
 τοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν, τῶν ἀπὸ Ἰόππης, συν-
 ῆλθον αὐτῷ. Καὶ τῇ ἑκαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Και- 24
 σάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς, συγ-
 καλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγ-
 καίους φίλους. Ὡς δὲ ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν 25
 τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεισὼν
 ἐπὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν. Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν 26
 ᾗγειρε, λέγων. Ἀνάστηθι· καὶ γὰρ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰ-
 μι. Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, καὶ εὗρίσκει συνε- 27
 ληλυθότας πολλούς. Ἐφη τε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς 28
 ἐπίστασθε, ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ, κολ-
 λαῖσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἄλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς
 ἔδειξε, μηδεὶνα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.
 Διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἦλθον μεταπεμφθεῖς. Πυνθάνο- 29
 μαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με; Καὶ ὁ Κορνή- 30
 λιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς
 ὥρας, ἡμῖν νηστεύων, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσ-
 ευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἑστὴ ἐνώ-
 πιον μου ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ, καὶ φησι· Κορνήλιε, εἰς 31
 ηκούσθη σου ἡ προσευχή, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου
 ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Πέμψον οὖν εἰς Ἰόπ- 32
 πην, καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος·
 οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσῆως παρὰ Δά-
 λασσαν· ὃς παραγεγνημένος λαλήσει σοι. Ἐξαυτῆς 33
 οὖν ἔπεμψα πρὸς σε· σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγε-

23. γ. ἑκαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε " † τῆς 25. Προ-
 εγγίζοντος δὲ τοῦ Πέτρου εἰς τὴν Καισάρειαν, προ-
 δραμῶν εἰς τῶν δούλων διεσάφησεν, παραγεγοῖ-
 ναι αὐτόν. Ὁ δὲ Κορνήλιος, ἐκπηδήσας καὶ συναν-
 τήσας αὐτῷ, πεισὼν πρὸς τοὺς πόδας προσεκύνη-
 σεν αὐτόν. " γ. οπ. τοῦ 30. τῆς τρίτης " οπ. νη-
 στεύων, καὶ " ὥραν 32. → ὃς παραγεγνημένος
 λαλήσει σοι.

ῥόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
 πάρεσμεν, ἀκούσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ
 34 του " Θεοῦ. Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν·
 Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι, ὅτι οὐκ ἔστι προσ-
 35 ωπολήπτης ὁ Θεός· ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνεϊ ὁ φοβούμε-
 νος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐ-
 36 τῷ ἔστι. Τὸν λόγον ὃν ἀπίστευε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
 εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός
 37 ἔστι πάντων κύριος. Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γινόμενον ῥῆμα
 κατ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλι-
 38 λαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης· Ἰησοῦν
 τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὃς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς πνεύματι
 ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος
 πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου,
 39 ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ ἡμεῖς ἡμάρτυρες πάν-
 των, ὃν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ
 ἐν Ἱερουσαλὴμ· ὃν " καὶ ἀνείλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύ-
 40 λου. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδω-
 41 κεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλ-
 λὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,
 ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν " αὐτῷ μετὰ
 42 τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν^{III}. καὶ παρῆγγειλεν
 ἡμῖν, κηρύττειν τῷ λαῷ καὶ διαμαρτύρασθαι, ὅτι αὐ-
 τός ἐστιν ὁ ὀρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων
 43 καὶ νεκρῶν. Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν,
 ἄφεισιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάν-
 44 τα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν. Ἔτι λαλοῦντος
 τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέτεσε τὸ πνεῦμα τὸ
 45 ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ
 ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ
 Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύ-

33. Ὑσους *Al.* τοῦ κυρίου " ~ κυρίου. 36. *om.* ὃν
 37. ἀρξάμενος 39. † ἔσμεν " *r. om.* καὶ 41. (οὐ
 " αὐτῷ,) ^{III} *add.* δι' ἡμερῶν μί. 42. Ὑσούτος

ματος ἐκπέχεται· ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσ- 46
σαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ
Πέτρος· Μήτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύναταί τις, τοῦ μὴ 47
βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλα-
βον καθὼς καὶ ἡμεῖς; Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆ- 48
ναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου. Τότε ἡρώτησαν αὐ-
τὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Ἦκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες 11
κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσόλυ- 2
μα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς, λέγοντες· 3
Ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες, καὶ
συνέφαγες αὐτοῖς. Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος ἐξετί- 4
θετο αὐτοῖς· καθεῖξῃς, λέγων· Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει 5
Ἰόππῃ προσευχόμενος· καὶ εἶδον ἐν ἱστιάσει ὄραμα,
καταβαῖνον σκευὸς τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν
ἄρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρις
ἐμοῦ· εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετρά- 6
ποδα τῆς γῆς καὶ τὰ θηρία καὶ τὰ ἐρπετὰ καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ. Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης 7
μοι· Ἀναστὰς, Πέτρε, θῦσον καὶ φάγε. Εἶπον δέ· 8
Μηδαμῶς, κύριε· ὅτι· κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε
εἰσῆλθην εἰς τὸ στόμα μου. Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ 9
δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ
κοίνου. Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνε- 10
σπάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ ἰδοὺ, ἐξαυτῆς 11
τρεῖς ἄνδρες· ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμην, ἀπε-

48. Ὁ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 2. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος διὰ
ἱκανοῦ χρόνου ἠθέλησε πορευθῆναι εἰς Ἱερουσόλυμα·
καὶ προφωνήσας τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐπιστηρίξας
αὐτοὺς, πολλὸν λόγον ποιούμενος, διὰ τῶν χωρῶν
διδάσκων αὐτοὺς· ὃς καὶ κατήνησεν αὐτοῖς, καὶ
ἐπήγγειλεν αὐτοῖς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ ἐκ
περιτομῆς ἀδελφοὶ διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν, λέγον-
τες· 4. add. τὰ 8. † πᾶν

- 12 σταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς με. Εἶπε δέ μοι τὸ πνεῦμα, συνελθεῖν αὐτοῖς, 'μηδὲν διακρινόμενον' ἤλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός. 'Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν, πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα αὐτῷ· 'Ἀπόστειλον εἰς 'Ιόππην', καὶ με-
- 14 τάπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον· ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου. 'Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν, ἐπέτισε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ. 'Ἐμνήσθη δὲ τοῦ ῥήματος τοῦ κυρίου, ὡς ἔλεγεν· 'Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Εἰ οὖν τὴν ἴσῃν δαρεῖαν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐγὼ δὲ τίς ἡμην, 18 δυνατὸς κωλύσαι τὸν Θεόν; 'Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα, ἡσύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· "Ἄραγε καὶ τοῖς ἔλλεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν.
- 19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ 'Στεφάνῳ, διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας. μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ 20 μὴ μόνοις Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες, 'ἐλθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς "Ἕλληνας, εὐαγγελιζόμενοι τὸν κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ κυρίου μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἄριθμὸς πιστεύσας ἐπίστρεψεν ἐπὶ τὸν 22 κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὅσα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας. "Ὁς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ

12. → μηδὲν διακρινόμενον· *Al.* μηδὲν διακρίναντα·

13. † ἄνδρας, 16. *r.* → τοῦ 17. → δὲ 19. ≈ Στεφάνου, 20. *r.* εἰσελθόντες " *r.* Ἑλληνιστάς,

παρεκάλει πάντας, τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμέ-
νειν τῷ κυρίῳ· ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ πλήρης πνεύ- 24
ματος ἁγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετίθη ὄχλος ἰκα-
νὸς τῷ κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας, 25
ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὗρὼν ἰὼν αὐτὸν, ἤγαγεν ἰὼν αὐ-
τὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον 26
συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκα-
νὸν, χρηματίζειν τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθη-
τάς Χριστιανούς.

Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱερο- 27
σολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἄναστās δὲ εἰς 28
ἐξ αὐτῶν, ὀνόματι Ἀγαθος, ἐσήμανε διὰ τοῦ πνεύμα-
τος, λιμὸν ἰσχυρὸν μέλλειν ἵσσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰ-
κουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου. Τῶν δὲ 29
μαθητῶν καθὼς ἠύπορεϊτό τις, ἄρισαν ἕκαστος αὐ-
τῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς 30
τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Κατ' ἐκείνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ 12
βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας. Ἀρεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, 2
μαχαίρᾳ. Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰου- 3
δαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ
'αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων) ὃν καὶ πιάσας ἔβητο εἰς 4
φυλακὴν, παραδούς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν
φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγα-
γεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν 5
τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς
ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ 6
ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐπειή

25. → ὁ Βαρνάβας, ἰὼν → αὐτὸν, ἰὼν → αὐτὸν

26. om. ἐν 28. Ἦν δὲ πολλὴ ἀγαλλίασις. Συνε-
στραμμένων δὲ ἡμῶν, ἔφη εἰς ἰσχυρὰν... ἡτίς

ἰσχυρὰν + Καίσαρος. 3. r. → αἱ 5. ~ περὶ

ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν. δε-
 δεμένος ἀλύσεισι δυσὶ, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτή-
 7 ρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου ἐκίστη,
 καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν
 πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα
 ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χει-
 8 ρῶν. Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Ὑπέρβουσαι,
 καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω.
 Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀπο-
 9 λούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ οὐκ
 ᾔδει, ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου,
 10 ἰδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρῶτην φυ-
 λακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδη-
 ρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοί-
 χθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες ὑπὸ τῇ ῥύμῃ μίαν,
 11 καὶ εὐθὺς ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέ-
 τρος γινώσκων ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς,
 ὅτι ἐξαπέστειλε κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἔξεί-
 λατό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδο-
 12 κίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων. Συνιδάν τε ἦλθεν ἐπὶ
 τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικα-
 λουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ
 13 προσευχόμενοι. Κρούσαντος δὲ αὐτοῦ τὴν θύραν τοῦ
 πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι Ῥό-
 14 δη· καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς
 χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε τὸν πυλῶνα· εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπήγ-
 15 γειλεν, ἰστᾶναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος. Οἱ δὲ
 πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνη. Ἡ δὲ διίσχυριζέτο οὕτως
 16 ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστίν. Ὁ δὲ
 Πέτρος ἐπέμεινε κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν,
 17 καὶ ἐξίστησαν. Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγαῖν,

7. ῥύξας 8. ~ Ζῶσαι, 10. add. κατέβησαν τοὺς
 ἐπὶ τὰ βαθμοὺς, καὶ 11. οἶδα, ὅτι ἀληθῶς " r. ἐξεί-
 λετό 13. r. τοῦ Πέτρου 15. Τυχὸν ὁ

διηγῆσάτο αὐτοῖς, πῶς ὁ κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ
τῆς φυλακῆς. Εἶπε δέ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ
τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἑτε-
ρον τόπον. Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἣν τέταχος 18
οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγί-
νεται. Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν, καὶ μὴ εὗρων, 19
ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι καὶ
κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν διέ-
κριβειν.

Ἦν δὲ Ἰουρμαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὅμοι- 20
θυραδὸν δὲ παρῆσθαι πρὸς αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλά-
στον, τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἤτοῦντο
εἰρήνην· διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς
βασιλικῆς. Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος 21
ἰσθῆτα βασιλικὴν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδη-
μηγόρει πρὸς αὐτούς. Ὁ δὲ ὄμιλος ἐπεφάνει· Θεοῦ 22
φωνῇ, καὶ οὐκ ἀνθρώπου. Παραχρῆμα δὲ ἐπάτα- 23
ξεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου, ἀνθ' ᾧ οὐκ ἔδωκε ἰδοῦ-
ξαι τῷ θεῷ· καὶ γενομένου σκωληκόερωτος, ἐξέψυ-
ξεν. Ὁ δὲ λόγος τοῦ θεοῦ ἠύξανει καὶ ἐπλη- 24
θύνετο. Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν· ἐξ 25
Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαρα-
λαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

Ἦσαν δὲ ἑνὶ Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὔσαι ἐκ- 13
κλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὃ, τε Βαρνάβας καὶ
Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρη-
ναῖος, Μανασὲν τε, Ἡρώδου τοῦ τετραρχοῦ σύντρο-
φος, καὶ Σαῦλος. Λειτουργοῦνται δὲ αὐταῖσι τῷ κυ-
ρίῳ καὶ ἠστυεύοντες, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφο-
ρίσαστε δὴ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς

20. † ὁ Ἡρώδης 22. Καταλλαγίντος δὲ αὐτοῦ τοῖς
Τυρίοις, ὁ ὄμιλος 23. † τὴν 25. εἰς Ἱερουσα-
λὴμ, *Al.* ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, *Al.* ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς
Ἀντιόχειαν, 1. † τινες 2. † τε " † τοῖ

- 3 τὸ ἔργον, ὃ προσπέκλημαι αὐτούς. Τότε ἠπαυεύσαν-
 τες καὶ προσευξάμεναι, καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐ-
 4 τῶς, ἀπέλυσαν. Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες
 ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατήλθον εἰς τὴν Σε-
 λεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.
 5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῶνι, κατήγγελλον τὸν λόγον
 τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον
 6 δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. Διελθόντες δὲ ὅλην τὴν
 νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα ὁ μάγον, ψευδοπροφῆ-
 7 την Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Ὑβεραιοῦς, ὃς ἦν σὺν τῷ
 ἀνθύπατῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Οὗτος
 προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπεζήτησεν
 8 ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς
 ὁ Ἑλύμας ὁ μάγος, (οὗτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνο-
 μα αὐτοῦ), ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς
 9 πίστεως. Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦλος) πλησθεὶς πνεύ-
 10 ματος ἁγίου, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν, εἶπεν· Ὁ πλή-
 ρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ραδιουργίας, οὗτε διαβό-
 λου, ἐχθρὲ πάσης δίκαιουσύνης, οὐ καύση διαστρέφων
 11 τὰς ὁδοὺς κυρίου τὰς εὐθείας; Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεῖρ
 κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἴσῃ τυφλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον
 ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς
 12 καὶ σκότος· καὶ περιάγων ἐζήτει χεῖραγωγούς. Τότε
 ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός, ἐπίστευσεν, ἐκπλησσό-
 μενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ κυρίου.
 13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον,
 ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας. Ἰωάννης δὲ, ἀπο-
 14 χωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπίστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Αὐ-

5. ὑπηρετοῦντα αὐτοῖς. *Alii* : εἰς διακονίαν.

6. *r. om.* ὅλην ὁ *add.* ἄνδρα Ὑβεραιοῦν, *f.* Βερ-
 ησοῦ, *f.* Βερηισουάν, *f.* Βερσοῦμα, *Al.* *add.* ὁ με-
 θερμηνεύεται Ἑλύμας *f.* ἑτοίμος, 8. Ἑτοίμας
add. ἰπειδὴ ἥδιστα ἤκουεν αὐτῶν. 9. καὶ

11. † τοῦ

τοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγίνοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν. Μετὰ δὲ 15 τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν ἡ παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν, λέγετε. Ἀναστάς δὲ Παῦλος, 16 καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τοῦ 17 λαοῦ τούτου ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν· καὶ τὸν λαὸν ὑψώσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς· καὶ 18 ὥς τεσσαρακονταετὴ χρόνον ἐτροφοφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναάν, 19 κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν ἡ αὐτῶν. Καὶ μετὰ 20 ταῦτα ὥς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα ἔδωκε κριτὰς, ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. Καὶ κεῖθεν ἡγήσαντο βασιλεία, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαουλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἔτη τεσσαράκοντα· καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαυὶδ 21 εἰς βασιλεία, ᾧ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εὖρον Δαυὶδ, τὸν τοῦ Ἰσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματατά μου. Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ 23 τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ ἡ σωτῆρα Ἰησοῦν, προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσ- 24 ὤπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας· παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ. Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τοὺς ἡμέρας 25

15. add. τις ἡ παρακλήσεως, πρὸς τὸν λαὸν λέγετε. 17. † Ἰσραὴλ 18. r. ὡς ἐτροφοφόρησεν 19. r. κατεκληροδότησεν ἡ αὐτῶν, ὥς ἔτεσι τετρακ. καὶ πεντήκοντα. Καὶ μετὰ ταῦτα ἔδωκε ΑΙ. αὐτῶν· καὶ ἕως ἔτεσι τετρακ. καὶ πεντήκ. ἔδωκε 22. → ἄνδρα 23. r. ἤγειρε ἡ σωτήριαν, προκηρύξαντος ΑΙ. σωτήριαν Ἰησοῦν, προκηρύξ. ΑΙ. σωτήρα, προκηρύξ. 24. om. παντὶ τῷ λαῷ

μον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμι ἐγὼ,
 ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμι ἄξιος τὸ
 26 ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γέ-
 νους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν,
 27 ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ
 κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν,
 τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν
 τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες
 28 ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες,
 29 ᾗτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλε-
 σαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καβελόντες
 30 ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς
 31 ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους
 τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερου-
 σαλὴμ, ὅτινες εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.
 32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέ-
 33 ρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπε-
 πλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰη-
 σοῦν· ὡς καὶ ἐν τῷ "πρώτῳ ψαλμῷ γέγραπται· Τίός
 34 μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Ὅτι δὲ ἀνέ-
 στησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέ-
 φειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἶρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν
 35 τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά. Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει·
 36 Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Δαυὶδ μὲν
 γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ἐκοι-
 μήθη, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ
 37 εἶδε διαφθοράν· ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε δια-
 38 φθοράν. Γνωστὸν οὖν ἴστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί,
 ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται·

31. Ὡς οἱ τινες νῦν εἰσι 33. τέκνοις ἡμῶν, ἀναστή-
 σας *Al.* τέκνοις αὐτῶν, ἀναστήσας *Al.* τέκνοις αὐ-
 τῶν, ἡμῖν ἀναστήσας " *r.* Ὡς ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ *Al.*
 ψαλμῷ *omisso* δευτέρῳ *Al. transp.* δευτέρῳ 36. ὑπη-
 ρετήσας, τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη,

καὶ ἀπὸ πάντων, ἃν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ
Μωϋσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δι- 39
καιούται. Βλέπτετε οὖν, μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρη- 40
μένον ἐν τοῖς προφήταις· Ἴδτε οἱ καταφρονηταί, καὶ 41
σταυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργοι ἐγὼ ἐργάζομαι
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον, ᾧ οὐ μὴ πιστεύση-
τε, ἵάν τις ἐκδιηγῇται ὑμῖν.

Ἐξίόντων δὲ αὐτῶν, παρεκάλουν εἰς τὸ με- 42
ταξῆν σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταυ-
τα. Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολ- 43
λοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων
τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες προσλαλοῦντες
αὐτοῖς, ἐπειθον αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ
Θεοῦ. Τῷ τε ἐχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πό- 44
λις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἰδόν- 45
τες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους, ἐπλήσθησαν ζήλου,
καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀν-
τιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες. Παρῥησιωσάμενοι δὲ 46
ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον
πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ
ἀπαθεῖσθε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς
αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. Οὕτω 74
γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ κύριος· Τέθεικά σε εἰς φῶς
ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἰσχύατος τῆς
γῆς. Ἀπούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν 48

40. *om.* ἐφ' ὑμᾶς 41. *add.* ὅτι ὁ Θεὸς σταυροῦται
καὶ ἀποθνήσκει, " → ἔργον, " ~ ὁ 42. *r.* δὲ ἐκ τῆς
συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς
" *om.* παρεκάλουν *Al.* ἠξίου " ἐξῆς ' *Conj.* σαβ-
βάτων " τὸν λόγον " → ταῦτα. 43. → αὐτοῖς,
" *r.* ἐπιμένειν 44. *add.* Ἐγένετο δὲ καθ' ὅλης τῆς
πόλεως (*f.* κατὰ πᾶσαν πόλιν) διελθεῖν (*f.* φημι-
σθῆναι) τὸν λόγον (*f.* λ. τοῦ Θεοῦ). " *r.* ~ δὲ ἐρ-
χομένῳ " ~ κυρίου. 45. → ἀντιλέγοντες καὶ *Al.*
ἐναντιόμενοι καὶ

λόγον τοῦ κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμέ-
 49 νοι εἰς ζῶνι αἰώνιοι. Διεφίετο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυ-
 50 ρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώ-
 τρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας· τὰς εὐσχήμοιαι, καὶ
 τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν
 ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον
 51 αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Οἱ δὲ ἐκτιναζάμενοι
 τὸν κοινορτόν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἤλθον
 52 εἰς Ἰκόνιον. Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ
 πνεύματος ἁγίου.

14 Ἐγένετο δὲ ἐν Ἰκονίᾳ, κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθὼν
 αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆ-
 σαι οὕτως, ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων
 2 πολὺν πλῆθος. Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν·
 καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελ-
 3 φῶν." Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζό-
 μενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ, τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς
 χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι
 4 διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς
 πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν
 5 τοῖς ὑποστόλοις. Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε
 καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ
 6 λιθοβολῆσαι αὐτοὺς, συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πό-
 λεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν
 7 περίχωρον· καὶ κεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι.
 8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκά-
 θητο, χαλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὃς οὐδέποτε
 9 περιπεπατήκει. Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦν-
 τος· ὃς ἀτεισας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ

50. † καὶ "τὸν 2. add. διωγμὸν " add. Ὁ δὲ
 κύριος εἰρήνην ἐποίησεν f. ταχὺ ἔδωκεν. 3. † καὶ
 8. † ὑπάρχων, " r. Ὑπεριπεπατήκει. Alii: περιε-
 πάτησεν.

σαθῆναι, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ· Ἄναστηθι ἐπὶ τοὺς 10
 πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἦλατο, καὶ περιεπάτει. Οἱ 11
 δὲ ὄχλοι, ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν
 φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ Θεοὶ ὁμοιω-
 θέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς. Ἐκάλουν τε 12
 τὸν Ἰμὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν·
 ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς 13
 τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως, ταύρους καὶ
 στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἑνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις
 ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας 14
 καὶ Παῦλος, διαῤῥήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ἔξεπῆ-
 δησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρᾶζοντες καὶ λέγοντες· Ἄν- 15
 δρες, τί ταῦτα ποιεῖτε, καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν
 ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων
 τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα,
 ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασ-
 σαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς πάρωχῃ 16
 μέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς
 ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, 17
 ἁγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ και-
 ρους καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης
 τὰς καρδίας ὑμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κα- 18
 τέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς. Ἐπ- 19
 ῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι· καὶ
 πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθάσαντες τὸν Παῦλον,
 ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι.

10. add. Σοὶ λέγω ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, "r. ἦλλετο, Al. ἦλλατο, Al. παραχρῆμα ἐξ-
 ἦλλατο, Al. εὐθέως παραχρῆμα ἀνήλατο, 12. Ἰμὲν
 13. † αὐτῶν 14. Ἀκούσας δὲ Βαρνάβας καὶ "r. εἰς-
 ἐπῆδησαν 15. ~ Θεὸν ζῶντα, 17. ~ ἀγαθουργῶν,
 "r. ἡμῖν Al. Ἰμὲν "r. ἡμῶν 19. add. καὶ δια-
 λεγομένων αὐτῶν παρρησία, ἔπεισαν τοὺς ὄχλους
 ἀποστῆναι αὐτῶν, λέγοντες· ὅτι οὐδὲν ἀληθὲς λέ-
 γουσι, ἀλλὰ πάντα ψεύδονται.

20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν.

Καὶ τῇ ἐκαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δίε-
21 ρην. Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μα-
θητεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ

22 Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν· ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς
τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ
ᾧ δια πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν

23 βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσ-
βυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νη-
στειῶν, παρέβητο αὐτοὺς τῷ κυρίῳ, εἰς ὃν πεπι-

24 στεύκεισαν. Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς

25 Παμφυλίαν· καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κα-

26 τέθησαν εἰς Ἀττάλειαν· καὶ ἐκείθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀν-
τιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ

27 εἰς τὸ ἔργον, ὃ ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ

καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποί-
ησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι

28 θύρας πίστεως. Διέτριβον δὲ ἅλῳ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν
τοῖς μαθηταῖς.

15 Καί τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας¹, ἐδίδα-
σκον τοὺς ἀδελφούς· "Ὅτι εἰ μὴ " περιτέμνησθε τῷ

2 ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. Γενομένης οὖν

στάσεως¹ καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ

Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, "ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον

καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς

ἄποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ

28. † ἐκεῖ 1. add. τῶν πεπιστευκότων ἀπὸ τῆς αἰ-
ρέσεως τῶν Φαρισαίων, " ~ περιτεμνηθεῖτε 2. r. καὶ
συζητήσεως Al. ⇨ καὶ ζητήσεως " ἔλεγεν γὰρ ὁ
Παῦλος, μίνειν οὕτως καθὼς ἐπίστευσαν, δι' ὅσους
ζόμενος. Οἱ δὲ ἐληλυθότες ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ πα-
ρήγγειλαν αὐτοῖς, τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ καὶ
τισὶν ἄλλοις, ἀναβαίνειν πρὸς τοὺς ἀποστ. καὶ πρεσ-
βυτ. εἰς Ἱερουσ. ὅπως κριθῶσιν ἐπ' αὐτοῖς περὶ

τοῦ ζητήματος τούτου. Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες 3
 ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σα-
 μάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν
 καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς. Πα- 4
 ραινεύόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς
 ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέ-
 ρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.
 Ἐξανίστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως τῶν 5
 Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες· "Οτι δεῖ περι-
 τέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον
 Μωϋσείας.

Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι, 6
 ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου. Πολλῆς δὲ συζητήσεως 7
 γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· "Ἄνδρες
 ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε, ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ 8
 Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκού-
 σαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι.
 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δούς 8
 αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν· καὶ οὐ- 9
 δὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει
 καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν. Νῦν οὖν τί πειράζετε 10
 'τὸν Θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μα-
 θητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσα-
 μεν βαστάσαι; Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος 'τοῦ κυρίου 11
 Ἰησοῦ" πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον ἀκεῖ-
 νοι. 'Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρ- 12
 νάβαν καὶ Παύλου ἐξηγουμένων, ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς
 σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν. Με- 13
 τὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων·
 "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου. Συμμεῶν ἐξηγήσατο, 14

7. *om.* ἐν ἡμῖν *Al.* *transp.* *Al.* ἐν ὑμῖν 10. *om.* τὸν
 Θεόν, 11. *r. om.* τοῦ "† Χριστοῦ 12. Συγκατατεθε-
 μένων δὲ τῶν πρεσβυτέρων τοῖς ὑπὸ τοῦ Πέτρου
 ἐξημένοις, ἐσίγησεν ἅπαν

καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἔπισκέψατο λαβεῖν ἐξ ἔθνῶν
 15 λαὸν ἡ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Καὶ τούτῳ συμφωνοῦ-
 16 σιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται· Μετὰ
 ταῦτα ἀναστρέψω καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ
 τὴν πεπτακυῖαν· καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικο-
 17 δομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν· ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν
 οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον, καὶ πάντα
 τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐκ' αὐ-
 18 τούς· λέγει κύριος ὁ ποιῶν ἅ ταῦτα γνωστὰ ἀπ' αἰῶ-
 19 νος. Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν
 20 ἔθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν· ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι
 αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν ἑι-
 δάλων καὶ τῆς ἡ πορνείας ἢ καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ
 21 αἵματος ἢ. Μαυσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ
 πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγα-
 γαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.
 22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις
 σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν
 πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ,
 Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄν-
 23 δρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς· γράψαντες διὰ χει-
 ρὸς αὐτῶν τάδε· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι
 καὶ οἱ ἀδελφοί, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν
 24 καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς, τοῖς ἐξ ἔθνῶν, χαίρειν. Ἐπει-
 δὴ ἠκούσαμεν, ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάρα-
 ξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν,

14. ἐπελέξατο ἢ ἐπὶ 17. 18. γ. ταῦτα πάν-
 τα. Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔρ-
 γα αὐτοῦ. Διὸ *Al.* ταῦτα. Γνωστὰ ἀπ' αἰ. ἰ. τ. θ.
 π. τ. ἑ. αὐτοῦ. Διὸ *Al.* ταῦτα. Γνωστὸν ἀπ' αἰ.
 τῷ κυρίῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ. Διὸ *Al.* ταῦτα πάν-
 τα, ἃ ἐστι γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος αὐτῷ. Διὸ 20. εἰ-
 δωλοθύτων ἢ *Conj.* πορνείας *f.* χοιρείας ἢ → καὶ
 τοῦ πνικτοῦ ἢ *add.* καὶ ὅσα μὴ θέλωσιν ἑαυτοῖς
 γίνεσθαι, ἑτέροις μὴ ποιεῖν. 23. → καὶ οἱ

ἴ λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷον
 οὐ διεστείλάμεθα· ἔδοξε ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, 25
 ἴ κλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν ταῖς
 ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ, ἀνθρώποις πα- 26
 ραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀπιστάλαμεν οὖν Ἰού- 27
 δαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας
 τὰ αὐτά. Ἐδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἡμῖν, 28
 μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος, πλὴν τῶν ἐπα-
 ναγκῆς ἴ τούτων, ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος 29
 ἴ καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυ-
 τοὺς, εὖ πράξετε. Ἐρρώσθη. Οἱ μὲν οὖν ἀπο- 30
 λυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγάντες τὸ
 πλῆθος, ἐτίδωκαν τὴν ἐπιστολὴν. Ἀναγινόντες δὲ, 31
 ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει. Ἰούδας ἴ τε καὶ Σίλας, 32
 καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλ-
 εσαι τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐπιστήριξαν. Ποιήσαντες 33
 δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελ-
 φῶν πρὸς τοὺς ἴ ἀποστείλαντας αὐτούς. Ἐδοξε δὲ τῷ 34
 Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ. Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέ- 35
 τριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι,
 μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ κυρίου.

Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνά- 36
 βαν· Ἐπιστρέψαντες δὴ ἴπισκεψάμεθα τοὺς ἀδελφούς·
 κατὰ πάσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον
 τοῦ κυρίου, πῶς ἔχουσι. Βαρνάβας δὲ ἴ ἐβουλεύσατο 37
 συμπαράλαβεῖν ἴ καὶ Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρ-

24. ἴ λέγοντες περιτέμνεσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον,

25. Ὡς κλεξαμένοις 28. ἴ τούτων, *Alii transp.*

29. → καὶ πνικτοῦ ἴ *add.* φερόμενοι ἐν τῷ ἁγίῳ
 πνεύματι. 30. ~ κατῆλθον 32. *r.* δὲ 33. *r.* Ὡς ἀπο-
 στόλους. 34. ἴ Ἐδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ.

ἴ *add.* Μόνος δὲ Ἰούδας ἐπορεύθη. 36. † ἡμῶν

37. ~ ἐβούλετο ἴ *r.* τὸν Ἰωάννην *Al.* Ὡς Ἰωάννην

38 κον. Παῦλος δὲ ἡξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν
ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔρ-
39 γον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον. Ἐγένετο οὖν παρο-
ξυσμος, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων,
τόν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦ-
σαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδο-
41 θείς τῇ χάριτι τοῦ ὁ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. Διήρχε-
το δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκ-
16 κλησίας. Κατήντησε δὲ εἰς Δέρβην καὶ Λύστραν· καὶ
ἰδοὺ, μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ, ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς
2 γυναικὸς ἡ Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἑλλήνος· ὃς
ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστοις καὶ Ἰκονίῳ ἀδελ-
3 φῶν. Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν·
καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς
ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἥδειςαν γὰρ ἅπαντες
4 τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν. Ὡς δὲ δι-
πορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν
τὰ δόγματα, τὰ περικείμενα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ
5 τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Αἱ μὲν οὖν
ἐκκλησίαι ἰσχυροῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευον τῷ
6 ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν. Διελθόντες δὲ τὴν Φρυ-
γίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ
7 ἁγίου πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐλ-
θόντες κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπείραζον εἰς τὴν Βιθυνίαν
πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ πνεῦμα ἡ Ἰη-
8 σοῦ. Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς
9 Τρωάδα. Καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύ-
λῳ· ἀνὴρ τις ἦν Μακεδὼν ἰσθῶς, παρακαλῶν αὐτὸν,
καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν.

38. οὐκ ἐβούλετο, 40. Ὀκυρίου 1. † τινος
"om. Ἰουδαίας Alii: χήρας Alii: Ἰουδαίας χήρας
7. r. κατὰ " r. → Ἰησοῦ.

Ἦς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθὺς ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν 10
εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες, ὅτι προσκέκλη-
ται ἡμᾶς ὁ κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εὐθυδρομήσα- 11
μεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν·
ἐκεῖθεν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ ἡ πρώτη ἡ με- 12
ρίδος ἡ τῆς Μακεδονίας πόλις, κολώνια. Ἡμεῖς δὲ ἐν
ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς. Τῇ τε 13
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως
παρὰ ποταμὸν, οὗ ἔνομίζετο προσευχὴ εἶναι, καὶ κα-
θίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναῖξιν. Καὶ 14
τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυα-
τείρων, σεβομένη τὸν θεόν, ἤκουεν ἧς ὁ κύριος διή-
νοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ
τοῦ Παύλου. Ὦς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, 15
παρεκάλεσε, λέγουσα· Εἰ κερίκατέ με πιστὴν τῷ
κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μένατε.
Καὶ παρεβιάσατο ἡμᾶς. Ἐγένετο δὲ πορευομέ- 16
ων ἡμῶν εἰς ἡμεῖς προσευχὴν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν
πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν πολ-
λὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη. Αὕτη 17
κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέ-
γουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψί-
στου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλλουσι ἡμῖν ὁδοὺ σωτη-
ρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονη- 18
θεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε·
Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελ-
θεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδὼν 19

10. Διεγερθεὶς οὖν διηγήσατο τὸ ὄραμα ἡμῖν, καὶ
ἐνόησαμεν, ὅτι προσκέκληται ὁ θεός 12. κε-
φαλὴ Conj. πρώτης ἡ τῆς μερίδος Alii: μερίς
ἡ τῆς 13. ὡς πύλης ἡ ἐνομίζομεν προσευχὴν
16. ὡς τὴν προσευχὴν ὡς πύθωνα 17. τῷ Σίλλᾳ
ἡ γ. ὡς αὐτῇ

ρεις δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς, ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργα-
 σίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν,
 20 εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας· καὶ προσ-
 αγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄν-
 θρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρ-
 21 χοντες· καὶ καταγγέλλουσιν εἰς, ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν
 22 παραδέχεσθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι. Καὶ συνε-
 πίστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρή-
 23 ξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδίσειν· πολλὰς
 τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, πα-
 ραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι, ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐ-
 24 τοὺς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην ἔειληφας, ἔβαλεν αὐ-
 τοὺς εἰς τὴν ἑσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς πόδας αὐ-
 25 τῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσο-
 νύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνου τὸν
 26 Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι. Ἄφνω δὲ σει-
 σμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ
 δεσμοτηρίου· ἀνέσχεθάν τε παραχερῆμα αἱ θύραι πα-
 27 σαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἄνεθῃ. Ἐξυπνος δὲ γενό-
 μενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας
 τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν
 28 ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφά-
 νησε δὲ φωνὴ μεγάλη ὁ Παῦλος, λέγων· Μηδὲν πρᾶ-
 29 ξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἐσμεῖ ἐνθάδε. Αἰτή-
 σας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσ-
 30 ἔειπε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ. Καὶ προαγαγὼν αἰ-
 τοὺς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ;
 31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χρι-
 32 στὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν
 αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ κυρίου, ἵνα πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰ-
 33 κίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ

24. ~ λαβὼν 26. ἀνείθῃ. f. ἀνέσχεθῃ. f. ἀνελί-
 θῃ. 30. add. τοὺς λοιποὺς ἀσφαλισμένους, καὶ

32. r. καὶ

τῆς νυκτός, ἔλουσιν ἀπὸ τῶν πληγῶν καὶ ἐσαπίσθη
αὐτός καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα. Ἀναγαγόν τε 34
αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρεβήκε τράπεζαν, καὶ
ἡγαλλιάσατο παῖνοικί πεπιστευκῶς τῷ θεῷ. Ἡμέ- 35
ρας δὲ γενομένης, ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ρα-
βδούχους, λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκεί-
νους. Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τού- 36
τους πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπιστάλασιν οἱ στρατη-
γοί, ἵνα ἀπολυθῇτε· νῦν οὖν ἐξελθόντες, πορεύεσθε
ἐν εἰρήνῃ. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτούς· Δείραν 37
τες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους
ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν λάβρα ἡμᾶς
ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ· ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς
ἐξαγαγίτωσαν. Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ 38
ραβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν, ἀκού-
σαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι. Καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν 39
αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἐξελθεῖν τῆς πό-
λεως. Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσῆλθον· πρὸς 40
τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφούς, παρεκάλεσαν
αὐτούς, καὶ ἐξῆλθον.

Διοδεύσαντες δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, 17
ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν
Ἰουδαίων. Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσῆλθε 2

35. συνῆλθον οἱ στρατηγοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἰς τὴν ἀγο-
ράν, καὶ ἀναμνησθέντες τὸν σεισμόν τὸν γεγονότα,
ἐφοβήθησαν καὶ ἀπέστειλαν τοὺς 36.οι. ἐν εἰρήνῃ.
38. τὰ ῥηθέντα πρὸς τοὺς στρατηγοὺς. Οἱ δὲ ἀκού-
σαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσιν, ἐφοβήθησαν· καὶ παρα-
γεγόμενοι μετὰ φίλων πολλῶν εἰς τὴν φυλακὴν, πα-
ρεκάλεσαν αὐτοὺς ἐξελθεῖν, εἰπόντες· Ἡγνοήσαμεν
τὰ καθ' ὑμᾶς, ὅτι ἔστε ἄνδρες δίκαιοι. Καὶ ἐξαγα-
γόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς λεγόντες· ἐκ τῆς πό-
λεως ταύτης ἐξέλθατε, μήποτε πάλιν συνστραφῶ-
σιν ἡμῖν ἐπικράζοντες καθ' ὑμῶν. Ἐξελθόντες δὲ
40. γ. Ὡς 1. οπ. ἡ

πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο ἑαυτοῖς
 3 ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι
 + τὸν Χριστὸν ἴδαι παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ
 ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω
 4 ὑμῖν. Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίσθθησαν, καὶ προσ-
 ἐκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ, τῶν τε σιβα-
 μίων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρῶ-
 5 ταν οὐκ ὀλίγαι. Ἐπὶ προσλαβόμενοι δὲ αἱ Ἰουδαῖαι
 τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς, καὶ ὀχλοποιή-
 σαντες, ἐθροῦβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ
 6 Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον· μὴ
 εὐρόντες δὲ αὐτούς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελ-
 φούς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν οὐ-
 7 κουμένην ἀναστατάσαντες, οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεσι-
 οὺς ὑποδέδεσται Ἰάσων· καὶ οὗτοι πάντες ἀπέναντι
 τῶν δογμάτων Καίσαρος πράττουσι, βασιλείᾳ λέγον-
 8 τες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν. Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον
 9 καὶ τοὺς πολιτάρχας ἀποούοντας ταῦτα. Καὶ λαβόντες
 τὸ ἱκανὸν πᾶρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυ-
 10 σαν αὐτούς. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυ-
 κτὸς ἐξέτεμψαν τὸν τε Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέ-
 ροιαν· οἵτινες παραγινόμενοι, εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν
 11 Ἰουδαίων ἀπήεσαν. Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν
 ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πά-
 σης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γρα-
 12 φάς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως. Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν
 ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχη-
 13 ρῶν καὶ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι. Ὡς δὲ ἔγνωσαν αἱ

2. αὐτοῖς, ἀπὸ τῶν γραφῶν διανοίγων καὶ 3. Ἰη-
 σοῦς ὁ Χριστὸς, ὃν *Alit*: ὁ Χριστὸς, Ἰησοῦς ὃν
 5. γ. Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι καὶ
 προσλαβόμενοι τῶν *Al. transp.* ἀπειθοῦντες *Al. ha-*
bent ἀπειθήσαντες *f.* συστρέψαντες Ἰάσωνος,

11. *om.* το

ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ
κατηγγέλῃ ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον
καὶ κεῖ σαλεύοντες τὸς ὄχλους". Εὐθέως δὲ τότε 14
τὸν Παῦλον ἐξακίστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς
ἐπὶ τὴν "θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὅ,τε Σίλας καὶ ὁ Τι-
μόθεος ἐκεῖ. Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον 15
αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν" καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν
Σίλαν καὶ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς
αὐτὸν, ἐξήεσαν.

Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐπδεχομένου αὐτοῦ τοῦ Παύ- 16
λου, παραξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, ὅτι θεω-
ροῦντι κατείδωλον οὔσαν τὴν πόλιν. Διελέγετο μὲν 17
οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομέ-
νοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πάσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς
παρατυγχάνοντας. Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων καὶ 18
τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καὶ τι-
νες ἔλεγον· Τί ἂν θεοὶ ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν ;
Οἱ δὲ· Ἐίνων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· "ὅτι
τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.
Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἀρείον πάγον ἤγα- 19
γον, λέγοντες· Δυνάμεθα γινῶναι, τίς ἡ καινὴ αὕτη
ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ ; Ξενίζοντα γάρ τινα εἰς- 20
φέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν. Βουλόμεθα οὖν γινῶναι,
τί ἂν θεοὶ ταῦτα εἶναι. Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ 21
ἐπιδημοῦντες ξένοι, εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέ-
γειν· τί καὶ ἀκούειν καινότερον. Σταθεῖς δὲ ὁ 22
Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη· Ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, κατὰ πάντα ὥς δευσιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεω-

13. add. καὶ ταρασσόντες "add. οὐ διελίμπανον.

14. om. ὡς Al. ἕως "Coph. Θεσσαλίαν· 15. — αὐ-
τὸν "add. παρεῆλθε δὲ τὴν Θεσσαλίαν· ἐκωλύθη
γὰρ εἰς αὐτοὺς κηρύττειν τὸν λόγον· 16. — θεωροῦν-
τος 18. — καὶ τῶν " — ὅτι τὸν . . . εὐηγγελίζετο.

19. add. Οὐ 20. — τίνα θεοὶ 21. ἢ καὶ

23 ρῷ. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἡ ἀναθεωρῶν τὰ σιβάσματα
 ὑμῶν, εὖρον καὶ βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπτο· Ἀγνά-
 στη Δεῶ. Ὁν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτοι ἐγὼ
 24 καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ
 πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς κύριος
 25 ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, οὐδὲ
 ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεδόμενος τι-
 νος, αὐτὸς δίδους πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν ἢ καὶ τὰ πάν-
 26 τα· ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώ-
 πων κατοικεῖν ἐπὶ ἢ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας
 ἢ προσταγαμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κα-
 27 τοικίας αὐτῶν. Ζητεῖν τὸν Θεόν, εἰ ἄρα γε ψηλαφή-
 σιαι αὐτὸν καὶ εὖροιεν, ἢ καίτοι γε οὐ μακρὰν ἀπὸ
 28 ἑνὸς ἐκάστου ἡμῶν ἢ ὑπάρχοντα. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶ-
 μεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμεν ὡς καὶ τινες τῶν καθ'
 ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν. Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμεν.
 29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομί-
 ζειν, χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ
 30 ἐνθυμησεως ἀνθρώπου, τὸ Θεῖον εἶναι ὅμοιον. Τοὺς
 μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεός, ταῦν
 παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχῇ μετανοεῖν·
 31 ὅτι ἐστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκου-
 μένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ἢ ᾧ ᾤρισε, πίστιν παρα-
 32 σχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐν νεκρῶν... Ἀκού-
 σαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ
 33 εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου. Καὶ οὕ-
 34 τως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Τινες δὲ
 ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διο-

23. ἱστορῶν f. διῆστορῶν 25. ~ ἀνθρωπίνων ἢ κα-
 τὰ πάντα 26. → αἵματος ἢ παντὸς προσώπου
 ἢ γ. ~ προσταγαμένους 27. γ. ~ τὸν κύριον, *Alli* :
 τὸ Θεῖον, ἢ ~ καίτοι *Alli* : καίτοι ἢ ἀπύχοντα.
 28. → ποιητῶν 30. ~ πάντας 31. ~ καθότι ἢ Ἰη-
 σοῦ, ᾧ ᾤρισε πίστιν παρασχεῖν f. παρίσχειν

νύσιος ὁ Ἀρσεπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθη- 18
νῶν, ἦλθεν εἰς Κόρινθον. Καὶ εὗρὼν τινα Ἰουδαίων 2
ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γενεῖ, προσφάτως ἐλη-
λυβότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, (διὰ τὸ διατεταχέναι Ἐκλάυδιον χωρίζεσθαι πάν-
τας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσῆλθεν αὐτοῖς· 3
καὶ διὰ τὸ ὁμότεχον εἶναι, ἔμενε παρ' αὐτοῖς, καὶ
εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην. Διελέ- 4
γετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἐπιθέ-
τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας. Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς 5
Μακεδονίας, ὅτε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ
λόγῳ ὁ Παῦλος, διαμαρτυρούμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασ- 6
φημούντων, ἐκτιναζάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν καθαρὸς
ἔγω, ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι. Καὶ μετα- 7
βὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς οἰκίαν σινὸς ὀνόματι Ἰούστου,
σεβομένου τὸν Θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομοροῦσα τῇ 8
συναγωγῇ. Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυναγωγὸς ἐπίστευσε
τῷ κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν
Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευον, καὶ ἐβαπτίζοντο. Εἰ- 9
πε δὲ ὁ κύριος δι' ὀράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ
φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσης· διότι ἐγὼ εἰμι 10
μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαι σε·
διότι λαὸς ἐστὶ μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Ἐκά- 11
θισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐταῖς
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Γαλλίανος δὲ ἄνθυκατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατε- 12

2. *om.* Κλαύδιον 3. → ἦσαν . . . τέχνην. 4. *add.* ἐν-
τιθεὶς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, 5. *r.* τῷ πνεύ-
ματι *Conject. om. utrumque.* "Ὡεῖναι τὸν 7. Τίτου *f.*
Τίτου Ἰούστου, 12. Ἀνθυπάτου ὄντος

- πίστησαν ἀνοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἡγα-
 13 γον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα, λέγοντες· "Οτι παρὰ τὸν νό-
 μον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβειν τὸν
 14 Θεόν. Μίλλοντας δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα,
 εἶπεν ὁ Γαλλίαν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν οὖν
 ἦν ἀδίκημά τι, ἢ ραδιούργημα ποιήσας, ὃ Ἰουδαῖοι,
 15 κατὰ λόγον ἂν ἠεσχόμην ὑμῶν· εἰ δὲ ζήτημά ἐστι
 περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς,
 ὤψεσθε αὐτοί· κριτὴς " γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλο-
 16 μαι εἶναι. Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.
 17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν
 ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος· καὶ
 οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίανι ἔμελεν.
 18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανὰς, τοῖς
 ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν, καὶ
 19 σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κε-
 φαλήν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχήν. Κατήχησε δὲ
 εἰς Ἐφέσον, καὶ κείνους κατέλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσ-
 20 ελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.
 20 Ἐρωτῶνται δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλεῖονα χρόνοι μείναι παρ'
 21 αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν· ἀλλ' ἀπεταξάτο αὐτοῖς, εἰ-
 πὼν· " Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποι-
 ῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν ^{III} δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς,
 22 τοῦ Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀνέχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου· καὶ
 κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς, καὶ ἀσπασάμενος
 23 τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ ποιήσας
 χρόνον τινα, ἐξῆλθε, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλα-
 τικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς
 μαθητάς.

13. ἀνατρέπει 14. → οὖν 15. Ὑζητήματά " → γὰρ
 17. → οἱ Ἕλληνες ΑΙ. Ἰουδαῖοι 21. Ὑἀποταξάμενος
 καὶ εἰπὼν· Πάλιν ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ
 θέλοντος· ἀνέχθη " → Δεῖ με . . . Ἱεροσόλυμα·
^{III} → δὲ

Ἰουδαῖος δέ τις Ἰ' Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς 24
 τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἐφεσον, δυνα-
 τὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς. Οὗτος ἦν κατηχημένος ἡ τὴν 25
 ὁδὸν τοῦ κυρίου καὶ ζῶν τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ
 ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ κυρίου, πιστάμενος
 μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου. Οὗτός τε ἤρξατο παρ- 26
 ῥησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ
 Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτόν, καὶ ἀκρι-
 βίστερον αὐτῷ ἐξέθετο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν. Ἐν 27
 λομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτε-
 ψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξα-
 σθαι αὐτόν ὃς παραγενόμενος, συνεβάλετο πολὺ
 τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος. Εὐτόνως γὰρ τοῖς 28
 Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν
 γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίν- 19
 θῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν
 εἰς Ἐφεσον. Καὶ εὗράν τινας μαθητάς, εἴτε πρὸς αὐ-
 τοὺς· Εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ 2
 εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιον ἔστιν,
 ἤκούσαμεν. Εἰπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἔβα- 3

24. Ἀπολλώνιος *Al.* Ἀπελλῆς 25. *add.* ἐν τῇ πα-
 τρίδι Ἰησοῦ 26. \Rightarrow τοῦ Θεοῦ *Alit* transp. *Alit* :
 τοῦ κυρίου 27. Ἐν δὲ τῇ Ἐφέσῳ ἐπιδημοῦντές τι-
 νες Κορίνθιοι καὶ ἀκούσαντες αὐτοῦ, παρεκάλουν
 διελθεῖν σὺν αὐτοῖς εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν. Συγ-
 κατανεύσαντος δὲ αὐτοῦ, οἱ Ἐφέσιοι ἔγραψαν τοῖς
 ἐν Κορίνθῳ μαθηταῖς, ὅπως ἀποδέξωνται τὸν ἄν-
 δρα ὃς ἐπιδημήσας εἰς τὴν Ἀχαΐαν πολὺ συνεβάλ-
 λετο ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. Εὐτόνως ἢ προτεμψάμε-
 νοι ἢ συνελάβετο 1. Θέλοντος δὲ τοῦ Παύλου κα-
 τὰ τὴν ἰδίαν βουλὴν πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσόλυμα, εἶ-
 πεν αὐτῷ τὸ πνεῦμα, ὑποστρέφειν εἰς τὴν Ἀσίαν.
 Διελθὼν δὲ τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἔρχεται εἰς Ἐφε-
 σον. ἢ ἀνατολικὰ 2. \Rightarrow εἶπον ἢ λαμβάνουσί τινες,
 3. \Rightarrow πρὸς αὐτούς.

πίσθητι· Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.
 4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης ἑβάπτισε βάπτισμα μετα-
 νοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν
 5 ἵνα πιστεύωσι· τοῦτ' ἐστίν, εἰς τὸν Ἰησοῦν. Ἀκού-
 σαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰη-
 6 σοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας,
 ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, ἐλάλουν τε
 7 γλώσσαις καὶ προσεφώνεον. Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄν-
 8 δρες ὡσεὶ δεκάδύο.
 8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο,
 ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς
 9 βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὡς δὲ τινες ἐκκληρεύοντο καὶ
 ἠπειθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνάπιον τοῦ πλῆ-
 10 θους, ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς
 καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τι-
 11 μός. Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἑτῆ δύο, ὥστε πάντας
 τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ
 12 κυρίου, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας. Δυνάμεις τε οὐ
 τὰς τυχοῦτας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου·
 13 ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθειοῦντας ἑκτιφίεσθαι ἀπὸ τοῦ
 χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσε-
 14 σθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς πόσους, τὰ τε πνεύματα τὰ πονη-
 15 ρὰ ἑκπορεύεσθαι. Ἐπεχείρησαν δὲ τινες ἀπὸ
 τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν
 ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα
 τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Ἰη-
 16 σοῦν, ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει. Ἦσαν δὲ τινες υἱοὶ
 Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἐπτά, οἱ τοῦτο ποιῶντες.
 17 Ἀποκριθεὶς δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπε· Τὸν Ἰη-

4. † μὲν ἢ † Χριστὸν 8. ἡμέρας 9. add. τῶν ἰθὺν,
 " add. ἀπὸ ὥρας πέμπτης ἕως δεκάτης. 10. † Ἰη-
 σοῦ, 12. ~ ἀποφίεσθαι " r. ἐξέφισθαι " † ἀπ' αὐ-
 τῶν. 13. ~ καὶ Αἰλί: ἐκ f. καὶ ἐκ f. καὶ ἔκτο
 4 r. Ὁρκίζομεν

σοῦν γινώσκει, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταται· ἡμεῖς δὲ
 τίτες ἐστί; Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, 16
 ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ ποιεῖν, καὶ ἡ κατακυριεύσας
 αὐτῶν, ἴσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυνικοὺς καὶ τε-
 τραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου. Τοῦ 17
 το δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι
 τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἐφῆσον καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ
 πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου
 Ἰησοῦ. Πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο ἐξ- 18
 μολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.
 Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πράξαντων, συνετέγκαντες 19
 τὰς βίβλους, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων καὶ συνε-
 ψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριά-
 δας πέντε. Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ κυρίου 20
 ηὔξανε καὶ ἴσχυεν.

Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔβητο ὁ Παῦλος ἐν τῷ 21
 πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πο-
 ρεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπὼν Ὅτι μετὰ τὸ γενέ-
 σθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν. Ἀποστείλας δὲ 22
 εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τι-
 μόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν
 Ἀσίαν. Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τά- 23
 ραχος οὐκ ὀλιγος περὶ τῆς οδοῦ. Δημήτριος γάρ τις 24
 ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέ-
 μιδος, παρῆρχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην.
 Οὓς συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, 25
 εἶπεν Ἄνδρες, ἐπίστασθε, ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργα-
 σίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστὶ καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε, 26
 ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας
 ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέ-
 γων, ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι. Οὐ 27

16. = καὶ ἡ κατακυριεύσαν ἡ ἀμφοτέρων,
 Al. om. 18. add. τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν 22. add. ὀλί-
 γον 24. add. ἴσως ὡς κιβώρια μικρὰ 25. ὡς ὑμῶν

μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπειλεγ-
 μὸν ἔλθειν· ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμι-
 δος ἱερὸν εἰς οὐδὲν ᾠλογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ κα-
 θαιρεῖσθαι ᾠ τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία
 28 καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται. Ἀπούσαντες δὲ, καὶ
 γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον, λέγοντες· Μεγάλη
 29 ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων. Καὶ ἔπλησθη ἡ πόλις ὅλη ᾠ τῆς
 συγχύσεως· ἄρμησάν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ Δίατρον,
 συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συν-
 30 ἐκδήμους ᾠ Παύλου. Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσ-
 ἔλθειν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἰὼν αὐτὸν οἱ μαθηταί.
 31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμ-
 ψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς
 32 τὸ Δίατρον. Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἔκραζον· ἣν γὰρ
 ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν,
 33 τίνος ἕνεκεν συνεληλύθεισαν. Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου ᾠ προ-
 εβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰου-
 34 δαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασεισάς τὴν χεῖρα, ᾔθε-
 λεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δῆμῳ. Ἐπιγινόντες δὲ ὅτι Ἰου-
 35 δαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας
 δύο κρᾶζόντων· Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων. Κα-
 ταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησὶν· Ἄνδρες
 Ἐφεσίοι, τίς γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς οὐ γινώσκει τὴν
 Ἐφεσίων πόλιν νεώτερον οὔσαν τῆς μεγάλης ᾠ Ἀρτέ-
 36 μιδος καὶ τοῦ Διοπιτοῦς; Ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων
 τούτων, δεῖον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν,
 37 καὶ μηδὲν προτεγὲς πράττειν. Ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄν-
 38 δρας τούτους, οὔτε ἱεροδούλους, οὔτε βλασφημοῦντας
 τὴν Θεὸν ᾠ ὑμῶν. Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν

27. λογισθήσεται, μέλλει τε καὶ καθαιρ. Αἱ. λογι-
 σθῆναι μέλλει, καθαιρ. τε ᾠ τῆς μεγαλειότητος
 29. συνεχύθη ὅλη ἡ πόλις αἰσχύνης. ᾠ γ. → τῆς
 ᾠ † τοῦ 33. συνεβίβασαν f. κατεβίβασαν 34. γ. Ἐπι-
 γινόντων 35. † Θεᾶς 37. γ. τὴν Θεὸν Αἱ. τὸν Θεὸν.
 ᾠ ἡμῶν.

αὐτῷ τεχνῆται ἔχουσι πρὸς τινὰ λόγον, ἁγορεύει ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν· ἐγκαλείωσιν ἀλλήλους. Εἰ 39
 δέ τι περὶ ἰτέρων ἐπιζητῶτε, ἐν τῇ ἐνόμῃ ἐκκλησίᾳ
 ἐπιλυθήσεται. Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στά- 40
 σις περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντες,
 περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς
 ταύτης. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν. 41

Μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν δόρυβαν, προσκαλέσα- 20
 μενος ὁ Παῦλος τοὺς μαθητάς, καὶ ἄσπασάμενος, ἐξ-
 ἦλθε πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν. Διελθὼν δὲ τὰ 1
 μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλίσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ,
 ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα· ποιήσας τε μῆνας τρεῖς, χει- 3
 μῆνης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, μέλλοντι
 ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑπο-
 στρέφειν διὰ Μακεδονίας. Συνέειπτο δὲ αὐτῷ ἄχρι 4
 τῆς Ἀσίας Σάπατρος Πύρρου Βεροιαῖος. Θεσσαλο-
 νικῶν δὲ, Ἀρίσταρχος καὶ Σικανδρος, καὶ Γάιος Δερ-
 σαῖος καὶ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικὸς καὶ ἴ^{III} Τρό-
 φιμος· οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τραάδι· 5
 ἡμεῖς δὲ ἐξεπλευσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἄζυμας 6
 ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν
 Τραάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὓς δις τρέψαμεν ἡμέρας
 ἑπτά. Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμέ- 7
 των ἡμῶν κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς,
 μέλλων ἐξίσιναι τῇ ἑαυρίου· παρέτεινέ τε τὸν λόγον
 μέχρι μεσονυκτίου. Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ 8
 ὑπερώῳ, οὗ ἡμεῖς συνηγμένοι. Καθήμενος δὲ τις 9
 κενίας, ὀνόματι Εὐτυχος, ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφε-
 ρόμενος ὑπὸν βαθεῖ, διαλεγόμενου τοῦ Παύλου ἐπὶ

38. γ. ἀγοραῖοι 40. οὗ οὐ δυνήσομεθα δοῦναι

1. παρακαλίσας ἀσπασάμενός τε, 4. γ. → Πύρρου

" γ. Βεροιαῖος. ἴ^{III} γ. Τρόφιμος. Οὔτοι 5. αὐτὸν

6. πεμπταῖοι, ἐν ᾗ καὶ δις τρέψαμεν 7. γ. τῶν μα-

θητῶν τοῦ κλάσαι 8. ὑπολαμπάδες " γ. ἡμεῖς

9. κατεχόμενος ὑπὸν βαθεῖ,

πλεῖον, κατασχεθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπαιον ἀπὸ τοῦ
 10 τριστέγου κάτω, καὶ ἤρθη νεκρός. Καταβὰς δὲ ὁ
 Παῦλος ἐτίθειεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ
 11 θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. Ἀνα-
 βὰς δὲ, καὶ κλάσας ἄρτοι καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἡκα-
 12 τὸν πῖ ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν. Ἦγα-
 γον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μα-
 13 τρίας. Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον,
 ἀνῆχθημεν εἰς τὴν Ἀσσον, ἐπειθεὶν μέλλοντες ἀναλαμ-
 βάνειν τὸν Παῦλον· αὐτὸν γὰρ ἦν διατεταγμένος, μάλ-
 14 λον αὐτὸς πεζεύειν. Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν
 Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην·
 15 ἀπῆκθιν ἀποπλεύσαντας, τῇ ἐκιοῦσῃ κατηντήσαμεν ἀν-
 τικρὸν Χίον. Τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον·
 " καὶ μαίναντας ἐν Τρωγυλλίᾳ, τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν
 16 εἰς Μίλητον. Ἐκεῖσε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεύσας
 τὴν Ἐφεσον, " ὅτας μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι
 ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἵσκειτο γὰρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τὴν
 ἡμέραν τῆς πεντηκστῆς γενέσθαι εἰς Ἱερουσόλυμα.
 17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτων πέμψας εἰς Ἐφεσον, μετὰ
 18 λίσσας τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ πα-
 ρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐταῖς· Ὑμεῖς ἐπίστα-
 σθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἐφ' ἧς ἐπίβην εἰς τὴν Ἀσίαν,
 19 πῶς " μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, δου-
 λεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ
 δακρύων καὶ πειρασμῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς
 20 ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων· ὥς οὐδὲν ὑπεστυλάμην
 τῶν συμφερόντων, τοῦ " μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ δι-
 21 δάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκου· διαμαρτυρούμενος

11. ~ τὸν ἄρτον 15. ἰστέρα " ~ τῇ δὲ ἐχομένῃ
 16. γ. Ὡς ἔπειτα " μήποτε γεννηθῇ αὐτῷ κατάσχε-
 σίς τις 18. ἰσκληρέοντο " add. ὁμοῦ f. ὁμοῖοι ὄν-
 των αὐτῶν, Al. ὁμοθυμαδόν, " add. τριετίαν ἢ καὶ
 πλεῖον 19. † πολλῶν 20. om. μὴ

Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ νῦν ἰδοὺ, διδεδεμένοις ἐγὼ τῷ πνεύματι, πορεύομαι 22 εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς, πλην ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν δια- 23 μαρτύρεται ἰμοι, λέγον, ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μένουσιν. Ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ἔποιϋμαι, οὐδὲ ἔχω 24 τὴν ψυχὴν ἢ μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὥς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου ἢ μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶδα, 25 ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ 26 μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων· οὐ γὰρ ὑπιστυλάμην 27 τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαι τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ 28 ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἰδίου. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι 29 εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἀφίξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου καὶ ἐξ ὑμῶν αὐ- 30 τῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖ- 31 τε, μνημονεύοντες, ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐκαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἵνα ἑκάστον. Καὶ τανῦν παρατίθεται ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ 32

23. γ. om. μοι, 24. οὐδένα λόγον ποιῶμαι τῆς ψυχῆς μου, ὥς ΑΙ. οὐδενὸς λόγου ποιῶμαι τὴν ψυχὴν τιμίαν ἐμαυτῷ, ὥς ἔχω οὐδὲ ποιῶμαι τὴν ἢ μου ὥστε ΑΙ. τοῦ ἢ μετὰ χαρᾶς, 25. τοῦ Θεοῦ. 28. γ. Ὑ Θεοῦ, ΑΙ. κυρίου καὶ Θεοῦ, f. Θεοῦ καὶ κυρίου, f. κυρίου Θεοῦ, ΑΙ. Χριστοῦ, f. σωτῆρος, "γ. Ὑ ἰδίου αἵματος. 29. ἢ γὰρ ἢ τοῦτο, 30. ἀποστρέφειν 31. διετίαν 32. → ἀδελφοί,

τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ "ἰκοδομῆσαι, καὶ δοῦναι ὑμῖν πληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγια-
 33 σμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐ-
 34 δειὸς ἐπιθύμησα· αὐτοὶ ἱκανοὶ γινώσκειτε, ὅτι ταῖς χρεῖαις
 μου καὶ τοῖς οὐσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐ-
 35 ται. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ
 ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε
 τῶν λόγων τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μα-
 36 κάριον ἐστὶ μάλλον διδόναι, ἢ λαμβάνειν. Καὶ
 ταῦτα εἰπὼν, δαίς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐ-
 37 τοῖς προσηύξατο. Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθρὸς πάν-
 των· καὶ ἐκπαισύνοντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου,
 38 καταφίλουσιν αὐτόν· ὀδυρόμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ
 ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσκατον αὐτοῦ
 θεωρεῖν. Προΐσμενον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.
 21 Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ'
 αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς Φῆν· Κῶ, τῇ δὲ
 2 ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ κειθέντες εἰς Πάταρα". Καὶ
 εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες
 3 ἀνήχθημεν. Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ κατα-
 λιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ
 κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀπο-
 4 φορτιζόμενον τὸν γόμον. Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθη-
 τὰς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ· οἵτινες τῷ Παύ-
 λῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς "Ἰε-
 5 ρουσόλυμα. Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέ-
 ρας, ἐξελθόντες ἰκореυόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς
 πάντων σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πό-
 λεως· καὶ δέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, ἠ προσ-
 6 ηυξάμεθα. Καὶ ἠσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς

32. "οἰκοδομῆσαι, 34. † δὲ 1. r. Κῶν, "add. καὶ Μύρα. 4. σπ. τοὺς "r. Ἱερουσαλήμ. 5. προσευ-
 ξάμενοι. 6. ἠσπασάμεθα (f. ἀπῆσπασάμεθα f. ἀπῆ-
 σπασάμεθα) ἀλλήλους καὶ ἀνέβημεν Conj. ἀπῆσπασ-
 μέθα ἀλλήλων καὶ ἐπέβημεν

τὸ πλοῖον ἐκείνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. Ἡμεῖς 7
 δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατηγνήσαμεν
 εἰς Πτολεμαῖδα· καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφούς, ἐμεί-
 ναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελ- 8
 θόντες ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν καὶ εἰσελθόντες εἰς
 τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὄντος ἐκ τῶν
 ἐπτά, ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. Τούτῃ δὲ ἦσαν θυγατέ- 9
 ρες παρθένοι τίσσαρες προφητεύουσαι. Ἐπιμε- 10
 νόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατῆλθί τις ἀπὸ τῆς
 Ἰουδαίας προφῆτης ὀνόματι Ἀγαβός· καὶ ἰλθὼν πρὸς 11
 ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, ἔθηκε τὴν
 αὐτοῦ ἡμῶν χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, εἰπὼν· Τὰδε λέγει
 τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη
 αὕτη, οὕτω δέξουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ
 παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἔθνων. Ὡς δὲ ἠκούσαμεν 12
 ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ
 μὴ ἀναδαινέειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἀπεκρίθη δὲ 13
 ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές
 μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεῖναι, ἀλλὰ
 καὶ ἀποθαιεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐταίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ
 ὀνόματος τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. Μὴ πειθομένου δὲ αὐ- 14
 τοῦ, ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ θέλημα τοῦ κυρίου
 γείνητω. Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευα- 15
 σάμενοι ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Συνῆλθον δὲ 16
 καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες
 παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ
 μαθητῇ.

Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἰδέ- 17
 ξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆει ὁ Παῦ- 18

8. † οἱ περὶ τὸν Παῦλον † τοῦ 11. ~ ἑαυτοῦ ΑΙ.
 τε αὐτοῦ ἡμῶν τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας, 13. Δορυ-
 βούντες 15. ~ ἐπισκευασάμενοι ΑΙ. παρασκευασ. f.
 ἐπισκεψ. f. ἀποταξάμενοι ἡμῶν Ἱεροσόλυμα. 16. ἡμᾶς
 πρὸς οὓς ξενισθῶμεν καὶ παραγενόμενοι εἰς τινα
 κάμην, ἐγενόμεθα παρὰ Νάσωνί 17. ~ ἀπεδέξατο

λος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάπωνας πάντες τε παρεγίνοντο
 19 οἱ πρεσβύτεροι. Καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς, ἐξηγείτο
 καθ' ἑν ἑκάστον, ὃν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι
 20 διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον
 τὸν Ἰεὸν εἰπὸν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς, ἀδελφε, πόσαι
 μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων· καὶ
 21 πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι. Κατηχήθησαν
 δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωϋσέως
 τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη ἅπαντας Ἰουδαίους, λέγων, μὴ πε-
 22 ριτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθνεσι ἡ περιπα-
 23 τεῖν. Τί οὖν ἐστι; πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν
 24 ἀκούσονται γάρ, ὅτι ἐλήλυθας. Τοῦτο οὖν ποίησον,
 ὅ σοι λέγομεν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχον-
 25 τες ἐφ' ἑαυτῶν. Τούτους παραλαβὼν, ἀγνίσθητι σὺν
 αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρῆσονται τὴν
 κεφαλὴν, καὶ γινώσκονται πάντες, ὅτι ὃν κατήχηται
 26 περὶ σοῦ οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ στοιχείς καὶ αὐτὸς τὸν
 νόμον φυλάσσω. Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν
 ἡμῖς ἐπέστειλαμεν, κρίναντες ἡμῖν τοιοῦτον τηρεῖν
 αὐτοὺς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό, τε εἰδωλόθυτον
 27 καὶ τὸ αἷμα καὶ πνικτὸν καὶ πορνείαν. Τότε
 ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ
 σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων
 τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ
 προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά.
 27 Ὡς δὲ ἐμελλοι αἱ ἐκτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ
 ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι διασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ,
 συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν

20. r. κύριον. ἢ ἐν τοῖς Ἰουδαίοις 21. → πάντας
 ἢ add. πατράοις 22. ∪ Πάντως ἀκούσονται ὅτι ἐλή-
 λυθας. 24. r. ∪ γινῶσι 25. οὐδὲν ἔχουσι λέγειν
 πρὸς σε, ἡμεῖς γὰρ ἐπιστ. ἢ → μηδὲν τοιοῦτον τη-
 ρεῖν αὐτοὺς, εἰ μὴ ἢ → καὶ πνικτὸν 27. Συντε-
 λουμένης δὲ τῆς ἐκδόμης ἡμέρας,

τὰς χεῖρας, κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε 28
 οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ
 νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας ἡπανταχοῦ διδά-
 σκων· ἔτι τε καὶ Ἑλλήνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν,
 καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τούτου. (Ἦσαν γὰρ 29
 ἡπροεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν
 αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦ-
 λος.) Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρο- 30
 μὴ τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἴλπον
 αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύ-
 ραι. Ζητούνταν δὲ αὐτὸν ἀποκτείνειν, ἀνέβη φάσις 31
 τῷ χιλιάρχῳ τῆς σκεῖρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἱερου-
 σαλὴμ· ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκα- 32
 τοντάρχους, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες
 τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύ-
 πτοντες τὸν Παῦλον. Τότε ἐγγίσας ὁ χιλιάρχος ἐπε- 33
 λάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι ἀλύσει δις· καὶ
 ἐπυνθάνετο, τίς ἂν εἴη, καὶ τί ἐστι πεποιηκώς. Ἄλ- 34
 λοι δὲ ἄλλο τι ἑβόων ἐν τῷ ὄχλῳ. Μὴ δυνάμενος
 δὲ γινῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσε
 ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν. Ὅτε δὲ ἐγένετο 35
 ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ
 τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου· ἠκολούθει 36
 γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, κράζον· Αἴρε αὐτόν. Μέλ- 37
 λων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν ὁ Παῦλος, λέ-
 γει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι πρὸς σε ;
 Ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσκεις ; Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ 38
 Αἰγύπτιος, ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατάσας
 καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους
 ἄνδρας τῶν σικαρίων ; Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ ἂν- 39
 θρωπος μὲν εἰμι Ἰουδαῖός τε Ταρσεύς, τῆς Κιλικίας οὐκ
 ἀσήμενον πόλεως πολίτης· δέομαι δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι

28. ~ πανταχῇ 29. ~ προεωρακότες 34. ~ ἐπεφάνη
 36. ~ κράζοντες 37. → τι 38. ~ τετρακισχιλίους

40 λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν. Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Παῦλος ἰστῶς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατίσσεισι τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, προσεφάνησε τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, λέγων·

22 Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀποῦσά τέ μου τῆς
2 πρὸς ὑμᾶς ἡ νῦν ἀπολογία. Ακούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ προσεφάνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρὶ-
3 σχον ἡσυχίαν· Καί φησιν· Ἐγὼ μὲν εἰμι ἀνὴρ Ἰου-
δαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀντι-
δραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, παρὰ τοὺς πόδας
Γαμαλιὴλ πεκαδιευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου
νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες
4 ὑμεῖς ἐστέ σήμερον· ὅς ταύτην τὴν ὁδὸν ἰδίᾳ αἵ χρε-
ιαιότης, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς ἀν-
5 δρας τε καὶ γυναῖκας, ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ
μοι, καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς
" δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς, εἰς Δαμασκὸν ἐπο-
ρευόμην, ἄξων καὶ τοὺς ἐκείσε ὄντας, δεδεδμένους εἰς
6 Ἱερουσαλὴμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν. Ἐγένετο δέ μοι πο-
ρευομένῳ καὶ ἰγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ, περὶ μεσημβρίαν
ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἰκανὸν
7 περὶ ἐμέ· ἔκπῳν τε εἰς τὸ ἴδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς
8 λεγούσης μοι· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; Ἐγὼ
δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶ, κύριε; Εἶπε τε πρὸς με· Ἐγὼ
9 εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις. Οἱ δὲ σὺν
ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ ἔμφοδοι ἐγί-
νοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.
10 Εἶπον δέ· Τί ποιήσω, κύριε; Ὁ δὲ κύριος εἶπε πρὸς
με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν· καὶ κἂν σοι λαλη-
11 θῇσεται περὶ πάντων, ὧν τέτακται σοι ποιῆσαι. Ὡς
δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός ἐκείνου,

40. ἰδίᾳ 1. r. νῦν 3. ἢ μὲν 5. add. Ἀνανίας
" δεξάμενος, πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰς 9. ἢ καὶ ἔμ-
φοδοι ἐγένοντο·

χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς
 Δαμασκόν. Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ ἑσπερὴς κατὰ τὸν 12
 νόμον, μάρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούν-
 των Ἰουδαίων, ἐλθὼν πρὸς με καὶ ἐπιστὰς εἰπὶ μοι 13
 Σαοὺλ ἀδελφε, ἀνάστειψον. Καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέ-
 βλεψα εἰς αὐτόν. Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων 14
 ἡμῶν προσχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ
 ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος
 αὐτοῦ· ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, 15
 ὡς ἰώρακας καὶ ἡκουσας. Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀνα- 16
 στὰς βάπτισαι, καὶ ἀπόλυσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπι-
 καλεσάμενος τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐγένετο δέ μοι 17
 ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχομένου μου
 ἐν τῇ ἐκκλῃ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει, καὶ ἰδεῖν αὐτὸν 18
 λέγοντά μοι· Σπειῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερου-
 σαλὴμ· διότι οὐ παραδέχονται σου τὴν μαρτυρίαν πρὸς
 ἐμοῦ. Καὶ γὰρ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται, ὅτι ἐγὼ 19
 ἡμῖν φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς
 πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτι ἐξεχρεώτο τὸ αἷμα Ἰσ- 20
 φάνου τοῦ ἡμάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἐφιστάς,
 καὶ συνευδοκῶν^{III}, καὶ φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν ἀναι-
 ρούντων αὐτόν. Καὶ εἶπε πρὸς με· Παρέυου· ἔτι 21
 ἐγὼ εἰς ἰθνη μακρὰ ἐξαποστελῶ σε...

Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ 22
 ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς
 γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν. Κραυ- 23
 γαζόντων δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτόντων τὰ ἱμάτια, καὶ
 ποιοῦντων βαλλόντων εἰς τὸν αἶρα, ἐκένυσεν ὁ χι- 24
 λίαρχος εἰσάγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν, εἰπὼν
 μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγινῶ, δι' ἣν αἰτίαν

12. ἑσπερὴς *Al. om.* "add. ἐν Δαμασκῷ 16. γ. τοῦ
 κυρίου. 20. → Στεφάνου "πρωτομάρτυρός^{III} † τῇ
 ἀναιρέσει αὐτοῦ, 21. add. ἡ φωνή 22. γ. καθῆκον
 23. ῥιπτόντων "ϙούρατον, 24. γ. ἀγεσθαι

- 25 οὕτως ἐπιφάνουν αὐτῷ. Ὡς δὲ ἰπρόέτειναι αὐτὸν τοῖς ἱμαῖσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἐστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξι-
 26 στιν ὑμῖν μαστίζειν; Ακούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσ-
 ελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλε, λέγων· τί μέλλεις
 27 ποιῆν; ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι. Προσ-
 ελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι, ἂν σὺ
 28 Ῥωμαῖός εἶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ναί. Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρ-
 χος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην
 ἱπτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγίν-
 29 ημαι. Εὐθὺς οὖν ἀπίστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλον-
 τες αὐτὸν ἀνιτάζειν. Καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη
 ἐπιγινούς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν διδε-
 κώς.
 30 Τῇ δὲ ἱπαύριον βουλόμενες γινῶναι τὸ ἀσφαλές,
 τὸ τί κατηγορεῖται ἑπαρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐ-
 τόν, καὶ ἐκέλευσεν ^{III} συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
 πᾶν τὸ συνέδριον· καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστη-
 28 σεν εἰς αὐτούς. Ἀνιήσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνε-
 δρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει
 ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέ-
 2 ρας... Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρε-
 3 στῶσιν αὐτῷ, τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. Τότε ὁ Παῦ-
 λος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ θεός, τοῖχε
 πεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθη κρίναν με κατὰ τὸν νόμον,
 4 καὶ ἑπαράνομῶν πελεύεις με τύπτεσθαι; Οἱ δὲ παρε-
 5 στῶτες εἶπον· Τὸν ἀρχιερεῖα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; Ἐφη
 τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδει, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιε-
 ρεύς· γέγραπται γάρ· Ἀρχοντα ταῦ λαοῦ σου οὐκ
 6 ἱρεῖς κακῶς. Γινούς δὲ ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ ἐν μέρος

25. γ. πρὸέτεινεν Alii : πρὸέτεινον f. προσέτειναι

26. † Ὅρα, 27. μοι σὺ, " † εἰ 30. κύπο " † ἀπὸ τῶν δεσμῶν, ^{III} γ. ἐλθεῖν γ. ὅλον " † αὐτῶν

3. παρὰ τὸν νόμον

χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἦλθεν εἰς
 Δαμασκόν. Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ ἑσθλὸς κατὰ τὸν 12
 νόμον, μάρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούν-
 των ἰουδαίων, ἐλθὼν πρὸς με καὶ ἐπιστὰς εἰπὶ μοι 13
 Σαοὺλ ἀδελφε, ἀνάβλεψον. Καὶ γὰρ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέ-
 βλεψα εἰς αὐτόν. Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων 14
 ἡμῶν προσχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ
 ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος
 αὐτοῦ· ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, 15
 ὧν ἰώρακας καὶ ἤκουσας. Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀνα- 16
 σταὺς βάπτισαι, καὶ ἀπόλυσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπι-
 καλῶν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐγένετο δέ μοι 17
 ὑποστρέφαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχομένου μου
 ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἰσχύσει, καὶ ἰδεῖν αὐτοὺς 18
 λέγοντά μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερου-
 σαλὴμ· διότι οὐ παραδέχονται σου τὴν μαρτυρίαν πρὸς
 ἑμοῦ. Καὶ γὰρ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται, ὅτι ἐγὼ 19
 ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς
 πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτε ἐξεχρεῖτο τὸ αἷμα Ἰστέ- 20
 φάνου τοῦ μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφθασὼς,
 καὶ συνευδοκῶν, καὶ φυλάσσω τὰ ἱμάτια τῶν ἀναι-
 ρούντων αὐτόν. Καὶ εἶπε πρὸς με· Παύλου· ἦτι 21
 ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰ ἐξαποστελῶ σε...

Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ 22
 ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς
 γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ἔτι. Κραυ-
 γαζόντων δὲ αὐτῶν καὶ ῥιπτόντων τὰ ἱμάτια, ἔκ-
 κειοντο βαλλόντων εἰς τὸν αἶρα
 λίαρχος εἰσαγγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν
 μάστιξιν ἀνιτάζεσθαι αὐτόν· ἵνα

12. εὐλαβὴς *Al. om.* "ἀδελφὸς"

κυρίου. 20. → Στεφάνου

ἀναιρῶσι αὐτοῦ, 21

23. ῥιπτόντων "οὐ"

- 25 οὕτως ἐπιφάνουν αὐτῷ. Ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμαῖσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἱστώτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωποι Ῥωμαῖοι καὶ ἀκατάκριτοι ἔξ-
 26 στιν ὑμῶν μαστίζουσιν; Ακούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσ-
 27 ελθὼν τῷ χιλιάρχῳ ἀπήγγειλε, λέγων· τί μέλλεις ποιῆν; ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι. Προσ-
 28 ελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι, ἢ σὺ Ῥωμαῖός εἶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ναί. Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρ-
 29 χος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἰκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέν-
 29 ημαι. Εὐθέως οὖν ἀπίστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλο-
 29 κτες αὐτὸν ἀντάζειν. Καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη ἐπιγινούσας ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδε-
 30 κώς. Τῇ δὲ ἑπαύριον βουλόμενος γινῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐ-
 30 τὸν, καὶ ἐπέλευσεν ἢ συνελθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ πᾶν τὸ συνέδριον. καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστη-
 28 σεν εἰς αὐτούς. Ἀτινίσας δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνε-
 28 δρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέ-
 2 ρας... Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρε-
 3 στώσιν αὐτῷ, τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. Τότε ὁ Παῦ-
 3 λος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ θεός, τοῖς χε-
 3 κεκονιαμένῃ καὶ σὺ κάθη κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἡγομαῶν κελεύεις με τύπτεσθαι; Οἱ δὲ παρε-
 4 τῶν Τὸν ἀρχιερεῖα τοῦ θεοῦ λοιδορεῖς; Ἐφη Οὐκ ὀδεῖν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιε-
 4 ραὶ ἡμεῖς. Ἀρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐπιδέχεται ὁ θεός· ὅτι ἐστὶν ἡμεῖς. Ὁ δὲ Παῦλος, ὅτι τὸ ἐν μέρας

προέτεινον ἢ προσέτειναν

ὁ, ἢ εἰ 30. Ἐπὶ ἢ ἀπὸ
 εἶν ἢ τ. ὅλον ἢ αὐτῶν

ἔστι Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Ἰσραὴλ· Φαρισαίου περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μὴδὲ ἄγγελον μῆτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφοτέρω. Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν ἐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος·.. Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, ἐύλαβηθείς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβαῖν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ κύριος εἶπε· Θάρσει· ὥς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι· Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες σουτροφὴν οἱ Ἰουδαῖοι, ἀντιθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μὴτε φαγεῖν μῆτε πιεῖν ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον· ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνομωσίαν πεποιηκότες· οἵτινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, εἶπον· Ἀναθέματι ἀνθεματίσαμεν ἑαυτοὺς, μὴδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον. Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὐτὸν κατα-

6. ~ Φαρισαίων· ὅτι καὶ 9. Ὑτινες τῶν γραμματέων τοῦ μ. τ. Φαρισαίων, ΑΙ. τινες τῶν Φαρισαίων, ΑΙ. γραμματεῖς τοῦ μ. τ. Φαρισαίων, ἢ μὴ διεμαχῶμεν. 10. Ὑφοβηθείς 11. † Παῦλος 12. γ. τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφῇ, 13. ~ ποιησάμενοι 15. † αὐριοι

- γάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέ-
 16 τερν τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ, πρὸ τοῦ ἰγγίσαι αὐ-
 τόν, ἑτοιμοὶ ἴσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν. Ἀκούσας
 δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, παρα-
 17 γενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπήγ-
 γειλε τῷ Παύλῳ. Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἔνα
 τῶν ἑκατοντάρχων, ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγα-
 γε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.
 18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρ-
 χον, καὶ φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμε-
 νός με, ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σε,
 19 ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι. Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς
 αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἔπυν-
 20 θάνετο· Τί ἐστίν, ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι; Εἶπε δέ·
 "Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε, ὅπως
 αὐρίον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς
 ' μέλλοντές τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.
 21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ
 αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνθεμιά-
 τισαν ἑαυτοὺς, μήτε φαγεῖν μήτε πειεῖν ἕως οὗ ἀνέλω-
 σιν αὐτόν· καὶ νῦν ἑτοιμοὶ εἰσι πρσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ
 22 σοῦ ἐπαγγελίαν. Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν
 νεανίαν, παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι, ὅτι ταῦτα
 23 ἐνεφάνισας πρὸς με. Καὶ προσκαλεσάμενος δύο
 τινας τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν· Ἐτοιμάσατε στρατιώ-
 τας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ
 ἱππεῖς ἑξῶς ἑκατόν, καὶ ' δεξιολάβους " διακοσίους,
 24 ἀπὸ τρίτης ἄρας τῆς νυκτός· κτήνη τε παραστήσαι,
 ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα
 25 τὸν ἡγεμόνα· γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν ' τύ-
 26 πον τοῦτον· Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι

16. Ὡτὸ ἐνέδρον, 20. μέλλων *scilicet* μελλόντων *scilicet* μέλ-
 λοντά 23. δεξιολάβους " ὀγδοήκοντα, *Al. om.*

25. *Copj.* τρέπον

Φήλικι χαίρειν. Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ 27
τῶν Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν,
ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξιλόμην ἑαυτὸν, μαθὼν
ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι. Βουλόμενος δὲ γινῶσκει τὴν αἰτίαν 28
δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέ-
δριον αὐτῶν· ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων 29
τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν
ἔγκλημα ἔχοντα. Μηνυθείσης δὲ μοι ἑπιβουλῆς εἰς 30
τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἑξ-
αυτῆς ἐπεμψα πρὸς σε, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις
λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. "Εῤῥώσο.

Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται, κατὰ τὸ διατεταγμένον 31
αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυ-
κτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα. Τῇ δὲ ἐπαύριον ἑάσαντες 32
τοὺς ἰπτεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
παρεμβολήν. Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, 33
καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν
καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ. Ἀναγνοὺς δὲ ἑ, καὶ ἐπερωτή- 34
σας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ
Κιλικίας· Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατῆ- 35
γοροί σου παραγένηνται. Ἐκέλευσέ τι αὐτὸν ἐν τῇ
πραιτωρίᾳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

Μετὰ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνα- 24
σίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ῥήτορος Τερτύλλου
τινός, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύ-
λου. Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρ- 2
τυλλος, λέγων· Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, 3
καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ

27. → αὐτὸν, 30. ἐπιβουλῆς, ἑξαυτῆς ἐπεμψα *Al.*
ἐπιβ. ἔσεσθαι, ἑξαυτῆς ἐπεμψα *Al.* ἐπιβ. εἰς τὸν ἄν-
δρα ἔσεσθαι (*f.* μέλλειν ἔσεσθαι) ἐξ αὐτῶν, ἐπεμψα
"→ Εῤῥώσο. 32. ὡς ἀπερχέσθαι 34. † ὁ ἡγεμὼν,
35. *om.* τοῦ *Al.* τῷ 1. πρεσβυτέρων τιῶν 3. ὡς διορ-
θωμάτων

τῆς σῆς " προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα,
 4 μεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας. " Ἰνα
 δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖον σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκουσαί σε
 5 ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπεικείᾳ. Εὐρόντες γὰρ τὸν
 ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν, καὶ κινοῦντα ἵστάσιν πᾶσι τοῖς
 Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε
 6 τῆς τῶν Ναζωραίων αἵρέσεως, ὅς καὶ τὸ ἱερόν ἐπέ-
 ρασε βεβηλῶσαι· ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν
 7 ἡμέτερον νόμον ἡθελήσαμεν κρίνειν. Παρελθὼν δὲ
 Λυσίας ὁ χιλιάρχος, ἑμετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χει-
 8 ρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, κελεύσας τοὺς κατηγόρους αὐτοῦ
 ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ· παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς, ἀνακρίνας
 περὶ πάντων τούτων ἐπιγινῶναι, ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦ-
 9 μεν αὐτοῦ. Συνεπέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκον-
 10 τες ταῦτα οὕτως ἔχειν. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος,
 νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν
 ἔτων ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος,
 11 " εὐθυμότερον τὰ περὶ ἑμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι· δυναμέ-
 νου σου γινῶναι, ὅτι οὐ πλείους εἰσὶ μοι ἡμέραι ἢ δε-
 καδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσας ἑν' Ἱερουσαλὴμ.
 12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγόμε-
 νον, ἢ ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς
 13 συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν· οὔτε παραστήσαι
 14 δύνανται, περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου. Ὁμολογῶ
 δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδόν, ἣν λέγουσιν αἵρεσις,
 οὕτω λατρεύω τῷ πατρίῳ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς
 κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς ἐν τοῖς προφήταις γεγραμ-
 15 μένοις· ἐλπίζω ἔχων εἰς τὸν Θεόν, ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι

3." προνοίας πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ, ἀποδεχόμεθα,

5. ~ στάσεις 6. 7. 8. ~ καὶ κατὰ . . . ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ·

7. βία πολλῇ ἐκ τ. χ. ἡμῶν ἀφείλετο καὶ πρὸς σε
ἀπίστευσε, 9. r. Συνέθεντο 10. add. δίκαιον

" ~ εὐθύμως 11. † ἢ " εἰς 12. ~ ἐπίστασιν

13. add. σοι f. με 14. r. καὶ ἐν τοῖς προφήταις Al.
καὶ τοῖς προφήταις

προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἵσσεσθαι ἱερῶν, δι-
 καίων τε καὶ ἀδίκων. Ἐν τούτῳ ὁ αὐτὸς ἀσπῶ, 16
 ἀπρόσκοπον συνειδήσιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς
 ἀνθρώπους διαπαντός. Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρεγε- 17
 νήμην ἐλεημοσύνας ποιήσων εἰς τὸ ἔθνος μου, καὶ
 προσφοράς. Ἐν οἷς εὖρόν μοι ἡγνισμένον ἐν τῇ ἱερῇ, 18
 οὐ μετὰ ὄχλου, οὐδὲ μετὰ θορύβου. Τινὲς δὲ ἀπὸ 19
 τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, οὓς ἴδαι ἐπὶ σοῦ παρεῖναι, καὶ
 κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς με. Ἡ αὐτοὶ οὗτοι εἰπά- 20
 τωσαν, τί εὖρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, σπάντος μου ἐπὶ
 τοῦ συνεδρίου. ἢ περὶ μιᾶς ταύτης Φωνῆς, ἥς ἐπραξα 21
 ἰσθῶς ἐν αὐτοῖς. Ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἰγὼ
 κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν. Ἀνεβάλετο δὲ αὐ- 22
 τοὺς ὁ Φῆλιξ, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ,
 εἰπὼν. Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῇ, διαγνώσο-
 μαι τὰ καθ' ὑμᾶς. Διαταξάμενός τε τῷ ἑκατοντάρχῃ 23
 τηρεῖσθαι αὐτόν, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κω-
 λυεῖν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετῆιν, ἢ προσέρχεσθαι
 αὐτῷ.

Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγινόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν 24
 Δρουσίλλῃ τῇ γυναικί, οὔσῃ Ἰουδαία, μετεπέμψατο
 τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν
 πίστεως. Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης καὶ 25
 ἐγκρατείας καὶ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος, ἔμφο-
 βος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη. Τὸ νῦν ἔχον πο-
 ρεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλίσομαί σε. Ἀμα 26
 καὶ ἐλπίζων, ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ
 Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πυκνότερον αὐ-

15. ≡ νεκρῶν, 16. ≈ καὶ ὡς ἔχων 18. ὡαῖς
 "r. θορύβου, τινὲς ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι. 19. ὡδαί
 20. † εἰ 22. r. ὡς Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ, ἀνεβά-
 λετο αὐτούς, 23. ≡ τε "r. τὸν Παῦλον, "≡ ἢ προσ-
 έρχεσθαι 24. † αὐτοῦ, Al. ἰδίᾳ, 25. ≈ μέλλοντος
 κρίματος "† ἵσσεσθαι, 26. † δὲ "≡ ὅπως λύ-
 ση αὐτόν.

27 τὸν μεταπεμπόμενος ὠμίλει αὐτῷ. Διειτίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον θύλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

25 Φῆστος οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας
2 ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας. Ἐνεφάνισαν
δὲ αὐτῷ ὁ ἄρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων
3 κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, αἰτούμενοι
χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψῃται αὐτὸν εἰς Ἱε-
ρουσαλήμ· ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν
4 ὁδόν. Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη, τηρεῖσθαι τὸν
Παῦλον ἔν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει
5 ἐκπορεύεσθαι. Οἱ οὖν ἐν ὑμῖν, φησὶ, δυνατοί, συγκα-
ταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ", κατηγορεῖται-
6 σαν αὐτοῦ. Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας ὁ
πλείους ὁπτῶ ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ
ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε τὸν Παῦ-
7 λον ἀχθῆναι. Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν
οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβιβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ
καὶ βαρὴα" αἰτιώματα φέροντες" κατὰ τοῦ Παύλου,
8 ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξαι ἀπολογουμένου αὐτοῦ. Ὅτι
οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερόν,
9 οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον. Ὁ Φῆστος δὲ, τοῖς Ἰου-
δαίοις θύλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύ-
λῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς, ἐκεῖ περὶ
10 τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ; Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ
τοῦ βήματος Καίσαρος ἑστώς εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνε-
σθαι. Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὥς καὶ σὺ κάλλιον
11 ἐπιγινώσκεις. Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου

2. ~οἱ ἄρχιερεῖς 4. ~εἰς Καισάρειαν, 5. add. ἄτο-
πον "† τούτῳ, 6. r. πλείους ἢ δέκα, Al. ~πλείους
ὁπτῶ ἢ δέκα, 7. add. ~αὐτὸν f. αὐτῷ " r. αἰ-
τιώματα " = κατὰ τοῦ Παύλου, Al. κατ' αὐτοῦ,

11. ~οὖν

πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐ-
δὲν ἴστιν ὧν οὔτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδεὶς με δύνα-
ται αὐτοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι. Τότε 12
ὁ Φῆστος συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρί-
θη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι· ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βα- 13
σιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπα-
σόμενοι τὸν Φῆστον. Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον 14
ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦ-
λον, λέγων· Ἄνθρωπος τις ἐστὶ καταλελειμμένος ὑπὸ Φή-
λικος δέσμιος· περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱερουσόλυ- 15
μα, ἐνεφάνισαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν
Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ' αὐτοῦ· δίκην. Πρὸς οὓς 16
ἀπεκρίθην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι
τινα ἀνθρώπον, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσ-
ῶπον ἔχοι τοὺς κατηγοροὺς, τόπον τε ἡπολογίας λά-
βοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος. Συνελθόντων οὖν αὐτῶν 17
ἐνθάδε, ἀναβόλῃν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς κα-
θίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.
Περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν· ἐπέ- 18
φερον, ὧν ὑπενόουν ἐγώ· Ζητήματα δὲ τινὰ περὶ τῆς 19
ιδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περὶ τίνος
Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν. Ἀπο- 20
ρούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζητήσιν, ἔλε-
γον, εἰ βούλοιντο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκεῖ
κρίνεσθαι περὶ τούτων. Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλιστα- 21
μένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνω-
σιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἕως οὗ· ἐμίμῃ αὐτὸν
πρὸς Καίσαρα. Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη· 22
Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δὲ
Αὔριον, φησὶν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

15. ~ καταδίκην. 16. ~ τινι "† εἰς ἀπώλειαν,
18. ~ ἔφερον, " add. ~ πονηράν" f. πονηρῶν·
20. ~ τούτων 21. ἀναπέμψω

- 23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον, σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν ὁμοῦσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος
24 τοῦ Φῆστου, ἤχθη ὁ Παῦλος. Καὶ φησιν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνετυχόν μοι ἐν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε,
25 ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι. Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδεὶν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν,
26 ἔκρινα πέμπειν αὐτόν. Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς
27 ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι. Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.
- 26 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα· Περὶ πάντων ἃν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγημαὶ ἑμαυτὸν μακάριον, ἐπὶ σοῦ μέλλων σήμερον ἀπολογεῖσθαι· μάλιστα ἂν γνώστην ὅντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἔθων τε καὶ ζητημάτων. Διὸ δέομαί σου, μακροθύμως ἀκοῦσαί μου. Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ' ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι· προγινώσκοντές με ἄνωθεν, (εἰὰν θέλωσι μαρτυρεῖν,) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβοστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας
6 ἔζησα Φαρισαῖος. Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵστηκα

23. ~ τοῖσι 25. ~ αὐτόν. 26. ~ γράψω. 1 ~ περὶ
3. add. ἐπιστάμενος f. εἰδώς, " ~ σου, 6. ~ εἰς
τοὺς πατέρας ἡμῶν ἐπαγγελίας

πρινόμηνος· εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν, ἐν ἑκτενείᾳ 7
 νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῦον, ἐλπίζει καταντῆσαι· πε-
 ρὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, ὁ βασιλεῦ " Ἀγρίπτα, ὑπὸ
¹¹¹ Ἰουδαίων. Τί; ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν, εἰ ὁ θεὸς 8
 νεκροὺς ἐγείρει; Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἑμαυτῷ 9
 πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου θεῶν πολλὰ ἐπα-
 τία πρᾶξαι. Ὅ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις· καὶ πολ- 10
 λούς τῶν ἁγίων ἐγὼ " ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν
 παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβὼν· ἀναιρουμένων
 τε αὐτῶν, κατήνεγκα ψῆφον· καὶ κατὰ πάσας τὰς συν- 11
 αγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκαζον βλασ-
 φημεῖν· περισσῶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, ἐδίωκον
 ἕως καὶ εἰς τὰς ἔξω πόλεις. Ἐν οἷς ὁ καὶ το- 12
 ρευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτρο-
 πῆς " τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης, κατὰ 13
 τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν, ὑπὲρ τὴν λαμ-
 πρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς σὺν
 ἐμοὶ πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν 14
 εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα ὡφὴν λαλοῦσαν πρὸς με, καὶ
 λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ· Σαοῦλ, Σαοῦλ, τί
 με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ 15
 δὲ εἶπον· Τίς εἶ, κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰη-
 σοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στηθὶ ἐπὶ 16
 τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρί-
 σασθαί σε ὑπέρτερον καὶ μάρτυρα, ὃν τε εἶδες, ὃν τε
 ὁφθήσομαί σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν 17
 ἐθνῶν, εἰς οὓς ἐγὼ σε ἀποστέλλω, ἀποῖξαι ὀφθαλ- 18
 μοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ
 τῆς ἐξουσίας τοῦ σαταῖᾶ ἐπὶ τὸν θεόν, τοῦ λαβεῖν
 αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμέ-

7. om. βασιλεῦ " = Ἀγρίπτα, ¹¹¹ † τῶν 10. Ὑπερ τῶν
 " γ. → ἐν 12. = καὶ " → τῆς παρὰ 14. Ὑπερ τῶν
 λαλοῦσαν πρὸς με τῇ Ἑβραϊδὶ Al. φωνὴν λέγουσαν
 πρὸς με τῇ Ἑβρ. 17. γ. Ὑπὲρ

- 19 ναι, πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίπ-
 20 πα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀψασίᾳ· ἀλλὰ
 τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσαν
 21 τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀτήγ-
 γελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἅξια
 22 τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας. Ἔνεκα τούτων με-
 οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπειρῶντο δια-
 23 χυρίσασθαι. Ἐπικουρίας οὖν τυγχάν τῆς παρὰ τοῦ
 Θεοῦ, ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκεν, μαρτυρούμενος
 μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἐκτὸς λέγων, ἂν τι αἰ-
 24 προφῇται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι, καὶ Μαυ-
 25 ρῆς· εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως
 νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ λαῷ καὶ τοῖς
 26 ἔθνεσι. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου, ὁ Φῆ-
 στος μεγάλη τῇ φωνῇ ἔφη· Μαίνῃ, Παῦλε· τὰ πολλά
 27 σε γράμματα εἰς μαῖαν περιτρέπει. Ὁ δὲ· Οὐ μαί-
 νομαι, φησὶ, κράτιστε Φῆστε, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σω-
 28 φροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι. Ἐπίσταται γὰρ περὶ
 τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παρῆρσιαζόμενος λα-
 λῶ· λαμβάνειν γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐ-
 29 δέν· οὐ γάρ ἐστιν ἐν γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο. Πι-
 στεύεις, βασιλεῦ Ἀγρίππα, τοῖς προφῆταις; Οἶδα, ὅτι
 30 πιστεύεις. Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη·
 31 Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι. Ὁ δὲ Παῦ-
 λος εἶπεν· Εὐχαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ
 ἐν πολλῷ, οὐ μόνον σὲ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκού-
 οντάς μου σήμερον, γενέσθαι τοιούτους, ὅποῖος καὶ γὰρ
 εἰμι, παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τούτων.
- 30 Ἄνίστη τε ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἧ τε Βεριί-
 31 κη, καὶ οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς· καὶ ἀναχωρήσαντες
 ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι οὐδὲν θανάτου

26. οὐ πείθομαι· οὐδὲ γὰρ ΑΙ. πείθομαι οὐδέν· οὐ
 γὰρ 28. εἶπεν 29. εἶπεν Ὁ μεγαλῶ
 30. γ. ~ Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, ἀνίστη ὁ

ἄξιον ἢ δεσμῶν πρᾶσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος. Ἀγρίππας 31
 δὲ τῷ Φίστῳ ἔφη· Ἀπολεύσθαι ἰδύνατο ὁ ἄνθρωπος
 οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, 32
 παρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινας ἑτέρους δεσμώ-
 τας ἑκατοντάρχῃ, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σκείρης Σεβαστῆς.
 Ἐπιβάντες δὲ πλοῖον Ἀδραμυττηνῶ, ἡ μέλλοντες πλεῖν 1
 " τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχθημεν, ὅτος σὺν
 ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνης Θεσσαλονικέως. Τῇ τε 3
 ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰού-
 λιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς " τοὺς φί-
 λους " πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. Καί κειθεν ἀνα- 4
 χθίντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κώρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέ-
 μους εἶναι ἐναντίους. Τό, τε πύλαγος τὸ κατὰ τὴν Κι- 5
 λικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς
 ἹΜόρα τῆς Λυκίας. Καί κει εὐρὼν ὁ ἑκατόνταρ- 6
 χος πλοῖον Ἀλεξανδρεῖον πλεῖον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐν-
 βίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυ- 7
 πλοοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ
 προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρή-
 την κατὰ Σαλμώνην μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτῇ, 8
 ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας,
 ὃ ἔγγυς ἦν πόλις Λασαία. Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγε- 9
 νομένου, καὶ ὅτος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς, διὰ τὸ
 καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦ-
 λος, λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ, ὅτι μετὰ ὕβριος 10
 καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ ἴφορτίου καὶ τοῦ
 πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἵσσεσθαι
 τὸν πλοῦν. Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ 11
 τῷ ναυκλήρῳ ἐπέθετο μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παῦ-
 λου λεγομένοις. Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχον- 12

2. ~ μέλλοντι "add. εἰς 3. om. τοὺς " πορευθέντι
 5. Σμύρναν Al. Λύστρα Conject. Λίμυρα 8. Ἀλα-
 σα. 10. r. φόρτου 11. r. ἑκατόνταρχος

τος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔβητο βουλὴν
 ἀναχθῆναι. καὶ κεῖθεν, εἴπως δύναιντο κατανήσαντες
 εἰς Φοῖνικα παραχειμαῖσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέπον-
 13 τα κατὰ Δίβα καὶ κατὰ Χῶρον. Ὑποπνεύσαντος δὲ
 Νότου, δόξαντες τῆς προβίσεως πεπρατηκέναι, ἄραν-
 14 τες, ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. Μετ' οὐ πολὺ
 δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικός, ὃ καλούμε-
 15 νος Ἐὐροκλύδων. Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου,
 καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες
 16 ἐφερόμεθα. Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον
 Ἰκλαύδην, μόλις ἰσχύσαμεν περιπρατεῖς γενέσθαι τῆς
 17 σκάφης· ἢν ἄρατες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες
 τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπίσω-
 18 σι, χαλάσαντες· τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο. Σφοδρῶς
 δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο·
 19 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἔρ-
 20 ριψαν. Μῆτε δὲ ἡλίου, μῆτε ἄστρον ἐπιφαινόντων
 ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπιχει-
 μένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σωθῆναι
 21 ἡμᾶς. Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε στα-
 θεῖς ὁ Παῦλος ἐν μίσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄν-
 δρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρή-
 της, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.
 22 Καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυ-
 23 χῆς· οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου. Πα-
 ρέστη γὰρ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, οὗ
 24 εἰμί, ὃ καὶ λατρεύω, λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε·
 Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ, κεχάρισται σοί
 25 ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλείοντας μετὰ σοῦ. Διὸ εὐθυ-
 μεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται,

13. Ἄσσον 14. r. Ἐὐροκλύδων. Alii: Ἐὐρακλύ-
 δων. Alii: Ἐὐρακύλων. 16. Ἰκλαύδην, Alii: Καῦδα,
 17. τὰ ἰστιά, f. τὸ ἰστίον, 19. r. Ὡὐρρίψαμεν.
 22. οὐδεμιάς

καθ' οὗ τρόπον λελάληταί μοι. Εἰς νῆσον δὲ τινα δεῖ 26
 ἡμᾶς ἐκπεσεῖν. Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτη νύξ 27
 ἐγένετο, διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ μέ-
 σον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐ-
 τοῖς χώραν· καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀργυιὰς εἴκοσι· 28
 βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον
 ὀργυιὰς δεκαπέντε· φοβούμενοί τε, μή πως ἰς τρε- 29
 χεῖς τόπους ἑκπίσωμεν, ἐκ πρύμνης ρίψαντες ἀγκύ-
 ρας τέσσαρας, ἠύχοντο ἡμέραν γενέσθαι. Ἰὼν δὲ ἰαυ- 30
 τῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάν-
 των τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσει ὡς ἐκ
 πύργου μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ Παῦ- 31
 λος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ
 οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνα-
 σθε. Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς 32
 σκάφης, καὶ εἶσαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἀχρι δὲ οὗ ἡμελ- 33
 λεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας με-
 ταλαβεῖν τροφῆς, λέγων· Τεσσαρεσκαίδεκάτη σήμε-
 ρον ἡμέραν προτοδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν
 προσλαβόμενοι. Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τρο- 34
 φῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει·
 οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρίξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἄπολειπται.
 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ 35
 Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν.
 Εὐθύμοι δὲ γερόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβον- 36
 το τροφῆς. Ἡμεῖς δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί, 37
 διακόσιαι ἑβδομήκοντα ἕξ. Κορεσθέντες δὲ τροφῆς, 38
 ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν
 θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπε- 39
 γίνωσκον· κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλὸν,
 εἰς ὃν ἑβουλεύσαντο, εἰ ἂν δύναιτο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

29. ~ μήπου ἢ ~ κατὰ ἢ γ. ἐκπίσωσιν, 34. γ. προσ-
 λαβεῖν ἢ γ. πιεῖται. 39. ~ ἐβουλεύοντο, γ. ἐβού-
 λοντο, ἢ ~ δυνατόν,

- 40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶον εἰς τὴν θάλασσαν,
 ἄρα ἀνέιντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπά-
 ραντες τὸν ἀρτίμονα τῇ πικρῇ, κατέειχον εἰς τὸν αἰ-
 41 γιαλόν. Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον, ἐπά-
 πειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶτα ἐρείσασα ἔμεινεν
 ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρῶτα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν
 42 κυμάτων. Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο,
 ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκπολυμβήσας
 43 διαφύγῃ. Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος βουλόμενος διασῶσαι
 τὸν Παῦλον, ἐκέλευεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέ-
 λευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν, ἀπορρίψαντας
 44 πρῶτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξίεναι· καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς
 μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου.
 Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντα διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.
 28 Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ
 2 κῆσος καλεῖται. Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν
 τυχοῦσαν φιλαθροπρίαν ἡμῖν· ἀνιάφαντες γὰρ πυρὰν,
 προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὕετον τὸν ἐφε-
 3 στώτα, καὶ διὰ τὸ ψύχος. Συστρίψαντος δὲ τοῦ
 Παύλου φρυγάνων πλῆθος, καὶ ἐπιθίντος ἐπὶ τὴν
 πυρὰν, ἔχιδνα ἑκ τῆς θέρμης ἐξελθοῦσα καθῆψε τῆς
 4 χειρὸς αὐτοῦ. Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κριμάμενον
 τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλή-
 λους· Πάντως φοιεύς ἐστίν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν δια-
 σωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ Δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν.
 5 Ὁ μὲν οὖν ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν
 6 οὐδὲν κακόν· οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πύμ-
 πρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ
 αὐτῶν προσδοκόντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον
 εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον, θεὸν αὐ-
 7 τὸν εἶναι. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκκῆνον
 ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς ἡσους, ὀνόματι Ποπλίᾳ·

42. γ. διαφύγοι. 3. Ὡς πλῆθος, "Ὡς ἀπὸ τῆς θέρ-
 μης διεξελθοῦσα καθῆψατο

ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξέ-
 πασιν. Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῦς 8
 καὶ ἄσθενεσίᾳ συνεχόμενον κατακλιῖσθαι· πρὸς δὲ ὁ
 Παῦλος εἰσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπέθηκε τὰς χει-
 ρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν. Τούτου οὖν γνωμένου, καὶ 9
 αἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσή-
 χοντο, καὶ ἰερατεύοντο· οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτί- 10
 μησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐτίθεντο τὰ πρὸς τὴν
 χρείαν.

Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνέχθημεν ἐν πλοίῳ παρα- 11
 χειμακώτῃ ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίῳ, παρασημα
 Διοσκούροις. Καὶ καταχθίντες εἰς Συρακούσας, ἐτί- 12
 μέναμεν ἡμέρας τρεῖς· ὅθεν περιελθόντες κατηντήσα- 13
 μεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου
 Νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιάλους· οὗ εὐρόν- 14
 τες ἀδελφοὺς, παρεκλήθημεν ἐκ αὐτοῖς ἐπιμῆναι ἡμέ-
 ρας ἐπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν. Καὶ πᾶ- 15
 ρθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς
 ἀπάντησιν ἡμῶν ἄχρις Ἀπτίου φόρου, καὶ Τριῶν τα-
 βερῶν· οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ,
 ἔλαβε θάρσος.

Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος πα- 16
 ρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύ-
 λῳ ἐπετρέπη μένειν καθ' ἑαυτόν, συν τῷ φυλάσσοντι
 αὐτὸν στρατιώτῃ. Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς 17
 συγκαλίσασθαι αὐτὸν τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρῶ-
 τους. Συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς·
 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐνακτίῃ ποιήσας τῷ λαῷ
 ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατέροισι, δέσμος ἐξ Ἱεροσολύμων
 παρεδόθην εἰς τὰς χειρας τῶν Ῥωμαίων· αἵτινες ἀνα- 18
 κρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν
 αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. Ἀντιλογόντων δὲ 19

8. δυσεντερία 16. ~ Ῥώμην, ἐπιτρέπη τῷ Παύ-
 λῳ μένειν. 17. γ. τὸν Παῦλον

- τῶν Ἰουδαίων, ἐπαγκάσθην ἐπιτελέσασθαι Καίσαρα·
 20 οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχω τι κατηγορεῖσθαι. Διὰ
 ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ
 προσλαλῆσαι· ἔσκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν
 21 ἄλυσιν ταύτην περίκειμαι. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον·
 Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἰδεξάμεθα ἀπὸ τῆς
 Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγ-
 22 γειλεν ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν. Ἀξιούμεν δὲ
 παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι, ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἰρέ-
 σιας ταύτης γνωστὸν ἔστιν ἡμῖν, ὅτι πανταχοῦ ἀντι-
 23 λέγεται. Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἦκον πρὸς
 αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθετο διάμαρ-
 τυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς
 "τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωϋσέως καὶ
 24 τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρώτῃ ἕως ἑστέρας. Καὶ οἱ μὲν
 25 ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίσταντο. Ἀσύμφω-
 νοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ
 Παύλου ῥῆμα ἔν· "Ὅτι καλῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
 ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας
 26 ἡμῶν, λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ
 "εἰπὸν· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέ-
 27 ποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ
 καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ ταῖς ὠσὶ βερέως ἤκου-
 σαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε
 ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ
 τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐ-
 28 τοὺς. Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ὅτι ταῖς ἔθνεσιν ἀπα-
 στάλην τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ· αὐτοὶ καὶ ἀκούσανται.
 29 Ἐκὼς ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, παλ-
 λην ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

23. ~ ἦλθον " Ἐτὰ 26. γ. εἰπέ· 27. ~ ἰάσωμαι
 28. add. τοῦτο 29. ~ Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόν-
 τος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυ-
 τοῖς συζήτησιν.

Ἔμεινε δὲ διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθάματι· καὶ 30
ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπαρευομένους πρὸς αὐτὸν,
κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ 31
περὶ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρρη-
σίας, ἀκωλύτως.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Π Ρ Ο Σ Ρ Ω Μ Α Ι Ο Υ Σ.

Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος· 1
ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, (ὃ προσηγγείλατο 2
διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις,) περὶ 3
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ
κατὰ σάρκα· τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει, 4
κατὰ πνεῦμα ἀγιοσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν,) Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν, (δι' οὗ ἐλάβομεν χά- 5
ριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐστε καὶ 6
ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ) πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν 7
Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ 8
Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν κα-
ταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Μάρτυς γάρ μου 9

30. † ὁ Παῦλος 4. προορισθέντος 7. ἐν ἀγά-
πῃ Θεοῦ, *Al. om. ἀγαπητοῖς Θεοῦ,* 8. Ὑπερὶ

- ἔστιν ὁ Θεὸς, ὃν λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῇ
 εὐαγγελίᾳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν
 10 ὑμῶν ἵ ποιῶμαι, πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεό-
 μενος, εἴπως ἤδη ποτὲ εὐδοθήσομαι ἐν τῷ θελήματι
 11 τοῦ Θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς,
 ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στη-
 12 ριθῆναι ὑμᾶς· τοῦτο δὲ ἐστὶ, συμπαρακληθῆναι ἐν
 ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.
 13 Ὁὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγναεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις
 προσθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, (καὶ ἐπωλύθην ἄχρῃ τοῦ
 δεῦρο,) ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ
 14 ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν. Ἑλλησί τε καὶ βαρβάρους,
 15 σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί· οὕτω, τὸ κατ'
 ἐμὲ, πρόθυμον καὶ ὑμῖν ἵ τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασ-
 16 θαι. Οὐ γὰρ ἐκαιοχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον· δύναμις
 γὰρ ἡ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι,
 17 Ἰουδαίῳ τε ἡ πρῶτον καὶ Ἑλληνι. Δικαιοσύνη γὰρ
 Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν,
 καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως, ζή-
 σεται.
 18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὁργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ
 πᾶσαν ἀσεβείαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, τῶν τὴν ἀλή-
 19 θειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων. Διότι τὸ γνωστὸν τοῦ
 Θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφα-
 20 ἔρωσε (τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου,
 τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθαροῦται, ἢ τε ἀίτιος αὐτοῦ
 δύναμις καὶ Θεότης) εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογή-
 21 τους. Διότι γινόντες τὸν Θεόν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδό-
 ξασαν ἢ ἡυχάριστησαν· ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς
 διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν

9. 10. ποιῶμαι πάντοτε, *scilicet* ποιῶμαι πάντοτε ἐπὶ
 τῶν προσευχῶν μου, 13. Οὐκ οἶμαι 15. *scilicet* τοῖς
 ἐν Ῥώμῃ 16. † τοῦ Χριστοῦ ἡ Θεοῦ σταυροῦ εἰς

11 *scilicet* πρῶτον 17. δίκαιος, ἐκ πίστεως ζήσεται.

καρδία· φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν, καὶ ἤλ- 22.23
 λαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι
 εἰκόνης φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετρα-
 πύδων καὶ ἑρπετῶν. Διὸ 'καὶ παρέδωκεν αὐ- 24
 τοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν
 εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν
 ἑαυτοῖς· ὥστινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν 25
 τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει
 παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας· ἀμήν. Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς 26
 πάθη ἀτιμίας. Αἱ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν
 τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν· ὁμοίως 'τε 27
 καὶ οἱ ἄρρένες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θα-
 λείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους,
 ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμεναι,
 καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν
 ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες. Καὶ καθὼς οὐκ ἰδοκίμασαν 28
 τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς
 εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα· πεπλη- 29
 ρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, 'πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ·
 μιστοὺς φθόου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας·
 ψιθυριστὰς, καταλάλους, 'θεοστυγεῖς, ὑβριστὰς, ὑπερ- 30
 ηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφρευετὰς πακῶν, γόνευσιν ἀπει-
 θεῖς, ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστέργους, 'ἀσπόνδους, 31
 ἀνελεήμονας· οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνώ- 32
 τε, ('ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου
 εἰσὶν,) αὐτοὶ μόνον " αὐτὰ " ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδο-
 κοῦσι τοῖς πράσσουσι.

24. ≡ καὶ 27. ≈ δι' Al. om. 29. πορνεία, πλ. Al.
 r. πορνεία, πονηρία, πλ. Al. transp. Al. ἀκαθαρ-
 σία, πορνεία, πονηρία, πλ. 30. Θεοστυγεῖς,
 31. ≡ ἀσπόνδους, Al. transp. 32. add. οὐκ ἐνόη-
 σαν, f. οὐκ ἔγνωσαν, f. οὐ συνῆκαν, " add. γὰρ f.
 καὶ " ποιοῦντες, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦντες

- 1 Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὃ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων.
 Ἐν ᾧ γὰρ ἰ κρίνεις τὸν ἑτερον, σιαντὸν κατακρίνεις·
 2 τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων. Οἶδαμεν δὲ, ὅτι τὸ
 κρίμα τοῦ Θεοῦ ἴστι κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοι-
 3 αῦτα πράσσοντας. Δογίζῃ δὲ τοῦτο, ὃ ἄνθρωπε ὁ
 κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ,
 4 ὅτι σὺ ἐκφύξῃ τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ; ἢ τοῦ πλούτου
 τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μα-
 κροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν, ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ
 5 Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά
 σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, δησαυρίζεις σιαντῷ
 ὀργῇ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἁποκαλύψεως ἡ δικαιοκρι-
 6 σίας τοῦ Θεοῦ, ὃς ἀποδώσει ἐκάστη κατὰ τὰ ἔργα αὐ-
 7 τοῦ· τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ
 8 τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζῶνι αἰώνιον τοῖς δὲ
 9 ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι ἢ μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθομέ-
 10 νοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, ὀργὴ καὶ θυμός. Θλίψις καὶ στενο-
 χωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομέ-
 11 νου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνος· δό-
 12 ξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ
 13 ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. Οὐ γὰρ
 14 ἴστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ
 15 ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ὑπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν
 νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται, (οὐ γὰρ οἱ
 ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ
 ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη
 τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι
 νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· οἵτινες ἐνδεί-
 κνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις
 αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ
 μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγοροῦντων, ἢ καὶ

1. κατακρίνεις Αλ. κρίματι κρίνεις 5. ἀνταποδό-
 σως ὡ καὶ δικαιοκρισίας 8. σμ. μὲν 13. τῷ
 14. ἔχοντα φύσει,

ἀπολογουμένων.) ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυ- 16
πτά τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, 17

καὶ ἐπαναπαύῃ " τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ, καὶ 18
γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα,
κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου· πίποιθάς τε σεαυτὸν ὁδη- 19
γὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν 20
ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν
τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· ὁ οὖν 21
διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων
μὴ κλέπτειν, κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοι- 22
χεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδωλα, ἱεροσυλεῖς; ὅς 23
ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν
θεὸν ἀτιμάζεις; Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασ- 24
φημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται. Πα- 25

ριτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, εἰάν νόμον πρέσσης· εἰάν δὲ
παραβάτης νόμου ᾗς, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέ-
γονεν. Ἐάν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νό- 26
μου φυλάσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν
λογισθῇσεται; καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, 27
τὸν νόμον τελοῦσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτο-
μῆς παραβάτην νόμου; Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰου- 28
δαῖος ἐστίν, οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκί, περι-
τομή· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομή 29
καρδίας, ἐν πνεύματι, οὐ γράμμῃ· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ
ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ.

Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου; ἡ τίς ἡ ὠφέλεια 3
τῆς περιτομῆς; Πολὺ, κατὰ πάντα τρόπον. Ἐπρῶτον 2
μὲν γὰρ, ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ. Τί 3
γάρ; εἰ ἡ πίστησάν τινες, μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν

17. r. Ἰδὲ ΑΙ. Ἰδὲ " τῷ 21. διδάσκεις· 26. με-
τατραπήσεται; 27. πίστεως 2. Πρῶτοι μὲν γὰρ
ἐπιστεύθησαν ΑΙ. Πρῶτον γὰρ ἐπιστ. ΑΙ. ∞ Πρῶ-
τῶν μὲν, ὅτι ἐπιστ.

- 4 ἡ πίστις τοῦ Θεοῦ καταργήσῃ; Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, καθὼς γέγραπται· "Ὅπως ἂν δικαιοῦθῃς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
 5 ἡκήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἔροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (κατὰ ἄνθρωπον λέ-
 6 γω.) Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρίνῃ ὁ Θεὸς τὸν πό-
 7 σμον; Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἡμῶν ψεύ-
 8 σματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καὶ γὰρ
 9 ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνομαι; Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημύ-
 10 μεθα, καὶ καθὼς φασὶ τινες ἡμᾶς λέγειν,) ὅτι ποιή-
 11 σουμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ὣν τὸ κρίμα
 12 ἰνδικόν ἐστι. Τί οὖν; προεχόμεθα; Οὐ πάντως·
 13 προητιασάμεθα γὰρ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάν-
 14 τας ὅφ' ἁμαρτίαν εἶναι· καθὼς γέγραπται· "Ὅτι οὐκ
 15 ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς· οὐκ ἔστιν ὁ συνιών, οὐκ ἔστιν
 16 ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν· πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἡχρη-
 17 σάθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως
 18 ἐνός. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς
 19 γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν. Ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ
 20 χεῖλη αὐτῶν. Ὡς τὸ στόμα ἀρεῆς καὶ πικρίας γέμει.
 21 Ὁξείς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχία· αἷμα· σύντριμμα καὶ
 22 ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· καὶ ὁδὸν εἰρήνης
 23 οὐκ ἔγνωσαν. Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν
 24 ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Οἶδαμεν δὲ, ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέ-
 25 γει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλῶ· ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ,
 26 καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ. Διότι
 27 ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιοθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον
 28 αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.
- 29 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρω-

3. δόξαν 5. ὀργὴν κατ' ἀνθρώπων; 7. τί ἔτι;
 8. *om.* ὅτι *Conject.* ἔτι 9. Τί οὖν προεχόμεθα; Οὐ
 π. *προητ.* *Al.* Τί οὖν προκατέχομεν περισσόν; ἤτια-
 σάμεθα 10. *om.* "Ὅτι 11. → ὁ " *om.* ὁ

ται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν
δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς 22
πάντας 'καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ γὰρ
ἔστι διαστολή. Πάντες γὰρ ἡμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται 23
τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεὰν, τῇ αὐτοῦ 24
χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
ὃν προέβλετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον 'διὰ τῆς πίστεως ἐν 25
τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ,
διὰ τὴν 'πάρειν τῶν προγεγονότων ^{'''} ἁμαρτημάτων
ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ· πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης 26
αὐτοῦ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον,
καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ. Ποῦ οὖν 27
ἡ καύχησις; ἐξεπλείσθη. Διὰ ποίου νόμου; τῶν ἐρ-
γων; οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως· λογιζόμεθα 28
'γὰρ, δικαιоῦσθαι πίστει ἀνθρώπου, χωρὶς ἔργων νό-
μου. Ἡ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐχί 'καὶ ἐθνῶν; 29
ναὶ καὶ ἐθνῶν. Ἐπίτερε εἰς ὁ Θεὸς, ὃς δικαιώσει 30
περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ ἀπροβυστίαν διὰ τῆς πί-
στεως. Νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; 31
Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον 'ιστῶμεν.

Τί οὖν ἐροῦμεν Ἄβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρη- 4
κέναι κατὰ σάρκα; Εἰ γὰρ Ἄβραάμ ἐξ ἔργων ἰδικαι- 2
ώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν. Τί γὰρ 3
ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἄβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ
ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ 4
ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ ὀφεί-
λημα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν 5

22. — καὶ ἐπὶ πάντας 25. om. διὰ τῆς πίστεως Al.
διὰ τῆς πίστεως, Al. ~ διὰ πίστεως ^{'''} πάρωσιν
^{'''} ἁμαρτημάτων ἐν τ. ἀ. τ. Θεοῦ πρὸς 26. — Ἰη-
σοῦ. Al. Ἰησοῦν. 28. γ. οὖν 29. † δὲ 30. ~ Εἴτερε
31. ~ ἰστανόμεν. Al. συνιστῶμεν. 1. ~ εὐρηκέναι
Ἄβραάμ τὸν πατέρα (~ προπάτορα) ἡμῶν κατὰ
4. † τὸ

δικαιοῦντα τὸν ἄσεβῃ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς
6 δικαιοσύνην· καθάπερ καὶ Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρι-
σμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην
7 χάρις ἔργων· Μακάριοι, ὧν ἀφίθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ
8 ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι· μακάριος ἄνθρωπος, ᾧ οὐ
9 μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν. Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗ-
τος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν;
Δίγομεν γὰρ, ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς
10 δικαιοσύνην. Πᾶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ
ἐν ἀκροβυστίᾳ; (Ὁὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ·
11 καὶ σημεῖον ἔλαβε ἡ περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιο-
σύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι
αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυ-
στίας, (εἰς τὸ λογισθῆναι ἢ καὶ αὐτοῖς ἢ τὴν δικαιοσύ-
12 νην,) καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς
μόνοι, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχαῦσι τοῖς ἔχουσι ἢ τῆς ἐν
13 ἢ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. Οὐ
γὰρ διὰ νόμου ἢ ἐπαγγελίας τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ σπέρ-
ματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμιον αὐτὸν εἶναι κόσμου, ἀλ-
14 λὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου
κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ
15 ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὐ γὰρ
16 οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις. Διὰ τοῦτο ἐκ πί-
στεως, ἵνα κατὰ χάριν· εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν
ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου
μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πα-
17 τὴρ πάντων ἡμῶν· (καθὼς γέγραπται· Ὅτι πατέρα
πολλῶν ἐθνῶν τίθεικά σε·) κατέναντι οὗ ἐπίστευσε
Θεοῦ, τοῦ ζωοποιῦντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντας
18 τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα. Ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπί-
στευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν,

9. *om.* καὶ 11. περιτομὴν, ἢ *om.* καὶ ἢ *om.* τὴν Αἰ
εἰς 12. οὐ τοῖς ἐκ ἢ τῆς πίστεως τῆς ἐν ἀκρο-
βυστίᾳ τοῦ ἢ τῇ 13. † τοῦ 15. ὡς

(κατὰ τὸ εἰρημέιον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου) καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, ὅς πατεινόησε τὸ ἴα- 19
 τοῦ σώμα ἥδη νεκρωμένοι, ἰκατονηαίτης τοῦ ὑπάρ-
 χων, καὶ τὴν νεκρῶσιν τῆς μητρὸς Σάρρας· εἰς δὲ 20
 τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ,
 ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δούς δόξαν τῷ Θεῷ,
 καὶ πληροφορηθεὶς, ὅτι ὁ ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι 21
 καὶ ποιῆσαι. Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύ- 22
 νην. Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλο- 23
 γίσθη αὐτῷ· ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογι- 24
 ζισθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν
 τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν ὅς παρεδόθη διὰ τὰ 25
 παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαιοσύ-
 νην ἡμῶν.

Δικαιοθέντες οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν 5
 πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
 δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς 2
 τὴν χάριν ταύτην, ἐν ᾗ ἐστήκαμεν καὶ καυχώμεθα
 ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ 3
 καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες, ὅτι ἡ θλί-
 ψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, 4
 ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει ὅτι 5
 ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκπέχεται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
 διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἔτι γὰρ 6
 Χριστὸς, ὢντων ἡμῶν ἁσθενῶν ἔτι, κατὰ καιρὸν
 ὑπὲρ ἁσθεῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις 7
 ἀποθάνειται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολ-
 μᾶ ἀποθάνειν· συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς 8
 ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι, ἔτι ἁμαρτωλῶν ὢντων ἡμῶν, Χρι-

19. τοῦ 21. *om.* καὶ 22. → καὶ 25. δικαιοσύνην
 1. ἔχομεν 2. → τῇ πίστει 6. Εἴγε ἁσθενῶν, ἔτι
 κατὰ καιρὸν ὑπὲρ *Al.* ἁσθενῶν (ἔτι) κατὰ και-
 ρόν, ὑπὲρ *Γ.* → ἔτι 7. ἀδίκου 8. *om.* ὁ Θεός, *Al.*
transp. ἔτι *f.* εἰ ἔτι *et* *proq. om.* οὖν

- 9 στὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον, δικαιο-
 10 τεῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες καταλλά-
 γηται τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολ-
 11 λῶ μᾶλλον καταλλαγίντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ
 αὐτοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ 'καυχώμενοι ἐν τῷ
 Θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν
 τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.
- 12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς
 τὸν κόσμον ἐσηλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος·
 καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διήλθεν,
 13 ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτοί. Ἀχρεὶ γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν
 ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογιῖται μὴ ὄντος νό-
 14 μου. Ἀλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι
 Μωϋσέως καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοι-
 έματι τῆς παραβάσεως Ἀδὰμ· ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλ-
 15 λοντος. Ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτως καὶ
 τὸ χάρισμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ
 πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ
 καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ
 16 Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς περισσεύει. Καὶ οὐχ ὡς
 δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα. Τὸ μὲν γὰρ κρί-
 μα, ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα, ἐκ πολ-
 17 λῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ
 ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνὸς,
 πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεΐαν τῆς χάριτος καὶ " τῆς
 δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασι-
 18 λεύουσιν διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς
 δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος, εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς
 κατάκριμα· οὕτως καὶ δι' ἐνὸς " δικαιοῦντος, εἰς πάν-

11. καυχώμεθα. 12. → ὁ θάνατος *Al. transp.* 14. → μὴ

16. ὁ ἁμαρτήματος, 17. ὡς ἐνὶ *f.* ἐν τῷ ἐνὶ *Al.*
 ἐν ἐνὸς " → τῆς δωρεᾶς *Al.* τὴν δωρεὰν *Al.* τῆς δω-
 ρεᾶς καὶ 18. τὸ παράπτωμα εἰς " τὸ δικαίωμα εἰς

τας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Ὡστερ γὰρ διὰ 19
τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατα-
στάθησαν οἱ πολλοί· οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ
ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. Νόμος 20
δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα πληρώσῃ τὸ παράπτωμα· οὐ δὲ
ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα 21
ὥστερ ἐξασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῇ θανάτῳ, οὕτω
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώ-
νιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Τί οὖν ἐροῦμεν; Ἐπιμένωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ 6
χάρις πληρώσῃ; Μὴ γένοιτο. Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ 2
ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ; Ἡ ἀγνοεῖτε, ὅτι 3
ᾧσοι ἐξαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνα-
τον αὐτοῦ ἐξαπτίσθημεν; Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ 4
τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥστερ ἠγέρθη
Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω
καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ 5
σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐ-
τοῦ, ἁλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώ- 6
σκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώ-
θη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι
δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν διδ- 7
καίεται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν 8
Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδό- 9
τες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνή-
σκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπ- 10
θανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ
θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς 11
μὲν ἢ τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰη- 12
σοῦ ἢ. Μὴ οὖν βασιλεύτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ 13

1. r. Ὑπὲρ μένωμεν ἁμαρτία. 7. om. ὁ γὰρ ... ἁμαρ-
τίας. 11. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς f. Οὕ-
τω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, ἢ εἶναι ἢ τῷ
κυρίῳ ἡμῶν.

- 13 **Θητῶ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν·** μὴδὲ παρι-
 στάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλ-
 λὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶν-
 τας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.
 14 **Ἄμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει·** οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νό-
 15 **μον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.** Τί οὖν ; ἁμαρτήσομεν,
 ὅτι οὐκ ἐσμεν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν ; Μὴ γέ-
 16 **νοιτο.** Οὐκ οἶδατε, ὅτι ὃ παρίστανετε ἑαυτοὺς ἑδού-
 λους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ὃ ὑπακούετε, ἥτοι
 ἁμαρτίας ἢ εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην ;
 17 **Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας,** ὑπη-
 κούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδα-
 18 **χῆς.** Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἰδου-
 19 **λάβητε τῇ δικαιοσύνῃ.** (Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν
 ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν.) Ὡσπερ γὰρ παρεστή-
 σατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνο-
 μίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν· οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη
 20 ὑμῶν ἑδούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτι γὰρ
 δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιο-
 21 **σύνῃ.** Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ; ἐφ' οἷς νῦν
 22 **ἐπαισχύνεσθε·** τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνατος. Νυνὶ
 δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ
 τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ
 23 **τέλος, ζωὴν αἰώνιον.** Τὰ γὰρ ὀφάνια τῆς ἁμαρτίας,
 θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος, ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.
 7 Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, (γινώσκουσι γὰρ νόμον λα-
 λῶ,) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου, ἐφ' ὅσον
 2 **χρόνον ζῇ ;** Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ

12. ὑπακούειν αὐτῇ· μὴδὲ *Al.* ὑπακούειν ταῖς ἐπι-
 θυμίαις αὐτοῦ· μὴδὲ *Al. r.* ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς
 ἐπιθυμίαις αὐτοῦ *f.* αὐτῆς· μὴδὲ 15. ἁμαρτήσω-
 μεν, 16. *om.* δούλους ἢ εἰς θάνατον, 19. ὅπλα
 21. τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε ;

δίδεται νόμῳ· ἵαν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ
 τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός. "Αρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός 3
 μοιχαλὶς χρηματίζει, ἵαν γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· ἵαν
 δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρῃ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου,
 τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλὶδα, γενομένη ἀνδρὶ ἐτέρῳ.
 "Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἰθανατώθητε τῷ νόμῳ 4
 διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς
 ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα κερποφορήσω-
 μεν τῷ Θεῷ. "Οτε γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθῆ- 5
 ματα τῶν ἁμαρτιῶν, τὰ διὰ τοῦ νόμου, ἐνηργεῖτο ἐν
 ᾧς μέλισσι ἡμῶν, εἰς τὸ κερποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.
 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἰἀποθανόντες, 6
 ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καिनότητι
 πνεύματος, καὶ οὐ καλαιότητι γραμματος. Τί 7
 οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
 τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω, εἰ μὴ διὰ νόμου· τὴν τε
 χάρις ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· Οὐκ
 ἐπιθυμήσεις. Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία, διὰ 8
 τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν
 χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά. Ἐγὼ δὲ ἔζων χω- 9
 ρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία
 ἀνέζησεν, ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὐρέθη μοι ἡ ἐντολή 10
 ἡ εἰς ζῶν, ἡ αὐτὴ εἰς θάνατον. Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορ- 11
 μὴν ἰλαβοῦσα, διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξητάτησέ με, καὶ
 δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν. "Ὡστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ 12
 ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή. Τὸ οὖν ἀγαθόν, 13
 ἐμοὶ ἰγένονε θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία·
 ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη
 θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ
 ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς. Ὅϊδαμεν γὰρ, ὅτι ὁ νόμος 14
 πνευματικὸς ἐστίν· ἐγὼ δὲ ἰσαρκινός εἰμι, πε-

6. γ. ἀποθανόντος, ΑΙ. τοῦ θανάτου, 8. ἡ ἁμαρτία
 διὰ τῆς ἐντολῆς, 10. ~ αἵτη 11. λαβοῦσα διὰ τῆς
 ἐντολῆς, 13. ~ ἐγένετο 14. Οἶδα μὲν γ. σαρκινός

15 πεισμένος ὑπὸ τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ κατεργάζομαι
οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὁ θέλω, ' τοῦτο πράσσω· ἀλλ'
16 ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ. Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ,
17 σύμφημι τῷ νόμῳ, ὅτι καλός. Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ
κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκουσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.
18 Οἶδα γὰρ, ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἐστὶν ἐν τῇ
σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ
19 δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλόν, ' οὐχ εὐρίσκω. Οὐ γὰρ
ὁ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὁ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο
20 πράσσω. Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω ' ἐγὼ, τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι
ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἡ οἰκουσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρ-
21 τία. Εὐρίσκω ἄρα τὸν ' νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν
22 ' τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται. Συνήδο-
μαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ ' Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον·
23 βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐντιστρα-
τευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζον-
τά με ' τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί
24 μου. Ταλαίτωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσε-
25 ται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; ' Εὐχαρι-
στῶ τῷ Θεῷ διὰ ' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.
' Ἀρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ·
τῇ δὲ σαρκί, νόμῳ ἁμαρτίας.

8 Οὐδὲν ἄρα ' νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ ' Ἰη-
2 σου". Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ' ζωῆς ἐν Χρι-
στῷ ' Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρ-
3 τίας καὶ τοῦ θανάτου. Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου,
ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν
' πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρ-

15. → τοῦτο 18. ~ οὐ. Οὐ *Al.* οὐ γινώσκω. Οὐ
20. → ἐγὼ 21. νόμον, " *Conj. om.* τὸ καλόν, 22. νοός
23. *add.* ἐν 25. ~ Χάρις τῷ Θεῷ *Al.* ' Ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ *f.* κυρίου 1. *om.* νῦν *Al. transp. Al. conject.* οὖν
" † μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦ-
μα. *Al.* μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν. *omissis rel.*
2. ζωῆς, ἐν *X. I.* ἠλευθέρωσέ 3. πέμψας,

τίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί· ἵνα τὸ δὲ 4
καίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ
σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. Οἱ γὰρ κα- 5
τὰ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ
πνεῦμα, τὰ τοῦ πνεύματος. Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σα- 6
ρκός, θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ
εἰρήνη. Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκός, ἔχθρα εἰς θεόν 7
καὶ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται, οὐδὲ γὰρ
δύναται· οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, θεῷ ἀρεῖσαι οὐ δύνα- 8
ται.
Ἑμεῖς δὲ οὐκ ἐστέ ἐν σαρκί, ἀλλ' ἐν πνεύ- 9
ματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκᾷ ἐν ὑμῖν. Εἰ δὲ τὸ
πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἐστὶν αὐτοῦ. Εἰ 10
δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν·
τὸ δὲ πνεῦμα ὡς διὰ δικαιοσύνης. Εἰ δὲ τὸ πνεῦ- 11
μα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκᾷ ἐν ὑμῖν,
ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσῃ καὶ τὰ
θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ πνεῦμα
ἐν ὑμῖν.
Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμεν οὐ 12
τῇ σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα 13
ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πρά-
ξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.
Ὅσοι 14
γὰρ πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ θεοῦ. Οὐ 15
γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα ὁδουλίας ἢ πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ'
ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν Ἀββᾶ, ὁ
πατήρ.
Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι 16
ἡμῶν, ὅτι ἐσμεν τέκνα θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κλη- 17
ρονόμοι· κληρονόμοι μὲν θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χρι-
στοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

Λογίζομαι γὰρ, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ 18
νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι
εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς πίστεως τὴν ἀπο- 19

10. ζῶν *f.* ζῆ 11. *r.* τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύ-
ματος 13. ὡς τῆς σαρκὸς 15. δουλίας ἢ *ep.* πάλιν
11 *Conject.* ὁ 19. πίστεως

20 κάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ
 'ματαιότητι ἡ κτίσις ὑποτάξαται, (οὐχ ἰκοῦσα, ἀλλὰ διὰ
 21 τὸν " ὑποτάξαντα,) ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ ' αὐτὴ ἡ κτίσις
 ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν
 22 ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Οἶδαμεν
 γὰρ, ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις ' στενάζει καὶ συνεδίνει ἄχρι
 23 τοῦ νῦν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ ' αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν
 τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς
 στενάζομεν, " υἰοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρω-
 24 σιν τοῦ σώματος ἡμῶν. Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν.
 Ἐλπίς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὁ γὰρ ' βλέπει
 25 τις, τί καὶ " ἐλπίζει; Εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν, ἐλπίζο-
 26 μεν δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ
 πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ' ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ
 γὰρ τί " προσευξόμεθα καθὸ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ'
 αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει " ὑπὲρ ἡμῶν στενα-
 27 γμαῖς ἀλαλήτοις. Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί
 τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει
 28 ὑπὲρ ἀγίων. Οἶδαμεν δὲ, ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν
 θεὸν πάντα συνεργῶν ' εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν
 29 κλητοῖς οὖσιν. Ὅτι οὖς προέγνω, καὶ προώρισε συμ-
 μέρφους τῆς εἰκότος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐ-
 30 τὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. Οὖς δὲ προώ-

20. φθορᾶ " ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι *f.* διότι
 21. αὕτη 22. στενάζει καὶ ὠδίνει 23. ἡμεῖς αὐ-
 τοὶ τὴν ἀπ. τοῦ πν. ἔχοντες, αὐτοὶ (*f.* καὶ αὐτοὶ *f.*
 ἡμεῖς αὐτοὶ) *Al.* ἡμεῖς, οἱ τὴν ἀπ. τοῦ πν. ἔχον-
 τες, αὐτοὶ *Al.* ἡμεῖς (*f.* ἡμεῖς αὐτοὶ) τὴν ἀπ. τ. πν.
 ἔχοντες, ἡμεῖς αὐτοὶ *Al.* αὐτοὶ τὴν ἀπ. τ. πν. ἔχον-
 τες, καὶ αὐτοὶ (*f.* καὶ ἡμεῖς) *Al.* αὐτοὶ τὴν ἀπ. τ.
 πν. ἔχοντες, " *om.* υἰοθεσίαν 24. βλέπει, τίς
 ἐλπίζει; *Al.* *om.* καὶ " ἀπομένει; *f.* ὑπομένει;
 26. ~ τῇ ἀσθενείᾳ *Al.* τῆς δαήσεως " ~ προσευξό-
 μεθα " → ὑπὲρ ἡμῶν 28. *add.* ὁ θεός

ρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους
 καὶ ἰδικαίωσεν· οὓς δὲ ἰδικαίωσε, τούτους καὶ ἰδο-
 ξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ 31
 ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; ὅσγε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφεί- 32
 σατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν· πῶς
 οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ ἡ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται; Τίς 33
 ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ ἰδικαίων;
 Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανών; μαλλοὶν δὲ 34
 καὶ ἐγερθεῖς; ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ; ὃς
 καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν; Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς 35
 ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις; ἢ στενοχωρία; ἢ διω-
 γμός; ἢ λιμός; ἢ γυμνότης; ἢ κίνδυνος; ἢ μάχαιρα;
 (καθὼς γέγραπται· Ὅτι ἔνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην 36
 τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.) Ἀλλ' 37
 ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος
 ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ, ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζῶν, 38
 οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαί, οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλ-
 λοντα, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ὑψωμα οὔτε βάθος, οὔ- 39
 τε τις κτίσις ἐτέρα δυνησεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς
 ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν.

Ἀληθεῖαν λέγω, ἐν Χριστῷ· οὐ ψεύδομαι, (συμ- 9
 μαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου,) ἐν πνεύματι
 ἁγίῳ· ὅτι λύπη μοι ἔστι μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος 2
 ὁδύνη τῇ καρδίᾳ μου. Ἡὐχόμεν γὰρ ἡμεῖς αὐτὸς ἐγὼ ἀνά- 3
 θεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου,
 τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα· οἵτινές εἰσιν Ἰσραήλ 4
 λῖται, ὧν ἡ υἰοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθήκαι,

32. om. τὰ 33. δικαίων. 34. καὶ " → καὶ
 35. Θεοῦ; Al. Θεοῦ τῆς ἐν Χ. 'Ι. 36. γ. ἔνεκα
 37. τὸν ἀγαπήσαντα 38. add. οὔτε ἐξουσίαι, Al.
 transp. " γ. οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλ-
 λοντα, 3. ~Εὐχόμεν ἡμεῖς ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ
 ἢ ὑπὸ 4. ἡ διαθήκη.

καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ " αἱ ἐπαγγελίαι,
5 ὧν οἱ πατέρες, " καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ " κατὰ σάρ-
κα, " ὁ ὢν ἐπὶ " πάντων " Θεὸς " εὐλογητὸς εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

6 Οὐχ οἷον δέ, ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
7 οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ. Οὐδ'
" ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα, ἀλλ' ἐν
8 Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα, τοῦτ' ἔστιν, οὐ τὰ
τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ. ἀλλὰ τὰ
9 τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα. (Ἐπαγ-
γγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος. Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον
10 ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός. — Οὐ μόνον δέ,
ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα, ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα Ἰσαὰκ τοῦ
11 πατρὸς ἡμῶν. Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πρα-
ξάντων τί ἀγαθὸν ἢ " κακόν, (ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν
πρόβεςις τοῦ Θεοῦ μένη, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ
12 " καλοῦντος,) ἐρρήθη αὐτῇ. " Ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει
13 τῷ ἐλάσσονι· καθὼς γέγραπται. Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα,
τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα.

14 Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ
15 γένοιτο. Τῷ γὰρ Μωϋσῇ λέγει· Ἐλέησω ὃν ἂν ἐλεῶ,
16 καὶ οἰκτερήσω ὃν ἂν οἰκτείρω. Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέ-
λοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος
17 Θεοῦ. Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραὼ " Ὅτι εἰς αὐτὸ
τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύνα-
μίν μου, καὶ ὅπως διαγγεῖλῃ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ

4. " ἡ ἐπαγγελία, 5. *om.* καὶ " κατὰ σάρκα. " Ὁ ὢν
ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς ε. τ. αἱ. *Al.* κατὰ σάρ-
κα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων. Θεὸς εὐλογητὸς ε. τ. αἱ. *Al.*
κατὰ σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεός· εὐλογητὸς
ε. τ. αἱ. *Al.* κατὰ σάρκα. " Ὁ ὢν ἐπὶ πάντων, Θεός·
εὐλογητὸς ε. τ. αἱ. " *Conj.* ὢν ὁ " πάντας *f.* πάν-
τα " *om.* Θεός *Al. transp.* " *om.* εὐλογητὸς... Ἀμήν.
6. Ἰσραηλῆται. 7. ὅτοι *f.* ὅσοι 11. ~ φαῦλον, " λα-
λοῦντος, 12. *om.* αὐτῇ. 16. ἐλεῶντος

τῇ γῇ. Ἄρα οὖν ὃν θέλει, ἔλσει· ὃν δὲ θέλει, σκλη- 18
 ρύνει. Ἐρεῖς οὖν μοι· Τί ἔτι μέμφεται; τῷ 19
 γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀντίστηκε; Μειοῦνγε, ὃ 20
 ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ, ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ;
 Μὴ ἔρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι· Τί με ἑποίησας 21
 οὕτως; Ἡ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ περαμεύς τοῦ πηλοῦ, ἐκ 22
 τοῦ αὐτοῦ φεράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν
 σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν; Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐ- 22
 δείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ,
 ἥνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη ὀργῆς κατηρη- 23
 σμένα εἰς ἀπώλειαν· καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς 23
 δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη ἐλείους, ἃ προητοίμασεν
 εἰς δόξαν· οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ἐξ 24
 Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑθνῶν· ὡς καὶ ἐν τῇ Ὠσῇ 25
 λέγει· Καλίσσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου· καὶ τὴν
 οὐκ ἡγαπημένην, ἡγαπημένην. Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τό- 26
 πῳ οὗ ἐρρήθη αὐτοῖς· Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐπεὶ πλη-
 θύνονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος. Ἡσαΐας δὲ κρᾶζει ὑπὲρ 27
 τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐὰν ᾗ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς
 ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ἐκατάλειμμα σωθήσεται.
 Λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ 28
 ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.
 Καὶ καθὼς προείρηκεν Ἡσαΐας· Εἰ μὴ κύριος σάβαθ 29
 ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν,
 καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὁμοιωθῆμεν.

Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ἔβη τὰ μὴ διώκοντα δικαιο- 30
 σύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ
 πίστεως· Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς 31
 νόμον ἑκαταστήσας οὐκ ἔφθασε. Διὰ τί; Ὅτι οὐκ ἐκ 32

18. ἐλσει· 19. r. om. γὰρ 20. → Μειοῦνγε, *Al.*
transp. ἑποίησας 22. om. Εἰ δὲ ὁ 23. om. ἥνεγκεν *et*
post leg. εἰς σκεύη 23. om. καὶ 27. ὑπόλειμμα
 28. om. ἐν δικαιοσ. . . συντετμημένον *Al.* om. συνε-
 λῶν . . . λόγον 31. → δικαιοσύνης

- πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου. Προσέκοψαν
 33 ἡ γὰρ τῇ λίθῳ τοῦ προσκόμματος, καθὼς γέγραπται·
 Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκόμματος, καὶ πέ-
 τραν σκανδάλου· καὶ ἡ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ
 10 κατασχυρῇσεται. Χ Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς
 ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεόν, ὑπὲρ
 2 αὐτῶν ἰς σατηρίαν. Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς, ὅτι ζή-
 3 λον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν. Ἀγνο-
 οῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν
 ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετά-
 4 γησαν. Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην
 5 παρτι τῷ πιστεύοντι. Μαυσῆς γὰρ γράφει τὴν δι-
 καιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου· Ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄν-
 6 θρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιο-
 σύνη αὐτῷ λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· Τίς
 ἀκαθήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ' ἐστὶ Χριστὸν κατα-
 7 γαγεῖν. Ἡ· Τίς καταθήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ'
 8 ἐστὶ Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει;
 Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν
 τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἐστὶ τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ
 9 κηρύσσομεν· ὅτι, ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου
 κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι
 10 ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. (Καρδιά
 γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· στόματι δὲ ὁμολογεῖ-
 11 ται εἰς σωτηρίαν.) Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πι-
 12 στεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ κατασχυρῇσεται. Οὐ γὰρ ἐστὶ
 διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς κύ-
 ριος πάντων, πλουτὴς εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμέ-
 13 νους αὐτόν. Πᾶς γὰρ ὅς ἂν ἐπικαλῆσθαι τὸ ὄνομα

32. = νόμου ἡ γὰρ 33. = πᾶς 1. = ἡ
 ἡ γ. τοῦ Ἰσραήλ. ἡ ἔστιν 3. † δικαιοσύνην
 5. ὅτι τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου ὁ ποιή-
 σας ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτῇ. 8. add. ἡ γρα-
 φή;

κυρίου, σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλίσονται, εἰς ὃν 14
οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύουσιν, οὗ οὐκ ἤκου-
σαν; πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; πῶς δὲ 15
κηρύξουσιν, εἰὰν μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται·
Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήτην,
τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ. Ἀλλ' οὐ πάντες 16
ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύ-
ριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; (Ἄρα ἡ πίστις ἐξ 17
ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Ἰεσοῦ.) Ἀλλὰ λέγω 18
Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μειοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλ-
θεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκου-
μένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλλὰ λέγω· Μὴ Ἰσραὴλ 19
οὐκ ἔγνω; Πρῶτος Μαυϋσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζήλω-
σα ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παρεργιῷ
ὑμᾶς. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει· Εὐρίβην τοῖς 20
ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὲς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπε-
ρωτῶσι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὁλην τὴν ἡμέ- 21
ραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα
καὶ ἀντιλέγοντα.

Λέγω οὖν· Μὴ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; 11
Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμί, ἐκ σπέρ-
ματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς 2
τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν προέγνω. Ἡ οὐκ οἶδατε, ἐν Ἠλίᾳ
τί λέγει ἡ γραφὴ; ὡς ἐντυχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ
Ἰσραὴλ· Κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν, καὶ 3
τὰ θυσιαστήριά σου κατέκαψαν· καὶ γὰρ ὑπελείφθην
μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου. Ἀλλὰ τί λέγει 4
αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἵπτακισχι-
λίους ἀνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βαβυλῶνι.
Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λιγνύμα κατ' ἐπλο- 5

14. ἐπικαλίσωνται . . . πιστεύωσιν, . . . ἀκούσω-
σι . . . κηρύξωσιν, 15. τὰ 17. om. Θεοῦ. Al. Χρι-
στοῦ. 20. om. ἀποτολμᾷ " add. ἐν 2. † λέγων.
3. † καὶ

- 6 γὴν χάριτος γέγονεν. Εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων·
 7 ἔπει ἡ χάρις οὐκέτι γίνεται χάρις'. Τί οὖν; "Ο ἱπι-
 ζητεῖ Ἰσραὴλ, " τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογή
 8 ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ " ἐπρωθήσαν, (καθὼς γέ-
 γραπται· " Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως,
 ὁφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν,)
 9 ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Καὶ Δαυιδ λέγει· Γενηθή-
 τω ἡ τράπεζα αὐτῶν " εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ
 10 εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς· σκοτισθή-
 τωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τὸν
 νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.
 11 Λέγω οὖν· Μὴ ἔπαισαν, ἵνα πείσωσι; Μὴ γένοι-
 το· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς
 12 ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλωῆσαι αὐτούς. Εἰ δὲ τὸ παρά-
 πτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος, καὶ τὸ ἥτημα αὐτῶν
 πλοῦτος ἐθνῶν· πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐτῶν;
 13 Ὑμῖν ἡ γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν· ἐφ' ὅσον " μὲν εἰμι ἐγὼ
 14 ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἴπως
 παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐ-
 15 τῶν. Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου·
 16 τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; Εἰ δὲ ἡ
 ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ρίζα ἁγία, καὶ
 17 οἱ κλάδοι. Εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθη-
 σαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ
 συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ τῆς πίότητος τῆς ἐλαίας
 18 ἐγένου, μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυ-
 χᾷσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ ρίζα σὺ.

6. † εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ χάρις· ἔπει τὸ ἔρ-
 γον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον. *Al. om. εἰ δὲ ἐξ . . . χά-
 ρις· Al. om. ἔπει τ. ἑ. οὐ. ἑ. ἔργον. Al. εἰ δὲ ἐξ
 ἔργων, οὐκέτι χάρις· ἔπει. τ. ἑ. οὐ. ἐστὶ χάρις.*
 7. ἐπεζητεῖ " γ. τούτου " ἐπρωθήσαν 9. *add. ἐνώ-
 πιον αὐτῶν* 13. δὲ " *om. μὲν Al. μὲν οὖν*
 17. *om. τῆς ρίζης*

Ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθησαι ἑλάδοι, ἵνα ἰγὼ ἰγκει- 19
 σρισθῶ. Καλῶς τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαι, σὺ δὲ τῇ 20
 πίστει ἵστηκας· μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβεῖ. Εἰ 21
 γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο,
 μήπως οὐδὲ σοῦ ἴφεισται. Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ 22
 ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς περόντας, ἀποτομίαν·
 ἐπὶ δὲ σὲ, ἡ χρηστότητα, ἵαν ἐπιμείνης τῇ χρηστότητι·
 ἐπὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ. Καρκύνει δὲ, ἵαν μὴ 23
 ἐπιμείνῃς τῇ ἀπιστίᾳ, ἰγκεντρισθήσονται· δυνατὸς
 γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς πάντιν ἰγκεντρίσαι αὐτούς. Εἰ γὰρ 24
 σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαιίου, καὶ πα-
 ρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μάλ-
 λον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, ἰγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ
 ἑλαίᾳ. Οὐ γὰρ δέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ 25
 μυστήριον τοῦτο, (ἵνα μὴ ᾔτῃ παρ' ἑαυτοῖς φρόνῃς)
 ὅτι πάροςτις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρε-
 οῦ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσελθῇ· καὶ οὕτω πᾶς 26
 Ἰσραὴλ σωθήσεται, καθὼς γέγραπται· Ἦξει ἐκ Σιών
 ὁ ρυόμενος, καὶ ἀπαστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. Καὶ 27
 αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφίλωμαι τὰς
 ἁμαρτίας αὐτῶν. Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἰχθροὶ 28
 δὲ ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς
 πατέρας. Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλη- 29
 ρία τοῦ Θεοῦ. Ὡς περ γὰρ ὑμεῖς ποτε ἠπειθήσατε τῷ 30
 Θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ· οὕτω καὶ 31
 οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν, τῷ ὑμετέρῳ ἑλείῃ ἵνα καὶ αὐ-
 τοὶ ἠλεηθῶσι. Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας 32
 εἰς ἀπειθείαν, ἵνα τοὺς πάντας ἑλέσῃ. Ὡς βέ- 33
 βος πλοῦτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. Ὡς
 ἀνεξέρυνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ

19. γ. υοὶ κλάδοι 21. ≡ μήπως " γ. φείσεται.

22. υ ἀποτομία. " υ χρηστότης, 25. om. παρ' ΑΙ. ἐν

30. † καὶ 31. ἠπειθήσαν τῷ ὑμ. ἑλίει, " add. τῶν f.
 ὕστερον 33. om. καὶ

34 ὁδοὶ αὐτοῦ. Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἢ τίς σύμ-
 35 βουλος αὐτοῦ ἐγένετο; ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ
 36 ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; (ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ,
 καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας· Ἀμήν.

12 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν
 τοῦ Θεοῦ, παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶ-
 σαν, ἁγίαν, εὐάριστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν
 2 ὑμῶν· καὶ μὴ ἐνσυχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ
 μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν, εἰς
 τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς, τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἄγα-
 3 θὸν καὶ εὐάριστον καὶ τέλειον. Λέγω γὰρ διὰ τῆς
 χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ
 ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὰ
 σωφρονεῖν, ἡκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτραν πί-
 4 στευς. Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχου-
 μιν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν·
 5 οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὃ δὲ
 6 καθ' εἰς, ἀλλήλων μέλη. Ἐχοντες δὲ χαρίσματα
 κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διάφορα· εἴτε προ-
 7 φητεῖεν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· εἴτε δια-
 κονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐκ τῆς διδα-
 8 σκαλίας· εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐκ τῆς παρακλήσεως· ὁ μα-
 ταδίδους, ἐν ἀπλότητι· ὁ πραιστάμενος, ἐν σπουδῇ
 9 ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος
 ἀποστρυγούντος τὸ πῶρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ
 10 τῇ φιλαδελφίᾳ, εἰς ἀλλήλους φιλόσποργοι· τῇ τιμῇ
 11 ἀλλήλους προσηγούμενοι τῇ σπουδῇ μὴ ἀκηροί· τῷ
 12 πνεύματι ζῶντες· τῷ καιρῷ δουλεύοντες· τῇ ἐλπίδι
 χαίροντες· τῇ θλίψει ὑπομείνοντες· τῇ προσευχῇ προ-

36. ἐν αὐτῷ 2. ~ ἐνσυχηματίζεσθαι ... μεταμορφοῦ-
 σθαι ὑμῶν, τοῦ Θεοῦ τὰ 3. ἐμέρισε ΑΙ.
 ἐχάρισε 5. τὸ ἢ μέλη, ἔχοντες 8. → εἴτε

11. γ. ~ κυρίῳ

παρτεροῦντες· ταῖς ἑαίαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες· 13
 τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας 14
 ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε. Χαίρειν μετὰ 15
 χαίρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαίωντων. Τὸ αὐτὸ 16
 εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες· μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες,
 ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρο- 17
 νιμοὶ παρ' ἑαυτοῖς. Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀπο-
 διδόντες. προτιοῦμενοι καλὰ ἑνώπιον ἑάντων ἀν-
 θρώπων· εἰ δυνατὸν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀν- 18
 θρώπων εἰρηνεύοντες· μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγα- 19
 πητοί· ἀλλὰ ὅτε τόπον τῇ ἀγῇ· γέγραπται γάρ·
 Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει κύριος. Ἐάν 20
 οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψάμιζε αὐτόν· εἰὰν διψᾷ, πό-
 τιζε αὐτόν. Τοῦτο γὰρ ποιοῦν, ἀκθρακας πυρὸς σω-
 ρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴ νικάῃ ὑπο τοῦ 21
 κακοῦ, ἀλλὰ νικάειν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Ἡ πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθαι. 13
 Οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἡ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὕσαι¹,
 ὑπὸ² Θεοῦ τεταγμέναι εἰσὶν. Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος 2
 τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀντίστησιν· οἱ δὲ
 ἀντιστησόμενοι, ἑαυτοῖς κρίμα λήφοντες. Οἱ γὰρ ἀρ- 3
 χοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν
 κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγα-
 θὸν ποίει· καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς· Θεοῦ γὰρ διά- 4
 πονὸς ἐστι, τοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν· Ἐάν δὲ τὸ κακὸν
 ποιῇς, φοβεῖ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ· Θεοῦ
 γὰρ διάπονός ἐστιν, ἐκδικος ἡ εἰς ὀργὴν τῇ τὸ κακόν

13. ¹μνείαις 16. ^{add.} ἑνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ^{f.} οὐ μά-
 ρον ἑνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ ^{om.} πάντων ^{Al.}
 τῶν 19. ^{add.} Θεοῦ 20. [~] Ἐάν πεινᾷ ^{Al.} Ἀλ-
 λά εἰὰν ^{π.} 1. Πᾶσαις ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑπο-
 τάσσισθε. ἡ [~] ὑπὸ³ ἡ [†] ἐξουσία ³ ἡ [†] τοῦ 3. [~] τῷ
 ἀγαθῷ ἔργῳ, ἀλλὰ τῷ κακῷ. 4. ^{om.} σοὶ ἡ [~] εἰς
 ὀργὴν ^{Al.} ^{ρον.} ante ἐκδ.

5 πράσσουντι. Ἰδιὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ
6 τῇ ὀργῇ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Διὰ τοῦτο
γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ θεοῦ εἰσιν,
7 εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. Ἀπόδοτε ὅντι πᾶσι
τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος,
τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν,
τὴν τιμὴν·

8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀλλήλους ἀγα-
πᾶν· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε.

9 Τὸ γὰρ· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις·
Οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ
τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλη-
10 σίον σου ὡς ἑαυτόν. Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ
11 ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. Καὶ
ταῦτο, ἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ἄρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ
ὑπνου ἐγερθῆκαί· (νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτη-
12 ρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν· ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέ-
ρα ἤγγικεν) ἀποθνήσκοντες οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους,
13 καὶ ἐνδυσάμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ,
εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κόμῳ καὶ μέθαις,
14 μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἐριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ'
ἐνδύσασθε τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκ-
κὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίαν.

14 Τὸν δὲ ἀσθenoῦντα τῇ πίστει, προσλαμβάνετε, μὴ
2 εἰς διακρίσεις· διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν.
3 πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα· ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν
μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν
ἐσθίοντα μὴ κρινεῖτω· ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.
4 Σὺ τίς εἰ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυ-

5. ∞ Διὸ ὑποτάσσεσθε, Al. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθε,
7. om. οὖν 9. † Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Al. transp.
"σεαυτόν. 11. ἰδόντες· 12. ἔργα 14. ἐν ἐπιθυ-
μίαις. 1. λογισμῶν. Conj. διὰ λογισμῶν. 2. ἐσθίει-
τω.

ρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· ἵδυνατός γάρ
 ἔστιν ὁ "θεὸς στήσαι αὐτόν. "Ὅς μὲν κρίνει ἡμέρας 5
 παρ' ἡμέραν, ὅς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἰν
 τῷ ἰδίῳ νοῦ πληροφορεῖσθω. Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, 6
 κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ
 οὐ φρονεῖ. "Καὶ ὁ ἐσθίων, κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ
 γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ
 εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ 7
 οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ 8
 κυρίῳ ζῶμεν· ἴάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ ἀπο-
 θνήσκωμεν. Ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἴάν τε "ἀποθνήσκω-
 μεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς· καὶ 9
 ἀπέθανε "καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
 κυριεύσῃ. Σὺ δέ, τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ 10
 σὺ, τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ πα-
 ρασησόμεθα τῷ βήματι τοῦ "Χριστοῦ. Γίγρεται 11
 γάρ· Ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, ὅτι ἱμοὶ κάμψι πᾶν
 γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ.
 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει· τῷ 12
 θεῷ. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ 13
 τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ
 ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. Οἶδα, καὶ πίπισμαι ἐν κυρίῳ 14
 Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ, εἰ μὴ τῷ λογιζο-
 μένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν· εἰ δὲ διὰ βρω- 15
 μα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην τε-
 ρετακεῖς. Μὴ τῷ βρωματί σου ἐπεινοὶ ἀπόλλυε, ὑπὲρ
 οὗ Χριστὸς ἀπέθανε. Μὴ βλασφημεῖσθω οὖν ὑμῶν 16
 τὸ ἀγαθόν. Οὐ γὰρ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρω- 17

4. Ὑδυνατεῖ γὰρ f. δύναται γὰρ " κύριος 6. → καὶ
 ὁ μὴ φρονῶν . . . οὐ φρονεῖ. " r. om. Καὶ 8. ἀπο-
 θνήσκωμεν, " ἀποθνήσκωμεν, 9. → καὶ " r. καὶ
 ἀνίστη καὶ ἀνέζησεν, Al. om. καὶ ἀνίστη al. om. καὶ
 ἀνέζησεν 1c. add. ἐν τῷ μὴ ἐσθίειν; " Ὑθεοῦ.
 12. om. τῷ θεῷ. 14. r. ἑαυτοῦ, Al. αὐτοῦ, 15. Ὑγὰρ
 16. ἡμῶν " ἡ πίστις.

- σις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη ' καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ
 18 ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὁ γὰρ ἐν ' τούτῳ δουλεύει τῷ
 Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώ-
 19 ποις. Ἀρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς
 20 οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. Μὴ ἐνεκεν βρώματος
 καταλύς τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα μὲν καθάρᾳ· ἀλ-
 λά κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.
 21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν
 ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθε-
 22 νῇ. Σὺ τίστιν ' ἔχεις· κατὰ σεαυτὸν ἔχει ἐνώπιον τοῦ
 Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμά-
 23 ζει. Ὁ δὲ διακρινόμενος, εἰὰν φάγη, κατακρίνεται,
 ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἀμαρ-
 τία ἐστίν. (16, 25) Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στη-
 ρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰῶ-
 26 νίαις σσειγημένου, φανερωθέντος δὲ ' νῦν, διὰ " τε γρα-
 φῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς
 ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·
 27 μόνῃ σοφῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ' ᾧ ἡ δόξα εἰς
 τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.
 + 15 Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν
 2 ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν· ἕκα-
 στος ' ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς
 3 οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρσει,
 ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόν-
 4 των σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. " Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς
 τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ' προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς
 ὑπομονῆς " καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν
 17. add. καὶ ἀσκησις 18. r. ~ τούτοις 21. → ἡ σκαν-
 δαλίζεται ἡ ἀσθενεῖ. 22. ἢ ἔχεις κατὰ σεαυτὸν, ἔχει
 16, 25. 26. 27. r. transp. in finem epistolae. 26. νῦν διὰ
 " om. τε 27. om. ᾧ ἡ Al. αὐτῷ ἡ Al. εἴη 2. † γὰρ
 4. ~ ἐγγράφη. " ~ καὶ διὰ τῆς

ρίη στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· ἴδιον γάρ
 ἔστιν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν. Ὅς μὲν κρίνει ἡμέραν 5
 παρ' ἡμέραν, ὅς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν
 τῷ ἰδίῳ νοῦ πληροφροεῖσθω. Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, 6
 κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ
 οὐ φρονεῖ. Καὶ ὁ ἐσθίων, κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ
 γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ
 εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ 7
 οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ 8
 κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ ἀπο-
 θνήσκωμεν. Ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκω-
 μεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ 9
 ἀπέθανε καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
 κυριεύσῃ. Σὺ δέ, τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ 10
 σὺ, τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ πα-
 ρασησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. Τετραπταί 11
 γὰρ· Ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν
 γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ.
 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δάσκει τῷ 12
 Θεῷ. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ 13
 τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθεῖν πρόσκομμα τῷ
 ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. Οἶδα, καὶ πίπτεισμαι ἐν κυρίῳ 14
 Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ, εἰ μὴ τῷ λογί-
 μῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν· εἰ δὲ διὰ βρω- 15
 μα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι ἀπὸ τῆς ἀπην πε-
 ριπατεῖς. Μὴ τῷ βρώματί σου λυπεῖται, ὅπως, ὡς περὶ
 οὐ Χριστὸς ἀπέθανε. Μὴ βρωμάτων οὖν ὑμεῖς
 τὸ ἀγαθόν. Οὐ γὰρ ἐστὶν τοῦ Θεοῦ

4. Ὁ δυνατεῖ γὰρ f.

ὁ μὴ φρονῶν ... οὐ

θνήσκωμεν, ἢ ἀ

ἀνέστη καὶ ἀνέ

ἀνέζησεν

12. οπ. τῷ θ

36. ἡμῶν

σις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη ἡ καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ
 18 ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὁ γὰρ ἐν τούτῳ δουλεύων τῷ
 Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώ-
 19 ποις. Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διάκωμεν, καὶ τὰ τῆς
 20 οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. Μὴ ἐνεκεν βρώματος
 καταλύει τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρά· ἀλ-
 λὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.
 21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν
 ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθε-
 22 νῇ. Σὺ πιστὶν ἔχεις· κατὰ σιαυτὸν ἔχει ἐνώπιον τοῦ
 Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίναν ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμά-
 23 ζει. Ὁ δὲ διακρινόμενος, εἰάν φάγη, κατακίπρται,
 ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρ-
 τία ἐστίν. (16, 25) Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στη-
 ρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰῶ-
 26 νίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν, διὰ τῶν γρα-
 φῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς
 ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος
 27 μόνῳ σοφῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
 τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

+15 Ὅφειλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν
 2 ἀδυνάτων βαλεῖν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν· ὡς
 σὺ τῶν ἁγίων ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἔργοις τῆς
 οἰκουμένης· ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἀρέσκει
 ἀλλὰ ὡς ἡμεῖς οὐκ ἐν ὀνειδισμῷ τῶν ἁγίων
 τα γὰρ πραγματείας αὐτοῦ
 ὡς ἡμεῖς οὐκ ἐν ὀνειδισμῷ
 τῶν ἁγίων ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἔργοις τῆς
 οἰκουμένης· ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἀρέσκει
 ἀλλὰ ὡς ἡμεῖς οὐκ ἐν ὀνειδισμῷ τῶν ἁγίων
 τα γὰρ πραγματείας αὐτοῦ ὡς ἡμεῖς οὐκ ἐν ὀνειδισμῷ
 τῶν ἁγίων ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἔργοις τῆς οἰκουμένης· ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἀρέσκει ἀλλὰ ὡς ἡμεῖς οὐκ ἐν ὀνειδισμῷ τῶν ἁγίων

ρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· ἵδνατος γάρ
 ἴστιν ὁ "θεὸς στήσαι αὐτόν. "Ὅς μὲν κρίνει ἡμέραν 5
 παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν
 τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφορεῖσθω. "Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, 6
 κυρίῳ φρονεῖ· "καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ
 οὐ φρονεῖ. "Καὶ ὁ ἐσθίων, κυρίῳ ἐσθίει, εὐχαριστεῖ
 γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ
 εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ 7
 οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ 8
 κυρίῳ ζῶμεν· ἔάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ ἀπο-
 θνήσκομεν. Ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἔάν τε "ἀποθνήσκα-
 μεν, τοῦ κυρίου ἴσμεν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς "καὶ 9
 ἀπέθανε "καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων
 κυριεύσῃ. Σὺ δέ, τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ 10
 σὺ, τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ πα-
 ραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ "Χριστοῦ. Γίγνεται 11
 γάρ· Ζῶ ἐγὼ, λέγει κύριος, ὅτι ἑμοὶ κάμψει πᾶν
 γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἑξομολογήσεται τῷ θεῷ.
 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει "τῷ 12
 θεῷ. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν· ἀλλὰ 13
 τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τίθιναι πρόσκομμα τῷ
 ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον. Οἶδα, καὶ πίπτεισμαι ἐν κυρίῳ 14
 Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' αὐτοῦ, εἰ μὴ τῷ λογιζο-
 μένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν· εἰ "δὲ διὰ βρω- 15
 μα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην πε-
 रिπαεῖς. Μὴ τῷ βρώματί σου ἐκείνοι ἀπόλλυε, ὑπὲρ
 οὗ Χριστὸς ἀπέθανε. Μὴ βλασφημεῖσθω οὖν ὑμῶν 16
 "τὸ ἀγαθόν. Οὐ γὰρ ἴστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρω- 17

4. Ὑδυνατεῖ γὰρ f. δύναται γὰρ " κύριος 6. → καὶ
 ὁ μὴ φρονῶν ... οὐ φρονεῖ. " r. om. Καὶ 8. ἀπο-
 θνήσκομεν, " ἀποθνήσκομεν, 9. = καὶ " r. καὶ
 ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, Al. om. καὶ ἀνέστη al. om. καὶ
 ἀνέζησεν 1c. add. ἐν τῷ μὴ ἐσθίειν; " Ὑδίου.
 12. om. τῷ θεῷ. 14. r. ἑαυτοῦ, Al. αὐτοῦ, 15. Ὑγὰρ
 β. ἡμῶν " ἡ πίστις.

σις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη ' καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ
 18 ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ὁ γὰρ ἐν ' τούτῳ δουλεύων τῷ
 Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώ-
 19 ποις. Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς
 20 οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους. Μὴ ἐνεκεν βρώματος
 καταλύει τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα μὲν καθαρά· ἀλ-
 λὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.
 21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν
 ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει ' ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθε-
 22 νῇ. Σὺ πιστὸν ' ἔχεις· κατὰ σαυτὸν ἔχει ἐνώπιον τοῦ
 Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμά-
 23 ζει. Ὁ δὲ διακρινόμενος, εἰάν φάγῃ, κατακίπνεται,
 ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρ-
 τία ἐστίν. (16, 25) Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στη-
 ρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰῶ-
 26 νίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ ' νῦν, διὰ " τε γρα-
 φῶν προφητικῶν, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς
 ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·
 27 μόνῳ σοφῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ' ᾧ ἡ δόξα εἰς
 τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

+ 15 Ὅφειλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν
 2 ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν· ἕκα-
 στος ' ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς
 3 οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρσει,
 ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζόν-
 4 των σὲ, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. " Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς
 τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν ' προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς
 ὑπομονῆς " καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν

17. add. καὶ ἄσκησις 18. r. ≈ τούτοις 21. → ἢ σκαν-
 δαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. 22. ἢν ἔχεις κατὰ σαυτὸν, ἔχει
 16, 25. 26. 27. r. transp. in finem epistolae. 26. νῦν διὰ
 " om. τε 27. om. ᾧ ἢ Al. αὐτῷ ἢ Al. εἴη 2. † γὰρ
 4. ≈ ἐγράφη " ≈ καὶ διὰ τῆς

ἐλπίδα ἔχομεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς κα- 5
ρακλήσεως δάη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρενεῖν ἐν ἀλλήλοις,
κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι 6
δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, 7
καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν
Θεοῦ. Λέγω ὅτι, "Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆ- 8
σθαι περιτομῆς, ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶ-
σαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων· τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ 9
ἐλπίους δοξάσαι τὸν Θεόν, καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦ-
το ἰξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου
ψαλῶ. Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη, μετὰ τοῦ 10
λαοῦ αὐτοῦ. Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ 11
ἔθνη, καὶ ἐπαινίσσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἔσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσοῦ, καὶ ὁ
ἀνισταμενος ἄρχειν ἐθνῶν ἐκ' αὐτῷ ἔθνη ἰλτιοῦσιν.
Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς 13
καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς
ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου.

Πείπεισμαι ὅτι, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ 14
ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοί ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπλη-
ρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμει καὶ ἁλλήλους
ρουθεῖτε. Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, 15
ἀπὸ μέρους, ὥς ἐπαναμνησκαν ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν
τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ εἶναί με λει- 16
τουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν
ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν πνεύματι ἁγίῳ.
Ἐχῶ οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν 17
Θεόν· οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ἂν οὐ κατειργά- 18
σατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ

7. γ. ἡμᾶς εἰς ΑΙ. ὑμᾶς, εἰς 8. ὡς γὰρ " Ἰησοῦν

13. οπι. ἐν τῷ πιστεύειν, " οπι. ἐν 14. ὡς ἄλλους

17. γ. πρὸς Θεόν

19 ἔργῳ, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει
 πνεύματος ἁγίου· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύ-
 κλω, μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωμένοι τὸ εὐαγ-
 20 γέλιον τοῦ Χριστοῦ· οὕτω δὲ φιλοτιμούμενοι εὐαγ-
 γελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ἄνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ'
 21 ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶν ἀλλὰ, καθὼς γέγρα-
 πται· Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ἔψονται· καὶ οἱ
 22 οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι. Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμενην
 23 τὰ πολλὰ τοῦ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς. Νυνὶ δὲ μηκέτι τό-
 πον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθῖαι δὲ ἔχων
 24 τοῦ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν· ὥς εἰάν πο-
 ρεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλπίζω " διαπορευόμενος
 θειάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προσπεμφθῆναι ἐκεῖ, εἰάν
 25 ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. Νυνὶ δὲ πορεύο-
 26 μαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἁγίοις. Εὐδόκησαν
 γὰρ Μακεδοῖα καὶ Ἀχαΐα κοινανίαν τιὰ ποιήσασθαι
 27 εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Εὐ-
 δόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν. Εἰ γὰρ τοῖς
 πνευματικοῖς αὐτῶν κοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι
 28 καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς. Τοῦτο οὖν
 ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦ-
 29 τον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν. Οἶδα
 δὲ, ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλο-
 30 γίας Χριστοῦ ἐλεύσομαι. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς,
 ἀδελφοί, διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
 διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος, συναγωνίσασθαι μοι ἐν
 31 ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν θεόν· ἵνα ῥυσθῶ
 ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ δια-
 κονία μου, ἢ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπρόσδεκτος γίνηται

19. r. Ὑθεοῦ. Al. ἁγίου. 20. φιλοτιμούμαι

22. πολλάκις 24. † ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς. " † γὰρ

27. Ὀφειλέται γὰρ εἰσιν αὐτῶν. 29. πληροφορία

" † τοῦ εὐαγγελίου τοῦ 31. ἵνα " δωροφορία

τοῖς αἰγίοις· ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελή- 32
ματος Θεοῦ, " καὶ συναναπαύσασθαι ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς 33
τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμήν.

Συνίστημι ἃς ὑμῖν Φοίβην, τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, 16
οὕσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς· ἵνα 2
αὐτὴν προσδέξησθε ἐν κυρίῳ ἁξίως τῶν αἰγίων, καὶ
παράδῃτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χεῖρ ῥέξῃ πράγματι· καὶ
γὰρ αὐτὴ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ
ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Ἠρίσκην καὶ Ἀκύλαν, τοὺς 3
συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· (οἵτινες ὑπὲρ τῆς 4
ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ
ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι
τῶν ἱερῶν) καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. 5
Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον, τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστι
ἀπαρχὴ τῆς Ἀσίας εἰς Χριστόν. Ἀσπάσασθε Μαριὰμ, 6
ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς. Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνι- 7
κον καὶ Ἰουνίαν, τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλώ-
τους μου, οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις,
οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονόσιν ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε 8
Ἀρεττίαν, τὸν ἀγαπητόν μου ἐν κυρίῳ. Ἀσπάσασθε 9
Θερσαντὸν, τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στά-
χυν, τὸν ἀγαπητόν μου. Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν, τὸν 10
δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστο-
βούλου. Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα, τὸν συγγενὴ μου. 11
Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν
παρίῳ. Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν, τὰς 12
κοπιάσας ἐν κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περτίδα, τὴν ἀγα-
πητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ. Ἀσπάσασθε 13

32. ἐλθὼν π. ὑ. δ. θ. Θεοῦ, συναναπ. " → καὶ συν-
αναπ. ὑμῖν. ΑΙ. καὶ συναναπαύσω ὑμᾶς. ΑΙ. καὶ
ἀναψύξω μετ' ὑμῶν. 33. → Ἀμήν. 1. → δὲ
2. γ. Ὡσαύτη 3. γ. Πρίσκιλλαν 5. Ὡ' Ἀχαΐας
6. Ὡς εἰς ὑμᾶς f. ἐν ὑμῖν. 7. τοῖς πρὸ ἐμοῦ ἐν

- Ῥούφον, τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐ-
 14 τοῦ καὶ ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα,
 Ἑρμᾶν, Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελ-
 15 φούς. Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ
 τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν αὐ-
 16 τοῖς πάντας ἁγίους. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλή-
 ματι ἁγίῳ. Ἄσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι " πᾶσαι
 17 τοῦ Χριστοῦ. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκο-
 πεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν
 διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, " ποιοῦντας καὶ ἐκκλίνετε
 18 ἀπ' αὐτῶν. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Χρι-
 στῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ
 διὰ τῆς χρηστολογίας " καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς
 19 καρδίας τῶν ἀκάκων. Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάν-
 τας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν " τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς
 σοφοὺς " μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀπειραίους δὲ εἰς τὸ
 20 κακόν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν σαταναῖον
 ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ'
 ὑμῶν."

- 21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος, ὁ συνεργός μου, καὶ
 Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς
 22 μου'. Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν
 23 ἐπιστολὴν, ἐν κυρίῳ. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάιος, ὁ ξένος
 μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἑρα-

16. *om.* ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τοῦ
 Χριστοῦ. " *r. om.* πᾶσαι 17. ἀσφαλῶς σκοπεῖτε
 " *add.* λέγοντας ἡ 18. *r.* κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στῷ *Al.* Ὑκυρίῳ Χριστῷ ἡμῶν " *om.* καὶ εὐλο-
 γίας 19. → τὸ " μὲν 20. *om.* Ἡ χάρις τοῦ κυ-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. " † Ἀμήν.
 21. *add.* καὶ αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι τοῦ Χριστοῦ.
 22. ἐπιστολὴν ἐν

στος, ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελ-
φός.

Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ 24
πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. " " +

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ΠΡΩΤΗ.

Παῦλος, κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θε- 1
λήματος θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλη- 2
σίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικα-
λουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν· χάρις ὑμῖν καὶ 3
εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.

Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ 4
τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ 5
καὶ πάσῃ γνώσει, (καθὼς τὸ μαρτυρεῖον τοῦ Χριστοῦ 6
ἐξεβλαίσθη ἐν ὑμῖν) ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν 7

24. am. Ἡ χάρις ... Ἀμήν. (*Al. transp. post vs. 27.*)

" r. add. vs. 25. 26. 27: Τῷ δὲ δυναμένῳ κ. τ. ἐ.

Vide post Cap. 14, 23. " r. add. Πρὸς Ῥωμαίους

ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης, τῆς διακόνου τῆς
ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας. 1. → κλητὸς 6. κήρυγμα

- μηδενὶ χαρίσματος, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ
8 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς
ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου
9 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε
εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν.
- 10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε
πάντες, καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρετι-
11 σμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῷ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδη-
λώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν
12 Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι
ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου· ἐγὼ δὲ,
13 Ἀπολλῶ· ἐγὼ δὲ, Κηφᾶ· ἐγὼ δὲ, Χριστοῦ. Μεμέ-
ρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν;
14 ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ
Θεῷ, ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ
15 Γάϊον· ἵνα μὴ τις εἴπῃ, ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἑβά-
16 πτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφάνῃ οἶκον· λοιπὸν
οὐκ οἶδα, εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα.
- 17 Οὐ γὰρ ἀπίστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγ-
γελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ
18 σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ
τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μαρτία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις
19 ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι. Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν
σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν
20 ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητη-
τὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμάραινεν ὁ Θεὸς τὴν
21 σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ
τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν,
εὐδόκησεν ὁ Θεός, διὰ τῆς μαρτίας τοῦ κηρύγματος σω-

8. παρουσία 12. Conject. Κρίσπου. 13. Χριστός. Μὴ
15. ἐβαπτίσθητε. f. ἐβαπτίσθη. 16. Βεβάπτισα
20. τούτου;

σαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι¹ σημεῖα² αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κη³ ρύσσομεν Χριστὸν ἑσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, ἔθνεσι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, 14 Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σαφέστερον⁴ τῶν ἀνθρώπων ἐστί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον⁵ τῶν ἀνθρώπων ἐστί. Βλέπετε⁶ ἄρα τῇ⁷ κλησὶν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς· ἀλλὰ τὰ 17 μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ 18 κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενήμενα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὅπως μὴ καυχῆται 19 σῆται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ 20 ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγίασμός καὶ ἀπολύτρωσις· ἵνα, καθὼς γίγρεται· Ὁ καυχώμενος, ἐν κυρίῳ 31 καυχάσθω.

Καὶ γὰρ ἑλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὃ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μακρόν¹ τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινά² τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἑσταυρωμένον. Καὶ 3 ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῇ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά⁴ μου οὐκ ἐν πειθοῖς σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἁποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν 5 σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

22. γ. σημείον 23. γ. Ἕλλησι 26. οὖν 28. καὶ
29. γ. αὐτοῦ. 1. μυστήριον 2. γ. τοῦ εἰδέναι τι
4. γ. ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ΑΙ.
ἐν πειθοῖ σοφίας, ἀλλ' ΑΙ. conject. ἐν πειθοῖ καὶ f.
ἐν πειστοῖς f. ἐν πιθανοῖς (ἀνθρωπίνης) σοφίας λό-
γοις, ἀλλ' ἡ ἀποκαλύψει

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ
οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶ-
7 νος τούτου, τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν Θεοῦ
σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκρυμμένην, ἣν προά-
8 ρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων, εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν
οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· (εἰ
9 γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἵσταύρω-
σαν)· ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· ἃ ὀφθαλμοὶ οὐκ εἶδε,
καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ
10 ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· Ἡμεῖν
δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος ἑαυτοῦ· τὸ
11 γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ· Τίς
γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦ-
μα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ
12 οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· Ἡμεῖς δὲ οὐ
τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ
ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα
13 ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης
σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος¹¹, πνευ-
14 ματικῶς πνευματικᾶ συγκρίνοντες. Ψυχικὸς δὲ ἄν-
θρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μαρτία
γὰρ αὐτῷ ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται γινῶναι· ὅτι πνευμα-
15 τικῶς ἀνακρίνεται. Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει¹² μὲν
16 πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπὸ οὐδενὸς ἀνακρίνεται. Τίς γὰρ
ἔγνω νοῦν κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ
νοῦν Ἰησοῦ ἔχομεν.

3 Ἐγὼ γάρ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς
πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ¹¹ ὡς νηπίοις ἐν
2 Χριστῷ. Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, ¹ οὐ βρωμα· οὕτω γὰρ

11. ἑαυτοῦ 11. ἔγνωκεν, 13. διδαχῇ ¹² ἡ ἀγίου,
15. ἡ μὲν ¹³ τὰ πάντα, 11. πάντας, 16. κυρίου
1. ἡ. Καὶ ἐγὼ, ¹⁴ σαρκίκοις, ¹⁵ ὡς νηπίους ἐν
Χριστῷ γάλα 2. ἡ καὶ

ἰδύνασθε. Ἄλλ' " οὐδὲ ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γὰρ ³ σα-
 ρκικοί ἐστε. "Οπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις " καὶ
 διχοστασίαι, οὐχὶ ¹ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον
 περιπατεῖτε; "Οταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύ- ⁴
 λου· ἕτερος δέ· Ἐγὼ, Ἀπολλώ· οὐχὶ ¹ σαρκικοί ἐστε;
 Τίς οὖν ἐστι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς; "Διάκο- ⁵
 ροι, δι' ὧν ἐπιστεύσατε, ¹¹¹ καὶ ἐκάστω ὡς ὁ κύριος
 ἔδωκεν. Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ ⁶
 Θεὸς ἡύξανεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶ τι, οὔτε ὁ ⁷
 ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ⁸
 ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψε-
 ται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. Θεοῦ γὰρ ἴσμεν συνεργοί· ⁹
 Θεοῦ γεώργιοι, Θεοῦ οἰκοδομοὶ ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν ¹⁰
 τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων
 Θεμέλιον τέθεικα· ἄλλος δὲ ἰκοικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ
 βλεπῶν, πῶς ἰκοικοδομεῖ. Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐ- ¹¹
 δεῖς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰη-
 σοῦς ὁ Χριστός. Εἰ δὲ τις ἰκοικοδομεῖ ἐπὶ τὸν Θεμέ- ¹²
 λιον· τοῦτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα,
 χόρτον, καλάμην· ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσε- ¹³
 ται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει, ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτε-
 ται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκι-
 μάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον ¹ μενεῖ ὃ ἐκποδομήσει, μι- ¹⁴
 σθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημι- ¹⁵
 θήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὔτω δὲ ὡς διὰ πυρός.
 Οὐκ οἶδατε, ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ¹⁶
 Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, ¹⁷
 φθερεῖ ¹ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἁγίος
 ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς. Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· ¹⁸

2. " ἢ. οὔτε 3. ~σάρκιοι " ~καὶ διχοστασίαι,
 4. ἄνθρωποι 5. ~Ἀπολλῶς, τίς δὲ Παῦλος;
 " † ἀλλ' ἢ ¹¹¹ Καὶ ἐκάστω ὡς ὁ κύριος ἔδωκεν, ἐγὼ
 11. † ὁ 12. → τοῦτον, 14. ἢ. μένει 17. ~αὐτὸν
 18. add. κενῶς λόγοις.

εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν " ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ,
 19 μωρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός. Ἡ γὰρ σοφία τοῦ
 κόσμου τούτου, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ· γέγραπται
 γάρ· Ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐ-
 20 τῶν· καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς
 21 τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. "Ὡστε μηδεὶς καυχάσθω
 22 ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦλος,
 εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε
 θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν
 23 4 ἐστίν· ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ· Χριστὸς δὲ, Θεοῦ. Οὐ-
 τως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ,
 2 καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. "Ὁ δὲ λοιπὸν, " ζη-
 3 τεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. Ἐμοὶ
 δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ
 4 ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω· (οὐ-
 δὲν γὰρ ἑμαυτῷ σύνοιδα, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δέδικαί-
 5 μαι) ὁ δὲ ἀνακρίνων με, κύριός ἐστιν. "Ὡστε μὴ πρὸ
 καιροῦ τι κρίνετε, ὥς ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος, ὃς καὶ φω-
 τίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βου-
 λὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἕκα-
 στα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.
 6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν
 καὶ Ἀπολλῶν δι' ὑμᾶς, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε· τὸ μὴ ὑπὲρ
 ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυ-
 7 σιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου. Τίς γὰρ σὲ διακρίνει; τί
 δὲ ἔχεις, ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι
 8 ὡς μὴ λαβὼν; Ἥδη πεκορευμένοι ἐστέ, ἥδη ἐπλουτή-
 σατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὀφελόν γε ἐβα-
 9 σιλεύσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν. Δο-
 κῶ γὰρ, ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους
 ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θάνατον ἐγενήθημεν

18. " ὑμῖν, ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ μωρὸς 22. ἴστιν

2. "Ὡς " ζητεῖτε 6. τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται
 ἵνα εἰς 9. ἴστι

τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ 10
 διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνημοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθε-
 νεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ· ὑμεῖς ἑνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ αἴτιμοι.
 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ 11
 γυμνητεύομεν, καὶ πολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ 12
 κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμε-
 νοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀντεχόμεθα· ὀβλασφημού- 13
 μενοι, παρακαλοῦμεν· ὥς περιπατάσματα τοῦ κόσμου
 ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ 14
 ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὥς τέκνα μου ἀγα-
 πητὰ· νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε 15
 ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ.
 Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγύνησα. Παρα- 16
 καλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθαι. Διὰ τοῦτο 17
 ἐπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστι τέκνον μου ἀγαπητὸν
 καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς
 μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πίστει ἐκκλη-
 σία διδάσκω. Ὡς μὴ ἐρχομένου δὲ μου πρὸς ὑμᾶς, 18
 ἐφυσιάθησάν τινες. Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, 19
 εἰάν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον
 τῶν πεφυσιαμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν 20
 λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. Τί θε- 21
 λετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύ-
 ματί τε καὶ ἐκλογῇ;

Ὅλος ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορ- 5
 νεία, ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὥστε γυναῖκά τινα
 τοῦ πατρὸς ἔχει. Καὶ ὑμεῖς πεφυσιαμένοι ἐστέ; καὶ 2
 οὐχὶ μᾶλλον ἐπειθήσατε, ἵνα ἄρθῃ ἐκ μέσου ὑμῶν
 ὁ τὸ ἔργον τοῦτο· ποιήσας; Ἐγὼ μὲν γὰρ ὥς ἀπὸν 3
 τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κίκρικα ὡς

13. ~ δυσφημούμενοι, ὥσπερ ἐκ πατάσματα

14. ~ νουθετῶν. 16. add. καθὼς ἐγὼ Χριστοῦ.

19. τὸν πεφυσιαμένον, 1. † ἀναμάζεται 2. γ. ἐξα-
 ρθῇ ~ ἀπράξας; 3. ~ ὡς

- 4 παρὼν, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον, ἵν' ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ¹ (συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἑμοῦ πνεύματος,) σὺν τῇ δυνάμει τοῦ
 5 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα
 6 σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε, ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον
 7 τὸ φύραμα ἵζυμοι; Ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾗτε ἰόν φύραμα, καθὼς ἐστὶ ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ
 8 πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός. Ὡστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ ἰστορίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εὐλεικρινείας καὶ
 9 ἀληθείας. Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ
 10 συναναμίγνυσθαι πόρνοις. Καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἄρπαξι, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ¹¹ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ
 11 κόσμου ἐξελθεῖν. Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν, μὴ συναναμίγνυσθαι, ἵάν τις, ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος, ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορὸς, ἢ μέθυ-
 12 σος, ἢ ἄρπαξ· τῷ τοιοῦτῳ μηδὲ συνεισθῇ. Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς
 13 κρίνετε; Τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρίνει. Ἐξάρατε τὸν ¹¹ πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.
- 6 Τολμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνισθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων;
 2 Ἡ οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινούσι; καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοι ἐστε κριτηρίων

4. (ἐν τῷ ὀνόματι . . . Χριστοῦ, συναχθέντων . . . πνεύματος,) ¹ (συναχθέντων . . . πνεύματος σὺν . . . Χριστοῦ,) 6. ὠδολοῖ; 7. † οὐν
 " ὑπὲρ ἡμῶν ¹¹ r. ἐτύθη, 8. πορνείας,
 10. καὶ ¹¹ καὶ ¹¹ ὀφείλετε 11. r. ἢ
 12. καὶ ¹¹ Οὐχί. Τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε, τοὺς δὲ
 13. r. κρίνει. ¹¹ r. καὶ ἐξαλείψετε ¹¹ Corj. πόρνον
 2. r. sm. Ἡ

ἐλαχίστων; Οὐκ οἶδατε, ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; μή- 3
 τιγε βιωτικά; Βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια εἶν' ἔχητε, 4
 τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθί-
 ζετε; Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ ' ἐν 5
 ὑμῖν σοφὸς " οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνὰ μέ-
 σοι τοῦ ἀδελφοῦ " αὐτοῦ; ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελ- 6
 φοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο· ἐπὶ ἀπίστων; Ἦδη μὲν οὖν 7
 ὅλως ἤτημα ' ὑμῖν ἐστιν, ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυ-
 τῶν. Διατί οὐχὶ μαῶλλον ἀδικῆσθε; διατί οὐχὶ μαῶ-
 λον ἀποστρεψθε; Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε, καὶ ἀποστε- 8
 ρεῖτε, καὶ ' ταῦτα ἀδελφούς. Ἦ οὐκ οἶδατε, ὅτι ἀδι- 9
 ποι Θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾷ-
 σθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχαῖ,
 οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενοκοῖται, οὔτε κλίπται, οὔτι 10
 πλεονέκται, αὐτε μίσθιοι. οὐ λοιδοροί, οὐχ ἄρπαγες,
 βασιλείαν Θεοῦ ' οὐ κληρονομήσουσι. Καὶ ταῦτά τινες 11
 ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιασθήτε, ἀλλ' ἐδι-
 καιώθητε ἐν τῇ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῇ
 πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πάντα μοι ' ἐξεστίν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάν- 12
 τα μοι ' ἐξεστίν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ
 τινος. Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς 13
 βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργή-
 σει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῇ κυρίῳ, καὶ
 ὁ κύριος τῇ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν κύριον ἡγάρι, 14
 καὶ ' ἡμᾶς ἐξεγερῇ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶ- 15
 दाτε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; ἄρας
 οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ
 γένοιτο. Ἦ οὐκ οἶδατε, ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, 16
 ἐν σῶμά ἐστιν; (ἴσονται γὰρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα
 μίαν) ὁ δὲ κολλώμενος τῇ κυρίῳ, ἐν πνευμά ἐστι; 17

5. *τ. ἐστιν* " → οὐδὲ εἷς, *Al. transp.* " *add. καὶ*
τοῦ ἀδελφοῦ 7. † ἐν 8. ~ τοῦτο 10. → οὐ
 12. ἐξεστίν; 14. *τ. ὑμᾶς* 15. ἄρα 16. *om.* Ἦ

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ
 19 εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἶδατε, ὅτι τὸ
 20 σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματος ἐστίν,
 οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὶ ἑαυτῶν; Ἠγοράσθη-
 τε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε ὃ δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι
 ὑμῶν".

7 Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπων γυναι-
 2 κὸς μὴ ἄπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν
 3 ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχειτω, καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα
 4 ἔχειτω. Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδίδωτω·
 ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου
 σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ὁμοίως δὲ καὶ
 ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ
 5 γυνή. Μὴ ἀποστρεφίτε ἀλλήλους, εἰ μήτι ἂν ἐκ συμ-
 φώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα ὁ σχολάσῃτε " τῇ προσευχῇ
 καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ " ἦτε, ἵνα μὴ πειράξῃ ὑμᾶς
 6 ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκрасίαν ὑμῶν. Τοῦτο δὲ λέγω
 7 κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. Θέλω γὰρ πάν-
 τας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτόν". Ἄλλ' ἕκαστος
 ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ Θεοῦ, " ὅς μὲν οὕτως, ὅς δὲ
 8 οὕτως. Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις· κα-
 9 λὸν αὐτοῖς, ἐὰν μένωσιν ὡς καὶ ἐγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρα-
 τεύονται, γαμησάτωσαν· κρεῖσσοι γὰρ ἐστὶ γαμῆσαι,
 10 ἢ πυροῦσθαι. Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ
 ἐγὼ, ἀλλ' ὁ κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῇ-
 11 ναι, (ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ, μείτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀν-
 δρὶ καταλλαγήτω) καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφίεναι.

19. Ὡτὰ σώματα 20. δὴ ἄρα τὸν ΑΙ. δὴ, ἄρατε τὸν
 ΑΙ. καὶ ἄρατε τὸν " † καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν,
 αἵτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ. 3. r. ὀφειλομένην εὐνοίαν
 5. r. σχολάζετε " † τῇ ἡσυχίᾳ καὶ " r. συνέρχε-
 σθε, ΑΙ. συνέρχεσθε, 7. ~ δὲ " add. ἐν ἐγκρατείᾳ.
 " ὁ . . . ὁ 8. † ἐστίν, 9. Ὡγαμῶν,

Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελ- 12
 φὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν
 μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφίετω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει 13
 ἄνδρα ἄπιστον, καὶ ἂν αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐ-
 τῆς, μὴ ἀφίετω ἂν αὐτόν. Ἠγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπι- 14
 στος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος
 ἐν τῷ ἄνδρī· ἐπεὶ ἅρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά
 ἔστι, ἣν δὲ ἁγία ἔστιν. Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, 15
 χωρίζεσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν
 τοῖς τοιοῦτοις. Ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.
 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας 16
 ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; Εἰ μὴ ἐκάστω ὡς ἐμέ- 17
 ρισιν ὁ κύριος, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Θεός, οὕτω
 περιπατεῖτω. Καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις
 διατάσσομαι. Περιτετμημένος τις ἐκλήθη, μὴ ἐπιστά- 18
 σθω ἐν ἀκροβυστία τις ἐκλήθη, μὴ περιτεμνίσθω.
 Ἡ περιτομὴ οὐδὲν ἔστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἔστιν, 19
 ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει 20
 ἣ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. Δοῦλος ἐκλήθη, μὴ σοι 21
 μελίτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μάλ-
 λον χρῆσαι. Ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἄπε- 22
 λυθεὶς κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κλη-
 θεὶς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ. Τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ 23
 γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων. Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, 24
 ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ. Περὶ δὲ 25
 τῶν παρθένων, ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω γνώμην
 δὲ δίδωμι, ὡς ἡλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι.
 Νομίζω οὖν, τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐπιστά- 26
 σαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.
 Δέδουσαι γυναικί, μὴ ζητεῖ λύσιν· λείψαι ἀπὸ γυναι- 27

13. εἴ τις " ~ οὗτος " ~ τὸν ἄνδρα. 14. add. τῇ πι-
 στῇ " ἀδελφῷ. Al. ἀνδρὶ τῷ πιστῷ. 16. σώ-
 σεις, ἢ μή; Ἐκάστω 17. r. Θεός, " r. κύριος,
 24. † τῷ

28 πὸς, μὴ ζῆτει γυναῖκα. Ἐὰν δὲ καὶ ἡ γῆμης, οὐχ ἡμαρ-
 29 τες· καὶ ἐὰν γῆμη ἢ παρθένος, οὐχ ἡμαρτε· θλίψιν
 δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδο-
 30 μαι. Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς ἡ συνισταλ-
 μένος τὸ λοιπὸν ἐστίν· ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας,
 31 ὥς μὴ ἔχοντες ᾧσι· καὶ οἱ κλαίοντες, ὥς μὴ κλαίον-
 32 τες· καὶ οἱ χαίροντες, ὥς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγο-
 33 ράζοντες, ὥς μὴ κατέχοντες· καὶ οἱ χρώμενοι τῇ
 34 κόσμῳ τούτῳ, ὥς μὴ καταχρώμενοι. Παράγει γὰρ
 35 τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερι-
 μνους εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, πῶς
 36 ἀρέσει τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κό-
 37 σμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί. Μεμέρισται ἡ γυνή
 καὶ ἡ παρθένος· ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου, ἵνα
 ἡ ἀγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα με-
 38 ριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί. Τοῦτο
 δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐκ ἵνα βρό-
 χον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐ-
 39 πάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστας. Εἰ δὲ τις ἀσχη-
 μονεῖ ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἡ ὑπέρα-
 κμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι· ὁ θέλει ποιῆται,
 37 οὐχ ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν. Ὅς δὲ ἴστηκεν ἰδραῖος
 ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει
 38 περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο ἐκκρίκει ἐν τῇ
 καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, κα-
 39 λῶς ποιῇ. Ὡστε καὶ ὁ ἐγκαμίζων, καλῶς ποιῇ·

28. λάβης γυναῖκα, 29. † ὅτι ἡ συνισταλμένος·
 (ἡ συνισταλμένος ἐστίν) τὸ λοιπὸν, ἵνα (ἡ τὸ λοι-
 πὸν ἐστίν, ἵνα) 31. τὸν κόσμον ὥς 33. 34. ~ τῇ
 γυναικί. Καὶ μεμέρισται καὶ ἡ γυνή. Ἡ ἄγαμος
 (ἡ παρθένος ἡ παρθένος ἡ ἄγαμος) μερι-
 μνᾷ *Al.* ~ τῇ γυναικί, καὶ μεμέρισται. Καὶ ἡ γυνή
 ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ 35. γ. εὐπρόσδερον 37. → ἰδραῖος
Al. transp. 38. ~ γαμίζων,

"καὶ ὁ μὴ γαμίζων, κρείσσον ποιεῖ. Γυνὴ δίδε- 39
ται ' ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· εἰ δὲ κοιμη-
θῇ ὁ ἀνὴρ " αὐτῆς, ἐλευθέρᾳ ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι,
μόνον ἐν κυρίῳ. Μακαριωτέρα δὲ ἐστίν, εἰ οὕτω 40
μείνη, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ καὶ γὰρ πνεῦμα
θεοῦ ἔχειν.

Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, 'οἶδαμεν· (ὅτι πάντες 8
γινῶσιν ἔχομεν· ἢ γινῶσις φυσιοῖ, ἢ δὲ ἀγάπη οἰκο-
δομεῖ· εἰ ' δέ τις δοκεῖ " εἰδέναι τι, οὐδέπω " οὐδὲν 2
ἔγνωκε καθὼς δεῖ γινῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν, 3
οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ·) περὶ τῆς βρώσεως αὖν 4
τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν, ὅτι οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κό-
σμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς ' ἕτερος, εἰ μὴ εἷς. Καὶ γὰρ 5
εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ
' γῆς· (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί·)
ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεός, ὁ πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ 6
ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, ' δι'
οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς " δι' αὐτοῦ." " Ἀλλ' οὐκ ἐν 7
πᾶσιν ἢ γινῶσις· τινὲς δὲ τῇ ' συνειδήσει τοῦ εἰδῶλου
ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτοι ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνειδήσις
αὐτῶν, ἀσθενὴς οὖσα, μολύνεται. Βρῶμα δὲ 8
ἡμᾶς οὐ ' παρίστησι τῷ θεῷ· οὔτε " γὰρ εἰὼν φάγω-
μεν, περισσεύομεν· οὔτε εἰὼν μὴ φάγωμεν, ὑστερού-
μεθα. Βλέπετε δὲ, μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσ- 9
κομμα γένηται τοῖς ' ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σέ, 10
τὸν ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ
ἡ συνειδήσις αὐτοῦ, ἀνθενοῦς ὄντος, οἰκοδομηθήσεται

38. r. ὁ δὲ μὴ ἐγκαμίζων, 39. † νόμος " αὐ-
τῆς, 1. οἶδαμεν, ὅτι πάντες γινῶσιν ἔχομεν· (ἢ
γινῶσις 2. ≡ δέ " ἔγνωκεῖν " → οὐδὲν
4. ≡ ἕτερος, 5. † τῆς 6. δι' ὃν " δι' αὐτόν.
" add. καὶ ἐν πνεῦμα ἁγίῳ, ἐν ᾧ τὰ πάντα, καὶ
ἡμεῖς ἐν αὐτῷ. 7. ~ συνηθεία 8. ~ παραστήσει ΑΙ.
συνίστησι " om. γὰρ 9. ~ ἀσθενέσιν.

- 11 εἰς τὸ τὰ ἰδωλόθυτα ἐσθίειν; καὶ ἀποκρίνεται ὁ ἀσθε-
 12 νῶν ἀδελφὸς ' ἐπὶ τῇ σῇ " γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέ-
 13 θανεν. Οὕτω δὲ, ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ
 τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χρι-
 13 στὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν
 ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα
 μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.
 9 ' Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐχὶ
 Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν κύριον ἡμῶν ἰάρακα; οὐ τὸ ἔρ-
 2 γον μου ὑμεῖς ἴστε ἐν κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ
 ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς
 3 ἀποστολῆς ὑμεῖς ἴστε ἐν ' κυρίῳ· ἡ ἐμὴ ἀπολογία ταῖς
 4 ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξου-
 5 σίαν φαγεῖν καὶ πίνειν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν ' ἀδελ-
 5 φὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι,
 6 καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου, καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ
 καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἔξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζε-
 7 σθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτί; τίς φυ-
 τεύει ἀμπελῶνα, καὶ ' ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει;
 ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποι-
 8 μνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ;
 9 ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; ' Ἐν γὰρ τῷ Μωϋ-
 σίῳι νόμῳ γέγραπται· Οὐ κημῶσεις βοῶν ἀλοῶντα.
 10 Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέ-
 γει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ' ἐπ' ἐλπίδι ἐφείλει ὁ
 ἀροτριῶν ἀροτρίαν· καὶ ὁ ἀλοῶν, " ἐπ' ἐλπίδι τοῦ
 11 μετέχειν. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἱσπεύραμεν,

11. ~ ἐν " βράσει, 1. γ. ~ Οὐκ εἰμὶ ἀπόστο-
 λος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; 2. κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ . . . αὐ-
 τη ἐστί· μὴ 5. ἀδελφὰς γυναῖκας ΑΙ. γυναῖκας
 7. τὸν καρπὸν 8. ~ ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει;
 9. Γέγραπται γάρ· Οὐ κημῶσεις 10. Cogh. ἐπ' ἐλ-
 πίδι, ὁ ἀροτριῶν καὶ ὁ ἀλοῶν, ἐπ' ἐλπίδι τοῦ με-
 τέχειν. " γ. τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι.

μέγα, εἰ ἤρκεις ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θείσομαι; Εἰ ἄλλοι 11
 τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ'
 οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στή-
 γομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
 Χριστοῦ. Οὐκ οἶδατε, ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐν 12
 τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύον-
 τες, τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; Οὐκ καὶ ὁ κῆ- 14
 ρος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐν
 τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. Ἐγὼ δὲ ὡς ἐχρημαίω οὐδενὶ 15
 πούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτω γένηται ἐν
 ἡμοῖς· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθαιεῖν, ἢ τὸ κακῶς
 χηρᾶς μου ἵνα τις κενώσῃ. Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζομαι, 16
 ὅσα ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται
 οὐαὶ ἢ γάρ μοι ἐστίν,· εἰ μὴ εὐαγγελίζομαι. Εἰ 17
 γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράττω, μισθὸς ἔχω· εἰ δὲ ἄκω,
 οἰκονομίαν πεπίστευμαι. Τίς οὖν μοι ἐστίν ὁ μι- 18
 σθός; Ἰνὸς εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον ἤσκη τὸ εὐαγ-
 γέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὰ μὴ καταχρησάσθαι τῇ
 ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἐλευθερός γὰρ ὢν 19
 ἐν πάσῃ, πᾶσι ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείο-
 ντας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς ἰου- 20
 δαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω τοῖς ὑπὸ νόμῳ ὡς
 ὑπὸ νόμον, (μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον,) ἵνα τοὺς ὑπὸ
 νόμῳ κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἀνό- 21
 μος· Δεῶν, ἀλλ' ἐνομος ὁ Χριστῷ,) ἵνα ἢ κερδήσω ἀνό-
 μους· ἐγενόμην ταῖς ἀσθενέσι ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς 22
 ἀσθενεῖς κερδήσω· ταῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα
 ἢ πᾶσιν τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγ- 23

13. ~ παρεδρεύοντες, 15. r. οὐδενὶ ἐχρησάμην τού-
 των. 16. χάρις· ἢ r. δὲ 17. εἰ δὲ ἄκων οἰκονο-
 μίαν πεπίστευμαι, τίς οὖν 18. ~ τοῦ Χριστοῦ,
 20. r. sm. μὴ ὢν αὐτὸς ὑπὸ νόμον, 21. ~ Δεῶν,
 ὁ Χριστοῦ, ἢ ~ κερδανῶ τοὺς 22. → τὰ ἢ πᾶ-
 τας σώσω. 23. ~ Πάντα

24 γίλτον, ἵνα συγκαταβῇς αὐτοῦ γίνομαι. Οὐκ
οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέ-
χουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε,
25 ἵνα καταλάβετε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγ-
κρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον
26 λάβωσιν· ἡμεῖς δὲ, ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω
τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω ποικεύω, ὡς οὐκ ἀέρεα
27 ὄνειρον· ἀλλ' ὑποπιᾶζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλα-
γωγῶ, μήπως ἡ ἄλλοις κερύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γέ-
νομαι.

10 Οὐ θέλω ἄρα ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πα-
τέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τῆς νεφέλης ἦσαν, καὶ πάν-
2 τες διὰ τῆς θαλάσσης διηλθόν, καὶ πάντες εἰς τὸν
Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσ-
3 σῃ, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον,
4 καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· (ἐπὶ τῇ
5 τραφῆν ὁ Χριστός) ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐ-
τῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστράφησαν γὰρ ἐν τῇ
6 ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς
τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς ἀρκεῖναι
7 ἐπαυρήσαν. Μηδὲ εἰδωολάτραι γίνεσθε, καθὼς τι-
νες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν
8 καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν καίζειν. Μηδὲ πορνεύετε,
καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπιον ἐν μιᾷ
9 ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδας. Μηδὲ ἐπικειράζωμεν τὸν
Ἰησοῦν, καθὼς ἡ καὶ τινες αὐτῶν ἐπέρασαν, καὶ ὑπὸ
10 τῶν ὄφειν ἀπώλοντο. Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς ἡ καὶ
τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλο-
11 θρευτοῦ. Ταῦτα δὲ πάντα ὅτι τύποι συνέβαινον ἐκείνοισ·
ἐγγράφη δὲ πρὸς νοθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν

27. ὑποπιᾶζω Al. ὑποπιέζω " Conject. ἄλλους
1. r. δὲ 7. ὑψώσας 9. κύριον, Al. Θεόν
" καὶ 10. καὶ 11. τυπικῶς

αἰώνων κατήντησεν. Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλαπ- 12
 τω μὴ πέσῃ. Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀ- 13
 θρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς τι-
 ρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσῃ σὺν τῇ
 πειρασμῷ καὶ τὴν ἰκθασιν, τοῦ δύνασθαι ὡς ὑπεν- 14
 κεῖν. Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς
 εἰδωλολατρείας. Ὡς φρονίμοις λέγω, κρίνατε ὑμῖς 15
 ὅ φημι. Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, 16
 οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστὶ; τοῖ
 ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ
 "Χριστοῦ ἐστὶν; Ὅτι εἰς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοί 17
 ἴσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.
 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες 18
 τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶ; Τί οὖν 19
 φημι; ὅτι εἶδωλον τί ἐστὶν; ἢ ὅτι εἰδωλόθυτον τί
 ἐστὶν; Ἀλλ', ὅτι ἅ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ 20
 οὐ θεῷ· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων
 γίνεσθαι. Οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ 21
 ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου με-
 τέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων. Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν 22
 κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἴσμεν;

Πάντα ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα 23
 ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ 24
 ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου. Πᾶν τὸ ἐν μακρί- 25
 λω πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες, διὰ τὴν
 συνείδησιν τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐ- 26
 τῆς. Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ δι- 27
 λετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε,
 μηδὲν ἀνακρίνοντες, διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐὰν δέ τις 28

13. add. ὑπενεκεῖν, "† ὑμᾶς 16. εὐχαριστίας
 "κυρίου 19. → ὅτι εἶδωλον τί ἐστὶν; ἢ Al. transp.
 Al. om. ἢ ὅτι εἰδωλόθυτον τί ἐστὶν; 20. ~ ἅ θύου-
 σι, δαιμονίοις θύουσιν, 23. † μοι "† μοι 24. † ἰκα-
 στος. 27. → δέ "add. εἰς δεῖπνον,

ὑμῖν εἶπη· Τοῦτο ἰδωλόθυτόν ἐστι· μὴ ἐσθίετε, δι'
 29 ἐκείνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνειδήσιν." Συνεί-
 δησιν δὲ λέγω, οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἐτέ-
 ρου. Ἰνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης
 30 συνειδήσεως; εἰ ἔγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦ-
 31 μαι ὑπὲρ οὗ ἔγὼ εὐχαριστῶ; Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε
 πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.
 32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλήσι καὶ τῇ
 33 ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ· καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἀρέ-
 σκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν
 11 πολλῶν, ἵνα σωθῶσι. Μιμηταὶ μου γίνεσθε, καθὼς
 καὶ γὰρ Χριστοῦ.

+ 2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μέμνη-
 σθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς παραδόσεις κα-
 3 τέχετε. Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρός ἡ
 κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστι· κεφαλὴ δὲ· γυναικὸς, ὁ ἀνὴρ·
 4 κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός. Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος
 ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καταισχύνει τὴν
 5 κεφαλὴν αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προ-
 φητεύουσα ἀκατακαλύπτῃ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει τὴν
 κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρη-
 6 μένῃ. Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειρά-
 σθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι,
 7 κατακαλυπτέσθω. Ἄνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατα-
 καλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρ-
 8 χων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστίν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ
 9 ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός· καὶ γὰρ οὐκ
 ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄν-
 10 δρα. Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἑξουσίαν ἔχειν ἐπὶ

28. ~ ἰερόθυτόν " † Τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ
 πλῆρωμα αὐτῆς. 30. † δὲ 5. αὐτῆς· ὁ αὐτῆς·

10. add. οὐκ " Corj. ἐξουσίαν ὁ ἐξουσία

τῆς πεφαλῆς, διὰ τοῦς ἁγγέλους. Πλὴν ὅτι γυνή 11
χωρὶς ἀνδρός, οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικός, ἐν κυρίῳ.
Ὡςπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ 12
διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἐν ὑμῖν 13
αὐτοῖς κρίνατε· πρῶτον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακάλυπτον
τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; ἢ οὐδὲ ἡ αὐτὴ ἡ φύσις διδά- 14
σκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾶ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι;
γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾶ, δόξα αὐτῇ ἐστίν; ὅτι ἡ κόμη ἀπὸ 15
περιβολαίου δίδεται ἡ αὐτῇ. Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόση- 16
κος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ
αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς 17
τὸ κριῖτον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε. Πρῶτον 18
μὲν γὰρ, συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀκούω
σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· καὶ μέρος τι πιστεύον-
τες γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα αἱ δοξαίαι 19
φανεροὶ γίνωνται ἐν ὑμῖν. Συνερχομένων οὖν ὑμῶν 20
ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἐστὶ κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν ἕκα- 21
στος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν,
καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει. Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ 22
ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ
Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύετε τοὺς μὴ ἔχον-
τας; Τί ὑμῖν εἶπα; ἐπαιτίσω ὑμᾶς; Ἐν τούτῳ οὐκ 23
ἐπαινῶ. Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου, 24
ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ
ἣ παρεδίδото, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔλα- 24
βε, καὶ εἶπε· Τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν

10. Ὡςπερ ἁγγελαίους. ἢ ὄχλους. 11. γ. οὔτε ἀνὴρ
χωρὶς γυναικός, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός, 14. →
→ αὐτῇ *Al. transp.* 15. → αὐτῇ. 17. Ὡςπερ παραγγέλλων
οὐκ ἐπαινῶ, 18. † τῇ 19. ὅτι. ἐν ὑμῖν
ὅτι. ἐν ὑμῖν, 22. ὑμᾶς ἐν τούτῳ; Οὐκ 24. † Δέ-
ξαι, φάγετε·

"κλώμενοι" τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.
+ 25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπῆσαι, λέγων·
Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῇ ἐμῇ
αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὅσακις ἂν πίνητε, εἰς τὴν
26 ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὅσακις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον
τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον
27 τοῦ κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ" ἔλθῃ. Ὡστε ὅς
ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου
ἀναξίως", ἐνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ ἢ τοῦ αἵμα-
28 τος τοῦ κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἑαυτοῦς
καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτη-
29 ρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρί-
μα ἑαυτοῦ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα
30 τοῦ κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ
31 ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς
32 διακρίνομεν, ἂν ἂν ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ
κυρίου, παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακρι-
33 θῶμεν. Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φα-
34 γεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. Εἰ τις τεινᾷ, ἐν οἴκῳ
ἐσθιέτω· ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνερχῇτο. Τὰ δὲ λοιπὰ,
ὡς ἂν ἔλθω, διατάξωμαι.

12 Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς
2 ἀγνοεῖν. Οἴδατε, ὅτι ἔβην ἤτε, πρὸς τὰ εἰδωλὰ τὰ
3 ἀφωνα, ὡς ἂν ἡγισθε, ἀπαγόμενοι· δὲ γὰρ ἔγωγε ὑμῶν
ἄτι οὐδεὶς ἐν πνεύματι θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα
Ἰησοῦν καὶ οὐδεὶς θάναται ἢ εἰπεῖν κύριον Ἰησοῦν εἰ

24. "οπ. κλώμενοι" ΑΙ. θρυπτόμενοι ΑΙ. διδόμε-
νον· 25. οπ. ὅσακις ἂν πίνητε, 26. = τοῦτο "† ἂν
27. † τοῦτον, "add. τοῦ κυρίου, "r. οπ. τοῦ
29. = ἀναξίως, "οπ. τοῦ κυρίου. 31. ~ δὲ
32. δὲ, ὑπὸ κυρίου παιδ. 34. † δὲ 2. ~ ὅτι ὅτε
ἔβην ἤτε, ΑΙ. ἄτα ἔβην ἤτε, Conj. ὅτι ὅτε ἔβην
ἤτε, ἤτε, "ἄμορφα, 3. ~ λέγει· Ἀνάθεμα Ἰη-
σοῦς· f. Ἰησοῦ· "εἰπεῖν· Κύριος Ἰησοῦς·

μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμά-
 των εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακο-
 νιῶν εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτὸς κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐπεργη-
 μάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτὸς ὁ Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα
 ἐν πᾶσιν. Ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύ-
 ματος πρὸς τὸ συμφέρον· ἢ μὲν γὰρ διὰ τοῦ πνεύ-
 ματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως,
 κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα· ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ
 πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ
 πνεύματι· ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ
 προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ
 γίνη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν. Πάντα
 δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν
 ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βούλεται. Καθάπερ γὰρ τὸ
 σῶμα ἐν ἑστὶ, καὶ μέλη ἔχει πολλὰ, πάντα δὲ τὰ
 μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνός, πολλὰ ὄντα, ἐν ἑστὶ
 σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός. Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ πνεύματι
 ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι,
 εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάν-
 τες εἰς ἐν πνεῦμα ἐποτίσθημεν. Καὶ γὰρ τὸ σῶμα
 οὐκ ἔστιν ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλά. Ἐὰν εἴπῃ ὁ κύριος
 Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ
 τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ
 αὐτός· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώ-
 ματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; Εἰ
 ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, τοῦ ἢ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοή,
 τοῦ ἢ ὁσφρησις; Νυνὶ δὲ ὁ Θεός ἔθετο τὰ μέλη, ἐν
 ἑκάστῳ αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν. Εἰ
 δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, τοῦ τὸ σῶμα; Νῦν δὲ

6. † ἔστι 10. ἐνέργεια δυνάμεως, 11. *om.* ἰδίᾳ *Al.*
 ἰδία 12. τοῦ ἑνός, 13. Ὡς ἐν πνεῦμα ἐποτίσθη-
 μεν. *Al.* ἐν *f.* εἰς ἐν πόμα ἐποτίσθημεν. *Al.* εἰς ἐν
 πνεῦμα ἐφοτίσθημεν. *Al.* ἐν σῶμά ἴσμεν.

21 πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. Οὐ δύναται ὁ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρί· Χρεῖαν σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἢ
 22 κεφαλὴ τοῖς ποσὶ· Χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. Ἀλλὰ πολλοὶ μᾶλλον τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι· καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσοτέραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει· τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν, οὐ χρεῖαν ἔχει.
 23 Ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὥστε
 24 ροῦντι περισσοτέραν δοῦν τιμὴν, ἵνα μὴ ἦ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι
 25 τὰ μέλη. Καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα
 26 τὰ μέλη. Ὑμεῖς δὲ ἴστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ
 27 τῶν μερῶν. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 28 πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, ἔτα χαρίσματα ἰαμάτων,
 29 ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες, ἀπόστολοι; μὴ πάντες, προφῆται; μὴ πάντες, διδασκαλοι;
 30 μὴ πάντες, δυνάμεις; μὴ πάντες, χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες, γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ
 31 πάντες, διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

13 Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ἡ γέγονα χαλκὸς ἢ ἥων
 2 ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἰὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαι τὴν γνῶσιν, καὶ ἰὰν ἔχω πᾶσαι τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἰὰν ἡ ψαμίσω πάντα

21. † δὲ ὁ r. om. ὁ 24. add. τιμῆς. 25. σχίσματα.

26. συμπάσχη ... συγχαίρη 27. μέλους. 29. ἀπόστολοι 31. μείζονα. 1. ἐν εἰμι ἢ χαλκός.

3. r. ψαμίζω

τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἴαν παραδῶ τὰ σῆμά μου, ἵνα
 "καυθῶμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελησάμην.
 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη ἐμὴ 4
 λοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περιερίευνται, οὐ φουσιουται, οὐ 5
 ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ
 λογιζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐκ τῆ ἀδικίας, συγχά- 6
 ρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ, πάντα στείγει, πάντα πιστεύει 7
 πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε 8
 ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε
 γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνώσις, καταργηθήσεται.
 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφη- 9
 τεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρ- 10
 ρους καταργηθήσεται. "Ὅτι ἡμῖν νῆπιος, ὡς νηπίος 11
 ἐλάλουν, ὡς νηπίος ἐφρόνουν, ὡς νηπίος ἐλογιζόμεθα
 ὅτι δὲ γέγονα ἀνήρ, πατήρηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέ- 12
 ποῦμεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσάπτρου "ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ
 πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους,
 τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθη. Νυνὶ 13
 δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων
 δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Διώκετε τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, 14
 μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσει, 1
 οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ· ἀλλὰ τῷ θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει,
 "πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια· ὁ δὲ προφητεύων, αὐτῷ 3
 ποῖς λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν.
 Ὁ λαλῶν γλώσσει, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, 4
 ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλῶν 5
 γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μίζετε γὰρ 6
 προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτός ἐστι μὴ διαμα-
 νεύη, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ. Νυνὶ δὲ, ἀδελ- 6
 φοί, ἴαν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς

3. "καυχῶμαι, 5. τὸ μὴ ἑαυτῆς, 7. στείγει,
 9. ὡδὲ 10. → τότε 12. → γὰρ "add. ὡς f. καὶ
 2. γλώσσαις, "πνεῦμα 4. γλώσσαις,

ἀπολήσῃ, ἢ ἐν μὴ ὑμῶν λαλήσῃ ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν
 7 γνῶσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδασκῇ; "Ὅμως τὰ ἀφ' ἡ-
 χα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἢ ἄν δια-
 στολῇ τοῖς φθόγγουσιν μὴ "δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ
 8 αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον; καὶ γὰρ ἢ ἄδῃ
 φωνὴν σάλπιγγ' ἢ, τίς περισκευάσεται εἰς πόλεμον;
 9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἢ μὴ εὐσημοὶ λό-
 γον δότε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔτι σὺ
 10 γὰρ εἰς αἴτια λαλοῦντες. Ταυτὰ, εἰ τύχαι, γένη
 φωνῶν ἔστιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν 'αὐτῶν ἄφρονος.
 11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἵσταμαι ἐπὶ
 λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ λαλῶν, 'ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.
 12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, εἰτεὶ ζηλωταὶ ἔστε 'πνευμάτων, πρὸς
 τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα "περισπού-
 13 ῃ. Διότι, ὁ λαλῶν γλώσση, προσευχέσθαι ἵνα διε-
 14 μησῇ. Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνεῦμά
 15 μου προσεύχεται, ὃ δὲ τοῦς μου ἀκαρπὸς ἐστίν. Τί
 οὖν ἔστι; Προσεύχομαι τῷ πνεύματι, προσεύχομαι δὲ
 καὶ τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ.
 16 Ἐπεὶ, ἐὰν εὐλογῇς 'τῷ πνεύματι, ὁ ἀνακληρῶν τοῦ
 τόπου τοῦ ἰδίου τοῦ πῶς ἔρῃ τὸ ἄρῃ ἐπὶ τῇ σῇ εὐχα-
 17 ριστίᾳ; εἰσιδὲ τί λέγουσιν οὐκ οἶδ'. Σὺ μὲν γὰρ καὶ
 18 ὡς εὐχαριστοῖς· ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. Εὐ-
 χαριστῶ τῷ Θεῷ, πάντως ὑμῶν πολλόν "γλώσσας
 19 λαλῶν· ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ δέλω πίντε λόγους· διὰ
 τοῦ νόου μου λαλήσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω; ἢ
 20 μουρεῖς λόγους ἐν γλώσσῃ. Ἀδελφοί, μὴ παιδιὰ γίνε-
 σθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ ἀκρίβει ἡγιάζετε ταῖς δι-
 21 φρεσίν τέλει· γίνεσθε. Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται "Ὅτι
 ἐν ἑτερογλώσσαις καὶ ἐν χαίλεσιν "ἑτέραις λαλήσω

7. Cogh. Ὅμως f. Ὅμοιος "Ἐδιδῶ, 10. → αὐτῶν

11. om. ἐν 12. πνευματικῶν; "προφητεῖατε.

16. → τῷ 18. τ μου, "Ἐγλώσση 19. Ἐν τῷ νοῖ μου

21. ἑτέροις γλώσσαις "ἑτέροις

τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου,
λέγει κύριος. "Ὡστε αἱ γλώσσαι εἰς σημεῖον εἰσιν, ὡς 22
τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία
οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν. Ἐὰν οὖν 23
συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ πάντες
γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται, ἡ ἄπιστοι,
οὐκ ἰροῦσιν, ὅτι μαίνεσθε; Ἐὰν δὲ πάντες προφη- 24
τεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος, ἡ ἰδιώτης, ἐλεγχο-
ται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, τὰ κρυ- 25
πὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτω πι-
στὼν ἐπὶ προσώπῳ προσκυνήσῃ τῷ θεῷ, ἀπαγγέλλει
+ ὅτι ὁ θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι. Τί οὖν ἐστίν, ἀδελ- 26
φοί; "Όταν συνέρχῃσθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει,
διδασχὴν ἔχει, γλώσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμη-
νεῖαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν ἵγνίσθω. Εἴ τι 27
γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς,
καὶ ἀνὰ μέρος· καὶ εἰς διερμηνεύτω. Ἐὰν δὲ μὴ ἡ 28
διερμηνευτὴς, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· αὐτῷ δὲ λαλεῖτω
καὶ τῷ θεῷ. Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλεῖτωσαν, 29
καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν· ἐὰν δὲ ἄλλῃ ἀποκα- 30
λυφθῇ καθημίην, ὁ πρῶτος σιγάτω. Δύνασθε γὰρ 31
καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μαθηάσω-
καὶ πάντες παρακαλῶνται. Καὶ ἡ πνεύματα προφητῶν 32
προφήταις ὑποτάσσεται· οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ 33
θεός, ἀλλ' εἰρήνης. Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλη-
σίαις τῶν ἁγίων, αἱ γυναῖκες ἡ ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλη- 34
σίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἡ ἐπιτίτραπται αὐταῖς λα-
λεῖν, ἀλλ' ἡ ὑποτάσσεται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.
Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας 35

23. om. ἡ ἄπιστοι. 25. † καὶ οὕτω 26. γ. γνέσθω.
29. om. οἱ 32. Ὑπνεῦμα 33. εἰρήνης, ὡς ἐν π. τ.
ἐκκλ. τ. ἁγίων. Αἱ γυναῖκες 34 et 35. transp. post
vi. 40. 34. " → ὑμῶν " Ὡς ἐπιτίτραπται " ὑπο-
τάσσεται

ἵκεν ἀτάτως· αἰσχροὶ γάρ ἐστι ἡ γυναιξὶν ἐν ἐκκλη-
 36 σία λαλεῖν. Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξηλθεν·
 37 ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν· Εἴ τις δοκῇ
 προφήτης εἶναι ἢ πνευματικός, ἐπιγινώσκτω ἃ γρά-
 38 φω ὑμῖν, ὅτι ἡ κυρίου ἑστὶν ἐντολαί· εἰ δέ τις ἀγνοῇ,
 39 ἀγνοείτω. Ὡστε, ἀδελφοί, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν,
 40 καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε πάντα ὃ ἐν-
 σχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

15 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐγ-
 γελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἰστή-
 2 κατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε· (τίνι λόγῳ εὐγγελισά-
 μην ὑμῖν ἢ ἐκτέλετε) ἐκτὸς εἰ μὴ εἰς ἐπίσταται.
 3 Παρίδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον·
 ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ
 4 τὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἰτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ
 5 τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ᾤφθη Κηφᾶ,
 6 εἶτα τοῖς δώδεκα. Ἐπειτα ᾤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις
 ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρ-
 7 τι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἐπειτα ᾤφθη Ἰακώ-
 8 βω· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν. Ἐσχάτοι δὲ πάν-
 9 των, ὥσπερ ἐν τῷ ἐκτρώματι, ᾤφθη καὶ ἐγώ. (Ἐγὼ
 γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ
 ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἰδὼσα τὴν ἐκκλη-
 10 σίαν τοῦ Θεοῦ. / Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμὶ ὃ εἰμι· καὶ ἡ
 χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ πε-
 ρισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοίτασα· οὐκ ἐγὼ δὲ,
 + 11 ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.) Εἴτε οὖν ἐγὼ,
 εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτως κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύ-
 12 σατε. Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν

35. ~ ὡς γυναικὶ 37. + τοῦ "ἵστιν ἐντολή· Αἱ. ἵστιν
 f. εἰσιν ἀνακε ἐντολαί· 38. ἀγνοεῖται. Αἱ. conj.
 ἀγνοεῖσθω. 40. r. → δὲ 2. (τίνι... ὑμῖν,) "ὁφεί-
 λετε κατέχειν· 8. ~ ὥσπερ ἐν τῷ 10. πτωχὴ οὐκ
 ἐγενήθη,

ἐγὼ γινώσκω, ὡς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάστασις
 νεκρῶν οὐκ ἔστιν· Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, 13
 οὐδὲ Χριστὸς ἐγὼ γινώσκω· αἱ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγὼ γινώσκω, 14
 κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, καὶ ἡ πίστις
 ἡμῶν. Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδοκέρυτρες τοῦ Θεοῦ 15
 ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἤγειρε τὸν Χρι-
 στὸν, ὃν οὐκ ἤγειρεν, ἢ ἢ ἢ νεκροὶ οὐκ ἐγείρον-
 ται. Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς 16
 ἐγὼ γινώσκω· αἱ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγὼ γινώσκω, καὶ οὐκ ἔστι 17
 πίστις ὑμῶν ἐπὶ ἐπὶ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν ἄρα 18
 καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο. Εἰ ἐν τῇ 19
 ζωῇ ταύτῃ ἡλικιώτες ἐσμεν ἐν Χριστῷ μέλλοι, ἔλττω
 ὅσοι πάντων ἀνθρώπων ἐσμεν. Νυνὶ δὲ Χριστὸς 20
 ἐγὼ γινώσκω ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κοιμηθέντων·
 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ Θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου 21
 πᾶσι ἀνάστασις νεκρῶν. Ὡς περὶ γὰρ ἐν τῷ Ἀδάμ πᾶσι 22
 τὸ ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες
 ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι 23
 ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα αἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ κτ-
 ρουσίᾳ αὐτοῦ· εἴτα τὸ τέλος, ὅταν ἡ παραδοχὴ τῇ βασι- 24
 λείᾳ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρ-
 χὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν 25
 βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ
 τοὺς πόδας ἡ αὐτοῦ. Ἐσχάτος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ 26
 Θάνατος· πάντα γὰρ ὑποτάσσονται ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ 27
 Ὅταν δὲ εἴπῃ, ὅτι πάντα ὑποτάσσεται, ὁ δὲ ὅτι
 ἐκτός τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ 28
 ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ
 πατρὸς τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ δὲ
 Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιήσουσι οἱ 29

14. ~ καὶ τὸ " = δὲ " ἡμῶν 15. om. εἴπερ α. v.
 οὐκ ἐγείρονται. 20. † ἐγείρετο. 22. οἱ ἐν τ. π. αὐ-
 τοῦ ἐλπίζοντες 24. ~ παραδοχῇ 25. ~ αὐ-
 τοῦ.

- βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ
 30 ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν; Τί καὶ
 31 ἡμεῖς κινδυνεύομεν πάντες ἕραι; Καθ' ἡμέραν ἀπο-
 θνήσκω, ἢ τὴν ὑμετέραν καύχλησιν ἣν ἔχω ἐν Χρῆ-
 32 στῇ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ κατὰ ἀνθρώπου ἐθι-
 ρισμάχῃσα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; εἰ νεκροὶ
 οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν αὐριοὶ γὰρ ἀπο-
 33 θνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε. Φθείρουσιν ἥδη χρηστὰς
 34 ὁμιλίας κακὰς, Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἀμαρτανεύετε.
 τε ἀγνωσίαν γὰρ θεοῦ τινες ἔχουσι πρὸς ἐπισκοπὴν
 ὑμῶν λέγοντες.
 85 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ
 36 δὲ σώματι ἔρχονται; Ἄφρον· σὺ δ' σπείρεις οὐ ζῶν-
 37 ποιῆται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὁ σπείρων, οὐ τὸ σῶ-
 μα τὸ γενησόμενον σπείρει, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ
 38 τύχῃ, σίτου ἢ τινοσ τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ
 δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησεν, καὶ ἐκάστη τῶν σπέρ-
 39 μάτων τὸ ἴδιον σῶμα. Οὐ πάντα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σὰρξ,
 ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ πτηνῶν·
 40 ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πεπηγνῆ. Καὶ σώματα ἑσάν-
 ρακα καὶ σώματα ἐπίγεια· ἄλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν
 41 ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη
 δόξα ἡλίῳ καὶ ἄλλη δόξα σελήνῃ, καὶ ἄλλη δόξα
 42 ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστὴρος διαφέρει ἐν δόξῃ. Οὕτως
 καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ·
 43 ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται
 ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·
 44 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν.

29. Conj. ἀπ' ἔργων νεκρῶν, " νεκρῶν; εἰ ὁ: ο. οὐκ
 ἐγείρονται, τί " γ. τῶν νεκρῶν; 31. Conj. ἡμετέραν
 32. Conj. ἀνθρώπων " ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγεί-
 ρονται; 33. γ. χρεῖσθ' 36. ζωογονεῖται, 38. τὸ
 39. † σὰρξ " → σὰρξ

Ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι " σῶμα πνευματικόν.
 Οὕτω καὶ γίγρεται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος 45
 Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἑσχάτος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα
 ζωοποιούν. Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ 46
 τὸ ψυχικόν· ἔπειτα τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἄν- 47
 θρωπος, ἐκ γῆς χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ κύ-
 ριος ἐξ οὐρανοῦ. Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊ- 48
 κοί· καὶ οἷος ὁ ἰπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἰπουρά-
 νιοι· καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, 49
 ἑφορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἰπουρανοῦ. Τοῦτο δὲ 50
 φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κλη-
 ρονομεῖσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν
 κληρονομεῖ.

Ἰδού, μυστήριον ὑμῖν λέγω· Πάντες μὲν οὐ κοι- 51
 μηθσόμεθα· πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, ἐν ἀτόμῳ, ἐν 52
 ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἑσχάτῃ σάλπιγγι. (Σαλπίζει
 γὰρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς
 ἀλλαγησόμεθα.) Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσα- 53
 σθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθα-
 νασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθα- 54
 σίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε
 γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνα-
 τος εἰς ὄϊκος. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ 55
 σου, ἄδη, τὸ οἶκος; Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου, ἡ 56
 ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος. Τῷ δὲ 57
 Θεῷ χάρις, τῷ δίδόντι ἡμῖν τὸ οἶκος διὰ τοῦ κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγα- 58

44. Εἰ ἔστι σῶμα ψυχικόν, ἔστι καὶ " → σῶμα
 47. → ὁ κύριος 49. Φορέσωμεν 51. Πάντες μὲν
 (f. μὲν οὖν) κοιμηθσόμεθα· οὐ πάντες δὲ Al. Πάν-
 τες (f. Οἱ πάντες) μὲν κοιμ., πάντες (f. οἱ πάν-
 τες) δὲ Al. Οἱ πάντες μ. οὐ κοιμ., οὐ πάντες δὲ Al.
 Πάντες μὲν ἀναστησόμεθα. οὐ πάντες δὲ 52. ῥοπή
 54. οἶκος.

πῆτοι, ἰδραῖοι γίνεσθε, ἁμαρτανήτοι, περισσεύοντες
ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες, ὅτι ὁ κόπος
ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν κυρίῳ.

16 Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ
διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς
2 ποιήσατε. Κατὰ μίαν ἑσαββάταν ἕκαστος ὑμῶν παρ'
ἑαυτοῦ τιθεῖται, διδάσκοντες ὅτι ἂν εὐδοῦνται ἵνα μὴ
3 ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται. Ὅταν δὲ παραγέ-
νημαι, ὥς ἐὰν ἑδοκιμάσῃτε, δι' ἐπιστολῶν ταύτας
πίμψω ἀπειργνηῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ
4 ἐὰν δὲ ἢ ἀξίον τοῦ καὶ με πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύ-
5 σονται. Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν
6 διέλθω (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι) πρὸς ὑμᾶς δὲ
7 τυχὸν παρεμηνῶ, ἢ καὶ παραχειρῶσω, ἵνα ὑμεῖς με
8 προτίμψητε οὗ ἐὰν πορίωμαι. Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς
ἀρτι ἐν παραδῶν ἰδεῖν ἑλπίζω ἵνα γὰρ χρόνον τινα ἐπι-
9 μείναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἑπιτρέπῃ. Ἐπιμενῶ
9 δὲ ἐν Ἐφίῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς· Δύρα γὰρ μοι
ἀνέφυγε μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολ-
λοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε, ἵνα ἀφόβως γέ-
νηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται ὡς
11 καὶ ἐγώ· μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. Προτίμψατε
δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ
12 αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. Περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ
ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν, ἵνα ἔλθῃ πρὸς
ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα,
13 ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ, ὅταν εὐκαιρήσῃ. Ἐξη-
γῶμεν, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦ-
14·15 σθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γίνεσθε. Παρακαλῶ
δὲ ὑμᾶς, ἀδελφαί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι

2. Ὑσαββάτου 3. δοκιμάσῃτε δι' ἐπιστολῶν, 7. γ. δὲ
"Ἐπιτρέψῃ. 9. ἐνεργής, 11. σπ. μετὰ τῶν ἀδελ-
φῶν. 15. add. καὶ Φορταυνάτου καὶ Ἀρχαϊκοῦ,

ὅστιν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῦ
 ἁγίου ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε 16
 τοῖς ττοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργῶντι καὶ κοπι-
 ᾶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφάνου καὶ 17
 Φορβουράτου καὶ Ἀχαικοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα
 οὗτοι ἀπεπλήρωσαν· ἀπέπαυσαν γὰρ τὸ ἑμὸν πνεῦ- 18
 μα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς ττοιού-
 τους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. 19
 Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρί-
 σκυλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. Ἀσπά- 20
 ζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους
 ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Εἴ τις οὐ φι- 21
 λᾷ τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἦτω ἀνάθεμα· μαρὰ
 ἀθά. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. 23
 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 24
 Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
 ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ
 ΔΕΥΤΕΡΑ.

Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος
 Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ
 τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὔσιν
 ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
 πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

19. add. καὶ οἱ καὶ ξενίζονται. 22. = Ἰησοῦ Χρ-
 στὸν, 24. om. μου " = Ἀμήν.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πά-
 4 σης παρακλήσεως, ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ
 θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς
 ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως, ἧς παρακα-
 5 λούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ· ὅτι καθὼς περισσύνει
 τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ τοῦ
 6 Χριστοῦ περισσύνει καὶ ἡ παρακλήσις ἡμῶν. Εἴτε δι
 θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτη-
 ρίας· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλή-
 7 σεως, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθη-
 μάτων, ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· (καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν
 8 βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν) εἰδότες, ὅτι ὅσπερ κοινοὶ ἴσμεν
 τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως. Οὐ γὰρ
 9 διλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως
 ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερ-
 βολὴν ἐβαρύνθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι
 10 ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκρι-
 μα τοῦ θανάτου ἐσχέκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν
 ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νε-
 11 κρούς· ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσαστο ἡμᾶς, καὶ
 12 ῥύσεται· εἰς ὃν ἐλπίκαμεν, ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται, συν-
 πορευομένων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ
 πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν
 εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον

5. r. om. τοῦ 6. r. τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ
 τῶν αὐτῶν παθημάτων, ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴ-
 τε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως
 καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν.
 Al. ὅτῃς ἐνεργ. ἐν ὑπομ. r. αὐτῶν παθημ. ὧν καὶ
 ἡμεῖς πάσχομεν καὶ ἡ ἐλπίς ἡμ. βεβ. ὑπὲρ ὑμῶν
 εἴτε παρακαλούμεθα ὑπὲρ τ. ὑ. παρακλ. καὶ σωτη-
 ρίας· εἰδότες 8. ὡς περὶ "ἡμῶν 10. καὶ ῥύσ-
 εται· Al. om.

τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁγιότητι καὶ ἀληθει-
 ρίᾳ Θεοῦ, (οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι
 Θεοῦ) ἀνιστρέφημεν ἐν τῇ πόσει, περισσεύοντες δὲ
 πρὸς ὑμᾶς. Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομαι ὑμῶν, ἀλλ' ἡ α' 13
 ἀναγινώσκετε, ἣ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλατίζω δὲ, ὅτι
 καὶ ἕως τέλους ἐπιγινώσκεσθε, καθὼς καὶ ἐπύκναιτε ἐν
 ἡμᾶς ἀπὸ μέρους· ὅτι πύκνωμα ὑμῶν ἴσμεν καθόλου
 καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ.

Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμασθα πρὸς ὑμᾶς 14
 ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν ἡμεῖς ἔχημεν καὶ διὰ
 ὑμῶν· δευτέραν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μα-
 κεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆ-
 ναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Τοῦτο οὖν ἐβουλευόμενοι, μέν τι
 αἶρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμεθα· ἡ δ' ἐβουλευόμεθα, πρὸς
 σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἡ παρ' ἡμῶν τὸ καὶ καὶ καὶ
 τὸ αὐτὸ οὐ· Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ἐπὶ πρὸς 15
 ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο καὶ καὶ αὐτὸ. Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς 16
 Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐν ὑμῶν δι' ἡμῶν παροχθίας, (δι'
 ἡμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου,) οὐκ ἐγένετο καὶ
 καὶ οὐ, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν, (ὅσαι γὰρ ἐταρ-
 χεῖται Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ καὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀρῆναι)
 τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς ἐν
 συν ὑμῖν εἰς Χριστόν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός· ὁ καὶ ἐν
 σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύ-
 ματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρας 17
 τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τῇ ἐμῇ ψυχῇ, ὅτι φιλώ-
 μενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον· οὐχ ὅτι κεν 18
 εἰσέυομαι ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἴσμεν τῆς
 χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἰσθήκατε. Ἐπειτα δὲ 19
 ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν.

12. ἀγιότητι 13. καὶ 15. χαρὰν 16. Ὁ ἀπὸ τοῦ
 17. ~ βουλόμενος, " Conj. τὸ καὶ οὐ, καὶ τὸ αὐτὸ καὶ
 18. ~ ἴσκει 20. καὶ δι' αὐτῶν τὸ. Αἱ ἐν αὐτῷ καὶ δι' αὐ-
 τοῦ τῷ

- 2· Εἰ γὰρ ὅγῃ λυτῷ ὑμᾶς, καὶ τίς ἴσταιν ὁ εὐφρασίαν
 3· με, εἰ μὴ ὁ λυτούμενος ἐξ ἑαυτοῦ; Καὶ ἔγραψα ὑμῖν
 ταῦτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπη ἔχω ἀφ' ἧν ἴδαι με
 χαίρειν· πεποιδώς ἐπὶ πάπας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ
 4· πάντων ὑμῶν ἴσται. Ἐπεὶ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ
 συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων,
 οὐχ ἵνα λογηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε, ἣν
 ἔχω περισσotέρας εἰς ὑμᾶς.
 5· Εἰ δέ τις λελόσῃκεν, οὐκ ἐμὲ λελύτῃκεν, ἀλλ'
 6· ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς. Ἰκανὸν
 τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτιμία αὐτῇ ἢ ὑπὸ τῶν πλειόνων
 7· ὅστις τοῦτοντιον μαῶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακα-
 λῆσαι, μήπως τῇ περισσotέρῃ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦ-
 8· τος. Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.
 9· Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν,
 10· εἰ εἰς πάντα ὑπήκαοί ἴσται. Ὡς δέ τι χαρίζισθαι, καὶ
 ἰγῶ καὶ γὰρ ἰγῶ ὃ κεχάρισμαι, εἴ τι κεχάρισμαι,
 11· δι' ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ ἵνα μὴ πλεονεκτε-
 θῶμαι ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· ἐγὼ γὰρ αὐτοῦ τὰ ἰσῃματα
 ἀγνοοῦμαι.
 12· Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρακάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
 Χριστοῦ, καὶ δύρας μοι ἀνεφργμένης ἐν κυρίῳ, οὐκ
 ἔσχηκα ἀνίσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὐρεῖν με
 13· τίτοι τὸν ἀδελφόν μου· ἀλλὰ ἀποσταζάμενος αὐτοῖς,
 ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.
 14· Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς
 ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ
 15· φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ. Ὅτι Χριστοῦ
 εὐωδία ἴσμαιν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ ἐν τοῖς
 16· ἀπολλυμένοις· οἷς μὲν, ὁσμὴ θανάτου εἰς θάνατον·
 οἷς δὲ, ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν. Καὶ πρὸς ταῦτα τίς
2. → ἴσταιν 3. Ὡς μὲν 5. ἐπιβαρῶ πάντας 6. om. ἡ
 ὑπὸ τῶν πλειόνων 10. γ. εἴ τι κεχάρισμαι, ὃ κε-
 χάρισμαι, 16. ὁσμὴ ἐκ θανάτου ... ὁσμὴ ἐκ ζωῆς

ἱκανός; Οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καταλείποντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἅλλ' ὡς ἐξ εὐλαϊκείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, "κατενώπιον" τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῇ λαλοῦμεν. Ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συστατικῶς ἢ μὴ χρῆζομεν, ὡς τιμῆς, συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν "συστατικῶν"; Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμῖς ἐστέ, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γνωσκομένη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀδελφῶν. Φανερούμενοι ὅτι ἐστὶ ἐπιστολὴ Χριστοῦ ποιηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μάλισι, ἀλλὰ πνεύματι Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίαις, ἀλλὰ ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίαις. Πιστεύησιν διὰ ταύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν. οὐκ ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν ἅφ' ἑαυτῶν, λογίσαμεθαί τι ἐκ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ ὅς καὶ ἱκανώσει ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει· τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου σου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐτηθέη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτεινῆσαι τοὺς νόμους Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσκτον Μωϋσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην πῶς οὐκ ἂν μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἐστὶ ἐν δόξῃ; Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως, δόξα πολλῇ μᾶλλον περισσεύει ἢ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ. Καὶ οὐ γὰρ οὐκ εἰδόμενοι τὸ δεδοξασμένοι ἐν ταύτῃ τῇ μέλει, ἔκκειν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης πολλῇ μᾶλλον τὸ μένον ἐν δόξῃ. Ἐχόντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ

17. Ὀλοιοί, "κατέναντι" τοῦ 1. γ. Ὀμῆ
 "→ συστατικῶν; 5. ὅτι. ἅφ' ἑαυτῶν, ΑΙ. τραπε
 6. γράμματι, ἀλλὰ πνεύματι. "ἀποκτείνει"
 ἀποκτείνει, 7. ἐν 9. τῇ διακονίᾳ "στ."
 10. γ. Ὀμῆ

- 13 παύρησίᾳ χρώμεθα· καὶ οὐ, καθάπερ Μωϋσῆς ἐτίθει
 κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενί-
 σαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμέ-
 14 νου. (Ἀλλ' ἐπαράθη τὰ νοήματα αὐτῶν ἄχρι γὰρ
 τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς
 παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, " ὅτι
 15 ἐν Χριστῷ καταργεῖται· ἀλλ' ἕως σήμερον, ἥνκα
 ἀναγιγνώσκεται Μωϋσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν
 16 αὐτῶν κείται· ἥνκα ὃ ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον,
 17 περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα. " Ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμα
 ἐστίν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα κυρίου, " ἐκεῖ ἐλευθερία.)
 18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακαλυμμένοι προσάψω τὴν δό-
 ξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μετα-
 μορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυ-
 ρίου πνεύματος.
 4 Διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὰς
 2 ἡλεῶμεν, οὐκ ἐκπακοῦμεν· ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυ-
 πτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ,
 μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανε-
 ράσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν
 3 συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνάτιον τοῦ Θεοῦ. Εἰ δὲ καὶ
 ἔστι κεκαλυμμένοι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολ-
 4 λυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένοι ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος
 τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ
 5 αὐγάζειν τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ
 Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ". Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς
 κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον ἑαυτοῦς·
 6 δὲ, δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. " Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰκὼν
 ἐκ σκότους φῶς ἤλαμψαι, " ὅς ἤλαμψεν ἐν ταῖς καρ-

14. Ὡς σήμερον ἡμέρας τὸ " γ. ὅτι 15. ἀναγιγνώ-
 σκῃται 17. Copt. Οὐ " ἐκεῖ 18. πνεύματι.
 4 καταναγάζει τὸν f. διαυγ. τὸν Sed γ. αὐγάζει αὐ-
 τοῖς τὸν " add. τοῦ ἀεράτου. 5. Ἰησοῦ. 6. λάμ-
 ψει, " om. ὅς Al. οὗτος.

δίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης
 " τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

"Εχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ἐσθρακίαις⁷
 σπεύουσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ,
 καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στασι⁸
 χαρούμενοι ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι
 διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι καταβαλλέ⁹
 μνοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι πάντοτε τὴν ἰσχυρίαν¹⁰
 τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ¹¹
 τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἱ γὰρ¹¹
 ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον παραδοδομένοι διὰ Ἰη¹²
 σοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ
 σαρκί ἡμῶν. "Ωστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐπα¹³
 γεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. "Εχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πά¹³
 μα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον Ἐπίστιστα,
 διὸ ἐλάλησα καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ καλοῦ¹⁴
 μιν εἰδότες, ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡ¹⁴
 ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ¹⁵
 γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις ἡ πλεονάσασα διατῶ¹⁵
 πλειόνων, τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν
 τοῦ Θεοῦ. Διὸ οὐκ ἐπακουῖμεν ἀλλ' εἰ καὶ ὁ¹⁶
 ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀπα¹⁶
 καινοῦται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. Τὸ γὰρ παραυτίκα ἡλα¹⁷
 φρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερ¹⁷
 λὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν μὴ στα¹⁸
 πούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμε¹⁸
 να τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα τὰ δὲ μὴ βλεπόμε¹⁸
 να, αἰώνια. Οἶδαμεν γὰρ, ὅτι, εἰ ἡ ἐπίγειος ἡμῶν¹⁹
 οἰκία τοῦ σκήνου καταλυθῇ, οἰκοδομηὴ ἐκ Θεοῦ ἔχο¹⁹
 μεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον, ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

6. ¹¹ αὐτοῦ ἐν

10. † πυρίου

¹¹ Comp. ὑμῶν

11. Comp. ὑμῶν.

12. † μὲν

14. om. διὰ Ἰησοῦ Αλ.

15. οὐσὺν Ἰησοῦ

15. πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειό-

νων τὴν 17. add. πρόσκαιροι καὶ

2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν
 3 τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπιδύσασθαι ἐπιπεθούντας. Ἐῖγε καὶ
 4 ἡμεῖς ἐκδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὐρεθσόμεθα. Καὶ γὰρ οἱ
 ὄντες ἐν τῇ σκῇ στενάζομεν βαρυνόμενοι· ἕφ' ᾧ ἡ
 5 δόξα ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπιδύσασθαι, ἵνα καταπα-
 6 ῃ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς. Ὁ δὲ καταργασάμενος
 ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, θεός· ὁ καὶ θοὺς ἡμῶν τὸν ἀρρα-
 6 βῶνα τοῦ πνεύματος. Θαρρύνοντες οὖν πάντες, καὶ
 εἰδότες, ὅτι ἐκδημῶντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημῶμεν
 7 ἀπὸ τοῦ κυρίου· (διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, αὐ-
 8 διὰ εἶδους·) Θαρρῶμεν· δι, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον
 ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐκδημῆσαι πρὸς τὸν
 9 κύριον· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐκδημῶντες, εἴτε
 10 ἐκδημῶντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. Τοὺς γὰρ πά-
 τας ἡμᾶς φανερώθηαι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ, ἵνα κομίσῃται ἕκαστος τὰ· διὰ τοῦ σώματος,
 πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν.
 11 Εἰδότες· οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου, ἀνθρώπους
 τείνομεν, θεῷ δὲ πεφαιερώμεθα· ἰλιπίζω δὲ καὶ ἐν
 12 ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφαιερώμεθα. Οὐ γὰρ σά-
 λιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφερμὴν διδο-
 13 ῖτες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς
 13 ἐν προσώπῳ καυχαμένους, καὶ οὐ καρδίᾳ. Εἴτε γὰρ
 14 ἐξέστημεν, θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. Ἡ γὰρ ἀγά-
 15 πη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι
 "εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθα-
 15 νον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι
 ἑαυτοῖς ζῶσι, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ
 16 ἡγιασμένῳ. Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲνα αἰδᾶμεν
 κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἠγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χρι-

3. Εἴτε "ἐκδυσάμενοι, 4. ἐπειδὴ οὐ 5. καὶ
 8. → δι, ΑΙ. οὖν, f. γὰρ, 10. ἴδια "Ὑφαῦλον.
 11. οὖν, τὸν φ. τ. κυρίου ἀνθρώπου 12. καὶ γὰρ
 14. Διὰ τοῦ "καὶ

στον, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκουμεν. "Ὡςτις ἐκ τῆς ἡ
 'Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθιν, ἰδοὺ,
 γέγονε καινὰ " τὰ πάντα. Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, 18
 τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ 'Ιησοῦ Χριστοῦ,
 καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς. 'Ὡς 19
 ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσει ἑαυτῷ,
 μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, καὶ
 δέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. 'Τὴν 20
 Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παραπελο-
 ντος δι' ἡμῶν· δέομεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγη-
 τῷ Θεῷ. Τὸν ' γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν 21
 ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνην
 Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακα- 22
 λουόμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δεξασθαι
 ὑμᾶς· (λέγει γάρ· Καίρῳ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ 23
 ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. 'Ἰδοὺ, νῦν καιρὸς
 εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ, νῦν ἡμέρα σωτηρίας') μηδεμίαν 24
 ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ δια-
 κονία· ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ 25
 διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκῃ,
 ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκατα- 26
 στασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν
 ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι,
 ἐν πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτου, ἐν λόγῳ 27
 ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ· διὰ τῶν ὅλων τῆς δι-
 καιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ 28
 ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάτοι, καὶ
 ἀληθεῖς· ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς 29
 ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς ' παιδευόμενοι,
 καὶ μὴ θανατούμενοι· ὡς λυπούμενοι, αἱ δὲ χαίρο- 30
 υντες· ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μὲν 31
 ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες. Τὸ στόμα ἡμῶν

17. Χριστῷ καινὴ κτίσις, " → τὰ πάντα. 41. τραπ.

18. = 'Ιησοῦ 21. → γὰρ 9. πειραζόμενοι

ἀνέφηε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πιπλά-
 12 τυνται. Οὐ στενοχαρεῖσθε ἐν ἡμῖν· στενοχαρεῖσθε δὲ
 13 ἐν ταῖς σπλάγχνοις ὑμῶν. Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν,
 14 (ὡς τέκνοις λέγω,) πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς. Μὴ
 γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ· δι-
 καιοσύνη καὶ ἀνομία; " τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς
 15 σκότος; τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς· Βελίαν; ἢ
 16 τίς μερίς πιστῷ μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ συγκατάθεσις·
 17 παῖς Θεοῦ μετὰ· ἰδῶλαν; Ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε
 ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· "Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐ-
 τοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ
 17 αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μισοῦ αὐ-
 τῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ
 18 ἄψτεσθε· καὶ γὰρ εἰσδέχομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
 πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας.
 7 λέγει κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς
 ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παν-
 τὸς μολυσμοῦ· σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες
 ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.
 2 Χωρῆσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθεί-
 3 ραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. Οὐ πρὸς κατάκρισιν
 λέγω· προεῖρηκα γὰρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε
 4 εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν. Πολλή μοι παρρησία
 πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καυχῆσις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλή-
 ρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ
 5 τᾷ τῇ φιλίᾳ ὑμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν
 εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν,
 ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἐξῴθεν μάχη, ἔσῴθεν φό-
 6 βοι. Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς, παρακάλε-
 7 σεν ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· οὐ μόνον δὲ

1. Conj. στενοχαροῦμεθα δὲ 14. δικαιοσύνης καὶ
 ἀδικίας; " ἢ τίς κοινωνία 15. r. Βελίαλ; Al.
 Βελίαν; f. Βελίαδ; 16. Conj. ἰδωλείων; 1. σαρ-
 κός, καὶ πνεύματος ἐπιτελοῦντες

καθὼς γίγρεται· Ὁ τὸ πολὺν, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ 15
 ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἡλαττόνησε. Χάρις δὲ τῷ Θεῷ 16
 τῷ δίδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρ-
 δια Τίτου· ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπου- 17
 δαιότερος δὲ ὑπάρχων, ἀνθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.
 Συνεπιμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, οὗ ὁ ἵστα- 18
 νος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· αὐ- 19
 μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλη-
 σιῶν συνέκδημος ἡμῶν· σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ, τῇ δια-
 κολουμένη ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν " αὐτοῦ τοῦ κυρίου δό-
 ξαν καὶ προθυμίαν " ἡμῶν· στέλλόμενοι τοῦτο, μή τις 20
 ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότῃ ταύτῃ τῇ διακολου-
 μένῃ ὑφ' ἡμῶν· προνοοῦμενοι " γὰρ καλὰ οὐ μόνον 21
 ἐνώπιον κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων. Συνε- 22
 πύμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφόν ἡμῶν, ὃν ἰδοκιμά-
 σαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ
 πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει· πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.
 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινανὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνε- 23
 γός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα
 Χριστοῦ. Τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ 24
 ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε
 " εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους 9
 περισσὸν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν. Οἶδα γὰρ τὴν 2
 προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσι,
 ὅτι Ἀχαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρισι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν
 Ζήλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας. Ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελ- 3
 φούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ
 ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα, καθὼς ἔλεγον, παρεσκευα-
 σμένοι ᾖτε· μήπως εἰάν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, 4
 καὶ εὗρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευάστους, κατασχινοῦμεν

16. ~ δόντι 19. ~ ἐν " → αὐτοῦ " γ. ~ ὑμῶν

21. ~ προνοοῦμεν " γ. σμ. γὰρ 22. σμ. πολλῇ

24. ὑμῶν εἰς αὐτοὺς, " † καὶ 2. σμ. ἐξ

- ἡμῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ.
 5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμεν παρακαλῆσαι τοὺς ἀδελφούς,
 ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν
 ἑτοιμότητα τῆς ἐκλογῆς ὑμῶν, ταύτην ἑτοιμότητα
 εἶναι οὕτως ὥς ἐκλογῆς, καὶ μὴ ὥς πλεονεξίας.
 6 Τοῦτο δὲ, ὁ στείρων φειδομένου, φειδομένου καὶ δι-
 κρίσει· καὶ ὁ στείρων ἐπ' ἐκλογαῖς, ἐπ' ἐκλογαῖς καὶ
 7 κρίσει. Ἐκαστος καθὼς ἑτοιμαίνεται τῇ καρδίᾳ· μὴ
 ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἵλαρόν γὰρ δόσιν ἀγαπᾷ
 8 ὁ Θεός. Δυνατός δὲ ὁ Θεός πᾶσαν χάριν περισσεύσαι
 εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν ἀνάγκην
 9 ἔχοντες, περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· καθὼς
 γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πίνουσιν· ἡ δι-
 10 καιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορη-
 γῶν ἑστέρας τῇ ἑτοιμότητι καὶ ἄρτον εἰς βρωσιν,
 ἢ χορηγήσει καὶ πληθύνει τὸν σπῆρον ὑμῶν, καὶ αὐ-
 11 ξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ
 πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται
 12 δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῇ Θεῷ· ὅτι ἡ διακονία τῆς
 λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσωποπληροῦσα
 τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα
 13 διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῇ Θεῷ· διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς
 διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ
 τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὰ εὐαγγέλια τοῦ Χριστοῦ,
 καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας,
 14 καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθοῦντων ὑμᾶς, διὰ
 15 τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. Χάρις
 ἡ τῇ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῇ αὐτοῦ δωρεᾷ.
 10 Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς

4. † τῆς καυχῆσεως.

5. ≈ προεπιγεγραμμένην

" γ. ὥσπερ

7. προήρηται

10. σπῆρον " σπεί-

ροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρωσιν χορηγήσει, ἢ γ. χορη-

γήσαι κ. πληθύναι τ. σπ. ὑ. κ. αὐξήσει τὰ γενή-

ματα

11. ὑμῶν

15. ≈ δι

καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ 15
 ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἡλαττόνησε. Χάρις δὲ τῷ Θεῷ 16
 τῷ ὀδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρ-
 διά Τίτου· ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπου- 17
 δαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.
 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, οὗ ὁ ἕται- 18
 ρος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν· αὐ- 19
 μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλη-
 σιῶν συνέκδημος ἡμῶν· σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ, τῇ δια-
 κονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δό-
 ξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν· στελλόμενοι τοῦτο, μὴ τις 20
 ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονου-
 μένῃ ὑφ' ἡμῶν· προνοούμενοι· γὰρ καλὰ οὐ μόνον 21
 ἐνώπιον κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων. Συνε- 22
 πέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἰθαυμά-
 σαμεν ἐν πολλοῖς πολλαῖς σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ
 πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει· πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.
 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινῶς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνε- 23
 γός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα
 Χριστοῦ. Τὴν οὖν ἐνδειξὶν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ 24
 ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδειξασθε
 εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους 9
 περισσόν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν. Οἶδα γὰρ τὴν 2
 προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν,
 ὅτι Ἀχαῖα παρυσεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν
 Ζήλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας. Ἐπέμψα δὲ τοὺς ἀδελ- 3
 φούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενῶθῃ
 ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα, καθὼς ἔλεγον, παρυσκυσ-
 σμένοι ᾖτε· μή πως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνας, 4
 καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρσενεύαστους, κατακατα- 5

16. ὀδόντι· 17.

21. ὀ.

24. ὀ.

- ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ·
 5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμεν παρακαλῆσαι τοὺς ἀδελφούς,
 ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν
 προκατηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοίμην
 εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν.
 6 Τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θε-
 ρίσσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ
 7 θερίσσει. Ἐκαστος καθὼς ἡ προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ
 ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ
 8 ὁ θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεύσαι
 εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν
 9 ἔχοντες, περισσεύητε εἰς τῶν ἔργων ἀγαθόν· καθὼς
 γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δι-
 10 καιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ δὲ ἐπιχορη-
 γῶν ἡ σπέρμα τῷ ὁ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν
 ἡ χορηγήσει καὶ πληθυνεῖ τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐ-
 11 ξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ
 πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται
 12 δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ· ὅτι ἡ διακονία τῆς
 λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσκατασκευῆς
 τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύει
 13 διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ θεῷ· διὰ τῆς δοξαίας τῆς
 τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ
 καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ ἐς πάντας
 14 καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιτελούντες ὑμῶν
 15 τὴν ὑπερβολὴν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ ἐφ' ἡμῶν
 ὁ δὲ τῷ θεῷ
 10 Αὐτὸς
 + τῆς
 ἡ γέγραμμένη
 ὁ σπεί-
 ἡ γέγραμ-
 ἡ γέγραμ-

αφρόνητος καὶ ἐπισκεπτίας τοῦ Χριστοῦ, ὃς κατὰ πρό-
 σπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὸν δὲ θάρρῳ εἰς ὑμᾶς
 δοῦμαι δι, τὸ μὴ παρὰν θάρρῃσαι τῇ πεποιθήσει ἢ λο-
 γίζεσθαι τολμᾶσαι ἐπὶ τινος τὰς λογιζομένους ἡμᾶς
 ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περι-
 πατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα, (τὰ γὰρ
 ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ
 τῷ θεῷ πρὸς καθάρσιν ὀχυρωμάτων,) λογισμοὺς
 καθαιρουντες καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαίρομενοι κατὰ τῆς
 γνώσεως τοῦ θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν σῆμα
 εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐν ἑτοιμῳ ἔχοντες
 ἐκδικῆσαι πᾶσαν παραποῆν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ
 ὑπακοή. Τὰ κατὰ πρόσπον βλέπτε; Εἴ τις
 πίπει ἐν ἑαυτῷ Χριστοῦ ἵσταται, τοῦτο λογίζεσθαι τά-
 λιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ
 ἡμεῖς. Ἐάν τις γὰρ καὶ περισσώτερόν τι καυχῆται
 πρὸς τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἥς ἴδωκεν ὁ κύριος ἡμῶν
 εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθάρσιν ὑμῶν, οὐκ αἰ-
 σχυνῆσομαι. Ἴνα μὴ δέξω ὡς ἂν ἐκφοβῶν ὑμᾶς
 διὰ τῶν ἐπιστολῶν (ὅτι καὶ μὲν ἐπιστολαί, φησὶ, βα-
 ρύναι καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθη-
 τῆς, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενήμενος) τοῦτο λογίζεσθαι
 ὅτι τοιοῦτος, ὅτι οἷόν ἐστιν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν
 ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. Οὐ γὰρ
 τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκαρῖναι ἑαυτοὺς τίσι τῶν ἑα-
 ντῶν συνιστανόντων ἀλλὰ πρὸς ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς
 μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, ὡς
 συνοῦσιν. Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμειντα καυχῶμεθα,
 ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος, ὃ ἐμείρισεν
 ἡμῖν ὁ θεὸς μέτρον, ἵφικίσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. Οὐ
 γὰρ, ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνωμεν

7. add. δοῦλος "† Χριστοῦ. 8. om. τε "om. καὶ

9. add. δι. 12. τοῦ συνοῦσιν. Ἡμεῖς δὲ 13. οὐκ
 "→καυχῶμεθα, Al. καυχώμενοι,

ἑαυτούς· (ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῇ εὐαγ-
 15 γελίᾳ τοῦ Χριστοῦ·) οὐκ εἰς τὰ ἄμυστρα καυχώμεθα
 ἐν ἄλλοτρίοις πόταις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξαναμέ-
 νης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῶν μεγαλυνθῆναι κατὰ
 16 τὸν καιόντα ἡμῶν εἰς περισσείαν, εἰς τὸ ὑπερέβαινα·
 ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἄλλοτρίᾳ κατὰν εἰς
 17 τὸ ἴσασθαι καυχῆσασθαι. Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν κυρίῳ
 18 καυχάσθω. Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν ὀνειδιζόμενος ἐστὶ
 δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ κύριος συνίστησιν.
 11 "Οφείλον ἄνείχασθαι μου ὁ μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλλ'
 2 καὶ ἀνείχασθαι μου. Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ
 ἡμευσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρί, παρθένοι ἀγνὴν παρα-
 3 στῆσαι τῷ Χριστῷ· φοβοῦμαι δὲ, μήπως, ὥς ὁ ὄφις
 Εὐὰν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ τακουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθα-
 ρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν
 4 Χριστόν. Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κη-
 ρύσσει ὃν οὐκ ἐκπεύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβά-
 νετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἰδέ-
 5 ξασθε, καλῶς ἄνείχασθε. Δογίζομαι γὰρ μηδὲν ὥστε
 6 ρηκίμαι τῶν ὑπερέλιν ἀποστόλων. Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης
 τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντί φανε-
 7 ρωθέντες ἔνι πᾶσιν εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἁμαρτία ἐποίησα,
 ἑμαυτὸν ταπεινῶν, ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε· ὅτι δωρεὰν πό-
 8 τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῶν· Ἀλλὰς ἐκ-
 κλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν δια-
 κοσίαν καὶ παρὰ πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς, οὐ κα-
 9 τεύαρχεσα οὐδενός· (τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσκα-
 πλῆψαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας) καὶ
 ἐν παντί ἄβαρα ὑμῶν ἑμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω.
 10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη

18. ~ συνιστάμενος, 1. ἢ. ἡνείχασθε " γ. ~ μικρὸν
 τι τῆς ἀφροσύνης 3. → οὕτω " add. καὶ τῆς ἀγνώ-
 ρητος 4. γ. ~ ἡνείχασθε. 3. φανερώσαντες f. φανε-
 ρώσαντες ἑαυτούς Al. φανερώεις " om. ἐν πᾶσιν

οὐ φραγῆσται εἰς ἐμὲ ἐν ταῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.
 Διὰ τί ; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς ; Ὁ θεὸς οἶδεν. Ὁ δὲ ¹¹
 ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θε-
 λόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρεθῶσι κα-
 θὼς καὶ ἡμεῖς. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι ἐργά- ¹³
 ται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χρι-
 στοῦ. Καὶ οὐ δαυμαστοὶ· αὐτὸς γὰρ ὁ σαταναῖς με- ¹⁴
 τασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός· οὐ μέγα οὖν, εἰ ¹⁵
 καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι
 δικαιοσύνης· ἃν τὸ τέλος ἴσται κατὰ τὰ ἔργα αὐ-
 τῶν. Πάλιν λέγω, μὴ τίς με δόξῃ ἄφρονα εἶναι ¹⁶
 εἰ δὲ μήγε, καὶ ὡς ἄφρονα διέλασθέ με, ἵνα καὶ γὰρ
 μικρὸν τι καυχῆσώμαι. Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ κύ- ¹⁷
 ριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει
 τῆς καυχήσεως. Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν ¹⁸
 σάρκα, καὶ γὰρ καυχῆσώμαι. Ἡδίων γὰρ ἀνέχισθε τῶν ¹⁹
 ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες· ἀνέχισθε γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς ²⁰
 καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις
 ὑπαίρειται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον ὀρέει. Κατὰ ἀντι- ²¹
 μίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἡσθενήκαμεν· ἐν ᾧ δ' αἱ τὰς
 τολμᾶς, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω,) τολμᾶ καὶ γὰρ. Ἐβραῖοί ²²
 εἰσι; καὶ γὰρ Ἰσραηλιταὶ εἰσι; καὶ γὰρ σιῆρμα Ἀβραάμ
 εἰσι; καὶ γὰρ διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; (παραφραστῶν λα- ²³
 λῶ,) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς
 ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανά-
 τοις πολλάκις· (ὕπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα ²⁴
 παρὰ μίαν ἔλαβον, τρίς ἑρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, ²⁵
 τρίς ἐκαυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποιήκα·)
 ὁδοιπορίαις πολλάκις· κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ²⁶
 ληστών, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἔθνων, κιν-
 δύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν
 θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις· ἐν κόπῃ καὶ ²⁷

10. σφραγίσεται 14. Ὑδαῦμα· 21. add. ἐν ταύ-
 τῃ τῷ μέρει· 23. Copt. ὑπερέχων 27. → ἐν

μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῇ καὶ δίψει,
 28 ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χα-
 ρὶς τῶν παρεκτός, ἡ ἑπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν,
 29 ἢ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ
 οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦ-
 30 μαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῇ-
 31 σομαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι
 32 οὐ ψεύδομαι· ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασι-
 λῆως ἐφρεύρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με ἑ-
 33 λων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ
 12 τείχους, καὶ ἐξέφυγον αἱ χεῖρας αὐτοῦ. Ἐκαυ-
 χᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὅπα-
 2 σίας καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν
 Χριστῷ, πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν σώματι,
 αὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς
 αἶδεν) ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.
 3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι,
 4 εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν) ὅτι
 ἡεπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήμα-
 5 τα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦ-
 του καυχῆσομαι· ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰ
 6 μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆ-
 σασθαι, οὐκ ἴσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐγὼ· φεί-
 δομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσσεται ὑπὲρ ὃ βλέπει με,
 7 ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκα-
 λύσεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ
 σαρκί, ἄγγελος σατάν, ἵνα με πολαφίξῃ, ἵνα μὴ
 8 ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν κύριον παρεκά-
 9 λεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἰρήκῃ μοι· Ἀρκεῖ

28. ἐπιστάσις μου f. μοι · 32. → Δέλων · 1. Καυ-
 χᾶσθαι δεῖ; " συμφέρει μὲν ἐλεύσομαι δὲ 3: χω-
 ρίς 6. σπ. τι 7. σατάν ἵνα " → ἵνα μὴ ὑπεραι-
 ρωμαι.

σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις ἡμοῦν ἀσθενεῖα τα-
 λειοῦται. Ἡδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς
 ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ
 Χριστοῦ. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕbris, ἐν
 ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χρ-
 στοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθεῖω, τότε δυνατός εἰμι. Γέ-
 γονα ἄφρων· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· Ἐγὼ γὰρ ἄφω-
 λον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῷ
 ὑπερλίαν ἀποστόλῳ, ἢ εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι. Τὰ μὲν σῆ-
 μιᾷ τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπο-
 μοῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι. Τί γὰρ
 ἐστὶν ὃ ἠττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ
 ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατειργάσθη ὑμῶν; Χαρίσατέ μοι
 τὴν ἀδικίαν ταύτην. Ἰδοὺ, τρίτον τοῦτο ἐτοίμας ἔχω
 εἰσελθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκῆσω ὑμῶν· οὐ
 γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. Οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ
 τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τῶν
 τέκνοις. Ἐγὼ δὲ ἠδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανή-
 σομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ περισσεύω-
 ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἥττον ἀγαπῶμαι. Ἔστω δὲ ἐγὼ
 οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχω πανούργος, ὡς
 λαὸν ὑμᾶς ἔλαβον. Μὴ τινα ὡς ἀπίσταλκα πρὸς ὑμᾶς,
 δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; Παρεκάλισα Τίτον, καὶ
 συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μήτι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς
 Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περισπατήσαμεν; οὐ τοῖς
 αὐτοῖς ἔχουσι;

Πάλιν δοκεῖτε, ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; Κατὰ
 πῶς τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ, λαλοῦμεν τὰδε πάντα.

9. → μου "τελεῖται. 11. † καυχώμενος. "Εἰ καὶ
 οὐδὲν εἰμι, τὰ μέντοι (ς. ἀλλὰ τὰ) σημεία 13. ἐπ-
 στήθητε ς. ἐλαττώθητε 14. ς. om. τοῦτο "om. ὑμῶν
 ΑΙ. ὑμᾶς. 15. om. εἰ καὶ ΑΙ. om. καὶ 16. κατεβάρ-
 ησα 19. ~ Κατίναντι "ς. ἐν Χριστῷ λαλοῦ-
 μεν τὰ δε

20 ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς. Φοβοῦμαι γὰρ
 μήπως ἔλθων αὐχ οἶους δέλω εἶρω ὑμᾶς, καὶ γὰρ εὐρε-
 θῶ ὑμῶν οἶον οὐ δέλετε· μήπως ἔρις, ζῆλοι, θυμοί,
 ἐριθείαι, καταλαλῆαι, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκατα-
 21 στασίαι· μὴ πάλιν ἔλθοντα με ταπεινώσῃ ὁ θεὸς μου
 πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενήσω πολλοὺς τῶν προσημαρτηκό-
 των, καὶ μὴ μετανοήσαντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ
 18 πορνείᾳ καὶ ὠσελγείᾳ, ἣ ἔπραξαν. Τρίτον τοῦ-
 το ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων
 2 καὶ τριῶν σταθῆσεται πᾶν ῥῆμα. Προεῖρηκα καὶ προ-
 λέγω, (ὡς παρῶν,) τὸ δεύτερον, (καὶ ἀπὸν νῦν,) ἢ
 3 τοῖς προσημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν
 ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι. Ἐπεὶ δοκιμὴν ζη-
 τεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, (ὅς εἰς ὑμᾶς
 4 οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῶν· καὶ γὰρ εἰ ἴσταυ-
 ρώθῃ ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνάμεως θεοῦ· καὶ
 γὰρ ἡμεῖς ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζήσομεθα
 5 σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως θεοῦ εἰς ὑμᾶς·) ἑαυτοὺς πει-
 ράζετε, εἰ ἴστέ ἐν τῇ πίστει· ἑαυτοὺς δοκιμάζετε. Ἡ
 οὐκ ἐπιγινώσκειτε ἑαυτοὺς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῶν
 6 ἴσθιν; εἰ μὴτι ἀδόκιμοί ἴσθιν. Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώ-
 7 σεσθε, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἴσμεν ἀδόκιμοι. Εὐχομαι δὲ
 πρὸς τὸν θεόν, μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδέν· οὐχ ἵνα
 ἡμεῖς δόκιμοι φανῶμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῇ-
 8 τε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ᾤμεν. Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι
 9 κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Χαίρο-
 μεν γὰρ, ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾔτε·
 10 τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν. Διὰ
 τοῦτο ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρῶν μὴ ἀποτόμως

20. ἔρις, ζῆλος, 21. ἐλθόντος μου, ταπεινώσῃ με

ὁ θεός 1. Ἰδοὺ, τρίτον ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν

2. (ὡς παρῶν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὸν νῦν,) † γρά-

φω 4. οἱ. εἰ † καὶ ἢ σὺ ἢ ζήσομεν

7. ~ Εὐχόμεθα 9. → δὲ

χρήσμαι, κατὰ τὴν ἰξουσίαν, ἣν ἔδωκέ μοι ὁ κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαίρεισιν,

Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρα- 11
καλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς
τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάσασθε 12
ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι
πάντες. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ 13
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου πνεύματος
μετὰ πάντων ὑμῶν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Π Ρ Ο Σ Γ Α Λ Α Τ Α Σ.

Παῦλος, ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀν- 1
θρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ πατρὸς
τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ 2
πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· χάρις 3
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ ἡ πατρὸς, καὶ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἡμῶν 4
τιῶν ἡμῶν, ὥστε ἐξέλθαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐσθλῶτος
αἰῶνος ποιηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πα-
τρὸς ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων 5
ἀμήν.

Θαυμάζω, ὅτι οὕτω ταχίως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ 6
καλίσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγ-

13. † Ἀμήν, 3. πατὴρ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, 4. γ. ὑπὲρ 6. → Χριστοῦ Αἰ. Θεοῦ

7 γάλιον· ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. Ὡς ἡ προσερχάμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω· εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζειται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω, ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρεσκῆναι; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἡρώσκω, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ εἰμὶ ἤμην. Γνωρίζω ὁ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐηγγελισθῆναι ὑμῖν ὑπὸ ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρελάβον αὐτὸ οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι παρ' ὑπερβολὴν ἐδίδασκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν· καὶ πρόκειπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτι δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεός, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζομαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· εὐθέως, οὐ προσηνέθυσα σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἑτὶ τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱερουσόλυμα, ἵσταρῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπίμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκά· πάντες ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. (Ἄ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδεμαι.) Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας·

9. προσερχα μὲν, *f.* προσερχα,

10. ἢ γὰρ

11. Ὡ γὰρ

13. ἐπολέμουν

15. τὸν Θεόν,

17. ἀπῆλθον

18. Ὡ Κηφᾶν,

ἤμην δὲ ἀγνοοῦμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς 11
 Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ· μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν 12
 "Οτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πί-
 στιν ἣν ποτε ἐπόρευε· καὶ ἰδοῦντες ἐν ἐμοὶ τὸν Διόν. 14
 Ἐπειτα διὰ ἑκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἰε- 2
 ροσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον.
 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθίμην αὐτοῖς τὸ 3
 εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ
 τοῖς δοκοῦσι, μήπως εἰς κινδὸν τρέχω, ἢ ἰδραμοί.
 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἑλλην ὢν, ἠναγκάσθη 3
 περιτμηθῆναι. Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαγγέλ- 4
 φους· (οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπεῖν τὴν ἐλευ-
 θερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς
 καταδουλώσωσινται) ὁ οἷς οὐδὲ πρὸς ἄνθρωπον εἵξαμεν τῇ 5
 ἐπιταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς
 ὑμᾶς. Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι, ὅποιά ποτε 6
 ἦσαν, οὐδὲν μοι διαφέρει· (πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου
 οὐ λαμβάνει) ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες ὁ οὐδὲν προσαι-
 δεύω, ἀλλὰ τούναντίαν, ἰδόντες, ὅτι πιστεύομαι τὸ 7
 εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς πε-
 ριτομῆς, (ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρον εἰς ἀποστολὴν τῆς 8
 περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη,) καὶ γινώ- 9
 ρες τὴν χάριν τὴν δοθείσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς
 καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἰδου-
 καὶ ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς ὁ μὲν εἰς
 τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν· μόνον τῷ πνεύματι 10
 χῶν ἵνα μνημονεύωμεν ὁ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο
 ποιῆσαι. Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, 11
 κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀνέστην, ὅτι κατεγνωσμένος
 ἔην. Πρὸ τοῦ γὰρ ἰλθεῖν τινες ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ 12

1. Conj. τεσσάρων 3. Conj. περιτμηθῆναι διὰ τοὺς
 παρεισάκτους 4. add. μὴ 5. ~ οἷς οὐδὲ Al. om. οἷς
 Al. om. οὐδὲ 6. add. τι εἶναι 9. ~ Πέτρος καὶ Ἰά-
 κωβος Al. om. καὶ Κηφᾶς " r. om. μὲν 11. ~ Κηφᾶς

- τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἤλθον, ὑπίστελλε καὶ
 13 ἀφάρζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. Καὶ
 'συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε
 14 καὶ Βαρνάβας συναπῆχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. Ἄλλ'
 ὅτε εἶδον, ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ
 εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ
 σὺ, Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς καὶ οὐκ Ἰουδαί-
 15 κῶς, " πῶς τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν; Ἡμεῖς
 16 φύτει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοὶ· εἰδότες
 'δὲ, ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, εἰ
 μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν
 Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως
 Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· " διότι ἐξ ἔργων
 17 νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες
 δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτω-
 18 λοὶ, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.
 19 Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παρα-
 20 βάτην ἑμαυτὸν 'συνιστάνω. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νό-
 μῳ ἀπέθανον, ἵνα θεῷ ζῇσω. Χριστῷ συνισταύρω-
 20μαι· ζῶ δὲ, οὐκέτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ
 νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ,
 τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.
 21 Οὐκ ἀβεβῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δι-
 καιοσύνη, ἄρα Χριστὸς θάνατον ἀπέθανεν.
 3 " Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβόσκειν; οἷς κατ'
 ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προσεγράφη· ἐν ὑμῖν ἵστα-
 2 ρωμένος. Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν· ἐξ
 ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;
 3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ
 4 ἐπιτελεῖσθε; Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἷγε καὶ εἰκῇ.

12. ἤλθεν, 13. *Conj.* συνυπεκρίθησαν . . . τῇ ὑπο-
 κλίσει. 14. ~Κηφᾶ " *r.* τί 16. *r.* → δὲ " ~ὅτι
 18. *r.* συνίστημι. 20. τοῦ θεοῦ καὶ Χριστοῦ, 1. † τῇ
 ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; " → ἐν ὑμῖν

Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δι- 5
 νάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;
 Καθὼς ἡ Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐ- 6
 τῷ εἰς δικαιοσύνην. Γινώσκετε ἄρα, ὅτι οἱ ἐκ 7
 πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ. Προϊδούσα δι' ἡ 8
 γραφὴν, ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεός, προε-
 ηγγελίστατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι ἡνευλογηθήσονται ἐν 9
 σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογοῦνται 9
 σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων 10
 νόμου εἰσιν, ὑπὸ κατάραι εἰσὶ· γέγραπται γάρ· Ὅτι 10
 ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμ-
 μένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.
 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιоῦται παρὰ τῷ Θεῷ, δι- 11
 λον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως, ζήσεται· ὁ δὲ νόμος 11
 οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτά, ζήσεται 12
 ἐν αὐτοῖς. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάραι 13
 τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάραι· (γέγραπται 13
 γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλῳ) ἵνα 14
 εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἑπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωμεν 15
 διὰ τῆς πίστεως. Ἀδελφοί, κατὰ ἀνθρώπου λί- 15
 γω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην νόμοις 16
 ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται. Τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρήθησαν 16
 αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λίγω· 17
 Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· 17
 Καὶ τῷ σπέρματί σου· ὃς ἔστι Χριστός. Τοῦτο δι' 17
 λίγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἰς 18
 Χριστὸν, ὁ μετὰ τὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη γε- 18
 γονὸς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγ-
 γελίαν· εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκ εἴη ἐξ 18

6. add. γέγραπται·

8. r. εὐλογηθήσονται

10. r. om. Ὅτι

12. † ἀνθρώπος

13. ≈ ὅτι γέ-
 γραπται·

14. εὐλογίαν

17. ≈ εἰς Χριστὸν

" τετρακόσια

ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δὲ ἐπαγγελίας κεχάρισται
19 ὁ θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χά-

ριν ἑτίθη, (ἄχρεις οὐ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, ἢ ἐπῆγγελ-
20 ται,) διαταγείς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μείσιτου. Ὁ δὲ
21 μεσίτης ἐνός οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ θεός εἷς ἔστιν. Ὁ οὖν
νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ; Μὴ γένοιτα.

Εἰ γὰρ ἰδόθῃ νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὅπως
22 ἂν ἐκ νόμου ᾦν ἡ δικαιοσύνη· ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ
γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίας, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ
23 πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι. Πρὸ
τοῦ δὲ ἔλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἰφρουρούμεθα
συγκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυ-

24 φθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν, εἰς
25 Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ
26 τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες

γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
27 ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσα-

28 σθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἐν δούλῳ,
οὐδὲ ἐλεύθερῳ· οὐκ ἐν ἄρσει καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ
29 ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· εἰ δὲ ὑμεῖς Χρι-

στοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγ-
4 γελίαν κληρονόμοι. Λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον
ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κή-

2 ριος πάντων ἂν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκο-
3 νόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ
ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου

4 ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ
χρόνου, ἐξαπέστειλαν ὁ θεός τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενέ-
5 μενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς
ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπαλάβωμεν.

19. ὁ νόμος τῶν πράξεων; ἐτίθη ἢ τ. τοῦ προσετίθη
ἢ ὁ ἀγγέλου ἢ Μαυσέως. 28. ἔστε Χριστοῦ Ἰη-
σοῦ. Al. ἐν ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 29. εἷς (f. ἑν)
ἔστε ἐν Χ. Ἰ., ἄρα ἢ καὶ 4. γεννώμενοι

“Οτι δὲ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κρᾶζον· Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. Ὡστε οὐκέτι εἰ δούλος, ἀλλ’ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος ἑοῦ διὰ Χριστοῦ.

Ἀλλὰ τότε μὲν, οὐκ εἰδότες Θεόν, ἐδουλεύατε τοῖς φύσει μὴ οὔσι θεοῖς· νῦν δὲ, γνόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε ἀπὸ ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἀνωθεν δουλεύειν θέλετε; Ἡμέρας παρατηρεῖσθε; καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς; Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μή τις εἰκὴ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι καὶ γὰρ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν· οὐδὲν με ἡδίκησατε. Οἶδατε δὲ, ὅτι δι’ ἀσθενείαν τῆς σαρκὸς ἐν ἡγγελιστάμην ὑμῖν τὸ πρότερον, καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ ἐκπύσατε· ἀλλ’ ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, ὅτι, εἰ δυνατόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἰδώκατέ μοι. Ὡστε ἐχθρὸς ὑμῶν γίγναται ἀληθεύων ὑμῖν; Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς· ἀλλὰ ἐκπλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦντι. Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῇ παρεΐναι με πρὸς ὑμᾶς. Τεκνία μου, οὐς πάλιν ᾠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν· ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε; Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο

6. r. Ὑμῶν, 7. = Θεοῦ διὰ Χριστοῦ. Al. Θεοῦ. Al. διὰ Θεοῦ. f. διὰ Θεόν. Al. διὰ Χριστοῦ. Al. μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ. 8. r. Ὑμὲ φύσει Al. om. φύσει 12. ὑμεῖς, ἀδελφοί· δέομαι ὑμῶν. Οὐδὲν 13. ~ πειρασμόν τὸν ἐν Al. ~ πειρασμὸν ὑμῶν ἐν 15. Ποῦ οὖν " = ἦν 17. r. ἡμᾶς 18. ζηλοῦσθε ὑμᾶς, τεκνία 21. ἀναγινώσκετε;

- υίους ἔσχεν· ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς
 23 ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα
 γεγέννηται. ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελ-
 24 λίας. Ἀτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὐται γάρ εἰσι
 'δύο διαβῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν
 25 γενῶσα, ἣτις ἐστὶν Ἀγαρ· τὸ γὰρ Ἀγαρ, Σινᾶ ὄρος
 ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ,
 26 δουλεύει· γὰρ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω
 Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ ἡμῶν.
 27 Γέγραπται γάρ· Εὐφράνηθι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουςα·
 ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ἀδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ
 τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.
 28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα
 29 ἐσμέν. Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γενηθεὶς
 30 ἰδίῳ κε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. Ἀλλὰ τί
 λέγει ἡ γραφή; Ἐβάλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν
 αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης
 31 μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. Ἦν Ἀρα, ἀδελφοί,
 5 οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. Τῇ
 ἐλευθερίᾳ, ἣ ἡμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ
 μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.
 2 Ἰδὲ, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν περιτέμνη-
 3 σθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει· μαρτύρομαι δὲ
 πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμινομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης

24. † αἱ 25. Ὡτὸ γὰρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν *Al.* τὸ δὲ
 Ἀγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν *Al. conj.* τῇ δὲ Ἀγαρ συστοι-
 χεῖ ἡ νῦν Ἱερουσαλὴμ, " *r.* δὲ 26. † πάντων
 28. Ὑμῖς . . . ἐστέ. 30. υἱοῦ μου, Ἰσαάκ.
 31. ⇨ Ἀρα, *Al.* Ἡμεῖς δὲ, *Al.* Διὸ, *Al.* Ἀρα οὖν, *f.*
 Ἀρα δὲ, " ἐλευθέρας, τῇ ἐλευθερίᾳ, ἡμᾶς Χρι-
 στός ἠλευθέρωσε. Στήκετε οὖν, καὶ *Al.* ἐλευθέ-
 ρας. Ἡ ἐλευθερία ἡμᾶς Χριστὸς ἠλευθέρωσε, στή-
 κετε, καὶ *Al. r.* ἐλευθέρας. Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἣ
 Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ 3. *om.* πάλιν

ἔστιν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. Κατηργήθητι ἀπὸ ' τοῦ 4
 Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξ-
 επίστατε. Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δι- 5
 καιοσύνης ἀπειδεχόμεθα. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε 6
 περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία· ἀλλὰ πίστις δι'
 ἀγάπης ἐνεργουμένη. Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ' ἐν- 7
 κοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι ; Ἡ πεισμοὴ ' οὐκ ἐκ 8
 τοῦ καλοῦτος ὑμᾶς. Μικρὰ ζύμη ὅλοι τὸ φύραμα 9
 ' ζυμοῖ. Ἐγὼ πίκουθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν 10
 ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταρασσάν ὑμᾶς βαστάσει τὸ
 κρίμα, ὅστις αἶν ἦ. Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, εἰ περιτομῆς 11
 ' ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διάκομαι ; ἄρα κατήργηται τὸ
 σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ". Ὅφειλον καὶ ἀποκόψονται 12
 οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

Ἦμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μὴ 13
 νοι μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ
 ' διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. Ὁ γὰρ πᾶς 14
 νόμος ' ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, " ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις
 τὸν πλησίον σου ὡς " σεαυτόν. Εἰ δὲ ἀλλήλους δά- 15
 κνιτε καὶ κατεσθίετε, βλέπτετε, μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀνα-
 λαβῆτε. Λίγῳ δὲ πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ 16
 ἐπιθυμίας σαρκὸς οὐ μὴ ' τελείητε. Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπι- 17
 θυμεί κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς
 σαρκὸς· ταῦτα ' δὲ ἀλλήλοις ἀντίκειται, ἵνα μὴ, ἃ αἶ
 θέλητε, ταῦτα ποιῆτε. Εἰ δὲ πνεύματι ἄγασθε, οὐκ 18
 ἔστέ ὑπὸ νόμον. Φανερά δὲ ἔστι τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς· 19
 αἰτινά ἐστι ' πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολα- 20
 τρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρις, ζῆλοι, θυμοί, ἐρι-

4. = τοῦ 7. γ. ἀνέκοψε " add. μηδενὶ πείθεσθε.

8. om. οὐκ 9. δολοῖ. 11. om. ἔτι " add. τοῦ Χρι-
 στοῦ. 13. τῇ ἀγάπῃ τοῦ πνεύματος δουλεύετε

14. ἐν ὀλίγῳ πληρ. Αἱ. ὑμῶν πληρ. Αἱ. ἐν ὑμῶν ἐν
 ἐνὶ λόγῳ πληρ. " om. ἐν τῷ. " γ. ἑαυτόν.

16. τελείετε. 17. γὰρ 19. † μοιχεία,

- 21 Διῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις, φθόνοι, ¹ φόνοι, μίθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθώς καὶ προῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασι-
- 22 λείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθосύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια·
- 23.24 κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἱσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ
- 25 ταῖς ἐπιθυμίαις· εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ
- 26 στοιχώμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους
- 6 προκαλούμενοι, ¹ ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σιαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.
- 2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ¹ ἀναπληρώ-
- 3 σατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι
- 4 τι, μηδὲν ὦν, ἑαυτὸν φρεναπατά· τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἑκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον
- 5 τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον· ἑκαστος
- 6 γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον, τῷ κατηχούντι, ἐν πᾶσιν
- 7 ἀγαθοῖς. Μὴ κλαιᾶσθε· Θεὸς οὐ μωπηρεῖται. Ὁ
- 8 γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθорάν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος
- 9 θερίσει ζωὴν αἰώνιον. Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκαπῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμε-
- 10 νοι. Ἀρα οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκίους τῆς πίστεως.
- 11 Ἰδοτε, πελίκοις ὑμῖν γράμμασι· ἔγραψα τῇ ἐμῇ
- 12 χειρί·, Ὅσοι θέλουσιν ἐνπροσσηῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι

21. om. φόνοι, 22. add. ἀγνεία· 26. ἀλλήλους
2. ἀναπληρώσετε

ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι· μόνον, ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ ¹³ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν· ἀλλὰ θέλουσι ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶσινται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ ¹⁴ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οἷ ἐμὸν κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ ¹⁵ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χρ-
στῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ¹⁶ ἐστίν, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ ¹⁷ στοιχίσουσιν, εἰρήνη ἐκ' αὐτοῦ καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τῷ Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μὴ ¹⁸ δεῖς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Π Ρ Ο Σ Ε Φ Ε Σ Ι Ο Υ Σ

Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος ¹ Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ² ἐν Ἐφίῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ ³ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ⁴ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ⁵ ἐν Χριστῷ κατὰ

13. ~ περιτεμνόμενοι 14. ~ τῷ 15. ~ Οὔτε γὰρ περιτομή ¹⁶ γ. ~ ἰσχύει, 16. ~ στοιχοῦσιν, 17. ~ στοιχίον. 1. σπ. ἐν Ἐφίῳ 3. σπ. ἡ

ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶ-
 ναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον " αὐτοῦ ἐν
 5 ἀγάπῃ προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος
 6 αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ
 7 ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ, ἐν ᾧ ἔχομεν
 τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν
 τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος
 8 αὐτοῦ, ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς, ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ
 9 φρονήσει γινώσκας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος
 αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν πρόθετο ἐν αὐτῷ
 10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακε-
 φαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐν τοῖς
 11 οὐρανῶς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἔκλη-
 ρώθημεν, προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα
 ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,
 12 εἰς τὰ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς
 13 προηλπικότες ἐν τῷ Χριστῷ ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς,
 (ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον
 τῆς σωτηρίας ὑμῶν,) ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγί-
 14 σθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὅς ἐστιν
 ἄρραθὸν τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς
 περιτοίσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.
 15 Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν
 ἐν τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάν-
 16 τας τοὺς ἁγίους, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν,
 17 μνησίων ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου ἵνα
 ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς

4. ἐαυτῷ f. ἐν αὐτῷ " r. αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ· προορί-
 σας 5. αὐτόν, 6. ὥς " add. υἱῷ αὐτοῦ,
 8. ἡμᾶς ἐν π. σ. κ. φρονήσει· γινώσκας 9. γιν-
 ούσαι 10. † τε 11. ὥς ἐκλήθημεν, 12. † τῆς
 13. ἡμεῖς, 15. om. τὴν ἀγάπην 16. om. ὑμῶν

δόξης, ὅση ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψας
ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ· πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, τίς ἐστι ἡ
ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆ
δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ τί
τὸ ὑπερέβαλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς,
τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ πνεύματος
τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἡμέ-
ρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ
ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξου-
σίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνό-
ματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι ταύτῃ,
ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ
τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ
πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ ἐκ
ῥώματος τοῦ ἑαυτῶν πάντα ἐν ταῖς πληρουμέναις καὶ ὑμᾶς
ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις
(ἐν αἷσι ποτε περιπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ πα-
σμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ αἵ-
ρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν)
ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες
τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεῖς
τίκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ· ὁ δὲ θεὸς
πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ
ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς πα-
ράπτωμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· (ἡ χάρις ἡ ἐπι-
σιτισμένη) καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν ταῖς ἐ-
πουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἵνα ἰσχυρῶς ἐν τοῖς

17. ἀποκαλύψας· ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ πεφωτισμέ-
νους 18. γ. διανοίας "καὶ 19. ὑμᾶς, "πι-
στεύοντας, κατὰ 23. γ. om. τὰ 2. αἶρος τοῦ
του, πνεύματος 5. add. ἐν "οὗ τῇ χάριτι ἡ
χάριτι γὰρ f. δέ

αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερέβαλλοντα πλοῦτον
 τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ
 8 Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ ἡ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πί-
 9 στευς· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ
 10 ἐξ ἔργων· ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἴσμεν
 ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγα-
 θοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπα-
 τήσωμεν.
 11 Διὸ μνημονεύετε, ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί,
 (οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτο-
 12 μῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου,) ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ
 ἐκείνῳ, χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολι-
 τείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπα-
 13γγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι, ἐν τῷ κό-
 14 σμῳ· νυνὶ δὲ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες
 μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.
 14 Αὐτὸς γὰρ ἴστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφό-
 15 τερα ἐν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν
 ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν
 ἐν δόγμασι καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ
 16 εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκα-
 ταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ
 17 τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. Καὶ
 ἐλθὼν εὐηγγελίσασθε εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ
 18 τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ
 19 ἀμφοτέρω ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα
 οὐν οὐκέτι ἴστε ξένοι καὶ πάροιποι, ἀλλὰ συμπολι-
 20 ται τῶν ἁγίων καὶ οἰκίῳ τοῦ Θεοῦ, ἱποικοδομηθέντες

8. αὐτοῦ χάριτί ἴσμεν → τῆς ἡμῶν 12. ἐν
 τῶν ἐπαγγελιῶν τῆς διαθήκης, ἐπαγγελίας ἐλ-
 πίδα 14. λύσας τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ,
 16. Θεῷ, διὰ τοῦ σταυροῦ ἀποκτείνας αὐτῷ.
 17. καὶ εἰρήνην ταῖς 19. ἀλλ' ἴστε συμπο-
 λῖται

ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὅπως ἀπρογυναιίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ πάντα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐκ κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, εἰς κατακλη-
τήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος, ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν· εἶγε ἡκούσατε τὴν ἐκ-
κονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς
ὑμᾶς, ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἔγνωρίσθη μοι τὸ μυστή-
ριον (καθὼς προέγραψα ἐν ἐλίῳ, πρὸς ὃ δύνασθαι
ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστη-
ρίῳ τοῦ Χριστοῦ) ὃ ἑτέροις γενεαῖς οὐκ ἔγνωρίσθη·
τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς
ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι
εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέ-
τοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ
εὐαγγελίου· οὗ ἐγερόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεάν
τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐν-
γεῖαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάν-
των ἡ ἁγίαν ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἵνα τοῖς ἔθνεσιν
εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χρι-
στοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τοῦ
μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν
τῷ θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι ἵνα γνωρισθῇ τῇ
ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,
διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ
κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ

21. Ὡς 1. add. προσθεύω f. κεκαύχημαι 2. τοῦ
θεοῦ τῆς χάριτος τῆς Al. τῆς χάριτος αὐτοῦ τῆς Al.
τῆς χάριτος τῆς 3. r. ἐγνώρισε 5. † ἐν πνεύματι f. πνεύματι ἁγίῳ 6. → αὐτοῦ Al. τοῦ θεοῦ
7. r. ὑπὲρ τὴν δοθείσάν 8. † τῶν → ἁγίοις Al.
ἀποστόλων Al. ἀνθρώπων III om. ἐν 9. om. πάντας
II r. κοινωνία III † διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ 10. om. καὶ

12 Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἰατρῆσιν
καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως
13 αὐτοῦ. Διὸ αἰτούμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου
14 ὑπὲρ ὑμῶν, ἧτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν. Τούτου χάριν
κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου
15 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς
16 καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦ-
τον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ
17 πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἕσω ἄνθρωπον κατοικῆσαι
τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
18 ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξ-
ισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ
19 πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γινῶναι τε τὴν
ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ἵνα
20 πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλῆρωμα τοῦ Θεοῦ. Τῷ
δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερπερισσοῦ ὧν
αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργου-
21 μένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεάς τοῦ αἰῶνος τῶν
αἰώνων Ἀμήν.

4 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ,
2 ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ
πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακρο-
3 θυμίας· ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες
τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ
4 τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ
5 ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν εἰς κύ-

12. προσαγωγὴν εἰς τὴν παρρησίαν ἐν πεποιθήσει,
ΑΙ. προσαγ. καὶ τὴν παρρησ. ἐν τῷ ἐλευθερωθῆναι,
13. ἡμῶν. 14. τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
16. αὐτοῦ. εἰς τ. ἑ. ἄνθρωπον κατοικ. 18. τεθε-
μελιωμένοι, ἵνα 19. πληρωθῇ πᾶν 21. σμ. ἐν τῇ
ἐκκλ. ΑΙ. ἐν τῇ ἐκκλ. καὶ ΑΙ. transp. " → τοῦ αἰῶ-
νος 4. ἡμῶν.

ριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα, εἰς θεὸς καὶ πατὴρ 6
 πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσι
 ἡμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κα- 7
 τὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. (Διὸ λέγει 8
 Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἡχμαλάττεισιν αἰχμαλωσίαν, καὶ
 ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ, ἀτέβη, τί 9
 ἐστίν, εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη ἑῖς τὰ κατώτερα μέρη
 τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπερ- 10
 ἄνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.)
 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προ- 11
 φήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ
 διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς 12
 ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χρ-
 στοῦ· μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα 13
 τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ,
 εἰς ἁνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώμα-
 τος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδοπι- 14
 ζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκα-
 λίας, ἐν τῇ πυθείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ
 πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ ἐν 15
 ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ
 κεφαλὴ, ὁ Χριστός· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, (συναρμω- 16
 λογούμενοι καὶ συμβιβάζόμενοι διὰ πάσης ἀφῆς τῆς
 ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν,) ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκείνου
 μέρους τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος ποιῶται, εἰς οἰκο-
 δομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέ- 17
 τι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔβη περι-

6. ἢ ἡμῖν. Al. γ. ὑμῖν. 8. καὶ ἡχμαλάττεισας Al.
 ἡχμαλάττεισας " καὶ " add. ἐν 9. † πρώτων
 " μέρη 13. σώματος 14. add. τοῦ διαβόλου
 15. δὲ, ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν " → ὁ 16. ἐπιχορη-
 γίας,) κατ' ἐνέργειαν ἐν Al. om. κατ' ἐνέργειαν
 " ὡμέλους 17. ἢ λοιπὰ

- 18 κατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ
 διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ,
 διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πᾶρω-
 19 σιν τῆς καρδίας αὐτῶν· οἵτινες ἁπληγότες, ἑαυ-
 τοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας
 20 πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε
 21 τὸν Χριστὸν, εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἑδὴ-
 22 δάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ· ἀποθέ-
 σθαι ὑμᾶς, κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν, τὸν πα-
 λαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας
 23 τῆς ἀπάτης· ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς
 24 ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ
 Θεοῦ κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀλη-
 θείας.
 25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, ἕκα-
 στος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων
 26 μέλη. Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ
 27 ἐπιδύεται ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· μήτε δίδοτε τό-
 28 τον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω,
 μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω ἐργαζόμενος ἰς τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερ-
 29 σὶν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι. Πᾶς
 λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορεύσθαι,
 ἀλλ', εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ἡμετέρας, ἵνα
 30 δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσιν· καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπο-
 31 λυτρώσεως. Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ
 πρᾶυγῇ καὶ βλασφημία ἀρῆτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ
 32 κακίᾳ· γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχνοί,
 χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ
 5 ἡχαρίσατο ὑμῖν. Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς

19. ἀπληγικοίτες, 21. Ἰησοῦ. Ἀποθέσθαι 28. ταῖς
 χερσὶ (f. ἰδίαις χερσὶ f. χερσὶν αὐτοῦ), τὸ ἀγαθὸν
 ἵνα om. ταῖς χερσὶ Al. om. τὸ ἀγαθὸν Al. conj. τὸν
 ἄρτον ταῖς χερσὶν, ἵνα 29. Ὡπίστεως, 32. Ὡμήρην.

τέκνα ἀγαπητά· καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρῑδῶκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν, τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐ-
δίας.

Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μὴδὲ 3
ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, (καθὼς πρέπει ἀγίοις,) καὶ αἱ 4
σχρότης, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπεία, τὰ οὐκ ἀή-
κοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. Τοῦτο γὰρ ἴστε 5
γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέ-
κτης, ἢ ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν 6
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς 6
ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀ-
ργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Μὴ οὖν 7
γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. Ἦτε γὰρ ποτε σκότος, 8
νῦν δὲ ὥς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·
(ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθῳσύνῃ καὶ 9
δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·) δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐ- 10
ρεστον τῷ κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις 11
τοῖς ἀκάρτοις τοῦ σκοτοῦς, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλεγχ-
τε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπὸ αὐτῶν, αἰσχροὶ ἐστί 12
καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φω- 13
τός, φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστί.
Διὸ λέγει· Ἔγειρε ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν 14
νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπεις 15
οὖν, πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ'
ὡς σοφοί· ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι 16
πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ 17
συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκει- 18
σθε οἶνον, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν

5. γ. ἴστε ὁ 9. γ. πνεύματος 11. ἀκαθάρτος
ΑΙ. ἀτάκτοις 13. ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτός φανε-
ροῦνται 14. γ. Ἐγείραι ἢ ἐπιφαύσεις τοῦ Χρι-
στοῦ. γ. ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. 15. οὖν ἀκρι-
βῶς, πῶς περιπατεῖτε

- 19 πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ
 20 καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ θεῷ καὶ πατρί.
- 21.22 Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ· αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίῳις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ
 23 κυρίῳ· ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος.
 24 Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίῳις ἀνδρά-
 25 σιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλη-
 26 σίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθάρισας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήμα-
 27 τι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἑνδοξὸν τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σκῆλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιού-
 28 των, ἀλλ' ἵνα ἡ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλου-
 29 σιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυ-
 30 τὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίση-
 31 σεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐ-
 32 τοῦ. Ἀπὸ τούτου καταλείψει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἕσονται οἱ δύο εἰς σάρκα
 32 μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω

18. add. ἁγίῳ,

19. add. ἐν ᾠδαῖς καρδίαις

21. r. θεοῦ

22. ὑποτάσσεσθε, Al. transp. Al. ὑποτασσασθωσαν,

23. † ὁ † καὶ † ἐστὶ

24. → ἰδίῳις 26. ὕδατος, ἐν ῥήματι· ἵνα Al. ὕδα-

τος· ἐν ῥήματι ἵνα † add. ζωῆς. 27. r. αὐτὴν

29. r. κύριος 30. → ἐκ τῆς . . . ὀστέων αὐτοῦ.

εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμῖν 33
οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγα-
πάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἀν-
δρα.

Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ὅτι
ἐν κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· (ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη, ἡ ἐπαγγελία·) ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ κυριεύῃ κυρίου.

Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀσέλῳτι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ· μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρώποις, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τῷ Χριστῷ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ "Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες, ὅτι ὁ ἕκαστος ποιήσει ἄγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος. Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιῆτε πρὸς αὐτοὺς, ἀμείντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες, ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ κύριός ἐστι ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσεληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτοῦ.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τῶν αἰώνων· τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς ποιήσεως,

1. → ἐν κυρίῳ 3. ἐν κυρίῳ. 6. → τοῦ "Θεοῦ ἐκ ψυχῆς μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, Αἱ. Θεοῦ ἐκ ψυχῆς μετ' εὐνοίας· δουλεύοντες 7. εὐνοίας " γ. π. ὡς 8. Ὡς ἕκαστος ὁ ἑὺ ποιήσει κομιεῖται " † τῷ 9. Ὡς αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ 10. → ἀδελφοί μου, Αἱ. π. μου 12. ὑμῖν " † τοῦ αἰῶνος

- 13 τοῖς ^{'''} ὑπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν παντοκλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ['] ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι ^{''} στῆναι.
- 14 Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,
- 15 καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἰτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησασθε πάντα τὰ βέλη τοῦ
- 17 πονηροῦ τὰ πεκυρωμένα σῆσαι· καὶ τὴν περισκεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου ['] δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ
- 18 πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμα Θεοῦ· διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι· καὶ εἰς αὐτὸ ['] τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσ-
- 19 καρτερίᾳ καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ, ἵνα μοι ['] δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός ^{''} μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον ^{'''} τοῦ
- 20 εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὥς δεῖ με λαλῆσαι.
- 21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε· καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ
- 22 πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ· ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.
- 23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ
- 24 Θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ·

12. ^{'''} ὑπουρανίοις. 13. τῷ πονηρῷ, ^{''} οπι. στῆναι ἐξ οὖν 17. → δέξασθε, ΑΙ. δέξασθαι, 18. → τοῦτο 19. γ. δοθείη ^{''} μου ἐν παρρησίᾳ, ^{'''} οπι. τοῦ εὐαγγελίου, 24. † Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ.

Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ταῖς
τοῖς ἀγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις,
ἅσιν ἐπισκόποις καὶ διακόνους· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μερίᾳ ὑμῶν,
πάντοτε ἐν πάσῃ δεῖσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, μετὰ
τὰ χαρὰς τὴν δέσιν ποιούμενος ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν
εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν
πεισιθῶς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον
ἀγαθόν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ
καθὼς ἔστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων
ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν ταῖς
δυσμοῖς μου καὶ τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγ-
γελίου, συγκαινωνός μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς
ὄντας. Μάρτυς γάρ μου ἔστιν ὁ Θεός, ὡς ἐπιστάς
πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχθοις Χριστοῦ Ἰησοῦ. Καὶ νῦν
το προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ
μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει
εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ᾗτε ἴλη

1. συνεπισκόποις 4. (πάντοτε . . . ὑμῶν μετὰ . . .
ποιούμενος) Al. (μετὰ χ. τ. δ. ποιούμενος) "πα-
θούμενος τὴν δέσιν μετὰ χαρὰς ἐπὶ 7. ~ καὶ ἐν τῇ
8. → ἐστίν

- 11 κρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρω-
 μένοι ἡ καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς
 δόξαν καὶ ἔπαινον ἡ Θεοῦ.
- 12 Γινώσκεις δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ'
 ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν·
- 13 ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι
- 14 ἐν ὧ τῇ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι, καὶ
 τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ, πεποιθότας
 τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφοβῶς τὸν
- 15 λόγον ἡ λαλεῖν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ
 ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσου-
- 17 σιν. Οἱ μὲν ἡ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες, ὅτι εἰς ἀπολογία
- 16 τοῦ εὐαγγελίου κείμεαι· οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας, τὸν Χριστὸν
 καταγγέλλουσιν οὐχ ἀγνώως, οἰόμενοι θλίψιν ἡ ἐπιφέ-
- 18 ρειν τοῖς δεσμοῖς μου. Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ,
 εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται·
- 19 καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι. Οἶδα γάρ,
 ὅτι τοῦτό μοι ἀποθήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν
 δέησεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χρι-
- 20 στοῦ, κατὰ τὴν ἡ ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι
 ἐν οὐδενὶ αἰχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὥς
 πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῇ σώ-
- 21 ματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. Ἐμοὶ γάρ
- 22 τὸ ζῆν, ἡ Χριστὸς, καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. Εἰ δὲ
 τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί
- 23 αἰρήσομαι, οὐ γνωρίζω· συνέχομαι ἡ δὲ ἐκ τῶν δύο,
 τὴν ἐπιθυμίαν ἡ ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χρι-
- 24 στῷ εἶναι· πολλῶν ἡ γὰρ μᾶλλον κρείσσειν τὸ δὲ ἐπι-
- 25 μένειν ἐν τῇ σαρκί, ἀναγκαϊότερον δι' ὑμᾶς. Καὶ τοῦ-

11. r. καρπῶν δικαιοσύνης τῶν ἡ μοι. 14. add. τοῦ
 Θεοῦ f. κυρίου 17. r. ἐξ ἐριθείας . . . δεσμοῖς
 μου. Οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης . . . κείμεαι. Τί γάρ; πλὴν
 16. ~ ἐγείρειν 20. καταδοκίαν 21. ~ χρηστὸν,
 23. r. γάρ ἡ ἔχων τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ
 εἶναι, πολλῶν μᾶλλον κρείσσειν ἡ γὰρ 24. ~ ἐν

το πεποιθὸς οἶδα, ὅτι μεῖν καὶ 'συμπαραμεῖν πᾶσι
 ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως·
 ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσέυῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν 26
 ἡμοῖς, διὰ τῆς ἡμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολ- 27
 τεύεσθε, ἵνα, εἴτε ἔλθων καὶ ἰδῶν ὑμᾶς, εἴτε ἄπαρ,
 ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι,
 μιᾷ ψυχῇ συναθροῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ 28
 μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις
 'ἐστὶν αὐτοῖς ἐνδειξις ἀπωλείας, " ὑμῖν δὲ σωτηρίας·
 καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ· ὅτι ὑμῖν 'ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χρι- 29
 στοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦειν, ἀλλὰ καὶ τὸ
 ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν· τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες, εἰς 30
 'ἴδετε ἐν ἡμοῖς, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἡμοῖς. Εἴ τις 2
 οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ 'τι παραμύθιον ἀγά-
 πης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ " τις σπλάγχνα καὶ
 οἰκτιρμοί· πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ 1
 φροῖητε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν
 φρονοῦντες· μηδὲν κατὰ ἐρίθειαν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ 3
 τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας
 ἑαυτῶν· μὴ τὰ ἑαυτῶν 'ἕκαστος " σκοποῦντες, ἀλλὰ 4
 " καὶ 'τὰ " ἑτέρων " ἕκαστοι. Τοῦτο ' γὰρ " φρονεῖσθαι 5
 ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅς ἐν μορφῇ Θεοῦ 6
 ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ,
 ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου 'λαβὼν, ἐν 7
 ὁμοιώματι ἀνθρώπου " γενόμενος, καὶ σχήματι εἵρε- 8
 θεὶς ὡς ἄνθρωπος· ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος

25. ~ παραμεῖν 27. ἀπὸν ἀκούω 28. γ. αὐτοῖς
 μὲν ἔστιν ἐνδ. " Ὑμῶν 29. ἐχαρίσθη ἀπὸ Χρι-
 στοῦ, 30. ~ εἴδετε 1. Ὑτις " γ. Ὑτινα
 4. ἕκαστοι " γ. σκοπεῖτε, " οἱ. καὶ ' τὸ τῶν
 " ἑτέρων ἕκαστοι τοῦτο φρονεῖτε ἐν " γ. ἕκαστος.
 ΑΙ. οἱ. ΑΙ. transp. 5. ~ γὰρ " Ὑφρονεῖτε 7. λα-
 βὼν ἐν ... ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν " γενομέ-
 νος καὶ ... ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν

- 9 ὑπήκουε μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ
 ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἰχαρίσθη αὐτῷ ὄνομα
 10 τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάν
 γόνου κάμψῃ ἐπουρανία καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονί-
 11 νων, καὶ πάντα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι κύριος
 12 Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς. Ὡστε,
 ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπακούσατε, μὴ ὥς
 ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μαῖλλον
 ἐν τῇ ἀπουσίᾳ ἡ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν
 13 ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε. Ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ
 ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλει καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ
 14 τῆς εὐδοκίας. Πάντα ποιεῖτε χωρὶς ἰσχυρισμῶν καὶ
 15 διαλογισμῶν ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέ-
 κνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ δια-
 στραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φανερὰ ἐν κόσμῳ,
 16 λόγῳ ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχημα ἡμῶν εἰς ἡμέραν
 Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν
 ἐπορίασα.
 17 Ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουρ-
 γίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πάντων
 18 ὑμῶν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ
 19 μοι. Ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμώθει ταχέως
 πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καὶ γὰρ ἐν ψυχῷ, γινώσκῃ τὰ περὶ ὑμῶν.
 20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἐσφύχων, ὅστις γνησίως τὰ περὶ
 21 ὑμῶν μεριμνήσει· οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν,
 22 οὐ τὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώ-
 σκετε, ὅτι, ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἡμῶν ἐδούλευσα
 23 εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι,
 24 ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἡμᾶς, ἑξαυτῆς· πέποιθα δὲ ἐν
 25 κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι. Ἀναγ-

9. τὸ ὄνομα 12. ὡς ἡ μου μετὰ φόβου καὶ
 τρόμου, τὴν 13. ὡς Θεὸς ἡ ἐνεργεῖν. Ἰπὲρ τῆς εὐ-
 δοκίας πάντα 14. ἀργῆς 15. μέσον 19. ἐμφυχῶν,
 21. γ. τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. 24. ἐλεύσεται.

καῖον δὲ ἡγησάμην, Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διὰ τοῦτο ἠκούσατε ὅτι ἡσθένησε. Καὶ γὰρ ἡσθένησε παραπλήσιον Ἰδανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπη ἐπὶ ὑμῶν γένηται. Σπουδαιοτέρως οὖν ἐπέμψα αὐτόν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, καὶ γὰρ ἄλυπτός ἐστι. Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε· ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἡγγίσατο, παραβουλεύσας τὴν ψυχὴν, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.

Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν κυρίῳ τὰ πάντα· γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἄσφαλές.

Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν. Ἡμεῖς γὰρ ἐσμὲν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι· θεῶ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες· καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον· περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τῇ ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος. Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἡγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. Ἀλλὰ μὲν οὖν καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ἵνα

26. add. ἰδεῖν, 27. θανάτου· " r. λύπη 28. αὐτόν, πάλιν χαρῆτε, 30. → τοῦ Χριστοῦ Al. Χριστοῦ Al. κυρίου f. Θεοῦ " r. Ὑπαρβουλεύσας 1. add. τὸ 3. Ὑθεῖο 5. περιτομή 7. om. Ἀλλ' 8. r. μενοῦνγε

ἔχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου μου,
 (δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύδαλα
 9 εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ
 ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ
 πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ ὁ δικαιοσύνην ἑπὶ τῇ
 10 πίστει) τοῦ γινῶναι αὐτόν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀνα-
 στάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων
 11 αὐτοῦ, ὁ συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἰπὼς
 12 καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν. Οὐχ ὅτι
 ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δέ, εἰ καὶ κα-
 13 ταλάσσω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ Ἐκκελευσίου Χριστοῦ. Ἀδελ-
 14 φοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατεληφέναι· ἐν δέ,
 τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν
 ἐπεκτεινόμενος, ὁ κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τῷ βραβεῖον
 15 τῆς ἀνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι
 οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν καὶ εἴ τι ἑτέρως φρο-
 16 νεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει· πλην εἰς
 17 ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν. Συμμιμηταί μου
 γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπα-
 18 τοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. Πολλοὶ γὰρ περι-
 πατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ
 19 πλείων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χρι-
 στοῦ ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ
 ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦ-
 20 ντες. Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει,
 ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χρι-
 21 στὸν, ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως
 ἡμῶν ὁ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ

9. δικαιοσύνην· ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὁ. ἐπὶ τῇ
 πίστει. Al. ἐν πίστει. 10. ~ συμμορφιζόμενος
 12. add. ἢ ἤδη δεδικαίωμαι, ὁ. τοῦ Χριστοῦ Ἰη-
 σοῦ. 13. οὐκ 14. κατασκοπῶν 16. † κανόνι, τὸ
 αὐτὸ φρονεῖν. Al. om. κανόνι, Al. om. vel transp. τὸ
 αὐτὸ φρονεῖν. 18. add. ἑτέρως, f. κατὰ τὴν σάφην,
 21. † εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ

τὴν ἐέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτοὶ καὶ ὑποτάξαι ἑα-
 τῷ τὰ πάντα. "Ωστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπι- 4
 πόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν
 κυρίῳ, ἀγαπητοί.

Ἐυδοσίαν παρακαλῶ, καὶ Σοντύχην παρακαλῶ, 2
 τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κυρίῳ· ἰαὶ ἱερῶ καὶ σέ, "σέ 3
 ζυγε γήσιε, συλλαμβάνον αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ
 εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ
 τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῃ
 ζωῆς. Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἱερῶ, 4
 χαίρετε. Τὸ ἐπεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώ- 5
 ποις. Ὁ κύριος ἑγγύς· μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν 6
 παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας
 τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθαι πρὸς τὸν Θεόν καὶ 7
 ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρου-
 ρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ ἰσθήματα ὑμῶν ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν 8
 ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προ-
 φιλή, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἑκαταύς,
 ταῦτα λογίζεσθε· ἀ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε, καὶ 9
 ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἱεροῖς, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ
 Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ἐχάρην δὲ ἐν κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀν- 10
 εθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφροσύνετε,
 ἡ καὶ εἰσεῖσθε δέ. Οὐκ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγων ἐγὼ 11
 γὰρ ἐμαθόν, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι. Οἶδα· καὶ 12
 ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντί καὶ ἐν
 πᾶσι μεμύημαι, καὶ χορεῖσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ πε-
 ρισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι· πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδο- 13
 ναμουντί με'. Πλὴν καλῶς ἐποίησατε, συγκοινων- 14

2. Εὐδοσίαν. 3. γ. καὶ " γήσιε γεράναι σύζυγε,
 4. κυρίῳ· πάντοτε, πάλιν 7. σώματα 8. αἰσθ. ἐπι-
 στήκης, 10. ὑστερεῖσθε 11. Copt. Οὐχ, ὅτι (f. αἰς)
 καθυστέρησα, λέγων 12. γ. δὲ 13. † Χριστῷ.

- 15 ἦσαντίς μου τῇ θλίψει. Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιπ-
 πῆσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ
 Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινωνήσεν εἰς
 16 λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι· ὅτι καὶ
 ἐν Θεσσαλονίκη καὶ ἄπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖαν μοι
 17 ἐπέμψατε. Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ
 18 τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν. Ἀπέχω
 δὲ πάντα, καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι, δεξιόμενος
 ἢ παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὅσμην εὐωδίας,
 19 θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ Θεός μου
 πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον
 20 αὐτοῦ ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῷ δὲ Θεῷ καὶ
 πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.
 21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπά-
 22 ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί· ἀσπάζονται ὑμᾶς
 πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰ-
 23 κίας. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. " Ἀμήν.

16. om. εἰς 18. om. παρὰ Ἐπαφροδίτου 19. Ὑπλη-
 ρώσαι 23. τῇμῶν " Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ.

Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος ἰ. θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τοῖς ἐν ᾽ Κολοσσαῖς 2 ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν ἰ.

Εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ ἰ καὶ πατρὶ τοῦ κυρίου 3 ἡμῶν Ἰησοῦ ἰ Χριστοῦ πάντοτε, ἰ περὶ ὑμῶν προσευ- 4 χόμενοι, ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ ἰτ- 5 σοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην ἰ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους, διὰ 5 τῆς ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣ προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγε- 6 λίου, τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντί τῷ 6 ἰ κόσμῳ, καὶ ἔστι καρποφορούμενον ἰ καὶ αὐξανόμε- 7 νον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ 8 ἐπίγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς 7 ἰ καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ἰ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χρι- 8 στοῦ· ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύ- 9 ματι. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκού- 9 σαμεν, οὐ πανόμειθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ

2. ~ Κολοσσαῖς ἰ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3. → καὶ ΑΙ. τῷ f. καὶ τῷ ἰ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ

ἰ ὑπὲρ 4. ~ ἣν ἔχετε 6. ~ κόσμῳ ἔστι

ἰ γ. σπ. καὶ αὐξανόμενον, 7. ~ καὶ ἰ ἡμῶν

- αἰτούμενοι, ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελή-
ματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ·
10 περιπατῆσαι ἡμῶν τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρεσκείαν,
ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμε-
11 νοι " τῇ ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ· ἐν πάσῃ δυνάμει δυνα-
μούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν
12 ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς· εὐχαριστοῦν-
τες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα
τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·
13 "Ὁς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους,
καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης
14 αὐτοῦ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν
15 τῶν ἁμαρτιῶν· ὃς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ
16 ἀρρέτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως· ὅτι ἐν αὐτῷ
ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ
τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε
κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι'
17 αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτισται· καὶ αὐτός ἐστι πρὸ
18 πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε· καὶ
αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας·
ὃς ἐστιν ἡ ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γέ-
19 νηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων· ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδό-
20 κησιν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι, καὶ δι' αὐτοῦ ἀπο-
καταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, εἰρηνοποιήσας διὰ
τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ
21 ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ὑμεῖς,
ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ δια-
νοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλ-

10. † ὑμεῖς " γ. Ὡς τὴν ἐπίγνωσιν *Al.* ἐν τῇ ἐπι-
γνώσει 11. μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς εὐχαριστ.
12. *add.* θεῷ τῷ *f.* θεῷ καὶ " καλίσσαντι 14. † διὰ
τοῦ αἵματος αὐτοῦ, 16. *om.* τὰ *Al.* τὰ τε 17. *om.* τὰ
18. ἡ ἀρχή, *f.* ἀπαρχή, 19. *add.* τῆς θεότητος
20. αὐτὸν, " → δι' αὐτοῦ, 21. τῆς διανοίας ὑμῶν *f.*
τῆς διανοίας αὐτοῦ

λαξιν ἐν τῇ σάρτει τῆς σαρκὸς ἑ αὐτοῦ διὰ τοῦ θανά- 22
του, παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνι-
πλήτους κατενώπιον ἑ αὐτοῦ· εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει 23
θεμελιωμένοι καὶ ἰδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι
ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ
κηρυχθέντος ἐν πάσῃ ἑ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν
οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

Ἡ νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ἑ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ 24
ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χρι-
στοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἑ
ἔστιν ἡ ἐκκλησία· ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ 25
τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς
πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸ μυστήριον τὸ ἀποκ- 26
κεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν,
ἑ νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἑ ἁγίοις αὐτοῦ· οἷς ἠέλωται 27
ὁ Θεὸς γνωρίσαι, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστη-
ρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἑ ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν,
ἑ ἐλπίς τῆς δόξης· ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, τοῦτο 28
τοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες ἑ πάντα ἄ-
νθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἑ ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄ-
νθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ ἑ· εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνι- 29
ζόμενος κατὰ τὴν ἐνεργειαν αὐτοῦ τὴν ἐπεργουμένην
ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ἡλίποι ἀγῶνα ἔχον τῇ 30
ἐμῇ καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἐφάραται
τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί· ἑ ἵνα παρακληθῶσιν αἱ κατὰ 31
δίαι αὐτῶν, ἑ συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα
πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνω-
σιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ ἑ· ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ 32

22. αὐτοῦ, ἑ αὐτοῦ. 23. → τῇ 24. Ὁς νῦν ἑ † μὴ
26. ὃ νῦν ἐφανερώθη f. νυνὶ δὲ φανερωθέν ἑ ἀπο-
στόλοις 27. ὃ 28. → πάντα ἄνθρωπον ἑ † Ἰσραὴλ
1. add. καὶ τῶν ἐν Ἱερουσολέμιν, 2. r. συμβιβασθέντων
ἑ † καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ. Al. ἐν Χριστῷ f.
ὃ ἐστι Χριστός. f. πατρὸς τοῦ Χριστοῦ. Alii aliter.

4 Δουλοὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι.
 5 Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν
 6 πιθανολογίᾳ. Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπειμι, ἀλλὰ τῷ
 7 πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν
 8 τὴν τάξιν, καὶ τὸ ἑστέρημα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως
 9 ὑμῶν. Ὡς οὖν παριλάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν
 10 κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρριζωμένοι καὶ ἐποι-
 11 κοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει,
 12 καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἑν αὐτῇ ἐν ἔχα-
 13 ριστίᾳ. Βλέπετε, μή τις ὑμᾶς ἴσται ὁ συλλαγα-
 14 γῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν
 15 παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κα-
 16 σμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ
 17 πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σαρματικῶς, καὶ ἔστε
 18 ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης
 19 ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ
 20 ἀχειροποιήτῃ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῆς σα-
 21 ρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ
 22 ἐν τῷ βαπτίσματι ἐν ᾧ καὶ συνεγέρθητε διὰ τῆς πί-
 23 στεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν
 24 ἐκ νεκρῶν καὶ ὑμᾶς, νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παρα-
 25 πτάμασι καὶ τῇ ἀποβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, " συνε-
 26 ζωοποίησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ
 27 παραπτώματα ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον
 28 τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἤρκεν
 29 ἐκ τοῦ μίσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ ἀπεκδυ-
 30 σάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν
 31 τῷ παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Μὴ
 32 οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν

5. ὑστέρημα 7. → ἐν αὐτῇ 10. ἐκκλησίας ἐν

11. † τῶν ἀμαρτιῶν 12. † τῶν 13. → ἐν

"Ὁ συνεζωοποίησεν ὑμᾶς (ς. ἡμᾶς) σὺν ἡμῖν ἡμῖν

14. ἦεν 15. τὴν σάρκα τὰς ἐξουσίας, ἐν αὐ-

τῷ. ΑΙ. ἐν σταυρῷ. ς. ἐν τῷ ξυλῷ.

ἡμέραι ἰορτῆς ἢ νομηνίας ἢ σαββάτων· ἃ ἴσθι ἐπὶ 17
 τῶν ἡμελλόντων, τὸ δὲ σῶμα Ἰησοῦ. Μηδεὶς ὑμῶν 18
 καταβραβεύεται, δόλον ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀρ-
 σπείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἢ μὴ ἰώρακεν ἢ ἐμπατεύει,
 εἰπὴ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοῦς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ 19
 οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, διὰ
 τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενοι καὶ συμβι-
 βαζόμενοι, αὖξαι τὴν αὖξιν τοῦ Θεοῦ. Εἰ ἂν 20
 θάνετε σὺν Ἰησοῦ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου,
 τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε. Μὴ ἄψῃ, μηδὲ 21
 γένησθαι, μηδὲ δίγῃς; (ἃ ἴσθι πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀπο- 22
 χρήσει,) κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀν-
 θρώπων· ἅτινα ἴσθι λόγοι μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἑαυ- 23
 λοθησκειᾷ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος,
 οὐκ ἐν τιμῇ τινι, πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός. Εἰ 3
 οὖν συνηγερῆσθε τῷ Ἰησοῦ, τὰ ἅνω ζητεῖτε, οὗ ὁ
 Χριστὸς ἴσθι ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος· τὰ ἅνω 2
 φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ 3
 ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Ἰησοῦ ἐν τῷ Θεῷ·
 ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ 4
 ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν, τὰ ἐπὶ τῆς γῆς 5
 πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ
 τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἴσθι εἰδωλολατρεία· δι' ἃ ἔρ- 6
 χεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·
 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζητεῖτε 7
 αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, 8
 θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στό-
 ματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκδυσάμε- 9

16. ἡμέρα 17. Conj. μενόντων, "† τοῦ 18. ἢ μὴ Αἱ.
 οὐχ "ἰώρακαμεν ἐμπατεύειν, Αἱ. conj. ἰώρα κα-
 ἐμπατεύειν, "ἢ ἐμπατεύων εἰπὴ, 20. † οὖν "† τῇ
 23. add. τοῦ νοῦς 3. Θεῷ ἐν Ἰησοῦ. 4. ~ ὑμῶν,
 5. om. ὑμῶν, 7. ~ τούτοις

νοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ,
 10 καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀγακαινούμενον εἰς ἐπί-
 11 γνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ὅπου οὐκ
 ἔστι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος· περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία·
 βάρβαρος, Σκύθης· δούλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ
 12 πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός. Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς
 ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα
 οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα,
 13 μακροθυμίαν· ὡς ἐχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι
 ἑαυτοῖς, ὡς τις πρὸς τινὰ ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ
 14 ὁ Χριστὸς ἔχαρισατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς·) ἐπὶ πᾶσι
 δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς
 15 ἀιότητος· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ βραβεύεται ἐν
 ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σῶ-
 16 ματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. Ὁ λόγος τοῦ Χρι-
 στοῦ ἰνοικεῖται ἐν ὑμῖν· πλουσίως· ἐν πάσῃ σοφίᾳ
 διδάσκοντες, καὶ κοινοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ
 ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν
 17 ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ^{III} Θεῷ· καὶ πᾶν ὃ, τι ἂν ποι-
 ᾶτε, ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου
 Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ^{II} καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.
 18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἁ-
 19 ἥκει ἐν κυρίῳ. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας,
 20 καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα, ὑπα-
 κούετε ταῖς γενεαῖς κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐνέ-
 21 ριστον ἐν κυρίῳ. Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέ-
 22 κνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν. Οἱ δούλοι, ὑπα-

11. → τὰ 12. r. οἰκτιρμῶν, 13. μέμψιν· Al. ὀργήν·
 14. ≈ ὁ f. ὅς ἐνότητος· 15. r. Θεοῦ 16. πλου-
 σίας ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ κοινοῦντες
 ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς ὕμνοις ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χά-
 ριτι ᾄδοντες " r. τῇ καρδίᾳ " r. Ὑκυρίῳ·
 17. Ἐκυρίου " → καὶ 18. † ἰδίῳις 19. add. ὑμῶν,
 20. r. τῷ κυρίῳ. 21. Ὑπαροργίζετε

πούετε ἑκατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ὡς ὀφθαλμοδουλείαις, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀλήθειᾳ καρδίας, φοβούμενοι τὸν κύριον καὶ πᾶν ὃ, τι ἐὰν ποιῇτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες, ὅτι ἀπὸ κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε. Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὁ ἕλεός· καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία. Οἱ κύριοι, τὸ δέ καίον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχοντες, εἰδότες, ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανοῖς.

Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ, ἐν εὐχαριστίᾳ· προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλήσῃ τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι· ἵνα φανερώσω αὐτὸ, ὡς δεῖ με λαλήσαι. Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἕξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρτυμένος, ἵνα δένηται ὡς δεῖ ὑμᾶς ἐν ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός ὁ ἀγαπητός· ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ὑμῶν· ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γῇ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλῇ τὰς καρδίας ὑμῶν σὺν Ὁμησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἔστι ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωρισῶσι τὰ ὧδε. Ἀσκάριος ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμαλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐπιστολάν· (ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν) καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰούστος· οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μενοινεῖτε ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, αἵτινες ἔστιν

22. ατ. κατὰ πάντα ὡς ὀφθαλμοδουλεία, ἢ γ. ὡς ὄν· 23. ὡς ὅτι ἐὰν ἢ add. δουλεύοντες f. ἀρέσκοντες
24. ἢ γὰρ 25. ὡς γὰρ 1. κατὰ 2. ατ. ἐν εὐχαριστίᾳ 3. ατ. λόγου, ἢ διὸ f. δι' ὃν 8. ὡς γὰρ ἐὰν περὶ ἡμῶν.

- 12 ἡθροίσαν μοι κατηγορία. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς,
ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος
ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στήτε τέλειοι καὶ
13 πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ. Μαρ-
τυρῶ γὰρ αὐτῷ, ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν,
14 καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. Ἀσπά-
ζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημᾶς.
15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς, καὶ Νυμφᾶν,
16 καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν ἀνα-
γνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε, ἵνα καὶ ἐν
τῇ Λαοδικεῶν ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαο-
17 δικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἴπατε Ἀρχί-
πῃ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ, ἵνα
αὐτὴν πληροῖς.
8. 19 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε
μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν.

ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

1 **Π**αῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ
Θεσσαλονικίαν ἐν Θεῷ πατρὶ καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ Χρι-
στῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν
καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12. Ὑπεπληροφορημένοι 13. πόθον f. κόπον f.
ἀγῶνα r. ζῆλον 15. αὐτῆς f. αὐτῶν 16. ἐν
18. om. Ὁ ἀσπασμὸς . . . Παύλου. 19. r. add. Ἀμήν.
1. → ἀπὸ Θεοῦ . . . Χριστοῦ.

Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, 1
 μνησίαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν ἑκείνου ἡμῶν,
 ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς τί- 2
 στεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς
 "τῆς ἐλπίδος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡμε- 3
 ροῦ τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν· εἰδότες, ἀδελφοί 4
 ἡγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν ὅτι τὸ ἐ- 5
 αγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη "εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνῳ,
 ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν 6
 πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἶδατε οἱ ἐγενήθημεν "ἐν 7
 ὑμῖν δι' ὑμᾶς. Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ 8
 τοῦ κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν ὁλίῳ πολλῇ με-
 τὰ χαρᾶς πνεύματος ἁγίου· ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς "ἐν 9
 πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ "ἐν 10
 Ἀχαΐᾳ. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχεται ὁ λόγος τοῦ κυρίου
 οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ "καὶ 11
 ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξέ-
 λυθεν· ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. Αὐτοὶ 12
 γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν, ὅποιαν εἴσοδον "ἔχου-
 μεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεόν
 ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθῆ, 13
 καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν νεκρῶν, οἱ 14
 ἡγείρειν ἐκ τῶν νεκρῶν, Ἰησοῦν, τὸν ῥυόμενον ἡμᾶς
 ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, ἀδελφοί, τὴν εἴσοδον ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, 15
 πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· ἀλλὰ ὑποτασσάμεθα 16
 καὶ ὑβρισθέντες, καθὼς οἶδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπὶ
 ῥησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς ἐν

2. προσευχῶν ἡμῶν ἀδιαλείπτως, 3. τοῦ ἔργ. τῆς
 πίστ. ὑμῶν, "om. τῆς ἐλπίδος Al. καὶ τῆς ἐλπί-
 δος Al. τῆς ἀγάπης 5. Ὑπὸς "om. ἐν 7. Ὑπὸ-
 κον Al. τύπος "ἐν τῇ 8. ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ
 "καὶ 9. ὑμῶν "r. ἔχομεν 10. r. om. τῇ
 2. † καὶ

3 εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἀγῶνι. Ἡ γὰρ παρά-
 κλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας,
 4 οὔτε ἐν δόλῳ· ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα ὑπὸ τοῦ
 Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ
 ὡς ἄνθρωποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμά-
 5 ζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ
 πωλακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε· οὔτε ἐν προφά-
 6 σει πλεονεξίας, Θεὸς μάρτυς· οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἁν-
 θρώπων δόξαν, οὔτε ἀπ' ὑμῶν οὔτε ἀπ' ἄλλων· (δυ-
 7 νάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι) ἀλλ'
 ἐγενήθημεν ἥτιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν. Ὡς ἂν τροφὸς θάλ-
 8 πῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα, οὕτως, ὁρμειρόμενοι ὑμῶν, ἐν-
 δοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον
 τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπή-
 9 τοὶ ἡμῖν " γεγένησθε. Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελφοί, τὸν
 κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐρ-
 γαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν, ἐκηρεύ-
 10 ξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. Ὑμεῖς μάρ-
 τυρες καὶ ὁ Θεός, ὡς ὁσίας καὶ δικαίως καὶ ἀμέμ-
 11 πτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν· καθάπερ οἴ-
 दाτε, ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἑαυτοῦ,
 12 παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι, καὶ παρ-
 τυρούμενοι εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ,
 τοῦ " καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ
 13 δόξαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
 ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ'
 ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε, οὐ λόγον ἀνθρώπου, ἀλ-
 λὰ, καθὼς ἐστὶν ἀληθὺς, λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνερ-
 14 γεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ
 ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν
 οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ

7. νήπιοι 8. γ. Ὀρμειρόμενοι: " ≈ ἐγενήθητε.

9. † γὰρ 12. om. καὶ μαρτυρούμενοι " καλίσαντος

14. γ. ταῦτα

ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν "Ιουδαίων· τῶν καὶ τὸν κύριον 15 ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἑαυτῶν προφῆτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων· κωλύοντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λα- 16 λῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε. Ἐφθασε δὲ ἐκ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ ἑῷ τέλος.

Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς 17 καιρὸν ἄρας, προσώπων, οὐ καρδία, περισσοτέρως ἰσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. Διὸ ἠεληήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, (ἐγὼ μὲν 18 Παῦλος,) καὶ ἁπαλὰ καὶ δῖς· καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ σατανᾶς. Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος ἡ καὶ 19 χήσας, ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς, ἔμπροσθεν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; ὑμεῖς γάρ 20 ἔστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ. Διὸ μηκέτι στί- 3 γοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόναι, καὶ ἐπίμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ἡμῶν καὶ συν- 2 εργὸν τοῦ θεοῦ ἐν τῇ εὐαγγελίᾳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλεῖσαι ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πί- 3 στιως ὑμῶν, τῇ μὴ δένα σαίνεισθαι ἐν ταῖς θλίψεσι 3 ταύταις· (αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμην, προελέγομεν ὑμῖν, ὅτι 4 μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἶδατε·) διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι στείγων, ἔπειμψα εἰς τὸ γινῶναι 5 τὴν πίστιν ὑμῶν, μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. Ἄρτι δὲ, 6

14. "ἰδίων 15. † ἰδίους "ὑμᾶς 16. *add.* τοῦ θεοῦ
 18. ∪ Διότι 19. ἀγαλλιᾶσθαι, "Χριστοῦ
 2. *r.* καὶ διάκονον τοῦ θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν
 ΑΙ. καὶ διάκονον τοῦ θεοῦ ἐν "→ ὑμᾶς ἢ *r.* ∪ περ
 3. τὸ ΑΙ. τοῦ " *Conj.* μὴδὲν ἀσαίνεισθαι *f.* μὴδένα
 σιαίνεισθαι

- ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησίαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες
- 7 ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς· διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ
- 8 ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως· ὅτι νῦν ζῶμεν,
- 9 ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν κυρίῳ. Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ
- 10 ἡμῶν; νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερικπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὅστε-
- 11 ρήματα τῆς πίστεως ὑμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς πα-
- 12 ρεύονται τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλειοῦσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλή-
- 13 λους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς· εἰς τὸ στηρίζαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμεπτους ἐν ἀγιασύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ."
- 4 Ὁμοίον οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, "καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ,"
- 2 ἵνα περισσεύητε μᾶλλον· οἴδατε γὰρ, τίνας παραγγελ-
- 3 λίας ἰδῶκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. Τοῦτο γάρ ἐστι δέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμὸς ὑμῶν ἀπέχε-
- 4 σθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας· εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν
- 5 τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἑπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα
- 6 τὸν Θεόν· τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ

7. ὑμῶν, 12. → ὁ κύριος Al. ὁ Θεὸς Al. ὁ κύριος Ἰησοῦς 13. = Χριστοῦ "add. Ἀμήν. 1. r. Τὸ λοιπὸν "ἵνα καθὼς; "καθὼς καὶ περιπατεῖτε, ἵνα 5. ἀτιμίας, 6. ἵνα τῷ

πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἐκδικας ὁ κύριος
περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ "προετίπομεν ὑμῖν
καὶ διημαρτυράμεθα. Οὐ γὰρ ἐπάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς
ἐπὶ ἀκαθαρσία, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ. Τοιγαροῦν ὁ ἀν-
τὴν, οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν θεόν, τὸν καὶ
δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας, οὐ χρεῖαν ἔχετε γρά-
φειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοὶ ἐστέ εἰς τὴν
ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας
ταῦς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακα-
λοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον καὶ
φιλοτιμιεῖσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ
ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν πα-
ρηγγέλαμεν· ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς
ἑξω, καὶ μηδεὶς χρεῖαν ἔχητε.

Οὐ δέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν
κοιμημένων, ἵνα μὴ λυπησθε, καθὼς καὶ οἱ λα-
οὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν, ὅτι
σοὺς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοι-
μηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ
ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες
οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου, οὐ
μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. "Ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος
ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι
θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χρ-
στῷ ἀναστήσονται ἑκτὸν· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες
οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν
νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς αἼρα· καὶ ὡ-
σαύτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. "Ὡστε παρακαλεῖτε
ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

6. ἡ. ὑποπροσέψαμεν 8. ὡς ὑμᾶς. 9. ὡς ἔχοντες.

11. τὴν ἰδίαν 13. ἡ. δέλω "κοιμημένων

14. κοιμηθέντας, διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει 16. ὡς ὄντες

17. ὅτι. οἱ ζῶντες ΑΙ. οἱ περιλειπόμενοι "πάντες

1 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί,
 2 οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς
 οἶδατε, ὅτι ἡ ἡμέρα κυρίου, ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ,
 3 οὕτως ἔρχεται. "Όταν ὁ λόγος εἰρήνη καὶ ἀσφά-
 λεια· τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὁλευρος, ὥσπερ
 ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ· καὶ οὐ μὴ ἐκφύγω-
 4 σιν. Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὶ ἐν σκότει,
 5 ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ· πάντες γὰρ
 ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμέν
 6 νυκτός, οὐδὲ σκότους. "Αρα οὖν μὴ καθεύδωμεν, ὡς
 7 καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. Οἱ
 γὰρ καθεύδοντες, νυκτός καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθύσκο-
 8 μενοι, νυκτός μεθύουσιν· ἡμεῖς δὲ, ἡμέρας ὄντες, νή-
 φωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ
 9 περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας· ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς
 ὁ Θεός εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ
 10 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος
 ὑπὲρ ἡμῶν ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν,
 11 ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους,
 καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἵνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.
 12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶν-
 τας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσπαμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ, καὶ
 13 βοηθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἠγεισθαι αὐτοὺς ὑπερέκπερισ-
 σου ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν· εἰρηνεύετε ἐν
 14 ἑαυτοῖς. Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, βο-
 θεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύ-
 χους, ἀνέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς
 15 πάντας. Ὁρᾶτε, μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ
 ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλ-
 6.17 λήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε. Ἀδια-
 18 λείπτως προσεύχεσθε ἐν παντὶ εὐχαριστοῦντες τοῦτο
 19 γὰρ δόγμα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ

2. om. ἡ 3. † γὰρ Al. δὲ 5. r. → γὰρ 8. add. υἱοὶ,
 13. ~ αὐτοῖς. 14. ἀνέχεσθε 15. † καὶ

πνεῦμα μὴ σβέννυτε· προφητείας μὴ ἔξουθενεῖτε 20
 'πάντα "δὲ δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε· ἀπὸ 21.
 παντὸς εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς 23
 τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς· καὶ ὀλόκληρον
 ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμίμητος
 ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῇ
 Δείῃ. Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει'. 24

'Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. Ἀσπάσασθαι 25
 τοὺς ἀδελφούς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ. "Ὁρμίζω 26
 ὑμᾶς τὸν κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν ταύτην
 τοῖς "ἀγίοις ἀδελφοῖς. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη- 27
 σοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.'

ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ 1
 Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν καὶ κυρίῳ Ἰησοῦ
 Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς 2
 ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν }
 ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ σί-
 στις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου τῶν
 ὑμῶν εἰς ἀλλήλους· ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν 4
 καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς

21. Cogh. πνεύματα " γ. → δὲ 24. add. τὴν ἐλπί-
 δα ὑμῶν βεβαίαν. 27. Ἐνορμίζω " ἀγίοις

28. † Ἀμήν. 2. → ἡμῶν,

ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως, ἐν πᾶσι τοῖς διαγμοῖς
 5 ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν, αἷς ἀνέχεσθε· ἔνδειγμα τῆς
 δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιαθῆναι ὑμᾶς
 6 τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε. Εἵπερ
 δίκαιοι παρὰ Θεῷ, ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς
 7 θλίψιν, καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνέσιν μεθ' ἡμῶν,
 ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ, μετ'
 8 ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ, ἐν ἑκτῇ φλογος, δίδοντας
 ἐπίδικησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι
 9 τῇ εὐαγγελίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· οἵτι-
 νες δίκην τίσουσιν, ὅλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου
 10 τοῦ κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν
 ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ καὶ θαυμασθῆ-
 ναι ἐν πᾶσι τοῖς ἰσχυροῦσιν, (ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν ἐπὶ
 11 τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἔσται ὡς ἡμεῖς,) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εἰς δ'
 καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιά-
 ση τῆς κλήσεως ὃς Θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρωσῇ πᾶσαν
 εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει
 12 ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυνα-
 2 γωγῆς ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς
 ἀπὸ τοῦ νοῦς, μήτε θροεῖσθαι μήτε διὰ πνεύματος,
 μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς
 3 ὅτι ἐνίστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ κυρίου. Μὴ τις ὑμᾶς
 ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένα τρόπον ὅτι, εἰὰν μὴ ἔλθῃ ἡ
 ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς
 4 ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ

5. ἐνδείγματι f. εἰς ἔνδειγμα 8. φλογὶ πυρὸς,
 9. ὅλεθρον 10. r. πιστεύουσιν, ἡ πίστις ὑμῶν
 ἡμεῖς ἐν 2. add. ὑμῶν, r. Χριστοῦ, 3. ἀντ-
 μίας,

ὑπεραιρόμενος ἐπὶ ἅπαντα λεγόμενος θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ καθίσαι, ἀποδοῦναι πάντα ἑαυτὸν, ὅτι ἐστὶ θεός. Οὐ μνημονεύετε, ὅτι ἐτι ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν; καὶ ἦν τὸ κατέχον οἶδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ ἑαυτοῦ καιρῷ. Τὸ γὰρ μυστήριον ἡδὴ ἐνεργεῖται τῇ ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γίγνεται· καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος· ὃν ὁ παῖς ἰησοῦς ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσῃ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ· οὗ ἐστὶν ἡ παρουσία, κατ' ἐνέργειαν τοῦ πατρὸς, ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημείοις καὶ τέρασι ψήδους, καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας, ἐν τοῖς ἀποκρυφείοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ᾔδειξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. Καὶ διὰ τοῦτο τίμωμαι αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει· ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύοντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάντως περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἠγαπημένοι ὑπὸ κυρίου, ὅτι ἔλατο ὑμᾶς ὁ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγαθῷ πνεύματι καὶ πίστει ἀληθείας· εἰς ὃ ἐκάλετο ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, αἷς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς καὶ δούς παράκλησιν αἰσίνῃ καὶ ἐλπίδι ἀγαθῇ ἐν χάριτι, παρὰκαλέσαι ὑμᾶς τὰς

4. πᾶν τὸ "† ὡς θεὸν 8. γ. → ἰησοῦς "ὡς πᾶν
 " τὴν ἐπιφάνειαν ... αὐτοῦ 10. → τῆς "→
 11. ~ τίμωμαι 12. → ἐν 13. γ. ~ ἔλατο "ἀπαρχῇ
 16. ~ ἰ. Χ. καὶ θεὸς ὁ πατὴρ ΑΙ. καὶ θεὸς ἰ. Χ. καὶ
 πατὴρ ΑΙ. σπ. ἰησοῦς Χριστὸς.

καρδίας, καὶ στηρίζαι ὑμᾶς ἐν παντί " λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

- 3 Τὸ λοιπὸν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζεται, καθὼς καὶ
2 πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ρυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ
3 πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. Πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ κύριος, ὃς " στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει
4 ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Πεκνοίθαμεν δὲ ἐν κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.
5 Ὁ δὲ κύριος κατευθύνει ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χρι-
6 στοῦ. Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν, ἣν παρελάβοσαν παρ' ἡμῶν. Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, οὐδὲ θάραν ἄρτον ἐφαγομεν παρὰ τίνος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν. Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυ-
10 τοὺς τύπον δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. Καὶ γὰρ, ὅτε ἤμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρεγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μὴδὲ ἐσθίειν. Ἀποούμεν γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μὴδὲν
12 ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους. Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν καὶ παρακαλοῦμεν ἰδιῶς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. Ὑμεῖς δὲ, ἀδελ-
14 φοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες. Εἰ δὲ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον

17. ὁ κύριος " ἔργῳ καὶ λόγῳ 3. Θεός, " τηρήσει
5. γ. οπι. τὴν 6. γ. παρέλαβε ΑΙ. ἐλάβοσαν f. παρέλαβον f. παρελάβετε 12. ὁ κύριος Ἰησοῦ Χριστοῦ, 14. ὑμῶν ΑΙ. ἡμῶν, διὰ (τῆς) ἐπιστολῆς σημειοῦσθε

σημειοῦσθε· "καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἔντρα-
πῇ· καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγείσθε, ἀλλὰ νοουθετεῖτε ὡς 15
ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ κύριος τῆς εἰρήνης δὴ 16
ὑμῖν τὴν εἰρήνην διαπαντός ἐν παντὶ 'τρόπῳ· ὁ κύ-
ριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ ἀσκατμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶ σημεῖον 17
ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω· Ἡ χάρις τοῦ κυρίου 18
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. 'Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν 1
Θεοῦ, σωτῆρος ἡμῶν, 'καὶ "Χριστοῦ Ἰησοῦ, τῆς ἐλπί-
δος ἡμῶν, Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει· χάρις, 2
ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς 'ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ
Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

'Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφίῳ, πο- 3
ρεύόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ
ἑτεροδιδασκαλεῖν, μηδὲ προσέχειν μύθοις καὶ 'γενεα- 4
λογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλ-
λον ἢ "οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει·

(Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ κα- 5
θαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως

14. " καὶ 16. Ὡτόπῳ· 18. καὶ Ἀμήν. 1. om. καὶ
Al. transp. ante σωτῆρος " r. κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ
2. καὶ ἡμῶν, 3. om. Καθὼς 4. Conj. κενολογίας
" ~οἰκοδομῆν sed r. οἰκοδομίαν

- 6 ἀνυποκρίτου· ὃν τινες ἀστοχήσαντες, ἐξεστράπησαν εἰς
 7 ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοῦν-
 τες μήτε ἂ λήγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβιβαιοῦνται.
 8 Οἶδαμεν δὲ, ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἰάν τις αὐτῷ νομί-
 9 μως χρῆται, εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμος οὐ κείται,
 ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς,
 ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, ἁπαρπαλῶν καὶ μητρπαλῶν,
 10 ἀνδροφόνους, πόρνοις, ἄρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς,
 ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ
 11 διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, ἁπαρπαλῶν καὶ μητρπαλῶν τῆς δόξης
 12 τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ· καὶ χάριν ἔχω
 τῷ ἐνδυναμώσαντί με Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,
 13 ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν, τὸν
 πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν·
 14 ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἁγιοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ, ὑπερ-
 πλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως
 15 καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· πιστὸς ὁ λόγος,
 καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν
 εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἰμι
 16 ἐγώ· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ ἡ πρώτη
 ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν,
 πρὸς ὑποτίπῳσιν τῶν μελλόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ
 17 εἰς ζωὴν αἰώνιον· τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἁφθάρ-
 τῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ ἡμεῖς, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας τῶν αἰώνων· ἀμήν.)
 18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαι σοι, τέκνον
 Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαιρούσας ἐπὶ σὲ προφητείας, ἵνα
 19 στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν
 καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι, περὶ τὴν
 20 πίστιν ἐνανυάγησαν· ὃν ἔστιν Ὑμναιὸς καὶ Ἀλίζαν-

9. πατροπαλῶν καὶ μητροπαλῶν, *Al.* πατραλοῖαις
 καὶ μητραλοῖαις, 11. *add.* τῇ 12. → καὶ "*add.* ἐκ
Al. *add.* Θεῷ 13. Ὡτὸ 16. *om.* πρῶτον *Al.* πρῶτον
 17. ἀθανάτῳ "† σοφῷ

εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, ἡφάλιον, σώφρονα, πό-
 3 σμιον, φιλόξενον, διδακτικόν· μὴ πάροινον, μὴ πλή-
 4 κτην, ἄλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον τοῦ ἰδίου
 οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ
 5 μετὰ πάσης σεμνότητος· (εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου
 προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσε-
 6 ται;) μὴ νόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθείς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ
 7 τοῦ διαβόλου· δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν
 ἔχειν ἀπὸ τῶν ἑξῶθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ
 8 καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως
 σεμινοὺς, μὴ ἰδιόλογους, μὴ οἶνῳ πολλῷ προσέχοντας,
 9 μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως
 10 ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζίσθωσαν
 11 πρῶτον, εἴτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες. Γυ-
 ναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ ἰδιόλους, ἡφαλίους,
 12 πιστάς ἐν κυρίῳ. Διάκονοι ἕστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄν-
 δρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴ-
 13 κων. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς
 καλὸν περιποιούνται, καὶ πολλὴν παρρησίαν ἐν πίστει
 14 τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω, ἰλπί-
 15 ζων ἰλθεῖν πρὸς σε τάχιον· ἵαν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰ-
 δῇς, πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεισθαι, ἥτις ἐστὶν
 ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος.
 16 Στύλος καὶ ἰδραῖωμα τῆς ἀληθείας καὶ ὁμολο-
 γουμένης μίγα ἐστὶ τὸ τῆς "εὐσεβείας" μυστήριον·
 "Ὁς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἰδικαιώθη ἐν πνεύματι,
 ᾤφθη ἰσχυρῶς ἐν ἁγγέλοις, ἐκηρυχθῆ ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν
 κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς

2. γ. ἡφάλιον, ΑΙ. ἡφάλαιον, 3. † μὴ αἰσχρο-
 κερδῆ, 7. † αὐτὸν 8. διολόγους, 11. διλόγους,
 "γ. ἡφαλίους, f. ἡφαλαίους, 15. ζῶντος· (στύ-
 λος . . . μυστήριον) ὃς ἔφαν. ΑΙ. ζῶντος, στύλος
 καὶ ἰδρ. τῆς ἀληθείας. Καὶ ὁμολ. etc. "ἐκκλησίας
 16. ἐκκλησίας "μυστήριον, ὃ ἔφαν. ἰγ. Θεός ΑΙ.
 ὡδ ἰῖῖ ἀνθρώποις,

λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆ πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι ¹ πλάνοις ² καὶ διδασκαλίαις ³ δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, καυτηριασμένοι τὴν ἰδίαν συνείδησιν, καλυπτόντες γα-
 μῖν, ἀπέχισθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς με-
 τάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπιτηδεύει
 τὴν ἀλήθειαν. ⁴ Ὅτι πᾶν πτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐ-
 δὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον ἀγιά-
 ζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντενύξεως. Ταῦτα ὁ
 ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσθ' ἡ διάκονος Ἰ-
 σοῦ Χριστοῦ, ἐντρέφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως
 καὶ ⁵ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἣ παρεκλούθηκας. Τὰς
 δὲ βιβλίους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ· γόμψι
 δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. ⁶ Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνα-
 σία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια τῆς
 πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς
 νῦν καὶ τῆς μελλούσης. Πιστὸς ὁ λόγος καὶ τάς
 ἀποδοχῆς ἄξιος. Εἰς τοῦτο γὰρ ⁷ καὶ κοπιῶμαι καὶ ⁸
⁹ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπικαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστὶ
 σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράρ-
 γελλε ταῦτα καὶ διδάσκει.

Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τὸ
 πρὸς γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν
 ἀγάπῃ, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. ¹⁰ Ἔως ἐρχομαι, προσή-
 τη ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ¹¹
 ἀμίλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ τη-
 ρητείας, μετὰ ἐπιβίσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυ-
 τέρου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἵσθι· ἵνα σοῦ ἡ ἐπι-
 κοπὴ φανερά ᾖ ¹² ἐν πᾶσιν. Ἐπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ δι-
 δασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ τοῖσιν, καὶ αὐ-
 τοὺν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

1. Ὑπλάνης ² ὅτι. καὶ ³ δαιμόνων 3. ⁴ *Conj.* ἀπέ-
 χισθαι. ⁵ *Al.* ἀπεχόντων 6. τῇ καλῇ διδασκαλίᾳ
 10. → καὶ ¹¹ Ὑάγωνιζόμεθα, 12. † ἐν πνεύματι
 15. ≡ ἐν

- 1 Πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακάλει ὡς
 2 πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς· πρεσβυτέρας, ὡς
 μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.
- 3.4 Χήρας τίμα, τὰς ὄντως χήρας. Εἰ δέ τις χήρα
 τέκνα ἢ ἐκγόνα ἔχει, μαρτυρῶσαν πρῶτον τὸν ἴδιον
 οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγό-
 νοις· τοῦτο γὰρ ἔστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
- 5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἡλπικεν ἐπὶ τὸν
 Θεόν, καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς
 6 νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα τίθηκε.
- 7.8 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾖσιν. Εἰ δέ
 τις τῶν ἰδίων, καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων, οὐ προνοεῖ,
 9 τὴν πίστιν ἡρνηται, καὶ ἔστιν ἀπίστου χεῖρων. Χή-
 ρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα γεγο-
 10 νυῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρου-
 μένη· εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων
 πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ
 11 ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε. Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ-
 ὦται γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέ-
 12 λουσιν· ἔχουσαι κρίμα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτη-
 13 σαν· ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μαρτυροῦσι περιερχόμεναι τὰς
 οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ πεί-
 14 ρεργοί, λαλοῦσαι τὰ μὴ δεόντα. Βούλομαι οὖν νεω-
 τέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδομοῦν, μηδεμίαν
 15 ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδωρίας χάριν. Ἦδη
 16 γὰρ τινες ἐξεστράπησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ. Εἴ τις ἰ-
 στός ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ
 βαρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρ-
 κέσῃ.
- 17 Οἱ καλῶς προσιτῶντες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς
 ἀξιούσθωσαν· μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ
 18 διδασκαλίᾳ. Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βοῦν ἀλωῶντα

4. † καλὸν καὶ

9. ἐξήκοντα, γεγονυῖα ἐνὸς

16. → πιστὸς ἢ

οὐ 'φιδιώσεις· καί· ἄξιός ἐστις ἡ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παρα-18
δέχου, 'ἐκτός ἐστι μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων. Τοῖς 20
ἁμαρτάνοντες, ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα καὶ οἱ
λοιποὶ φόβον ἔχωσι. Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ
κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέ-
λων, ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μηδὲ
ποιῶν κατὰ "πρόσκλησιν. Χεῖρας ταχέως μετὰ
ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις.

Σταυρὸν ἀγνὸν τήρει. Μηκέτι ὑδροπότοι, ἀλλ' ὡς
οἶνον ἐρίγῃ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τῆς τε-
νίας σου ἀσθενείας.

Τῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, πρὸς 4
ἀγνοῦσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν. Ὁ
αὐτὰς καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά εἰσι· καὶ τὰ ἀλ-
λως ἔχοντα, κρυβῆναι οὐ δύναται.

"Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπό-6
τας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα
τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηῇται. Οἱ δὲ 2
πιστοὺς ἔχοντες δεσπότες, μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι
ἀδελφοὶ εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλεύετωσαν, ὅτι πιστοὶ
εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι.
Ταῦτα δίδασκε, καὶ παρακάλει.

Εἴ τις ἐτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ 'προσέρχεται ὑγιαί-3
νουσι λόγοις τοῖς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ· 'τετύφωται, μηδὲ 4
ἐπιστάμενος, ἀλλὰ ἰσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογομα-
χίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ἐπὶ
νοιαὶ πονηραί, 'διαπαρεστρεφῆναι διεφθαρμένον ἀνθρώ-5
πον τὸν τοῦν, καὶ "ἀπιστευμένον τῆς ἀληθείας, 10

18. κηρώσεις· 19. σπ. ἐκτός ἐστι . . . μαρτύρου.

21. ἡ κυρίου "πρόσκλησιν. ΑΙ. χάριν. 3. Conj. προσ-
έχεται / προσέχει 4. τετύφωται, 5. γ. παραδια-
στρεφῆναι "ἀπιστευμένον ἀπὸ τῆς

- μίζονται πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ¹¹ Ἀφίστασο
 6 ἀπὸ τῶν τοιούτων. Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ὁ
 7 εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. Οὐδὲν γὰρ ἐσηνέγκασμαι
 εἰς τὸν κόσμον· ὁ δὲ δὴλον, ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνά-
 8 μεθα. Ἐχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκευάσματα, τού-
 9 τοις ἀρκεσθῆσόμεθα. Οἱ δὲ βουλέμενοι πλουτεῖν, ἐμ-
 πίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας
 πολλὰς· ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, οἵτινες βυθίζουσι
 10 τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὀλεθρον καὶ ἀπώλειαν. Ῥίζα γὰρ
 πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἧς τινες ορε-
 γόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἑαυτοὺς
 11 περιέπειραν ὀδύναις πολλαῖς. Σὺ δὲ, ὦ ἀν-
 θρώπῳ τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δώκε δὲ δικαιοσύνην,
 εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονὴν, ἡλικίαν·
 12 ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐκλαβοῦ
 τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν ἐκλήθης, καὶ ὁμολόγησας
 τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.
 13 Παραγγέλλω σοὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τοῦ ζῶντος
 τοῦ πάντων, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ, τοῦ μαρτυρήσαντος
 14 ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν, τηρήσαι
 σὲ τὴν ἐντολὴν ἁσπίλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπι-
 15 φανείας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν καιροῖς
 ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασι-
 λεὺς τῶν βασιλευνόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,
 16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, ὡς εἰπὼν ἀπρόσιτον, οὐ
 εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃ τιμὴ
 καὶ κράτος αἰώνιον ἀμήν.
 17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, παράγγελλε μὴ
 ὑψηλοφραεῖν, μηδὲ ἡλιπιεῖναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι,
 ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ· τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάν-

5. ¹¹ ⇒ Ἀφίστασο ἀπὸ τ. τοιούτων. 7. → δὴλον.
 9. add. τοῦ διαβάλλου. ἡ ἀνοήτους 10. περιέπει-
 ραν 11. ~ περιεπλάθειαν. 12. † καὶ 13. ~ ζωογο-
 ρούντος 17. τοῦ νῦν αἰῶνος, ἡ ἐπὶ ¹¹ → ἐν τῷ ζῶντι,

τα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν· ἀγαθοεργίῃ, πλουτίῃ ἢ
ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀπ-
οθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς· διμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον
ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς " ὄντως ζωῆς.

ὦ Τιμόθεε, τὴν " παραθήκην φύλαξοι, ἐκτετέ-
μεινος τὰς βεβήλους " καινοφανίας καὶ ἀντιθέσεως τῆς
ψευδωνύμου γνώσεως· ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι, πρὸς
τὴν πίστιν ἡστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ.

ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος
θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ
θεοῦ πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Χάριν ἔχω τῷ θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων
ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν τιμὴν
σοῦ μνησίαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ " ἡμέρας,
ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα
χαρᾶς πληρωθῶ ἐξ ἐλπίδος σου· λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ
ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνέγκησε πρῶτον ἐν τῇ
μάμμη σου Λωΐδι, καὶ τῇ μητρὶ σου Ευδίκη· στίψι-
σμαι δὲ, ὅτι καὶ ἐν σοί.

19. Conj. κειμήλιον f. Δέμα λίαν " r. αἰώνιος

20. r. ὡ παρακαταθήκην " καινοφανίας 21. † Δέμα.

3. Conj. ἐκ καθαρᾶς συνειδήσεως ἀδιάλειπτον ἔχω
" ἡμέρας ἐπιποθῶν 5. ὡ λαβὼν

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμήσκω σὲ ἀναζωπυρεῖν τὸ
 χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιβίσεως
 7 τῶν χειρῶν μου· οὐ γὰρ ἴδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦ-
 μα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμειος καὶ ἀγάπης καὶ σωφροσι-
 8 σμοῦ. Μὴ οὖν ἐπαισχυθῇς τὸ μαρτύριον τοῦ
 κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δίσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγ-
 9 κακοπάθησον τῇ εὐαγγελίᾳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ
 σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλίσαντος κλήσει ἀγία, οὐ κατὰ
 τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν
 τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰῶ-
 10 νίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ
 σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν
 θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ
 11 εὐαγγελίου, εἰς ὃ ἐτίθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος
 12 καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πά-
 σχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα,
 καὶ πίπτεισμαι, ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου
 13 φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπτωσι
 ἔχει ὑγιαίνοντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν
 14 πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τὴν καλὴν
 παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἀγίου, τοῦ ἐναι-
 κούντος ἐν ἡμῖν.
 15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπειστράφησάν με πάντες οἱ ἐν
 16 τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης. Δόξη
 ἔλεος ὁ κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις
 17 με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπηρεχύνθη, ἀλ-
 λὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζητήσέ με,
 18 καὶ εὔρε· (δοῦναι αὐτῷ ὁ κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ κυ-
 ρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ) καὶ ὅσα ἐν Ἐφίῳ διηκό-
 ησας, βέλτιον σὺ γινώσκεις.
 2 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν
 2 Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ ᾧ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ· διὰ πολλῶν

12.γ. παρακαταθήκην 16. ἐπαισχύνη, 17. σπουδαίως
 18. add. μοι, 2. Conj. διὰ πολλῶν, μαρτυρῶν ταῦτα

μαρτύρειν, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, ὅτι καὶ
 ἱκανοὶ ἴσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. 'Σὺ οὖν κακοπά-
 θησιν ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐ-
 δὲ στρατιεὶός σου ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγμα-
 τείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσῃ ἀρίστη. Ἐάν τις
 ἀδελφὴ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀδύνη.
 Τὸν κοπιῶντα γενομένον δεῖ πρῶτον τῶν καρτῶν με-
 ταλαμβάλλειν. Νοεῖ, ἃ λέγω· ὅλη γὰρ σοὶ ὁ κύριος
 ὁρᾷ ἐν παντί. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν
 ἐγγεγενημένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ
 τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι θανάτου
 ὡς κακούργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δίδεται.
 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐλεητούς, ἵνα
 καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχῃσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, με-
 τὰ δόξης αἰωνίου. Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπι-
 νομεν, καὶ συζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασι-
 λεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα, ἀπείνους ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ
 ἀπιστοῦμεν, ἐκείνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ταῦτα
 οὐ δύναται. Ταῦτα ὑπομείμνησθε, διαμαρτυρομέ-
 νος ἐν παντί τοῦ κυρίου, μὴ λογομαχεῖν, ¹⁰ οἷς οὐδὲ
 χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκούοντων. Σιωπᾷ-
 σοι σεαυτὸν δόκιμον παραστήσῃ τῷ Θεῷ, ἐργάτη
 ἐνεργειᾶς, ὁρῶντομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
 Τὰς δὲ βεβήλους κεινοφανείας περιῖστασο· ἐπὶ πλεον-
 γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς
 γὰγγραινα νημὴν· ἔξει· ὧν ἴστιν Ὑμναιὸς καὶ Φίλιπ-
 πος, οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λίγησι
 τῇ ἀνάστασις ἤδη γεγενῆσθαι, καὶ ἀνατρέψουσιν τῇ
 τινῶν πίστιν. Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τῷ
 Θεῷ ἵστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· Ἐγὼ κύ-
 ριος τοῦς ὄντας αὐτοῦ καί· Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας

3. ~ Συγκακοπάθησον 4. add. τῷ Θεῷ 7. ~ ὄντας

13. ~ Ἀρνήσασθαι γὰρ σεαυτὸν 14. Θεοῦ, "λογομαχεῖν"

¹⁰ ἐπ' οὐδὲν f. ἐπ' οὐδὲν 17. ἔχει 18. om. τῇ

20 πᾶς ὁ ὀνομαζών τὸ ὄνομα κυρίου. Ἐν μεγάλῃ θ' οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ
21 εἰς ἀτιμίαν. Ἐὰν οὖν τις ἐκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκευὸς εἰς τιμὴν, ἡγιασμένος, καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένος.
22 Τὰς δὲ πνευματικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· διώκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν
23 ἐπικαλουμένων τὸν κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. Τὰς δὲ μαρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς, ὅτι
24 γινώσκει μάχας· δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον,
25 ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους· μήποτε δὴ αὐτοῖς ὁ θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐξαγερμένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου δόλημα.
3 Τούτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἰσχύταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί. Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλανθοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι,
3 γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλόγαθοι,
4 προδόται, προσιτεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδοιοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι· ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρημένοι. Καὶ τούτους ἀποτρέπου.
5 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναῖκα ἡγιασμένα ἀμαρτίας, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις¹, πάντοτε μαυνοῦντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν δυνάμενα.
6 Ὅν τρόπον δὲ Ἰασηῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντίστησαν Μωϋσεῖ, οὕτω καὶ οὗτοι ἀντίστηνται τῇ ἀληθείᾳ, ἀνθρώ-

19. r. Χριστοῦ. 21. = καὶ 22. add. πάντων
25. ἀντικειμένους 1. γινώσκει, 2. ἄχρηστοι,
6. r. αἰχμαλωτεύοντες " + τὰ ¹¹¹ καὶ ἡδοναῖς,
8. Μαμβρῆς

ποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν. Ἀλλ' οὐ προκόφουσιν ἐπὶ πλείον· ἡ γὰρ ἀνάγκη αὐτῶν ἐκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνῃ ἐγένετο. Σὺ δὲ παρεπολούθηκας μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προβίσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ υπομονῇ, τοῖς διαγμοῖς, τοῖς τε θήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκόνῃ, ἐν Λύστροις· οἷους διαγμούς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ δέλοντες ἐστῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται. Πᾶν οὖν υἱοὶ τοῦ θεοῦ καὶ γόητες προκόφουσιν ἐπὶ τῇ χειρὶ, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μὴ οἷς ἑμαυτοὺς καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς, παρὰ τίνος ἑμαυτοὺς καὶ ὅτι ἀπὸ βρῆφους· τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ ἐν νόμῳ σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπισκευασίν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ· ἵνα ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἀνθρώπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐκτελεσμένος. Διαμαρτύρομαι ἑνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ· κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι ἐνκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. Ἔσται γὰρ καιρὸς, ὅτι τῇ ἐγγισαινύσεως διδασκαλίας οὐκ ἀνέχονται, ἀλλὰ ἐπὶ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύουσιν διδασκάλους, κηθόμενοι τὴν ἀκοήν· καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἐκείνου θείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέφουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μὲν ἐκτραπήσονται. Σὺ δὲ ὡς ἐν πᾶσι, κακοπάθησον,

14. τίνων 15. σπ. τὰ 16. σπ. καὶ 17. τίνας
 1. † οὐν ἐγὼ " † τοῦ κυρίου " 1. Ὑπατά 2. τῇ
 θυμῷ 3. γ. τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας 5. ἡφθ' ἢ
 πᾶσι κακοπάθησον,

ἔργον ποιήσῃς εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

- 6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ παῖρς τῆς ἐμῆς
7 ἀναλύσεως ἐφίστηκε· τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνι-
8 σμαι, τὸν θρόνον τέτελεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λα-
πόν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στίφανος, ὃν ἀπο-
δώσει μοι ὁ κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κρι-
τῆς, οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπη-
κόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.
- 9-10 Σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως. Δημᾶς γάρ
με ἐγκατέλιπε, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἵπα-
ρεῦθῃ εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσπης εἰς Γαλατίαν, Τί-
11 τος εἰς Δαλματίαν· Δουκᾶς ἴσθι μόνος μετ' ἐμοῦ.
Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἴσθι γάρ μοι
12 εὐχρηστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς
13 Ἐφεσον. Τὸν Φιλόνην, ὃν ἀτίλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ
Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς
14 μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι
κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ κύριος κατὰ τὰ
15 ἔργα αὐτοῦ· ὃν καὶ σὺ φυλάσσου, λίαν γὰρ ἀνθίστηκε
16 τοῖς ἡμετέροις λόγοις. Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολο-
γίᾳ οὐδεὶς μοι συμπαραγίνεται, ἀλλὰ πάντες με ἐγκα-
17 τέλιπον· (μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν) ὁ δὲ κύριός μοι πα-
ρίστη, καὶ ἐνεδυνάμωνσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα
πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἑρρύ-
18 σθην ἐκ στόματος λέοντος· καὶ ῥύσεται με ὁ κύριος
ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασι-
λείαν αὐτοῦ τὴν ἰπουράντων· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- 19 "Ἀσπασαι· Ἡρίσπαν καὶ Ἀκύλαν", καὶ τὸν Ὀνησι-

8. → πᾶσι 10. Γαλλίαν. 13. Φαιλῶνην, 14. ἀπο-
δώσει 17. Ὑακούσωσι 18. → καὶ 19. Πρίσιπλαν
"add. Δίπτραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ Σεμαϊᾶ
καὶ Ζήνωνα τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ.

φόρου οἶκον. Ἐραστός ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· Τροφίμα 20
δὲ ἀπέλειπον ἐν Ἑμιλῇ ἀσθενεῦντα. Σπούδασον τὴν 11
χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐβούλος, καὶ
Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τέ-
τες. Ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός 22
σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν."

ΠΑΛΑΙΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Π Ρ Ο Σ Τ Ι Τ Ο Ν.

Παῦλος δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 1
(κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας
τῆς κατ' εὐσέβειαν, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐκ- 2
πηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων, ἣν 3
νέρωσι δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύ-
γματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν Θεοῦ,) Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν 4
χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

Τούτου χάριν ἐκατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λέ- 5
ποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πολλοὺς πρε-
σβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι δισταξάμην· εἴ τις ἐστὶν ἀγ- 6
κλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ
ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα. Δεῖ γὰρ τοὺς 7
ἐπίσκοποι ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμοι· μὴ

20. Μελατωῖ *Al. conj.* Μελίτῃ 22. *om.* Ὁ κύριος...
πνεύματός σου. "→ Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. *Al.* Ἐρ-
σο ἐν εἰρήνῃ. "† Ἀμήν. 4. ~ καὶ 5. ~ ἀπέλειπον
6. ἐπιδιορθώσῃ 7. διάκονοι

αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ
 8 ¹¹ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ ¹² φιλόξεινον, φιλάγαθον, σώφρονα,
 9 δίκαιον, ὅσιον, ἠγρατῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν
 διδασκαλὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ ¹³ καὶ παρακαλεῖν
 ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγον-
 10 τας ἐλέγχειν. Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ ¹⁴ καὶ ἀνυπότα-
 κτοὶ, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ πε-
 11 ριτομῆς, οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους
 ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους
 12 χάριν. Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης·
 13 Κεῖντες αἱ ψεύσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί. Ἡ
 μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἐλέγχε αὐ-
 14 τοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, μὴ προσ-
 ἔχοντες Ἰουδαίκοις μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων
 15 ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν. Πάντα ¹⁶ μὲν καθαρὰ
 τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐ-
 δὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ οἱ νοῦς καὶ
 16 ἡ συνείδησις. Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔρ-
 γοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ
 πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.
 2 Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ·
 2 πρὸς βύτας, κηφαλίους εἶναι, σεμινοὺς, σώφρονας, ὑγιαί-
 3 νοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ· πρὸς βύτι-
 δας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ⁴ ἱεροπρεπεῖς, μὴ ⁵ δια-
 βόλους, μὴ οἶνω πολλῷ δεδουλωμένας, καλοδιδασκά-
 4 λους, ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νείας, φιλάνδρους εἶναι,
 5 φιλοτίκτους, σώφρονας, ἀγνὰς, οἰκουρεῖς, ἀγαθὰς,
 ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος
 6 τοῦ Θεοῦ βλασφημῇται. Τοὺς νεώτερους ὡς-
 7 αὐτὰς παρακάλει σωφρονεῖν· περὶ πάντα σεαυτὸν
 παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ

7. ¹¹ αἰσχρολόγον, 8. φιλόπτωχον, 9. σπ. καὶ
 10. → καὶ 15. ⇝ μὲν 3. ἱεροπρεπεῖ, ¹² διαβόλου,
 5. οἰκουρεγούς,

'ἀδιαφορίαν, σιμνότητα", λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον· ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχον τῶν ἡμῶν λέγειν φαῦλον. Δούλους, ἰδοὺς διὰ τῶν ταῖς ὑποτάσσουσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρίστους εἶναι, μὴ ἀτιλίγοντας, μὴ νοσφιζομένους, ἀλλὰ πίστιν πᾶσι ἀπεικνυμένους ἀγαθὴν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν". Ἐπιφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσι ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως ἐν εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδίδονται τῇ μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὃς ἵστα καὶ ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσεται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν τιμωτῶν ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ταῦτα λέγει καὶ παρακαλεῖ καὶ ἔλεγχει μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· μηδεὶς σου ταφρονεῖτω.

Ἰπομύμνησκει αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσουσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἰσχυροὺς εἶναι, μηδὲνα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἡσυχεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους τραύτητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους. Ἦμεν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνθρώποις ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, ἐπισηνητοὶ, μισοῦντες ἀλλήλους. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπιφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λό-

7. Ὑπομύμνησκει, Al. ἀφρονίαν, f. ἀδιαφορίαν, Al. ἀγνοίαν, "add. ἀφθαρσίαν, 8. r. ὑμῶν 9. ὑποτάσσουσθαι ἐν πᾶσιν, 10. Ὑποδιδασκαλίαν τῇ τῷ "add. ἀνθρώποις. 11. τοῦ σωτῆρος ἡμῶν 15. παραφρονεῖτω. 1. → καὶ 3. μισητοί, 5. α

6 τοῦ καλιγγευσίας, καὶ " ἀνακαινώσεως πνεύματος
 7 ἁγίου, οὗ ἔχειεν ἰφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χρι-
 8 στοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἱκεσίᾳ
 9 χάριτι, πληροῦμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰ-
 10 νίου. Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε
 11 διαβεβαιῶσθαι, ἵνα φροντίζῃς καλῶν ἔργων προϊ-
 12 στασθαι οἱ πιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι
 13 " τὰ καλὰ καὶ ἀφίλιμα τοῖς ἀνθρώποις· μαρὰς δὲ ζή-
 14 τῆσις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρις καὶ μάχας νομικᾶς
 15 περιῖστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἰρετι-
 16 κὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νομισίαν πα-
 17 ραιτοῦ· εἰδὼς, ὅτι ἔξιςτραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρ-
 18 τάνει, ὃν αὐτοκατάκριτος.
 19 " Ὅταν πέμψω Ἀρτιμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπού-
 20 δασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Ἰνικόπολιν· ἐπεὶ γὰρ κίκρι-
 21 κα παραχειμάσαι. Ζηναῖον τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὰ
 22 σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ. Μαν-
 23 δανίστασαν δὲ καὶ σὶ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστα-
 24 σθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ᾧσιν ἄκαρ-
 25 ποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες· ἄσπα-
 26 σαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ
 27 πάντων ὑμῶν!

5. " add. διὰ 8. → τῷ " ἵνα 10. om. καὶ δευ-
 11 τέραν Al. transp. 12. Conj. Νεάπολιν 15. † Ἀμήν

ΠΑΥΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ.

Παῦλος, δίδμος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ
 ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συντεργῷ ἡμῶν,
 καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίττῳ τῷ συστρατιώ- 2
 τη ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· χάρις ὑμῖν 3
 καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.

Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν πάντοτε, μετὰ σου 4
 ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἀκούων σου τὴν 5
 ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις ἑπὶ τὸν κύριον Ἰη-
 σοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους· ὅπως ἡ κοινοῦσία 6
 τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γίνηται, ἐν ἡμεῖς· κα-
 τὰς ἀγαθῶν τοῦ ἐν ἡμῖν, εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἐ- 7
 γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγά-
 πῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀνατίπνυται διὰ
 σοῦ, ἀδελφέ.

Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσ- 8
 σειν σοι τὸ ἀήκον, διὰ τὴν ἀγάπην μαῶλλον παρακα- 9
 λῶ· τοιοῦτος ὢν, ὥς Παῦλος ὁ πρεσβύτερος, νυνὶ δὲ καὶ
 δίδμος Ἰησοῦ Χριστοῦ· παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἑμοῦ 10
 τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς ἡμῶν, Ὁνήσιμον,

2. ~ ἀδελφῇ. 4. μου, πάντοτε μετὰ σου 5. εἰς
 6. add. ἔργου " γ. ~ ὑμῖν, 7. γ. ~ Χάρις " ~ ἔχων
 9. Conj. πρεσβυτέρης, 10. ~ μου,

11 τὸν ποτὶ σοὶ ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἰμοὶ εὐχρη-
 12 στον, ὃν 'ἀνέπεμψα· σὺ δὲ αὐτὸν, τοῦτ' ἔστι τὰ ἱμα-
 13 σπλάγχνα, 'προσλαβοῦ. "Οἱ ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς
 ἱμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν ταῖς
 14 δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· χάρις δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐ-
 δὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ
 15 ἀγαθόν σου ᾗ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον. Τάχα γὰρ διὰ
 τοῦτο ἰχωρίσθη πρὸς ἄραν, ἵνα αἰώνιοι αὐτὸν ἀπί-
 16 χης· οὐκίτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν
 ἀγαπητὸν, μάλιστα ἰμοὶ, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοί, καὶ ἐν
 17 σαρκί καὶ ἐν κυρίῳ. Εἰ οὖν 'με ἔχεις ποιωντὸν,
 18 προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ
 19 ὀφείλει, τοῦτο ἰμοὶ ἐλλόγει. Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα
 τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι, ὅτι καὶ
 20 σιαυτὸν μοι προσοφείλεις. Ναὶ, ἀδελφε, ἐγὼ σου
 ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ 'σπλάγχνα ἐν
 21 "Χριστῷ. Πειθοῦς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰ-
 δὼς, ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.
 22 Ἀμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ, ὅτι
 23 διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν. 'Ἀσπά-
 ζεται σε Ἐπαφρᾶς, ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ
 24 Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συν-
 25 εργοί μου. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.

11. Ὡς πέμψα σοι. 12. σπ. προσλαβοῦ. 17. γ. ἐμέ
 20. σπλάγχνα. Ἐν Χριστῷ πειθοῦς " γ. κυρίῳ.
 23. γ. Ἀσπάζονται 25. † Ἀμήν.

Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάσαι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἰσχύατος τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκε ἐλεηθερίᾳ πάντων, (ὃν δὲ οὐ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐκείνην) ἡς (ἐν ἀπαμύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὲρ τῆς ὑπερστασίας αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς ἀνάμειψς " αὐτοῦ,) " δὲ ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν " ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλειότητος ἐν ὑψηλοῖς. τοσοῦτον πρῶτον γινόμενος τῶν ἀγγέλων, ὥστε διαφορώτερον παρ' αὐτὰν κεκληρονόμηκεν ὄνομα.

Τίτι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων. Τίς μὲν ἢ σὺ καὶ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει. Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει. Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν υἱόν Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. " ῥάβδος

1. γ. ἰσχύατος 2. Cogh. διότι καὶ 3. φανερῶν
 " om. αὐτοῦ, Al. αὐτοῦ, " om. δι' ἑαυτοῦ " " ἡμῶν
 7. πνεῦμα. 8. θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς " add. καὶ ἡ
 omisso μοι ἡ

9 ἐνδύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἐγνώστους δι-
 καιοσύνην, καὶ ἐμύνησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρησ-
 10 σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσθαις παρὰ τοὺς
 10 ρετόχους σου. Καὶ Σὺ κατ' ἀρχαίς, κύριε, τῆς γῆς
 ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρα-
 11 νοί. Αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ ἑσταμέναι· καὶ πάντες
 12 ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον
 ἑλξέεις αὐτούς, καὶ ἀλλάγησονται· σὺ δὲ ὁ αὐτός
 13 εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν
 ἀγγέλων εἰρηκαί ποτε· Κάθου ἐν δεξιῶν μου, ἕως ἂν
 14 θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Ὁ-
 χὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν
 ἀποστειλλόμενοι διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σω-
 τηρίαν;

2 Διὰ τοῦτο δι' ἐκ περισσοτέρως ἡμῶς προσέχειν τοῦ-
 2 ἀκουσθεῖς, μήποτε παρὰ ῥυθμῶν. Εἰ γὰρ ὁ δὲ ἀν-
 γέλου λαλήθεις λόγος ἐγίνετο βίβαντος, καὶ πᾶσα πω-
 ράβδωσις καὶ παρὰ κατ' ἔλαβεν ἰνδικὸν μισθαποδοσίαν·
 3 πῶς ἡμῶς ἐκφυσζόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτη-
 ρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβούσα καλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου,
 4 ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐθελοκάθη, σὺντιμαρ-
 τουργίας τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασιν, καὶ πα-
 κίλαις δυνάμεσι, καὶ πνεύματος ἁγίου περισφοτῶν, καὶ
 5 τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ἐπέταξε
 τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν.
 6 Διημερεύατο δὲ που τις, λέγων· Ἔτι ἐστὶν ἀνθρώ-
 πος, ὅτι μεμνηθήκη αὐτοῦ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπι-
 7 σκεπτή αὐτόν; Ἠλάντισας αὐτὸν βράχυν τι παρ' ἀν-
 8 γέλους· δόξην καὶ τιμὴν ἐστεφάνωσας αὐτόν· πάντα
 ὑπέταξας ὑπακάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῇ

9. ἔχρησέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον 11. δια-
 μένεις. 12. ἀλλάξεις "add. ὡς ἱμάτιον, 6. Τίς
 7. † καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 σου·

ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀντί-
 τακτον· νῦν δὲ οὕτω ὀρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτα-
 γμένα. Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένοι 9
 βλίσπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ
 τιμῇ ἱστεφανωμένοι· ὅπως ἡ χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ πάν-
 τος γένηται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα 10
 καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα
 τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τε-
 λειῶσαι. Ὁ, τε γὰρ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, 11
 ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐκπαισχύνεται ἀδελφός
 αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς 12
 ἀδελφοῖς μου, ἐν μίσῳ ἐκκλησίας ὑμῆσθε μοι. Καὶ 13
 πάλιν· Ἐγὼ ἴσομαι πεποισθὲς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν
 Ἰδοὺ ἐγὼ, καὶ τὰ παῖδιά ἃ μοι ἰδωκεν ὁ Θεός. Ἐπὶ 14
 οὖν τὰ παῖδιά κεκοινώνηκε ἡ σὰρκὸς καὶ αἷματός, καὶ
 αὐτὸς παρὰ πλῆσιν μετίσχει τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τῷ
 θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανά-
 του, τοῦτ' ἐστὶ τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους 15
 ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν
 δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, 16
 ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ἄφω 17
 λε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεῆται
 γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς
 τὸ ἱλάσκεισθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ 18
 πέποιθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομέ-
 νοις βοηθῆσαι.

Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτο- 8
 χοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερεῖα τῆς
 ὁμολογίας ἡμῶν, Ἰησοῦν· πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαν- 2
 τι αὐτόν, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῃ τῇ οἰκῇ αὐτοῦ.
 Πλείσιον γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωϋσῆν ἤξισται, 3

9. χωρεῖς 10. αὐτῷ δι' ὃν 14. αἵματος καὶ σα-
 ρκός, "add. παθημάτων, 15. Conj. διελίσσεται.

1. † Χριστόν

καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευά-
 4 σας αὐτόν. (Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος·
 5 ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.) Καὶ Μαυσῆς
 μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων, εἰς
 6 μαρτύριον τῶν λαληθησομένων· Χριστὸς δέ, ὡς υἱὸς
 ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· "οὗ οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἵνα περ
 τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέ-
 λους βεβαίαν κατέσχωμεν.
 7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον,
 8 ἵαν τῆς Φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς
 καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν
 9 ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐδ' ἐπειράσαν με
 οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα
 10 μου, τεσσαράκοντα ἔτη· διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ
 ἡ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ
 11 δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου· ὡς ἄμωσα ἐν τῇ ὁργῇ
 12 μου· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· Βλέ-
 πετε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν καρδία πο-
 νηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος·
 13 ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις
 οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρευθῇ ἐξ ὑμῶν
 14 τις ἀπάτη τῆς ἁμαρτίας. Μέτοχοι γὰρ τοῦ Χριστοῦ
 γεγόναμεν, ἵνα περ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέ-
 15 χρι τέλους βεβαίαν κατέσχωμεν. Ἐν τῷ λέγεσθαι·
 Σήμερον, ἵαν τῆς Φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε· μὴ σκλη-
 16 ρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.
 17 Τίνες γὰρ ἀκούσαντες ἡ παρεπίκραναν; ἀλλ' οὐ πάν-
 τες οἱ ἐξεληθότες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μούσεως; Τίσι δὲ
 προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν;

4. → τὰ 6. αὐτοῦ, "ὣς 9. ὡς ἐπειράσαν οἱ πατέ-
 ρες ὑμῶν ἐν δοκιμασίᾳ, καὶ ἔργα μου. Τεσσαρά-
 κοντα ἔτη προσώχθισα 10. ~ ταύτῃ, 14. ἀπαρχὴν
 "πίστεως 15. σκληρύνετε 16. γ. Τινὲς "παρε-
 πίκραναν ἀλλ' 17. ἀπειθήσασιν;

ἔν τὰ κῶλα ἔκτισεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ. Τίσι δὲ ὅμοσι μὴ
 εἰσελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τῆς
 ἀπειθήσασι; Καὶ βλέπομεν, ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελ-
 θεῖν δι' ἀπιστίαν. Φοβηθῶμεν οὖν, μήποτε, κα-
 ταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπα-
 σιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖναι. Καὶ γὰρ
 ἴσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ καὶ πῶς ἀλλ' ὡς
 ἀφίλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκειρα-
 μένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν. Ἐισερχόμεθα γὰρ
 εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶπεν
 Ὁς ὅμοσα ἐν τῇ ὁργῇ μου. Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
 κατάπαυσίν μου καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς
 κόσμου γενηθέντων. Εἴρηκε γὰρ που περὶ τῆς ἰδίας
 μῆς οὕτως. Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 ἐξόδῳ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ κάλιν. Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.
 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ
 οἱ πρότεροι εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπί-
 θειαν· πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν αὐτῇ
 λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον (καθὼς ἐῖρηκε)
 Σήμερον, εἰ ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ τολ-
 ρήσητε τὰς καρδίας ὑμῶν. Εἰ γὰρ αὐτοὺς ἰδοὺς
 κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταύτης
 ἡμέρας. Ἀρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῇ λαῷ τοῦ
 Θεοῦ. Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ
 αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥστε αὐτῷ
 τῶν ἰδίων ὁ Θεός. Σπουδάσωμεν οὖν μὴ ἀπολεί-
 ναι εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῇ αὐτῇ τῇ
 ὑποδείγματι πίση τῆς ἀπειθείας. Ζῶν γὰρ ὁ λόγος
 τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεργὴς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πάντων.

1. σπ. ἐξ ὑμῶν ΑΙ. ἐξ ἡμῶν 2. συγκειρα-
 μένους f. συγκειραμένους " τῶν ἀκουσάντων. ΑΙ.
 τοῖς ἀκουσάντων. 3. Εἰσερχόμεθα οὖν 7. ἡμε-
 ρηται

- μάχαιραν δίστομον, καὶ διπλυνόμενος ἄχρι μερισμοῦ
 ψυχῆς ¹ τε καὶ ² πνεύματος, ἀρμῶν ³ τε καὶ ⁴ μυελῶν,
 13 καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· καὶ
 οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὲς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γιν-
 ονὰ καὶ τετραχλησιμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς
 ὧν ἡμῖν ὁ λόγος.
 14 Ἐχοντες οὖν ἀρχιερεῖα μέγαν, δικληλυθότα τοῖς
 αἰρετικοῖς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατᾷται τῆς
 15 ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερεῖς μὴ δυνάμενοι
 συμπαθεῖναι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, ¹ πεπειρασμένοι δὲ
 16 κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χάρις ἁμαρτίας. Πρασε-
 χώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῇ θρόνῳ τῆς χάριτος,
 ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐσχημεῖν ¹ εἰς εὐκαιροῦ
 17 βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανό-
 μενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν,
 2 ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· με-
 τριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανημένοις,
 3 ἵπτι καὶ αὐτὸς περικεῖται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην
 ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ
 4 προσφέρειν ¹ ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις
 λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ¹ καλούμενος ὑπὰ τοῦ Θεοῦ.
 5 καθάπερ καὶ ² Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χρῆστος οὐχ ἑαμ-
 τὸν ἐδόξασε γενεθῆναι ἀρχιερεῖα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς
 αὐτὸν· Υἱὸς μου· εἴ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε·
 6 καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα,
 7 κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
 σαρκὸς αὐτοῦ, ἀθέσεις τε καὶ ἰκετηρίας πρὸς τὸν δυνά-
 μενον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυ-
 ρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ ¹ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ
 8 τῆς ἐλεεινότητος. (καίπερ ὧν υἱός,) ἔμαθεν, ἀφ' ὧν

12. ¹ π. τε ² σώματος, ³ μυελῶν, 15. ¹ πεπειρασμέ-
 νοι. *Al. conject. πεπρασμένοι.* 16. *om. εἰς.* 3. ¹ ὑπὲρ
 4. ¹ τὸ ² ὁ ³ εἰσακουσθεὶς, ἀπὸ τῆς ἐλεεινότητος
 (π. ὡ. ο.) ἔμαθεν,

ἵπαθε, τὴν ὑπακοήν· καὶ τελειωθείς ἐγένετο τῆς 9
ὑπακούουσιν αὐτῇ πᾶσιν αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου,
προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τὰ 10
ξιν Μελχισεδέκ.

Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος 11
λέγειν, ἐπεὶ ἡμετέροι γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. Καὶ γὰρ 12
ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν
χρεῖαν ἔχετε τοῦ 'διδάσκειν' ὑμᾶς, τίνα τὰ στοιχεῖα
τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρεῖαν
ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στερεῆς τροφῆς. Πᾶς γὰρ 13
ὁ μετέχων γάλακτος, ἀπειρος λόγου 'δικαιοσύνης' ἡ-
πιος γὰρ 'ἔστι' τελείων δέ 'ἔστι' ἡ στερεὰ τροφή, τῇ 14
διὰ τὴν ἔξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων
πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ. Διὸ ἀφί- 15
τες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειό-
τητα φερώμεθα· μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι
μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεῷ,
'βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστά- 16
σεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου. Καὶ τοῦτο 17
'ποιήσωμεν, ἵνα πτέρ' ἐπιτρέπη ὁ Θεός. 'Αδύνατον 18
γὰρ, τοὺς ἀπαξ φωτισθέντας, γευσάμενους τε τῆς δε-
ρεῖας τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύ-
ματος ἁγίου, καὶ καλὸν γευσάμενους Θεοῦ ῥήμα, δυνά- 19
μεις τε μέλλοντος αἰῶνος, καὶ 'παραπεσόντας, πάλιν 20
ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντες ἑαυτοῖς
τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. Γῆ γὰρ 21
ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑέτον, καὶ
τίκτουσα βοτάνην εὐθετον ἐκείνοις, δι' οὓς καὶ γεω-
γεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· ἐφ' 22
ἧς οὖσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος καὶ κατὰ

12. διδάσκεισθαι ὑμᾶς τίνα, 13. add. καὶ

"add. ἀκμήν 2. βαπτισμῶν, διδαχῆς, Α1. βαπτι-
σμῶν διαδοχῆς, 3. ποιήσωμεν, 6. παραπεσόν-
τας πάλιν,

- 9 ρας ἰγγύς, ἥς τὸ τέλος εἰς καὖσιν. Πεισίσμεθα
 δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα
 10 σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν. Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ
 Θεός, ἐπιλαβίσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης,
 ἥς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακομήσαντες τοῖς
 11 ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ, ἵναστον
 ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πλη-
 12 ροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους· ἵνα μὴ καθροὶ γέ-
 νησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας
 13 κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας. Τῷ γὰρ Ἀβραάμ
 ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζο-
 14 νος ὁμόσαι, ἄμωσι καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Ἦ μὴν εὐλο-
 15 γῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. Καὶ
 16 οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἀνθρω-
 17 πῶν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμιλοῦσι, καὶ πάσης
 αὐταῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος. Ἐν
 ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδείξαι τοῖς κλη-
 18 ρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς
 αὐτοῦ, ἡμεσίτευσεν ὅρκῳ, ἵνα διὰ δύο πραγμάτων
 ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν
 19 παράκλησιν ἔχαμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς
 προκειμένης ἐλπίδος· ἣν ὡς ἄγχυραν ἔχομεν τῆς ψυ-
 χῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰτερχομένην εἰς τὸ
 20 ἰσώτερον τοῦ κατακετύσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ
 ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ
 ἀρχιερεὺς γινόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.
- 7 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς
 τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, (ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ὑπο-
 στρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλείων καὶ εὐλογήσας
 2 αὐτόν, ᾧ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ,)
 πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἐπι-
 τα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, (ὃ ἔστι, βασιλεὺς εἰρή-
 3 νης,) ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν

10. † τοῦ κόπου 14 Εἰ μὴν 1. r. om. τοῦ

ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιμῆναι δὲ τῇ
 υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Θεωρεῖ
 δὲ, πηλίκος οὗτος, ὃ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἰδοὺς ἐν
 τῶν ἀπροβιβίων, ὁ πατριάρχης. Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν
 υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχα-
 σιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, ταῦτ' ἐστὶ
 τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς
 ὁσφύος Ἀβραάμ· ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῆς,
 δεδεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελ-
 λίας εὐλόγηκε. Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τοῦτο
 τοῦ ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὅτι μὲν δὲ
 πάτας ἀποβήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν ἐκὶ ἡ-
 μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. Καὶ, ὡς ἔπος αὐτῶν, διὰ
 Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων διδιδάσκται
 ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνῆκτον¹³
 αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείως διὰ
 τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐκ' αὐτῆς
 κεινομοβήτητο) τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχ-
 σιδέκ ἕτεροι ἀνίστασθαι ἱερεῖα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τῶν
 Ἀαρὼν λέγεσθαι; Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης,¹⁴
 ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετὰβις γίνεται. Ἐφ' οὗ γὰρ¹⁵
 λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκε, ἀφ' ἧς ὁ
 θεὸς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ· πρόδηλον γὰρ ὅτι¹⁶
 ἐξ Ἰουδα ἀνατίταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν
 οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωϋσῆς ἐλάλησε. Καὶ
 περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμο-
 τητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ
 νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν
 ζωῆς ἀκαταλύτου. Μαρτυρεῖ γάρ· "Ὅτι σὺ ἱερεὺς
 εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Ἀλλ'
 τῆσι μὲν γὰρ γίνεται προαγωγῆς ἐντολῆς, διὰ τὸ

11. ~ αὐτῆς ΑΙ. αὐτὴν 13. ~ προσέσχε ΑΙ. προσ-
 στηκε 14. ~ περὶ ἱερέων οὐδὲν 16. γ. ~ συνηκόντων
 17. ~ Μαρτυρεῖται

19 αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελὲς· (οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν
 ὁ νόμος·) ἐπισαγωγή δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς
 20 ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ. Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμο-
 21 σίας· (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γε-
 γονότες· ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος
 πρὸς αὐτόν· "Ωμοσε κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται·
 Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα 'κατὰ τὴν τάξιν Μελχισι-
 22 δαχ·) κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γίγνεται ἔγ-
 23 γνος Ἰησοῦς. Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσι γεγονότες
 24 ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ,
 διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει
 25 τὴν ἰερωσύνην· ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύνα-
 ται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντας τε
 26 ζῶν, εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. Τοιοῦτος
 γὰρ ἡμῖν ἔπρεπε ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαν-
 τος, πεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλό-
 27 τερος τῶν οὐρανῶν γεγόμενος· ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέ-
 ραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν
 ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ
 λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἰφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.
 28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχον-
 τας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ
 τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τέτελειωμένοι.
 8 Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχα-
 μεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θρόνου τῆς
 2 μεγαλυσύτης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουρ-
 γός, καὶ τῆς σκητῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ κύ-
 3 ριος, 'καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ
 προσφέρειν δῶρά τι καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγ-
 4 καίον, ἔχει τι καὶ τοῦτον ὃ προσεῖγχε. Εἰ μὲν ' γὰρ
 ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων " τῶν ἱερέων
 5 τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα· (οἷτινες

19. οὐδένα

21. → κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδάχ·

26. Ὑ καὶ ἔπρεπε 2. → καὶ 4. οὐν " = τῶν ἱερέων

ὑποδείγματι καὶ σκιά λατρεύουσι τῶν ἐκκαθαίρων
καθὼς κεχηρμάτισται Μωϋσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν
σκηνήν· "Ὁρα γάρ, φησὶ, 'ποιήσης πάντα κατὰ τὸν τύ-
πον τὸν δείχνόντα σοι ἐν τῷ ὄρει·) νυνὶ δὲ διαφε- 6
ρίσας 'τίτευχε λειτουργίας, ὅσα καὶ κρείττονος ἐστὶ
διαθήκης μεσίτης· ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίας η-
νομοθέτηται. Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἀμιμ- 7
ptos, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητῶτο τόπος. Μιμνήσκεις 8
γὰρ αὐτοῖς λέγει· 'Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λίγα πύ-
ριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν· οὐ κατὰ τὴν πα- 9
θῆκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατέράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐκ-
λαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγῶν αὐτοὺς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ δια-
θήκῃ μου, καὶ γὰρ ἠμίλησα αὐτῶν, λέγει κύριος. "Οτι 10
αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ
τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος, διδούς ' νόμας μου
εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐκ-
γράψω αὐτούς· καὶ ἴσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ
ἴσονται μοι εἰς λαόν. Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἑαυτοὺς 11
τὸν 'πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
λέγων· Γινώθι τὸν κύριον· ὅτι πάντες εἰδῆκεσίν με
ἀπὸ μικροῦ " αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν. "Οτι ἴλεος 12
ἴσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν
καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἐτι. 'Εν τῇ 13
λέγειν καινῇ, πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ συ-
λαιοῦμενοι καὶ γηρέσκοι, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη ' δικαιοῦματα λατρείας, 9
τό, τε ἅγιον κοσμηκόν. Σκηπὴ γὰρ κατεσκευάσθη 1
πρώτη, ἐν ᾗ ἡ τε λυχία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ τρά-

5. ποιήσεις 6. τίτευχε f. τιτύχηκε 10. add. ὁ
σω Conject. 11. r. πλησίον " → αὐτῶν 2. † σκη
ΑΙ. ἐκείνη ΑΙ. διαθήκη

- 3 θεοῖς τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται "ἁγία· μετὰ δὲ τὸ
 4 δαύτερον κατακτετασμά σκηπὴ, ἡ λεγομένη ἁγία ἁγίαν,
 4 'χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς
 διαθήκης περιπεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσῷ, ἐν ἣ
 5 στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάνα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρῶν
 5 ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης· ὑπεράνω
 6 αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστή-
 6 ριον περὶ ᾧ οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τού-
 7 των δὲ οὕτω κατασκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην
 7 σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπι-
 8 τελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μό-
 9 νος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ
 8 ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ αἰρημάτων· τοῦτο δηλοῦν-
 9 τος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν
 10 τῶν ἁγίων ὁδόν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στά-
 9 σιν· ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα,
 10 καθ' ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται μὴ "δυνά-
 10 μιναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα, μό-
 11 νον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτι-
 12 σμοῖς, "δικαιώμασι σαρκός, μέχρι καιροῦ διορθώσεως
 11 "ἐπιτίμειναι. Χριστὸς δὲ παραγενόμενος, ἀρχιε-
 12 ρεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ
 13 τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, (τοῦτ' ἐστίν, οὐ
 12 ταύτης τῆς κτίσεως,) οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ
 13 μόσχων, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ
 14 εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ
 αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλειως ῥαν-
 14 τίζουσα τοὺς κεινομένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς
 15 σαρκὸς καθαρότητα· πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χρι-
 στοῦ, ὃς "διὰ πνεύματος "αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν

2. add. καὶ τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, "ἁγία·

4. om. χρυσοῦν εἰ θυμιατήριον, καὶ 9. add. καθέ-
 στηκε, "Ὥῃ "δυνάμει 10. † καὶ "δικαιώ-
 ματα "ἐπιτίμειναι. 14. δι' ἀγνέματος "ἁγίου

ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ¹⁴ ὑμῶν ἐπὶ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι. Καὶ ¹⁵ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅτι· θανάτου γινομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ πλημέτοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας. "Οπου γὰρ δια- ¹⁶ θήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· δια- ¹⁷ θήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτι ζῇ ὁ ' διαβήμενος. "Οθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ¹⁸ ἰγκακαίνισται. Παληθείσης γὰρ πάσης ἰστολῆς κατὰ ¹⁹ ' νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἱεροκοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ " βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐρράντισε, λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα ²⁰ τῆς διαθήκης, ἧς ἐντείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός· καὶ ²¹ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐρράντισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι ²² πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵμα-τεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ²³ ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἰπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας. Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χρ- ²⁴ στός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν. Οὐδ', ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἱερωσύνη, ὅτι ²⁵ περὶ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἰκανὸν ἐν αἵματι ἄλλοτρίῳ· (ἐπεὶ ἴδει αὐτὸν πολλάκις τε- ²⁶ θεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ' αἱμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφαιένεται. Καὶ ' καθ' ὅσον ἀπόκειται ²⁷

14. ¹⁴ ἡμῶν 17. διαβήμενος; 19. add. τῷ
 " βιβλίον, καὶ πάντα *Al. conject.* βιβλίον, πάντα
 26. αἱμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ, 27. καθ' ὅσον *Al. conject.* καθὼς

τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·
 28 οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολ-
 λῶν ἀνευγεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρ-
 10 τίας ὀφθῆσεται, τοῖς αὐτὸν ἀπεικδοχομένοις εἰς σωτη-
 ρίαν¹⁴. Σκιὰν γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων
 ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ'
 ἑναιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ
 διηνεῖς, οὐδέποτε ἔδυναται τοὺς προσερχομένους τε-
 2 λειῶσαι. Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι,
 διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς
 3 λατρεύοντας, ἅπαξ¹⁵ κεκαθαρμένους; Ἀλλ' ἐν αὐταῖς
 4 ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἑναιαυτόν. Ἀδύνατον γὰρ αἵ-
 5 μα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. Διὸ εἰς-
 6 φορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρέτισα μοι· ὅλο-
 7 καυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. Τότε
 εἶπον Ἰδοὺ ἤκω, (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται
 περὶ ἐμοῦ,) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου.
 8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὅλο-
 καυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐ-
 9 δόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται) τό-
 τε εἶρηκεν· Ἰδοὺ, ἤκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου.
 10 Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. Ἐν ᾧ
 11 θέληματι ἡγιασμένοι ἴσμεν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ
 σώματος¹⁶ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφ' ἅπαξ. Καὶ πᾶς μὲν
 ἱερεὺς ἔστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐ-
 τὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύ-
 12 νανται περιελθεῖν ἁμαρτίας· αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρ-
 τιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεῖς ἐκάθισεν

28. r. om. καὶ ἁῖματος¹⁴ add. διὰ πίστεως.

2. δύναται 2. r. om. οὐκ ἂν ἐπαύσαντο Al. conject. ἐπαύσαντο ἂν¹⁵ κεκαθαρμένους. 5. ὥτια

8. → τὸν 9. † ὁ Θεός, 10. add. οἱ ἁῖματος¹⁶ † τοῦ

11. ἀρχιερεὺς 12. ὡς οὗτος θυσίαν εἰς τὸ διηνεῖς,

ἐν δεξιά τοῦ Θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενοι εἰς πᾶσαν 13
οἱ ἰχθῦοι αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Μία 13
γὰρ προσφορὰ τετελείωκεν εἰς τὸ θημεῖν τοὺς ἀγα-
ζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. 15
Μετὰ γὰρ τὸ 'προειρηκέναι' Αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διὰ 16
θήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐπείνας λίγα
πύριος· Διδούς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τῶν διακοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς, καὶ τῶν 17
ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὲν με-
νθῶ ἐγώ. Ὅπου δὲ ἄφρισις τούτων, οὐκ ἐστὶν προσφορὴ 18
πρὸς ἁμαρτίας.

Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοὶ, περὶ ῥησίαν εἰς τὴν εἰσὶν 19
τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμεῖς 20
ἐδὼν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπατήσματος,
(τοῦτ' ἐστὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,) καὶ ἱερὰ μίαν ἐπὶ 21
τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς 22
καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἑρρατισμένοι τὰς
καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως ποτηρᾶς· καὶ λιουμένοι τῷ 23
σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατίχουμεν τὴν ἐμολογίαν τῆς
ἐλπίδος ἀπληνῇ· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελάμενος) καὶ 24
κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παρεξυσμὸν ἀγάπης καὶ
καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν 25
ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες καὶ
ποσύντες μᾶλλον, ὅσην βλέπετε ἐγγιζοῦσαι τὴν ἡμέ-
ραν. Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόρτων ἡμῶν ῥησὶς 26
τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκ ἐστὶν ἐν 27
ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερὰ δὲ τις ἐλδορὴ 28
πίστεως, καὶ σαρὸς ζήλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοῦ
ὑπεκταντίως. Ἀσθεύουσιν τὶς νόμοι Μωϋσέως, χρεῖς 29
οἰκτιρμῶν ἐπὶ θυσίαν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποδίδεται· τὸ 30
σῶμα, δοκεῖτε, χεῖρας ἀξιωθήσεται τιμωρίας ἐν τῷ
υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης

14. Μία γὰρ προσφορὰ

16. ἡμεῖς ἐπείνας

17. add. ὥστερον λίγαι

24. Conj. κατανοῶμεν

- κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
 30 χάριτος ἐνυδρίσας· Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ
 ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει κύριος· καὶ πά-
 31 λιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμ-
 32 πισθῆναι εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ἀναμνησθε
 διὰ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν
 33 ἀθλῆσιν ὑπεμείνατε παθημάτων· τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς
 τε καὶ θλίψεσι θρατριζόμενοι· τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν
 34 οὕτως ἀναστρεφόμενων γενηθέντες. Καὶ γὰρ τοῖς δει-
 σμίοις συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόν-
 των ὑμῶν μιτὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες
 ἔχειν ἑαυτοῖς κρεῖττονα ὑπαρξιν ἢ ἐν οὐρανοῖς καὶ
 35 μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν,
 36 ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχε-
 τε χρεῖαν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομί-
 37 σθε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον,
 38 ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος
 ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ εἰς ὑποστείλῃται, οὐκ εὐδο-
 39 κῆ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ. Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑπο-
 στολῆς, εἰς ἀπώλειαν· ἀλλὰ πίστεως, εἰς περιποίησιν
 ψυχῆς.
 11 Ἔστι δὲ πίστις, ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμά-
 2 των ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. Ἐν ταύτῃ γὰρ ἡμαρ-
 3 τυρέθησαν οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοοῦμεν κα-
 τηρεῖσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ
 4 φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι. Πίστει
 πλείονα θυσίας Ἀβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ Θεῷ,
 δι' ἧς ἡμαρτυρέθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ
 τοῖς ὅμοις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανόν

30. λέγει κύριος· 34. r. δεισμοῖς μου ἢ ἐν ΑΙ.
 ἑαυτοῦς ἢ → ἐν οὐρανοῖς 33. ἀπολύετε 38. μου
 ἐκ πίστεως ΑΙ. ἐκ πίστεώς μου 1. ὑπόστασις πρα-
 γμάτων, 3. ἐκ μὴ ὡς τὸ βλεπόμενον

ἔτι ἡ λαλή. Πίστει Ἐνώχ μετετίθη, τοῦ μὴ ἰδῆναι
θάνατον· καὶ οὐχ εὐρίσκειτο, διότι μετέθηκε αὐτὸν
ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως ἡ αὐτοῦ μεμαρτυρηται
ἐνρησθησθῆναι τῷ Θεῷ. Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον ἔστι
ἐνδυστάξασθαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ· τὸν προσερχόμενον τῷ
Θεῷ, ὅτι ἔρτι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθωθῆ-
ναι γίνεται. Πίστει χρηματισθεῖς Ἡμεῖς περὶ τῶν με-
λέτων βλεπομένων, ἐνλαβηθεῖς κατισχύοντες κλησθῆναι
εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου· αὐτοῦ· δι' ἧς κατέστη τὸ
κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγγίγει κλη-
ρονόμος. Πίστει ἡ καλούμενος Ἀβραάμ ὑπέκρουεν ἡ-
ελεῖν εἰς τὸν τόπον, ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κλη-
ρονομίαν, καὶ ἔξῃλθε, μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. Πί-
στει παρήκρησε εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἄλλο-
τρίαν, ἐν σπηναῖς κατοικήσας, μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ
τῶν συγγληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς ἡ-
δέχτο γὰρ τὴν τοῦς Δεμελίου ἐχουσαν πόλιν, ἥ
τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Πίστει καὶ αὐτὴ ἡ
Σάρρα ἡ δύναμις εἰς καταβολὴν στέμματος ἔλαβεν
καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας, ἐπεὶ πιστοὶ ἠγγαστοὶ τῇ
ἐπαγγελιάμενον. Διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγενήθησαν, καὶ
καὶ ταῦτα νεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ
τῇ πλήθει, καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
θαλάσσης ἢ ἀναρίθμητος. Κατὰ πίστιν ἀπέθανον αὐτοὶ
πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ τῶν-
θεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαν-
τες, ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ
γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν, ὅτι πατερὶδα ἐπὶ
ταῖς. Καὶ εἰ μὴ ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἔχον

4. r. ~ λαλεῖται. 5. → αὐτοῦ 7. Νῦν, περὶ r. &
βλεπομένων ἐνλαβηθεῖς, 8. add. ὁ 11. αὐτῇ Σάρρῃ
" add. ἡ στέρρα f. στέρρα αὖσα " add. εἰς το ταύ-
σαι " r. ~ ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ 12. r. ὡς αἱ ἄμμοι
13. κομισάμενοι " † καὶ πισθέντες,

16 τον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν δὲ κρείττοτες
 ἔργονται, τοῦτ' ἐστίν, ἰσχυραίνου. Διὸ οὐκ ἐπιισχύ-
 νονται αὐτοὺς ὁ Θεός, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοί-
 17 μασι γὰρ αὐτοῖς πόλιν. Πίστει προσεῖνέηοχεν Ἀβραάμ
 τὸν Ἰσαάκ τειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν
 18 ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδιξάμενος, πρὸς ὃν ἐλαλήθη
 19 ὅτι ἐν Ἰσαάκ κληθήσεται· σοι σπέρμα· λογισάμενος,
 ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἡγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὖ-
 20 τὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσαστο. Πίστει περὶ μελλόν-
 21 των ἐυλόγησεν Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαΰ. Πί-
 στει Ἰακώβ ἀποθήσκων· ἕκαστοι τῶν υἱῶν Ἰωσήφ
 ἐυλόγησε· καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου
 22 αὐτοῦ. Πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν
 υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὁστίων αὐ-
 23 τοῦ ἐντεύχαστο. Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύ-
 βη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διὰτι εἶδον
 ἄστυον τὸ παῖδιον· καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα
 24 τοῦ βασιλέως. Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἤρ-
 25 ῃσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραὼ, μᾶλλον ἐλά-
 μενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαι-
 26 ρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἢ ἡ-
 σάμενος τῶν Αἰγυπτίου θησικωρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ
 27 Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Πίστει
 κατέλιπε Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βα-
 28 σιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὅραν ἐκαρτέρησε. Πί-
 στει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵμα-
 τος, ἵνα μὴ ὁ ὀλεσθῆναι τὰ πρωτότοκα, θύγῃ αὐ-
 29 τῶν. Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ
 ξηρᾶς· ἥς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι, κατεπόθη-
 30 σαν. Πίστει τὰ τεῖχη Ἰεριχὼ ἔπιε, κυκλαφέντα

24. add. Πίστει μέγας γενόμενος Μωϋσῆς, ἀνέβλε-
 πον Αἰγύπτου, κατανοῶν τὴν ταπεινώσιν τῶν ἀδελ-
 φῶν αὐτοῦ. 26. γ. Ὡς Αἰγύπτῳ Αἰ. ἐν Αἰγύπτῳ
 27. ὁρῶντα

ἐπὶ ἐκτὰ ἡμέρας. Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπ- 31
 λητο τοῖς ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκότους
 μετ' εἰρήνης. Καὶ τί ἐτι λέγω; Ἐπιλείψι γάρ 32
 με διαγόμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαραά τε καὶ
 Σαρψών, καὶ Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ
 τῶν προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασι- 33
 λείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελίᾳ,
 ἔφραξαν στόματα λέοντων, ἔσβησαν δύναμι τυρῶν, 34
 ἔφυγον ἵστόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθε-
 νείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρημόλη
 ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως 35
 τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπαίνεσθαι, ὡς
 προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττους ἀν-
 στάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ ματίγματος 36
 πείραν ἔλαβον, ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλάβαν 37
 σαν, ἐπρίσθησαν, ἠπειράσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρας
 ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέμα-
 σιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, (ὡς 38
 οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος,) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ
 ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁκαῖς τῆς γῆς. Καὶ 39
 οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐπα-
 μίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρι- 40
 τόν τι προβλεψαμένου. ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειω-
 θῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσούτοι ἔχοντες 41
 περιεκείμενοι ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποδείκνυ-
 πάντα, καὶ τὴν ὑπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς
 τρέχωμεν τὸν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα· ἀφορώμεντες ἐκ 42
 τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς
 ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρῶν
 αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ Θεοῦ τοῦ
 Θεοῦ ἐκράβηκεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην }

34. στόμα 37. om. ἐπρίσθησαν, Al. om. ἠπειράσθησαν

ἢ Conj. ἐπυράσθησαν, f. ἐπυρώθησαν, f. ἐπρήσθησαν
 f. ἐπηρεώθησαν etc. 1. Conj. ὄγκον 2. r. ἐκράβηκεν.

ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτανῶν εἰς αὐτὸν ἀντι-
λογίαν, ἵνα μὴ ἰκάρητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυό-
μενοι.

- 4 Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατίσθητε πρὸς τὴν
5 ἀμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρα-
κλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλύγεται· Υἱέ μου,
μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ
6 ἡλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος, παιδεύει· μαστι-
7 γοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Ἐἰ παιδεῖαν ὑπο-
μείνετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ
8 ἔστιν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἔσθε
9 καὶ οὐχ υἱοί. Ἐἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πα-
τέρας εἴχομεν παιδευτάς, καὶ ἐντρέπόμεθα· οὐ πολ-
λὴ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων,
10 καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ
τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαιδεύον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον,
11 εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ παι-
δεῖα πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ
λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς
γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.
12 Διὸ τὰς παρεμείνας χεῖρας καὶ τὰ παραλειμμένα
13 γόνατα ἀνορθώσατε· καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς
ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χῶλον ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλ-
14 λον. Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγία-
15 σμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον· ἐπισκοποῦν-
τες, μή τις ὕστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μή
τις ῥίζα πικρίας ἀνω φύουσα ἢ ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύ-
16 τῆς μιανθῶσι πολλοί· μή τις πόρνος, ἢ βέβηλος ὡς
Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια
17 αὐτοῦ. Ἰστέ γὰρ, ὅτι καὶ μετέπειτα θείων κληρονο-

3. κάμητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, 7. Εἰς 9. Εἰ δὲ

15. ῥίζα, πικρίας ἢ ἐν χολῇ, 16. πόρνος ἢ βέβη-
λος, ὡς

μῆσαι τὴν εὐλογία, ἀπειδοποιμάσθῃ μετανοίας γὰρ ἡ
 πον οὐχ εὔρει, καίπερ μετὰ θακρύνει ἐκζητῶναι αὐ-
 τήν. Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφώμεναι ὅρει 11
 καὶ πεκαυμένῃ πυρὶ, καὶ γνώφῃ, καὶ ὁσίῳ, καὶ
 θυέλλῃ, καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἥ 12
 αἱ ἀκούσαντες παρετήσαντο, μὴ προστεθῆναι αὐτῶν
 λόγον· (οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον καὶ 13
 θηρίον δίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβολήσεται· καὶ, [ὡν 14
 φοβερόν ἦν τὸ φανταζόμενον,] Μωϋσῆς εἶπεν· Ἐφ-
 ῥός εἰμι καὶ ἰντρομος·) ἀλλὰ προσεληλύθατε ὅν 15
 ὄρει· καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἰστοῦσαν
 καὶ μυριάσιν, ἀγγέλων πανηγύρεϊ καὶ ἐκκλησίᾳ τῶν 16
 τοιούτων, ἀπογεγραμμένῃ ἐν οὐρανοῖς· καὶ κηρῇ τῇ
 πάντων· καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων καὶ 17
 διαθήκης νέας μεσίτη, Ἰησοῦ· καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ,
 ἡρεῖται λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄδελ. Βλέπει, 18
 μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκείναι οὐ
 ἔφρον, τὸν ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα,
 πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρέφ-
 ομενοί· οὐ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλυσε τότε· ἡ 19
 ἐκήγγελαται, λέγων· Ἐτι ἄπαξ ἐγὼ σείσω τὴν γῆν,
 τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. Τὸ δὲ, ἐπὶ ἀπὸ τῆς
 δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάνοιαν, ὡς ἔπα-
 μέναι, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. Διὸ βασιλεῖς 20
 ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λα-
 τρεῦμεν εὐαρίστως τῷ θεῷ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σέ-
 βειας. Καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν τῷ καταναλίσκει. 21
 Ἡ φιλαδελφία μενίτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἴσ- 22

18. Conj. add. μὴ f. οὐ "om. ὄρει, "ἐκζητῶναι

20. † ἡ βολίδι κατατοξευθήσεται. 22. μυριάσιν ἀγγέλων· πανηγύρεϊ καὶ 24. r. κρείττονα "ὡς ἡ
 conj. τὸ τοῦ 25. † τῆς 21. ὡσεὶ 27. Conj. σ-
 ποιημένων, 28. ὡς λατρεῦμεν "ὡς εὐλαβείας καὶ
 θείους.

λανθάνεσθι· διὰ ταύτας γὰρ ἔλαβόν τινες ζήσαντες
 3 ἀγγέλους. Μιμησάμεσθε τῶν δεσμιῶν, ὡς συνιδεμέ-
 ιοι τῶν κακουχομένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν
 4 σῶματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη
 ἁμίαντος· πόρους δὲ καὶ μαίχους κρινεῖ ὁ Θεός.
 5 Ἀφιλάργυρος ὁ τροπὸς· ἀρκασμένοι τοῖς παρούσι·
 αὐτὸς γὰρ ἔρηκεν· Οὐ μὴ σὲ ἀνά, ἀλλὰ σὲ καὶ σὲ
 6 ἐγκαταλίπη· ἄσπερ θαρρυντὰς ἡμᾶς λέγει· Κύριος
 ἡμοῖ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσονται· τί ποιήσει μετ' αὐ-
 7 θέντος; Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν,
 οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὡς ἀνα-
 θεώρουντες τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμνῆσθε τῇ
 8 πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθες καὶ σήμερον ὁ αὐτός,
 9 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις
 μὴ παραφέρεσθι· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν
 καρδίαν, οὐ βρώμασιν· ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ
 10 περιπατήσαντες. Ἐχομεν δυσπιστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν
 11 οὐκ ἔχουσιν· ἔξουσίαν οἱ τῇ σπυγῇ λατρευόντες. Ὡς
 γὰρ εἰσφύρεται ζῶον τὸ αἷμα· περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ
 ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, ταῦτα τὰ σώματα κατα-
 12 καίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα
 ἁγιασθῇ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύ-
 13 λης ἵσταθι. Τοῖνον ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς
 14 παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδιασμένον αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ
 ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπι-
 15 ζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν δυσίαν αἰνίστως
 διαπαντός τῷ Θεῷ, τούτ' ἐστὶ, καρπὸν χειλέων ὁμο-
 16 λογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποΐας καὶ
 κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθι· τοιαύταις γὰρ δυσίαις
 17 ὑπηρετεῖται ὁ Θεός. Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν,
 καὶ ὑπακούετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγγελοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυ-

4. Ὡς γὰρ 9. r. περιφέρεισθι.

10. om. ἔξουσίαν

11. om. περὶ ἁμαρτίας Al. transp.

12. πόλεως s. πα-

ρεμβολῆς 16. εὐεργετεῖται

χαῖν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσαντες· ἵνα μετὰ χάρις τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἄλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· τειπούμεθα γάρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πάντι καλῶς δέοντες ἀναστρέφειν· περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα πῶν προβάτων τὸν μέγα ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσει ὑμᾶς ἐν παντί· ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχείου ἐπέτειλα ὑμῖν.

Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν· Τιμόθεον ἀπολι-
λυμένον, μεθ' οὗ, εἰάν τάχιον ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς.
Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ τὰς
ταὺς τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς ἰου-
λίας. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

17. λυσιτελὲς

18. ~ πειθόμεθα

20. γὰρ

21. om. ἔργῳ Al. add. καὶ λόγῳ

" τῶν αἰώνων

23. add. ἡμῶν . " add. πρὸς ὑμᾶς,

25. → ἀμήν.

ΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

- Ι**άκωβος, Θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος,
 ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.
 Πᾶσαν χαρὰν ἠγάσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρα-
 σμοῖς περιπέσητε ποικίλοις· γινώσκοντες, ὅτι τὸ δοκί-
 μιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν. Ἡ δὲ
 ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχεται, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλό-
 κληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν
 λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πα-
 σιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ.
 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ δια-
 κρινόμενος ἵσκει κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένη καὶ
 ῥιπιζομένη. Μὴ γὰρ οἴσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι
 λήψεται τι παρὰ τοῦ κυρίου. Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατά-
 στατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω
 δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· ὁ δὲ πλού-
 σιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου
 παρελεύσεται. Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῇ καύσῃ,
 καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξίπτει,
 καὶ ἡ εὐτρίπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕ-
 τω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαραινθή-
 σεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι

3. οπ. τῆς πίστεως

II. πορείαις Copt. ἱμφορείαις

12. ὑπομενέει

δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στίφανον τῆς ζωῆς, οἱ
 ἐπηγγείλατο " ὁ κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ^{Μη} 13
 δεῖς πειραζόμενος λεγέτω " Ὅτι ἀπὸ ' Διού πειράζο-
 μαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ
 αὐτὸς οὐδένα. " Ἐκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας 14
 ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δειλαζόμενος· εἴτα ἡ ἐπι- 15
 θυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀπὸ
 τελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον. ^{Μη} 16
 φοί μου ἀγαπητοί. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ αἰὶν ὄφελος 17
 τέλειον, ἀνῶθεν ' ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ
 " Φῶτος, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή, ἡ τροπὴ ἀπὸ
 δόξιασμα. Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας 18
 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινὰ τῶν αὐτοῦ κτισμά-
 των. ^Ἰ 19 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐστὶ τῆς 19
 ἀνθρώπου ταχύς εἰς τὸ ἀκούσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆ-
 σαι, βραδὺς εἰς ὀργήν. Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύ-
 νην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν 20
 ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας, ἐν πραύτητι ἡγή-
 σθε τὸν ἑμφορὸν λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυ-
 χὰς ὑμῶν.

Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ ' λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκού-
 ται, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς. " Ὅτι εἰ τις ἀκούσῃ 21
 λόγον ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ὅμοιος ἀνδρὶ κατα-
 πέδοντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσθραφί 22
 κατενόησε γὰρ ἑαυτόν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ οὐκ ἔτι 23
 ἐπελάβετο ὁποῖος ἦν. Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τῆς 24
 λείον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ 25
 ἀπροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου
 οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. ^{Εἰ} 26
 δοκεῖ θνητὸς ' εἶναι, μὴ χαλκίναγωγὸν γλῶσσαι αὐ-
 τοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος 27

12. " → ὁ κύριος 13. † τοῦ 17. ἐστὶ, καταβαῖνον

" ^{Conj.} πτυμάτων, 19. ∪ Ἰστε, 22. ἡμῶν

25. → οὗτος ^{Al.} οὕτως, 26. r. ∪ εἶναι εἰ ὑμῖν, μὴ

27 θρησκεία. Θρησκεία καθαρά καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ
 θεῷ καὶ πατρὶ, αὕτη ἐστίν, ἐπισκίπτεσθαι ὀρφανούς
 καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄστιλον ἑαυτὸν τηρεῖν
 ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν
 πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης.

2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρη-
 σοδακτύλιος ἐν ἰσθῆτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς

3 ἐν ῥυτᾷ ἰσθῆτι, καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα
 τὴν ἰσθῆτα τὴν λαμπρὰν, καὶ εἴπητε· Σὺ κάθου ἄδε

καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε· Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κά-
 4 θου ἄδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου· καὶ οὐ διεκρί-

θητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν
 5 πονηρῶν· Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, οὐχ ὁ

θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου πλουσίους
 ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας, ἧς ἐπηγγεί-

6 λατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν· ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν
 πτωχόν. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν,

7 καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια· Οὕτω αὐτοὶ
 βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθῆν ἐφ' ὑμᾶς·

8 Εἰ μέντοι νόμοι τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφὴν
 Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποι-

9 εῖτε· εἰ δὲ προσωποληπτῆτε, ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε,
 10 ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. Ὅστις γὰρ

ἔλατ τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐνὶ, γέγονε
 11 πάντων ἑνοχος. Ὁ γὰρ εἰπὼν· Μὴ μοιχεύσης, εἶπε

καὶ· Μὴ φονεύσης· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ,
 12 γέγονας παραβάτης νόμου. Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω

ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.
 13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ κρίσαντι ἔλεος· κα-

τακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

27. τῷ om. τῆς δόξης. Alii transp. 3. † αὐτῶν·

† ἄδε ἢ ἐπὶ 4. † καὶ ἢ om. οὐ ἢ πονηρῶν.

5. † ταύτου 11. ἀποστάτης 13. Ἀνίλεος ἢ † καὶ

Al. κατακαυχᾶται Al. κατακαυχᾶσθαι δὲ

δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στίφανον τῆς ζωῆς, οἱ
 ἐπηγγείλατο "ὁ κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μὴ
 δεῖς πειραζόμενος λεγέτω "Ὅτι ἀπὸ 'Θεοῦ πειράζο-
 μαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ
 αὐτὸς οὐδένα. Ἐκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας
 ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δειλαζόμενος· εἴτα ἡ ἐπι-
 θυμία συλλαβοῦσα τίπτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀπο-
 τελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον. Μὴ πλανᾷσθε, ἀδελ-
 φοί μου ἀγαπητοί. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ χάρις
 τέλειον, ἀναβέν 'ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ οὐρα-
 νίου· φῶς, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή, ἢ τινὲς
 σκίασμα. Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς ἐν
 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν
 πρώτων. Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπᾶσθαι ὁ
 ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, ὁ
 βραδὺς εἰς ὀργήν. Ὁ ὀργιζόμενος
 τὴν Θεοῦ οὐ κατεργάζεται.
 ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κα-
 σθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν
 χάρις ὑμῶν.

Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ
 τοῦ λόγου, παραλογιζόμενοι
 ὅτι ὁ λόγος ἐστὶ καὶ οὐ
 πρῶτον· τὸ πρῶτον
 κατενόησε γὰρ
 ἐπελάβετο ὁ πᾶς

ἄνθρωπος τὸν τῆς
 ἀκροατικῆς ἐπὶ
 οὗτος μακάριος
 ποιεῖ θεῶν
 τοῦ, ἀλλ' οὐκ

7 **Θρησκεία.** Θρησκεία καὶ ἐπιστήμη· καὶ ὅλοι τὸ
 Διὶ καὶ πατρί, αὐτῇ ἔστι. ἐκαστον ἀνέμων ἐλαυνόμενα,
 καὶ χέρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἔστιται καλίου, ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ
 ἀπὸ τοῦ κόσμου. καὶ ἡ γλῶσσα μι-
 8 **Ἀδελφοί μου,** μὴ ἐν προστάσει. Ἴδου, ὀλίγοι πῦρ
 πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος
 9 **Ἐάν** γὰρ ἐκείνη εἰς τὴν συνάφην· καὶ καθίσταται ἐν τοῖς
 σὺδαπτύλιος ἐν ἑσθῇ λαμπρᾷ, καὶ ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογί-
 10 ἐν ῥυπαρᾷ ἑσθῇ, καὶ ἐκαστον γενέσκειας, καὶ φλογιζομένη
 τὴν ἑσθῇ τὴν λαμπρᾷ, καὶ ἐκαστον γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ
 καλῶν· καὶ τῇ πτυχῇ εἴητε· ἐκαστον ἐναλίην, δαμάζεται καὶ
 11 **Ἐάν** ἡμῶν ὅτι τὸ ὑποπόδιον· ἐκαστον ἀνθρώπινον· τὴν δὲ γλῶσσαν
 12 **Ἐάν** ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐκαστον δαμάσαι· ἀκατάσχετοι καὶ
 13 **Ἐάν** πονηρῶν· Ἀκούσατε, καὶ ἐκαστον ἀφόρου. Ἐν αὐτῇ εὐλογαῖμεν
 14 **Ἐάν** ἐκείνη τὰς ἐκαστον, καὶ ἐν αὐτῇ καταρρέμεθα τοὺς
 15 **Ἐάν** τῆς ἐκαστον καὶ κληρονομήσει· ἐκαστον εὐλογία καὶ κατάρρα. Οὐ
 16 **Ἐάν** οὐκ ἐκαστον, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι. Μήτις ἡ
 17 **Ἐάν** τῆς ὁπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικ-
 18 **Ἐάν** καται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῇ-
 19 **Ἐάν** ὅς σῶκα; ὅτως ὅτε ἀλυκὸν γλυκὺ
 20 **Ἐάν** Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῶν;
 21 **Ἐάν** τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν
 22 **Ἐάν** σοφίας· εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐρι-
 23 **Ἐάν** τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ φερό-
 24 **Ἐάν** αὐτὰ τῆς ἀληθείας; Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία
 25 **Ἐάν** κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ δαιμο-
 26 **Ἐάν** ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκείνη ἀκατά-
 27 **Ἐάν** σία καὶ πᾶν φάυλον πρᾶγμα. Ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία
 28 **Ἐάν** ὅτον μὲν ἀγῇ ἔστιν, ἔπειτα εἰρημική, ἐπεικὴς,

4. ἰδύοντος 5. ἡλίκον 6. τοῦτος " ἀντρέχον
 9. κύριος 12. τοῦτος " γ. οὐδεμία πηγὴ ἀλυ-
 " καὶ γλυκὺ

ρῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τό-
 του οὐκ εὔρει, καίτις μετὰ δακρύων ἐζητήσας αὐ-
 τήν. Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ὕψι φηλαφωμένοι " ὅρει, 18
 καὶ κεκαυμένοι πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ " σκότῳ, καὶ
 θύλλῃ, καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἥτις 19
 αἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο, μὴ προστεῖναι αὐτοῖς
 λόγον (οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· Ἐάν 20
 θηρίον δίγῃ τοῦ ὅρους, λιθοβολήσεται· καὶ, [αὐτῶ 21
 φοβερόν ἦν τὸ φανταζόμενον,] Μωϋσῆς εἶπεν· " Ἐξο-
 ῤός εἰμι καὶ ἱεροσολός) ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών 22
 ὅρει· καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίου·
 καὶ μυριάσιν, ἀγγέλων πανηγύρεϊ καὶ ἐκκλησίᾳ πνευ- 23
 ματικῶν, ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς· καὶ κρείττῃ Δεῶ
 πάντων· καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων· καὶ 24
 διαθήκῃς νείας μεσίτῃ, Ἰησοῦ· καὶ αἵματι ραντισμοῦ,
 κρείττονι λαλοῦντι παρὰ " τὸν Ἀδελ. Βλέπετε, 25
 μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα. Ἐν γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ
 ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῇ γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα,
 πολλὰ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμε-
 νοι· οὐ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλυσε τότε· ἐν δὲ 26
 ἐπήγγελται, λέγων· " Ἐτι ἅπαξ ἐγὼ ' σείσω οὐ μόνον
 τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. Τὸ δὲ, ἐτι ἅπαξ, 27
 ὅλοϊ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς ἐπεπο-
 μένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. Διὸ βασιλείαν 28
 ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς ἡμε-
 τρεῦμεν εὐαρίστως τῷ Θεῷ, μετὰ " αἰδοῦς καὶ σὺλα-
 βείας. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν τῷ καταναλίσκον. 29
 Ἡ φιλαδελφία μείντω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπι- 2 13

18. *Comj. add.* μὴ *f.* οὐ " *om.* ὅρει, " *~* γνόφῳ,

20. † ἡ βολίδι κατατοξευθήσεται 22. μυριάσιν ἀγγέλων· πανηγύρεϊ καὶ 24. *r.* κρείττονα " *~* τὸ *Al.* *comj.* τὸ τοῦ 25. † τῆς 21. *~* νοσείσω 27. *Comj.* πεπονημένων, 28. *~* λατρεύομεν " *~* εὐλαβείας καὶ δέους.

λαμβάνεσθε· διὰ ταύτας γὰρ ἔλαβόν τινες ζητήσαντες
 3 ἀγγέλους. Μιμηθήκασθε τῶν δεσμίῳ, ὡς συνδεδεμέ-
 νοι τῶν κακочουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ἄντες ἐν
 4 σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη
 ἀμίαντος· πόρνοι δὲ καὶ μοιχοὶ κρινεῖ ὁ Θεός.
 5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρεπός· ἀρκασμένοι τοῖς παροῦσιν
 αὐτός γὰρ ἔειπεν· Οὐ μὴ σε ἀνῶ, ἀλλ' οὐ μὴ σε
 6 ἐγκαταλίπω· ἵνα σε θάρρυντας ἡμᾶς λήξειν· Κύριος
 ἔμοι βοήσας, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· τί ποιήσει μοι ἀπ-
 7 θετός; Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν,
 οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὡς ἀνα-
 θιζοῦντες τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμῆσθε τῇ
 8 πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθες καὶ σήμερον ὁ αὐτός,
 9 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις
 μὴ παραφέρισθε· καλὴν γὰρ χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν
 καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ
 10 περιπατήσαντες. Ἐχομεν θυσιμαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν
 11 οὐκ ἔχουσιν· ἐξουσίαν οἱ τῇ σπυρῇ λατρευόντες. Ὡς
 γὰρ εἰσφέρεται ζῶν τὸ αἷμα· περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ
 ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, ταῦτα τὰ σώματα κατα-
 12 καίεται· ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα
 ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς ἑ-
 13 λης ἑσθαι. Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς
 14 παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ
 ἔχομεν ἄδὲ μένουσαι πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπι-
 15 ζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως
 διαπαντός τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἔστι, καρπὸν χειλέων ὁμο-
 16 λογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποίας καὶ
 κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις
 17 ὑπηρετεῖται ὁ Θεός. Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν,
 καὶ ὑπαίκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυ-

4. Ὡ γὰρ 9. r. περιφέρεισθε. 10. om. ἐξουσίαν

11. om. περὶ ἁμαρτίας Al. transp. 12. πόλεως s. πα-
 ρεμβολῆς 16. εὐεργετεῖται

χῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἄλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· ἵπιποιίθαμεν 18 γὰρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς δέλλοντες ἀναστρέφισθαι· περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ 19 τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν 20 τὸν ποιμένα πῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι 21 ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ δῆλημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ἡ τῶν αἰώνων ἀμήν.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου 22 τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχείων ἐπίστειλα ὑμῖν.

Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολει- 23 λυμένον, μεθ' οὗ, ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς. Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάν- 24 τας τοὺς ἀγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν. 25

17. λυσιτελὲς

18. ἵπιποιίθαμεν

20. γῆς

21. om. ἔργῳ Al. add. καὶ λόγῳ ἡ τῶν αἰώνων

23. add. ἡμῶν ἡ add. πρὸς ὑμᾶς, 25. → ἀμήν.

ΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

- Ι**άκωβος, Θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος,
 ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.
 Πᾶσαν χαρὰν ἠγάσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρα-
 σμοῖς περιπίσχητε ποικίλοις· γινώσκοντες, ὅτι τὸ δοκί-
 μιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν. Ἡ δὲ
 ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλό-
 κληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν
 λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πα-
 σιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ.
 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ δια-
 κρινόμενος ἵοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένη καὶ
 ῥιπιζομένη. Μὴ γὰρ οἴσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι
 λήψεται τι παρὰ τοῦ κυρίου. Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατά-
 στατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω
 δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῇ ὑψί αὐτοῦ· ὁ δὲ πλού-
 σιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου
 παρελεύσεται. Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῇ καύσῳ,
 καὶ ἐξήραν τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε,
 καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕ-
 τω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθή-
 σεται. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι

3. om. τῆς πίστεως

11. πορείαις Conj. ἐμπορείαις

12. ὑπομενεῖ

ἐν δεξιά τοῦ Θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως νῦν 13
οἱ ἰχθῦροι αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ¹Μία 13
γὰρ προσφορά τετελείωκεν εἰς τὸ διηγεῖς τοὺς ἀγα-
ζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. 15
Μετὰ γὰρ τὸ ¹προειρηκέναι· Αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν δια- 16
θήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐπείνας· λέγει
κύριος· Διδούς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς, ¹καὶ τῶν 17
ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ με-
σθῇ ἔτι. ²Οπου δὲ ἄφεις τούτων, οὐκέτι προσφορά 18
πρὸς ἁμαρτίας.

¹ἔχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἰσελθεῖν 19
τῶν ἁγίων ἐν τῇ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν 20
ἐξ ὧν πρόσφατοι καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος,
(τούτ' ἔστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,) καὶ ἱερεῖα μέγα ἐπὶ 21
τοῖς οἴκῳ τοῦ Θεοῦ· προστεχώμεθα μετὰ ἀληθείας 22
καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἑρρακτισμένοι τὰς
καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως ποιητῶν· καὶ λειουμένοι τὸ 23
σῶμα ὑδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ἀπολογία τῆς
ἐλπίδος ἀπληγῇ· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελάμενος·) καὶ 24
¹κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παραξυσμὸν ἀγάπης καὶ
καλῶν ἔργων, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν 25
ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ
ποσούτῃ μᾶλλον, ὅση βλέπετε ἐγγιζουσαι τὴν ἡμέ-
ραν.
²Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ
τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι πρὸς
ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσιᾶ· φοβερά δέ τις ἐκδοχὴ 27
πίστεως, καὶ πυρὸς ζήλος, ἐσθίει μίλλοντος τοὺς
ὑπεκταντίους. ³Ἀθετήσας τὸς νόμους Μωϋσέως, χωρὶς 28
οἰκτιρμῶν ἐπὶ θυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει· πό- 29
σῳ, δοκιῇτε, χεῖρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν
υἱὸν τοῦ Θεοῦ κατακατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης

14. Μία γὰρ προσφορά

16. ~ ἐπηρεκέναι

17. add. ὥστε λέγει

24. Conj. κατακατοῦμεν

- κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
 30 χάριτος ἐνυδρίσας; Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ
 ἐπιδέχσεις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, ἴλεγει κύριος· καὶ πά-
 31 λιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Φοβερὸν τὸ ἐμ-
 32 πιστεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ἀναμιμνήσκεσθε
 δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν
 33 ἀθλήσιν ὑπεμείνατε παθημάτων· τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς
 τε καὶ θλίψεσι δεατριζόμενοι· τοῦτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν
 34 οὕτως ἀναστρεφόμενων γεινηθέντες. Καὶ γὰρ τοῖς ὁ-
 σμίοις συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόν-
 των ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες
 ἔχειν ἱαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξίν ἢ ἐν οὐρανοῖς καὶ
 35 μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν,
 36 ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχε-
 τε χρεῖαν· ἵνα τὸ δέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομί-
 37 σθητε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον,
 38 ὁ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος
 ἔκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἂν ὑποστείληται, οὐκ εὐδο-
 39 καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ. Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑπο-
 στολῆς, εἰς ἀπόλλειαν· ἀλλὰ πίστεως, εἰς περιποίησιν
 ψυχῆς.
 11 Ἔστι δὲ πίστις, ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμά-
 2 των ἔλεγχος οὐ βλεπομένων. Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρ-
 3 τυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι. Πίστει νοοῦμεν κα-
 τηρεῖσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ
 4 φαινομένων τὰ βλεπόμενα γειγνέναι. Πίστει
 πλείονα δυσίαν Ἀβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ Θεῷ,
 δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ
 τοῖς θάροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν

30. ἴλεγει κύριος· 34. γ. δισμοῖς μου ἢ ἐν ΑΙ.
 ἱαυτοῦς ἢ → ἐν οὐρανοῖς 33. ἀπολύετε 38. μου
 ἐκ πίστεως ΑΙ. ἐκ πίστεώς μου 1. ὑπόστασις πρα-
 γμάτων, 3. ἐκ μὴ ὡς τὸ βλεπόμενον

ἔτι ἡ λαλή. Πίστει Ἐνώχ μετετίθη, τοῦ μὴ ἰδεῖν 5
θανάτον καὶ οὐχ εὐρίσκειτο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν
ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταβίβας αὐτοῦ μεμαρτύρηται
ἐνθρονηθῆναι τῷ Θεῷ. Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον 6
ἐπαρεστησάσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ
Θεῷ, ὅτι ἔρτι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδό-
της γίνεται. Πίστει χρηματισθεῖς Ἡὼς περὶ τῶν μὴ 7
εἶπω βλεπομένων, ἐυλαβεθεῖς κατισκεύαστε κιβωτὸν
εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι' ἧς κατίκρινε τὸς
πρόσμοι, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο πλη-
ρονόμος. Πίστει ἡ καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσε ἐξ- 8
ελθεῖν εἰς τὸν τόπον, ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρο-
νομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. Πί- 9
στει παρώπησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἄλλο-
τρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας, μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ
τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξ- 10
ἄχρηστο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς
τοχμήτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Πίστει καὶ αὐτῇ 11
Σάρρα ἡ δύναμις εἰς καταβολὴν στείματος ἔλαβεν,
καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν
ἐπαγγελιάμενον. Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ 12
ταῦτα νενηκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ
τῷ πλήθει, καὶ ὥς ἡ ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
θαλάσσης ἢ ἀναρίθμητος. Κατὰ πίστιν ἀτίθαι αὐτοὶ 13
πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρω-
θεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαν-
τες, ὅτι ἔνοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ 14
γὰρ ταῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν, ὅτι κατερίδα ἐκζη-
τοῦσι. Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλ- 15

4. r. ~ λαλεῖται. 5. → αὐτοῦ 7. Ἡὼς, περὶ τ. μ.
βλεπομένων ἐυλαβεθεῖς, 8. add. ὁ 11. αὐτῇ Σάρρα
" add. ἡ στείρα s. στείρα οὖσα " add. εἰς το τεκνῶ-
σαι " r. ~ ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ 12. r. ὥσει ἄμμος
13. κομισάμενοι " † καὶ πεισθέντες,

16 θον, εἶχον ἂν καιρὸν αἰακάμψαι· ἡν δὲ κρείττονος
 ἄρῃονται, τοῦτ' ἐστίν, ἰσχυραίου. Διὸ οὐκ ἐπαισχύ-
 νεται αὐτοὺς ὁ Θεός, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοί-
 17 μασι γὰρ αὐτοῖς πόλιν. Πίστει προσεήνοχεν Ἀβραὰμ
 τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν
 18 ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδιξάμενος, πρὸς ὃν ἐλαλήθη·
 19 Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· λογισάμενος,
 ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὖ-
 20 τὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσαστο. Πίστει περὶ μελλόν-
 21 τιν ἐυλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαῦ. Πί-
 στει Ἰακώβ ἀποδήσκειν ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ
 ἐυλόγησε καὶ προσεύχεται ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου
 22 αὐτοῦ. Πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν
 υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὁστίων αὐ-
 23 τοῦ ἐντείλατο. Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύ-
 βη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διὰ τὴν εἶδον
 ἀστῆϊν τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα
 24 τοῦ βασιλέως. Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἤρ-
 25 ησαστο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραὼ, μᾶλλον ἐλά-
 μενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαι-
 26 ρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἢ ἡ-
 σάμενος τῶν Αἰγύπτου θησικῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ
 27 Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Πίστει
 κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βα-
 28 σιλέως· τὸν γὰρ ἄβρατον ὡς ὅραν ἐκαρτέρησε. Πί-
 στει πεποιήκει τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵμα-
 τος, ἵνα μὴ ὁ ὀλεθρεύῃ τὰ πρωτότοκα, θύγῃ αὖ-
 29 τῶν. Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ
 ξηρᾶς· ἥς πῆραν λαβόντες οἱ Αἰγυπτιοί, κατεπόθη-
 30 σαν. Πίστει τὰ τεῖχη Ἰερικῶς ἔπισε, κυκλωθέντα

24. add. Πίστει μέγας γενόμενος Μωϋσῆς, ἀνέλεν
 τοὺς Αἰγύπτιον, κατανοῶν τὴν ταπεινώσιν τῷ ἄδελ-
 φῷ αὐτοῦ. 26. r. ὡς Αἰγύπτῳ ΑΙ. ἐν Αἰγύπτῳ
 27. ὁρῶντα

ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας. Πίστει Ῥαῦδ ἡ πόρνη οὐ συνατώ- 31
 λιτο ταῖς ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους
 μετ' εἰρήνης. Καὶ τί ἐτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ 32
 με διαγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδιων, Βαράκ τε καὶ
 Σαμφών, καὶ Ἰεφθάι, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ
 τῶν προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασι- 33
 λείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπίτυχον ἐπαγγελίῳν,
 ἔφραξαν στόματα λέόντων, ἔσβισαν δύναμιν πυρός, 34
 ἔφυγον· στόματα μαχαίρας, ἐνδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθε-
 νείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς
 ἔπλιναν ἄλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως 35
 τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ
 προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀνα-
 στάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστιγῶν* 36
 πείραν ἔλαβον, ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθη- 37
 σαν, ἐπρίσθησαν, ἠπειράσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρας
 ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμα-
 σιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, (ὧν 38
 οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος,) ἐν ἐρημίαις πλανῶμενοι καὶ
 ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ 39
 οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκο-
 μίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖτ- 40
 τόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειω-
 θῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες 12
 περιεκείμενοι ἡμῖν νόφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι
 πάντα, καὶ τὴν ἐνπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς
 τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα· ἀφορῶντες εἰς 2
 τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς
 ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυροῖν,
 αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ Θρόνου τοῦ
 Θεοῦ· κεκάθικεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην 3

34. στόμα 37. *om.* ἐπρίσθησαν, *Al. om.* ἠπειράσθησαν,

" *Conj.* ἐπυράσθησαν, *f.* ἐπυρώθησαν, *f.* ἐπρήσθησαν,
f. ἐπηρεώθησαν etc. 1. *Conj.* ὄκνον 2. *g.* ἐκάθισεν.

ὑπομνησθέντες ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντι-
λογίαν, ἵνα μὴ ἰκάρητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυ-
μένοι.

- 4 Οὕτω μέχρις αἵματος ἀντικατίστητε πρὸς τὴν
5 ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· καὶ ἐκλήθητε τῆς παρα-
κλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Ἰίε μου,
μὴ ὀλιγάρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ
6 ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος, παιδεύει· μαστι-
7 γοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Ἐἰ παιδείαν ὑπο-
μένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ
8 ἐστὶν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἐστὶ
παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὶ
9 καὶ οὐχ υἱοί. Ἐἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πα-
τέρας εἵχομεν παιδευτάς, καὶ ἐντρέπομεθα· οὐ πολ-
λῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων,
10 καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ
τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαιδεύουν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον,
11 εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ παι-
δεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ
λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς
γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.
- 12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλειμμένα
13 γόνατα ἀνορθώσατε· καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς
ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χεῖρον ἐκτραπῇ, ἰαβῇ δὲ μᾶλ-
14 λον. Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγία-
15 σμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον· ἐπισκοποῦν-
τες, μὴ τις ὕστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μὴ
τις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἢ ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύ-
16 τας μιανθῶσι πολλοί· μὴ τις πόρνος, ἢ βέβηλος ὡς
Ἡσαΰ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια
17 αὐτοῦ. Ἰστέ γὰρ, ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονο-

3. ἰκάρητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, 7. Εἰς 9. Εἰ δὲ
15. ῥίζα, πικρίας ἢ ἐν χολῇ, 16. πόρνος ἢ βέβη-
λος, ὡς

ρῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τό-
 του οὐχ εὔρει, καίπερ μετὰ δακρύων ἐζητήσας αὐ-
 τήν. Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφώμενοι " ὄρει, 18
 καὶ πεκαυμένα πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ " σκότῳ, καὶ
 θυέλλῃ, καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἥς 19
 αἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο, μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς
 λόγον· (οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· Καὶ 20
 θηρίον δίγῃ τοῦ ὄρους, λυθοβολήσεται· καὶ, [οὗτω 21
 φοβερόν ἦν τὸ φανταζόμενον,] Μωϋσῆς εἶπεν· "Εκφο-
 βός εἰμι καὶ ἰστρομος·) ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών 22
 ὄρει· καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρκνίαν·
 καὶ μυριάσιν, ἀγγέλων πανηγύρεϊ· καὶ ἐκκλησίᾳ πρῶ- 23
 τοτόκων, ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς· καὶ κρείτῃ Θεῷ
 πάντων· καὶ πνεύμασι δικαίῳι τετελειωμένοις· καὶ 24
 διαθήκῃς νείας μεσίτῃ, Ἰησοῦ· καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ,
 κρείττοι λαλοῦντι παρὰ " τὸν Ἀδελ. Βλέπετε, 25
 μὴ παραιτήσῃτε τὸν λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ
 ἔφυγον, τὸν ἐπὶ " γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα,
 πολλὰ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμε-
 νοι· οὐ ἢ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε· ἰὼν δὲ 26
 ἐπήγγελλται, λέγων· "Ετι ἅπαξ ἐγὼ " σεῖα οὐ μόνον
 τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. Τὸ δὲ, ἐτι ἅπαξ, 27
 ὁμοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετὰθεσιν, ὡς " πεποιη-
 μένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. Διὸ βασιλείαν 28
 ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς " λα-
 τρεῦμεν εὐαρίστως τῷ Θεῷ, μετὰ " αἰδοῦς καὶ εὐλα-
 σείας. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν τῷ καταναλίσκον. 29
 Ἡ φιλαδελφία μενίτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπι- 2 19

18. *Conj. add.* μὴ *f.* οὐ " *om.* ὄρει, " *~* ὀφῶν,
 20. † ἡ βολίδι κατατοξευθήσεται· 22. μυριάσιν ἀγ-
 γέλων· πανηγύρεϊ καὶ 24. *r.* κρείττονα " *Ὡτὸ ΑΙ.*
conj. τὸ τοῦ 25. † τῆς 21. *Ὡσεῖσω* 27. *Conj.* πε-
 ποιημένων, 28. *Ὡλατρεύομεν* " *~* εὐλασείας καὶ
 δέους.

λαμβάνεσθε· διὰ ταύτας γὰρ ἔλαβόν τινες ζητήσαντες
 3 ἀγγέλους. Μιμησάμενοι τῶν δεσμίαν, ὡς συνδεδεμέ-
 νοι τῶν κακουχομένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν
 4 σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη
 ἁμιαντος· πόρνοι δὲ καὶ μοιχοὶ κρινέι ὁ Θεός.
 5 Ἀφιλάργυρος ὁ τράπος· ἀρκασμένοι τοῖς παροῦσιν
 αὐτός γὰρ ἔσθικεν. Οὐ μὴ σὲ ἀνῶ, ἀλλ' οὐ μὴ σὲ
 6 ἐγκαταλίπῃ· ἵνα δαρρύνῃς ἡμᾶς λῆχειν. Κυρίου
 ἡμῶν βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσῃ· τί ποιήσει μὴ ἀν-
 7 θρώπων; Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν,
 οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὡς ἀνα-
 θιζοῦντες τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμῆσθε τῇ
 8 πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθες καὶ σήμερον ὁ αὐτός,
 9 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις
 μὴ παραφέριστε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν
 καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ
 10 περιπατήσαντες. Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν
 11 οὐκ ἔχουσιν· ἐξουσίαν οἱ τῇ σπυγῇ λατρευόντες. Ὡς
 γὰρ εἰσφέρεται ζῶον τὸ αἷμα· περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ
 ἁγία διὰ τοῦ ἀρχιερέως, ταύτων τὰ σώματα κατα-
 12 καίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα
 ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου πνεύματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύ-
 13 λης ἵσταται. Τοίνυν ἐξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς
 14 παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδιασμένον αὐτοῦ φέροντες· οὐ γὰρ
 ἔχομεν ἄλλο μένουσαι πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπι-
 15 ζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνίστως
 διαπαντός τῷ Θεῷ, τοῦτ' ἐστὶ, καρπὸν χειλέων ὁμο-
 16 λογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ
 κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις
 17 εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν,
 καὶ ὑπαίκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυ-

4. Ὡ γὰρ 9. r. περιφέρεισθε. 10. om. ἐξουσίαν
 11. om. περὶ ἁμαρτίας Al. transp. 12. πόλιν s. πα-
 ρεμβολῆς 16. ευεργετιῖται

χῶν ὑμῶν, ὡς λόγοι ἀποδώσονται· ἵνα μετὰ χαρᾶς
τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἡλυσίτελές γὰρ
ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· ἵτις ποίθαμεν 18
γὰρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πάντι καλῶς
δείλοντες ἀναστρέφειν· περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ 19
τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ ἡμερῶν 20
τὸν ποιμένα πᾶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι δια-
θήκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι 21
ὑμᾶς ἐν παντί ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα
αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ,
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας ὡς τῶν
αἰώνων· ἀμήν.

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου 22
τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχείων ἐπίστευσα
ὑμῖν. Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολε- 23
λυμένον, μεθ' οὗ, εἰάν τάχιον ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς.
Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάν- 24
τας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰτα-
λίας. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν. 25

17. λυσίτελές

18. ~πειθόμεθα

20. γῆς

21. *om.* ἔργῳ *Al.* *add.* καὶ λόγῳ "→ τῶν αἰώνων23. *add.* ἡμῶν " *add.* πρὸς ὑμᾶς, 25. → ἀμήν.

ΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

- Ι**άκωβος, Θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος,
 ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.
 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρα-
 σμοῖς περιπίσητε ποικίλοις· γινώσκοντες, ὅτι τὸ δοκί-
 μιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν. Ἡ δὲ
 ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχεται, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλό-
 κληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν
 λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ δίδόντος Θεοῦ πα-
 σιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ.
 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ δια-
 κρινόμενος ἵσκει κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμίζομένη καὶ
 ῥιπιζομένη. Μὴ γὰρ οἴσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι
 λήψεται τι παρὰ τοῦ κυρίου. Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατά-
 στατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω
 δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῇ ὑψει αὐτοῦ· ὁ δὲ πλού-
 σιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου
 παρελεύσεται. Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσῳ,
 καὶ ἐξήρανεν τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε,
 καὶ ἡ εὐτρεία τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕ-
 τω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς ἰσχυρίαις αὐτοῦ μαραινθή-
 σεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς ὑπομένει πειρασμὸν· ὅτι

3. *om.* τῆς πίστεως11. *πορίαις* *Conj.* ἐμπορίαις12. *ὑπομεινῇ*

δόκιμος γινόμενος λήψεται τὸν στίφανον τῆς ζωῆς, ὃν
ἐπηγγείλατο "ὁ κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. **Μη-** 13
δεῖς πειραζόμενος λεγίτω "Οτι ἀπὸ 'Θεοῦ πειράζο-
μαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός ἐστὶ κακῶν, πειράζει δὲ
αὐτὸς οὐδένα. "Ἐκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας 14.
ἐπιθυμίας ἐξελλόμενος καὶ δεισάζομενος· εἴτα ἡ ἐπι- 15
θυμία συλλαβοῦσα τίττει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀπο-
τελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον. **Μὴ** πλανᾶσθε, ἀδελ- 16
φοί μου ἀγαπητοί. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα 17
τέλειον, ἀνωθεν 'ἐστὶ καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν
"Φώτων, καὶ ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀπο-
θείασμα. Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, 18
εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμά-
των. "Ὅστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἴστω πᾶς 19
ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆ-
σαι, βραδὺς εἰς ὀργήν. 'Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύ- 20
νην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. Διὸ ἀποθίμνοι πᾶσαν 21
ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας, ἐν πραύτητι διδά-
σθε τὸν ἑμφυτοὶ λόγον, τὸν δυνάμενοι σῶσαι τὰς ψυ-
χὰς ὑμῶν.

Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ 'λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροα- 22
ταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς. "Οτι εἴ τις ἀκροατὴς 23
λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ὅμοιος ἀνδρὶ κατα-
πνέοντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἑσέπτρῳ·
κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθὺς 24
ἐπελάβετο ὁποῖος ἦν. 'Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τί- 25
λειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, 'οὗτος οὐκ
ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γινόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου,
οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. **Εἴ** τις 26
δοκεῖ θρησκός 'εἶναι, μὴ χαλκιναγωγὼν γλῶσσαν αὐ-
τοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἢ

12. " → ὁ κύριος 13. † τοῦ 17. ἐστὶ, καταβαῖνον
" *Conj.* πνευμάτων, 19. Ὡς ἴστω, 22. νόμον,
25. → οὗτος *Al.* οὕτως, 26. γ. Ὡς εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ

27 **Θρησκεία.** Θρησκεία καθαρά καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ
 θεῷ καὶ πατρὶ, αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὁρφανούς
 καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν
 ἀπὸ τοῦ κόσμου.

2 Ἀδελφοί μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν
 πίστιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης.

3 Ἐάν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρη-
 σοδακτύλιος ἐν ἱσθῇτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς

3 ἐν ῥυπαρᾷ ἱσθῇτι, καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα
 τὴν ἱσθῆτα σὴν λαμπρὰν, καὶ εἴπητε· Σὺ κάθου ἄδε

4 καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε· Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κά-
 θου ἄδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου· καὶ οὐ διεκρί-

5 θῇτε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν
 ἢ πονηρῶν; Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, οὐχ ὁ

6 θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου πλουσίους
 ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας, ἧς ἐπηγγεί-

7 λατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν
 πτωχόν. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν,

8 καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; Οὐκ αὐτοὶ
 βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθῆν ἐφ' ὑμᾶς;

9 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφὴν
 Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποι-

10 εῖτε· εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε,
 ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. Ὅστις γὰρ

11 ὄλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐνί, γίγνεται
 πάντων ἔνοχος. Ὁ γὰρ εἰπὼν· Μὴ μοιχεύσης, εἴπε

12 καὶ· Μὴ φονεύσης· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ,
 γίγνεται παραβάτης νόμου. Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω

13 ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι.
 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ κρίσαντι ἔλεος· κα-

τακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

27. τῷ om. τῆς δόξης. Alii transp. 3. † αὐτῷ

ἢ ὅδε ἢ ἐπὶ 4. † καὶ ἢ om. οὐ ἢ πονηρῶν.

5. † τούτου 11. ἀποστάτης 13. Ὁ ἀνίλεος † καὶ

Al. κατακαυχᾶται Al. κατακαυχᾶσθαι δὲ

Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις 14
 ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται ἡ πίστις σῶσαι
 αὐτόν; Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, 15
 " καὶ λειπόμενοι ὥσι τῆς ἡμέρου τροφῆς, εἴπῃ δὲ 16
 τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν Ἰπάγετε ἐν εἰρήνῃ, Ἰερμαίνεσθε
 καὶ χορτάζεσθε· μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ
 σώματος, τί τὸ ὄφελος; Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν μὴ 17
 ἔχῃ ἔργα, νεκρά ἐστὶ καθ' ἑαυτήν. Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ 18
 πιστὸν ἔχεις, καὶ γὰρ ἔργα ἔχῃ· δεῖξόν μοι τὴν πίστιν
 σου ὡρὶς τῶν ἔργων σου, καὶ γὰρ δεῖξω σοι " ἐκ 19
 τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν " μου. Σὺ πιστεύεις, ὅτι 19
 ὁ Θεὸς εἰς ἐστὶ· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πι-
 στεύουσι, καὶ φρίσσουσι. Θέλεις δὲ γινῶναι, ὃ αἰ- 20
 θρωπὲ κενέ, ὅτι ἡ πίστις ὡρὶς τῶν ἔργων ἡ νεκρά
 ἐστίν; Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἰδικαιώ- 21
 θη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
 ριον; Βλέπεις, ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐ- 22
 τοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; καὶ ἐπλη- 23
 ρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ
 Θεῷ, καὶ ἰλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· καὶ φίλος 24
 Θεοῦ ἐκλήθη. Ὁρᾶτε ", ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται αἰ- 24
 θρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον; Ὁμοίως δὲ καὶ 25
 Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἰδικαιώθη, ὑποδεξαμένη
 τοὺς ἄγγελους, καὶ ἰτέρα ὁδῷ ἐκβαλοῦσα; Ὡστερ 26
 γὰρ τὸ σῶμα ὡρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτω
 καὶ ἡ πίστις ὡρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστὶ.

Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰ 3
 δότες, ὅτι μᾶλλον κρίμα ληψόμεθα. Πολλὰ γὰρ πταί- 2
 ομεν ἅπαντες· εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος
 ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγεῖν καὶ ὅλον τὸ σῶμα.
 " Ἴδε, τῶν ἱππῶν τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα βάλ- 3

15. = δὲ " ἢ 16. ἐργάζεσθε 18. γ. ἐκ " = σου,
 " τὰ ἔργα μου ἐκ τῆς πίστεώς μου. " = μου.

20. ἀργή 23. δοῦλος 24. † τοῖνον 25. κατασκό-
 πους, 1. Conj. πολυλάλοι 3. γ. Ἴδού, Αἰ·C·E·I δὲ

4 λομεν πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ
 σῶμα αὐτῶν μετὰγομεν. Ἴδου, καὶ τὰ πλοῖα, τηλι-
 καῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα,
 μετὰγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου, ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ
 5 τοῦ ἐκθύοντος βούληται. Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μι-
 κρὸν μέλος ἐστὶ, καὶ μεγαλαυχεῖ. Ἴδου, ὀλίγοι πῦρ
 6 ἥλικην ὕλην ἀνάπτει. Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος
 τῆς ἀδικίας. οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς
 μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογί-
 ζουσα τὸν "τροχὸν τῆς γένεως, καὶ φλογιζομένη
 7 ὑπὸ τῆς γένεως. Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ
 πετεινῶν, ἱερπετῶν τε καὶ ἰναλίων, δαμάζεται καὶ
 8 δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ· τὴν δὲ γλῶσσαν
 οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀκατάσχετον κα-
 9 κὸν, μιστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. Ἐν αὐτῇ ἐυλογοῦμεν
 τὸν Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς
 10 ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γενομένους· ἐκ τοῦ
 αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται ἐυλογία καὶ κατάρα. Οὐ
 11 χρεὶ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι. Μήτι ἡ
 πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πι-
 12 κρὸν; Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆ-
 σαι, ἢ ἄμπελος ρῦκα; οὕτως οὔτε ἄλυκόν γλυκὺ
 13 ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ἑαυτῷ,
 δεῖξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν
 14 πραύτητι σοφίας· εἰ δὲ ζῆλοι πικρὸν ἔχετε καὶ ἐρι-
 δεῖαι ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ φου-
 15 δεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας; Οὐκ ἐστὶν αὕτη ἡ σοφία
 ἀνωθεν καταρχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ δαιμο-
 16 νιαδής. Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκτὶ ἀκατα-
 17 στασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. Ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία
 πρῶτον μὲν ἀγνὴ ἐστίν, ἔπειτα ἐρημικὴ, ἐπισκεπ-

4. ἐκθύοντος 5. ἥλικον 6. οὕτως "τροχόν
 9. κύριον 12. οὕτως "ε. οὐδεμία πηγὴ ἄλυ-
 κὸν καὶ γλυκὺ

ἐπιβίης, μαστὴ ἐλείους καὶ κάρτων ἀγαθῶν, ἀδιάκρι-
τος καὶ ἀνυπόκριτος. Καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν ἡ
εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιῶσιν εἰρήνην.

Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, 4
ἐκ τῆς ἡδονῆς ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς
μέλεσιν ὑμῶν; Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε. Φοβεῖσθε 2
καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν μάχεσθε καὶ
πολεμεῖτε, "οὐκ ἔχετε, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς
αἰτίαι, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα 3
ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν θανατήσητε. Μοιχοὶ καὶ μοιχα- 4
λίδες, οὐκ οἴδατε, ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ
θεοῦ ἐστίν; ὃς ἂν ὦν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου,
ἔχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. Ἡ δοκιμὴ, ὅτι κενῶς 5
ἡ γραφὴ λέγει; Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ
κατέφυγεν ἐν ἡμῖν; Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν διὸ 6
λέγει: Ὁ θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς
δὲ δίδωσι χάριν. Ἰστούγητε οὖν τῷ θεῷ ἀντίστητε 7
τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύγεται ἀφ' ὑμῶν ἐγγίσαι τῷ 8
θεῷ, καὶ ἐγγίῃ ὑμῖν καθαρίζετε χεῖρας, ἀμαρτωλοί,
καὶ ἀγγίξατε καρδίας, δίψυχοι. Ταλαιπωρήσατε καὶ 9
πειθήσατε καὶ πλάυσате ὁ γέλας ὑμῶν εἰς πένθος
μεταστροφῆται, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. Ταπεινώ- 10
σατε ἐνώπιον τοῦ κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. Μὴ 11
καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελ-
φῷ, καὶ κρίνει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νό-
μου, καὶ κρίνει νόμον εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ
συνετής "νόμον, ἀλλὰ κριτής. Εἷς ἐστὶν ὁ νομοθέτης 12

17. = καὶ 18. † τῆς 1. Ω καὶ πόθεν μάχαι 2. φο-
βεῖτε " γ. οὐκ ἔχετε δὲ, ΑΙ. Ω καὶ οὐκ ἔχετε,
4. ἐχθρὰ 5. γ. λέγει. Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ ΑΙ.
λέγει πρὸς φθόνον; (ς. φθόνον) Ἐπιποθεῖ f. Ἐπι-
ποθεῖ δὲ f. ὅτι ἐπιποθεῖ 6. add. κύριος. ΑΙ. add.
Σαλομὼν 10. = τοῦ 11. Ω δὲ. " νόμον. Ἀλλὰ
κριτής εἰς ἐστίν,

ἡ καὶ κριτῆς, ὁ δυνάμενος θῶσαι καὶ ἀπολίσσαι· σὺ " δὲ
 τίς εἶ, " ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

- 13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· Σήμερον ἡ καὶ αὔριον " πα-
 ρευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσωμεν ἐπὶ
 ἑαυτὸν ἵνα, καὶ ἔμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσωμεν·
 14 οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον (ποία γὰρ ἡ ζῆλ-
 ῶν; ἀτρίς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη;
 15 ἔπειτα " δὲ ἀφανίζομένη) ἀντὶ τοῦ λέγει ὑμῶς· Ἐάν
 ὁ κύριος ἑλεῖται καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσωμεν τοῦτο
 16 ἡ ἐκείνο· νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν·
 17 Πᾶσα καύχησις τοιαύτη ποιηρὰ ἐστίν. Εἰδοὶ οὐδὲ κα-
 λὸν ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦντι ἁμαρτία αὐτῷ ἐστίν.

- 5 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλοφύροντες ἐπὶ
 2 ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. Ὁ πλοῦ-
 τος ὑμῶν σίσηται, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτά γί-
 3 γοντι· ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίσται, καὶ
 ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἵσταται, καὶ φάσγαι
 τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχαταῖς
 4 ἡμέραις. Ἴδού, ὁ μισθὸς τῶν ἔργων τῶν ἀμνηστῶ-
 των τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπιστορημένος ἀπὸ ὑμῶν, κρῖ-
 ζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερσιάντων εἰς τὰ ὦτα κυρίου
 5 σαβασθὲν εἰσεληλύθασιν. Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
 ἔσκαταλήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν
 6 ἡμέρᾳ σφαγῆς. Κατεδικάσατε, ἐφορεύσατε τὸν δίκαιον
 οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

- 7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας
 τοῦ κυρίου. Ἴδού, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον
 καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐκ αὐτῶ, ἕως ἂν λάβῃ

12. r. om. καὶ κριτῆς, " r. om. δὲ " ὁ κρίνων
 τὸν πλησίον; 13. r. ἡ " r. παρευσόμεθα . . ποιή-
 σωμεν . . ἔμπορευσόμεθα . . κερδήσωμεν 14. ὁ ἵσταται
 Al. ἵσται " om. δὲ Al. καὶ f. δὲ καὶ 15. ἑλεῖται, καὶ
 ζήσωμεν καὶ ποιήσωμεν 3. ὑμῶν ὡς πῦρ ἐθησαυρί-
 σατε Al. ὑμῶν ὡς πῦρ, ὃ ἐθησ. Al. ὑμῶν ὁ ἰός· ὡς
 πῦρ ἐθησ. 5. σάρκας

ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, 8
στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυ-
ρίου ἤγγικε. Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελ- 9
φοί, ἵνα μὴ 'κριθῇτε· ἰδοὺ, "ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν
ἔστηκεν. Ὑπόδειγμα λάβετε, ἀδελφοί μου, τῆς κακο- 10
παθείας καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφῆτας, οἱ ἐλά-
λησαν τῇ ὀνόματι κυρίου. Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τοὺς 11
'υπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰᾶς ἠκούσατε, καὶ τὸ
" τέλος κυρίου εἶδετε, ὅτι "" ταλύσπλαγχνός ἐστιν "" ὁ
κύριος καὶ οἰκτίρμων.

Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μῆτε 12
τὸν οὐρανὸν, μῆτε τὴν γῆν, μῆτε ἄλλοι τινὰ ὄρκον·
ἦτοι δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ· ἵνα μὴ
" ὑπὸ κρίσειν πίσητε.

Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν, προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις, 13
ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν, προσκαλίσάσθω τοὺς 14
πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν
ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ, ἐν τῇ ὀνόματι
τοῦ κυρίου. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κά- 15
μνοντα, καὶ ἰγερεῖ αὐτὸν ὁ κύριος· καὶ ἁμαρτίας ἢ
πτοικηκίας, ἀφιεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογηῖσθε ἀλλή- 16
λοις τὰ παραπτώματα, καὶ ὑψέσθε ὑπὲρ ἀλλήλων,
ὅπως ἰαθῇτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ενεργουμένη.
'Ηλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ 17
προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβριξεν ἐπὶ τῆς
γῆς ἑνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύ- 18
ξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστη-
σε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἵαν τις ἐν ὑμῖν 19
πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν,

7. om. ὑετὸν

9. r. κατακριθῇτε

" r. om. ὁ

19. add. ἐν f. ἐπὶ

11. ~ ὑπομείναντας

" ἔλκος

"" ~ πολυεύσπλαγχνός

"" ~ ὁ κύριος

12. add. ὁ λό-

γος " εἰς κρίσειν Al. εἰς ὑπόκρισιν

14. om. τῆς ἐκ-

κλησίας 15. προσευχῇ 19. add. τῆς οδοῦ

20 γνωσκίτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτανλὸν ἐκ πλάνης
 ἐδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἑα θανάτου, καὶ καλύψει
 πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Π Ε Τ Ρ Ο Υ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

1 **Π**έτρος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρ-
 επιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας,
 2 Ἀσίας καὶ Βιθυνίας, κατὰ ἑ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς, ἐν
 ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵμα-
 τὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυ-
 θείη.
 3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεν-
 ῆσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ἑ ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ
 4 Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ
 ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς
 5 ὑμᾶς, τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πί-
 στως εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ
 6 ἑσχάτῳ ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθι, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ)
 7 λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκίμιον
 ὑμῶν τῆς πίστεως ἑ πολυτιμότερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολ-
 λυμένου, διὰ πυρὸς δι' δοκιμαζομένου, εὕρεθῃ εἰς
 ἑπαινοὶ καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ
 8 Χριστοῦ· ὃν οὐκ ἑ ιδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν, ἄρτι μὴ
 ὁρῶντες", πιστεύοντες δι', ἀγαλλιᾶσθι χαρᾷ ἀνεκλα-

20. add. αὐτοῦ f. αὐτοῦ 2. πρόθεσιν ῥαντισμῷ
 3. ζῶης 4. ἡμᾶς, 7. r. πολὺ τιμιώτερον 8. ἰδόν-
 τες ῥ add. πιστεύετε,

λήτην καὶ δεδοξασμένην, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς τι- 9
 στικής ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. Περὶ ἧς σωτηρίας 10
 ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρέυνησαν προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς
 ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες· ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἡ 11
 ποῖον καιρὸν ἰδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Ἰησοῦ,
 προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς
 μετὰ ταῦτα δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, 12
 ὑμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ
 τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἑν πνεύματι ἁγίῳ ἀπο-
 σταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι πα-
 ρακύψαι.

Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, 13
 ῥήφοντες, τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν
 χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς τέκνα ὑπα- 14
 κοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ
 ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς 15
 ἅγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε·
 διότι γέγραπται· Ἅγιοι ἑγείσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. 16
 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρί- 17
 νοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροι-
 κίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· εἰδότες, ὅτι οὐ φθα- 18
 ροῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας
 ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵμα- 19
 τι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ· προε- 20
 γνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος
 δὲ ἐπ' ἰσχύαται τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ 21
 πιστεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν
 καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλ-
 πίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγωνιότις ἐν 22
 τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας ἑν πνεύματι εἰς φιλαδελ-
 φίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγα-

11. σπ. Χριστοῦ, ΑΙ. Θεοῦ, 12. γ. ὡς ὑμῖν "→ ἐν

13. ῥήφοντες τελείως, 16. ὡς ἐγείσθε, 20. ὡς ἐσχάτου

21. πιστοὺς 22. ἐν πνεύματι

23 πῆσατέ ἐκτειῶς· ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθα-
 24 ρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος ὁ Θεοῦ καὶ μέ-
 25 ἰουτος". Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα
 αὐτῆς ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ
 25 ἄνθος " αὐτοῦ ἐξέπεσε· τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς
 τὸν αἰῶνα· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθῆναι
 2 εἰς ὑμᾶς. Ἀποθίμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα
 2 δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλα-
 2 λίας, ὡς ἀρετιγύννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα
 ἐπιποθήσατε, ἵνα ἔν αὐτῷ αὐξηθῆτε ὡς σωτηρίαν.
 3.4 εἴπερ ἐγευσασθε, ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος. Πρὸς ὃν
 προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀπο-
 5 δεδοκιμασμένοι, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, καὶ
 αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευμα-
 5 τικὸς, ἡ ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυ-
 6 σίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διό-
 6 τι " περιέχει ἡ ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ, τίθημι ἐν Σιών λί-
 7 θον ἀπρογυναιῶν, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων
 7 ἐν αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυρῇ. Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς
 πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δὲ, λίθον ὃν ἀπειδοκίμασαν οἱ
 οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας,
 8 καὶ λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου· οἱ
 8 " προσκόπτουσι, τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, ἡ εἰς ὃ καὶ ἐτί-
 9 θησαν. Ὑμεῖς δὲ, γένος ἐκλεκτὸν, βασιλείιον ἱεράτευ-
 9 μα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρε-
 9 τὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς
 10 τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς· οἱ ποτὲ οὐ λαὸς, νῦν δὲ
 λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

23. om. Θεοῦ *Al. transp.*

" † εἰς τὸν αἰῶνα.

24. γ. Ἀνθρώπου ὡς " αὐτοῦ 2. γ. om. εἰς σωτη-
 ρίαν 5. οἰκοδομεῖσθε, " add. εἰς 6. γ. Διὸ καὶ
 " *Conj.* περιέχεται ἡ γραφή 7. λίθος *Al. om.* λί-
 θον . . γωνίας, καὶ 8. ὅσοι *Al. conject.* οἷς *Al. ἡ*
 " προσκόπτουσι τῷ λόγῳ, ἡ ὃν καὶ ἐτίθησαν.

Ἀγαπητοὶ, πᾶρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπι- 11
 δήμους, ἀπίχισθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες
 στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν 12
 ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν· ἵνα ἐν ᾧ καταλα-
 λοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων,
 ἰσχυροὶ ὡς δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκο-
 πῆς. Ὑποτάγητε ὅν πάσῃ ἀνθρώπινῃ "κρίσει 13
 διὰ τὸν κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε 14
 ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν κα-
 κοποιῶν, ἵπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν (ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ 15
 θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τὴν τῶν
 ἀφροῶν ἀνθρώπων ἀγνωσίαν) ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ 16
 ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν,
 ἀλλ' ὡς δούλοι τοῦ Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελ- 17
 φότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασιλέα
 τιμᾶτε.

Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς 18
 δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδη- 19
 σιν "Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχω ἀδίκως. Ποῖον 20
 γὰρ κλῆρος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ πολαφιζόμενοι ὑπο-
 μενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοιτες ὑπομε-
 νεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεοῦ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλή- 21
 θητε· ὅτι καὶ Χριστὸς ἑπαθεν ὑπὲρ "ὑμῶν, ὑμῖν ὑπο-
 λιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἱκανολογησῆτε τοῖς ἔχον-
 σιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ ἐκρίθη 22
 ὁλός ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος οὐκ 23
 ἀντελοιδόρει, πάσχω οὐκ ἠπέλκει, παρεδίδου δὲ τῷ
 κρίνοντι δίκαιως· ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀτή- 24
 νηκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς

12. ἔχοντας *Al.* ἔχειν 13. τοῦν "*φύσει Al. con-*
ject. κρίσει 14. † μὲν 16. Θεοῦ πάντας 19. *add. πα-*
ρὰ τῷ Θεῷ, "ἀγαθὴν 21. ἀτίθαι *" ἡμῶν, ὑμῖν*
Al. ἡμῶν, ἡμῖν 23. ἀδίκως.

ἁμαρτίαις ἀπεγινόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ
25 τῇ μάλῃ, ἀλλ' αὐτοῦ ἵαβητι. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα
πλανιόμενα· ἀλλ' ἐπιστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα
καὶ πίσκαπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Β Ὁμοίως αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀν-
δράσιν, ἵνα καὶ εἰ τινες ἀπειθοῦσι τῇ λόγῳ, διὰ τῆς
τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου ἡ κεκοιμημένη
2 αἰ, ὑποτασσάμεναι τῇ ἐν φόβῳ ἀγνῇ ἀναστροφῇ
3 ὑμῶν. Ὡς ἴστω οὐχ ὁ ἔξωθεν, ἐμπλοκῆς τριχῶν
καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων, κόσμος·
4 ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρ-
τῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὃ ἴστω ἵνα-
5 πιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ
ἁγίαὶ γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμου-
6 ῖν αὐτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· ὡς Ἡὰρρα
ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγε-
νήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδε-
7 μίαν πτόησιν.

Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες
κατὰ γνώσιν ὡς ἁσθενεστέραν σκεύει τῇ γυναικί, ὡς
ἀπονέμοντες τιμὴν ὡς καὶ ἡ συγκληρονόμος χάριτος
III ζωῆς, εἰς τὸ μὴ III ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.
8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλό-
9 δελφοι, εὐσπλαγχνοι, ταπεινόφρονες, μὴ ἀποδιδόντες
κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοῦ-
ναντίαν δὲ εὐλογοῦντες· εἰδότες, ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλη-
10 θητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. Ὁ γὰρ Θείων
ζωὴν ἀγαπᾷ, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, καυσάτω τὴν
γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ μὴ
11 λαλῆσαι δόλον· ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω

24. → αὐτοῦ 25. πλανιόμενοι 1. ὑποταγῆς ἡ κεκοιμημένη
2. ἐκ πλοκῆς 4. Conject. ἀνθρώποις f. κόσμος, 5. ὡς εἰς Θεόν, 7. μέρι ἡ συγκληρο-
νόμοις III ζωῆς, III f. ἐγκόπτεσθαι 8. f. φιλό-
φρονες, 9. = εἰδότες, 10. καὶ ἀγαπᾷ ἡμέρας ἰδεῖν

ἀγαθόν· ζητήσάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν. "Οτι 12
οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς
δύσιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κα-
κά. Καὶ τίς ὁ κακῶσαι ὑμᾶς, εἰς τοῦ ἀγαθοῦ ἰμιμη- 13
ταὶ γένησθε; ἀλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιοσύνην, 14
μακάριοι. Τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ
ταραχθῆτε· κύριον δὲ τὸν ᾧ θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρ- 15
δίαις ὑμῶν. "Ετοιμοὶ δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαὺς παν-
τὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος,
"μετὰ πραύτητος καὶ φόβου· συνείδησαν ἔχοντες ἀγα- 16
θὴν, ἵνα ἐν ᾧ ἡ καταλαλῶσιν ὑμῶν "ὡς κακοποιῶν,
καταισχυνθῶσιν οἱ ἐκηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν
Χριστῷ ἀναστροφῇ. Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιῶντας, 17
εἰ ἡ δόξα τοῦ θελήματος τοῦ θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιῶν-
τας· ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ ἡμεῶν ἁμαρτιῶν ἵστασε, 18
δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ,
θανάτωθεις μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι· ἐν 19
ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκέρυ-
ξεν, ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ 20
μακροθυμία, ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κι-
βωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι (τοῦτ' ἐστὶν ὀκτώ) ψυχαὶ δι-
σώθησαν δι' ὕδατος· ὁ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει 21
βάπτισμα, (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδή-
σεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς θεόν,) δι' ἀναστάσεως Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ· ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, πορευθεὶς 22
εἰς οὐρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξου-
σιῶν καὶ δυνάμεων. Χριστοῦ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν 4

13. ~ ζηλωταὶ 15. ~ Χριστὸν " add. ἀλλὰ

16. ~ καταλαλοῦσιν " om. ὡς κακοποιῶν, 17. r. θέ-
λει 18. ὑπὲρ ἡμῶν Al. περὶ ἁμαρτιῶν ὑπὲρ ὑμῶν

" ὡς ἀπέθανε, "† τῷ 19. Conject. Νῶε καὶ f.

Ἐνὼχ καὶ f. ἐν ᾧ καὶ Ἐνὼχ " add. κατακλεισμέ-
νοις " πνεύματι Al. πνεύματι ἀγίῳ 20. ὅτι

" r. ἅπαξ ἐξεδέχετο Al. ἅπαξ ἐδέχετο 21. r. ὅ

Conject. οὗ 1. → ὑπὲρ ἡμῶν

- ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε,
 2 (ὅτε ὁ παθὼν " ἐν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας,) εἰς τὸ
 μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν
 3 ἐπίλοιπον ἐν σαρκί βιώσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν
 ὁ παρεληλυθὼς χρόνος " τοῦ βίου τὸ " θέλημα τῶν
 ἐθνῶν κατεργάσασθαι, "" πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις,
 ἐπιθυμίαις, οἰσφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμί-
 4 τοις εἰδωλολατρείας· ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρίχον-
 ταν ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τὴν ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασ-
 5 φημοῦντες· οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι
 6 κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νε-
 κροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἄνθρώπους
 σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.
 7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν,
 8 καὶ ἠψάτε εἰς τὰς προσευχάς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν
 εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη
 9 " καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν· φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους,
 10 ἄνευ ἰσογγυσμῶν· ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς
 ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποι-
 11 κίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ·
 εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγῇ ὁ Θεός· ἵνα
 ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἴσται
 ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
 ἀμήν.
 12 Ἀγαπητοί, μὴ ξεγίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς
 πειρασμὸν ὑμῖν γινομένην, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνον-
 13 τος· ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθή-
 μασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης
 14 αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλιάμενοι. Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνό-
 ματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς ἁγίας " δόξης " καὶ τὸ

1. " ἐν 3. → ἡμῖν ΑΙ. ὑμῖν " → τοῦ βίου "" ≈ βού-
 λημα "" πεπορευμένοις 6. ἄνθρωπον 8. → ἡ
 " ≈ καλύπτει 9. ≈ ἰσογγυσμοῦ· 13. γ. καθὼς
 14. ὁ δόξης καὶ τῆς δυνάμεως καὶ " ὁπ. καὶ τὸ

τοῦ Θεοῦ ¹⁴ πνεῦμα ἐφ' ἀναπαύεται ¹⁵ κατὰ μὲν αὐτοῦς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. Μὴ ¹⁵ γάρ τις ὑμῶν πασχίτω ὡς φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιός, ἢ ὡς ἄλλοτριόεπισκοπος· εἰ δὲ ὡς Χριστιανός, ¹⁶ μὴ αἰσχυνίσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ ¹⁷ μέρει τούτῳ. "Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ ¹⁷ ὕπνου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ; καὶ εἰ ὁ ¹⁸ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀμαρτωλὸς πῶς φανίται; "Ὡστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ ¹⁹ Θεοῦ, ¹⁹ ὡς πιστῷ κτιστῇ παρατιθίσθωσαν τὰς ψυχὰς ²⁰ "ἑαστῶν ἐν ²¹ ἀγαθοποιίᾳ.

Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ, ²² ὁ συμ- ²³ πρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεισθαι δόξης κοινωνός· ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον ²⁴ τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦν- ²⁵ τες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως ²⁶· μὴδὲ αἰσχροκερ- ²⁷ θῶς, ἀλλὰ προθύμως· μὴδ' ὡς κατακυριεύοντες ²⁸ τῶν ²⁹ κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ φα- ³⁰ νερωθέντος τοῦ ἀρχιποιμένου, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντι- ³¹ νον τῆς δόξης στέφανον. ³² Ὁμοίως νεώτεροι ὑπο- ³³ τάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις ³⁴ ὑποτασσό- ³⁵ μενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ³⁶ "ἐγκομμάσασθε· ὅτι ὁ ³⁷ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι ³⁸ χάριν. Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ ³⁹ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ ⁴⁰· πᾶσαν τὴν μέριμναν ⁴¹ τῶν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ⁴² ὑμῶν. ⁴³ Νήψατε, γρηγορήσατε· ⁴⁴ ὁ ἀντίδικος ὑμῶν ⁴⁵ διάβολος, ὡς λέων ἀρϋόμενος, ⁴⁶ "περίπατεῖ, ⁴⁷ ζητῶν

14. ¹⁴ ὄνομα *Al.* ὄνομα καὶ πνεῦμα ¹⁵ κατὰ μὲν ..
δοξάζεται. 16. ¹⁶ ὀνόματι 19. *om.* ὡς ²⁰ αὐτῶν
²¹ ἀγαθοποιίαις. 1. ὡς 2. τοῦ κυρίου, *Al. om.*
³ *add.* κατὰ Θεόν· 3. τοῦ κλήρου, 5. → ὑποτασ-
σόμενοι, ⁶ ἐγκολπώσασθε· 6. *add.* ἐπισκοπῆς·
8. † ὅτι ⁹ περιέχεται,

- 9 ^{'''} τινὰ καταπίη· ὃ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες, τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ. ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.
- 10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλίσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς ^{'''}καταρτίσαι ^{'''}ὑμᾶς, ^{'''}στηρίξει, σθενώσει,
- 11 θεμελιώσει. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- 12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι, δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν
- 13 ἵστηκατε. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ."

Π Ε Τ Ρ Ο Υ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

- 1 Σ υ μ ε ω ἰ ὶ Πέτρος, δούλος ^{'''} καὶ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ
- 2 τοῦ ^{'''} Θεοῦ ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ ^{'''} Ἰησοῦ τοῦ κυρίου ^{'''} ἡμῶν.

8. ^{'''} τινὰ καταπιεῖν. 10. Ὑμᾶς ^{'''} καταρτίσει
^{'''} → ὑμᾶς, ^{'''} r. Ὑστηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει.
 Al. ⇒ θεμελιώσει. 11. → ἡ δόξα καὶ 12. στήθε.
 13. Ἰόπη Al. Ρώμη Al. add. ἐκκλησία 14. ⇒ Ἰησοῦ.
^{'''} + Ἀμήν. 1. Conject. om. Πέτρος, ^{'''} om. καὶ ἀπόστολος
^{'''} κυρίου 2. om. τοῦ Θεοῦ καὶ
^{'''} add. σωτῆρος ^{'''} ἡμῶν ὡς

Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς 3
ζωὴν καὶ εὐσέβειαν ἡμεῖς ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπιγνώ-
σεως τοῦ καλίσαντες ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς· (δι' 4
ὅν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια επαγγέλματα δεδώρη-
ται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως,
ἐποφυνόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς)
καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 5
ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ
τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκρά- 6
τειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ
ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλα- 7
δελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. Ταῦτα 8
γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πληροῦντα, οὐκ ἀργοὺς
οὐδὲ ἀκέραιους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν· ὃ γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, 9
τυφλὸς ἐστὶ, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρι-
σμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτημάτων. Διὸ μᾶλλον, 10
ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν καὶ
ἐκλογὴν ποιῆσθαι ταῦτα γὰρ ποιῶντες οὐ μὴ πταί-
σητέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται 11
ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ κυρίου
ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὸ οὐκ ἀμελήσω αἰεὶ ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν περὶ 12
τούτων, καί τι ἐξ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ πα-
ρούσῃ ἀληθείᾳ. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν 13
τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει·
εἰδὼς, ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός 14
μου, καθὼς καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰδή-

3. διδωρημένα, *Al.* διδωρημένοις, "ἰδίᾳ δόξη
καὶ ἀρετῇ. 4. ὅν "ἐπιθυμίας *Al.* ἐπιθυμίας καὶ
5. *Conject.* κατ' "αὐτοὶ δὲ σπ. *Al. conj.* αὐτοὶ δὲ τού-
τῳ σπ. 8. ἀπράκτους 9. γ. ὁ ἁμαρτιῶν.
10. *add.* ἵνα διὰ τῶν καλῶν ἔργων βεβαίαν .. ποι-
ῆσθε. 12. ὠμιλήσω 14. σώματος

- 15 λωσί μοι. Ἵσπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε, ἔχειν ὑμᾶς
μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιῆ-
16 σθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθή-
σαντες ἠγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρυσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γινη-
17 θίντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ
θεοῦ πατρός τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ
τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· Οὗτός ἐστιν
18 ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. Καὶ
ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνε-
19 χθείσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ, καὶ
ἐχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον· ὃ καλῶς
ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνοι φαίνονται ἐν ἁχμηρῷ
τόπῳ, ὥς οὐ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ ἡ φωσφόρος ἀνατεί-
20 λῇ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· τοῦτο πρῶτον γινώσκου-
τες, ὅτι πᾶσα ἡ προφητεία γραφῆς, ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ
21 γίνεται. Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὶ
προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλά-
λησαν ἡ ἁγιοὶ θεοῦ ἄνθρωποι.
- 2 Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς
καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδαδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισά-
ξουσιν αἰρέσεις ἀπαθείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς
διστότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπά-
2 λειαν· (καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς
ἁσέλγυιαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημη-
3 θήσεται) καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς
ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κέρμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ
4 ἡ ἀπάλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. Εἰ γὰρ ὁ θεὸς
ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἔφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς
ζόφου ταρταρώσας παρίδωκεν εἰς κρίσιν ἡ τηρουμένους·

15. Σπουδάσατε 18. γ. ἁγίῳ. Καὶ 19. ἁχμηρῷ
ἡ φωσφόρος 20. γραφὴ προφητείας, 21. † οἱ
ἁγιοὶ 2. γ. ἀπαθείαις, 3. ἀλλ. εἰς Conject.
4. γ. τηρημένους·

καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδασι Νῶε 5
δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμου
ἀσεβῶν ἐπάξας· καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας 6
τεφρώσας ἑκαταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελ-
λότων ἀσεβεῖν τεθεικώς· καὶ δίκαιον Λὼτ καταπο- 7
νοῦμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀβέσμων ἐκ ἀσελγείας ἀναστρο-
φῆς ἐρρύσατο· (βλέμματι γὰρ καὶ ἀποῇ ὁ δίκαιος, 8
ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας· ψυχὴν δι-
καίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐσάσάνιζεν·) οἶδε κύριος εὖσι 9
βίῃς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν
κρίσεως πολαζομένους τηρεῖν· μάλιστα δὲ τοὺς ὁπίσω 10
σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ πορευομένους, καὶ κυριό-
τητος καταφρονοῦντας. Τολμηταί, αὐθάδεις, δόξας
οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες· ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ 11
δυνάμει μείζοντες ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν πα-
ρὰ κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν· οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα 12
ζῶα, φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς ἄλωσιν καὶ φθορὰν,
ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν
καταφθαρήσονται, κομιζόμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡδοιῇ 13
ἡγούμεναι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν, σπῖλοι καὶ μῶμοι,
ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευχαλόμε-
νοι ὑμῖν, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μιστοὺς μοιχαλίδος καὶ 14
ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, διελιάζοντες ψυχὰς ἀστηρί-
χτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες,
κατάρτας τέκνα, καταλιπόντες εὐθεῖαν ὁδὸν, ἐπλανή- 15
θησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαάμ τοῦ
Βοσὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν, ἔλεγχεν δὲ ἴσχει 16
ιδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφρονι, ἐν ἀνθρώπου
φῶϊ φθεγξάμενον, ἐκάλυψε τὴν τοῦ προφήτου παρα-

6. σπ. καταστροφῇ 11. αὐτῶν "παρὰ κυρίῳ

12. γεγεννημένα φυσικὰ Al. σπ. φυσικὰ. 13. τρυφὴν,

"ἀγάπαις 14. μοιχαλίας "ἀκαταπαύστου

"γεγεμισμένην "γ. πλεονεξίαις 15. † τὴν

"Βοσὸρ,

- 17 φρονίαι. Οὗτοί εἰσι τηγαὶ ἄνδρες, ' καὶ ὁμίχλαι ὑπὸ
λαίλαπος ἐλαυνόμεναι· οἷς ὁ ζῶφος τοῦ σκότους " εἰς
18 αἰῶνα τετήρηται. Ὑπέρουκα γὰρ ματαιότητος φθει-
γόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις ' σαρκός, ἀσελγείαις,
τοὺς " ὀλίγως " ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀιαστρε-
19 φομένους· ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ
δούλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ἧ γὰρ τις ἡττηται,
20 τούτῃ καὶ δεδούλωται. ' Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιά-
σματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτῆ-
ρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δι' ἄλλιν ἐμπλακέντες ἡτ-
τῶνται, γίγονεν αὐταῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρῶ-
21 των. Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς, μὴ ἐπιγνωκίαι τὴν
ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς
22 παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς. Συμβέβηκε δὲ
αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπιστρέψας
ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα· καὶ· Ὑς λουσαμένη, εἰς κύλι-
σμα βορβόρου.
- 3 Ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπι-
στολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλι-
2 πρηνὴ διάνοιαν· μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων
ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ τῆς ' τῶν ἀποστόλων
3 " ἡμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος· τοῦτο πρῶ-
τον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἔσχάτου τῶν ἡμε-
ρῶν ' ἐν ἐμπαιγμονῇ ἐμπαίκεται, κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυ-
4 μίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ἡ
ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ κατέ-
ρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτί-
5 σεις. Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι
οὐρανοὶ ἦσαν ἐκταλαιο, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδα-
6 τος συνιστῶσα, τῇ τοῦ Θεοῦ λόγῳ, δι' ἧν ὁ τότε

17. γ. νεφέλαι ὑπὸ " εἰς αἰῶνα 18. γ. σαρκός, ἐν
ἀσελγείαις, ΑΙ. ~ σαρκός ἀσελγείας, " γ. ὁντως
" ~ ἀποφεύγοντας 20. Οἱ εἰ ποκ καὶ γίγονεν 2. διὰ
τῶν Κορη. " ὑμῶν 3. γ. οπ. ἐν ἐμπαιγμονῇ 6. ὁν f. αἱ

κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλειτο· οἱ δὲ νῦν οὐρα- 7
νοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι " εἰσὶ,
πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας
τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. " Ἐν δὲ τούτῳ μὴ λα- 8
θάντω ὑμεῖς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίου
ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. Οὐ βρα- 9
δύνει ὁ κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὥς τινες βραδυτῆτα
ἡγοῦνται· ἀλλὰ μακροθυμεῖ " εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός
" τινὰς ἀπολίσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῇ-
σαι. " Ἡξεῖ δὲ ἡ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτῃς, ἐν ᾗ οἱ 10
οὐρανοὶ ροιζηθὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσού-
μενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα " κατα-
καήσεται. Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποτα- 11
ποὺς δι᾽ ὑπάρχειν " ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ
ἐνσιβίαις; προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρο- 12
σίαν τῆς τοῦ " Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμε-
νοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα " τήκεται.
Καινοὺς δὲ οὐρανούς καὶ γῆν καινὴν " κατὰ τὸ ἐπαγ- 13
γέλμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατα-
πιῖ.

Διὸ, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάζετε 14
ἄσπιλοι καὶ " ἀμώμητοι αὐτῇ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ; καὶ 15
τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγῆ-
σθαι καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος
κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς καὶ 16
ἐν πάσαις " ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ
τούτων· ἐν " οἷς ἐστὶ δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ
ἀσθήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς,
πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. " Τρεῖς οὖν, ἀγα- 17

7. τ. τῷ αὐτῷ " εἰσὶ πυρὶ, 8. Ἐν δὲ τούτῳ
9. ~ δι' ὑμᾶς, ΑΙ. ~ εἰς ὑμᾶς, " τινὰ 10. † ἐν ιουτῇ,
" ἀφανισθήσεται. ΑΙ. εὐρεθήσεται. 11. ὑμᾶς; Ἐ
12. κυρίου " ταπήσεται. 13. καὶ τὰ ἐπαγγέλματα
14. ~ ἄμωμοι 16. om. ταῖς " ~ αἰς

πητοί, προγινώσκοντες, φυλάσσεισθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν
 ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπίσητε τοῦ ἰδίου
 18 στηριγμοῦ· αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ κυ-
 ρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δό-
 ξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος· Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

1 **Ο** ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἰωράκαμεν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἰθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν
 2 ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· (καὶ ἡ ζωὴ
 ἐφανερώθη, καὶ ἰωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ
 ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν
 3 πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν) ὃ ἰωράκα-
 μεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ
 ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ
 ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
 4 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ
 χαρὰ ἡ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.
 5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία, ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐ-
 τοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ
 6 σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι
 κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περι-
 πατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιῶμεν τὴν ἀλήθειαν·
 7 εἰ δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν
 τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ

18. → ἀμήν. 2. add. ἐν 3. add. καὶ 4. Ὑμεῖς,
 " ἡμῶν 5. γ. Ὑπέπαγγελία, 7. αὐτοῦ,

αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ "καθαρίζει ἡμᾶς
 ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ἁμαρ- 8
 τίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια
 οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας 9
 ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρ-
 τίας, καὶ καθαρῶς ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐὰν εἴ- 10
 πωμεν, ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐ-
 τόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Τεκνία 2
 μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτήτε· καὶ ἵαν
 τις ἁμάρτη, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰη-
 σοῦν Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἱλασμος ἐστι περὶ 2
 τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, 3
 ἵαν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Ὁ λέγων Ἐγνώκα 4
 αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης
 ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. Ὅς ὁ 5
 τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη
 τοῦ Θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἐν
 αὐτῷ ἴσμεν. Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένει, ὀφείλει, κα- 6
 θὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτός ὡς περιπα-
 τεῖν. Ἁγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, 7
 ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ
 ἡ παλαιὰ, ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.
 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἧ ἔστιν ἀληθὴς 8
 ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν ὅτι ἡ σκοτία ^{III} παράγεται, καὶ
 τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἤδη φαίνει. Ὁ λέγων ἐν τῇ 9
 φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκο-
 τίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, 10
 ἐν τῇ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν·
 ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ καὶ 11

7. "καθαρίζῃ
 "ἀπ' ἀρχῆς"
 III παραγίνεται,

6. om. οὕτως

8. ὑμῖν ὅ ἐστιν

7. r. Ἀδελφοί
 "ὣ ἡμῖν"

- ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδὲ τοῦ ὑπάγει, ὅτι
 ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
- 12 Γράφω ὑμῖν, ἡλικία, ὅτι ἀφίστανται ὑμῖν αἱ ἁμαρ-
 13 τίας διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν, πατέρες,
 ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι,
 ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρὸν· ἡ γράφω ὑμῖν, παιδία,
 14 ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. Ἐγραψα ὑμῖν, πατέ-
 ρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγραψα ὑμῖν,
 νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἴστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν
 15 ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν. Μὴ ἀγα-
 πᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις
 ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς
 16 ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς
 σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζο-
 νία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ
 17 κόσμου ἐστί. Καὶ ὁ κόσμος παρὰ γίγνεται, καὶ ἡ ἐπιθυ-
 μία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει
 18 εἰς τὸν αἰῶνα. Παιδία, ἰσχάτη ἔρα ἐστί· καὶ
 καθὼς ἠκούσατε, ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν
 ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκουμεν, ὅτι
 19 ἰσχάτη ἔρα ἐστί· Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν
 ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενηκέισαν αἱ μεθ'
 ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν, ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ
 20 ἡμῶν. Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ
 21 οἴδατε πάντα. Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν
 ἀληθείαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος
 22 ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι. Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ
 μὴ ὁ ἀρνούμενος, ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός·
 οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα
 23 καὶ τὸν υἱόν. Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν, οὐδὲ τὸν
 πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱόν, καὶ τὸν πατέρα

12. παιδία 13. Conject. αὐτὸν Al. τὸ Ἐγραψα

14. om. Ἐγραψα... ἀρχῆς, 15. Θεοῦ 17. → αὐ-
 τοῦ 18. om. ὅτι 23. γ. om. ὁ ὁμολογῶν... ἔχει.

ἔχει. Ὑμεῖς ὅν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενε- 24
 τω· ἔὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ
 ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μείνετε. Καὶ αὕτη 25
 ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγέλατο ἡμῖν, τὴν
 ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν 26
 πλανώτων ὑμᾶς. Καὶ ὑμεῖς τὸ ἄχρισμα ὃ ἐλάβετε 27
 ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχετε, ἵνα
 τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὥς τὸ ἄχρισμα διδά-
 σκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθὲς ἐστὶ, καὶ οὐκ
 ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μείνετε ἐν
 αὐτῷ. Καὶ νῦν, τέκνιά, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα 28
 ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυ-
 ρῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Ἐὰν εἰδῆτε, ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε, ὅτι πᾶς 29
 ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ γεγένηται. Ἰδι- 3
 τε, ποταπὴν ἀγάπην δίδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα
 Θεοῦ κληθῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει
 ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα 2
 Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη, τί ἐσόμεθα· οἶδα-
 μεν ὅτι ἔὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα· ὅτι
 ὁψόμεθα αὐτόν, καθὼς ἐστὶ. Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν 3
 ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεί-
 νος ἀγνός ἐστι. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν 4
 ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. Καὶ 5
 οἴδατε, ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας
 ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶ. Πᾶς ὁ 6
 ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων,
 οὐχ ἰσχύει αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Ἐκείνους, 7
 μὴδοὺς πλανᾷτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δί-
 καίος ἐστὶ, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. Ὁ ποιῶν 8

24. = οὖν 27. χάρισμα ΑΙ. πνεῦμα ὃ ὑμᾶς ἄλ-
 λος τὸ ΑΙ. αὐτοῦ ὡς ὁ αὐτοῦ ἁμαρτία, καὶ
 ὁ αὐτοῦ 28. ἔὰν 29. ἴδῃτε, 1. add. καὶ ἐσμεν.
 2. = δέ, 5. = ἡμῶν 7. Παιδιά

τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκ τοῦ διαβόλου ἴστί· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς
9 τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. Πᾶς ὁ
γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι
σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρ-
10 τάειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Ἐν τούτῳ φανε-
ρά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβό-
λου. Πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἐκ
11 τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπᾶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Ὅτι
αὕτη ἴστί· ἡ ἀγγελία, ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα
12 ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ ποιηροῦ
ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος
ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ
13 τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί
14 ἡμεῖς εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι
μεταβιβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι
ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπᾶν τὸν ἀδελφόν,
15 μένει ἐν τῷ θανάτῳ. Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἴστί· καὶ οἶδατε, ὅτι πᾶς ἀνθρω-
ποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένου-
16 σαν. Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι
ἰκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς
17 ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθεῖναι. Ὃς
δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα
18 αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἔμεινεν ἐν
αὐτῷ; Τεκνία ἡμεῖς, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ τῇ
19 γλώσσῃ, ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. Καὶ ἐν τούτῳ
ἐγινώσκουμεν, ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἐμπροσθεν
20 αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι, ἐὰν καταγι-
νώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἴστί· ὁ Θεὸς τῆς

11. ἐπαγγελία, 13. ἡμεῖς, 16. add. τοῦ Θεοῦ, f. αὐ-
τοῦ, 17. μενεῖ 18. ἡμεῖς, " r. om. τῇ " r. om. ἐν
19. ὡς γινώσκουμεθα, 20. om. ὅτι 11. conject. ἴτι

καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα. Ἀγαπητοί, ἵνα εἰ
 ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡρῶν, παρρησίαν ἔχο-
 μιν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὃ ἐὰν αἰτήμεν, λαμβάνομεν 22
 παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐπιτελὰς αὐτοῦ τηροῦμεν. καὶ τὰ
 ἀρεστὰ ἐκείνῳ αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ 23
 ἐπιτελὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῇ ὁμοματι τοῦ πατρὸς
 αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, κα-
 θὼς ἔδωκεν ἐπιτελὴν " ἡμῖν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐπι- 24
 λὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ
 ἐν τούτῳ γνωσκόμεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύ-
 ματος, ὃ ἡμῖν ἔδωκεν.

Ἀγαπητοί, μὴ παύσῃ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ
 δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι
 πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.
 Ἐν τούτῳ γινώσκειτε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦ- 2
 μα ὃ ὁμολογῇ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα,
 ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν. Καὶ πᾶν πνεῦμα " ὃ μὴ ὁμολογῇ 3
 " τὸν Ἰησοῦν, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶν καὶ τούτῳ ἐστὶ
 τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, " ὃ ἀπαρκεῖται· ὅτι ἔρχεται, καὶ
 νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἡδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστέ, 4
 τεκνία, καὶ οὐκ ἐκείνησαν αὐτοὺς· ὅτι μίζαν ἐστὶν οἱ ἐν
 ὑμῖν, ἡ ὃ ἐκ τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί- 5
 διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐ-
 τῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων 6
 τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ,
 οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκουμεν τὸ πνεῦμα
 τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

Ἀγαπητοί, ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους· ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ 7
 τοῦ Θεοῦ ἐστὶν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ γε-
 γήνηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν· ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ 8

23. Ὑπιστεύομεν " om. ἡμῖν. 2. Ὑγινώσκειται

3. om. Καὶ πᾶν . . οὐκ ἐστὶν " ὃ λύει τὸν " → τοῦ

† Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, " Composit. ἐκ

7. add. τὸν Θεόν,

- 9 ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τούτῳ
 ἵφαισθῆναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ τὰς ματαγενῇ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον,
 10 ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ ἐστίν ἡ ἀγάπη,
 ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς
 ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἠπίστευε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἰλασθῆναι
 11 περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀποκνησθὲν, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς
 ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγα-
 12 πᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τοῖσιν. Ἐάν ἀγαπῶμεν
 ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ
 13 τετελειωμένη ἐστίν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γνωσκόμεθα,
 ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ
 14 πνεύματος αὐτοῦ δίδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τιθεσ-
 μεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ πατὴρ ἠπίσταλκε τὸν
 15 υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰη-
 σοῦς ἐστίν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει,
 16 καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἠγνώκαμεν καὶ πε-
 πιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ
 Θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένει ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ
 17 μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωνται
 ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα τὰς ἐπαγγελίας ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς
 18 ἴσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἐστίν ἐν τῇ
 ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον·
 ὅπου ὁ φόβος κάλειται· ἔχει ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετε-
 19 λώσται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι
 20 αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. Ἐάν τις εἴπῃ·
 Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ,
 ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
 ὃν ἑώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται
 21 ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ,
 ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

16. πιστεύομεν " add. μένει. 19. add. οὖν " om. αὐ-
 τόν, Al. τὸν Θεόν,

Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστός, ἐκ 1
 τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γενη-
 σαστα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν 2
 τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ,
 ἔτσι τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τη- 3
 ρῶμεν. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς 3
 ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βα-
 ρύναι οὐκ εἰσὶν, ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, 4
 πᾶς τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα
 τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν 5
 κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ 6
 αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μό-
 νον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦ-
 μά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλή-
 θεια. Ὅτι τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες· τὸ πνεῦμα, 7.8
 καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν
 εἰσιν. Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, 9
 ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστὶν ὅτι αὕτη ἐστὶν
 ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν 10
 μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύ-
 στην πεποιήκει αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν
 μαρτυρίαν, ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰών- 11
 ιων ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ

2. Conject. τὸν Θεόν, ὅταν τὰ τέκνα τ. θ. ἀγαπῶμεν
 Al. transponunt ὅταν εἰ ὅτι ὡποιῶμεν 4. ὑμῶν.
 6. πνεύματος, Al. αἵματος καὶ πνεύματος (ἀγίου),
 "ἐν ὕδατι καὶ ἐν τῷ πνεύματι. Al. αἵματι καὶ
 ἐν τῷ πνεύματι. Ἰησοῦς om. ἡ 7. † ἐν τῷ
 οὐρανῷ, ὁ πατήρ, ὁ λόγος, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα·
 καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι. Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρ-
 τυροῦντες ἐν τῇ γῇ, 8. om. καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν
 εἰσιν. 9. ὡς ὅτι 10. τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. ὡμῶς,

- 12 αὐτοῦ ἐστίν. Ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ
 13 ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει. Ταῦ-
 τα ἔγραψα ὑμῖν, ἵνα εἰδῆτε, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε
 "οἱ πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.
 14 Καὶ αὕτη ἐστίν· ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐ-
 τόν, ὅτι εἰάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ ἔλεγμα αὐτοῦ,
 15 ἀκούει ἡμῶν· καὶ εἰάν οἶδαμεν, ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν
 αἰτώμεθα, οἶδαμεν, ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκα-
 16 μεν παρ' αὐτοῦ. Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, "καὶ
 δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον.
 "Ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω
 17 ἵνα ἔρωτήσῃ. Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστί· καὶ ἔστιν
 18 ἁμαρτία "οὐ πρὸς θάνατον. Οἶδαμεν, ὅτι πᾶς ὁ
 γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ
 γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς
 19 οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. Οἶδαμεν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν,
 20 καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. "Καὶ οἶδα-
 μεν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δίδωκεν ἡμῖν διά-
 νοιαν, ἵνα γινώσκωμεν "τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν
 τῷ ἀληθινῷ, "ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗ-
 τός ἐστιν ὁ ἀληθινός "Θεὸς καὶ "ἡ ζωὴ αἰώνιος.
 21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων."

13. † τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ
 Θεοῦ, " γ. καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς 14. ὄνομα
 16. om. καὶ δώσῃ Al. καὶ δοθήσεται " add. τὶς
 17. om. οὐ 20. γ. Οἶδαμεν δέ, " τὸ ἀληθινόν· Al.
 τὸν ἀληθινὸν Θεόν· " om. ἐν τῷ → Ἰησοῦ Χρι-
 στῷ. " om. Θεός, " ζωὴ Al. ἡ ζωὴ ἡ 21. ἑαυτὰ
 " † Δμην.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ο πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ " Κυρία, καὶ τοῖς τέκνοις 1
αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, (καὶ οὐκ ἐγὼ
μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν,) 2
διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' 2
ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις, 3
ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πατρὸς, καὶ παρὰ κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ
ἀγάπῃ.

Ἐχάρην λίαν, ὅτι εὗρηκα ἐν τῶν τέκνων σου 4
περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν
παρὰ τοῦ πατρὸς. Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, Κυρία, εὐχ 5
ὥς ἐντολὴν γράφω σοι καινὴν, ἀλλ' ἣν εἶχομεν ἀπ' 6
ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ 6
ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ.
Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα 7
ἐν αὐτῇ περιπατῇτε. Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλ- 7
θον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χρι-
στὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ 8
ὁ ἀντίχριστος. Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολίσ- 8
μει ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν

1. τῇ ἐκλεκτῇ ΑΙ. Ἐκλεκτῇ τῇ " Cony. ἐν κυρίῳ,
2. ὑμῖν, καὶ μεθ' ὑμῶν. 3. σπ. ἔσται μεθ' ὑμῶν
" ἡμῶν " κυρίου. 4. περιπατοῦντα 7. ~ ἐξῆλθον
8. αὐτοὺς, " ἀπολίσητε ἃ εἰργάσασθε, ... ἀπο-
λάβετε.

- 9 Πᾶς ὁ ἑκ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει· εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε. Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς ποιηροῖς.
- 12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἐλπίζω γὰρ ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΡΙΤΗ.

- 1 **Ο** πρεσβύτερος Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ
 2 ἐν ἀληθείᾳ. Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε
 εὐδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοῦταί σου ἡ ψυ-
 3 χή. Ἐχάρην γὰρ λίαν, ἐρχομένοι ἀδελφῶν καὶ μαρ-
 τυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ πε-
 4 ριπατεῖς. Μειζότεραν τούτων οὐκ ἔχω χαρὰν, ἵνα
 5 ἀκούω τὰ ἑμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ, περιπατοῦντα. Ἀγα-
 6 πητέ, πιστοὶ ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς
 καὶ εἰς τοὺς ξένους, οἱ ἑμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ
 ἐνώπιον ἐκκλησίας· αὗς καλῶς ποιήσεις προτίμψας

9. προάγων, " → τοῦ Χριστοῦ, 12. r. ὡ ἀλλὰ ἐλ-
 πίζω " ≈ γενέσθαι " ≈ ὑμῶν 13. om. τῆς ἐκλεκτῆς.
 ΑΙ. τῆς ἐκκλησίας. ΑΙ. Εὐδέκτης. " r. add. Ἀμην.
 4. ταύτης 5. ὡ καὶ τοῦτο ξένους,

ἀξίως τοῦ Θεοῦ. Ὑπερ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἔξηλθεν, 7
μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἑθνῶν. Ἡμεῖς οὖν ὀφεί- 8
λομεν ἁπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γι-
νώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοκρατεύων αὐ- 9
τῶν Διοτρεφῆς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς. Διὰ τοῦτο, ἵνα 10
ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις ποτη-
ροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκεύμενος ἐπὶ τούτοις,
οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς βουλο-
μένους καλύπει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. Ἄγα- 11
πητὲ, μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγα-
θοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὁ ἁκακοποιῶν, οὐχ ἰω-
ρακε τὸν Θεόν. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάν- 12
των, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρ-
τυροῦμεν, καὶ οἴδατε, ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς
ἐστίν.

Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος 13
καὶ καλάμου σοι γράφαι· ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, 14
καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. Ἀσπά- 15
ζονται σε οἱ φίλοι· ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὅμοια.

Ι Ο Υ Δ Α Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Η

Ιούδας, Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, 1
τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις καὶ Ἰησοῦ ἡ Χριστῷ
τετηρημένοις κλητοῖς· ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγά- 2
πη πληθυνθείη.

7. † αὐτοῦ ἡ ἑθνικῶν. 8. Ὑπολαμβάνειν
11. † δὲ 12. Ὑοῖδας, ΑΙ. οἶδαμεν, 15. ἀδελφοί·
1. Ὑἡγαπημένοις ἡ Χριστοῦ

- 3 Ἀγαπητοί, πᾶσαι σπουδὴν ποιούμενος γράφειν
 ὑμῖν, περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀνάγκην ἔσχον
 γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἀπαξ πα-
 4 ραδοθείᾳ τοῖς ἀγίοις πίστει. Παρυσίδυσαι γάρ τινες
 ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρί-
 μ., ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες
 εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ κύριον
 5 ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. Ἵπομνήσαι δὲ
 ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότες ὑμᾶς ἀπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ κύ-
 ριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σῶσας, τὸ δεύτερον τοὺς
 6 μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν· ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τη-
 ρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ
 ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς
 7 αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορ-
 ρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τούτοις
 τρόπον ἐκπορεύσασαι, καὶ ἀπελθεῖν ὀπίσω σαρκὸς
 ἑτέρας, πρόκεινται ὡς δειγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην
 8 ὑπέχουσαι. Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζό-
 μενοι σάρκα μὲν μαινοῦσι, κυριότητα δὲ ἀβιτουοῖ,
 9 δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελ-
 ος, ὅτε τῇ διαβόλῃ διακρινόμενος διελέγετο περὶ
 τοῦ Μωσίου σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπιτεγ-
 κεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοι κύριος.
 10 Οὗτοι δὲ, ὅσα μὲν οὐκ οἶδασι, βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ
 φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις
 11 φθείρονται. Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ ΚΑΙΝ ἐπο-
 ρεύθησαν, καὶ τῇ πλάτῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθη-
 12 σαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὶ ἀπώλοντο. Οὐ-

3. ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, " add. ἡμῶν

4. † Θεὸν ΑΙ. transp.

5. ≈ εἰδότες, ἀπαξ ὅτι ὁ κύ-
 ριος f. Ἰησοῦς λαὸν

6. ἀλύτοις ὑπὸ ζόφον ἀγρίων
 ἀγγέλων τετήρηκεν

7. Conject. ἑτέροις πρόκεινται

" δειγμά πυρὸς 8. δόξαν

ταί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, ὁ συνευ-
 χούμενοι ἀφ' ὧς, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄν-
 δροι, ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι· δένδρα φθινοπα-
 ρινὰ, ἄκαρτα, δις ἀποθανόντα, ἐκρίζωθέντα· κύματα 13
 ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας·
 ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶ-
 να τετῆρηται.

Προειήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἔδο- 14
 μος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε κύριος ἐν
 ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, 15
 καὶ ἐξελέγξει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάν-
 των τῶν ἔργων ἁσέβειάς αὐτῶν ὧν ἡσέβησαν, καὶ
 περὶ πάντων τῶν σπληνῶν, ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐ-
 τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀσεβεῖς. Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμφί- 16
 μοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι· καὶ
 τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρὸς-
 ὅσα, ὠφελείας χάριν. Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, μὴ 17
 σθῆτε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημέων ὑπὸ τῶν ἀπε-
 στόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅτι ἔλεγον 18
 ὑμῖν, ὅτι ἐν ἰσχάτι χρόνῳ ἴσονται ἱμπαῖνται, κα-
 τὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.
 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοί, πνεῦ- 19
 μα μὴ ἔχοντες.

Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστι 20
 ἱποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν πνεύματι ἀγίῳ προσευ-
 χόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμε- 21
 νοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς

12. Ὀοί ἐν ἀπάταις αὐτῶν ὁ συνευχούμε-
 νοι, ἀφ' ὧς ἑαυτοὺς add. ὑμῖν r. περιφερό-
 μιναι 13. † τὸν 14. r. μυριάσιν ἀγίαις Al. μυριά-
 σιν ἀγίων Al. μυριάσιν ἀγίων ἀγγέλων 15. ~ ἐλέγ-
 ξαι ~ αὐτῶν ~ ἀσέβειας ~ add. λόγων,
 18. ~ ἐπ' ἰσχάτου (τοῦ) χρόνου f. τῶν χρόνων
 ~ ὡς ἐλεύσονται 19. ~ ἑαυτοὺς, 20. ἡμῶν ἀγίῳ,

- 22 ζῶν αἰώνιον. 'Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι·
 23 οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες·
 μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χι-
 τῶνα.
 24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι 'ὑμᾶς ἀπταιστούς, καὶ
 25 στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλ-
 λάσει, μόνῳ 'Θεῷ σωτῇ ἡμῶν, " διὰ 'Ιησοῦ Χριστοῦ
 τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα ^{'''} καὶ μεγαλαυσύνη, κράτος καὶ
 ἐξουσία, ^{'''} καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·
 ἀμήν.

Α Π Ο Κ Α Λ Υ Ψ Ι Σ.

- 1 **Α**ποκάλυψις 'Ιησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός,
 δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ αἱ δὲ γενέσθαι ἐν τάχει,
 καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ
 2 δούλῳ αὐτοῦ 'Ιωάννῃ· ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ
 Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν 'Ιησοῦ Χριστοῦ, ὅσα 'εἶδε.
 3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λό-
 γους τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γε-
 γραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.
 4 'Ιωάννης ταῖς ἐπτά ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ·
 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ 'οὔν καὶ ὅ ἦν καὶ ὁ ἐρχό-

22. 23. ≈ Καὶ οὓς μὲν ἐλέγχετε διακρινομένους· οὓς
 δὲ σώζετε ἐκ πυρὸς ἀρπάζοντες· οὓς δὲ ἐλεεῖτε ἐν
 φόβῳ, μισοῦντες *Al.* ≈ Καὶ οὓς μὲν ἐκ πυρὸς ἀρπάζε-
 τε, διακρινομένους δὲ, ἐλεεῖτε, μισοῦντες 24. ≈ αὐ-
 τοὺς 25. † σοφῶ " γ. → διὰ 'Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 κυρίου ἡμῶν ^{'''} ≈ καὶ ^{'''} *add.* ≈ πρὸ παντὸς τοῦ
 αἰῶνος, 2. † τε 4. † τοῦ *Al.* Θεοῦ *Al.* κυρίου

μινος· καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων, ἃ " ἐστὶν ἐνώ-
 πιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ 5
 μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος· τῶν νεκρῶν, καὶ
 ὁ ἄρχων τῶν βασιλείων τῆς γῆς· τῷ " ἀγαπῶντι ἡμᾶς
 καὶ " λούσαντι ἡμᾶς " ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν " ἡμῶν ἐν τῷ
 αἵματι αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν " ἡμᾶς " βασιλείαν, ἱερεῖς 6
 τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Ἰδοὺ, ἔρχεται 7
 μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός,
 καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται ἐπ' αὐ-
 τὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· ναὶ, ἀμήν. Ἐγώ εἰμι τὸ 8
 Α καὶ τὸ Ω, λέγει " κύριος ὁ Θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ
 ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ 9
 ἀδελφὸς ὑμῶν, καὶ " συγκαινωνός ἐν τῇ θλίψει καὶ
 " βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ " Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγενόμην
 ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ
 Θεοῦ, καὶ " διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ " Χριστοῦ. Ἐγε- 10
 νόμην ἐν πνεύματι ἐν " τῇ κυρίακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα
 ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος, λεγούσης· 11
 "Ὁ βλέπεις γράφον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς " ἑπτὰ
 ἐκκλησίαις", εἰς Ἐφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς
 Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς
 Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν. Καὶ " ἐπέ- 12
 στρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις " ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ
 καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς, καὶ ἐν μέ- 13

4. " ἐστὶν 5. † ἐκ " r. ἀγαπήσαντι " λούσαντι
 'ἐκ " om. ἡμῶν 6. ἡμῶν " r. βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς
 Al. βασιλεῖον ἱσραήτευμα 8. † ἀρχὴ καὶ τέλος,
 " r. ὁ κύριος ὁ ὢν 9. † καὶ " κοινωνός
 " † ἐν τῇ " in Χριστῷ, s. ἐν Ἰησοῦ, Al. in
 Χριστῷ Ἰησοῦ, Al. Ἰησοῦ, → διὰ " Χριστοῦ.
 10. om. τῇ 11. † Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶ-
 τος καὶ ὁ ἔσχατος καί· " r. om. ἑπτὰ " † ταῖς
 ἐν Ἀσίᾳ, 12. add. ἐπεὶ " ἐλάλει Al. λαλεῖ

- σιν τῶν ἑπτὰ λυχνίων ὅμοιον ὡς ἀνθρώπου, ἐν-
 διδωμένοι ποδήρη, καὶ περιζωσμένοι πρὸς τοὺς μα-
 14 στοὺς ζώνῃ χρυσῇ· ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρί-
 χες, λευκαὶ ὡς ἔριον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλ-
 15 μοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός· καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι
 χαλκολιθάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ ὡς πετυρωμένοι· καὶ ἡ
 16 φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν· καὶ ἔχων ἐν
 τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χερὶ ἀστέρας ἑπτὰ· καὶ ἐκ τοῦ στό-
 ματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὥς εἰς ἐκπορευομένη·
 καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ, ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει
 17 αὐτοῦ. Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας
 αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἔθηκε τὴν δεξιάν αὐτοῦ ἐπ’
 ἐμὲ, λέγων· Μὴ φοβοῦ· ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ
 18 ἔσχατος, καὶ ὁ ζῶν· καὶ ἔγενόμην νεκρός, καὶ ἶδον
 ζῶν εἰμὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ ἔχω τὰς
 19 κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾄδου. Γράψον· οὖν ἃ
 εἶδες, καὶ ἃ εἰσὶ, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα·
 20 τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς
 δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς. Οἱ
 ἑπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσὶ καὶ
 αἱ λυχνίαι αἱ ἑπτὰ, ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσὶ.
 2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφίῳ ἐκκλησίας γράψον·
 Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ
 αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνίων τῶν
 2 χρυσῶν· Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ
 τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνη βαστάσαι κακοὺς·
 καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους

13. ἑπτὰ ὁμοίωμα ὡς υἱόν μαζαῖς

14. r. ὥσπερ 15. Conject. χαλκολιθάνῳ, ὡς πε-
 τυρωμένοι 17. r. ἐτίθηκε ἡ χεὶρ μου

18. ἡ ἀμὴν ἡ κλεῖδας 19. r. om. οὖν 20. add. ταῦ-
 τα εἰσὶν ἡ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες, ἑπτὰ

1. ὡς τῷ ἡ Ἐφεσίνης. 2. ἑσου, ἡ r. ἐπειράσω
 τοὺς φάσκοντας εἶναι ἀποστόλους,

"εἶναι, καὶ οὐκ εἰσί· καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· καὶ 3
 ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ "ἐβάστασας "διὰ τὸ ὄνομά μου,
 καὶ οὐκ ἐκοπίσας. Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν 4
 ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. Μνημόνευε οὖν 5
 πόθεν ἔπιπτωκας, καὶ μετανοήσον, καὶ τὰ πρῶτα ἔρ-
 γα ποίησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι "ταχύ, καὶ ποιήσω
 τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἵαν μὴ μετα-
 νοήσης. Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν 6
 Νικολαϊτῶν, ἃ καὶ γὰρ μισῶ. Ὁ ἔχων οὖς, ἀκου 7
 σάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι
 δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστίν
 ἐν τῇ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ "μου.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμυρνῇ ἐκκλησίας γρά- 8
 ψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἰσχυατος, ὃς ἐγένετο
 νεκρός, καὶ ἔζησεν· Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν θλί- 9
 ψιν, καὶ τὴν πτωχείαν, ("ἀλλὰ πλούσιος εἶ,) καὶ τὴν
 βλασφημίαν "ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυ-
 τοὺς, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σαταῆ.
 Ἐμὴν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν· ἰδοὺ, μέλλει βα- 10
 λεῖν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρα-
 σθῇτε· καὶ ἔξετε θλίψιν "ἡμερῶν δέκα. Γίνου πι-
 στὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στίφανον τῆς
 ζωῆς. Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέ- 11
 γει ταῖς ἐκκλησίαις· Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ
 θανάτου τοῦ δευτέρου.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γρά- 12
 ψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον

2. " εἶναι, 3. γ. ἐβάστασας, καὶ ὑπομονὴν ἔχεις,
 καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου πεκοπίσας, καὶ οὐ πικμη-
 κας. Ἀλλ' " ἐβάπτισας " add. με f. αὐτοὺς
 5. γ. ἐπέπιπτωκας, " ἔταχύ, 7. γ. μέσῳ τοῦ πα-
 ραδείσου " γ. om. μου. 8. γ. ἐκκλησίας Σμυρ-
 ναίων 9. ἔτα ἔργα, καὶ " γ. πλούσιος δὲ, καὶ
 " γ. om. ἐκ 10. ὩΜὴ " add. δὲ, " ἡμέρας

- 13 τὴν ἔξωσιν· Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τοῦ κατοικεῖς, ἅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου, " καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις " ἐν αἷς " Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός, " ὃς ἀντί-
 14 πτάνηται παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ. Ἄλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδασχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκε " τῷ Βαλακ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδω-
 15 λόβυτα καὶ πορνεῦσαι. Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦν-
 16 τας τὴν διδασχὴν τῶν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. Μετανόη-
 17 σον ὅυν· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. Ὁ ἔχων οὗς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
 18 σίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ πε-
 19 ρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς " οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.
 20 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἰουδαίῳ ἐκκλησίας γρά-
 18 ψον· Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλ-
 19 μούς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
 20 ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου " τὰ ἔσχατα " πλείονα
 20 τῶν πρώτων. Ἄλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι " ἀφείς τὴν γυναῖκά σου " Ἰεζάβελ, ἥ λέγουσα ἑαυτὴν προφῆ-
 20 τιν, " καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἑμούςς δούλους,

13. → τὰ ἔργα σου, καὶ " = καὶ " = ἐν *Al. om.*
 ἐν αἷς ἁντίπας " *om. ὃς* 14. ὁ ἐδίδαξε " *r. τὸν*
Al. ἐν τῷ 15. *r. ὁ μισῶ. Al. ὁμοίως, ὁ μισῶ. Al.*
 Ὅμοίως μετανόησον, εἰ 16. *r. om. οὖν* 17. † φα-
 γεῖν ἀπὸ " *r. ἔγνω* 18. *Θουατείραις f. Θουατείρη*
 19. → τὰ ἔργα, καὶ " † καὶ " κρείττονα *Al. χεί-*
 20. *ρονα* 20. † ὀλίγα, *Al. πολὺ, " r. ἕως Al. ἀφίης f.*
 ἀφῆκας " *r. → σου " r. Ἰεζαβήλ, " r. τὴν λέγου-*
 20. *σαν Al. ἥ λέγει " r. διδάσκειν καὶ πλανᾶσθαι*

πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα. Καὶ ἔδωκα αὐτῇ 21
 χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, ' καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ
 τῆς πορνείας αὐτῆς. Ἴδου, 'βάλλω αὐτὴν εἰς κλίην, 22
 καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην,
 εἰὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων " αὐτῆς, καὶ τὰ 23
 τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ· καὶ γνώσονται πᾶ-
 σαι αἱ ἐκκλησίαι, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἔρευνών νεφροὺς καὶ
 καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστην κατὰ τὰ ἔργα ' ὑμῶν.
 Ὑμῖν δὲ λέγω, ' τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, " ὅσοι 24
 οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν
 τὰ " βάθια τοῦ σατανᾶ (ὡς λέγουσιν). Οὐ " βαλῶ
 ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος· πλὴν ὃ ἔχετε, κρατήσατε ἄχρις 25
 οὗ ' ἂν ἦξω. Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι 26
 τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν
 ἔθνων· καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ 27
 σκεύη τὰ κεραμικὰ ' συντρίβεται, ὡς καὶ γὰρ εἴληφα
 παρὰ τοῦ πατρὸς μου· καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα 28
 τὸν πρωϊνόν. Ὁ ἔχων οὗς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα 29
 λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γρά- 3
 ψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ,
 καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ' ὄνο-
 μα ἔχεις " ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. Γίνου γρηγορῶν, 2
 καὶ ' στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ " ἔμελλον ἀποθανεῖν· οὐ
 γὰρ εὐρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ
 Θεοῦ " μου. Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας ' καὶ ἤκου- 3
 σας, καὶ τήρει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγο-
 ρήσῃς, ἦξω " ἐπὶ σε ὡς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ " γνῶς

21. r. ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ οὐ μετενόησεν.

22. † ἐγὼ " r. αὐτῶν, 23. αὐτοῦ. 24. r. καὶ

λοιποῖς " † καὶ " r. βάθη " βάλλω 25. ἀνεί-

ξω. 27. Ὑσυντρίβησεται, 1. † τὸ " καὶ 2. r. στή-

ριζον Αλ. τήρησον " r. μέλλει ἀποθανεῖν Αλ.

Ὑμέλλεις ἀποβάλλειν " r. om. μου 3. † καὶ

ἤκουσας, καὶ τήρει, " → ἐπὶ σε " γνῶσῃ

- 4 ποίαν ἄραν ἤξω ἐπὶ σε. Ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί
 5 εἰσιν. Ὁ νικῶν, οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων
 6 αὐτοῦ. Ὁ ἔχων οὗς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.
- 7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν τοῦ Ἰδαυῖδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδεὶς κλείει·
 8 καὶ κλείει, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει· Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ, δίδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεφγμένην, ἣν οὐδεὶς δύναται κλείσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω
 9 τὸ ὄνομά μου. Ἰδοὺ, δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σαββατοῦ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ, ποιήσω αὐτούς, ἵνα ἤξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου,
 10 καὶ γνώσιν, ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε· ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομοχλῆς μου, καὶ γὰρ σὲ τηρήσω ἐκ τῆς ἄρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἐρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς καταικύνοντας ἐπὶ τῆς
 11 γῆς. Ἐρχομαι ταχύ· κρᾶται ὁ ἔχων, ἵνα μηδεὶς λα-
 12 βῇ τὸν στεφανόν σου. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐκ· καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ

4. r. om. Ἐν Σάρδεσιν "† καὶ 5. οὕτως " r. ὁμολογήσομαι 7. r. κλεῖδα " αὐτοῦ " κλείσει αὐτήν, εἰ μὴ ὁ ἀνοίγων, (al. add. καὶ κλείων,) καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει· 8. r. καὶ " add. οὐ 9. ~ ἤξουσιν " Ὑπὸ προσκυνήσουσιν " γνώση, " ἐγὼ " 11. † Ἰδοὺ
 12. r. λαῶ

μεν, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς
καινῆς Ἱερουσαλὴμ, ἥ κατὰβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. Ὁ 13
ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις.

Καὶ τῷ ἁγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας ἡγά- 14
ψον. Τάδε λέγει ὁ Ἀρχὴν, ὁ μάρτυς ὁπίστος καὶ ἀλη-
θινός, ἡ ἀρχὴ τῆς πίστεως τοῦ θεοῦ. Οἶδά σου τὰ 15
ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεστός· ὀφείλον ψυ-
χρὸς ἦς, ἢ ζεστός. Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ 16
οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μίλλω σε ἐρεῖσαι ἐκ τοῦ
στόματός μου. Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλούσιος εἰμὶ, καὶ 17
πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρεῖαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶ-
δας, ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ ἐλεεινός, καὶ
πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός· συμβουλεύω σοι ἀγο- 18
ράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα
πλουτήσῃς· καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περιβάλῃς, καὶ μὴ
φανερῶθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου· καὶ ὀλ-
λούριον, ἵνα ἡγχρίσῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς·
Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλίσχω καὶ παιδεύω· Ἰὴν 19
σου οὖν καὶ μετανόησον. Ἰδοὺ, ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν, 20
καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοί-
ξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν, καὶ δεῖπνῇ-
σω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. Ὁ νικῶν, 21
δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς
καὶ γὰρ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν
τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦ- 22
μα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, θύρα ἀνεωγμένη ἐν 4
τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη, ἣν ἤκουσα ὡς σάλ-

12. r. ἡ καταβαίνει 14. r. ἐκκλησίας Λαοδικείων
15. r. εἴης ἢ ὁ 17. → Ὅτι Ὀὐδὲν ἢ r. σπ. ὁ
18. κολλούριον, ἢ r. ἡγχρίσον ΑΙ. ἵνα ἡγχρίσῃ
19. ≈ ζήλευς 20. Ὡ καὶ εἰσελεύσομαι

- πιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, ἡ λέγων· Ἀνάβα ὧδε, καὶ
 2 δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι ἡ μετὰ ταῦτα. ἡ Καὶ εὐθέως
 ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῇ
 3 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος· ἡ καὶ ὁ καθή-
 μενος ἡ ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ ἡ σαρδίῳ· καὶ
 ἡ ἔρχε κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ἡ ὁράσει σμαραγδίνῳ.
 4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι ἡκοσιτρίσσαρες· καὶ
 ἐπὶ τοὺς ἡ θρόνους ἡ ἡκοσιτρίσσαρας πρεσβυτέρους κα-
 θημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίσις λευκοῖς, καὶ
 5 ἡ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. Καὶ
 ἐκ τοῦ θρόνου ἡκοιτίζονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ
 βρονταί· καὶ ἐπὶ λαμπάδεις πυρὸς καίονται ἐνώπιον
 τοῦ ἡ θρόνου, ἡ αἱ εἰσὶ τὰ ἐπὶ πνεύματα τοῦ θεοῦ.
 6 καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἡ ὡς θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία
 κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου ἡ καὶ κύκλῳ τοῦ
 θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἡμπροσθεν
 7 καὶ ὀπίσθεν. Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι,
 καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον βοόσχη, καὶ τὸ τρίτον
 ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ἡ ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον
 8 ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ. Καὶ ἡ τὰ τέσσαρα ζῶα,
 ἐν ἡ καθ' ἐν αὐτῶν ἔχον ἀνὰ πτέρυγας ἕξ, κυκλόθεν
 ἡ καὶ ἔσωθεν ἡ γέμουσιν ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαισιν
 οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἡ λέγοντες· ἡ Ἄγιος,
 ἡ ἅγιος, ἡ ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἡ ὁ ἦν
 9 καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. Καὶ ὅταν ἡ δώσουσι τὰ

1. r. λέγουσα. ἡ Μετὰ ταῦτα εὐθέως 2. ἡ Καὶ
 3. ἡ καὶ ὁ καθήμενος ἡ † ἦν ἡ r. σαρδίῳ·
 ἡ r. ὁμοία Al. ἡ ὁμοίως ἡ ὁράσει σμαραγδίνων.
 4. κθ. θρόνους πρεσβυτέρους ἡ † εἶδον τοὺς ἡ † ἔσχον
 5. ἡ θρόνου αὐτοῦ, ἡ καὶ τὰ Al. → τὰ 6. r. cm. ὡς
 ἡ om. καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου 7. r. ὡς ἡ ἀνθρώπος,
 Al. ἡ ὡς ἀνθρώπου, 8. r. cm. τὰ ἡ r. καθ' ἐαυ-
 τὸ εἶχον Al. ἡ καθ' ἐν ἔχον f. ἔχον ἡ om. καὶ ἔσω-
 θεν Al. καὶ ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν ἡ r. γέμοντα
 ἡ r. λέγοντα. ἡ ἅγιος novies repetitur. ἡ ὁ ὢν καὶ
 ὁ ἦν 9. ἡ δῶσει f. δώσωσι

ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, πεσοῦνται οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον 10 τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ "προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες· Ἄξιός ἐστι, κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας "τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου "ἦσαν, καὶ ἐκτίσθησαν.

Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ 5 θρόνου βιβλίου γεγραμμένοι "ἔσθθιν καὶ ὄπισθιν, κατεσφραγισμένοι σφραγίσιν ἑπτὰ. Καὶ εἶδον ἄγγελον 2 ἰσχυρὸν, κηρύσσοντα "ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Τίς "ἐστιν ἄξιός ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ; Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν-εῷ "οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ 3 τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ βλέπειν αὐτό. Καὶ "ἐγὼ ἔπλαιον "πολλὰ, ὅτι 4 οὐδεὶς ἄξιός εὐρέθῃ ἀνοῖξαι "τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό. Καὶ εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· 5 Μὴ κλαῖς· ἰδοὺ, ἐνέκησεν ὁ λέων ὁ "ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα Δαυὶδ, "ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ "τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. Καὶ εἶδον "ἐν μέσῳ τοῦ 6 θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζῶν, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἄρνιον ἱστηκὸς ὡς "ἱσφραγμένον, ἔχον πύρατα ἑπτὰ, καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, "οἱ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ. "τὰ ἀποσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. Καὶ ἦλθε καὶ εἴληφε "τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς 7

10. *om.* τοῦ καθήμενου ἐπὶ "προσκυνήσουσι . . .
βάλλουσι 11. ὁ κύριος καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, *Al. praeterita add.* ὁ ἅγιος, " *om.* τὰ " *r.* εἰσι, 1. ἔσθθιν, καὶ ὄπισθιν *Al.* ἔσθθιν καὶ ἔξθθιν 2. *r. om.* ἐν "ἐστιν 3. Ἰουδαῖν ἄνθ, 4. *om.* ἐγὼ "πολὺ, "† καὶ ἀναγῶνται 5. † ὢν "ὡς ἀνοίγων "† λῦσαι 6. † καὶ ἰδοὺ, "ἱσφραγισμένοι, "Ἰαῖ "Ἰα ἀποσσελλόμενα 7. † τὸ βιβλίον

- 8 τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀγρίου, ἔχοντες ἕκαστος ἑκάστας, καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων,
- 9 αἱ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων· καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ· ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, καὶ ἐποίησας αὐτούς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων· λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ ἀγρίον, τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἅ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀγρίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.
- 6 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἀγρίον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων

8. καθάραν, 9. → ἡμᾶς 10. r. ἡμᾶς Ὑ βασιλείαν
 Ὑ r. βασιλεύσομεν 11. add. ὡς Ὑ r. πυκλόθεν
 Ὑ απ. καὶ ἦν . . . μυριάδων, 13. απ. ὃ ἐστὶν ΑΙ.
 Ὡς ἐστὶν Ὑ r. ἐν τῇ γῇ, Ὑ απ. καὶ ὑποκάτω τ. γῆς,
 Ὡς τὰ ἐν αὐτοῖς, τάντας ἤκουσα Ὑ λέγοντα·
 Ὑ add. ἀμήν. 14. Ὑ λέγοντα· Ὑ add. τὸ Ὑ † εἰκο-
 σιτέσσαρες, Ὑ † ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
 νων. 1. ὅτι Ὑ r. απ. ἑπτὰ

ζῶνι λέγοντος, ὡς ^{III} φωνὴ βροντῆς· "Ἐρχου ^{IIII} καὶ ἴδε· ¹ "Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' ^{II} αὐτὸν ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικῇσῃ. Καὶ ὅτε ³ ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζῶνι λέγοντος· "Ἐρχου· ⁴ Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος· πυρρός· καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' ^{II} αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ^{III} ἐκ τῆς γῆς, ^{IIII} καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάζωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη. Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ⁵ ἤκουσα τοῦ τρίτου ζῶνι λέγοντος· "Ἐρχου· ^I καὶ ἴδε. ^{II} "Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' ^{III} αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤκου- ⁶ σα ^I φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσαράκων ζῶνι λέγουσαν· Χαῖνέ τίτου θηναρίου, καὶ τρεῖς χεῖνικες ^{II} κριθῆς θηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης. Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τέταρτην, ⁷ ἤκουσα ^I τοῦ τεσσάρτου ζῶνι ^{II} λέγοντος· "Ἐρχου ^{III} καὶ ἴδε. ^I "Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος· καὶ ὁ ἄδης ἠκολούθει ^{II} μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη ^{III} αὐτῷ ἔκδοσις ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς. Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, ⁹ εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν ^I μαρτυ-

1. ^{III} r. φωνῆς ^{IIII} r. καὶ βλέπει. Al. → καὶ ἴδε.

2. → Καὶ εἶδον, ^{II} r. αὐτῷ 3. r. add. καὶ βλέπει.

4. πυρός· ^{II} r. αὐτῷ ^{III} r. ἀπὸ Al. → ἐπὶ ^{IIII} → καὶ

5. r. καὶ βλέπει. Al. → καὶ ἴδε. ^{II} → Καὶ εἶδον,

^{III} r. αὐτῷ 6. add. ὡς ^{II} κριθῶν, 7. † φωνῆν

^{II} r. λέγουσαν ^{III} r. καὶ βλέπει. Al. → καὶ ἴδε.

8. → Καὶ εἶδον, ^{II} ὡς αὐτῷ· ^{III} r. ὡς αὐτοῖς 9. ἐκ-

κλησίαν

- 10 ρίαν " ἣν εἶχον· καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλῃ, λέγον-
τες· Ἐως τότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, οὐ
κρύβεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν " ἀπὸ τῶν κατοι-
11 κούντων ἐπὶ τῆς γῆς; Καὶ ἰδόθη " αὐτοῖς " στολὴ
λευκὴ, καὶ ἱρρέθη αὐτοῖς, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐν χρό-
νῳ " " , ἕως " πληρώσῃ καὶ οἱ σκλάβοι αὐτῶν καὶ
οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, " οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς
12 καὶ αὐτοί. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν
ἕκτην, καὶ " σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος μέ-
λας ἐγένετο ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη " ὅλη
13 ἐγένετο " ὡς αἷμα, καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπε-
σαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ βάλλει τοὺς ὀλύνθους
14 αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη, καὶ ὁ οὐρανὸς
ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον " ἐλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος
15 καὶ νῆσος ἐκ τῶν πόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν· καὶ οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλιάρχοι
καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ, καὶ πᾶς δοῦλος καὶ
" πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ
16 εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων, καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ
ταῖς πέτραις· Πίστετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύφατε ἡμᾶς ἀπὸ
προσώπου τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ
17 τῆς ὀργῆς τοῦ ἀγρίου· ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη
τῆς ὀργῆς " αὐτοῦ· καὶ τίς δύναται " σταθῆναι;
7 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶ-
τας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας
τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνεύ ἄνεμος.

9. " add. τοῦ ἀγρίου Al. add. Ἰησοῦ Χριστοῦ
10. r. ἔκραζον " ὡς ἐκ 11. r. ἰδόθησαν " r. ἐκά-
στοις Al. ὡς αὐτοῖς ἐκάστη " r. στολαὶ λευκαί,
" + μικρόν, + οὗ " r. πληρώσονται Al. ὡς πλη-
ρωθῶσι " add. καὶ 12. om. εἶδον. " + ἰδοῦ,
" r. om. ὅλη " εἰς 13. ὡς βαλοῦσα 14. r. om. ὁ
" ἐλισσόμενος, 15. r. δυνατοί, " + πᾶς 17. om. ἡ με-
γάλη " αὐτῶν " σταθῆναι; 1. ὡς τοῦτο

ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ τῶν
 δένδρων. Καὶ εἶδον ἄλλοι ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ τοῦ
 θανάτου τοῦ ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα τοῦ ζῶντος καὶ
 ἐπαρξέτωσαν τοῖς τέσσαρσιν ἄγγέλοις, αἵ
 εἰδότες αὐτοὺς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, λέ- 3
 γων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν,
 μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα 4
 τὸν ἀριθμὸν τῶν σφραγισμένων, ἑκατὸν τέσσαράκοι-
 τα τέσσαρες χιλιάδες σφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς
 υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἑξ χιλιάδες σφρα- 5
 γισμένοι ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, ἑξ χιλιάδες σφραγισμέ-
 νοι ἐκ φυλῆς Γὰδ, ἑξ χιλιάδες σφραγισμένοι ἐκ 6
 φυλῆς Ἀσὴρ, ἑξ χιλιάδες σφραγισμένοι ἐκ φυλῆς
 Νεφθαλαίμ, ἑξ χιλιάδες σφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Μα-
 νασσή, ἑξ χιλιάδες σφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Συμεὼν, 7
 ἑξ χιλιάδες σφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Λευὶ, ἑξ χιλιά-
 δες σφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ, ἑξ χιλιάδες
 σφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ἑξ χιλιάδες 8
 σφραγισμένοι ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, ἑξ χιλιάδες σφρα-
 γισμένοι ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἑξ χιλιάδες σφραγι-
 σμένοι. Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πο- 9
 λὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς
 ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες
 ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περι-
 βεβλημένοι ἐν στολᾷ λευκᾷ, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς 10
 χερσὶν αὐτῶν καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ, λέγον-
 τες· Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ

1. ὡς 2. r. ἀναβαίνοντα 3. σφραγίζωμεν

4. σφραγισμένοι 5. σφραγισμένοι· 5.6.7.8 De-
 cies = σφραγισμένοι *excepto primo et ultimo*.

5. Δὰν, 9. → αὐτὸν ἑστῶτας r. περιβεβλη-
 μένοι ὡς φοίνικας 10. r. κράζοντες τῷ κα-
 θήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ

- 11 ¹¹ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ ἁγίῳ. Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι
 ἐστῆκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων
 καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔτισον ἑνώπιον τοῦ
 θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν
 12 τῷ θεῷ, λέγοντες· Ἄμην· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ
 ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
 13 ρων· Ἄμην. Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων,
 λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς
 14 λευκάς, τίνες εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον; Καὶ εἶρηκα αὐ-
 τῷ· Κύριε μου, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι εἰσιν
 οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλη-
 ναι τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναι ἡ αὐτὰς ἐν τῷ
 15 αἵματι τοῦ ἁγίου. Διὰ τοῦτό εἰσιν ἑνώπιον τοῦ θρό-
 νου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυ-
 κτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρό-
 16 νου, σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ
 διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ τίση ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος,
 17 οὐδὲ πᾶν καῦμα· ὅτι τὸ ἅγιον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρό-
 νου ποιμαίνει αὐτούς, καὶ ὀδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ἡ ζωῆς
 πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἡ ἐκ
 τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
- 8 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἐξόμην, ἐγένε-
 2 το σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμῶριον. Καὶ
 εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἄγγελους, αἱ ἑνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστῆ-
 3 κασι· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. Καὶ ἄλ-
 λος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον,
 ἔχων λίβαντον χρυσοῦν· καὶ ἔθρεβεν αὐτῷ θυμιά-

10. ¹¹ Ὡτῷ θρόνῳ, 11. γ. Ὡτὸ πρόσωπον 12. ^{om.} Ἀμην
 " ^{om.} ἁμην. 14. γ. ^{om.} μου, " γ. στολὰς αὐτῶν Λι.
 Tritumque. 16. ^{om.} ἔτι, 17. Ὡποιμαίνει . . .
 ὀδηγεῖ ¹¹ γ. ζώσας ¹¹ γ. Ὡτὸ 3. Ὡτοῦ θυμια-
 στηρίου,

ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ "πάν
 δένδρον. Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἄναβαίνοντα ἀπὸ τῆς
 ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα τοῦ ζῶντος· καὶ
 ἔκραξε φωνῇ μεγάλη τοῖς τέσσαρσιν ἄγγέλοις, οἷς
 ἰδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, λέ- 3
 γων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν,
 μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ ὁ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα 4
 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων, ἑκατὸν τέσσαράκον-
 τα τέσσαρες χιλιάδες ἑσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς
 υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβ' χιλιάδες ἑσφρα- 5
 γισμένοι· ἐκ φυλῆς Ρουβὴν, ιβ' χιλιάδες ἑσφραγισμέ-
 νοι· ἐκ φυλῆς Ἰσραὴλ, ιβ' χιλιάδες ἑσφραγισμένοι· ἐκ 6
 φυλῆς Ἀσέρ, ιβ' χιλιάδες ἑσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς
 Νεφθαλείμ, ιβ' χιλιάδες ἑσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μα-
 νασσῆ, ιβ' χιλιάδες ἑσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Συμίων, 7
 ιβ' χιλιάδες ἑσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ιβ' χιλιά-
 δες ἑσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσραὴλ, ιβ' χιλιάδες
 ἑσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ιβ' χιλιάδες 8
 ἑσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, ιβ' χιλιάδες ἑσφρα-
 γισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ιβ' χιλιάδες ἑσφραγι-
 σμένοι. Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πο- 9
 λὺς, οἱ ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς
 ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες
 ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἱε-
 ρει- βεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ ἱερ-
 χερσὶν αὐτῶν· καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγον-
 τες· Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθήμενῳ

1. Ὅτι

2. r. ἀναβαίνοντα

4. ἐσφραγισμένων 5. ἐσφραγισμένοι
cies 2. ἐσφραγισμένοι εκςερτο p

5. Ἰσραὴλ, 9. → αὐτὸν ἱεστ

μένοι ἱερφοίνικας 10.

Δημέτρῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ

11 ¹¹ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ ἀρνίῳ. Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι
 ἐστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων
 καὶ τῶν τεσσαέρων ζώων, καὶ ἔτισαν ἐνώπιον τοῦ
 θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν
 12 τῷ θεῷ, λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ
 ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
 13 νων· Ἀμήν. Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων,
 λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς
 14 λευκάς, τίνες εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον; Καὶ εἶρηκα αὐ-
 τῷ· Κύριε μου, σὺ οἶδας. Καὶ ἐπὶ μοι· Οὗτοί εἰσιν
 οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλη-
 ραν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύσανται ἡ αὐτὰς ἐν τῷ
 15 αἵματι τοῦ ἀρνίου. Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θε-
 οῦ τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυ-
 κτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρό-
 16 νου, σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ
 διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πῖσις ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος,
 17 οὐδὲ πᾶν καῦμα· ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρό-
 νου ποιμαίνει αὐτούς, καὶ ὠδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ τὰς
 πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον ἡ ἐκ
 τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

8 Καὶ ὅτε ἤνοιξε ἡ ἀγνίδα τὴν ἐβδόμην, ἐγέ-
 2 νετο σὺ ἐν τῷ ναῷ ὡς ἡμῶριον. Καὶ
 εἶδε ἐπὶ τὰς στολὰς αὐτῶν οἱ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστή-
 3 καὶ ἔτισαν ἐπὶ τὰς πρόσωπα αὐτῶν. Καὶ ἄλ-
 4 λὰς τὰς στολὰς αὐτῶν. Καὶ ὁ θεὸς εὐλογεῖ αὐτοὺς
 5 καὶ ὁ ἀρνίον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου
 6 ποιμαίνει αὐτούς, καὶ ὠδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ τὰς
 7 πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον
 8 ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

12.071. Ἀμήν·
 στολὰς αὐτῶν ΑΙ.
 ποιμαίνει . . .
 3. τοῦ θρο-

ματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ " ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων 4 ' ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἁγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος ' τὸν λιβα- 5 νωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός. Καὶ οἱ ἑπτὰ 6 ἄγγελοι, ' οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς, ἵνα σαλπίσωσι. Καὶ ὁ πρῶτος ' ἐσάλ- 7 πισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα " ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν. " καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη. Καὶ ὁ δεύτε- 8 ρος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα ' πυρὶ καϊόμενοι ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης, αἷμα· καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν 9 κτισμάτων ' τῶν " ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων " διεφθάρη. Καὶ ὁ 10 τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπαισεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καϊόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπαισεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ' τῶν ὑδάτων. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ' ὁ Ἄψινθος· καὶ 11 " γίνεται τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς " ἄψινθον· καὶ πολλοὶ " τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπιπράνθησαν. Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλ- 12 πισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτι-

3. " τὰς προσευχὰς 4. τῶν προσευχῶν 5. τὸ . . . αὐτὸ 6. *γ. οπ.* οἱ 7. † ἄγγελος " *γ. οπ.* ἐν " *γ. οπ.* καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, 8. ≡ πυρὶ 9. ≡ τῶν " *οπ.* ἐν τῇ θαλάσῃ, " ≡ διεφθάρησαν. 10. *γ. οπ.* τῶν 11. *γ. οπ.* ὁ " ὡς ἐγένετο " ἄψινθον " *γ. οπ.* τῶν

σθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνη τὸ τρί-
 13 τον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίας. Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα
 ἑνὸς ἅιτου πτομένου ἐν μισουρανῇματι, λέγοντος
 φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ ἡ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ
 τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν
 9 τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν. Καὶ
 ὁ πέμπτος ἀγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ πεσπακότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ
 2 κλεῖς τρυφρέατος τῆς ἀβύσσου· καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ
 τῆς ἀβύσσου. Καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς
 καπνὸς καμίνου ἡ μεγάλης, καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ
 3 ὁ ἄρς ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. Καὶ ἐκ τοῦ κα-
 πνοῦ ἐξῆλθαν ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς
 4 ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπιοὶ τῆς γῆς· καὶ
 ἐρρίβη αὐταῖς, ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς,
 οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀν-
 5 θρώπους ὅτι οἱ οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα ἡ τοῦ Θεοῦ
 ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν· καὶ ἐδόθη αὐταῖς, ἵνα
 μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας
 πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορ-
 6 πίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις
 ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐ
 μὴ εὕρῃσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν,
 7 καὶ φεύξεται ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος. Καὶ τὰ ὁμοιώ-
 ματα τῶν ἀκριδῶν ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πό-
 λεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στίφαινοι ἡ χρυ-
 σοῖ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων,
 8 καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες
 9 αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν, καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώ-

12. ~ τὸ τρίτον αὐτῆς (f. αὐτῶν) μὴ φωνῇ ἡ ἡμέ-
 ρα καὶ 13. γ. ἀγγέλου ἡ τοὺς κατοικοῦντας
 2. → καὶ ἤνοιξε... ἀβύσσου. ἡ καιομένης, 4. † μό-
 νους ἡ → τοῦ Θεοῦ ἡ → αὐτῶν 5. βασανίσωσι
 ἡ πλήξῃ 7. γ. ἡ ὅμοιοι χρυσῶν,

ρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ τῶν στερέων αὐτῶν ὡς
 φωνὴ ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλε-
 μον. Καὶ ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίοις, καὶ ἴκν- 10
 τρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν
 ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. Ἔχουσιν 11
 ἐφ' αὐτῶν βασιλεία τὸν ἄγγελον τῆς ἀδύσσου· ὄνομα
 αὐτῷ Ἑβραϊστὶ, Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ
 ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων. Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν ἰδοὺ, 12
 ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα. Καὶ ὁ ἕκτος 13
 ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν
 τέσσαρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ
 ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγουσαν τῷ ἑκτῷ ἀγγέλῳ ὁ 14
 ἔχων τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους
 τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μέγάλῳ Εὐφράτῃ.
 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς 15
 τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἑκαυτὸν, ἵνα ἀπο-
 πτίωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ὁ ἀριθμὸς 16
 τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ, δύο μυριάδες μυ-
 ριάδων ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Καὶ οὕτως 17
 εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημένους
 ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίτους καὶ ὑακινθί-
 νους καὶ δεινώδεις καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς
 κεφαλὰὶ λέόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκ-
 πορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον. Ἀπὸ τῶν τριῶν 18
 πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώ-
 πων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου
 τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. Ἡ γὰρ 19

9. σπ. ἵππων 10. Ὑκέντρα· ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν
 ἡ ἐξουσία αὐτῶν τοῦ ἀδικῆσαι 11. † Καὶ ἔχου-
 σαι σπ. τὸν ἔτι δὲ 12. ἔρχεται Καὶ μετὰ
 ταῦτα καὶ ὁ 13. σπ. τέσσαρων 14. Ὑλέγοντες ὁ
 λέγοντα ὁ γ. ὅς ἐστι 16. γ. σπ. τῶν Ὑτοῦ ἵπ-
 που σπ. δύο Αἰ. δυσμυριάδες † καὶ 18. γ. Ἰπτό
 ὁ γ. σπ. πληγῶν Ὑἀπὸ † ἐκ † ἐκ 19. γ. Αἰ
 γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν

- ἔχουσία τῶν ἱσχυρῶν ἐν τῇ στόματι αὐτῶν " ἔστι, " καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφει-
 20 σιν, ἔχουσαι κεφαλὰς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι. Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, " οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ " τὰ εἰδωλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ " καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται,
 21 οὔτε ἀκούειν, οὔτε περιπατεῖν· καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν " φαρμακείων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.
- 10 Καὶ εἶδον " ἄλλους ἄγγελους ἰσχυρὸν καταβαίοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφίλην, καὶ " ἡ ἴρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς " αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς
 2 ὁ ἥλιος, καὶ αἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός· καὶ " ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ " βιβλαρίδιον ἀνεργασμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ " τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ ἐπάνυμον ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἔκραξε φωνῇ
 3 μεγάλη ὥστερ λίων μυκᾶται. Καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλά-
 4 λησαν αἱ ἐπὶ τὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς· Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰ βρονταὶ, " ἐμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· " Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἐπὶ τὰ βρονταὶ, καὶ μὴ " ταῦτα γράψῃς.
- 5 Καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν εἶδον ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἔρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ " τὴν δεξιάν εἰς τὸν
 6 οὐρανὸν, καὶ ᾤμωσε " ἐν τῇ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὅς ἐκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ

19. " γ. εἰσι " γ. om. καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν·

20. γ. οὔτε " γ. om. τὰ " om. καὶ τὰ χαλκᾶ

21. φαρμάκων 1. → ἄλλον " γ. om. ἡ " γ. om. αὐ-
 τοῦ, 2. γ. ἔχων " ὡβελίον " γ. τὴν θαλάσ-
 σαν ... τὴν γῆν 4. † τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, " † μοι·

" ὡς αὐτὰ 5. γ. om. τὴν δεξιάν 6. om. ἐν

καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος "οὐκέτι ἔσται· ἀλλὰ ἐν ταῖς 7 ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐξδόμενου ἀγγέλου, ὅταν μέλ-
λη σαλπίζειν, καὶ 'τελείσθῃ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ,
ὡς εὐηγγέλισε "τοὺς ἑαυτοῦ δούλους τοὺς προφή-
τας.

Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἥκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, 8
πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὑπαγε, λάβε
τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ ' τοῦ ἀγγέ-
λου τοῦ ἑστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ, 'δοῦναί 9
μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ πατά-
φαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ
στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. Καὶ ἔλαβον τὸ 10
βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφα-
γον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι, γλυκὺ
καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπιπράνθη ἡ κοιλία μου. Καὶ 11
'λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ
ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς. Καὶ 11
ἰδόθῃ μοι κάλαμος ὁμοῖος ῥάβδῳ, 'λέγων· Ἐγείραι,
καὶ "μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστή-
ριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν αὐλὴν 2
τὴν 'ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω καὶ μὴ αὐτὴν με-
τρήσῃς, ὅτι ἰδόθῃ τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν
ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο. Καὶ ὁσῶν 3
τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας
χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.
Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ 'αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώ 4
πιον τοῦ "κυρίου τῆς γῆς '"ἑστῶτες. Καὶ εἴ τις αὐ- 5
τοὺς· 'θέλει ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόμα-

6. " r. οὐκ ἔσται ἔτι· 7. r. τελεσθῇ " r. τοῖς ἑαυτοῦ
δούλοις τοῖς προφήταις. 8. r. om. τοῦ 9. r. δός μοι
11. λέγουσί μοι· 1. † καὶ ὁ ἄγγελος εἰστήκει, ΑΙ.
καὶ εἰστήκει ὁ ἄγγελος. " μέρισον ei μοκ. μερίσῃς
2. ἔσθωθεν. 4. r. om. αἱ " r. Θεοῦ '" r. ἑστῶσαι
5. r. θέλη bis.

τος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἰχθῦρους αὐτῶν καὶ εἴ-
 τις αὐτοὺς ὁ δέλει ἀδικῆσαι, οὕτω δὲ αὐτὸν ἀποκτανθή-
 6 ναι. Οὗτοι ἔχουσιν τὸν οὐρανὸν ἐξουσίαν κλεῖσαι, ἵνα
 μὴ ὑετὸς βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν
 καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ
 εἰς αἶμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν, ὅσάκις ἂν θελήσωσι,
 7 ἢ ἐν πάσῃ πληγῇ. Καὶ ὅταν τελίσωσι τὴν μαρτυρίαν
 αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιή-
 σει μετ' αὐτῶν πόλεμον, καὶ νικήσει αὐτούς, καὶ ἀπο-
 8 κτενεῖ αὐτούς. Καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλα-
 τείας πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματι-
 κῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ κύριος αὐ-
 9 τῶν ἐσταυρώθη. Καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ
 φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὸ πτώμα αὐτῶν
 ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ
 10 ἀφήσουσι τιθῆναι εἰς μνήμα. Καὶ οἱ κατοικοῦντες
 ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσον-
 ται, καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο
 προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
 11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, πνεῦμα ζωῆς
 ἐκ τοῦ θεοῦ εἰσῆλθεν ἐν αὐτοῖς καὶ ἕστησαν ἐπὶ
 τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς
 12 θεωροῦντας αὐτούς. Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ
 ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐθεώρη-
 13 σαν αὐτοὺς οἱ ἰχθῦροι αὐτῶν. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ
 ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ ἄκατον τῆς πόλεως
 ἔπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀν-

6. r. ἐν ἡμέραις " r. om. ἐν 7. add. τὸ τέταρτον

8. r. τὰ πτώματα " add. ἱάσει " r. ἡμῶν 9. r. βλέ-

ψουσιν " r. τὰ πτώματα " r. μνήματα. 10. r. χαροῦ-

σιν " ~ εὐφραίνονται, " ~ δώσουσιν 11. ~ αὐ-

τοῖς r. ἐπ' αὐτούς. Al. εἰς αὐτούς " ~ ἐπίπτεσιν

12. ~ ἤκουσα 13. ~ ἡμέρα

Θράων χιλιάδες ἑπτά· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ οὐαὶ 14 ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ.

Καὶ ὁ ἔσδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο 15 φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντες· Ἐγένετο ἡ βασιλεία " τοῦ κόσμου, τοῦ κυρίου ἡμῶν " καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ οἱ εἰκοσιτίσσαι· πρεσβύτεροι αἱ 16 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς Θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν σοι, κύριε ὁ Θεὸς ὁ 17 παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν', ὅτι εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐκασίλευσας. Καὶ τὰ ἔργα 18 ἀργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου, καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, κριθῆναι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφῆταις καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν. Καὶ ἡοί- 19 γη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ κυρίου ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ " καὶ σεισμός καὶ χάλαζα μεγάλη.

Καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ· γυνὴ περι- 12 βεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα, καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἑκράζει ὠδίνουσα 2 καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν 3

14. ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη, ἰδοὺ, ἔρχεται 15. γ. λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι " απ. τοῦ κόσμου, " Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύει 16. τοῦ Θρόνου τοῦ Θεοῦ, οἱ κάθονται 17. † καὶ ὁ ἐρχόμενος, 19. γ. αὐτοῦ, ΑΙ. τοῦ Θεοῦ ΑΙ. απ. " → καὶ σεισμός 2. ὠκράζειν ὡ. ἐκράζει

- τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων μέγας ἑχὼν κε-
 φαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
 4 αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα· καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρί-
 τον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς
 τὴν γῆν. Καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναι-
 κὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα ὅταν τέκῃ, τὸ τέκνον
 5 αὐτῆς καταφάγῃ. Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, ὃς μέλλει
 ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ράβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἤρ-
 πᾶσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν θρόνον καὶ ἔπρὸς τὸν
 6 θρόνον αὐτοῦ. Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον,
 ὅπου ἔχει ἑκὶ τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα
 ἐκεῖ τρεφῶσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκον-
 7 τα. Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μι-
 χαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ
 δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοι
 8 αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὗρίθη αὐτῶν.
 9 ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας,
 ὁ ὄφης ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος, καὶ ὁ σα-
 τανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς
 τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.
 10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαν·
 Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ·
 ὅτι ἡ κατεβλήθη ὁ κατήγων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ
 κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ
 11 νυκτός· καὶ αὐτοὶ νίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ
 ἁγίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ
 12 οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. Διὰ
 τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκη-
 νοῦντες· Οὐαὶ τῇ γῇ καὶ τῇ θάλασσῃ, ὅτι κατέβη ὁ

3. πρὸς, 5. r. om. πρὸς 6. r. om. ἐκεῖ 7. r. ἐπο-
 λέμησαν κατὰ τοῦ 8. r. ἴσχυσαν, "αὐτῷ 9 → ὁ
 10. ~ ἐβλήθη " r. κατήγορος 11. διὰ τὴν μαρτυρίαν
 12. r. τοῖς κατεικῶσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγα, εἰδὼς, ὅτι
ὀλίγον καιρὸν ἔχει. Καὶ ὅτι εἶδεν ὁ δράκων, 13
ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἰδίωξε τὴν γυναῖκα ἣτις
ἔτεκε τὸν ἄρρενα. Καὶ ἰδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτε- 14
ρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν
ἐρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐπὶ και-
ρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ
ὄφιος. Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφιος ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ 15
ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμὸν, ἵνα αὐτὴν
ποταμοφόρητον ποιήσῃ. Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυ- 16
ναικὶ, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατίπισ-
τὸν ποταμὸν, ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ. Καὶ ὤργισθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ 17
ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρ-
ματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

Καὶ ἵσταθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης 18
καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον 13
κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κερά-
των αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐ-
τοῦ ὀνόματα βλασφημίας. Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον, ἦν 2
ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ
τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος. Καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐ-
τοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην καὶ μίαν ἕκ τῶν κεφα- 3
λῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον καὶ ἡ πληγὴ
τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἰθευαπεύθη. Καὶ ἐθαύμασεν ὅλη
ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, καὶ προσεκύνησαν τῷ δρά- 4
κοντι, ὅτι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσ-
εκύνησαν τῷ θηρίῳ, λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ;

14. Ὅπως τρέφεται 15. γ. ταύτην 17. γ. τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ. 18. Ὡς τὰς 1. γ. ὄνομα 2. γ. ἄρ-
κτου, 3. † εἶδον " γ. οπ. ἐκ 4. γ. τὸν δράκον-
τα, ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν " γ. τὸ θηρίον

- 5 ^{III} καὶ τίς ^{III} δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ; Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ 'βλασφημίας· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ^{III} ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.
- 6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν
- 7 αὐτῶν, 'καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πάντων
- 8 φυλῶν 'καὶ λαὸν καὶ γλώσσας καὶ ἔθνος. Καὶ προσκυνήσουσιν 'αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὃν οὐ γέγραπται ^{II} τὸ ὄνομα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου ^{III} τοῦ ^{III} ἱσφαγμένου, ἀπὸ καταβολῆς κό-
- 9-10 σμου. Εἴ τις ἔχει οὗς, ἀκουσάτω. 'Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· ^{II} εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. Ὡδὲ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν
- 11 ἁγίων. Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα 'δύο ὅμοια ἁγίῳ, καὶ ἐλάλει
- 12 ὡς δράκων. Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πάσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἰδεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου
- 13 αὐτοῦ· καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, 'καὶ πῦρ ἵνα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβῇ εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώ-
- 14 πων. Καὶ πλανᾷ 'τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου·

4. ^{III} r. → καὶ ^{III} ~ δυνατός 5. ~ βλασφημίαν Al. ~ βλάσφημα· ^{II} † πόλεμον ^{III} ~ ποιῆσαι 6. ~ καὶ 7. r. om. καὶ λαὸν 8. r. αὐτῷ ^{II} r. τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ ^{III} r. om. τοῦ ^{III} ἱσφραγισμένου 10. ~ Εἴ τις (εἰς) αἰχμαλωσίαν ἀπάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει Al. Εἴ τις ἔχει αἰχμαλωσίαν, ὑπάγει. ^{II} εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ, δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. 11. om. δύο 13. r. ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 14. add. τοὺς ἰμους

λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα
 τῷ θηρίῳ, ὃ ἔχει τὴν πληγὴν ἢ τῆς μαχαίρας καὶ
 ἔζησι. Καὶ ἰδοὺ αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ 15
 θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποι-
 ῇσιν, ὅσοι αὖ μὴ προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου
 ἢ ἵνα ἀποκτανθῶσι. Καὶ ποιῇ πάντας, τοὺς μικροὺς 16
 καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτω-
 χους, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα
 δώσωσιν αὐτοῖς ἡράγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς
 δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ ἵνα μή τις 17
 δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ ἡρά-
 γμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνό-
 ματος αὐτοῦ. Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν, ψη- 18
 φισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώ-
 που ἐστὶ, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ἥξς'.

Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ ἄρτιον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ 14
 ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τισσαρακοντα-
 τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ
 ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώ-
 πων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς 2
 φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγά-
 λης· καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα, ὡς κιθαρῳδῶν κιθαρι-
 ζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν 3
 καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τισσά-
 ρων ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο
 μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τισσαρακοντατέσσα-
 ρες χιλιάδες, οἱ ἡγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. Οὗτοί εἰ- 4
 σιν, οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ

14. ὡς ἔχει καὶ ἔζησι ἀπὸ τῆς μαχαίρας.

15. add. ἵνα γ. τὴν εἰκόνα om. ἵνα 16. γ. δώ-
 ση ΑΙ. ὡς δώσουσιν ὡς ἡράγματα γ. τῶν μετώ-
 πων 17. καὶ τ ἢ τοῦ ὀνόματος 18. τ τὸν
 τὸ ὄνομα ἥξς'. 1. γ. om. τὸ ἑστὼς add. ἀρι-
 θμὸς γ. om. αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα 2. γ. καὶ φωνήν
 ἤκουσα κιθαρῳδῶν 3. τ ὡς

εἰσιν· οὗτοί ' εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου
 ἂν ὑπάγῃ· οὗτοι " ἡγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων
 5 " ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ· καὶ ἐν τῷ στόματι
 6 αὐτῶν οὐχ εὗρέθη ' ψεύδος· ἄμωμοι " γὰρ εἰσι". Καὶ
 εἶδον ' ἄλλοι ἄγγελον " πετόμενοι ἐν μεσουρανήματι,
 ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσαι τοὺς " καθη-
 μένους ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ " ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν
 7 καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν· ' λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φο-
 βήθητε τὸν " Θεὸν καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ
 ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιή-
 σαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ " τὴν θάλασσαν
 8 καὶ πηγὰς ὑδάτων. Καὶ ἄλλος ' ἄγγελος ἠκολούθησε,
 λέγων· Ἔπεισε, " ἔπεισε Βαβυλῶν " ἡ μεγάλη· ' ὅτι
 ἐκ τοῦ οἴνου " τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς " πετό-
 9 τιε πάντα ἔθνη. Καὶ ἄλλος ἄγγελος τρίτος ἠκολού-
 θησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις προσ-
 κυνῇ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χά-
 ραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τῇ χεῖρᾳ αὐτοῦ·
 10 καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ
 πεπερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ,
 καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἰνώπιον τῶν
 11 ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἰνώπιον τοῦ ἀρνίου. Καὶ ὁ κα-
 πνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀναβαί-
 νει· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ
 προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ
 12 εἴ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ὡδε
 ' ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, " οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς
 13 τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ. Καὶ ἤκουσα φωνῆς

4. → εἰσιν " add. ὑπὸ Ἰησοῦ " ἀπ' ἀρχῆς 5. r. δό-
 λος· " → γὰρ " † ἰνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

6. ≠ ἄλλον " r. πετόμενοι " r. κατοικοῦντας

" r. om. ἐπὶ 7. r. λέγοντα· " ≈ εὐρίον " r. om. τὴν

8. add. δεύτερος " om. ἔπεισε " † ἡ πόλις " ≠ ὅτι

" → τοῦ θυμοῦ " add. ἥς f. καὶ 9. r. τρίτος ἄγ-

γελος Al. → τρίτος 10. → ἁγίων 12. add. ἡ " † ὧδε

ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ " ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι· ναί, λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· " τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ 14 ἐπὶ τὴν νεφέλην " καθήμενον ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, " ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ. Καὶ ἄλλος ἄγγελος 15 ἐξῆλθεν " ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλη τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν " ἡ ὥρα " τοῦ θείσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θείρισμός τῆς γῆς. Καὶ ἔβαλεν ὁ καθή- 16 μένος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ. Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν 17 ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ. Καὶ ἄλλος ἄγγελος " ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ 18 θυσιαστηρίου, ἔχων ἰξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός· " καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι " ἤκμασαν αἱ σταφυλαὶ " αὐτῆς. Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγε- 19 λος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς " τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ " τὸν μέγαν. Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς " ἐξῆλθεν 20 τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ 15 θαιμαστόν, ἄγγέλους ἑπτὰ, ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς

13. † μοι· " ἀποθνήσκοντες· ἀπ' ἄρτι λέγει ναὶ τὸ
 " Ὡτὰ γὰρ 14. r. καθήμενος ὅμοιος " ἔχοντα ΑΙ.
 ἔχοντι 15. → ἐκ τοῦ ναοῦ, ΑΙ. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
 " † σοι· " τοῦ 18. → ἐξῆλθεν " om. καὶ
 " ἤκμασεν ἡ σταφυλὴ " αὐτῆς γῆς 19. τὸν
 " r. τὴν μεγάλην. 20. r. ἔξω

ἰσχύατας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελείσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.
 2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ, καὶ
 τοὺς νεκρῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνης αὐ-
 τοῦ, καὶ " ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἰστῶ-
 τας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιβάρας
 3 τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωϋσείως ὁ δούλου
 τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ ἀρνίου, λέγοντες· Μεγά-
 λα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, κύριε ὁ Θεὸς ὁ παν-
 τοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ βασι-
 4 λεὺς τῶν ἔθνων· τίς οὐ μὴ φοβῆθῃ σε, " κύριε, καὶ
 δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὁ ὅσιος· ὅτι " πάντα
 τὰ ἔθνη ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ὅτι
 5 τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν. Καὶ μετὰ
 ταῦτα εἶδον, καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρ-
 6 τυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι
 " οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς " ἐκ τοῦ ναοῦ, " ἐνδεδυ-
 μένοι ὀλίγον καθαρόν " λαμπρόν, καὶ περιεζωσμένοι
 7 περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῖς. Καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσ-
 σάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἄγγέλοις ἑπτὰ φιάλας
 χρυσαῖς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς
 8 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ὁ κα-
 πνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως
 αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναόν,
 ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἁγγέ-
 16 λων. Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ,
 λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἄγγέλοις· Ὑπάγετε " καὶ ἰκχί-
 ατε τὰς " ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν

2. ἐκ τῆς εἰκόνης καὶ ἐκ τοῦ θηρίου αὐτοῦ, " † ἐκ
 τοῦ χαράγματος αὐτοῦ 3. add. τοῦ " r. ἁγίων Al.
 ναίωνων 4. † σε, " → κύριε, " ~ ἅγιος εἶ.
 " ~ πάντες ἥξουσι 5. † ἰδοὺ, 6. r. om. οἱ " † ἐκ
 τοῦ ναοῦ, Al. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, " add. οἱ ἦσαν
 ὀλίγον " † καὶ 8. add. ἐκ τοῦ 1. † ἐκ τοῦ ναοῦ,
 Al. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, " → καὶ " r. om. ἑπτὰ

γῆν. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος¹, καὶ ἐξέχεε τὴν 2
 φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος^{III} κα-
 κὸν καὶ πονηρὸν^{III} εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας
 τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ
 εἰκόνι αὐτοῦ. Καὶ ὁ δεύτερος³ ἄγγελος ἐξέχεε 3
 τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα
 ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ⁴ ζῶης ἀπέθανεν ἐν τῇ
 θαλάσσῃ. Καὶ ὁ τρίτος⁵ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐ- 4
 τοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδά-
 των· καὶ ἐγένετο αἷμα. Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου 5
 τῶν ὑδάτων λέγοντος· Δίκαιος⁶ εἶ, ὁ ὢν καὶ ὁ ᾤων,
 ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας· ὅτι αἷμα ἁγίων⁷ καὶ προ- 6
 φητῶν ἐξέχισαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιον
 εἰσί. Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· Ναί, 7
 κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ
 κρίσεις σου. Καὶ ὁ τέταρτος⁸ ἐξέχεε τὴν φιάλην 8
 αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς
 ἀνθρώπους ἐν πυρὶ. Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρω- 9
 ποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ
 Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας·
 καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δοῦναι. Καὶ ὁ 10
 πέμπτος⁹ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον
 τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμέ-
 νη· καὶ ἱμασθῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πό-
 νου, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν 11
 πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν· καὶ οὐ μετε-
 νόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ ὁ ἕκτος¹⁰ ἐξέ- 12
 χεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν· Εὐ-

2. add. ἄγγελος, " ~ εἰς^{III} om. κακὸν καὶ^{III} ~ ἐπὶ

3. → ἄγγελος " → ζῶης Al. r. ζῶσα 4. + ἄγγελος
 " ἐγένοντο 5. + κύριε, " + καὶ Al. καὶ ὁ ἐσόμε-
 νος, ὅτι 6. om. καὶ " + γὰρ 7. + ἄλλου ἐκ Al. φω-
 νῆν ἐκ 8. + ἄγγελος 9. ~ οἱ ἄνθρωποι τὸ 10. + ἄγ-
 γελος " ἱμασθῶντο 12. + ἄγγελος " + τὸν

φράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ
 13 ἡ ὁδὸς τῶν βασιλείων τῶν ἀπὸ ^{III} ἀνατολῶν ἡλίου. Καὶ
 εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στό-
 ματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπρο-
 14 φήτου πνεύματα τρία ἀπάθαρτα ὡς βάτραχοι· (εἰσὶ
 γὰρ πνεύματα ἑδαιμονίων ποιοῦντα σημεῖα·) ^{II} αἱ ἐκ-
 πορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς ^{III} τῆς οἰκουμένης ὅλης,
 συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ^{II} ἐκεί-
 15 νης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. (Ἴδου,
 ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γρηγορῶν, καὶ τη-
 ρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ
 16 βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.) Καὶ συνήγαγεν αὐ-
 τοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραῖστὶ Ἀρμα-
 17 γεδών. Καὶ ὁ ἔσδομος ^I ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐ-
 τοῦ ἐπὶ τὸν αἶρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ ^{III} μεγάλη ἀπὸ
 τοῦ ναοῦ ^I τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα·
 18 Γέγονε. Καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρον-
 ται, καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ'
 οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος σει-
 19 σμὸς οὕτω μέγας. Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς
 τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βα-
 βυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι
 αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐ-
 20 τοῦ· καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ ἐρέθησαν·
 21 καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ
 ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλᾶζης, ὅτι
 μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

12. ^{III} ~ ἀνατολῆς 13. ^{r.} ὁμοία βατράχοις. "add. ἐκ-
 πορευθέντα. 14. ^{r.} δαιμόνων "→ αἱ ἐκπορεύεται *Al.*
 ἐκπορεύεσθαι ^{III} † τῆς γῆς καὶ ^{r.} om. τὸν
 "→ ἐκείνης 15. *add.* Οὕτω γὰρ ἔλεγεν ὁ κύριος.
Al. Ἴδου ἔρχεται 16. ^{r.} Ἀρμαγεδδών. *Al.* ~ Μαγε-
 δών. 17. † ἄγγελος ^{r.} ~ εἰς ^{III} → μεγάλη ^I ~ εἰς
 "→ τοῦ οὐρανοῦ, 18. → ἐγένετο 21. αὕτη

Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχον- 1
 των τὰς ἐπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων·
 Δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῃς τῆς μεγάλης,
 τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν μεθ' ἧς 2
 ἐπόρευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ
 κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐ-
 τῆς. Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον· ἐν πνεύματι· καὶ 3
 εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίου κόκκινον, γέμον
 ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἐπτὰ καὶ πόδα 4
 δέκα. Καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφύρου·
 καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη χρυσοῖς καὶ λίθων τι-
 μίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ
 χειρὶ αὐτῆς γέμον βδελυγμάτων, καὶ τὰ ἀκάθαρτα
 τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνο- 5
 μα γεγραμμένον· Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη,
 ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.
 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν 6
 ἁγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ.
 Καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτήν, θαῦμα μέγα. Καὶ 7
 εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διατί θαυμάσας; ἐγὼ σοι ἐρῶ
 τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστά-
 ζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἐπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ
 δέκα πόδας. Τὸ θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, 8
 καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώ-
 λειαν ὑπάγειν· καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ
 τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον
 τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ὁ βλέπωντων τὸ θη-
 ρίον ὅτι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ πάρεστι. Ὡς οὖν 9
 τοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἐπτὰ κεφαλαί, ἐπτὰ ὄρη

1. † μοι· Ὡς ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν· 3. σμ. ἐν ὀνό-
 ματα 4. γ. ἡ περιβεβλημένη πορφύρα καὶ ποικίλῳ,
 ἢ γ. χρυσοῖς ἢ γ. ἀκαθάρτητος πορνείας ἢ γ. αὐτῆς γῆς,
 5. σμ. ὄνομα ἢ γεγραμμένον μυστήριον 8. γ. σμ. Τὸ
 ἢ γ. βλέποντες ἢ γ. καίπερ ἔστιν. Αἱ. καὶ πάρεστιν.

- 10 εἰσιν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν. Καὶ βασιλεῖς
 ἐπτά εἰσιν· οἱ πάντες ἔπισαν, ὁ εἰς ἐστίν, ὁ ἄλλος
 οὐκ ἦλθε, καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μέναι.
 11 Καὶ τὸ θηρίον, ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄχθοός
 ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἐπτά ἐστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.
 12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτοῦ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵ-
 τινες βασιλείαν ὡς ἐκ ἐλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βα-
 13 σιλεῖς μίαν ἄραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου. Οὗ-
 τοι μίαν ἔχουσι γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξου-
 14 σίαν ἰαυτῶν τῷ θηρίῳ διδόντες. Οὗτοι μετὰ τοῦ
 ἀγρίου πολεμήσουσι· καὶ τὸ ἀγρίον νικήσει αὐτούς,
 ὅτι κύριος κύριον ἐστὶ καὶ βασιλεὺς βασιλέων καὶ
 15 οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί. Καὶ
 λέγει μοι· Τὰ ὕδατα αὐτοῦ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται,
 16 λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι. Καὶ τὰ
 δέκα κέρατα αὐτοῦ εἶδες, καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισησού-
 σιν τὴν πόρνην, καὶ ἡρμημωμένην ποιήσουσιν αὐτήν καὶ
 17 γυμνήν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν
 κατακαύσουσιν ἐν πυρί. Ὁ γὰρ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς
 καρδίας αὐτῶν, ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆ-
 18 σαι γνώμην μίαν, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ
 θηρίῳ, ἄχρι τέλει θήσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ. Καὶ
 ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἐστὶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα
 βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς γῆς.
 18 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαί-
 νοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ
 2 ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἔκραξεν ἐν
 ἰσχυρᾷ φωνῇ, λέγων· Ἐπείσεν, ἔπεισε Βαβυλῶν ἡ με-

10. † καὶ 12. οὐκ " τὸ θηρίον 13. ~ αὐτῶν
 " r. διαδιδάσκουσιν. 14. ὁ θεός ἐστι 16. r. ἐπὶ τὸ
 " om. καὶ γυμνήν, Al. καὶ γυμνήν ποιήσουσιν αὐτήν,
 17. r. τελεσθῇ Al. ~ τελεσθῶσιν " r. τὰ ῥήματα
 1. r. om. ἄλλον 2. r. ἐν ἰσχύϊ, φωνῇ μεγάλῃ, Al.
 ~ ἐν ἰσχύϊ

γάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυ-
λακὴ παντὸς πνεύματος "ἀκαθάρτου", καὶ φυλακὴ
παντὸς ^{III} ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισσημένου· ὅτι ἐκ 3
'τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς "πέτωκε
πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς
ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως
τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν. Καὶ ἤκουσα 4
ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· "Ἐξέλθετε
ἐξ αὐτῆς, ὁ λαὸς μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς
ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς ἵνα μὴ
"λάβῃτε· ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι 5
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν" ὁ Θεὸς τὰ ἄδικήματα
αὐτῆς. Ἀπόδοτε αὐτῇ, ὡς καὶ αὐτὴ ἀπὸδωκε', καὶ 6
διπλώσατε "αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῇ
ποτηρίῳ" ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν· ὅσα 7
ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστηνιάσας, τοσοῦτον δότε αὐτῇ
βασανισμὸν καὶ πένθος. "Ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέ-
γει· 'Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμὶ, καὶ πέν-
θος οὐ μὴ ἴδω' διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ 8
πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός· καὶ ἐν
πυρὶ κατακαυθήσεται· ὅτι ἰσχυρὸς κύριος ὁ Θεὸς ὁ
'κρίνας αὐτήν. Καὶ 'κλαύουσιν καὶ κόψονται 9
ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύ-
σαντες καὶ στηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν
τῆς πυρώσεως αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκότες διὰ 10
τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ,
οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ ἰσχυρὰ,

2. " add. δαιμονίου ^{III} add. καὶ μεμισσημένου, ^{III} Δι-
ερίου *Alii utrumque conjungunt.* 3. *om.* τοῦ οἴνου *Al.*
om. τοῦ θυμοῦ *Al.* *om.* τῆς πορνείας " πεπτότικε *Al.*
πέπτωκαν *f.* πεπτάκασι 4. ∞ Ἐξέλθε "βλαβῆτε·
5. *r.* ἠκολούθησαν " add. αὐτῆς 6. † ὑμῖν " *om.* αὐ-
τῇ *Al.* τὰ ^{III} add. αὐτῆς 7. "Οτι κάθημαι *Al.* "Οτι
καθὼς *Al.* Καθὼς κάθημαι 8. *r.* κρίνων *Al.* κρίων
9. ∞ κλαύσουσι " † αὐτήν

- 11 ὅτι ἡμῶν ὥρα ἦλθεν ἡ κρίσις σου. Καὶ οἱ ἔμποροι
τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσιν ἕκ' αὐτῇ, ὅτι τὸν
12 γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἄγοράζει οὐκέτι· γόμον χρυσοῦ
καὶ ἀργύρου, καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαρίτου, καὶ
βυσσίνου καὶ πορφύρας, καὶ σθητικοῦ καὶ ποικίλου·
καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον,
καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ
13 σιδήρου καὶ μαρμάρου· καὶ κινάμωμον, καὶ ἄμωμον,
καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον,
καὶ ἔλαιον, καὶ σεμίδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ
πρόβατα· καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν, καὶ σωματῶν καὶ
14 ψυχᾶς ἀνθρώπων. Καὶ ἡ ὁπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς
ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ
καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ
15 εὐρήσῃς αὐτά. Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες
ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται, διὰ τὸν φόβον
16 τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, καὶ
λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ· ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβε-
βλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ
κεχρυσωμένη ἔν' χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαρ-
γαρίταις· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος.
17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόποι πλείων, καὶ
ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρό-
18 θεν ἴσθησαν, καὶ ἔκραζον ἑλπίοντες τὸν καπνὸν τῆς
πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ με-
19 γάλῃ; καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ
ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαὶ,

10. † ἐν 11. ~ κλαύσουσι καὶ πενθήσουσιν ἕκ' ἑαυ-
τούς, ΑΙ. ἐκ' αὐτούς, ἄγοράζει· οὐκέτι γόμον
12. γ. βύσσου ἡ πορφυροῦ, σκεῦος λίθου
μαργαρίου 13. γ. σπ. καὶ ἄμωμον, ῥαιδῶν,
14. γ. ἀπῆλθεν ἡ εὐχῆς 16. † καὶ ἔν
γ. χρυσῷ 17. γ. ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὁμιλος, ΑΙ.
ὁ ἐπὶ τῶν πλοίων πλείων, 18. γ. ὁρῶντες 19. ἡ καὶ
λέγοντες·

οὐαί· ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες "πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμότητος αὐ-
 τῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη. Εὐφραίνου 'ἐπ' αὐ- 20
 τῇ, οὐρανὲ, καὶ οἱ ἅγιοι "καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ
 προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐ-
 τῆς. Καὶ ἦρεν εἰς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύ- 21
 λον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων·
 Οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πό-
 λις, καὶ οὐ μὴ εὗρεθῇ ἔτι. Καὶ φωνὴ κιθαριῶν καὶ 22
 μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ
 ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὗρε-
 θῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ
 ἔτι, καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ 23
 νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· 'ὅτι
 οἱ ἔμποροί σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ
 φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ ἐν 24
 αὐτῇ 'αἵματα προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρίθη, καὶ πάν-
 των τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς. Μετὰ ταῦτα 19
 ἤκουσα "ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ
 οὐρανῷ, "λεγόντων· 'Αλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ
 'δόξα "καὶ ἡ δύναμις " τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅτι ἀληθινὰί 2
 καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην
 τὴν μεγάλην, ἣτις 'ἐφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ
 αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ "
 χειρὸς αὐτῆς. Καὶ δεύτερον 'εἶρηκαν· 'Αλληλούϊα· 3
 καὶ ὁ κατὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Καὶ ἔπεισον οἱ πρεσβύτεροι οἱ ἐκαστίσασαρες, 4
 καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ
 καθημένῳ ἐπὶ 'τοῦ θρόνου, λέγοντες· 'Αμήν· ἄλλη-

19. "Μετὰ πλοῖα 20. γ. ἐπ' αὐτὴν " γ. om. καὶ οἱ
 23. om. ὅτι 24. γ. αἷμα 1. † Καὶ " om. ὡς " γ. λέ-
 γοντος· 'Μδύναμις καὶ ἡ δόξα " † καὶ ἡ τιμὴ
 " γ. κυρίῳ τῷ Θεῷ ΑΙ. τῷ Θεῷ 2. ~ διέφθεις
 " † τῆς 3. εἶρηκεν 4. ~ τῷ θρόνῳ,

- 5 λούϊα. Καὶ φωνὴ ἔκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα·
 Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ, καὶ
 οἱ φοβούμενοι αὐτὸν ^{'''}οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.
 6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λέγοντες· Ἀλληλουϊά· ὅτι ἐβασίλευσε κύριος
 7 ὁ Θεός ^{'''}ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ. Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιάμεθα, καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἁγίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτὴν· καὶ ἰδόθη αὐτῇ, ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρὸν καὶ καθαρόν. (Τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δικαιώματά
 8 ἔστι τῶν ἁγίων.) Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἁγίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι
 9 τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἔτεσον ἱμπροσθεὶ τῶν πόδων αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ· σύνδουλός σου εἰμὶ, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησον. (Ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ, ἔστι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.)
 11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ ἕκτος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν, καλούμενος πιστός καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ
 12 πολεμεῖ· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά· ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ αὐτός· καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ καλεῖται
 13 τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθη αὐτῷ ἐφ' ἵπποις
 15 λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καθαρόν. Καὶ

5. ~ ἀπὸ ^{'''} τῷ Θεῷ ^{'''} † καὶ 6. *om.* ὡς ^{'''} γ. λεγόντων *Al.* λέγοντας· ^{'''} γ. *om.* ἡμῶν, 7. *om.* αὐτοῦ 10. Ὅρα, μὴ ποιήσης· σύνδουλός σου *Al.* Ὅρα, μὴ σύνδουλός σου 11. *om.* καλούμενος 12. ~ ὡς ^{'''} *add.* ὀνόματα γεγραμμένα καὶ 13. ~ κί- κληται 14. † καὶ

ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἔκπορεύεται ῥομφαία ὅξεια,
 ἵνα ἐν αὐτῇ πατάξῃ τὰ ἔθνη, καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ
 αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν
 τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ ὁ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ πα-
 τοκράτορος. Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὴν 16
 μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλείων
 καὶ κύριος κυρίων. Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον 17
 ἱστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλη, λέ-
 γων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μισουρανῇ-
 ματι· Δεῦτε, συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ
 Θεοῦ, ἵνα φάγητε σάρκας βασιλείων καὶ σάρκας χιλιάρ- 18
 χων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν
 καθημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων
 τε καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων. Καὶ 19
 εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ
 στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα, ποιῆσαι πόλεμον με-
 τὰ τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρα-
 τεύματος αὐτοῦ. Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ ὁ μετ' 20
 αὐτοῦ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐν ὀνόματι
 αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα
 τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ·
 ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς
 τὴν καιομένην ἐν θείῳ. Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεικτάθη 21
 σαι ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ
 ἐξελεύσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ
 ὄντα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν. Καὶ 20
 εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα
 τὴν κλεῖν τῆς ὑβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν
 χεῖρα αὐτοῦ. Καὶ ἔκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν 2

15. ~ δίστομος ὅξεια, " r. πατάσῃ " † καὶ
 16. om. ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ " † τὸ 17. → ἕνα Al.
 ἄλλον " r. καὶ συνάγισθε " r. τοῦ μεγάλου Θεοῦ
 18. r. om. τε " ὣτε καὶ 19. ὅτον πόλεμον 20. r. με-
 τὰ τούτου ὁ Al. ὁ μετ' αὐτοῦ " † τῷ 21. r. ἐκπο-
 ρευομένη 1. r. κλεῖδα

- τὸν ἀρχαῖον, ὃς ἐστὶ διάβολος καὶ σατανᾶς, ἡ καὶ ἰδὼν
 3 σεν αὐτὸν χίλια ἔτη, καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσ-
 σον, καὶ ἔκλεισε ἡ καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα
 μὴ ἡ πλανῇ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῇ ἡ τὰ χίλια ἔτη.
 ἡ καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.
 4 Καὶ εἶδον θρόνους· καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ
 κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμέ-
 νων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ
 θείου, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν ἡ τὸ θηρίον οὔτε
 ἡ τῇ εἰκόνι αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ
 μέτωπον ἡ καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ
 5 ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἡ τὰ χίλια ἔτη· οἱ
 δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἡ ἄχρι τελεσθῇ
 6 τὰ χίλια ἔτη. ἡ Ἀὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. Μακά-
 ριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώ-
 τη· ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν,
 ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ θείου καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ
 βασιλεύσουσι ἡ μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.
 7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ ἡ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ
 8 σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεται πλε-
 νῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς,
 τὸν Γῶγ καὶ ἡ τὸν Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτούς εἰς
 ἡ πόλεμον, ὃν ὁ ἀριθμὸς ἡ αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς
 9 θαλάσσης. Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ
 ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πό-
 λιν τὴν ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἐκ ταῦ οὐρανοῦ
 10 ἡ ἀπὸ τοῦ θείου, καὶ κατέφαγεν αὐτούς. Καὶ ὁ διάβο-
 λος ὁ πλανῶν αὐτούς, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ

2. add. ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, 3. † αὐτὸν
 ἡ γ. πλανήσῃ ἡ om. τὰ ἡ † καὶ 4. γ. τῇ θηρίῳ
 ἡ τὴν εἰκόνα ἡ † αὐτῶν ἡ → τὰ 5. om. οἱ δὲ
 λοιποὶ . . . ἔτη. ἡ γ. ἀνέζησαν ἡ γ. ἕως ἡ ὅτι αὐ-
 τη 6. ∪ μετὰ ταῦτα 7. ∪ μετὰ τὰ ἡ om. τὰ
 8. om. τὸν ἡ ∪ τὸν πόλεμον, ἡ γ. om. αὐτῶν
 9. ∪ ἐκύκλωσαν ἡ → ἀπὸ τοῦ θείου,

πυρός καὶ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδο-
προφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς
" εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εἶδον θρόνοι μίγαν λευκόν, καὶ τὸν καθήμε- 11
νον ἐπ' αὐτὸν, αὐτὸν ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ
ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὗρέθη αὐτοῖς. Καὶ εἶδον 12
τοὺς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἑστῶτας ἐνώ-
πιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοιχθήσαν καὶ ἄλλο
βιβλίον ἠνεῳχθη, ὃ ἔστι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ
νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῶν. Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκροὺς 13
τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς
νεκροὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ
τὰ ἔργα αὐτῶν. Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν 14
εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερος
" ἔστι. Καὶ εἴ τις οὐχ εὗρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς 15
γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ 21
πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθον, καὶ ἡ θά-
λασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. Καὶ τὴν πόλιν τῆς ἁγίας, Ἰε- 2
ρουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ, ἀπὸ τοῦ θείου ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην πεποσμη-
μένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης 3
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης· Ἰδοὺ, ἡ σκητὴ τοῦ θείου
μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ
αὐτοὶ " λαὸς αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς μετ' αὐ-

10. r. om. καὶ " om. εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11. r. αὐτοῦ, 12. r. θείου, " r. ἠνεῳχθήσαν

14. r. ἐστὶν ὁ δεύτερος θάνατος. " ὣς ἐστὶν ἡ λίμνη
τοῦ πυρός. 15. κατὰ βιβλίον 1. r. ἀπῆλθε, Αἱ
ἀπῆλθε, 2. r. Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν
τῆς ἁγίας, Ἰερουσαλὴμ καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ
τοῦ θείου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην 3. θρόνον,
" r. ὡς λαὸν

- 4 τῶν ἔσται, ^{'''}Θεὸς αὐτῶν· καὶ ἔξαλείψει' ^{''}πάν· δά-
κρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ
ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ
5 ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον. Καὶ εἶπεν ὁ καθή-
μενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· Ἰδοὺ, καὶ πάντα τοιαῦτα. Καὶ
λέγει ^{''}μοι· Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ
6 ἀληθινοὶ ^{'''}εἰσι. Καὶ εἶπέ μοι· Ἰέγονε. Ἐγὼ εἰμι τὸ
Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ διψῶντι·
^{''}δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν·
7 ὁ νικῶν ^{''}κληρονομήσει ^{''}ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός,
8 καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ^{'''}ὁ υἱός. Ἐπὶ τοῖς δὲ θείοις καὶ
^{''}ἀπίστοις, καὶ ἑδιδυγμένοις, καὶ φονεῦσι καὶ πόρ-
νοις, καὶ ^{'''}φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι
τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιο-
μένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστίν ^{'''}ὁ θάνατος ὁ δεύτε-
9 ρος. Καὶ ἦλθε· εἰς ^{''}τῶν ἐπὶ τὰ ἀγγέλων τῶν ἰχόν-
των τὰς ἐπὶ τὰς φιάλας τὰς γεμούσας ^{'''}τῶν ἐπὶ τὰς πλη-
γῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων· Δεῦ-
ρο, δείξω σοι ^{'''}τὴν νύμφην τοῦ ἀγρίου τὴν γυναῖκα.
10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψη-
λόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν· τὴν ἁγίαν Ἰερουσαλὴμ,
11 καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔχουσαν
τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· ὁ φασγὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ
12 τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι· ἔχουσα
τείχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ^{''}ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα,

3. ^{'''}Θεὸς αὐτῶν. 4. † ὁ Θεός ^{''}add. ἀπ' αὐτῶν.

5. γ. τοῦ θρόνου. ^{'''}μοι ^{'''}add. τοῦ Θεοῦ.

6. ~ ἰέγονε. Ἐγὼ τὸ Α. ~ Ἰέγονα τὸ ^{''}~ δώσω
αὐτῷ ἐκ 7. ~ δώσω αὐτῷ ^{''}γ. πάντα, ^{'''}om. ὁ

8. γ. Δειλοῖς δὲ ^{''}~ ἀπίστοις καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ
^{'''}γ. φαρμακεῦσι, ^{'''}γ. δεύτερος θάνατος. 9. † πρὸς

με ^{''}~ ἵκε τῶν ^{'''}→ τῶν ^{'''}~ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀγ-
ρίου. Α. ~ τὴν νύμφην, τὴν γυναῖκα τοῦ ἀγρίου.

10. † τὴν μεγάλην 11. † καὶ 12. γ. ἔχουσάν τε
^{''}γ. ἔχουσαν

καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἄγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα
ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἔστι ¹² τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ. Ἐκ τῶν ἀνατολῶν, πυλῶνες τρεῖς. ¹³ Ἐκ τῶν βορ-
ρᾶ, πυλῶνες τρεῖς. Ἐκ τῶν νότου, πυλῶνες τρεῖς. Ἐκ τῶν
δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς. Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ¹⁴
ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνό-
ματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ ἀρνίου. Καὶ ὁ λα- ¹⁵
ὧν μετ' ἐμοῦ, εἶχε μέτρον κάλαμιν χρυσοῦν, ἵνα
μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ
τεῖχος αὐτῆς. Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κείται, καὶ τὸ ¹⁶
μῆκος αὐτῆς ὅσον καὶ τὸ πλάτος. Καὶ ἐμέτρησεν τὴν
πόλιν τῷ καλᾷ μτρῷ ἐπὶ ¹⁷ σταδίου δώδεκα χιλιάδων·
τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἔστί.
Καὶ ἐμέτρησεν τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαρακοστὰς ¹⁷
τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἔστιν ἄγγελος.
Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τεύχους αὐτῆς, ἰασπς· καὶ ἡ ¹⁸
πόλις χρυσοῖα καθαρὸν ὅμοιον ὕαλῳ καθαρῷ. Καὶ ¹⁹
οἱ θεμελίοι τοῦ τεύχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμὴ
κακοσμημένοι· ὁ θεμελίος ὁ πρῶτος, ἰασπς· ὁ δεύτε-
ρος, σάπφειρος· ὁ τρίτος, χαλκηδὼν· ὁ τέταρτος,
σμάραγδος· ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ ἕκτος, σάρδιος· ²⁰
ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος· ὁ ὄγδοος, βήρυλλος· ὁ ἐννα-
τος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἐνδέκατος,
ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμείνυστος. Καὶ οἱ δώδεκα ²¹
πυλῶνες, δώδεκα μαργαρίται· ἀνὰ εἰς ἕκαστος τῶν
πυλῶνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. Καὶ ἡ πλατεῖα τῆς
πόλεως, χρυσοῖα καθαρὸν ὡς ὕαλος διαυγής. Καὶ ²²
ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ κύριος ὁ θεὸς ὁ παρ-

12. ¹² add. ὀνόματα 13. r. Ἐκ ἀνατολῆς, "τετ ὡ καὶ
ἐκ τῶν 14. r. ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν 15. r. om. μέ-
τρον "om. καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. 16. † τοσοῦτος
ἔστιν "καὶ ¹⁶ σταδίων "add. δώδεκα
"om. καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς 17. om. ἐμέτρησεν "στα-
δίων, Al. om. πηχῶν, 18. ὅμοιον 19. → Καὶ
"ὡ καρχηδὼν 20. ὡ σάρδιον 21. r. διαφανής.

23 τοπράτωρ ναὸς αὐτῆς ἔστι, καὶ τὸ ἄρνιον. Καὶ ἡ πό-
 λιν οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα
 φαίνωσιν " αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐ-
 24 τήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον· καὶ ἡ περιπατή-
 σουσι τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Καὶ οἱ βασιλεῖς
 τῆς γῆς φέρουσι " τὴν δόξαν " καὶ τὴν τιμὴν " αὐτῶν
 25 εἰς αὐτήν· καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν
 26 ἡμέρας· (νῦξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ)· καὶ οἴσουσι τὴν
 27 δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἑθνῶν εἰς αὐτήν· Καὶ οὐ
 μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν πᾶν " κοινόν, καὶ " ποιοῦν βδέλυ-
 γμα καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ
 22 τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου. Καὶ ἔδειξέ μοι ἕνα ποταμὸν ὕδα-
 τος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ
 2 τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου. Ἐν μέσῳ τῆς
 πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν " καὶ ἐντεῦ-
 θεν ξύλον ζωῆς, ποιοῦν καρπὸς δώδεκα, κατὰ μῆνα "
 " ἕκαστον ἀποδίδου τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα
 3 τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἑθνῶν. Καὶ πᾶν " κατὰ-
 θεμα οὐκ ἔσται " ἔτι· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ
 ἁγίου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσου-
 4 σιν αὐτῷ· καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ
 5 ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ νῦξ οὐκ
 ἔσται " ἔτι· καὶ " οὐ χρεῖα " λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου,
 ὅτι κύριος ὁ Θεὸς " φωτίζει " ἐκ' αὐτούς· καὶ βασιλεύ-
 σουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

23. † ἐν " αὐτῇ γὰρ ἡ δόξα 24. γ. τὰ ἔθνη τῶν
 σαζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπατήσουσι. " αὐ-
 τῇ δόξαν καὶ τιμὴν " καὶ τὴν τιμὴν " τῶν
 ἑθνῶν εἰς 26. add. ἵνα εἰσέλθῃ. 27. γ. ποιοῦν,
 " ποιοῦν 1. † καθαρόν 2. ~ καὶ ἐκείθεν " † ἵνα
 " ἀποδιδούς ἕκαστος f. ἕκαστον Al. ἀποδιδούς
 ἐκάστῳ 3. γ. κατανάθεμα " ἐκεῖ· 5. γ. ἐκεῖ· Al.
 ~ ἐκεῖ " γ. χρεῖαν οὐκ ἔχουσι Al. ~ οὐχ ἔχουσι
 χρεῖαν " ~ φωτὸς λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι
 Al. λύχνου καὶ φωτὸς, ὅτι " γ. φωτίζει " γ. → ἐκ

Καὶ ἐπὶ μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθι- 6
νοί· καὶ κύριος ὁ Θεὸς " τῶν πνευμάτων τῶν προφη-
τῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν αὐτοῦ δι᾿ ἡμῶν τοῖς δούλοις
αὐτοῦ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. " Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι γ
ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας
τοῦ βιβλίου τούτου. Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ ἀκούων 8
καὶ βλέπων ταῦτα· καὶ ὅτε ἤκουσα " καὶ ἔβλεψα,
ἔπεσον προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέ-
λου τοῦ δεκνύοντός μοι ταῦτα. Καὶ λέγει μοι· "Ὅρα 9
μὴ· σύνδουλός σου εἰμὶ καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν
προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βι-
βλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον. Καὶ λέγει μοι· 10
Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βι-
βλίου τούτου· ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν. " Ὁ ἀδικῶν ἀδι- 11
κησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι· καὶ ὁ
δίκαιος " δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγια-
σθήτω ἔτι. " Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός 12
μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ
" ἔσται. Ἐγὼ " τὸ Α καὶ τὸ Ω, " ὁ πρῶτος καὶ ὁ 13
ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Μακάριοι " οἱ 14
ποιοῦντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία
αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰ-
έλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. " Ἐξω " οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμα- 15
κοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι,
καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος. Ἐγὼ Ἰη· 16
σοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα
ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις· ἐγὼ εἰμὶ ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος

6. λέγει " γ. τῶν ἁγίων προφητῶν 7. γ. → Καὶ
8. γ. βλέπων ταῦτα καὶ ἀκούων " Ὑπαὶ ὅτε εἶ-
δον, ἔπεσε 9. † γὰρ 10. γ. ὅτι ὁ καιρὸς ΑΙ. ὁ και-
ρὸς γὰρ 11. γ. ρυπῶν ῥυπαρώτω " γ. δικαιοσύ-
νην ἔτι, 12. † Καὶ " → ἔσται. ΑΙ. ἐστιν. 13. † εἰμι
" γ. ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.
14. Ὑπαὶ πλύνοντες τὰς στολὰς αὐτῶν, 15. † δι
" τοῦ 16. → ἐπὶ ΑΙ. ἐν

- 17 "Δαυὶδ, ὁ ἄσπῆρ ὁ ^{'''} λαμπρὸς ὁ πρωϊνός. Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· "Ἔρχου· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· "Ἔρχου· καὶ ὁ διψῶν ^{'''} ἐρχέσθω, ὁ θέλων ^{'''} λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.
- 18 ^{'''}Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· Ἐάν τις ^{'''} ἐπιθῇ ἐπ' αὐτά, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν ^{'''} τῷ βιβλίῳ τούτῳ· καὶ ἴαν τις ^{'''} ἀφίλῃ ἀπὸ τῶν λόγων ^{'''} τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ^{'''} ἀφελεῖ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ ^{'''} τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, ^{'''} τῶν γεγραμμένων ἐν ^{'''} τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ ἔρχομαι ^{'''} ταχύ· Ἀμήν, ἔρχου κύριε Ἰησοῦ.
- 21 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ^{'''} τῶν ἁγίων.

16. ^{'''} τ τοῦ ^{'''} γ. λαμπρὸς καὶ ὀρθρινός. 17. γ. Ἐλθί.
^{'''} γ. Ἐλθί. ^{'''} γ. ἐλθέτω, ^{'''} τ καὶ ^{'''} γ. λαμβανέτω τὸ 18. γ. Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι ^{'''} γ. ἐπιτιθῇ πρὸς ταῦτα, ^{'''} γ. om. τῷ 19. γ. ἀφαιρῇ ^{'''} γ. βιβλίου ^{'''} ἀφαιρήσει ^{'''} γ. βίβλου ^{'''} τ καὶ ^{'''} γ. om. τῷ 20. γ. ταχύ· ἀμήν. Ναὶ, ἔρχου 21. ^{'''} τ ἡμῶν Al. om. τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ^{'''} γ. ὑμῶν. Ἀμήν. Al. → ὑμῶν f. τῶν ἁγίων.

PRINTING ESTABLISHMENT.

THIRD DIVISION, is for the composition of the American Republican.

FOURTH DIVISION, is for the composition of Job work of every variety.

THE FIFTH STORIES are used for proof-reading, and a drying room. The principal portion of the paper-drying is done in this part of the establishment. The heat is conveyed to this room in the manner already described; and is admirably calculated for the purpose. The heat is great, and being conducted into this part of the building through tin pipes, enables us to dry in **ALL WEATHER** without inconvenience to any person engaged in the building.

From this description it will be seen that our office is arranged upon a plan of convenience, safety, and system, well adapted to the accommodation of publishers and authors. Our fonts of type, from Agate to Pica, are new and very large, enabling us, with our other means, to print works of every description, both Letter-Press and Stereotype, from the smallest Job to the largest Volume, with the utmost accuracy and despatch.

To the **CLASSICAL AND ORIENTAL DEPARTMENT** of our business we invite particular attention. We have in our employment experienced and accurate Compositors, regularly trained to this branch of the business; and a gentleman of education and experience as Proof-Reader, for this Department especially.

Our Type, of which specimens are given on the pages following, is of a very beautiful cut, from the celebrated Foundry of **TAUCHNITZ**, of Leipzig. The fonts are in perfect order, and of sufficient size to enable us to execute any required work.

As specimens of the accuracy and beauty of the Greek and Oriental Works printed by us, we refer, among others, to the following:

GESENIUS' HEBREW LEXICON. Translated by Edward Robinson, D.D. Published by Crocker & Brewster, Boston.—**NOVUM TESTAMENTUM GRÆCE.** Edited by Edward Robinson, D.D. Published by Leavitt, Trow & Co.—**NORDHEIMER'S HEBREW GRAMMAR and CONCORDANCE.** Published by Wiley & Putnam.—**XENOPHON'S ANABASIS, and HOMER'S ODYSSEY.** Edited by J. J. Owen, A.M. Published by Leavitt, Trow & Co.—**CRUSIUS' HOMERIC LEXICON.** Translated by Prof. H. Smith. Published by H. Huntington, Hartford.—**BUSH'S HEBREW GRAMMAR,** and other works.

Our business has the personal attention of ourselves—and we trust by unwearied application to receive from our patrons and the public in general a continuance of their patronage.

JOHN F. TROW & CO.

J. F. TROW,
JOSEPH LEAVITT. }

Specimens of Greek and Oriental Type.

I.

PICA GREEK.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐ-

II.

SMALL PICA GREEK.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ

III.

LONG PRIMER GREEK

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ

IV.

BOURGEOIS GREEK.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν

V.

BREVIER GREEK

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκ-

VI.

GREAT PRIMER HEBREW.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ:
וְהָאָרֶץ חֵלָחָה חֲדָה וְכֵן חֲשָׁה עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶשֶׁת עַל־פְּנֵי תְהוֹם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי

VII.

ENGLISH HEBREW.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ
חֵלָחָה חֲדָה וְכֵן חֲשָׁה עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶשֶׁת
עַל־פְּנֵי תְהוֹם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי־אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים

VIII.

PICA HEBREW.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ חֵלָחָה
חֲדָה וְכֵן חֲשָׁה עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶשֶׁת עַל־פְּנֵי
תְהוֹם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי־אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־

IX.

SMALL PICA HEBREW.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ חֵלָחָה חֲדָה
וְכֵן חֲשָׁה עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶשֶׁת עַל־פְּנֵי תְהוֹם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי אֹר וַיְהִי־אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין

X.

MINION HEBREW

(WITHOUT SPACES.)

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ חֵלָחָה חֲדָה וְכֵן חֲשָׁה עַל־פְּנֵי
תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶשֶׁת עַל־פְּנֵי תְהוֹם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי־אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים
אֶת־הָאֹר וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ

XI.

LONG PRIMER HEBREW,
(WITHOUT POINTS.)

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : והארץ
חיתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים מרחפת
על-פני המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי-

XII.

BOURGEOIS HEBREW,
(WITHOUT POINTS.)

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : והארץ
היתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים
מרחפת על-פני המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי-

XIII.

SMALL PICA RABBINIC.

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : והארץ
חיתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים מרחפת
על-פני המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי-

XIV.

GREAT PRIMER SYRIAC.

ܒܪܐܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܝܡ ܐܬ ܫܡܝܐܝܝܢ ܘܐܬ ܗܐܪܥܐ : ܘܗܐܪܥܐ
ܚܝܬܐ ܬܗܘ ܘܒܗܘ ܘܚܫܬ ܥܠ-ܦܢܝ ܬܗܘܡ ܘܪܘܚ ܐܠܗܝܡ ܡܪܚܦܬ
ܥܠ-ܦܢܝ ܡܝܡ : ܘܝܐܡܪ ܐܠܗܝܡ ܝܗܝ ܐܘܪ ܘܝܗܝ-

XV.

ENGLISH SYRIAC.

ܒܪܐܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܝܢ ܐܬ ܫܡܝܐܝܢ ܘܐܬ ܗܐܪܥܐ : ܘܗܐܪܥܐ
ܚܝܬܐ ܬܗܘ ܘܒܗܘ ܘܚܫܬ ܥܠ-ܦܢܝ ܬܗܘܡ ܘܪܘܚ ܐܠܗܝܢ ܡܪܚܦܬ
ܥܠ-ܦܢܝ ܡܝܡ : ܘܝܐܡܪ ܐܠܗܝܢ ܝܗܝ ܐܘܪ ܘܝܗܝ-

LEAVITT, TROW & CO.,
BOOKSELLERS, 194 BROADWAY, NEW-YORK.

HAVE RECENTLY PUBLISHED

EDWARDS'S WORKS,

FOUR VOLUMES OCTAVO, HANDSOMELY BOUND.

The Complete Works of President Edwards. A reprint of the **WOM-
CHESTER EDITION**, with several valuable additions, and a copious **GENERAL
INDEX** never before published.

BARNES'S NOTES ON JOB.

Notes, Critical, Illustrative and Practical, on the Book of Job; with a
New Translation and an Introductory Dissertation. By **ALBERT BARNES**
3 vols 12mo.

From the New-York Observer.

"The more we read them, the more we value them."

From the New-York Evangelist.

"It is a most able, useful, and creditable work."

OWEN'S XENOPHON'S ANABASIS.

We have recommendatory notices of this work of the highest charac-
ter, from Professors **WOOLSEY**, **SOPHOCLES**, and **FELTON**, and many other
distinguished scholars.

OWEN'S HOMER'S ODYSSEY.

The particular attention of all Professors and Teachers is invited to
this the first American edition of the *Odyssey*.

ROBINSON'S HAHN'S GREEK TESTAMENT.

From Professor Stuart, of Andover.

There can scarcely be a doubt, that this edition of the New Testament,
will, from its cheapness and excellence, soon occupy the whole of our
market. On many accounts it is preferable to Knapp, and on all accounts
is superior to our common editions. It is truly a work of "*multum in
parvo*."

IN PRESS,

an edition of this work, *octavo* size, printed on fine sized paper, suitable
for making marginal notes.

IN IMMEDIATE PREPARATION,

OWEN'S XENOPHON'S CYROPAEDIA.

LEAVITT, TROW & COMPANY,

PUBLISHERS AND DEALERS

IN

THEOLOGICAL,

CLASSICAL, MISCELLANEOUS,

AND

SCHOOL BOOKS,

INVITE THE ATTENTION OF THE PUBLIC TO THEIR FINE ASSORTMENT OF BOOKS, EMBRACING WORKS IN ALL THE DIFFERENT DEPARTMENTS OF LITERATURE, VERY MANY OF WHICH ARE MENTIONED IN THEIR CATALOGUE.

THEOLOGICAL AND RELIGIOUS BOOKS.

The particular attention of **CLERGYMEN, THEOLOGICAL STUDENTS,** and those wishing religious books, is invited to our stock of *Biblical Literature*, as to that department of our business we pay great attention. All the text-books requisite to a course of theological study.

SCHOOL BOOKS.

COUNTRY MERCHANTS, TEACHERS, and others, will find it to their advantage to buy of us, as we have always on hand large supplies of all the school books, **ENGLISH AND CLASSICAL**, in demand, from those used in the first primary classes, to those necessary in the highest departments of Academies and Colleges.

MISCELLANEOUS BOOKS.

All the standard and popular miscellaneous works of the day, **History, Biography, works of great men, Travels, Poetry, Fiction, &c., &c.** Elegantly bound books, suitable for presents, illustrated editions, &c. **A GREAT VARIETY OF BEAUTIFUL JUVENILES.**

PUBLIC AND PRIVATE LIBRARIES FURNISHED

with all the best editions and on the most favorable terms. A good assortment of books always on hand for

DISTRICT SCHOOL LIBRARIES.

THEOLOGICAL INSTITUTIONS, COLLEGES AND SCHOOLS

at a distance, are respectfully informed that any orders can be promptly executed, and at as low prices as if the purchaser were present.

COUNTRY MERCHANTS SUPPLIED

with all the different kinds of books, school, classical, stationery, &c., on SATISFACTORY terms and at SATISFACTORY prices.

ORDERS SOLICITED.

HISTORICAL BOOKS.

ANCIENT.

Rollin's Ancient History, 2 vols. 8vo.	Roman Empire, with Milman's
Do. Do. Do. 4 volumes,	Notes, 4 vols., 8vo.
small 8vo.	Ferguson's History of Rome.
Rollin's Ancient History, 8 vols.,	Milman's History of the Jews, 3
12mo.	vols., 18mo.
Josephus's History of the Jews, 2	Gillie's History of Greece.
vols., 8vo	Turner's Sacred History, 3 vols.
Josephus's History of the Jews, 1	Thirlwall's History of Greece, 9
vol., 8vo.	vols.
Josephus's History of the Jews, 6	Ancient History of the Egyptians,
vols., 12mo.	Assyrians, Persians, &c., 4 vols.,
Gibbon's Decline and Fall of the	12mo.
-

EUROPEAN.

Tytler's Universal History, 2 vols.,	Russel's History of Modern Europe.
8vo.	3 vols.
Tytler's Universal History, 6 vols.,	Hallam's Middle Ages.
18mo.	Hallam's History of the Literature
Rotteck's History of the World, 4	of Europe, 2 vols.
vols., 8vo.	

<p>Alison's History of Europe during the French Revolution, 4 vols.
 Moore's History of Ireland.
 Thier's History of the French Revolution, 4 vols.
 Burnet's History of the Reformation, 4 vols.
 Burnet's History of the Reformation, cheap edition, 3 vols.
 Napier's History of the Peninsular War, 5 vols. : (1 vol. plates.)
 Robertson's History of America, Charles V., Scotland and India, 3 vols.
 Hume, Smollett, and Miller's History of England, 4 vols.
 Turner's History of the Anglo-Saxons, 2 vols.
 Ranke's History of the Popes of Rome, new edition, 1 vol.
 Scott's History of Scotland, 2 vols.
 Crowe's History of France, 3 vols.
 Russell's History of Palestine.
 Do. Nubia and Abyssinia.
 Do. Barbary States.
 Do. Egypt.</p> | <p>Russell's History of Polynesia, and the South Sea Islands.
 History of Poland.
 Do. Ireland, 2 vols.
 Do. Arabia, 2 vols.
 Do. Persia, Italy, Denmark and Sweden, 2 vols.
 History of Iceland, Switzerland, and China, 2 vols.
 History of British India, 3 vols.
 Do. Ruined Cities, 2 vols.
 Do. Spain and Portugal, 5 vols.
 Mackintosh's History of England, 3 vols.
 History of the Court and Camp of Bonaparte.
 <i>The last mentioned works are embraced in Harpers' Family Library.</i>
 Prescott's History of Spain during the reign of Ferdinand and Isabella, 3 vols.
 Jarves' History of the Sandwich Islands.
 Carlyle's French Revolution, 2 vols.
 Froissart's Chronicles of England, France and Spain, royal 8vo.</p> |
|---|--|

AMERICAN.

<p>Holmes' Annals of America, 2 vols.
 Botta's History of the American Revolution, 2 vols.
 Bancroft's History of the United States, 3 vols.
 Do. Do. abridged, 2 vols.
 Hutchinson's History of Massachusetts Bay.
 Bradford's American Antiquities.
 Cooper's Naval History, 2 vols.
 Do. Do. abridged, 1 vol.
 Brackenbridge's History of late War.
 Armstrong's History of late War, 2 vols.
 Frost's Book of the American Army.
 Do. Do. Navy.
 Do. Do. Indians.
 Frost's Pictorial History of the United States.
 Frost's American Naval Biography.
 History of Texas.</p> | <p>Hammond's Political History of New York, 2 vols.
 Robertson's History of America.
 Catlin's History of the Manners and Customs of the North American Indians, 2 vols. 8vo., illustrated.
 Prescott's History of the Conquest of Mexico, 3 vols.
 Brantz Mayer's Mexico, illustrated.
 Barber's History of New England.
 Barber's Historical Collections of Massachusetts.
 Barber's Historical Collections of Connecticut.
 Barber's Historical Collections of New York.
 Dwight's History of Connecticut.
 Hale's History of the United States, 2 vols.
 History of Long Island, 2 vols.
 Knickerbocker's New-York, 2 vols.</p> |
|--|---|

BIOGRAPHY.

AMERICAN.

Sparks's American Biography, 10 vols., 12mo.	Frost's American Naval Biography.
Do. do. do. new series, 3 vols. published.	Sedgwick's Life of Lucretia Davidson.
Sparks's Life of Washington, plates, 1 vol.	Mrs. Davidson, Life of.
Do. do. abridged, 2 vols., 12mo.	Mackenzie's Life of Paul Jones, 2 vols.
Sparks's Life of Franklin, 1 vol., 8vo.	Bancroft's Washington, 2 vols. 18mo.
Memoirs of Aaron Burr, 2 vols.	John Jay, Life of, 2 vols.
Aaron Burr's Private Journal, 2 vols.	Tucker's Life of Jefferson, 2 vols.
Marshall's Life of Washington, 3 vols.	Kendall's Life of Jackson, 1 vol.
Do. do. abridged, 1 vol.	Weems's Life of Marion, Franklin, Penn., and Washington, 4 vols.
Life of Van Buren, John Tyler.	Alexander Hamilton, Life of, 2 vols.
Life and Speeches of Clay, 2 vols.	Wirt's Life of Patrick Henry.
Irving's Life of Columbus, 2 vols.	Do. do. do. abridged.
Do. do. Margaret Davidson.	Life of Perry, John Smith, Henry Hudson, Daniel Boone, Herman Cortes.
Col. Trumbull, Autobiography of— 1 vol.	Franklin's Life and Works, 2 vols., 8vo.
Stone's Life and Times of Brant, 2 vols.	Simms's Life of Marion.
Do. do. Red Jacket.	Belknap's American Biography, 3 vols.
Lives of the Presidents.	

EUROPEAN.

Prescott's Life of Ferdinand and Isabella, 3 vols.	Lives of Celebrated Travellers.
Strickland's Lives of the Queens of England, 6 vols.	Do. Painters and Sculptors
Neal's Lives of the Puritans, 2 vols.	Boswell's Life of Samuel Johnson, 2 vols.
Lord Eldon, Life of, just published, 2 vols.	Lockhart's Life of Scott, 6 vols., 12mo.
Plutarch's Lives, 4 vols.	Scott's Life of Napoleon, 2 vols.
Do. do. 1 vol.	Bourrienne's do. 2 vols.
Female Sovereigns, Lives of.	Pictorial History do. 2 vols.
Blake's Biographical Dictionary.	Roscoe's Life of Lorenzo de Medici, 2 vols.
Moore's Life of Byron, 2 vols.	Thiers' History of Napoleon, 1 vol.
Irving's Life of Goldsmith, 2 vols.	Richard the Third, Life and Times of, by Caroline Halsted, &c.
Hunter's Sacred Biography.	Hannah More, Life of, 2 vols.
Life of Captain Cook.	Wilberforce, Life of, 2 vols.
Life of Peter the Great, Alexander the Great, Charles XII., Cromwell, George IV., Sir Isaac Newton, Charlemagne, Baron Steuben, Nelson.	Lives of Eminent Mechanics.
	Josephine, Life of.
	Bancroft's Napoleon, 2 vols.